

P.Z.E. br. 315

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/26-01/63

URBROJ: 65-26-2

Zagreb, 26. lipnja 2026.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o ugostiteljskoj djelatnosti***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 26. lipnja 2026. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra turizma i sporta Tončija Glavinu i državne tajnike Moniku Udovičić i Josipa Pavića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/26-01/24
URBROJ: 50301-27/20-26-7

Zagreb, 26. lipnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o ugostiteljskoj djelatnosti

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o ugostiteljskoj djelatnosti.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra turizma i sporta Tončija Glavinu i državne tajnike Moniku Udovičić i Josipa Pavića.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI

PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja

Analiza trenutnog stanja u području ugostiteljske djelatnosti i pružanja ugostiteljskih usluga pokazuje da važeći Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.) više nije odgovarajuća pravna podloga za regulaciju načina i uvjeta obavljanja te djelatnosti. Od 2015. godine, kada je donesen, do danas je doživio velik broj izmjena i dopuna. To je rezultiralo nepreglednošću teksta, otežanom primjenom i pravnom nesigurnošću za sve dionike: poduzetnike, građane i javnopravna tijela. Brojne izmjene dovele su do fragmentiranog zakona, što otežava razumijevanje i dosljednu primjenu odredbi te stvara prostor za različita tumačenja.

U međuvremenu, na razini Europske unije donesena je Uredba (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 (u daljnjem tekstu: Uredba), koja se primjenjuje od 20. svibnja 2026., stoga je potrebno osigurati njezinu primjenu na način da se uspostavi sustav registracije sukladno Uredbi, odrede tijela nadležna za provedbu i propišu sankcije.

Uredba se temelji na prepoznavanju rastućeg utjecaja ekonomije platformi na turistički sektor, posebice u području kratkoročnog iznajmljivanja smještaja. Iako takve usluge otvaraju brojne mogućnosti za iznajmljivače i goste, njihov brzi i nekontrolirani rast stvorio je određene probleme za lokalne zajednice. Glavni problem je nedostatak pouzdanih i standardiziranih informacija o identitetu iznajmljivača, lokaciji i trajanju najma, što nadležnim tijelima otežava procjenu stvarnog utjecaja kratkoročnog najma, a time i osmišljavanje odgovarajućih politika. Stoga je cilj Uredbe bio uspostaviti ujednačen i ciljani skup pravila na razini Europske unije kako bi se osiguralo pravedno, nedvosmisleno i transparentno pružanje usluga. Važno je naglasiti da Uredba nije samo tehnički propis o prikupljanju podataka, već je strateški odgovor na socioekonomske probleme povezane s ekonomijom platformi, poput utjecaja na dostupnost dugoročnih stambenih prostora i porasta cijena nekretnina, što je izričito navedeno u Uredbi.

Također, treba uzeti u obzir da se turistički sektor od 2015. godine, kada je važeći Zakon donesen, značajno promijenio. Nove okolnosti, poput digitalizacije, rastućeg trenda održivog turizma i promjena na tržištu, zahtijevaju prilagodbu zakonskog okvira kako bi se osigurala konkurentnost i kvaliteta usluga te se važeći Zakon ocjenjuje nedorečenim i ograničavajućim za razvoj ugostiteljske djelatnosti.

U međuvremenu je uspostavljen i eTurizam, kao integrirani informacijski sustav e-usluga u turizmu kojem je cilj kroz digitalizaciju i optimizaciju svih procesa u turizmu potaknuti daljnji razvoj turističkih i ugostiteljskih usluga u Republici Hrvatskoj, ali i unaprijediti komunikaciju i poslovanje između građana i javne uprave u turizmu na bržu i višu razinu. eTurizam povezuje postupke više tijela javne uprave u integrirani državni informacijski sustav za javne e-usluge: Središnji turistički registar (TuRegistar) čiji je dio i Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu, Registracija obavljanja djelatnosti i pokretanje poslovanja u području turizma i ugostiteljstva (TuStart) i Sustav za dodjelu dostupnih potpora u turizmu (TuRiznica). Usluga omogućava fizičkim i pravnim osobama predaju zahtjeva za registraciju obavljanja djelatnosti i pokretanje poslovanja te zahtjeva za dodjelu potpora u području turizma i ugostiteljstva, stoga je potrebno zakonske odredbe prilagoditi postupcima koji se vode digitalno.

Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati ugostitelji, odnosno trgovačka društva, fizičke osobe-obrtnici i zadruge, koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti.

Važeći Zakon sadrži odredbu koja zahtijeva da trgovačka društva ugostitelji ispunjavaju posebne uvjete vezane uz stupanj obrazovanja, stručnu osposobljenost ili majstorski ispit barem jedne zaposlene osobe u tom objektu, ovisno o vrsti ugostiteljskog objekta.

Kada su u pitanju obrtnici, na njih se primjenjuje Zakon o obrtu („Narodne novine“, br. 143/13., 127/19. i 41/20.) i Pravilnik o vezanim i povlaštenim obrtima („Narodne novine“, broj 148/24.), kojima su propisani vezani obrti stupanj i vrsta stručne spreme potrebne za njihovo obavljanje te popis povlaštenih obrta za koje se traži ispit o stručnoj osposobljenosti ili majstorski ispit, dok za zadruge takva obveza nije propisana.

S obzirom na to da u aktualnim gospodarskim okolnostima, obilježenim izraženim nedostatkom radne snage u turističkom i ugostiteljskom sektoru, primjena ove obveze na trgovačka društva ne bi dodatno unaprijedila zaštitu javnog interesa, već bi imala suprotan učinak odnosno ograničila pristup tržištu rada i otežala poslovanje, što bi moglo negativno utjecati na gospodarsku aktivnost i dostupnost usluga, ova odredba se briše.

Ugostiteljima (pravnim i fizičkim osobama - obrtnicima) omogućeno je važećim Zakonom ishođenje rješenja za sobu, apartman, studio apartman i kuću za odmor u prostorima stambene namjene. Ova mogućnost, tada je uvedena s ciljem stavljanja neprodanih stanova u funkciju tijekom financijske krize, a danas se smatra kontraproduktivnom zbog promijenjenih okolnosti na tržištu nekretnina, kada je primarni problem nedostatak nekretnina za stalno stanovanje i rast prodajnih cijena i cijena dugoročnog najma, posebno u turistički atraktivnim zonama.

Uočeno je da se rješenja o nastavku ugostiteljske djelatnosti od strane novog ugostitelja često izdaju za objekte iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ za koje je rješenje izdano prije mnogo godina te od tada nisu utvrđivani minimalni uvjeti. Ova praksa stvara značajan problem neujednačene i upitne kvalitete takvih objekata.

Konsumacija energetske hrane među djecom i mladima mlađima od 18 godina postala je učestala pojava, potaknuta njihovom lakom dostupnošću, agresivnim marketinškim strategijama te percepcijom da je riječ o uobičajenim bezalkoholnim napitcima. U praksi ne

postoje djelotvorna ograničenja njihove prodaje i konzumacije u ugostiteljskim objektima, što rezultira situacijom u kojoj se maloljetnicima omogućuje konzumacija proizvoda s visokim udjelom kofeina i drugih stimulativnih tvari štetnih za njihovo zdravlje bez ikakvog nadzora ili kontrole. Dok je zabrana usluživanja i dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića maloljetnicima zakonom jasno i dosljedno uređena, u pogledu energetske pića takva učinkovita i precizna ograničenja ne postoje.

Trenutno ne postoji obveza periodične ponovne kategorizacije za većinu ugostiteljskih smještajnih objekata, osim za hotele i kampove. Ova iznimka stvara dvostruke standarde i predstavlja značajan rizik za očuvanje kvalitete u ostalim ugostiteljskim objektima za smještaj (apartmani, sobe, hosteli, kuće za odmor). Kada se rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu ili vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta za smještaj jednom izda, bez obveze ponovnog utvrđivanja uvjeta i ponovne kategorizacije, ne postoji mehanizam koji bi osigurao da objekti i dalje ispunjavaju uvjete propisane u trenutku izdavanja rješenja kao i da ulažu u podizanje kvalitete kako bi ostali konkurentni. Istodobno, procjenjuje se da je rok ponovne kategorizacije od četiri godine prekratak te bi kao rok trebalo propisati realnije razdoblje unutar kojeg se očekuju značajnije obnove ili promjene u objektu, kako bi se dala veća sigurnost ulagačima i vlasnicima objekata, a ujedno smanjilo nepotrebno administriranje.

Važeći Zakon ne propisuje jasne odredbe o donošenju rješenja o odstupanju od propisanih minimalnih uvjeta za ugostiteljske objekte, koje bi bilo moguće samo na temelju isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, komunikacija, instalacija i sigurnosti. Ključno ograničenje je da se odstupanje ne bi moglo odobriti za površinu smještajne jedinice (modula) niti ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta i sigurnost.

Osim što iznajmljivači ne plaćaju paušalni iznos turističke pristojbe, primijećena je praksa da i ugostitelji, iako naplate turističku pristojbu od gostiju, izbjegavaju proslijediti novac na propisani račun, što su prema Zakonu o turističkoj pristojbi („Narodne novine“, br. 52/19., 32/20. i 42/20.) obvezni svakog 1. i 15. u mjesecu, s rokom dospeljeća od sedam dana. Trenutačne sankcije za takvo postupanje ugostitelja i iznajmljivača nisu dovoljno odvraćajuće.

Uočeno je da se odredba koja regulira smještaj rodbine i prijatelja u kućama za odmor zloupotrebljava u praksi. Umjesto da služi svojoj primarnoj namjeni (tj. nekomercijalnom ustupanju nekretnine bliskim osobama), ova se zakonska mogućnost koristi za prikrivanje neregistriranog iznajmljivanja (rada na crno). Vlasnici komercijalno iznajmljuju nekretnine turistima, a zatim se pozivaju na odredbu o smještaju rodbine i prijatelja kako bi izbjegli obvezu registracije djelatnosti, plaćanja turističke pristojbe i poreza. Time se stvara nelojalna konkurencija urednim iznajmljivačima i nanosi šteta državnom i lokalnim proračunima.

Također su uočene česte prijave i odjave rješenja o odobrenju, primarno motivirane izbjegavanjem poreznih davanja, a koje generiraju značajan i nepotreban pritisak na županijske urede. Takvo administrativno opterećenje usporava rad ureda, troši resurse i smanjuje učinkovitost javne uprave u obavljanju drugih ključnih zadataka.

Struktura pružanja usluga smještaja u domaćinstvu, kao i njihovo razvrstavanje u kategorije, upućuju na pretežnu zastupljenost objekata niže razine kvalitete. Takav raspored kapaciteta, obilježen dominantnim udjelom smještajnih jedinica s manjim brojem zvjezdica, dugoročno nepovoljno utječe na percepciju i ukupni imidž turističke destinacije. Navedeno

stanje ne pridonosi razvoju konkurentne i održive turističke ponude te može ograničiti potencijal destinacije za ostvarenje viših standarda kvalitete i dodane vrijednosti.

Također, potrebno je povećati učinkovitost u suzbijanju obavljanja neregistrirane djelatnosti iznajmljivanja smještaja. Postojeći sustav nadzora, uslijed ograničenih kapaciteta i ovlasti, ne uspijeva adekvatno pokriti sve slučajeve nezakonitog pružanja ugostiteljskih usluga, što rezultira značajnom sivom ekonomijom u turističkom sektoru. Niska razina detekcije i sankcioniranja neregistriranih iznajmljivača stvara nelojalnu konkurenciju registriranim subjektima, narušava tržišne uvjete i uzrokuje značajan gubitak proračunskih prihoda.

b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

U odnosu na važeći Zakon, Prijedlogom zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisuju se sljedeće novine:

- uspostavlja se jedinstveni postupak registracije na cijelom teritoriju Republike Hrvatske sukladno Uredbi i propisuju se pretpostavke za njezinu provedbu, to jest nadležna tijela i sankcije
- ukida se obveza ugostitelja trgovačkih društava vezana uz ispunjavanje uvjeta odgovarajućeg stupnja obrazovanja, stručne osposobljenosti ili majstorskog ispita, potrebnih za obavljanje ugostiteljske djelatnosti ovisno o vrstama ugostiteljskih objekata, odnosno da ima zaposlenu osobu koja ispunjava te uvjete
- ukida se mogućnost izdavanja rješenja ugostiteljima o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman, studio apartman te takva mogućnost ugostiteljima ostaje samo za kuće za odmor
- odredbe Zakona o dokazivanju prava korištenja i izdavanja privremenog rješenja za hotele, kampove i turistička naselja koji se nalaze na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije usklađuju se s odredbama zakona kojim se uređuje neprocijenjeno građevinsko zemljište
- propisuje se da ugostiteljski objekti iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ mogu ishoditi rješenje o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti samo u slučaju ako od izvršnosti rješenja izdanog prethodnom ugostitelju u tom objektu nije proteklo više od pet godina i ako nije bilo prekida u obavljanju djelatnosti
- zabranjuje se usluživanje, odnosno dopuštanje konzumiranja energetske pića u ugostiteljskom objektu osobama mlađim od 18 godina na način kako je to uređeno i za alkoholna pića
- za hotele i kampove rok ponovne kategorizacije produljuje se s četiri na pet godina
- uvodi se obveza ponovne kategorizacije i za skupinu „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, na način da se ugostiteljski objekti koji se kategoriziraju (sobe, apartmani, kuće za odmor) ponovno kategoriziraju svakih deset godina, a objektima koji se ne kategoriziraju svakih pet godina se ponovno utvrđuju uvjeti za vrstu

- propisuje se da Ministarstvo turizma i sporta, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti
- kao razlog za ukidanje rješenja ugostitelju i iznajmljivaču propisuje se neispunjavanje obveze plaćanja turističke pristojbe sukladno propisima kojima se uređuje plaćanje turističke pristojbe
- propisuju se kriteriji za utvrđivanje kada se smještaj osoba koje nisu članovi uže obitelji vlasnika smatra neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga, uključujući određivanje objektivnih pokazatelja organiziranog ili ponavljajućeg pružanja usluga smještaja u domaćinstvu
- propisuje se da nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanja uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu
- propisuje se da u slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, iznajmljivač ili članovi njegove obitelji mogu ponovno ishoditi rješenje tek nakon godinu dana od izvršnosti rješenja o ukidanju prethodno izdanog rješenja
- propisuje se da se upravni postupak vodi u integriranom informacijskom sustavu turizma kao i da se rješenja i podaci dostavljaju razmjenom podataka između informacijskih sustava javnopravnih tijela
- nadzor nad neregistriranom djelatnošću, uz turističku inspekciju, daje se u nadležnost Carinskoj upravi i komunalnim redarima, kako bi se povećala njegova učinkovitost, a nadzor nad nelegalnim kampiranjem u zaštićenim područjima daje se u nadležnost i čuvarima prirode
- s obzirom na to da su postojeće sankcije nedovoljno odvraćajuće, povećavaju se propisane kazne za obavljanje neregistrirane djelatnosti
- propisuje se da nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva koji pruža i ugostiteljske usluge u domaćinstvu ukupan smještajni kapacitet ne može prijeći kapacitet propisan za obiteljska poljoprivredna gospodarstva
- propisuje se obveza ugostitelja da za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“ i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ - vrste koje se ne kategoriziraju usklade poslovanje i ishode nova rješenja u roku od pet godina, dok za kategorizirane objekte iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ te za restorane i barove taj rok iznosi deset godina od stupanja Zakona na snagu
- propisuje se obveza usklađivanja iznajmljivača i obiteljskih poljoprivrednih gospodarstva s novim pravilnikom na način da će upravna tijela u županijama provesti postupke ponovnog utvrđivanja uvjeta za vrste i kategorije objekata u domaćinstvu odnosno obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, počevši od najstarijih rješenja

- nomotehnička i izričajna dorada u odnosu na važeći Zakon radi boljeg razumijevanja i rješavanja praznina.

c) Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Donošenjem predloženog Zakona prije svega se očekuje pozitivan učinak na sprječavanje obavljanja neregistrirane djelatnosti. Prijedlogom zakona uspostaviti će se sustav registracije sukladno Uredbi, koji će rezultirati obvezom za sve pružatelje ugostiteljskih usluga smještaja, osim hotela i kampova da u svrhu oglašavanja smještaja na platformama pribave registracijski broj za svaku smještajnu jedinicu. Taj broj služi kao jedinstvena identifikacijska oznaka koja omogućuje nadležnim tijelima da točno prate i identificiraju pružatelje usluge smještaja i njihove objekte. To će spriječiti oglašavanje neregistriranih smještajnih jedinica jer će ujedno i platforme za kratkoročni najam biti obvezne osigurati da se oglasi ne objavljuju bez važećeg registracijskog broja, prikazati registracijski broj u svakom oglasu, ukloniti oglase na zahtjev nadležnog tijela ako su smještajne jedinice oglašene bez registracijskog broja ili s nevažećim brojem i spriječiti zlouporabu brojeva, kao što je korištenje jednog broja za više nekretnina. Nadležna tijela imat će ovlasti provjeriti točnost podataka i, u slučaju namjernih netočnosti, mogu suspendirati ili povući registracijski broj. Kombinacija ovih mjera učinit će ilegalno poslovanje znatno težim i rizičnijim, odnosno onemogućit će oglašavanje smještaja iznajmljivačima koji nemaju registracijski broj. Naime, iznajmljivač odnosno ugostitelj koji ima ishodeno rješenje moći će ishoditi registracijski broj za svoje postojeće smještajne jedinice koje se nalaze u Registru za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu. Iznajmljivaču koji nema rješenje izdat će se registracijski broj uz obavijest da je potrebno i ishoditi rješenje (zahtjev za ovlašćivanje). Zahtjevom za ovlašćivanje, automatski mu se nudi zahtjev za izdavanje rješenja popunjen podacima koje je unio u procesu registracije, a ukoliko iznajmljivač odluči ne nastaviti sa zahtjevom za izdavanje rješenja, javnopravno tijelo dobiva informaciju o takvom zahtjevu za izdavanje registracijskog broja. Iznajmljivači su u procesu oglašavanja na internetskim platformama dužni dati svoj registracijski broj te izjavu kojom se izjašnjavaju podliježu li ili ne obvezi ovlašćivanja u svojoj državi članici. Time će se iznajmljivačima „na crno“ faktički onemogućiti oglašavanje putem platformi, jer će naknadnim provjerama njihov registracijski broj biti suspendiran, stoga će ih se na taj način potaknuti da ishode rješenja.

Također, smanjenju neregistriranog poslovanja i povećanju usklađenosti s propisima doprinijet će davanje ovlasti nadzora nad neregistriranom djelatnošću i Carinskoj upravi i komunalnim redarima, a očekuje se da će i povećane kazne djelovati odvraćajuće.

Osim toga, propisivanjem restriktivnije odredbe o smještaju rodbine i prijatelja, sprječava se daljnja zloupotrebe nekomercijalnog smještaja, suzbija rad na crno i uvodi red u segmentu iznajmljivanja kuća za odmor, osiguravajući da se sve komercijalne usluge oporezuju i registriraju.

Uvođenje obvezne periodične rekategorizacije za sve vrste smještajnih ugostiteljskih objekata ključno je za zaštitu potrošača (gostiju) od neadekvatnog smještaja i podizanje opće kvalitete ponude smještaja.

Istodobno, s uvođenjem obvezne ponovne kategorizacije svih objekata u kojima se pruža usluga smještaja, potrebno je produžiti rok važenja kategorizacije s četiri na pet godina. Trenutačni rok od četiri godine često je prekratak i produženjem roka na pet godina smanjilo bi se administrativno opterećenje te bi se dala veća sigurnost ulagačima i vlasnicima objekata, s

obzirom na to da je riječ o realnije postavljenom razdoblju unutar kojeg se očekuju značajnije obnove ili promjene u objektu. Ova izmjena predstavlja razumni kompromis između potrebe za stalnim praćenjem kvalitete i potrebe za smanjenjem birokracije i olakšavanjem investiranja u ugostiteljskom sektoru.

Iz razloga povećanja kvalitete ponude smještaja propisuje se i ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina te obveza usklađivanja s novim pravilnikom pri čemu će nadležna upravna tijela navedeno provjeravati po službenoj dužnosti, počevši od najstarijih rješenja.

Vezano uz osiguranje kvalitete i standarda u objektima u kojima se uslužuje hrana i piće (skupine „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“, „Objekti jednostavnih usluga“) propisuje se vremensko ograničenje vezano uz mogućnost izdavanja rješenja o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti u takvim objektima.

Zabranom usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja energetskih pića osobama mlađim od 18 godina u ugostiteljskim objektima, očekuje se jačanje razine zaštite zdravlja djece i mladih kroz smanjenje dostupnosti proizvoda s visokim udjelom kofeina i drugih stimulativnih tvari. Uvođenjem jasne i izričite zabrane uklanjanja se postojeća pravna praznina te se uspostavlja regulatorni okvir usporediv s već uređenim sustavom zaštite maloljetnika od konzumacije alkohola. Za ugostiteljski sektor ova obveza će značiti prilagodbu poslovanja kroz primjenu obveze provjere dobi, na isti način kao za alkoholna pića, bez značajnog administrativnog opterećenja, dok se društvene koristi ogledaju u jačanju sustava zaštite djece i mladih kao osobito osjetljive skupine.

Navedene mjere, osim povećanja kvalitete smještaja i ugostiteljske ponude, imat će pozitivan učinak i na zaštitu potrošača. Radi zaštite primarne stambene funkcije i rješavanja rastuće stambene krize, ukida se mogućnost izdavanja rješenja ugostiteljima za sobe, apartmane i studio apartmane u objektima stambene namjene.

Odredbama koje uređuju radno vrijeme ugostiteljskih objekata te mogućnost njegova prilagođavanja na lokalnoj razini, kao i ovlast postupanja u posebnim (izvanrednim) okolnostima, uspostavlja se cjelovit okvir za obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Ovaj okvir omogućuje ravnotežu između slobode poduzetništva i zaštite javnog interesa, uz uvažavanje lokalnih posebnosti te potrebe očuvanja zdravlja, sigurnosti i kvalitete života stanovništva. U redovitim okolnostima jedinice lokalne samouprave imaju ovlast prilagoditi radno vrijeme ugostiteljskih objekata. Time se omogućuje fleksibilno uređenje u interesu ugostitelja i lokalnog stanovništva sukladno specifičnim potrebama i okolnostima.

U izvanrednim okolnostima, poput pandemije bolesti COVID-19 ili drugih situacija koje predstavljaju ozbiljnu ugrozu zdravlja, života ili sigurnosti većeg broja ljudi, ovaj Zakon predviđa dodatne zaštitne mehanizme. U takvim situacijama Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske ovlašten je donijeti privremene mjere kojima može urediti ili zabraniti rad svih ili pojedinih skupina ugostiteljskih objekata, odnosno ograničiti njihovo radno vrijeme na cijelom ili dijelu teritorija Republike Hrvatske. Takve mjere donose se radi brze i učinkovite zaštite pravnog poretka te sprječavanja daljnjeg širenja ugroze.

Ovakvo normativno uređenje smatra se ustavno prihvatljivim jer ne zadire u samu bit poduzetničke slobode, već ju razumno ograničava radi ostvarivanja legitimnih ciljeva od javnog interesa. Propisana ograničenja su razmjerna, vremenski ograničena i usmjerena na zaštitu

temeljnih vrijednosti, poput zdravlja i sigurnosti stanovništva. Uz to, jasno su definirane ovlasti državnih i lokalnih tijela, čime se osigurava odgovarajuća podjela nadležnosti i uspostavlja ravnoteža između gospodarskih sloboda i zaštite drugih Ustavom Republike Hrvatske zajamčenih prava.

Digitalizacija svih postupaka koji se provode sukladno ovome Zakonu pojednostavit će poslovanje i smanjiti administrativno opterećenje, što će ugostiteljima omogućiti da se više fokusiraju na uslugu i poboljšanje ponude. Jasniji i predvidljiviji pravni okvir smanjit će rizik za investitore. Povećanje broja visokokvalitetnih objekata i usluga, posebice onih koji su u skladu s trendovima održivog turizma, učinit će hrvatski turizam privlačnijim na globalnom tržištu. Konsolidacija zakona smanjit će administrativnu nesigurnost, a manje pravnih praznina i sukoba značit će manje troškova i više vremena za razvoj poslovanja, što izravno jača konkurentnost ugostitelja.

Prilikom izrade odredbi kojima se uvode pojedina ograničenja vodilo se računa o suglasnosti predloženih odredbi s Ustavom Republike Hrvatske kao i o legitimnom cilju koji se pojedinim ograničenjem nastoji postići i razlozima zbog kojih se smatra da su predložene mjere nužne i primjerene za ostvarenje legitimnog cilja.

U odnosu na odredbe kojima se uređuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata i postupanje u posebnim okolnostima, legitiman cilj očituje se u potrebi zaštite javnog reda i mira, zdravlja i sigurnosti građana, kao i osiguranja uravnoteženog odvijanja gospodarskih aktivnosti. Propisivanje radnog vremena i mogućnost njegove prilagodbe na lokalnoj razini predstavljaju standardni regulatorni instrument kojim se usklađuju interesi poduzetnika s pravima i interesima lokalne zajednice. Različito uređenje radnog vremena prema vrsti objekata i njihovoj lokaciji temelji se na objektivnim kriterijima (npr. razlike u funkciji, utjecaju na okolinu), čime je ispunjen ustavni zahtjev jednakog postupanja u usporedivim situacijama. Nadalje, ovlasti Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske imaju jasan legitimni cilj zaštite života i zdravlja ljudi u izvanrednim okolnostima, a s obzirom na njihovu privremenu narav, teritorijalnu i sadržajnu ograničenost te vezanost uz zakonski definiran okvir posebnih okolnosti, riječ je o mjerama koje su nužne i razmjerne, jer se isti stupanj zaštite u izvanrednim okolnostima ne može osigurati blažim sredstvima.

Brisanje odredbe koja zahtijeva da trgovačka društva ugostitelji ispunjavaju posebne uvjete vezane uz stupanj obrazovanja, stručnu osposobljenost ili majstorski ispit barem jedne zaposlene osobe u tom objektu, ovisno o vrsti ugostiteljskog objekta ne narušava se načelo jednakosti pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske niti načelo zabrane diskriminacije, jer se njome ne uvodi nejednak tretman usporedivih subjekata bez razumnog i objektivnog opravdanja.

Naime, u postojećem sustavu već postoji diferencirani regulatorni okvir između obrtnika i trgovačkih društava. Obrtnici podliježu posebnom pravnom uređenju sukladno Zakonu o obrtu i Pravilniku o vezanim i povlaštenim obrtima. S druge strane, trgovačka društva djeluju u okviru šireg korporativnog i tržišnog uređenja uređenog Zakonom o trgovačkim društvima.

Ustavnosudska praksa i opća ustavnopravna načela dopuštaju normativno razlikovanje između kategorija subjekata ako za to postoji objektivno i razumno opravdanje te ako je mjera razmjerna cilju koji se želi postići. U ovom slučaju, razlika u regulaciji proizlazi iz različite pravne naravi obrta i trgovačkih društava te različitog regulatornog okvira koji se na njih primjenjuje, što predstavlja legitimnu osnovu za normativno razlikovanje. Stoga brisanje

predmetne odredbe ne stvara novu nejednakost, već uklanja normu koja bi, mogla dovesti do nerazmjernog opterećenja samo jedne kategorije subjekata dok je prema postojećem pravnom okviru na subjektima koji žele obavljati ugostiteljsku djelatnost da odaberu pravni oblik koji odgovara njihovim potrebama dok su pritom uvjeti propisani odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti jednaki za sve ugostitelje.

Odredbama kojima se omogućuje zabrana usluživanja alkoholnih pića u određenom razdoblju te uvodi zabrana usluživanja i konzumiranja energetskih pića maloljetnicima, legitiman cilj oglada se u zaštiti javnog zdravlja, posebice zaštiti djece i mladih, kao i u prevenciji negativnih društvenih pojava povezanih s konzumacijom alkohola (narušavanje javnog reda i mira, nasilje i sl.). Davanje ovlasti predstavničkim tijelima jedinica lokalne samouprave da vremenski ograniče usluživanje alkohola omogućuje normativnu prilagodbu specifičnostima lokalne sredine, čime se osigurava fleksibilnost i izbjegava prekomjerna generalizacija. Zabrana usluživanja energetskih pića osobama mlađima od 18 godina dodatno je utemeljena na potrebi zaštite zdravlja maloljetnika kao osobito ranjive skupine. Navedene mjere, iako restriktivne, usmjerene su na jasno definiran javni interes, opće su naravi i primjenjuju se bez diskriminacije, a njihova nužnost proizlazi iz činjenice da blaže mjere (poput isključivo edukativnih aktivnosti ili samoregulacije) ne mogu s jednakom učinkovitošću postići željeni preventivni učinak.

U odredbama kojima se uvodi vremensko ograničenje ponovnog ishoda odobrenja za pružanje ugostiteljskih usluga nakon odjave djelatnosti, legitiman cilj oglada se u sprječavanju zlouporaba sustava odobravanja, osiguravanju pravne sigurnosti te očuvanju stabilnosti i transparentnosti tržišta. Uvođenjem roka od jedne godine postiže se odvraćajući učinak prema ponašanjima kojima se izigrava primjena propisa i administrativni postupci, dok se istodobno ne radi o trajnoj zabrani obavljanja djelatnosti, već o vremenski ograničenom uvjetu koji ostavlja mogućnost ponovnog ulaska na tržište. Takva mjera stoga predstavlja razmjerno ograničenje, jer je prikladna za ostvarenje cilja (sprječavanje izigravanja propisa učestalim odjavama i prijavama djelatnosti s ciljem izbjegavanja poreznih i drugih davanja), nužna s obzirom na ograničenu učinkovitost blažih instrumenata (npr. samo novčanih sankcija) te uravnotežena u odnosu na težinu zadiranja u poduzetničku slobodu.

Predloženim ukidanjem mogućnosti izdavanja rješenja ugostiteljima (trgovačkim društvima i fizičkim osobama-obrtnicima) za obavljanje ugostiteljske djelatnosti (sobe, apartmani i studio apartmani) u objektima stambene namjene ne dolazi do ograničavanja prava vlasništva u smislu članaka 48. i 50. Ustava Republike Hrvatske, već se radi o vraćanju na opće pravilo prema kojem se ugostiteljska djelatnost obavlja u prostorima poslovne namjene. Naime, mogućnost obavljanja ugostiteljske djelatnosti u objektima stambene namjene već je prema važećem zakonskom okviru bila uređena kao iznimka od tog općeg pravila, uvedena u specifičnim okolnostima gospodarske krize s ciljem poticanja gospodarske aktivnosti i zapošljavanja. Budući da iznimke po svojoj naravi ne stvaraju trajna i neograničena subjektivna prava, njihovo ukidanje ne predstavlja zadiranje u samu bit vlasničkog prava, nego zakonodavnu odluku o izmjeni regulatornog modela u skladu s promijenjenim društveno-gospodarskim okolnostima i potrebom uravnoteženja različitih legitimnih interesa, uključujući zaštitu kvalitete stanovanja, javnog reda i mira te održivog razvoja lokalnih zajednica.

S druge strane sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ugostiteljske usluge u domaćinstvu može pružati fizička osoba – građanin (iznajmljivač) koja ishodi rješenje o odobrenju za smještaj u sobi, studio apartmanu, apartmanu i/ili kući za odmor, kojih je iznajmljivač vlasnik, do najviše deset soba, odnosno 20 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti.

U pogledu ustavnopravne prihvatljivosti predmetnog ograničenja, valja istaknuti da se različit tretman pravnih osoba u odnosu na fizičke osobe – iznajmljivače temelji na razumnom i objektivno opravdanom razlikovanju njihovog pravnog položaja.

Naime, obavljanje ugostiteljske djelatnosti od strane trgovačkih društava i obrtnika predstavlja profesionalnu, tržišno usmjerenu gospodarsku aktivnost koja se obavlja kontinuirano i s ciljem ostvarivanja dobiti. Takva djelatnost po svojoj prirodi zahtijeva odgovarajući regulatorni okvir, uključujući i zahtjev da se obavlja u prostorima poslovne namjene, čime se osigurava pravna sigurnost, zaštita potrošača i trećih osoba te očuvanje funkcionalne namjene prostora. U tom smislu, ograničenje koje isključuje mogućnost obavljanja takve djelatnosti u objektima stambene namjene predstavlja legitimno sredstvo za sprječavanje prenamjene stambenih prostora u *de facto* poslovne kapacitete, što bi moglo imati negativne posljedice na kvalitetu stanovanja, javni red i mir te održivi razvoj lokalnih zajednica.

Nasuprot tome, fizičke osobe iznajmljuju smještaj u okviru domaćinstva, kao ograničenu i dopunsku aktivnost vezanu uz stambeni prostor, s manjim opsegom i utjecajem. Zbog toga zakonodavac ima opravdano uporište da zadrži takvu mogućnost za fizičke osobe, dok za pravne osobe propisuje obvezu obavljanja djelatnosti u poslovnim prostorima.

Slijedom navedenoga, riječ je o razmjernom i opravdanom razlikovanju utemeljenom na naravi djelatnosti i javnom interesu, a ne o nedopuštenom ograničenju ili povredi načela jednakosti.

U tom smislu, ograničenje koje proizlazi iz prestanka primjene navedene iznimke ima legitiman cilj zaštite prava drugih osoba, osobito suvlasnika i stanara u stambenim zgradama, kao i zaštite javnog interesa u očuvanju funkcionalne i namjenske strukture prostora. Takva je mjera prikladna i razmjerna jer ne isključuje mogućnost obavljanja ugostiteljske djelatnosti uopće, već ju usmjerava u za to namijenjene prostore, odnosno poslovne objekte, čime se postiže pravična ravnoteža između poduzetničke slobode i prava na mirno uživanje vlasništva drugih osoba.

Nadalje, uvođenje obveze prethodne pisane suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u stambenim zgradama predstavlja pitanje usklađivanja s propisima kojima se uređuje upravljanje i održavanje zgrada te pravni odnosi među suvlasnicima. Time se ne uvode nova ograničenja vlasničkog prava, već se razrađuje način njegova ostvarivanja u kontekstu suvlasničke zajednice, gdje je već po samoj naravi pravnog odnosa nužno usklađivanje interesa svih suvlasnika. Obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika, predstavlja razmjerno i ustavnopravno dopušteno ograničenje usmjereno na zaštitu legitimnih interesa drugih, javnog reda i kvalitete stanovanja, jer na prikladan i nužan način ograničava negativne učinke kratkoročnog najma uz očuvanje pravične ravnoteže između suprotstavljenih prava i interesa. Ustavni sud Republike Hrvatske je u svojoj Odluci, broj: U-I-411/2025 i dr., od 31. ožujka 2026. potvrdio ustavnost takvog normativnog pristupa, naglašavajući da zakonodavac ima pravo urediti način korištenja posebnih dijelova nekretnine u višestambenim zgradama radi zaštite prava drugih suvlasnika i osiguranja urednog suživota.

Ustavnopravna opravdanost uvođenja obvezne periodične rekategorizacije i propisanih rokova za usklađivanje temelji se na legitimnom cilju unapređenja kvalitete i transparentnosti sustava kategorizacije, zaštite potrošača i osiguranja poštenog tržišnog natjecanja u ugostiteljskoj djelatnosti, pri čemu zakonodavac, sukladno ustavnosudskoj praksi (U-I-659/1994), ima ovlast mijenjati normativni okvir uz uvjet da su propisane mjere opće, predvidive i razumno opravdane. U konkretnom slučaju ne radi se o nedopuštenoj

retroaktivnosti niti o zadiranju u dovršene pravne situacije, već o dopuštenoj primjeni novih pravila na postojeće, trajne pravne odnose koji se nastavljaju u budućnosti, u skladu sa stajalištem Ustavnog suda Republike Hrvatske iz rješenja, broj: U-I-3685/2015, budući da obavljanje ugostiteljske djelatnosti po svojoj naravi predstavlja kontinuiranu djelatnost podložnu promjenama regulatornog okvira. Iako adresati mogu imati legitimna očekivanja glede trajanja postojeće kategorizacije, ta očekivanja nisu apsolutna te mogu biti ograničena radi ostvarenja javnog interesa, osobito kada je riječ o potrebi osuvremenjivanja standarda i kvaliteti smještajnih objekata. Periodičnom rekategorizacijom sprječava se situacija u kojoj formalna kategorija više ne odgovara stvarnom stanju objekta, čime se izbjegava dovođenje potrošača u zabludu i jača povjerenje u tržište. Propisane mjere razmjerne su jer ne dovode do oduzimanja prava na obavljanje djelatnosti, već uvode obvezu prilagodbe u razumnim prijelaznim rokovima, čime se osigurava potrebna ravnoteža između pravne sigurnosti adresata i legitimnog cilja koji se želi postići, a koji se ne bi mogao jednako učinkovito ostvariti blažim sredstvima.

Mjera ukidanja rješenja zbog neplaćanja turističke pristojbe ima legitiman cilj osiguranja urednog i pravodobnog izvršavanja zakonom propisanih javnih davanja, što predstavlja važan element funkcioniranja sustava financiranja marketinga i razvoja destinacija, koji je u neposrednom javnom interesu. Ukidanje rješenja se neće provoditi automatizmom, već će se pokretati upravni postupci tijekom kojih će strankama omogućiti izjašnjavanje o činjenici postojanja duga i dati mogućnost da tijekom trajanja upravnog postupka podmire dug za turističku pristojbu. Iako ukidanje rješenja predstavlja restriktivnu mjeru, ono nije automatizam bez pravne zaštite, već krajnja posljedica kontinuiranog neispunjavanja zakonske obveze, pri čemu adresat ima mogućnost pravodobno podmiriti obvezu i time izbjeći primjenu mjere, kao i koristiti institute i pravne lijekove u upravnom postupku. Time se osigurava individualizirani pristup i poštovanje procesnih jamstava.

Mjera je prikladna jer učinkovito potiče izvršavanje obveze plaćanja turističke pristojbe, nužna jer dosadašnja praksa pokazuje da blaže mjere, poput novčanih kazni ili ovršnih postupaka, ne osiguravaju pravodobnu i potpunu naplatu te mogu dovesti do dugotrajnih postupaka bez stvarnog učinka, te razmjerna u užem smislu jer ne predstavlja trajno oduzimanje prava na obavljanje djelatnosti, već uvjetovanu posljedicu nepoštivanja zakonom propisanih obveza, pri čemu je adresatu uvijek ostavljena mogućnost ponovnog ispunjenja uvjeta za obavljanje djelatnosti po podmirenju dugovanja.

Slijedom navedenoga, predmetna mjera ne predstavlja prekomjerno ograničenje poduzetničke slobode iz članka 49. Ustava Republike Hrvatske niti povredu načela razmjernosti iz članka 16. Ustava Republike Hrvatske, već razumno i ustavnopravno opravdano sredstvo osiguranja fiskalne discipline i jednakog postupanja svih sudionika na tržištu.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Sredstva za provođenje ovoga Zakona osigurana su u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2026. godinu i projekcijama za 2027. i 2028. godinu na razdjelu 090 Ministarstvo turizma i sporta, na A761016 Administracija i upravljanje za redovne plaće djelatnika, K761018 Informatizacija ministarstva u iznosu od 50.000,00 eura za mjesečno održavanje informatičkog sustava, A916035 Razvoj održivog, inovativnog i otpornog turizma – NPOO C1.6, C2.3 u iznosu od 942.000,00 eura za uvođenje novog modula informatičkog sustava eTurizam u 2026. godini.

PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI

DIO PRVI OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju način i uvjeti pod kojima pravne i fizičke osobe mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost i pružati ugostiteljske usluge.

Usklađenost s propisima Europske unije

Članak 2.

(1) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose odredbe Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27. 12. 2006.).

(2) Ovim se Zakonom osigurava provedba Uredbe (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 (SL L, 2024/1028, 29.4.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba 2024/1028).

Rodno značenje izraza

Članak 3.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Definicija ugostiteljske djelatnosti

Članak 4.

(1) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka i pružanje usluga smještaja.

(2) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je i pripremanje jela, pića i napitaka za potrošnju na drugom mjestu, sa ili bez usluživanja, uključujući pripremu, dostavu i usluživanje u prijevoznim sredstvima, na priredbama i na drugim mjestima izvan ugostiteljskog objekta, kao i opskrba tim jelima, pićima i napitcima (catering).

Pravne i fizičke osobe koje mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost, odnosno pružati ugostiteljske usluge

Članak 5.

(1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj).

(2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom za ugostitelja, mogu obavljati i:

- javne ustanove koje upravljaju zaštićenim područjima
- zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i zdravstveni radnici, sukladno posebnim propisima kojima je regulirana zdravstvena zaštita
- Javna ustanova „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“
- ugostiteljske obrazovne ustanove te učenički i studentski centri, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima
- Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član
- Hrvatski planinarski savez i njegove članice u planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član
- lovačke i ribičke udruge, u svojim klupskim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce, odnosno ribolovce
- ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih posjetitelja
- amaterske sportske udruge za svoje potrebe u svojim poslovnim prostorijama i prostorima
- pružatelji usluga socijalne skrbi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih korisnika
- muzeji i galerije koje obavljaju muzejsku djelatnost, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, za posjetitelje muzeja, odnosno galerije.

(3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani i nositelji ili članovi obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u okviru registrirane dopunske djelatnosti pružanja ugostiteljskih i turističkih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu.

(4) Pravna osoba i fizička osoba, s poslovnim nastanom i registriranom ugostiteljskom djelatnošću u drugoj državi ugovornici Europskoga gospodarskog prostora ili Švicarskoj konfederaciji, može u Republici Hrvatskoj obavljati ugostiteljsku djelatnost u skladu s pravima o slobodi poslovnog nastana i slobodi prekograničnog pružanja usluga, ako ispunjava uvjete za obavljanje ugostiteljske djelatnosti propisane ovim Zakonom.

**Pružanje usluga prehrane, pića i smještaja na koje se ne primjenjuju
odredbe ovoga Zakona**

Članak 6.

Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na:

1. pružanje usluge prehrane i smještaja u objektima socijalne skrbi, zdravstva, odgoja i obrazovanja i drugih sličnih ustanova, ako te usluge pružaju djelatnici navedenih ustanova djelatnicima i korisnicima tih ustanova, ili djelatnicima i korisnicima neke druge od navedenih ustanova, ili djelatnicima i korisnicima drugih pružatelja socijalnih usluga, ili udomiteljima i njihovim korisnicima, kao i na usluge prehrane i smještaja koje pružaju obrti registrirani za obavljanje djelatnosti dadilje u prostoru u kojem obavljaju tu djelatnost, ako te usluge djelatnici obrta pružaju svojim djelatnicima i korisnicima usluga dadilje
2. pružanje usluga prehrane i smještaja pripadnika Oružanih snaga Republike Hrvatske i djelatnika Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova ako te usluge pružaju djelatnici Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova djelatnicima ili pripadnicima Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova, kao i na pružanje usluga prehrane i smještaja pripadnicima ministarstava obrane i oružanih snaga drugih država
3. organiziranje prehrane i smještaja koje organizira Savez izviđača Hrvatske i njegove udruge – članice, za članove Saveza izviđača Hrvatske i Svjetske organizacije izviđačkog pokreta, radi obavljanja djelatnosti udruge
4. pružanje usluga prehrane odnosno toplog obroka, napitaka i bezalkoholnih pića, bez namjere stjecanja dobiti ili drugih gospodarski procjenjivih koristi, koje za potrebe svojih djelatnika ili djelatnika koji rade u tom objektu za vrijeme obavljanja rada organiziraju pravne i fizičke osobe te državna tijela i tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima za vrijeme trajanja radnog vremena, a udruge za svoje članove u svojim poslovnim prostorijama i prostorima dok se obavlja njihova osnovna djelatnost ili aktivnost
5. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka, koje organiziraju dobrovoljna vatrogasna društva za svoje članove, članove drugih vatrogasnih organizacija te građane, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, za vrijeme održavanja vatrogasnih natjecanja, obilježavanja obljetnica i ostalih vatrogasnih manifestacija, do najviše četiri puta u jednoj kalendarskoj godini, uz prethodnu prijavu mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata prema svome sjedištu, najkasnije tri dana prije održavanja navedenih događaja, te obvezu izdavanja čitljivog i točnog računa za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu
6. pripremanje i usluživanje jela, napitaka i pića, bez namjere stjecanja dobiti ili drugih gospodarski procjenjivih koristi, koje udruge umirovljenika organiziraju za članove udruga umirovljenika u svojim klupskim prostorijama
7. organiziranje prehrane i smještaja te pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka u objektima i kampovima u kojima se organizirano provodi zbrinjavanje evakuiranih

građana, koje u slučaju velike nesreće i katastrofe organiziraju i provode operativne snage sustava civilne zaštite

8. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka koje organiziraju udruge i ustanove nacionalnih manjina u svojim prostorijama i prostorima za vrijeme održavanja manifestacija radi očuvanja, promicanja i iskazivanja nacionalnog i kulturnog identiteta
9. korištenje prostorija pravnih i fizičkih osoba za smještaj njihovih sezonskih i terenskih radnika radi obavljanja poslova
10. organiziranje smještaja za sudionike domaćih ili međunarodnih umjetničkih programa koji u vlastitim objektima organiziraju ustanove kulture, udruge i druge organizacije u kulturi, uz prethodno mišljenje ministarstva nadležnog za kulturu.

DIO DRUGI

UGOSTITELJSKI OBJEKT I NAČIN POSLOVANJA UGOSTITELJA

Ugostiteljski objekt

Članak 7.

(1) Ugostiteljska djelatnost obavlja se u objektu namijenjenom, uređenom i opremljenom za pružanje ugostiteljskih usluga (u daljnjem tekstu: ugostiteljski objekt), a koji može biti u:

- građevini, zasebnom dijelu građevine, u više građevina ili kiosku
- poslovnom prostoru u kojem se obavlja druga djelatnost, tako da je prostor namijenjen obavljanju druge djelatnosti vidljivo odvojen od dijela u kojem se obavlja ugostiteljska djelatnost
- vozilu, priključnom vozilu, željezničkom vagonu, plutajućem objektu i plovnom objektu kojim se obavlja prijevoz putnika za vrijeme prijevoza
- šatoru, na klupi, na kolicima i drugim napravama, opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga.

(2) U ugostiteljskom objektu, izvan prostorija gdje se priprema hrana, može se obavljati trgovina u manjem obujmu, sukladno posebnom propisu koji uređuje obavljanje djelatnosti trgovine.

Razvrstavanje ugostiteljskih objekata

Članak 8.

(1) Ugostiteljski objekti s obzirom na vrstu ugostiteljskih usluga koje se u njima pružaju razvrstavaju se u skupine:

1. Hoteli
2. Kampovi
3. Ostali ugostiteljski objekti za smještaj

4. Restorani
5. Barovi
6. Catering objekti
7. Objekti jednostavnih usluga.

(2) Ugostiteljski objekti iz skupina navedenih u stavku 1. ovoga članka razvrstavaju se u pojedine vrste prema pretežitosti ugostiteljskih usluga koje se pružaju i načinu usluživanja.

(3) Pojedine vrste ugostiteljskog objekta mogu biti klupskog tipa, u kojima se ugostiteljske usluge pružaju samo članovima kluba.

(4) Ministar nadležan za ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: ministar) pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata unutar skupina iz stavka 1. ovoga članka, ugostiteljske usluge koje se moraju i one koje se mogu pružati u pojedinoj vrsti ugostiteljskog objekta te vrste ugostiteljskih objekata koje mogu biti klupskog tipa.

Radno vrijeme

Članak 9.

(1) Ugostiteljski objekti iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“ i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ obvezno rade od 0.00 do 24.00 sata svaki dan, a ostali ugostiteljski objekti mogu raditi:

- iz skupina „Restorani“ i „Barovi“ od 6.00 do 24.00 sata
- iz skupine „Barovi“ koji ispunjavaju uvjete za rad noću sukladno propisima kojima se uređuje zaštita od buke od 21.00 do 6.00 sati, samo u zatvorenim prostorima
- iz skupine „Restorani“ i „Barovi“ koji se nalaze izvan naseljenih područja naselja od 0.00 do 24.00 sata
- u zračnim lukama, željezničkim kolodvorima, autobusnim kolodvorima i slično, u radnom vremenu objekta u kojem se nalaze.

(2) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave (u daljnjem tekstu: predstavničko tijelo) svojom odlukom:

- propisuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupina „Objekti jednostavnih usluga“ i „Catering objekti“
- propisuje radno vrijeme prostora za usluživanje na otvorenom ugostiteljskih objekata
- određuje lokacije izvan naseljenih područja naselja iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka za svoje područje
- propisuje razloge za određivanje ranijeg završetka radnog vremena pojedinih ugostiteljskih objekata
- može produžiti propisano radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, bilo svih ili samo pojedinih vrsta ugostiteljskih objekata, uz propisivanje uvjeta koji moraju biti ispunjeni za rad ugostiteljskog objekta u

produženom radnom vremenu, a uz mišljenje turističkog vijeća turističke zajednice toga područja

- može u određenim dijelovima područja jedinice lokalne samouprave odrediti produženo radno vrijeme svih ili samo pojedinih vrsta ugostiteljskih objekata iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, uz propisivanje uvjeta koji moraju biti ispunjeni za rad ugostiteljskog objekta u produženom radnom vremenu, a uz mišljenje turističkog vijeća turističke zajednice toga područja.

(3) Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave može:

- po službenoj dužnosti rješenjem, za pojedine ugostiteljske objekte najduže za dva sata odrediti raniji završetak radnog vremena od radnog vremena propisanog stavkom 1. podstavkom 1. ovoga članka te radnog vremena propisanog odlukom predstavničkog tijela iz stavka 2. podstavaka 1., 5. i 6., u skladu s kriterijima propisanim istom odlukom predstavničkog tijela
- na zahtjev ugostitelja za pojedine ugostiteljske objekte iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, rješenjem odrediti drugačije radno vrijeme radi organiziranja prigodnih proslava
- za ugostiteljske objekte iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka, za vrijeme održavanja sportskih događanja, glazbenih festivala i drugih manifestacija, odlukom odrediti drugačije radno vrijeme.

(4) Radno vrijeme ugostiteljskih sadržaja u ugostiteljskim objektima za smještaj ne mora biti istovjetno s radnim vremenom ugostiteljskog objekta, ali u tom je slučaju ugostitelj dužan na vidan način unutar ugostiteljskog objekta istaknuti radno vrijeme pojedinog ugostiteljskog sadržaja i istaknutog radnog vremena se pridržavati.

Rad ugostiteljskih objekata u posebnim okolnostima

Članak 10.

(1) Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske u slučaju nastupanja posebnih okolnosti iz zakona kojim se uređuje sustav civilne zaštite može odlukom privremeno urediti ili zabraniti rad svih ili pojedinih skupina i/ili vrsta ugostiteljskih objekata, objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge ili ograničiti radno vrijeme pojedinih ili svih skupina i/ili vrsta ugostiteljskih objekata propisano člankom 9. ovoga Zakona te pružatelja ugostiteljskih usluga iz članka 45. ovoga Zakona na cijelom ili pojedinom području Republike Hrvatske, u uvjetima posebnih okolnosti.

(2) Za vrijeme važenja odluke Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske iz stavka 1. ovoga članka na ugostiteljske objekte koji su obuhvaćeni tom odlukom ne primjenjuju se odredbe članka 9. i 45. ovoga Zakona.

(3) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u „Narodnim novinama“.

Obveze ugostitelja

Članak 11.

(1) U obavljanju ugostiteljske djelatnosti ugostitelj je dužan:

1. vidno istaknuti na ulazu u ugostiteljski objekt, odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda te oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela županije, odnosno Grada Zagreba prema mjestu sjedišta objekta, u čijem je djelokrugu obavljanje povjerenih poslova državne uprave koji se odnose na ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: nadležno upravno tijelo), odnosno ministarstva nadležnog za ugostiteljstvo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo)
2. vidno istaknuti na ulazu u ugostiteljski objekt obavijest o radnom vremenu sukladno članku 9. ovoga Zakona i radnim, odnosno neradnim danima i pridržavati se istaknutoga radnog vremena
3. utvrditi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i istaknuti ga na recepciji u fizičkom obliku te izvadak iz kućnog reda istaknuti u svim sobama i apartmanima u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta izvadak iz kućnog reda predložiti gostu u fizičkom obliku
4. utvrditi normative o utrošku namirnica za pojedino jelo, piće i napitak, pružiti usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima, normativ imati u ugostiteljskom objektu u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta normativ predložiti gostu u fizičkom obliku
5. vidno istaknuti cijene usluga koje se nude na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, na način dostupan gostima i pridržavati se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima istaknuti i iznos turističke pristojbe, cjenike odnosno jelovnike i/ili karte pića staviti na raspolaganje gostima u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta cjenik predložiti gostu u fizičkom obliku i istaknuti registracijski broj ako mu je izdan za tu smještajnu jedinicu
6. izdati gostu čitljiv i točan račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu, s naznakom vrste, količine i cijene pruženih usluga, odnosno odobrenog popusta, a kod pružanja usluga smještaja navesti u računu i iznos turističke pristojbe, s tim da račun za usluge pružene gostu, u slučaju kada gost koristi ugostiteljske usluge putem turističke agencije ili drugog naručitelja usluge, može izdati turističkoj agenciji ili drugom naručitelju usluge
7. pridržavati se propisanog radnog vremena
8. voditi popis te izvršiti prijavu i odjavu gostiju sukladno propisu kojim se uređuje turistička pristojba
9. u ugostiteljskom objektu za smještaj osigurati goste od posljedica nesretnog slučaja
10. omogućiti gostu podnošenje pisanog prigovora u ugostiteljskom objektu putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju te bez odgode, a najkasnije u roku od tri dana od dana zaprimanja pisanog prigovora pisanim putem potvrditi njegov primitak, u ugostiteljskom objektu vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, u pisanom obliku

odgovoriti na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora te voditi i čuvati evidenciju prigovora gostiju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora

11. u ugostiteljskom objektu u kojem pruža usluge naturistima, uz naziv vrste ugostiteljskog objekta, istaknuti i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge naturistima
 12. pisanim putem obavijestiti nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo o trajnom prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu, u roku od osam dana od nastale promjene
 13. ispunjavati uvjete propisane propisima o sigurnosti hrane
 14. pružati ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva, osim u uvjetima posebnih okolnosti sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, kada može pružati samo pojedine od tih usluga sukladno odlukama Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske
 15. prema gostu odnositi se uljudno, korektno i profesionalno
 16. postupati s povećanom pažnjom, u skladu s pravilima struke i dobrim stručnim običajima, primjenjujući pažnju dobrog stručnjaka
 17. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju koristiti oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete koja je utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva
 18. onemogućiti iznošenje pića i napitaka radi konzumiranja izvan zatvorenih prostora ugostiteljskog objekta iz skupine „Barovi“ koji ispunjavaju uvjete za rad noću.
- (2) Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije ugostitelj mora istaknuti porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj izdan sukladno poreznim propisima i registracijski broj sukladno odredbama ovoga Zakona.

Zabrana usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetske pića

Članak 12.

- (1) Zabranjeno je usluživanje, odnosno dopuštanje konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetske pića u ugostiteljskom objektu osobama mlađim od 18 godina.
- (2) U ugostiteljskom objektu u kojem se uslužuju alkoholna pića, druga pića i/ili napitci koji sadržavaju alkohol i/ili energetska pića, mora na vidljivom mjestu biti istaknuta oznaka o zabrani njihovog usluživanja, odnosno konzumiranja osobama mlađim od 18 godina.
- (3) Ugostitelj ne smije uslužiti gosta, odnosno dopustiti mu konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetske pića ako procijeni da je mlađi

od 18 godina, a gost dobrovoljno ne dokaže da je stariji od 18 godina davanjem na uvid neke od osobnih isprava.

(4) Predstavničko tijelo odlukom može zabraniti usluživanje alkoholnih pića u ugostiteljskim objektima u određenom razdoblju tijekom dana.

Obavljanje ugostiteljske djelatnosti izvan ugostiteljskog objekta

Članak 13.

(1) Ugostitelj može povremeno, za vrijeme trajanja sajмова, prigodnih priredbi i drugih manifestacija, izvan svoga ugostiteljskog objekta pružati ugostiteljske usluge usluživanja jela, pića i napitaka, uz odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Sudionici proslava i manifestacija koje u promidžbeno-turističku svrhu organiziraju turističke zajednice i/ili jedinice lokalne samouprave ili drugi organizator uz odobrenje jedinice lokalne samouprave, mogu na tim događanjima pružati ugostiteljske usluge pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka.

(3) Sudionici događanja iz stavka 2. ovoga članka, pored ugostitelja i obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava, mogu biti i pravne osobe te fizičke osobe – obrtnici koji nisu ugostitelji, uz obvezu:

- isticanja tvrtke odnosno naziva
- isticanja i pridržavanja istaknutih cijena
- izdavanja čitljivog i točnog računa za pruženu uslugu sukladno posebnom propisu
- isticanja na vidljivom mjestu oznake o zabrani usluživanja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina, te poštivanja navedene zabrane.

(4) Odobrenje jedinice lokalne samouprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka za sudjelovanje na događanjima umjesto sudionika može u njihovo ime ishoditi i organizator događanja.

(5) Pri pružanju ugostiteljskih usluga iz stavaka 1. i 2. ovoga članka moraju biti ispunjeni uvjeti sukladno propisima o sigurnosti hrane.

Određivanje prostora i vanjskog izgleda ugostiteljskih objekata

Članak 14.

(1) Predstavničko tijelo odlukom određuje prostore na javnim površinama na kojima ugostitelji mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskom objektu, a koji može biti u kiosku, vozilu i priključnom vozilu, šatoru, na klupi, kolicima i drugim napravama opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga.

(2) Ugostiteljski objekti iz stavka 1. ovoga članka na vanjskom prostoru u privatnom vlasništvu mogu biti uz odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave.

(3) Prostori iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne mogu biti na udaljenosti manjoj od 100 m od postojećega ugostiteljskog objekta u građevini, zasebnom dijelu građevine ili poslovnom

prostoru u kojem se obavlja ugostiteljska djelatnost, osim u slučaju kada se radi o održavanju sajмова, prigodnih priredbi i drugih manifestacija te u slučaju da ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obavlja ugostitelj i s njim povezana društva, koji posluje u postojećem ugostiteljskom objektu u građevini, zasebnom dijelu građevine ili poslovnom prostoru.

(4) Predstavničko tijelo odlukom može propisati vanjski izgled ugostiteljskih objekata iz stavaka 1. i 2. ovoga članka vodeći računa o lokalnim ambijentalnim obilježjima.

(5) Iznimno od stavaka 1. i 4. ovoga članka, ugostitelj može odrediti prostor i vanjski izgled ugostiteljskog objekta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, bez ograničenja iz stavka 3. ovoga članka, a u skladu s projektnom dokumentacijom i prostornim planom, ako se on nalazi u sklopu ugostiteljskog objekta iz skupine „Hoteli“ koji se kategorizira zvjezdicama ili u sklopu ugostiteljskog objekta iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju te ako takvo određivanje ne podliježe primjeni posebnih propisa.

(6) Predstavničko tijelo odlukom može odrediti prostore na kojima se pružaju usluge turistima.

DIO TREĆI

MINIMALNI UVJETI ZA VRSTU I UVJETI ZA KATEGORIJU

Minimalni uvjeti

Članak 15.

(1) Za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u ugostiteljskim objektima moraju biti ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu glede uređenja i opreme ugostiteljskih objekata, usluga, kao i drugi uvjeti propisani ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: minimalni uvjeti).

(2) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete iz stavka 1. ovoga članka, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zdravlje i ministra nadležnog za područje zaštite od požara, te sastav povjerenstva koje provodi očevid u ugostiteljskom objektu.

Kategorije

Članak 16.

(1) Pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“ i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ kategoriziraju se u kategorije ovisno o uređenju, opremi, uređajima, uslugama, održavanju i ostalim propisanim elementima.

(2) Ugostiteljski objekt koji je kategoriziran za sve vrijeme poslovanja mora ispunjavati uvjete za kategoriju utvrđenu rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva.

(3) Ministar pravilnikom propisuje koje se vrste ugostiteljskih objekata iz stavka 1. ovoga članka kategoriziraju, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za vrste i kategorije, način označavanja vrsta i kategorija te sastav povjerenstva koje provodi očevid u ugostiteljskom objektu.

Posebni standardi i oznake kvalitete

Članak 17.

- (1) Pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ mogu imati posebne standarde i oznake kvalitete.
- (2) Ugostiteljski objekt kojem je utvrđen posebni standard ili oznaka kvalitete za sve vrijeme poslovanja mora ispunjavati uvjete posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva.
- (3) Ministar pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ za koje se može utvrditi poseban standard i dodijeliti oznaka kvalitete, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda, uvjete za dodjelu oznake kvalitete te izgled oznake kvalitete.

Naziv ugostiteljskog objekta

Članak 18.

- (1) Ugostiteljski objekt može imati naziv jedne vrste ugostiteljskog objekta.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostiteljski objekt može imati naziv dvije vrste ugostiteljskih objekata ako prostor toga objekta ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona za obje vrste.
- (3) Naziv vrste ugostiteljskog objekta može se promijeniti ako su ispunjeni uvjeti propisani za drugu vrstu, i za to izdano odgovarajuće rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (4) Uz naziv vrste ugostiteljskog objekta može se koristiti i oznaka posebnog standarda.

Uvjeti za početak obavljanja djelatnosti

Članak 19.

- (1) Ugostitelj može obavljati ugostiteljsku djelatnost ako ishodi rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ i ugostiteljskim objektima iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju, prije nego što od Ministarstva ishodi rješenje o kategoriji objekta, ako ishodi rješenje za vrstu te ako je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti.

DIO ČETVRTI

UTVRĐIVANJE UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI

Nadležnost za izdavanje rješenja

Članak 20.

(1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju.

(2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“.

(3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slučaju iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti i privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu, najdulje godinu dana od dana izvršnosti rješenja.

(4) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti.

(5) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju.

(6) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u stavku 1. ovoga članka.

(7) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“.

(8) Troškove postupaka iz stavaka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga članka snosi ugostitelj.

Uvjeti koje mora ispunjavati ugostitelj

Članak 21.

(1) Rješenje iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju i pravnoj osobi iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona uz ispunjavanje sljedećih uvjeta:

1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti
2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom

3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta
4. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona
5. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti, a ako se radi o vojnoj građevini, da je nju izdana potvrda sukladno uredbi kojom se uređuje vojno graditeljstvo
6. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelju se izdaje rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste kuća za odmor, s tim da je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m² prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara.

(3) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točke 6. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

Objekti na neprocijenjenom građevinskom zemljištu

Članak 22.

(1) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona za ugostiteljski objekt vrste kamp, hotel i turističko naselje, koji se nalazi na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu u smislu propisa kojim je uređeno turističko i ostalo građevinsko zemljište neprocijenjeno u postupku pretvorbe i privatizacije, smatra se i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili akt Centra za restrukturiranje i prodaju, odnosno akt njegovih pravnih prednika kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 2/94., 9/95., 21/96. i 118/99.) odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji („Narodne novine“, br. 21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.).

(2) Ako je temeljem dokaza iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno da ugostitelj nema pravo korištenja poslovnog prostora ili objekta u cijelosti, a pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu je ugostitelj pokrenuo postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, Ministarstvo će ugostitelju izdati privremeno rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta ako udovoljava svim drugim propisanim uvjetima.

(3) Nakon sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu, Ministarstvo po službenoj dužnosti donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta temeljem prethodno izdanog privremenog rješenja za istu vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta, a rok za ponovnu kategorizaciju se računa od dana izvršnosti privremenog rješenja.

Nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti

Članak 23.

(1) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona utvrdi da se u poslovnom prostoru ili objektu, za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja, već obavljala ugostiteljska djelatnost, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz članka 21. stavka 1. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta, da propisani uvjeti za tu vrstu, odnosno kategoriju u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ izdaje se rješenje za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti u istoj vrsti ugostiteljskog objekta ako od izvršnosti rješenja iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona nije prošlo više od pet godina i ako u tom razdoblju nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti u poslovnom prostoru ili objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja.

Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i dodjelu oznake kvalitete

Članak 24.

(1) Rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz članka 20. stavaka 2. i 7. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u poslovnom prostoru za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard ili dodijeljena oznaka kvalitete ugostiteljskog objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta i istog posebnog standarda i oznake kvalitete, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda i oznake kvalitete u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određeni posebni standard i oznaku kvalitete.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određeni posebni standard i oznaku kvalitete.

Ponovna kategorizacija

Članak 25.

(1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina, od dana izvršnosti rješenja kojim su utvrđeni uvjeti, provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“.

(2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju.

(3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju.

(4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo donosi rješenje.

(5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti.

(6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji.

(7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete.

(8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj.

(9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj.

(10) Iznimno od stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može pokrenuti postupak ponovne kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite,

istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti.

Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave

Članak 26.

(1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s donesenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

Ukidanje rješenja

Članak 27.

(1) Rješenja iz članka 20. i članka 25. ovoga Zakona ukidaju se rješenjem:

1. po službenoj dužnosti ako se utvrdi prestanak ispunjavanja uvjeta za obavljanje ugostiteljske djelatnosti propisanih člankom 21. stavkom 1. ovoga Zakona odnosno uvjeta za posebni standard ili oznaku kvalitete iz članka 24. ovoga Zakona
2. odjavom obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu ili odjavom posebnog standarda ili odjavom oznake kvalitete s danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, odnosno Ministarstvu, ako je ugostitelj u odjavi utvrdio datum unatrag, odnosno po službenoj dužnosti ako se utvrdi da je ugostitelj trajno prestao obavljati djelatnost
3. ako ugostitelju bude odbijen zahtjev za sklapanje ugovora o zakupu na turističkom zemljištu u kampovima u vlasništvu Republike Hrvatske
4. po službenoj dužnosti ako ugostitelj nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu, sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(2) U postupku ukidanja rješenja iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo u rješenju utvrđuje je li ugostitelj podmirio obvezu plaćanja turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(3) Hrvatska turistička zajednica, najkasnije do 31. ožujka tekuće godine, dostavlja nadležnom upravnom tijelu za područje na kojem se nalazi ugostiteljski objekt odnosno Ministarstvu popis

ugostitelja koji posluju na području za koje je nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo nadležno, a koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnu godinu.

Obavljanje neregistrirane djelatnosti

Članak 28.

(1) Radnje pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka ili pružanja usluga smještaja, ako se obavljanje tih radnji ili usluga vrši u uvjetima i na način koji upućuju na obavljanje ugostiteljske djelatnosti, a osoba koja ih obavlja ne može dokazati zakonitost svoga poslovanja, smatra se obavljanjem neregistrirane ugostiteljske djelatnosti.

(2) Svaka fizička i pravna osoba koja omogući obavljanje neregistrirane djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka, smatra se sudionikom u obavljanju neregistrirane djelatnosti.

(3) Sudionikom iz stavka 2. ovoga članka smatra se i fizička i pravna osoba koja naručuje, posreduje ili objavljuje oglas u tisku, putem televizije, radija i drugih medija ili reklamnih obavijesti na neki drugi način koji je dostupan javnosti.

DIO PETI

PRUŽANJE UGOSTITELJSKIH USLUGA U DOMAĆINSTVU I NA OBITELJSKOM POLJOPRIVREDNOM GOSPODARSTVU

POGLAVLJE I.

UGOSTITELJSKE USLUGE U DOMAĆINSTVU

Iznajmljivači i ugostiteljske usluge u domaćinstvu

Članak 29.

(1) Ugostiteljske usluge u domaćinstvu može pružati fizička osoba – građanin (u daljnjem tekstu: iznajmljivač).

(2) U smislu ovoga Zakona iznajmljivačem se smatra državljanin Republike Hrvatske te državljani ostalih država članica Europskoga gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije.

(3) Ugostiteljskim uslugama u domaćinstvu u smislu ovoga Zakona smatraju se sljedeće ugostiteljske usluge:

1. smještaja u sobi, studio apartmanu, apartmanu i/ili kući za odmor, kojih je iznajmljivač vlasnik, do najviše deset soba, odnosno 20 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti
2. smještaja u kampu i/ili kamp-odmorištu, organiziranim na zemljištu kojeg je iznajmljivač vlasnik, s ukupno najviše deset smještajnih jedinica, odnosno za 30 gostiju istodobno, u koje se ne ubrajaju djeca u dobi do 12 godina
3. smještaja u objektu za robinzonski smještaj u kojem se usluge pružaju u prostorijama ili na prostorima kojeg je iznajmljivač vlasnik, kapacitet koji se određuje prema broju

gostiju koji mogu sigurno u njemu boraviti, ali do najviše deset smještajnih jedinica odnosno 30 gostiju istodobno, u koje se ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti

4. doručka gostima kojima iznajmljivač pruža usluge smještaja.

(4) Ukupni smještajni kapacitet u objektima iz stavka 3. točaka 2. i 3. ovoga članka može biti do deset smještajnih jedinica odnosno 30 gostiju istodobno, u koji se ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti.

(5) Iznajmljivač ne smije, neposredno ili putem drugih osoba koje nisu registrirane za posredovanje u prodaji usluga smještaja, nuditi i prodavati svoje usluge iz stavka 3. ovoga članka izvan svog objekta, osim na prostorima, pod uvjetima i na način koji svojom odlukom propisuje predstavničko tijelo.

(6) Pružanje usluga iz stavka 3. ovoga članka, ako se pružanje tih usluga vrši u uvjetima i na način koji upućuju na pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, a osoba koja ih obavlja ne može dokazati zakonitost svoga poslovanja, smatra se neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

(7) Svaka fizička i pravna osoba koja omogući pružanje neregistriranih usluga u domaćinstvu iz stavka 6. ovoga članka, smatra se sudionikom u pružanju neregistriranih usluga u domaćinstvu.

(8) Sudionikom iz stavka 7. ovoga članka smatra se i fizička i pravna osoba koja naručuje, posreduje ili objavljuje oglas u tisku, putem televizije, radija i drugih medija ili reklamnih obavijesti na neki drugi način koji je dostupan javnosti.

(9) Objekt u kojem iznajmljivač pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom.

Domaćin

Članak 30.

(1) Domaćin je iznajmljivač koji ima prijavljeno prebivalište na području jedinice područne (regionalne) samouprave ili otoku Pagu gdje se nalazi objekt u kojem pruža ugostiteljsku uslugu smještaja u domaćinstvu iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Domaćinom se ne smatra iznajmljivač koji pruža usluge iz stavka 1. ovoga članka u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada.

(3) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na iznajmljivača na odgovarajući se način primjenjuju i na domaćina.

(4) Domaćinom se smatra i pružatelj ugostiteljskih usluga iz članka 42. stavka 1. koji pruža usluge iz članka 42. stavka 2. točke 3. ovoga Zakona, ako ispunjava uvjet iz stavaka 1. i 2. ovoga članka.

Obveze iznajmljivača

Članak 31.

(1) U pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan:

1. vidno istaknuti na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste, kategorije objekta te vrste posebnog standarda, utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, ili samo natpis s oznakom vrste objekta ako je iznajmljivač izgubio pravo isticanja oznake za kategoriju
2. istaknuti u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta te vrstu posebnog standarda, cijene usluga koje nudi u digitalnom ili fizičkom obliku, a na zahtjev gosta cjenik predložiti gostu u fizičkom obliku, informaciju da je turistička pristojba uključena u cijenu te se pridržavati istaknutih cijena i istaknuti registracijski broj ako mu je izdan za tu smještajnu jedinicu
3. utvrditi normative namirnica, pića i napitaka za pojedino jelo, piće i napitak, ako takve usluge pruža, i pružiti usluge po utvrđenim normativima, normativ za vrijeme rada imati u objektu u fizičkom i/ili digitalnom obliku, a na zahtjev gosta normativ predložiti gostu u fizičkom obliku
4. izdati gostu čitljiv i točan račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu, osim u slučaju ako račun za usluge pružene gostu izdaje turistička agencija
5. voditi popis te izvršiti prijavu i odjavu gostiju sukladno propisu kojim se uređuje turistička pristojba, osim u slučaju ako navedeno za iznajmljivača vodi turistička agencija
6. omogućiti gostu podnošenje pisanog prigovora u objektu putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju te bez odgode, a najkasnije u roku od tri dana od dana zaprimanja pisanog prigovora pisanim putem potvrditi njegov primitak, u objektu vidljivo istaknuti obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, u pisanom obliku odgovoriti na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora te voditi i čuvati evidenciju prigovora gostiju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora
7. pružati ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, osim u uvjetima posebnih okolnosti iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona kada može pružati samo pojedine od tih usluga
8. pisanim putem u roku od osam dana obavijestiti nadležno upravno tijelo o prestanku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu
9. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima iznajmljivač smije koristiti samo oznaku propisane vrste te kategoriju i vrstu posebnog standarda objekta koja je utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela.

(2) Prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije iznajmljivač mora istaknuti porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj izdan sukladno poreznim propisima i registracijski broj sukladno odredbama ovoga Zakona.

(3) Iznajmljivaču je zabranjeno usluživanje, odnosno dopuštanje konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetske pića u objektu osobama mlađim od 18 godina, uz obvezu na vidljivom mjestu u objektu istaknuti oznaku o zabrani njihovog usluživanja, odnosno konzumiranja osobama mlađim od 18 godina.

Smještaj osoba u stanovima, apartmanima i kućama za odmor koji se smatra neregistriranim pružanjem usluga u domaćinstvu

Članak 32.

(1) Smještaj osoba, koje nisu članovi uže obitelji vlasnika, u stan, apartman ili kuću za odmor koja ne služi za stalno stanovanje, za koje je vlasnik obavezan izvršiti prijavu i platiti turističku pristojbu po svakom ostvarenom noćenju u punom iznosu sukladno propisu kojim se propisuje obveza plaćanja turističke pristojbe, smatra se neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga u domaćinstvu ako se na temelju utvrđenih okolnosti može zaključiti da se smještaj pruža na organiziran ili ponavljajući način uz naknadu.

(2) Postojanje organiziranog ili ponavljajućeg smještaja iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se na temelju jednog ili više objektivnih pokazatelja:

1. učestalost prijava različitih osoba tijekom kalendarske godine
2. povećane potrošnje vode, električne energije i komunalnih usluga koja odstupa od uobičajene potrošnje u razdoblju korištenja za vlastite potrebe
3. dostave prijave treće osobe ili nadležne službe o sumnji na pružanje usluge smještaja
4. postojanja oglasa ili drugih oblika javnog oglašavanja smještaja
5. naplate smještaja u novcu ili u naravi, bez obzira na način naplate
6. pisanih izjava, recenzija ili objava gostiju iz kojih je prema sadržaju i datumu nastanka moguće utvrditi na koje usluge i razdoblje se iste odnose.

(3) Članovima uže obitelji iz stavka 1. ovoga članka smatraju se bračni i izvanbračni drug, životni partner i neformalni životni partner sukladno posebnom propisu kojim se regulira životno partnerstvo osoba istog spola (u daljnjem tekstu: životni partner i neformalni životni partner), srodnici u ravnoj liniji i njihovi bračni drugovi, braća i sestre i njihovi bračni drugovi i djeca, posvojitelj i posvojenik i njihova djeca i bračni drugovi, pastorčad te maćeha i očuh.

Minimalni uvjeti za vrstu, uvjeti za kategoriju i posebni standard

Članak 33.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu objekti iz članka 29. ovoga Zakona moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.

(2) Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategoriju, oznake za kategorije, način označavanja kategorija, vrste objekata za koje će se utvrditi poseban standard, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu.

Nadležnost za izdavanje rješenja

Članak 34.

(1) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev iznajmljivača, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju te uvjeti za posebni standard za objekte iz članka 29. ovoga Zakona.

(2) Troškove postupka iz stavka 1. ovoga članka snosi iznajmljivač.

Uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač

Članak 35.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju).

(2) Rješenje o odobrenju izdaje se na zahtjev iznajmljivača uz ispunjavanje sljedećih uvjeta:

1. da je vlasnik objekta za robinzonski smještaj, sobe, studio apartmana, apartmana ili kuće za odmor stambene namjene ili vlasnik zemljišta za objekt za robinzonski smještaj, kamp ili kamp-odmorište
2. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu
3. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tom propisu, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti
4. da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjet koji se odnosi na prethodnu pisanu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgradama
5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(3) Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili i na zemljištu koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

(4) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu iznajmljivač i osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

Ispunjavanje uvjeta za posebni standard u domaćinstvu

Članak 36.

(1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard izdaje na zahtjev iznajmljivača ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi iznajmljivač nastavlja pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu u istoj vrsti, odnosno kategoriji objekta i istog posebnog standarda, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u objektu nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određeni posebni standard.

(3) U slučaju nastavka pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno stavku 2. ovoga članka iznajmljivač je dužan zahtjevu priložiti izjavu da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određeni posebni standard.

Nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu

Članak 37.

(1) Iznimno od članka 35. stavka 2. ovoga Zakona nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju, odnosno osoba koja je od iznajmljivača darovanjem ili na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) stekla pravo vlasništva nad nekretninom može nastaviti pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, sukladno rješenju o odobrenju izdanom ranijem iznajmljivaču pod uvjetom da u međuvremenu nisu izmijenjeni propisani uvjeti za vrstu i kategoriju, ako ishodi rješenje o odobrenju koje na njegov zahtjev izdaje nadležno upravno tijelo pod uvjetom da može biti iznajmljivačem u smislu članka 29. ovoga Zakona.

(2) Osoba koja je s iznajmljivačem sklopila ugovor o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti), rješenje iz stavka 1. ovoga članka može ishoditi prije stjecanja vlasništva nekretnine uz suglasnost prethodnog iznajmljivača.

(3) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno se prilaže izjava da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određenu vrstu, odnosno kategoriju objekta u kojem se pružaju usluge.

(4) Bez ponovnih utvrđivanja minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju, rješenje iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo jednom, sukladno rješenju o odobrenju iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona izdanom ranijem iznajmljivaču.

(5) U slučaju da sunasljednici, koji još nisu suvlasnici nekretnine u kojoj se usluge pružaju, zatraže izdavanje rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka isto se do pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju, izdaje onom koji ishodi suglasnosti ostalih poznatih sunasljednika.

(6) Nasljednik koji je u skladu s ovim člankom ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača (prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici.

Ponovna kategorizacija

Članak 38.

(1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu.

(2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje.

(3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač.

Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave

Članak 39.

(1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

Izdavanje rješenja bračnim drugovima i za više članova obitelji

Članak 40.

Ukupni smještajni kapacitet utvrđen u rješenjima izdanim sukladno članku 35. stavku 1. i članku 37. stavcima 1., 2. i 4. ovoga Zakona bračnim ili izvanbračnim drugovima odnosno životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima te djeci ne smije prelaziti maksimum smještajnog kapaciteta propisan člankom 29. stavkom 3. točkama 1., 2. i 3. ovoga Zakona ako žive u zajedničkom domaćinstvu.

Ukidanje rješenja

Članak 41.

(1) Rješenje o odobrenju ukida se rješenjem:

1. po službenoj dužnosti u slučaju smrti iznajmljivača, osim u slučaju donošenja rješenja o nastavku pružanja usluga od strane nasljednika sukladno članku 37. ovoga Zakona kojim se ukida rješenje ranijeg iznajmljivača
2. u slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, ako je iznajmljivač u odjavi utvrdio datum unatrag
3. po službenoj dužnosti ako se utvrdi prestanak ispunjavanja uvjeta za pružanje ugostiteljskih usluga propisanog člankom 35. stavkom 2. ovoga Zakona
4. po službenoj dužnosti ako iznajmljivač nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(2) U postupku ukidanja rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka, nadležno upravno tijelo po u rješenju utvrđuje je li iznajmljivač podmirio obvezu plaćanja turističke pristojbe.

(3) Hrvatska turistička zajednica, najkasnije do 31. ožujka tekuće godine, dostavlja nadležnom upravnom tijelu za područje na kojem se nalazi objekt popis pružatelja ugostiteljskih usluga koji pružaju usluge na području za koje je nadležno upravno tijelo, a koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnu godinu.

POGLAVLJE II.

UGOSTITELJSKE USLUGE NA OBITELJSKOM POLJOPRIVREDNOM GOSPODARSTVU

Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo i ugostiteljske usluge koje se mogu pružati na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu

Članak 42.

(1) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo u smislu ovoga Zakona jest poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava kao obiteljsko

poljoprivredno gospodarstvo sukladno posebnim propisima i koji pruža ugostiteljske usluge u okviru dopunske djelatnosti sukladno članku 5. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati sljedeće ugostiteljske usluge:

1. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka iz pretežito vlastite proizvodnje za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno
2. usluživanje radi kušanja mošta, vina, voćnih vina, drugih proizvoda od vina i voćnih vina, jakih alkoholnih i alkoholnih pića, domaćih narezaka, ulja, pčelinjih proizvoda i drugih proizvoda iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkrivenom ili na otvorenom prostoru za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno
3. smještaja u sobi, apartmanu, ruralnoj kući za odmor do najviše deset soba odnosno za 20 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti, i/ili usluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj i/ili u kampu i/ili kamp-odmorištu, s ukupno najviše 20 smještajnih jedinica odnosno za 60 gostiju istodobno, u koji se broj ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti. Gostima mora biti omogućeno korištenje usluge pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak, polupansion ili puni pansion iz pretežito vlastite proizvodnje. Usluge se mogu pružati u više vrsta objekata do ukupno 80 gostiju istodobno.

(3) Iznimno usluge iz stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka mogu se pružati i za više od 80 osoba odnosno izletnika radi organiziranja prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija, najviše deset puta tijekom kalendarske godine, uz obvezu prijave mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata najkasnije tri dana prije započinjanja pružanja navedenih usluga.

(4) Nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, koji pruža i ugostiteljske usluge u domaćinstvu, ukupan smještajni kapacitet ne može prijeći kapacitet iz stavka 2. točke 3. ovoga članka.

(5) Jela, pića i napici koji se uslužuju na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo.

(6) Pri pružanju usluga iz stavka 2. ovoga članka moraju biti ispunjeni uvjeti propisani posebnim propisima o sigurnosti hrane.

(7) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga.

(8) Za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge iz stavka 2. ovoga članka moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.

(9) Na pružanje usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 29. stavaka 4. do 9., članka 31. i 32., članka 36. stavka 3., članka 37. stavaka 1. do 4. te članka 38., 39., 40. i 41. ovoga Zakona.

(10) Stambeni prostor u kojem obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo pruža ugostiteljske usluge sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom.

(11) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo iz stavka 1. ovoga članka može koristiti i komercijalni naziv turističko seljačko domaćinstvo, turističko seljačko gospodarstvo, agroturizam i drugi odgovarajući naziv.

(12) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može donijeti odluku o uvjetima i elementima karakterističnim za kraj koji moraju biti ispunjeni za posebni standard ruralne kuće za odmor.

(13) Ministar pravilnikom, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poljoprivredu, propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, oznake kvalitete, način označavanja kategorija vrste objekata za koje će se utvrditi poseban standard, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, a što hranom, pićima i napicima uobičajenim za kraj u kojem se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo nalazi i vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. ovoga članka.

Uvjeti koje mora ispunjavati nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu

Članak 43.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva dužan je ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako ispunjava sljedeće uvjete:

1. da je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava
2. da ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u kojem, odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona
3. da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz članka 42. stavka 13. ovoga Zakona
4. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuju gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti
5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.

(3) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(4) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu

Članak 44.

Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 42. stavka 13. ovoga Zakona.

Radno vrijeme obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva

Članak 45.

(1) Predstavničko tijelo odlukom propisuje radno vrijeme objekata na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu unutar kojeg se mogu pružati ugostiteljske usluge.

(2) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo dužno je na ulazu u objekt u kojem pruža ugostiteljske usluge vidno istaknuti obavijest o radnom vremenu, koje mora biti određeno unutar radnog vremena određenog odlukom iz stavka 1. ovoga članka, radnim, odnosno neradnim danima i pridržavati se istaknutog radnog vremena.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo može na ulazu u objekt istaknuti obavijest da posluje i uz prethodni dogovor, odnosno samo uz prethodni dogovor i/ili na poziv, u kojem slučaju istaknuta obavijest mora sadržavati i podatke o kontaktu.

DIO ŠESTI

PRIKUPLJANJE I RAZMJENA PODATAKA O USLUGAMA KRATKOROČNOG IZNAJMLJIVANJA SMJEŠTAJA

Uspostava jedinstvenog postupka registracije iznajmljivača

Članak 46.

(1) Uspostavlja se jedinstveni postupak registracije iznajmljivača sukladno Uredbi 2024/1028 na cijelom teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Pojmovi koji se koriste u ovom dijelu Zakona imaju jednako značenje kao pojmovi u Uredbi 2024/1028.

(3) Iznajmljivač iz članka 3. točke 2. Uredbe 2024/1028 koji pruža usluge u smještajnim jedinicama iz članka 3. točke 1. Uredbe 2024/1028 podnosi zahtjev za ishođenjem registracijskog broja putem integriranog informacijskog sustava turizma sukladno članku 4. Uredbe 2024/1028.

(4) Prilikom podnošenja zahtjeva iz stavka 3. ovoga članka iznajmljivač je obvezan dostaviti vjerodostojne i valjane informacije i dokumentaciju sukladno članku 5. Uredbe 2024/1028 uključujući presliku rješenja o odobrenju odnosno rješenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti ili jasno upućivanje na njega ako mu je takvo rješenje izdano.

(5) Prilikom prijave na internetsku platformu za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iznajmljivač je obvezan istaknuti valjan registracijski broj sukladno članku 5. stavku 6. Uredbe 2024/2018.

Nadležna tijela

Članak 47.

Nadležna tijela za provedbu Uredbe 2024/1028 su Ministarstvo, nadležna upravna tijela i Državni inspektorat.

Provedbene ovlasti nadležnih tijela

Članak 48.

(1) Ministarstvo u provedbi Uredbe 2024/1028:

- uspostavlja jedinstvenu digitalnu ulaznu točku iz članka 10. Uredbe 2024/1028 i odgovorno je za njezin rad
- stavlja na raspolaganje i redovito ažurira popise iz članka 13. Uredbe 2024/1028
- uspostavlja i održava registar iz članka 4. stavka 5. Uredbe 2024/1028
- imenuje nacionalnog koordinatora iz članka 11. Uredbe 2024/1028
- prati provedbu obveza utvrđenih člankom 14. Uredbe 2024/1028.

(2) Ministarstvo i nadležna upravna tijela provode postupak provjere, suspenzije i opoziva registracijskog broja sukladno članku 6. Uredbe 2024/1028.

(3) Turistička inspekcija Državnog inspektorata provodi inspekcijski nadzor nad provedbom Uredbe 2024/1028 u skladu s odredbama ovoga Zakona i zakona kojima se uređuju ovlasti nadležnih tijela.

(4) Ministarstvo stavlja podatke o aktivnosti i registracijski broj za kratkoročno iznajmljivanje smještaja na raspolaganje tijelu državne uprave nadležnom za statistiku i Eurostatu za potrebe izrade statistike u skladu s člankom 12. stavkom 4. Uredbe 2024/1028.

Jedinstvena digitalna ulazna točka

Članak 49.

Jedinstvena digitalna ulazna točka za primanje i prosljeđivanje podataka o relevantnom registracijskom broju s internetskim platformama za kratkoročno iznajmljivanje smještaja sukladno članku 10. Uredbe 2024/1028 uspostavlja se kao dio integriranog informacijskog sustava turizma.

DIO SEDMI KAMPIRANJE

Kampiranje

Članak 50.

(1) Kampiranje u smislu ovoga Zakona je boravak pod šatorom, u kamp-kućici, kamp prikolici, pokretnoj kućici, autodomu, glamping kućici, glamping opremi i drugoj odgovarajućoj opremi za smještaj na otvorenom prostoru u vrstama ugostiteljskih objekata iz skupine „Kampovi“ i u kampovima u domaćinstvu i na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima.

(2) Zabranjeno je kampiranje izvan kampova iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka za vrijeme održavanja sportskih, izviđačkih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija te organiziranih putovanja kanuima i sličnim plovilima po moru, rijekama i jezerima, biciklima i slično, dozvoljeno je organizirano kampiranje izvan kampova iz stavka 1. ovoga članka na za to određenim prostorima.

(4) Jedinice lokalne samouprave, javne ustanove i druge pravne osobe, koje upravljaju određenim područjem ovisno o svrsi kampiranja iz stavka 3. ovoga članka, svojim aktima određuju prostor za kampiranje izvan kampova, uvjete koje taj prostor mora ispunjavati te vrijeme trajanja takvog kampiranja i naknadu za kampiranje.

(5) Kampiranje izvan kampova određeno sukladno stavcima 3. i 4. ovoga članka može trajati najdulje sedam dana uzastopno.

DIO OSMI POSTUPOVNE ODREDBE

Vođenje postupka kroz integrirani informacijski sustav turizma

Članak 51.

(1) Ministarstvo i nadležna upravna tijela upravne postupke temeljem ovoga Zakona, vode u integriranom informacijskom sustavu turizma putem elektroničkih postupaka registracije obavljanja djelatnosti i pokretanja poslovanja u području turizma i ugostiteljstva kako je definiran propisom kojim se uređuje sustav turizma.

(2) Podaci iz izvršnih rješenja donesenih temeljem ovoga Zakona automatskom se razmjenom podataka preuzimaju u Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu.

(3) U integriranom informacijskom sustavu turizma evidentiraju se promjene podataka o ugostitelju, iznajmljivaču i obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu automatskim preuzimanjem potrebnih autentičnih podataka iz drugih registara ili drugih službenih evidencija javnopravnih tijela koji su dostupni putem državne informacijske infrastrukture.

Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu

Članak 52.

(1) Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu uspostavlja se kao službeni registar za ugostiteljske objekte i pružatelje usluga u turizmu i vodi se u elektroničkom obliku.

(2) Upravljanje i održavanje Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu u nadležnosti je Ministarstva.

(3) Registar iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke koji se upisuju na temelju izvršnih rješenja, kojima se usvaja zahtjev ili kojima se ukidaju rješenja, koja izdaje Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo na temelju ovoga Zakona.

(4) Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu je javan.

(5) Ministarstvo može podatke iz Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu učiniti javno dostupnim na mrežnim stranicama ili na drugi prikladan način sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i tajnosti podataka.

(6) Ministar pravilnikom propisuje podatke koje sadržava Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu iz stavka 1. ovoga članka, oblik, način vođenja i unosa podataka te mogućnost korištenja.

Razmjena i pristup podacima Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu

Članak 53.

(1) Pristup podacima i rješenjima iz Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu omogućit će se Ministarstvu financija, Poreznoj upravi, Državnom inspektoratu, Državnom zavodu za statistiku i jedinici lokalne samouprave prema mjestu gdje se objekt nalazi, a za objekte u kojima se pruža usluga smještaja i turističkoj zajednici toga područja.

(2) Podaci iz Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu o objektima u kojima se pruža usluga smještaja automatskom se razmjenom podataka preuzimaju u sustav eVisitor.

(3) Pristup podacima iz Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu može se omogućiti drugim tijelima radi obavljanja poslova iz njihovog djelokruga ako se utvrdi postojanje valjane pravne osnove i svrhe razmjene podataka i kada su za to ispunjeni tehnički uvjeti.

(4) Pristup podacima i rješenjima u Registru za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu dozvoljen je putem drugih aplikacijskih sustava u svrhu razmjene podataka s drugim tijelima i ovlaštenim osobama te osobama zaduženim za održavanje i razvoj sustava sukladno propisima kojima se uređuje državna informacijska infrastruktura.

Sadržaj izreke rješenja

Članak 54.

(1) Izreka rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu odnosno vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta sadržava:

1. tvrtku, sjedište i osobni identifikacijski broj ugostitelja
2. naziv ugostiteljskog objekta, mjesto, ulicu i kućni broj ugostiteljskog objekta
3. vrstu ugostiteljske usluge te za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi, „Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ i predmet poslovanja
4. vrstu, kapacitet i kategoriju ugostiteljskog objekta ako se objekt kategorizira
5. identifikacijsku oznaku ugostiteljskog objekta u integriranom informacijskom sustavu turizma.

(2) Izreka rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu sadržava:

1. ime i prezime, osobni identifikacijski broj i adresu prebivališta iznajmljivača odnosno nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva
2. ime i prezime, osobni identifikacijski broj i adresu prebivališta vlasnika nekretnine koji je dao pisanu suglasnost iz članka 35. stavka 3. ovoga Zakona
3. mjesto, ulicu i kućni broj objekta u kojem se pruža usluga
4. naznaku nalazi li se objekt u kojem se pruža usluga u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada
5. vrstu ugostiteljske usluge
6. vrstu, kapacitet kreveta i pomoćnih kreveta i kategoriju objekta
7. identifikacijsku oznaku objekta u integriranom informacijskom sustavu turizma.

Pravni lijek

Članak 55.

(1) Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona donosi nadležno upravno tijelo stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

(2) Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona donosi Ministarstvo nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.

DIO DEVETI NADZOR

Ovlaštenja za provođenje upravnog i inspekcijskog nadzora

Članak 56.

- (1) Upravni nadzor nad poslovima povjerenim ovim Zakonom obavlja Ministarstvo.
- (2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnih akata, uvjeta i načina rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode nadležni turistički inspektori (u daljnjem tekstu: turistički inspektor) sukladno ovom Zakonu.
- (3) Nadzor nad zabranom usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetske pića osobama mlađim od 18 godina, provode i policijski službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: policijski službenici).
- (4) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga bez upisa u odgovarajući registar, odnosno upisnik, ili ishoda rješenja nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva provode nadležni turistički inspektori sukladno odredbama ovoga Zakona.
- (5) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja provode i ovlašteni carinski službenici Ministarstva financija, Carinska uprava (dalje u tekstu: Carinska uprava) sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje carinska služba.
- (6) Nadzor nad pružanjem usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama te nad pružanjem neregistriranih ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu provode i komunalni redari sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje komunalno gospodarstvo.
- (7) Nadzor nad zabranom kampiranja izvan kampova i prostora određenih za kampiranje izvan kampova sukladno članku 50. ovoga Zakona provode i komunalni redari te u zaštićenim područjima i područjima ekološke mreže na području pod upravom javne ustanove čuvari prirode javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.
- (8) U obavljanju nadzora iz stavka 3. ovoga članka, policijski službenici ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.
- (9) U obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga članka Carinska uprava ovlaštena je postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje carinska služba i protiv prekršitelja

podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(10) U obavljanju nadzora iz stavaka 6. i 7. ovoga članka komunalni redari ovlašteni su postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo te protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(11) U obavljanju nadzora iz stavka 7. ovoga članka čuvari prirode postupaju sukladno odredbama propisa kojim se uređuje zaštita prirode i ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(12) U obavljanju nadzora iz stavka 4. ovoga članka ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je Državni inspektorat, a u obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga Zakona ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je i Carinska uprava.

(13) Prekršajni postupci koje Carinska uprava provodi radi utvrđenih povreda odredbi ovoga Zakona i propisa donesenih temeljem ovoga Zakona smatraju se prekršajnim postupcima iz nadležnosti Carinske uprave sukladno propisu kojim se uređuje carinska služba.

Ovlaštenja turističkog inspektora

Članak 57.

(1) Turistički inspektor neće podnijeti optužni prijedlog, odnosno izdati prekršajni nalog, ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja ako:

- nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru, što će turistički inspektor utvrditi u zapisniku
- je za utvrđene nepravilnosti doneseno rješenje, a nadzirana osoba je postupila po izvršnom rješenju inspektora
- nadzirana osoba očitovanjem na zapisnik preuzme obvezu da u određenom roku otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru za koje nije izrečena upravna mjera, a turistički inspektor utvrdi da je počinjen prekršaj.

(2) Radi ispunjenja obveze iz stavka 1. podstavka 3. ovoga članka turistički inspektor će nadziranoj osobi izdati pisanu naredbu u sklopu zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru u kojoj će točno odrediti obvezu i rok za izvršenje, a ovisno o prirodi obveze.

(3) Ako nadzirana osoba ne postupi na način opisan u stavku 1. podstavcima 1. i 2. ovoga članka, odnosno ne ispunji obvezu u određenom roku iz naredbe iz stavka 2. ovoga članka, turistički inspektor je dužan bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka inspekcijskog nadzora, odnosno od dana kontrole izvršenja rješenja kojim je utvrđeno da stranka nije postupila po rješenju ili od roka za ispunjenje obveze iz naredbe, podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka, odnosno izdati prekršajni nalog ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(4) Iznimno od odredaba ovoga članka, turistički inspektor dužan je bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana završetka inspekcijskog nadzora, podnijeti optužni prijedlog za pokretanje prekršajnog postupka, odnosno izdati prekršajni nalog ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u svim slučajevima kada je propisana upravna mjera zabrane, te u slučajevima utvrđenja prekršaja iz članka 68. stavka 1. točaka 1., 3. i 5. i stavka 4. u dijelu nepoštivanja zabrane usluživanja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina, članka 69. stavka 1. točke 6. u dijelu nepridržavanja istaknutih cijena, te točaka 7., 8. i 9. i 12. do 19., članka 70. stavka 1. točaka 1. do 6. i 8., članka 71. stavka 1. točke 2. u dijelu nepridržavanja istaknutih cijena, te točaka 4., 5., 8., 9. i 10., članka 72. stavka 1. točaka 1., 2. i 6., članka 73. stavka 1. točke 2. u dijelu nepridržavanja istaknutih cijena, te točaka 4., 5., 8. i 9. i članka 74. ovoga Zakona te u svim slučajevima ponavljanja istog prekršaja u istom objektu.

(5) Radi utvrđivanja nepravilnosti u provedbi ovoga Zakona turistički inspektor može obaviti istražne radnje i/ili rezervirati odnosno naručiti i platiti ugostiteljsku uslugu, ako je potrebno i pod tajnim identitetom.

(6) Troškove kupnje iz stavka 5. ovoga članka snosi stranka ako se u inspekcijskom nadzoru utvrde povrede ovoga Zakona.

(7) Troškove kupnje iz stavka 5. ovoga članka snosi Državni inspektorat ako se u inspekcijskom nadzoru ne utvrde povrede ovoga Zakona.

(8) Radi utvrđivanja nepravilnosti u provedbi ovoga Zakona, a posebice radi utvrđivanja neregistriranog pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, turistički inspektori imaju ovlasti od pružatelja javnih usluga zatražiti podatke o potrošnji vode, električne energije i komunalnih usluga.

(9) U provedbi inspekcijskog nadzora sukladno odredbama ovog Zakona, carinski službenici Carinske uprave, komunalni redari i čuvari prirode imaju iste ovlasti kao turistički inspektori.

(10) Naplaćeni iznos novčane kazne u prekršajnom postupku kojeg pokrene komunalni redar, kao i novčana kazna koju komunalni redar naplati na mjestu izvršenja prekršaja, prihod je jedinice lokalne samouprave.

(11) Naplaćeni iznos novčane kazne u prekršajnom postupku kojeg pokrene čuvar prirode, kao i novčana kazna koju čuvar prirode naplati na mjestu izvršenja prekršaja, prihod je javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.

Zabrana daljnjeg obavljanja ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanja ugostiteljskih usluga

Članak 58.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da se ugostiteljska djelatnost obavlja, odnosno pružaju ugostiteljske usluge suprotno izdanom rješenju nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva, turistički inspektor će usmenim rješenjem u zapisniku zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi daljnje obavljanje ugostiteljske djelatnosti, odnosno pružanje ugostiteljskih usluga, u dijelu u kojem se pružaju suprotno rješenju nadležnog upravnog tijela, odnosno

Ministarstva danom temeljem članaka 20., 21., 24., 26., 35., 36., 41. i 42. ovoga Zakona, do otklanjanja utvrđenih nedostataka, odnosno nepravilnosti.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem prostorija, prostora za usluživanje na otvorenom, uređaja i druge opreme za rad u dijelu u kojem se suprotno izdanom rješenju nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva obavlja ugostiteljska djelatnost, odnosno pružaju ugostiteljske usluge ili na drugi pogodan način.

(3) Ako se rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava pečaćenjem, pečaćenje će se provesti najkasnije u roku od tri dana od dana donošenja usmenog rješenja ako se mjera zabrane odnosi na ugostiteljske usluge pripreme i usluživanja hrane, pića i napitaka, odnosno najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja usmenog rješenja ako se mjera zabrane odnosi na ugostiteljsku uslugu smještaja.

(4) Na zahtjev stranke, otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana izricanja usmenog rješenja.

(5) Žalba protiv rješenja kojim se zabranjuje daljnje obavljanje ugostiteljske djelatnosti odnosno pružanje ugostiteljskih usluga izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata.

(6) Žalba iz stavka 5. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(7) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka dužna je osigurati da sve osobe napuste prostorije koje se pečati, kao i osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere radi sprječavanja štete.

(8) U slučaju da pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.

(9) Za vrijeme trajanja zabrane iz stavka 1. ovog članka pravna i fizička osoba kojoj je izrečena mjera zabrane ne smije obavljati ugostiteljsku djelatnost ili pružati ugostiteljske usluge na dijelu na koji se zabrana odnosi kao ni oglašavati odnosno na neki drugi način korisnicima nuditi prostorije, prostore, dio prostora, objekt i dio objekta na koji se zabrana odnosi.

(10) Ako je pravna ili fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ili je iz drugog razloga prestala obveza izvršenja toga rješenja, turistički inspektor će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.

Neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti

Članak 59.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da se ugostiteljska djelatnost obavlja bez upisa u odgovarajući registar, odnosno upisnik, ili bez izvršnog rješenja nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva, turistički inspektor odnosno carinski službenik će usmenim rješenjem u zapisniku zabraniti pravnoj ili fizičkoj osobi neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti do otklanjanja utvrđenih nedostataka.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem prostorija, prostora za usluživanje na otvorenom, uređaja i druge opreme za rad ili na drugi pogodan način.

(3) Ako se rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava pečaćenjem, pečaćenje će se provesti najkasnije u roku od tri dana od dana donošenja usmenog rješenja ako se mjera zabrane odnosi na ugostiteljske usluge pripreme i usluživanja hrane, pića i napitaka, odnosno najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja usmenog rješenja ako se mjera zabrane odnosi na ugostiteljsku uslugu smještaja.

(4) Prostor u kojem se obavlja neregistrirana djelatnost pružanja usluga smještaja ostaje zapečaćen u roku koji je određen bez obzira na promjene pravne osobnosti obveznika koji obavlja neregistriranu djelatnost pružanja usluga smještaja u tom prostoru.

(5) Na zahtjev stranke otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor odnosno carinski službenik je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana izricanja usmenog rješenja.

(6) Žalba protiv rješenja kojim se zabranjuje pravnoj ili fizičkoj osobi neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata odnosno Carinske uprave.

(7) Žalba protiv rješenja iz stavka 6. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka dužna je osigurati da sve osobe napuste prostorije i objekte koje se pečati, kao i osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere radi sprječavanja štete.

(9) U slučaju da pravna ili fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.

(10) Za vrijeme trajanja zabrane iz stavka 1. ovog članka pravna i fizička osoba kojoj je izrečena mjera zabrane ne smije obavljati ugostiteljsku djelatnost, kao ni oglašavati odnosno na neki drugi način korisnicima nuditi prostorije, prostore, dio prostora, objekt i dio objekta na koji se zabrana odnosi.

(11) Ako je pravna ili fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ili je iz drugog razloga prestala obveza izvršenja toga rješenja, turistički inspektor odnosno carinski službenik će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.

(12) U slučaju da se u roku kraćem od tri godine od izricanja usmenog rješenja iz stavka 1. ovog članka, pravnoj ili fizičkoj osobi ponovno donese usmeno rješenje o zabrani po istoj osnovi za prostorije, prostore, dijelove prostora, objekte, dijelove objekta, postrojenja, uređaje i druge opreme za rad i sl. istom ugostitelju, na istoj adresi, usmenim rješenjem u zapisniku zabranit će se pravnoj ili fizičkoj osobi daljnje obavljanje ugostiteljske djelatnosti, do otklanjanja utvrđenih nedostataka, odnosno nepravilnosti, najkraće na rok od šest mjeseci od dana donošenja usmenog rješenja iz ovoga stavka.

Neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga

Članak 60.

- (1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da se pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu ili na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu obavlja bez izvršnog rješenja o odobrenju nadležnog upravnog tijela, turistički inspektor odnosno carinski službenik će usmenim rješenjem u zapisniku zabraniti fizičkoj osobi neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga do otklanjanja utvrđenih nepravilnosti, a najkraće na rok od 60 dana od dana donošenja usmenog rješenja.
- (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem prostorija i objekta, a najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja usmenog rješenja.
- (3) Na zahtjev stranke otporak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor odnosno carinski službenik je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana donošenja usmenog rješenja.
- (4) Žalba protiv rješenja kojim se zabranjuje iznajmljivaču, nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva neregistrirano pružanje usluga izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata odnosno Carinske uprave.
- (5) Žalba protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.
- (6) Fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka dužna je osigurati da sve osobe napuste prostorije i objekte koje se pečate, kao i osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere radi sprječavanja štete.
- (7) U slučaju da fizička osoba na koju se odnosi usmeno rješenje iz stavka 1. ovoga članka propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.
- (8) Za vrijeme trajanja zabrane iz stavka 1. ovog članka fizička osoba kojoj je izrečena mjera zabrane ne smije pružati ugostiteljske usluge, kao ni oglašavati odnosno na neki drugi način korisnicima nuditi prostorije, prostore, dio prostora, objekt i dio objekta na koji se zabrana odnosi.
- (9) Ako je po proteku roka od 60 dana od dana izdavanja usmenog rješenja fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavka 1. ovoga članka ili je iz drugog razloga prestala obveza izvršenja toga rješenja, turistički inspektor odnosno carinski službenik će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.
- (10) Iznimno, rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršit će se na drugi pogodan način ukoliko bi izvršenje rješenja pečaćenjem onemogućilo nesmetan pristup prostorijama odnosno, dijelu objekta koji nisu obuhvaćeni mjerom zabrane.
- (11) U slučaju da se u roku kraćem od tri godine od izricanja usmenog rješenja iz stavka 1. ovog članka, fizičkoj osobi ponovno donese usmeno rješenje o zabrani za isti objekt, usmenim rješenjem u zapisniku zabranit će se fizičkoj osobi neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga do otklanjanja utvrđenih nedostataka, odnosno nepravilnosti, a najkraće na rok od šest mjeseci od dana donošenja usmenog rješenja iz ovoga stavka.

Otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti

Članak 61.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da ugostiteljski objekt ili objekt u kojem se pružaju pojedine ugostiteljske usluge ne udovoljava uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona ili da ugostitelj, odnosno pružatelj ugostiteljskih usluga pruža ugostiteljske usluge koje nisu utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva i/ili ne pruža ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva ili ističe oznaku za kategoriju (zvjezdice) ili posebni standard na objektu i/ili u promidžbenim materijalima suprotno odredbama ovoga Zakona, turistički inspektor naredit će rješenjem otklanjanje utvrđenih nedostataka i nepravilnosti, određujući rok u kojem se ti nedostaci i nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor neće donositi kada su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti otklonjeni tijekom inspekcijskog nadzora, što će turistički inspektor utvrditi i navesti u zapisniku.

(3) Ako nedostaci i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ne budu otklonjeni u određenom roku, turistički inspektor rješenjem će zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti u ugostiteljskom objektu, odnosno pružanje pojedinih ugostiteljskih usluga u objektu, u kojem su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti, dok se utvrđeni nedostaci i nepravilnosti ne otklone.

(4) Ako nedostaci i nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka ugrožavaju zdravlje i život gostiju ili zaposlenog osoblja, turistički inspektor će usmenim rješenjem u zapisniku zabraniti obavljanje ugostiteljske djelatnosti u ugostiteljskom objektu, odnosno pružanje pojedinih ugostiteljskih usluga u objektu, u kojem su utvrđeni nedostaci i nepravilnosti, dok se utvrđeni nedostaci i nepravilnosti ne otklone.

(5) Otpravak usmenog rješenja iz stavka 4. ovoga članka, turistički inspektor je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana izricanja usmenog rješenja.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1., 3. i 4. ovoga članka izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata.

(7) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1., 3. i 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Ako je pravna ili fizička osoba otklonila nedostatke utvrđene rješenjem iz stavaka 1. i 4. ovoga članka ili je iz drugog razloga prestala obveza izvršenja tih rješenja, turistički inspektor će po službenoj dužnosti u zapisniku o kontroli izvršenja rješenja navesti da je rješenje izvršeno.

Pružanje ugostiteljskih usluga bez registracijskog broja i zloupotreba registracijskog broja

Članak 62.

(1) Ako se u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi da iznajmljivač iz članka 3. točke 2. Uredbe 2024/2018 koji pruža usluge kratkoročnog iznajmljivanja u smještajnim jedinicama iz članka

3. točke 1. Uredbe 2024/2018 na internetskoj platformi za kratkoročno iznajmljivanje smještaja nema istaknut registracijski broj odnosno nema istaknut valjan registracijski broj za svaku smještajnu jedinicu sukladno članku 5. stavku 6. Uredbe 2024/2018, turistički inspektor će iznajmljivaču rješenjem zabraniti oglašavanje na internetskoj platformi za kratkoročno iznajmljivanje u smještajnim jedinicama za koje nema istaknut registracijski broj odnosno nema istaknut valjan registracijski broj.

(2) Ako iznajmljivač ne postupi po rješenju iz stavka 1. ovog članka turistički inspektor će o navedenom obavijestiti internetsku platformu i sukladno članku 6. stavku 11. Uredbe 2021/2018 naložiti uklanjanje ponude smještajne jedinice ili dostavu dodatnih informacija.

(3) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata.

(4) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Zabrana kampiranja

Članak 63.

(1) Ako u provedbi inspekcijskog nadzora turistički inspektor ili komunalni redar utvrdi da osoba kampira na zemljištu u privatnom vlasništvu, izvan kampova iz skupine „Kampovi“ i kampova u domaćinstvu i na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima, ili na javnoj površini izvan prostora za kampiranje određenih u skladu s člankom 50. stavkom 4. ovoga Zakona, usmenim rješenjem u zapisniku, koje će izreći vlasniku kamp-kućice, kamp-prikolice i druge opreme za kampiranje ili njegovom predstavniku, zabranit će najkraće na rok od 60 dana kampiranje i u svrhu kampiranja postavljanje kamp-opreme na tom zemljištu.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava se pečaćenjem opreme za kampiranje najkasnije u roku od tri dana od dana izricanja usmenog rješenja ili na drugi pogodan način.

(3) Na zahtjev stranke otpравak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor i komunalni redar je dužan otpremiti stranci u pisanom obliku u roku od osam dana od dana izricanja usmenog rješenja.

(4) U slučaju izvršenja usmenog rješenja pečaćenjem, osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je osigurati iznošenje pokvarljivih namirnica te poduzeti i osigurati sve sigurnosne i druge mjere kako ne bi došlo do štete.

(5) U slučaju da osoba iz stavka 1. ovoga članka propusti poduzeti navedene mjere, odgovorna je za nastanak bilo kakve štete.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka izjavljuje se sukladno propisu kojim se uređuje ustrojstvo i način rada Državnog inspektorata.

(7) Žalba izjavljena protiv rješenja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

DIO DESETI
PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji za neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti i neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga

Članak 64.

- (1) Novčanom kaznom od 5500,00 do 20.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba – obrtnik koja obavlja ugostiteljsku djelatnost bez upisa u odgovarajući registar odnosno upisnik, ili bez izvršnog rješenja nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva ili obavlja djelatnost unatoč zabrani obavljanja djelatnosti (članak 19. stavak 1.).
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 1500,00 do 8000,00 eura.
- (3) Novčanom kaznom od 2600,00 do 10.000,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu bez izvršnog rješenja nadležnog upravnog tijela ili obavlja djelatnost unatoč zabrani obavljanja djelatnosti (članak 35. stavak 1., članak 43. stavak 1. i članak 58.).
- (4) Novčanom kaznom od 2600,00 do 10.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba obrtnik koja je omogućila kao sudionik obavljanje neregistrirane djelatnosti iz stavka 1. i neregistrirano pružanje usluga iz stavka 3. ovoga članka (članak 28. stavak 2. i članak 29. stavak 7.)
- (5) Novčanom kaznom od 1500,00 do 8000,00 eura kaznit će se za prekršaj iz stavka 4. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.
- (6) Novčanom kaznom od 1000,00 do 4000,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja je omogućila kao sudionik obavljanje neregistrirane djelatnosti iz stavka 1. i neregistrirano pružanje usluga iz stavka 3. ovoga članka (članak 28. stavak 2. i članak 29. stavak 7.) .
- (7) Novčanom kaznom od 2600,00 do 6000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba obrtnik ako objavljuje, nudi, odnosno reklamira obavljanje djelatnosti iz stavka 1. odnosno pružanje ugostiteljskih usluga iz stavka 3. ovoga članka (članak 28. stavak 3. i članak 29. stavak 8.)
- (8) Novčanom kaznom od 1300,00 do 4000,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako objavljuje, nudi, odnosno reklamira pružanje usluga iz stavka 1. odnosno pružanje ugostiteljskih usluga iz stavka 3. ovoga članka (članak 28. stavak 3. i članak 29. stavak 8.)
- (9) Za prekršaj iz stavaka 1., 3., 4. i 6. ovoga članka, obvezno će se oduzeti predmet koji je bio namijenjen ili uporabljen za počinjenje prekršaja ili je nastao počinjenjem prekršaja, a oduzet će se imovinska korist ostvarena prekršajem.

Prekršaji internetskih platformi za kratkoročno iznajmljivanje

Članak 65.

(1) Novčanom kaznom od 13.000,00 do 130.000,00 eura ili od 1% do 6% financijskog prihoda ovisno o tome koji je iznos veći kaznit će se za prekršaj pravna osoba – pružatelj internetskih platformi za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iz članka 3. točke 5. Uredbe 2024/1028 ako:

1. ne dostavi tražene informacije i ne ukloni bez nepotrebne odgode, ponude smještajnih jedinica koje se nude bez registracijskog broja ili s nevažećim registracijskim brojem, ili u slučajevima koji uključuju zlouporabu registracijskog broja sukladno odredbi članka 6. Uredbe 2024/1028
2. bez nepotrebne odgode ne obavijesti nadležna tijela i iznajmljivače o rezultatima nasumičnih provjera koji se odnose na netočne izjave iznajmljivača, zlouporabu registracijskog broja ili nevažeće registracijske brojeve sukladno odredbi članka 7. stavka 2. Uredbe 2024/1028
3. na odgovarajući način ne obavijesti iznajmljivače o primjenjivosti postupaka registracije na određenom području, uzimajući u obzir popise iz članka 13. i informacije iz drugog stupca, retka „N. Usluge“, točke 4. Priloga I. Uredbi (EU) 2018/1724, koje države članice trebaju staviti na raspolaganje sukladno članku 7. stavku 3. Uredbe 2024/1028
4. ne dostavi jedinstvenoj digitalnoj ulaznoj točki podatke o aktivnosti po jedinici zajedno s odgovarajućim registracijskim brojem koji je dostavio iznajmljivač, točnom adresom smještajne jedinice i URL-om ponude sukladno odredbi članka 9. Uredbe 2024/1028

(2) Novčanom kaznom od 6600,00 do 66.000,00 eura ili od 1% do 6% financijskog prihoda ovisno o tome koji je iznos veći kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka i mala internetska platforma ili internetska mikroplatforma za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iz članka 3. točke 6. Uredbe 2024/1028.

(3) Novčanom kaznom od 2000,00 do 6600,00 eura kaznit će se za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(4) Za prekršaje propisane ovim člankom ovlašteni tužitelji su središnje tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove i Carinska uprava.

(5) Za prekršaje propisane ovim člankom stvarno i mjesno nadležan je Općinski prekršajni sud u Zagrebu.

Prekršaji pravnih osoba i obrtnika u vezi registracije, podataka i prijave smještaja na internetskim platformama

Članak 66.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 66.000,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba – obrtnik koji se smatra iznajmljivačem sukladno članku 3. točki 2. Uredbe 2024/1028 ako:

1. ne podnese zahtjev za ishođenjem registracijskog broja putem integriranog informacijskog sustava turizma sukladno članku 4. Uredbe 2024/1028 (članak 46. stavak 3.)
2. prilikom podnošenja zahtjeva za ishođenje registracijskog broja ne dostavi vjerodostojne i valjane informacije i dokumentaciju (članak 46. stavak 4.)
3. prilikom prijave na internetsku platformu za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iznajmljivač ne istakne valjan registracijski broj sukladno članku 5. stavku 6. Uredbe 2024/2018 (članak 46. stavak 5.).

(2) Novčanom kaznom od 2000,00 do 6600,00 eura kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Prekršaji fizičkih osoba u vezi registracije, podataka i prijave smještaja na internetskim platformama

Članak 67.

Novčanom kaznom od 2000,00 do 6600,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba- građanin iznajmljivač ako:

1. ne podnese zahtjev za ishođenjem registracijskog broja putem integriranog informacijskog sustava turizma sukladno članku 4. Uredbe 2024/1028 (članak 46. stavak 3.)
2. prilikom podnošenja zahtjeva za ishođenje registracijskog broja ne dostavi vjerodostojne i valjane informacije i dokumentaciju (članak 46. stavak 4.)
3. prilikom prijave na internetsku platformu za kratkoročno iznajmljivanje smještaja iznajmljivač ne istakne valjan registracijski broj sukladno članku 5. stavku 6. Uredbe 2024/2018 (članak 46. stavak 5.).

Prekršaji ugostitelja u obavljanju djelatnosti, uvjetima objekta i naplati kazni na mjestu prekršaja

Članak 68.

(1) Novčanom kaznom od 1320,00 do 7960,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba – obrtnik ako:

1. se ne pridržava propisanog radnog vremena (članak 11. stavak 1. točka 7.)
2. pruža ugostiteljske usluge koje nisu obuhvaćene rješenjem i/ili ne pruža ugostiteljske usluge koje su obuhvaćene rješenjem koje je izdalo nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo (članak 11. stavak 1. točka 14.)
3. pruža ugostiteljske usluge izvan ugostiteljskog objekta bez odobrenja jedinice lokalne samouprave (članak 13. stavka 1.)

4. ugostiteljski objekt ne ispunjava minimalne uvjete propisane za određenu vrstu, a za objekte koji se kategoriziraju i uvjete za kategoriju te uvjete utvrđenoga posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete, ili kad prestane ispunjavati te uvjete (članak 15. stavak 1., članak 16. stavak 3. i članak 17. stavak 3.)
5. obavlja ugostiteljsku djelatnost suprotno izdanom rješenju Ministarstva iz članka 20. stavaka 1., 2. i 3. i članka 25. stavka 4. ovoga Zakona odnosno rješenju nadležnog upravnog tijela iz članka 20. stavaka 5., 6. i 7. ovoga Zakona (članak 20. stavci 1., 2., 3., 5., 6. i 7. i članak 25. stavak 4.)
6. pruža ugostiteljske usluge suprotno odluci Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske iz članka 10. ovoga Zakona za vrijeme dok je takva odluka na snazi (članak 10.).

(2) Novčanom kaznom od 780,00 do 2640,00 eura kaznit će se za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 260,00 do 520,00 eura kaznit će se dobrovoljno vatrogasno društvo ako ne prijavi pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka na vatrogasnim natjecanjima, obilježavanju obljetnica i ostalim vatrogasnim manifestacijama mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata prema svome sjedištu i/ili prijavu ne izvrši najkasnije tri dana prije održavanja tih događaja ili ne izda čitljiv i točan račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu (članak 6. stavak 1. točka 5.).

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 260,00 do 520,00 eura kaznit će se sudionik proslava i manifestacije, uključivo nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, iz članka 13. stavka 2. ovoga Zakona, koji nije ugostitelj, koji prilikom pružanja ugostiteljskih usluga iz članka 13. stavka 2. ovoga Zakona ne istakne tvrtku odnosno naziv ili ne istakne i ne pridržava se istaknutih cijena ili ne izda čitljiv i točan račun za pruženu uslugu ili ne istakne na vidljivom mjestu oznaku o zabrani usluživanja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina te ne poštuje tu zabranu (članak 13. stavak 3.).

(5) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom ugostiteljskom objektu pravna osoba i fizička osoba – obrtnik kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2640,00 do 23.880,00 eura.

(6) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može pravnoj i fizičkoj osobi – obrtniku naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 520,00 eura, a odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 380,00 eura, osim u slučaju iz stavka 5. ovoga članka.

(7) Za prekršaje iz stavka 3. ovoga članka turistički inspektor može dobrovoljnom vatrogasnom društvu naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura.

(8) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka turistički inspektor može sudioniku proslava i manifestacija naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura.

Prekršaji ugostitelja u vezi isticanja oznaka, cijena, normativa, računa i obrade prigovora

Članak 69.

(1) Novčanom kaznom od 660,00 do 5300,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba – obrtnik ako:

1. vidno ne istakne na ulazu u ugostiteljski objekt, odnosno u ulazu ugostiteljskog objekta smještenog u građevini zaštićenoj kao kulturno dobro, na propisani način, natpis s oznakom vrste ugostiteljskog objekta, odnosno vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda te oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva (članak 11. stavak 1. točka 1.)
2. vidno ne istakne na ulazu u objekt obavijest o radnom vremenu i radnim, odnosno neradnim danima i ne pridržava se istaknutoga radnog vremena (članak 11. stavak 1. točka 2.)
3. vidno ne istakne radno vrijeme pojedinog ugostiteljskog sadržaja u unutar ugostiteljskog objekta za smještaj ili se ne pridržava tako istaknutog radnog vremena (članak 9. stavak 4.)
4. ne utvrdi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i ne istakne ga na recepciji te izvadak iz kućnog reda ne istakne u svim sobama i apartmanima (članak 11. stavak 1. točka 3.)
5. ne utvrdi normative o utrošku namirnica i pića za pojedino jelo, piće i napitak, ne pruži usluge u količinama i kakvoći sukladno normativima, nema normativ za vrijeme rada u ugostiteljskom objektu ili na zahtjev normativ ne predoči gostu (članak 11. stavak 1. točka 4.)
6. vidno ne istakne cijene usluga koje se nude na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, na način dostupan gostima i/ili ne pridržava se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima ne istakne i iznos turističke pristojbe, ne stavi cjenike na raspolaganje gostima u fizičkom i/ili digitalnom obliku i ne istakne registracijski broj ako mu je izdan za tu smještajnu jedinicu (članak 11. stavak 1. točka 5.)
7. ne izda gostu čitljiv i točan račun za svaku pruženu ugostiteljsku uslugu s naznakom vrste, količine i cijene pruženih usluga, odnosno odobrenog popusta, a kod pružanja usluga smještaja ne navede u računu i iznos turističke pristojbe, ili račun za pružene usluge gostu ne izda turističkoj agenciji ili drugom naručitelju usluge (članak 11. stavak 1. točka 6.)
8. ne osigura goste u ugostiteljskom objektu za smještaj od posljedica nesretnog slučaja (članak 11. stavak 1. točka 9.)
9. ne omogući gostu podnošenje pisanih prigovora u svojim poslovnim prostorijama ili bez odgađanja pisanim putem ne potvrdi njegov primitak ili ne omogući gostu podnošenje pisanog prigovora putem pošte, ili elektroničke pošte ili u poslovnim prostorijama vidljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora ili u pisanom obliku ne odgovori na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora, ili ne vodi i/ili čuva pisanu evidenciju prigovora najmanje godinu dana od dana primitka pisanog prigovora (članak 11. stavak 1. točka 10.)
10. ne istakne u ugostiteljskom objektu u kojem pruža usluge turistima uz naziv vrste ugostiteljskog objekta i oznaku da se u tom objektu pružaju usluge turistima (članak 11. stavak 1. točka 11.)
11. ne obavijesti pisanim putem u propisanom roku nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo o prestanku obavljanja djelatnosti u ugostiteljskom objektu (članak 11. stavak 1. točka 12.)
12. prema gostu se ne odnosi uljudno, korektno i profesionalno (članak 11. stavak 1. točka 15.)
13. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u komercijalnom poslovanju koristi oznaku propisane vrste i kategorije ugostiteljskog objekta, posebnog standarda,

odnosno oznake kvalitete koja nije utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva (članak 11. stavak 1. točka 17.)

14. ne spriječi iznošenje pića i napitaka radi konzumiranja izvan zatvorenih prostora ugostiteljskog objekta iz skupine „Barovi“ koji ispunjavaju uvjete za rad noću (članak 11. stavak 1. točka 18.)

15. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije ne istakne porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj (članak 11. stavak 2.)

16. usluži ili dopusti konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina (članak 12. stavak 1.)

17. u ugostiteljskom objektu ne istakne na vidljivom mjestu oznaku o zabrani usluživanja i konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina (članak 12. stavak 2.)

18. usluži gosta ili mu dopusti konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i energetska pića, iako je procijenio da je osoba mlađa od 18 godina, a gost dobrovoljno ne dokaže da je stariji od 18 godina davanjem na uvid osobne isprave (članak 12. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 520,00 do 1840,00 eura.

(3) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom ugostiteljskom objektu pravna osoba i fizička osoba – obrtnik kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 10.600,00 eura.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može pravnoj osobi i fizičkoj osobi – obrtniku naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 380,00 eura, a odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 260,00 eura, osim u slučaju iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. točke 16. ovoga članka policijski službenik može pravnoj osobi i fizičkoj osobi – obrtniku naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 380,00 eura, a odgovornoj osobi u pravnoj osobi u iznosu od 260,00 eura.

Prekršaji iznajmljivača u domaćinstvu u vezi kapaciteta, uvjeta objekta i oglašavanja

Članak 70.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 2640,00 eura kaznit će se za prekršaj iznajmljivač ako:

1. pruža usluge smještaja u više od deset soba, odnosno 20 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti (članak 29. stavak 3. točka 1.)

2. pruža usluge smještaja u kampu i/ili kamp-odmorištu u više od deset smještajnih jedinica, odnosno za više od 30 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju djeca u dobi do 12 godina (članak 29. stavak 3. točka 2.)

3. pruža usluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj u više od deset smještajnih jedinica, odnosno za više od 30 gostiju istodobno, u koje se ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti (članak 29. stavak 3. točka 3.)

4. pruža usluge doručka osobama koje nisu gosti kojima pruža usluge smještaja (članak 29. stavak 3. točka 4.)

5. pruža usluge smještaja u objektima iz članka 29. stavka 3. točaka 2. i 3. u smještajnom kapacitetu većem od propisanog u članku 29. stavku 4. ovoga Zakona (članak 29. stavak 4.)
6. nudi i prodaje usluge neposredno ili putem drugih osoba koje nisu registrirane za posredovanje u prodaji usluga smještaja, ili nudi i prodaje svoje usluge iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona izvan svog objekta, osim na prostorima, pod uvjetima i na način koji svojom odlukom propisuje predstavničko tijelo (članak 29. stavak 5.)
7. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju (članak 33. stavak 1.)
8. pruža usluge iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona suprotno izdanom rješenju o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona (članak 35. stavak 1.).
9. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava uvjete za posebni standard (članak 36. stavak 1.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se iznajmljivač novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 5300,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Prekršaji iznajmljivača u vezi oznaka, cijena, normativa, računa i postupanja s gostima

Članak 71.

(1) Novčanom kaznom od 520,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj iznajmljivač ako:

1. vidno ne istakne na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste, kategorije objekta te vrste posebnog standarda, utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, ili samo natpis s oznakom vrste objekta ako je iznajmljivač izgubio pravo isticanja oznake za kategoriju (članak 31. stavak 1. točka 1.)
2. ne istakne u svakom objektu naznaku vrste i kategorije te posebnog standarda objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju turističke pristojbe te se ne pridržava istaknutih cijena i ne istakne registracijski broj ako mu je izdan za tu smještajnu jedinicu (članak 31. stavak 1. točka 2.)
3. ne utvrdi normative namirnica, pića i napitaka za pojedina jela, pića i napitke, ako takve usluge pruža, ne pruži usluge po utvrđenim normativima, normativ za vrijeme rada nema u objektu ili na zahtjev normativ ne predoči gostu (članak 31. stavak 1. točka 3.)
4. ne izda gostu čitljiv i točan račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu (članak 31. stavak 1. točka 4.)
5. ne omogući gostu podnošenje pisanih prigovora u objektu ili bez odgađanja pisanim putem ne potvrditi njegov primitak ili ne omogući gostu podnošenje pisanog prigovora putem pošte, ili elektroničke pošte ili u objektu vidljivo ne istakne obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora ili u pisanom obliku ne odgovori na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora, ili ne vodi i/ili čuva pisanu evidenciju prigovora najmanje godinu dana od dana primitka pisanog prigovora (članak 31. stavak 1. točka 6.)
6. ne pruža ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 31. stavak 1. točka 7.)
7. pisanim putem u roku od osam dana ne obavijesti nadležno upravno tijelo o prestanku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (članak 31. stavak 1. točka 8.)

8. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima koristi oznaku propisane vrste i kategoriju objekta te posebnog standarda koja nije utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 31. stavak 1. točka 9.)

9. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije ne istakne porezni broj, odnosno PDV identifikacijski broj (članak 31. stavak 2.)

10. uslužuje, odnosno dopušta konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koja sadržavaju alkohol i/ili energetska pića u objektu osobama mlađim od 18 godina ili nema istaknutu oznaku o toj zabrani (članak 31. stavak 3.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu kaznit će se iznajmljivač novčanom kaznom u iznosu od 1060,00 do 2640,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 180,00 eura, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Prekršaji nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva u pružanju ugostiteljskih usluga i poštivanju kapaciteta i uvjeta

Članak 72.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 2650,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba – nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako:

1. pruža usluge za više gostiju ili u više smještajnih jedinica od propisanog, ili gostima ne omogućiti uslugu pripremanja ili usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak ili polupansion ili pansion (članak 42. stavak 2. točke 1., 2. i 3.)

2. pruža usluge za više od 80 osoba odnosno izletnika radi organiziranja prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija više od deset puta tijekom kalendarske godine ili ne izvrši prijavu mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata najkasnije tri dana prije započinjanja pružanja tih usluga (članak 42. stavak 3.)

3. pruža usluge smještaja u objektima iz članka 42. stavka 2. točke 3. i članka 29. stavka 3. točaka 1., 2. i 3. u smještajnom kapacitetu većem od propisanog u članku 42. stavku 4. ovoga Zakona (članak 42. stavak 4.)

4. jela, pića i napici koji se uslužuju nisu uobičajeni za kraj u kojem je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo (članak 42. stavak 5.)

5. objekt u kojem se pružaju usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona ne ispunjava minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju (članak 42. stavak 8.)

6. pruža usluge iz članka 32. stavka 2. ovoga Zakona suprotno izdanom rješenju o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu iz članka 43. stavka 1. ovoga Zakona (članak 43. stavak 1.).

7. objekt u kojem pruža usluge ne ispunjava uvjete za posebni standard ili oznaku kvalitete utvrđenu rješenjem (članak 44.)

8. pruža ugostiteljske usluge suprotno odluci Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske iz članka 10. ovoga Zakona za vrijeme dok je takva odluka na snazi (članak 10.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu kaznit će se fizička osoba – nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 5300,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može fizičkoj osobi – nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Prekršaji nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva u vezi oznaka, cijena, normativa i radnog vremena objekta

Članak 73.

(1) Novčanom kaznom od 520,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba – nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako:

1. vidno ne istakne na ulazu u objekt ili u neposrednoj blizini, na propisani način, natpis s oznakom vrste i kategorije objekta, utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 1.)
2. ne istakne u svakom objektu naznaku vrste i kategorije objekta, cijene usluga koje nudi, informaciju o plaćanju turističke pristojbe te se ne pridržava istaknutih cijena (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 2.)
3. ne utvrdi normative namirnica, pića i napitaka za pojedina jela, pića i napitke ako takve usluge pruža, ne pruži usluge po utvrđenim normativima, normativ za vrijeme rada nema u objektu ili na zahtjev normativ ne predoči gostu (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 3.)
4. ne izda gostu čitljiv i točan račun s naznačenom vrstom, količinom i cijenom, odnosno odobrenim popustom, pruženih usluga za svaku pruženu uslugu (članak 42. stavak 9, u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 4.)
5. ne omogući gostu podnošenje pisanog prigovora u objektu putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju te bez odgađanja pisanim putem potvrditi njegov primitak, u objektu vidljivo ne istaknute obavijest o načinu podnošenja pisanog prigovora na hrvatskom i najmanje jednom svjetskom jeziku, u pisanom obliku ne odgovori na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora te ne vodi i ne čuva evidenciju prigovora gostiju godinu dana od dana primitka pisanog prigovora (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 6.)
6. ne pruža ugostiteljske usluge koje su utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 7.)
7. prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga i isticanja poruka u promidžbenim materijalima koristi oznaku propisane vrste i kategoriju te posebnog standarda objekta koja nije utvrđena rješenjem nadležnog upravnog tijela (članak 42. stavak 9., u vezi s člankom 31. stavkom 1. točkom 9.)
8. uslužuje, odnosno dopušta konzumiranje alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koja sadržavaju alkohol i/ili energetska pića u objektu osobama mlađim od 18 godina ili nema istaknutu oznaku o toj zabrani (članak 42. stavak 9., a u vezi s člankom 31. stavkom 3.)
9. vidno ne istakne na ulazu u objekt u kojem pruža ugostiteljske usluge obavijest o radnom vremenu sukladno odluci predstavničkog tijela, radnim, odnosno neradnim danima i ne pridržava se istaknutoga radnog vremena (članak 45. stavak 2.).

(2) U slučaju ponavljanja prekršaja iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu kaznit će se fizička osoba – nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva novčanom kaznom u iznosu od 1060,00 do 2640,00 eura.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor može fizičkoj osobi – nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 260,00 eura, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

Nedopušteno kampiranje

Članak 74.

(1) Novčanom kaznom od 570,00 do 4000,00 eura kaznit će se za prekršaj osoba koja kampira izvan kampova iz skupine „Kampovi“, prostora određenih za kampiranje izvan kampova u skladu s člankom 50. stavcima 3., 4. i 5. ovoga Zakona, kampova u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu (članak 50. stavak 2.).

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, turistički inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 400,00 eura.

DIO JEDANAESTI PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Započeti postupci

Članak 75.

Postupci započeti prema odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.) i propisa donesenih na temelju toga Zakona koji nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, dovršit će se po odredbama toga Zakona.

Rok za donošenje pravilnika

Članak 76.

(1) Ministar će pravilnike iz članka 33. stavka 2., članka 42. stavka 13. i članka 52. stavka 6. ovoga Zakona donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar će pravilnike iz članka 8. stavka 4., članka 15. stavka 2., članka 16. stavka 3. i članka 17. stavka 3. ovog Zakona donijeti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Određivanje početka roka za ponovnu kategorizaciju, utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete ugostiteljskih objekata

Članak 77.

Rok iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona u kojem je Ministarstvo dužno provesti ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz članka 20. stavka 1. ovoga Zakona i ponovno utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona, za ugostiteljske objekte kojima je do stupanja na snagu ovoga Zakona

rješenjem utvrđena kategorija, odnosno posebni standard i oznaka kvalitete, teče od dana izvršnosti rješenja.

Rok za usklađivanje rješenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti

Članak 78.

(1) Ugostitelji koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o obavljanju ugostiteljske djelatnosti u roku od pet godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 8. stavka 4. i članka 15. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ugostitelji koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se kategoriziraju dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o obavljanju ugostiteljske djelatnosti u roku od deset godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 8. stavka 4., članka 15. stavka 2. i članka 16. stavka 3 ovoga Zakona.

(3) Ugostitelji koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o obavljanju ugostiteljske djelatnosti u roku od deset godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 8. stavka 4. i članka 15. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Nadležno upravno tijelo može pokrenuti upravni postupak i izdati rješenje iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka po službenoj dužnosti i na zahtjev stranke.

(5) Ako se u postupku usklađivanja uvjeta utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu odnosno vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj.

(7) Protiv rješenja nadležnog upravnog tijela iz stavaka 1., 2., 3. i 5. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

(8) Rok iz članka 25. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona u kojem je nadležno upravno tijelo dužno provesti ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz članka 20. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona i ponovno utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz članka 17. stavka 1. ovoga Zakona, za ugostiteljske objekte iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, teče od dana izvršnosti rješenja iz stavka 4. ovoga članka.

Rok za usklađivanje za ugostiteljske objekte vrste Guest house i Kampiralište

Članak 79.

(1) Ugostitelji koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima vrste Guest house i Kampiralište nastavljaju s radom, ali su dužni

uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o ispunjavanju propisanih uvjeta za neku od vrsta ugostiteljskih objekata propisanih pravilnikom iz članka 8. stavka 4., članka 15. stavka 2. i članka 16. stavka 3. ovoga Zakona u roku od pet godina od dana stupanja na snagu toga pravilnika.

(2) Ugostitelju koji ne ishodi rješenje iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo će rješenjem ukinuti rješenje temeljem kojeg obavlja ugostiteljsku djelatnost.

(3) Troškove postupka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka snosi ugostitelj.

(4) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

Rok za usklađivanje rješenja o odobrenju iznajmljivača

Članak 80.

(1) Iznajmljivači koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu temeljem izvršnog rješenja o odobrenju, dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o odobrenju u roku:

– pet godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, ako pružaju usluge u objektima za koje je rješenje o odobrenju izdano do 31. prosinca 2015.

– deset godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, ako pružaju usluge u objektima za koje je rješenje o odobrenju izdano od 1. siječnja 2016.

(2) Nadležno upravno tijelo može pokrenuti upravni postupak i izdati rješenje iz stavka 1. ovoga članka po službenoj dužnosti i na zahtjev stranke.

(3) Ako se u postupku usklađivanja uvjeta utvrdi da objekt u domaćinstvu više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu odnosno vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje.

(4) U slučaju iz stavaka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač.

(5) Protiv rješenja nadležnog upravnog tijela iz stavaka 1. i 3. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

(6) Rok iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona u kojem je nadležno upravno tijelo dužno provesti ponovno utvrđivanje uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te uvjete za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu teče od dana izvršnosti rješenja iz stavka 2. ovoga članka.

Rok za usklađivanje rješenja o odobrenju obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva

Članak 81.

(1) Nositelji i članovi obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pružaju ugostiteljske usluge na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu temeljem izvršnog rješenja o odobrenju, dužni su uskladiti svoje poslovanje sukladno

odredbama ovoga Zakona i ishoditi novo rješenje o odobrenju u roku od deset godina od dana stupanja na snagu pravilnika iz članka 42. stavka 13. ovoga Zakona.

(2) Nadležno upravno tijelo može pokrenuti upravni postupak i izdati rješenje iz stavka 1. ovoga članka po službenoj dužnosti i na zahtjev stranke.

(3) Ako se u postupku usklađivanja uvjeta utvrdi da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu ili kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje.

(4) U slučaju iz stavaka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva.

(5) Protiv rješenja nadležnog upravnog tijela iz stavaka 1. i 3. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

(6) Rok iz članka 38. stavka 1. ovoga Zakona u kojem je nadležno upravno tijelo dužno provesti ponovno utvrđivanje uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te uvjete za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu teče od dana izvršnosti rješenja iz stavka 2. ovoga članka.

Odluke predstavničkog tijela

Članak 82.

(1) Predstavničko tijelo dužno je donijeti odluke na osnovi ovlaštenja iz članka 9. stavka 2., članka 14. stavka 1. i članka 45. stavka 1. ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Odluke koje je predstavničko tijelo donijelo na temelju članka 9. stavka 2., članka 14. stavka 1. i članka 42. stavka 1. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.) ostaju na snazi do donošenja odluka iz stavka 1. ovoga članka.

Dostava rješenja do uspostave interoperabilnosti Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu

Članak 83.

Do uspostave razmjene i pristupa podacima iz članka 53. ovoga Zakona, Ministarstvo i nadležna upravna tijela primjerke izvršnih rješenja izdanih sukladno odredbama ovoga Zakona dostavljaju nadležnoj ispostavi područnog ureda tijela državne uprave nadležnog za porezni sustav, mjesno nadležnoj službi turističke i sanitarne inspekcije Državnog inspektorata te tijelu državne uprave nadležnom za poslove statistike i jedinici lokalne samouprave prema mjestu gdje se objekt nalazi, a za objekte u kojima se pruža usluga smještaja i turističkoj zajednici prema mjestu gdje se objekt nalazi.

Obveze ugostitelja i iznajmljivača u prijelaznom razdoblju

Članak 84.

(1) Ugostitelji i iznajmljivači koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju ugostiteljsku djelatnost odnosno pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu i osobe koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona podnijele zahtjev i ishodile rješenje o obavljanju ugostiteljske djelatnosti odnosno odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20. i 126/21.), za objekt u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana odredbama zakona kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, dužni su pribaviti i dostaviti suglasnost u roku propisanim Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada („Narodne novine“, broj 152/24.).

(2) Ugostiteljima i iznajmljivačima koji u roku iz stavka 1. ovoga članka ne pribave suglasnost iz stavka 1. ovoga članka pravo na obavljanje ugostiteljske djelatnosti odnosno pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu prestaje po sili zakona istekom roka iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Rješenja o obavljanju ugostiteljske djelatnosti odnosno rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu za objekt u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana odredbama Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada („Narodne novine“, broj 152/24.), za koje u ostavljenom roku nije pribavljena suglasnost iz stavka 1. ovoga članka ukinut će se po službenoj dužnosti.

(4) Protiv rješenja nadležnog upravnog tijela iz stavka 3. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

Status domaćina

Članak 85.

Iznajmljivač koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu sukladno rješenju o odobrenju i ispunjava uvjete iz članka 30. ovoga Zakona smatra se domaćinom.

Rješenja izdana ugostiteljima za stambeni prostor

Članak 86.

(1) Ugostitelji koji su ishodili rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman, studio apartman iz članka 24. stavka 2. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.) dužni su uskladiti svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona u roku od deset godina od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ugostitelju koji ne uskladi svoje poslovanje s odredbama ovoga Zakona u roku propisnom stavkom 1. ovog članka, nadležno upravno tijelo će rješenjem ukinuti rješenje temeljem kojeg

obavlja ugostiteljsku djelatnost u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman, studio apartman.

(3) Troškove postupka iz stavaka 1. i 2. ovoga članka snosi ugostitelj.

(4) Protiv rješenja iz stavaka 1. i 2. ovoga članka stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu.

Primjena propisa

Članak 87.

(1) Do stupanja na snagu propisa iz članka 76. stavka 1. ovoga Zakona, ostaju na snazi:

1. Pravilnik o upisnicima ugostiteljskih objekata i o upisnicima o pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i seljačkom domaćinstvu („Narodne novine“, broj 5/08.)
2. Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu („Narodne novine“, br. 9/16., 54/16., 61/16., 69/17. i 120/19.)
3. Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu („Narodne novine“, br. 54/16., 69/17. i 120/19.)

(2) Do stupanja na snagu propisa iz članka 76. stavka 2. ovoga Zakona, ostaju na snazi:

1. Pravilnik o razvrstavanju i minimalnim uvjetima ugostiteljskih objekata iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ („Narodne novine“, br. 82/07., 82/09., 75/12., 69/13. i 150/14.)
2. Pravilnik za dodjelu oznake kvalitete ugostiteljskog objekta vrste Hotel („Narodne novine“, broj 9/16.)
3. Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji ugostiteljskih objekata iz skupine Kampovi („Narodne novine“, br. 54/16., 68/19. i 120/19.)
4. Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji ugostiteljskih objekata iz skupine ostali ugostiteljski objekti za smještaj („Narodne novine“, br. 54/16. i 69/17.)
5. Pravilnik o razvrstavanju, kategorizaciji i posebnim standardima ugostiteljskih objekata iz skupine Hoteli („Narodne novine“, br. 56/16. i 120/19.).

Prestanak važenja propisa

Članak 88.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Pravilnik o obliku, sadržaju i načinu vođenja knjige gostiju i popisa gostiju („Narodne novine“, broj 140/15.).

Članak 89.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15., 121/16., 99/18., 25/19., 98/19., 32/20., 42/20., 126/21. i 152/24.).

Stupanje na snagu Zakona

Članak 90.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. siječnja 2027.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Odredbom ovoga članka propisuje se predmet Zakona - način i uvjeti pod kojima pravne i fizičke osobe mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost i pružati ugostiteljske usluge.

Uz članak 2.

Odredbom ovoga članka propisuje se usklađenost Zakona s pravnom stečevinom Europske unije, konkretno s Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu te Uredbom 2024/1028 o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja.

Uz članak 3.

Odredbom ovoga članka određeno je da se izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose jednako na muški i ženski rod.

Uz članak 4.

Odredbom ovoga članka definira se pojam ugostiteljske djelatnosti kao pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka, pružanje usluga smještaja te usluge „cateringa“, to jest usluge pripreme hrane, pića i napitaka uz dostavu odnosno usluživanje izvan ugostiteljskog objekta.

Uz članak 5.

Odredbama ovoga članka definiraju se pravne i fizičke osobe koje mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost. Uz ugostitelje (trgovačka društva i obrte), taksativno se navode i određene pravne osobe poput, javnih ustanova koje upravljaju zaštićenim područjima prirode, ustanova u kulturi, zdravstvu, amaterskih sportskih udruga koji pod uvjetima propisanim za ugostitelja mogu pružati ugostiteljske usluge svojim članovima ili korisnicima. Također se propisuje da određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani (iznajmljivači). Nadalje, odredbama ovoga članka uređuje se obavljanje ugostiteljske djelatnosti od strane pravnih i fizičkih osoba s poslovnim nastanom na području države ugovornice Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije.

Uz članak 6.

Odredbama ovoga članka propisuju se iznimke od primjene Zakona. Definiraju se situacije u kojima se pružanje usluga prehrane i smještaja ne smatra ugostiteljskom djelatnošću (npr. u sustavu socijalne skrbi, vojske, policije, izviđača ili internih menzi bez namjere stjecanja dobiti).

Uz članak 7.

Odredbom ovoga članka definira se ugostiteljski objekt kao prostor namijenjen i opremljen za pružanje usluga. Propisuje se da objekt može biti u građevini, ali i u pokretnim sredstvima poput brodova, vagona ili šatora, te se dopušta obavljanje trgovine manjeg obujma unutar objekta. Trgovina manjeg obujma koja bi se mogla obavljati u ugostiteljskom objektu podrazumijevala bi, primjerice, prodaju suvenira, umjetničkih slika, snack proizvoda, tiskovina i slično.

Uz članak 8.

Odredbom ovoga članka propisuje se razvrstavanje ugostiteljskih objekata u sedam osnovnih skupina (hoteli, kampovi, ostali ugostiteljski objekti za smještaj, restorani, barovi, catering objekti i objekti jednostavnih usluga) s obzirom na vrstu usluga koje se u njima pružaju, dok se detaljnije razvrstavanje u vrste unutar skupina propisuje pravilnikom. Također, propisuje se da

određeni ugostiteljski objekti mogu biti klupskog tipa (klub), gdje se ugostiteljske usluge pružaju samo članovima kluba.

Uz članak 9.

Odredbom ovoga članka detaljno se uređuje radno vrijeme ugostiteljskih objekata. Dok smještajni objekti rade obvezno 0-24 h, za restorane i barove propisuje se radno vrijeme od 6.00 do 24.00 sata, uz davanje značajnih ovlasti jedinicama lokalne samouprave da odlukama prilagode radno vrijeme lokalnim potrebama i manifestacijama.

Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave tako je ovlašteno svojom odlukom urediti radno vrijeme pojedinih skupina ugostiteljskih objekata, i to posebno objekata jednostavnih usluga i objekata koji pružaju usluge pripreme i catering objekata. Nadalje, predstavničko tijelo propisuje radno vrijeme prostora za usluživanje na otvorenom, određuje lokacije izvan naseljenih područja na kojima se mogu nalaziti ugostiteljski objekti određene vrste, te utvrđuje razloge zbog kojih se ugostitelju može odrediti raniji završetak radnog vremena.

Također, predstavničko tijelo ima mogućnost, uz prethodno mišljenje turističkog vijeća turističke zajednice nadležnog područja, produžiti radno vrijeme svim ili određenim vrstama ugostiteljskih objekata, kao i u pojedinim dijelovima svojega područja. Pri tome je dužno propisati uvjete pod kojima objekti mogu raditi u produženom radnom vremenu.

Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave ovlašteno je, temeljem ovlasti i kriterija utvrđenih odlukom predstavničkog tijela, rješenjem skratiti radno vrijeme pojedinih objekata do najviše dva sata u odnosu na propisano radno vrijeme. Također, na zahtjev ugostitelja može se rješenjem odrediti drukčije radno vrijeme radi održavanja prigodnih događanja poput dočeka Nove godine, svadbi, maturalnih zabava i sličnih prigoda. Uz to, izvršno tijelo može, za vrijeme održavanja manifestacija, sportskih događanja, glazbenih festivala i drugih sličnih događanja, privremeno urediti drukčije radno vrijeme ugostiteljskih objekata.

Uređuje se i da radno vrijeme pojedinih ugostiteljskih sadržaja unutar objekata za smještaj ne mora biti jednako radnom vremenu samog objekta za smještaj, ali je ugostitelj dužan jasno istaknuti radno vrijeme svakog sadržaja te ga se pridržavati.

Odredbama članka 9. uređuje se radno vrijeme ugostiteljskih objekata na način koji je u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, osobito s člankom 49. Ustava kojim se jamči sloboda poduzetništva i tržišta, uz mogućnost njihova zakonskog uređivanja radi zaštite javnog interesa. Uređenje radnog vremena predstavlja dopušteno normiranje načina obavljanja ugostiteljske djelatnosti, pri čemu se ne ograničava samo pravo na poduzetničku inicijativu niti se zadire u samu srž poduzetničke slobode, već se uspostavlja uravnotežen odnos između gospodarske aktivnosti i zaštite prava i interesa drugih osoba te zajednice u cjelini.

Cilj predmetnih odredbi je osigurati zaštitu javnog reda i mira, zdravlja i sigurnosti građana, zaštitu kvalitete života stanovnika, osobito u naseljenim područjima, kao i predvidiv i pravno siguran okvir za obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Propisivanjem različitih režima radnog vremena uvažava se narav pojedinih skupina ugostiteljskih objekata, njihova lokacija i stvarni utjecaj na okolinu, čime se postiže razmjernost zakonske mjere u odnosu na cilj koji se želi ostvariti. Posebno se ističe da se za ugostiteljske objekte za smještaj omogućuje neprekidan rad, dok se za ugostiteljske objekte izvan naseljenih područja također predviđa rad od 0.00 do 24.00 sata, čime se uzima u obzir njihova prostorna izdvojenost i manji utjecaj na život stanovništva.

Zakonsko rješenje dodatno osigurava razmjernost time što ne uvodi jedinstveno i strogo ograničenje, već predviđa niz iznimki, posebnih režima i mogućnosti prilagodbe radnog vremena, osobito u slučaju manifestacija, sportskih događanja, glazbenih festivala i prigodnih proslava. Time se ugostiteljima omogućuje dovoljno fleksibilnosti za obavljanje djelatnosti u skladu s tržišnim potrebama, a istodobno se osigurava zaštita javnog interesa.

Odredbama članka 9. stavaka 2. i 3. značajan dio ovlasti prenosi se na predstavnička i izvršna tijela jedinica lokalne samouprave. Takvim rješenjem poštuje se načelo supsidijarnosti i omogućuje prilagodba uređenja radnog vremena specifičnostima pojedinog područja, uključujući prostorne, demografske, turističke i društvene okolnosti. Jedinicama lokalne samouprave ostavlja se mogućnost da, u okviru zakonom propisanih ovlasti, propišu radno vrijeme pojedinih skupina ugostiteljskih objekata, odrede lokacije izvan naseljenih područja, utvrde razloge za raniji završetak rada ili odrede produženo radno vrijeme, pri čemu se osigurava sudjelovanje turističkih zajednica kroz davanje mišljenja turističkog vijeća.

Uz članak 10.

Odredbama članka 10. uređuje se ovlast Stožera civilne zaštite Republike Hrvatske da u slučaju nastupanja posebnih okolnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, privremeno uredi ili ograniči rad ugostiteljskih objekata i pružatelja ugostiteljskih usluga. Predmetna odredba predstavlja zakonski okvir za izvanredno, privremeno i ciljano postupanje tijela nadležnog za upravljanje kriznim situacijama koje mogu ugroziti život i zdravlje ljudi, javnu sigurnost ili funkcioniranje društva u cjelini.

Odredba je u zakonodavni okvir uvedena u okolnostima pandemije bolesti COVID-19, kada je Republika Hrvatska, kao i druge države članice Europske unije, bila suočena s izvanrednom prijetnjom javnom zdravlju koja je zahtijevala brzo, koordinirano i privremeno ograničavanje pojedinih gospodarskih aktivnosti, uključujući i ugostiteljsku djelatnost. U tom je kontekstu zakonodavac procijenio nužnim osigurati jasan, predvidiv i zakonski utemeljen mehanizam kojim se omogućuje donošenje mjera radi zaštite zdravlja stanovništva, uz istodobno očuvanje ustavne zakonitosti i pravne sigurnosti.

Predloženo rješenje u skladu je s Ustavom Republike Hrvatske, osobito s člancima 16. i 49. Ustava, prema kojima se slobode i prava, uključujući poduzetničku slobodu, mogu ograničiti zakonom radi zaštite prava i sloboda drugih, javnog morala, zdravlja ili sigurnosti, pod uvjetom da su ta ograničenja razmjerna naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Ovim se člankom ne uvodi trajno ograničenje poduzetničke slobode niti se osporava pravo na obavljanje ugostiteljske djelatnosti kao takvo, već se uređuje mogućnost njezina privremenog ograničavanja isključivo u uvjetima posebnih okolnosti koje su definirane posebnim zakonom.

Razmjernost mjere osigurana je činjenicom da Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske može postupati samo u okviru zakonom propisanih uvjeta, da su mjere vremenski ograničene na trajanje posebnih okolnosti te da se odnose samo na opseg nužan za ostvarenje legitimnog cilja, odnosno zaštite života i zdravlja ljudi. Pri tomu se omogućuje diferencirano postupanje prema skupinama i vrstama ugostiteljskih objekata, kao i prema području primjene mjera, čime se izbjegava uvođenje općih i nerazmjernih zabrana.

Uz članak 11.

Odredbom ovoga članka taksativno su navedene obveze ugostitelja u svakodnevnom poslovanju, uključujući isticanje naziva i cijena, izdavanje računa, utvrđivanje kućnog reda i normativa, postupanje s prigovorima gostiju te osiguranje profesionalnosti u usluzi.

Ističe se da cjenici koje temeljem odredbe članka 11. stavka 1. točke 5. moraju imati ugostitelji se odnose na cijene njihove usluge kad gost dođe izravno kod njih. To su maksimalni iznosi cijena koju ugostitelj može naplatiti gostu. Cijena koju gost plaća ako uslugu naručuje putem platformi, turističkih agencija ili bilo kojeg drugog posrednika ne mora biti cijena iskazana u cjeniku ugostitelja.

Uz članak 12.

Odredbom ovoga članka propisuje se stroga zabrana usluživanja i konzumiranja alkohola i energetske pića osobama mlađim od 18 godina. Propisuje se obveza isticanja zabrane i pravo ugostitelja da odbije uslužiti gosta ako mu odbije dati na uvid osobnu ispravu.

Također, propisuje se ovlast predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave da, odlukom, u određenom razdoblju tijekom dana zabrani usluživanje alkoholnih pića u ugostiteljskim objektima. Predmetna odredba predstavlja mjeru usmjerenu na zaštitu javnog interesa, osobito javnog reda i mira, zdravlja i sigurnosti građana te zaštitu kvalitete života lokalne zajednice. Dodjeljivanje ove ovlasti jedinicama lokalne samouprave u skladu je s načelom supsidijarnosti i ustavnim položajem lokalne samouprave, budući da su upravo ona tijela koja su najbliža građanima i najbolje upoznata s lokalnim okolnostima, navikama i potrebama.

Uz članak 13.

Odredbom ovoga članka uređuje se pružanje usluga izvan samog ugostiteljskog objekta za vrijeme trajanja manifestacija i sajмова. Definiraju se uvjeti pod kojima i osobe koje nisu ugostitelji mogu sudjelovati u pružanju usluga radi obogaćivanja turističke ponude. Odobrenje jedinice lokalne samouprave za sve sudionike manifestacije može ishoditi i organizator događanja, a ugostitelji, koji su sudionici manifestacije više neće biti vezani uvjetom pružanja usluga izvan objekta samo u opsegu usluga sukladno izdanom rješenju, već će moći pružati i druge ugostiteljske usluge prehrane, pića i napitaka koje nisu utvrđene rješenjem.

Kod manifestacija, sajмова, prigodnih priredbi i sličnih događaja je potrebno odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave kako bi ugostitelji mogli samo povremeno izvan svoga ugostiteljskog objekta pružati usluge usluživanja jela, pića i napitaka. Ovo odobrenje jedinica lokalne samouprave se odnosi na pružanje usluga izvan ugostiteljskog objekta na otvorenom javnom prostoru za vrijeme održavanja manifestacije, sajмова, prigodnih priredbi i sličnih događaja.

Uz članak 14.

Odredbom ovoga članka definiraju se prostori na kojima se mogu postavljati objekti smješteni u kioscima, klupama, kolicima i sl.). Daje se ovlast lokalnoj samoupravi da odredi lokacije i vanjski izgled tih objekata, uz zaštitu postojećih ugostiteljskih objekata u čvrstim građevinama (pravilo 100 metara).

Odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave za postavljanje ugostiteljskog objekta u kiosku, vozilu, priključnom vozilu, šatoru, klupi i drugim napravama opremljenim za pružanje ugostiteljskih usluga potrebno je samo ako se takav ugostiteljski objekt postavlja na vanjskom prostoru u privatnom vlasništvu. Pri tome se ne mora raditi o manifestaciji, sajmu, prigodnoj priredbi i sličnom događaju, a za postavljanje takvih ugostiteljskih objekata u zatvorenim prostorima (neovisno u javnom ili privatnom vlasništvu) nije potrebno odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice lokalne samouprave.

Uz članak 15.

Odredbom ovoga članka uvodi se obveza ispunjavanja minimalnih uvjeta glede uređenja, opreme i usluga za svaki ugostiteljski objekt, što je temeljni preduvjet za ishodenje rješenja te se daje ovlast ministru da pravilnikom propiše minimalne uvjete za vrstu glede uređenja i opreme ugostiteljskih objekata, usluga uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za zdravlje i ministra nadležnog za područje zaštite od požara.

Navedeni uvjeti se odnose na uređenja, opremanje i usluge ugostiteljskog objekta, ne uvjete za poslojavanje.

Uz članak 16.

Odredbom ovoga članka propisuje se sustav kategorizacije za objekte koji pružaju smještaj (hoteli, kampovi i dr.) te se daje ovlast ministru da pravilnikom propiše koje se vrste ugostiteljskih objekata kategoriziraju, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za vrste i kategorije, način označavanja vrsta i kategorija te sastav povjerenstva koje provodi očevid u ugostiteljskom objektu.

Uz članak 17.

Odredbom ovoga članka omogućuje se uvođenje posebnih standarda i oznaka kvalitete te se daje ovlast ministru da navedeno detaljnije uredi pravilnikom.

Uz članak 18.

Odredbom ovoga članka uređuje se naziv ugostiteljskog objekta, propisujući da objekt u pravilu nosi naziv jedne vrste, iznimno dvije ako ispunjava uvjete za obje vrste, a uz naziv vrste može koristiti i oznaku posebnog standarda.

Uz članak 19.

Odredbom ovoga članka propisuje se da je ishodenje rješenja o ispunjavanju uvjeta propisanih Zakonom i propisima donesenim na temelju Zakona nužan preduvjet za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti, uz iznimku rješenja o privremenom obavljanju djelatnosti koja se mogu izdati hotelima i kampovima pod određenim uvjetima.

Uz članak 20.

Odredbom ovoga članka precizira se nadležnost za izdavanje rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu, odnosno vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta. Ministarstvo je nadležno ugostiteljske objekte iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju dok su upravna tijela u županijama, odnosno Gradu Zagrebu, nadležna za ostale vrste objekata. Također, propisuje se da Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju, za smještajne objekte, temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti.

Uz članak 21.

Odredbom ovoga članka utvrđuju se uvjeti koje ugostitelj mora ispuniti da bi ishodio rješenje, uključujući registraciju djelatnosti, pravo korištenja poslovnog prostora, ispunjavanje uvjeta za vrstu odnosno kategoriju i usklađenost s propisima o gradnji i prostornom uređenju. Kao iznimka od pravila da ugostitelj posluje isključivo u poslovnom prostoru, propisuje da kuće za odmor mogu biti i u objektima stambene namjene.

Uz članak 22.

Odredbama ovoga članka uređuju se objekti na neprocijenjenom građevinskom zemljištu. Propisuje se što se smatra dokazom o pravu korištenja za objekte na turističkom zemljištu i/ili ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije. Omogućava se izdavanje privremenog rješenja do sklapanja ugovora o zakupu zemljišnoknjižne čestice na kojoj se nalazi ugostiteljski objekt ako ugostitelj dokaže da je pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu pokrenuo postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, a nakon što ugostitelj sklopi ugovor o zakupu za navedeno zemljište i objekte propisuje se obveza donošenja konačnog rješenja po službenoj dužnosti.

Uz članak 23.

Odredbama ovoga članka uređuje se nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti. Propisuje se pojednostavljeni postupak za novog ugostitelja koji nastavlja s radom u istoj vrsti i kategoriji objekta u kojem je usluge pružao drugi ugostitelj, uz uvjet da nije došlo do promjena koje utječu na ispunjavanje uvjeta propisanih za uređenje i opremu za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta i da se uvjeti nisu promijenili te da podnesu izjavu o nepostojanju promjena. Za ugostiteljske objekte iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti propisuju se dodatni uvjeti - da od izvršnosti rješenja kojim su utvrđeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskog objekta nije prošlo više od pet godina te da nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti.

Uz članak 24.

Odredbama ovoga članka uređuju se rješenja o ispunjavanju uvjetu za posebni standard i dodjelu oznake kvalitete. Omogućava se pojednostavljeni postupak u slučaju nastavka pružanja usluga s istim posebnim standardom, pod jednakim uvjetima kao za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti.

Uz članak 25.

Odredbama ovoga članka uređuje se ponovna kategorizacija. Propisuje se obveza Ministarstva da svakih pet godina po službenoj dužnosti provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata kojima se iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje njihovih posebnih standarda i oznaka kvalitete. Obvezu ponovnog utvrđivanja uvjeta svakih pet godina imaju nadležna upravna tijela za objekte iz skupine „Hoteli“ kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama te vrste iz skupina „Kampovi“ i „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koje se ne kategoriziraju. Za ugostiteljske objekte iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju propisuje se obveza rekategorizacije svakih deset godina.

Uz članak 26.

Odredbama ovoga članka uređuje se izdavanje rješenja sukladno odlukama jedinica lokalne samouprave. Nadležna upravna tijela obvezna su donositi rješenja u skladu s odlukama predstavničkog tijela o broju, vrsti i kategoriji objekata te kapacitetima u destinaciji, sukladno propisu o sustavu turizma, a odlučuju prema redosljedu zaprimanja zahtjeva, uz obvezu vođenja evidencije. Izmjene kod važećeg rješenja koje se odnose na kategoriju, kapacitet ili promjenu pojedinih podataka ne smatraju prekidom obavljanja djelatnosti.

Uz članak 27.

Odredbama ovoga članka propisuju se razlozi za ukidanje rješenja: prestanak ispunjavanja uvjeta, odjava djelatnosti, odbijanje sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu i neplaćanje turističke pristojbe. U postupku ukidanja rješenja zbog odjave obavljanja djelatnosti i neplaćanja turističke pristojbe, nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti utvrđuje je li ugostitelj podmirio obvezu plaćanja turističke pristojbe, a turistička zajednica obvezna je dostaviti popis ugostitelja koji nisu podmirili obvezu u prethodnoj godini, najkasnije do 31. ožujka tekuće godine.

Uz članak 28.

Ovim se člankom propisuje što se smatra obavljanjem neregistrirane ugostiteljske djelatnosti te se jasno određuje krug osoba koje sudjeluju u takvom postupanju, uključujući ne samo neposredne izvršitelje, već i osobe koje na različite načine omogućuju ili podupiru obavljanje neregistrirane djelatnosti.

Propisuje se da se pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka te pružanje usluga smještaja smatra neregistriranom ugostiteljskom djelatnošću kada se te radnje obavljaju u okolnostima koje po svojoj naravi, učestalosti, organiziranosti i načinu pružanja upućuju na obavljanje ugostiteljske djelatnosti, a osoba koja ih obavlja ne može dokazati zakonitost poslovanja.

Uređuje se i pojam sudjelovanja u obavljanju neregistrirane djelatnosti te se propisuje da se sudionikom smatra svaka fizička ili pravna osoba koja omogućuje obavljanje takve djelatnosti. Na taj se način obuhvaćaju situacije u kojima osoba ne obavlja samu ugostiteljsku djelatnost, ali svojim postupanjem, davanjem prostora, sredstava, logističke ili druge potpore omogućuje ili olakšava njezino obavljanje bez rješenja.

Dodatno se precizira da se sudionikom u obavljanju neregistrirane djelatnosti smatra i osoba koja naručuje, posreduje ili objavljuje oglas kojim se promiče takva djelatnost.

Odredba obuhvaća sve oblike javnog oglašavanja, uključujući i suvremene oblike komunikacije, s ciljem sprječavanja da se neregistrirana ugostiteljska djelatnost promiče putem glasovnih kanala i time stječe tržišna vidljivost.

Uz članak 29.

Odredbama ovoga članka definiraju se iznajmljivači i ugostiteljske usluge u domaćinstvu. Propisuje se da ugostiteljske usluge u domaćinstvu može pružati fizička osoba - građanin (iznajmljivač), državljanin Republike Hrvatske, države članice Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije. Detaljno se navode vrste usluga u domaćinstvu, uključujući smještaj u sobama, apartmanima, kućama za odmor do deset soba odnosno 20 kreveta, smještaj u kampovima, kamp odmorštima i robinzonskom smještaju do deset smještajnih jedinica odnosno 30 gostiju. Također, ograničava se mogućnost nuđenja usluga iznajmljivača izvan objekta, osim na prostorima, pod uvjetima i na način koji svojom odlukom propisuje predstavničko tijelo. Također, definira se neregistrirano pružanje usluga i sudionik u neregistriranom pružanju usluga, na istovjetan način kao kod ugostitelja.

Uz članak 30.

Odredbama ovoga članka definira se domaćin kao iznajmljivač s prijavljenim prebivalištem u istoj županiji gdje se nalazi objekt ili na otoku Pagu, s tim da se iz definicije domaćina isključuju iznajmljivači koji pružaju usluge u objektima u višestambenim i stambeno-poslovnim zgradama.

Uz članak 31.

Odredbama ovoga članka propisuju se obveze iznajmljivača: isticanje oznake vrste i kategorije, isticanje cijena, utvrđivanje normativa, izdavanje računa, vođenje popisa gostiju, omogućavanje podnošenja prigovora i pružanje usluga utvrđenih rješenjem. Također, prilikom oglašavanja propisuje se obveza korištenja samo oznake vrste, kategorije i posebnog standarda utvrđenih rješenjem te obveza isticanja poreznog odnosno PDV identifikacijskog broja prilikom oglašavanja i reklamiranja usluga s poreznim obveznicima iz Europske unije. Propisuje se i zabrana usluživanja alkohola i energetske pića maloljetnicima uz obvezu vidljivog isticanja oznake o takvoj zabrani.

Ističe se da cjenici koje moraju imati iznajmljivači se odnose na cijene njihove usluge kad gost dođe izravno kod njih. To su maksimalni iznosi cijena koju iznajmljivač može naplatiti gostu. Cijena koju gost plaća ako uslugu naručuje putem platformi, putničkih agencija ili bilo kojeg drugog posrednika ne mora biti cijena iskazana u cjeniku.

Uz članak 32.

Odredbom ovoga članka propisuje se da se smještaj osoba koje nisu članovi uže obitelji vlasnika u stan, apartman ili kuću za odmor koja ne služi za stalno stanovanje, za koje je vlasnik obavezan izvršiti prijavu i platiti turističku pristojbu po svakom ostvarenom noćenju u punom iznosu sukladno propisu kojim se propisuje obveza plaćanja turističke pristojbe, smatra neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga u domaćinstvu ako se na temelju utvrđenih okolnosti može zaključiti da se smještaj pruža na organiziran ili ponavljajući način uz naknadu. Naime, uočeno je da se odredba koja regulira smještaj rodbine i prijatelja u kućama za odmor naveliko zloupotrebljava u praksi. Umjesto da služi svojoj primarnoj namjeni (tj. nekomercijalnom ustupanju nekretnine bliskim osobama), ova se zakonska mogućnost koristi za prikrivanje neregistriranog iznajmljivanja (rada na crno). Vlasnici komercijalno iznajmljuju nekretnine turistima, a zatim se pozivaju na odredbu o smještaju rodbine i prijatelja kako bi izbjegli obvezu registracije djelatnosti, plaćanja turističke pristojbe i poreza. Time se stvara nelojalna konkurencija registriranim iznajmljivačima i nanosi šteta državnom i lokalnim proračunima.

Uz članak 33.

Odredbama ovoga članka uređuju se minimalni uvjeti koji moraju biti ispunjeni glede uređenja i opreme objekta i usluga za vrstu, za kategoriju i za posebni standard u domaćinstvu. Navedeno su uvjeti za objekte, ne za poslovanje. Za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu propisuje se obveza ispunjavanja minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju te se ovlašćuje ministar za donošenje pravilnika kojim će se detaljno urediti uvjeti, kategorije, oznake, posebni standardi te sastav povjerenstva za očevid.

Uz članak 34.

Odredbom ovoga članka uređuje se nadležnost za izdavanje rješenja iznajmljivačima.

Uz članak 35.

Odredbama ovoga članka propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač. Propisuje se obveza ishođenja rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te četiri osnovna uvjeta: vlasništvo nad objektom ili zemljištem, ispunjavanje minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju, usklađenost građevine s propisima o gradnji i, za iznajmljivače u stambenim zgradama, pisana suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam. Omogućava se pružanje usluga u objektima bračnog/izvanbračnog druga, životnog partnera i djece uz njihovu pisanu suglasnost. Također, s obzirom na to da su česte prijave i objave rješenja o odobrenju, primarno motivirane izbjegavanjem poreznih davanja, a koje generiraju značajan i nepotreban pritisak na

županijske urede, propisano je da u slučaju kada iznajmljivač odjavi pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač, i osobe koje mogu pružati usluge u domaćinstvu u objektu ili na zemljištu u njegovom vlasništvu uz njegovu suglasnost, novo rješenje o odobrenju u istom objektu mogu ishoditi nakon isteka roka od godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja. Navedeno se odnosi samo na slučajeve ukidanja rješenja na zahtjev iznajmljivača iz razloga prestanka pružanja usluge u domaćinstvu ne i na druge slučajeve ukidanja rješenja primjerice u slučaju smrti iznajmljivača ili zahtjeva za promjenom kategorije.

Uz članak 36.

Odredbama ovoga članka uređuje se ispunjavanje uvjeta za posebni standard u domaćinstvu te podnošenje izjave o nepostojanju promjena u slučaju nastavka pružanja usluga.

Uz članak 37.

Odredbama ovoga članka uređuje se nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. Omogućava se nasljedniku, daroprimatelju ili stjecatelju prava na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju nastavak pružanja usluga sukladno prijašnjem rješenju, uz ishođenje novog rješenja i suglasnost prethodnog iznajmljivača kod dosmrtnog uzdržavanja. Pritom se propisuje obveza podnošenja izjave o nepostojanju promjena. Precizira se odredba na način da se izrijekom propisuje da se rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu izdaje u postupku u kojem se ne utvrđuju ponovno minimalni uvjeti za vrstu i uvjeti za kategoriju, već se oni utvrđuju sukladno rješenju o odobrenju iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona izdanom ranijem iznajmljivaču, ali da se navedeno rješenje za nastavak pružanja ugostiteljskih usluga može na navedeni način izdati samo jednom temeljem ove odredbe. Uređuje se i situacija s više nasljednika ili suvlasnika - rješenje se izdaje za pripadajući smještajni kapacitet, odnosno onom tko ishodi suglasnost ostalih suvlasnika, a nasljednik koji je u skladu s odredbama ovoga članka ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača (prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici.

Uz članak 38.

Odredbama ovoga članka uređuje se ponovna kategorizacija objekata u domaćinstvu. Propisuje se obveza nadležnog upravnog tijela da svakih deset godina po službenoj dužnosti provodi ponovno utvrđivanje uvjeta i ponovnu kategorizaciju te provjeru posebnih standarda te donese rješenja o ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji. Uređuju se posljedice neispunjavanja uvjeta pri čemu se donosi rješenje o novoj vrsti odnosno kategoriji ili se rješenje ukida. U tom slučaju iznajmljivač snosi troškove.

Uz članak 39.

Odredbama ovoga članka propisuje se obveza donošenja rješenja u skladu s odlukama predstavničkog tijela o broju, vrsti, kategoriji i kapacitetima objekata, sukladno propisu o sustavu turizma. Nadležna upravna tijela obvezuju se da donose rješenja prema redoslijedu zaprimanja zahtjeva, nakon donošenja odluke, uz obvezu vođenja evidencije. Izmjene koje se odnose na kategoriju, smanjenje kapaciteta ili promjenu pojedinih podataka za objekte koji već imaju važeće rješenje i kategorizirani su, ne smatraju se prekidom pružanja usluga.

Uz članak 40.

Odredbom ovoga članka uređuje se izdavanje rješenja bračnim drugovima i članovima obitelji. Propisuje se da ukupni smještajni kapacitet utvrđen u rješenjima izdanim

bračnim/izvanbračnim drugovima, životnim partnerima i djeci ne smije prelaziti maksimalni kapacitet propisan za iznajmljivača ako žive u zajedničkom domaćinstvu, čime se sprječava zlouporaba, u smislu da članovi istog kućanstva između sebe podijele veliki smještajni kapacitet na više osoba kako bi izbjegli obvezu otvaranja obrta ili trgovačkog društva i zadržali jednostavnije uvjete i obveze iznajmljivača.

Uz članak 41.

Odredbama ovoga članka uređuje se ukidanje rješenja o odobrenju za pružanje usluga u domaćinstvu. Propisuju se četiri slučaja ukidanja: smrt iznajmljivača, osim u slučaju nastavka pružanja usluga nasljednika sukladno članku 37. Zakona, odjava djelatnosti, prestanak ispunjavanja uvjeta i neplaćanje turističke pristojbe. Propisuje se i postupak utvrđivanja podmirenja turističke pristojbe te obveza turističke zajednice dostavljanja popisa iznajmljivača koji nisu platili turističku pristojbu do 31. ožujka tekuće godine za prethodnu godinu.

Uz članak 42.

Odredbama ovoga članka definira se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo i ugostiteljske usluge koje se mogu pružati. Definira se OPG kao poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednika koje pruža ugostiteljske usluge. Navode se tri vrste ugostiteljskih usluga: pripremanje i usluživanje jela/pića iz vlastite proizvodnje (do 80 gostiju), kušanje vina i proizvoda (do 80 gostiju) i smještaj uz obveznu prehranu (do 10 soba/20 kreveta za sobe, apartmane i ruralne kuće za odmor ili do 20 smještajnih jedinica/60 gostiju za kampove). Dopušta se pružanje usluga većim skupinama (preko 80 gostiju) do deset puta godišnje uz prijavu inspekciji. Propisuje se ukupni kapacitet za nositelje/članove OPG-a koji pružaju i usluge u domaćinstvu. Jela koja se uslužuju na OPG-u moraju biti uobičajena za kraj u kojem se OPG nalazi i ispunjavati uvjete o sigurnosti hrane. Omogućava se pružanje i drugih usluga u turizmu, propisuje se obveza ispunjavanja minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju te se ovlašćuje ministar za donošenje pravilnika uz suglasnost ministra poljoprivrede. Propisuje se odgovarajuća primjena određenih odredbi o pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i omogućava se korištenje komercijalnih naziva poput agroturizma. Propisuje se da stambeni prostor u kojem obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo pruža ugostiteljske usluge sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom čime se izjednačavaju odredbe s iznajmljivačima. Ovim člankom uvodi se i mogućnost da predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave donese odluku o uvjetima i elementima karakterističnim za kraj koji moraju biti ispunjeni za posebni standard ruralne kuće za odmor čime će se omogućiti posebni standard za ruralne kuće za odmor.

Uz članak 43.

Odredbama ovoga članka propisuju se uvjeti koje mora ispunjavati nositelj ili član OPG-a. Propisuje se obveza ishoda rješenja o odobrenju uz četiri osnovna uvjeta: upis OPG-a u Upisnik poljoprivrednika, pravo korištenja objektom/zemljištem, ispunjavanje minimalnih uvjeta i uvjeta za kategoriju te usklađenost građevine s propisima o gradnji i prostornom uređenju. Također, s obzirom na to da su česte prijave i objave rješenja o odobrenju, primarno motivirane izbjegavanjem poreznih davanja, a koje generiraju značajan i nepotreban pritisak na županijske urede, propisano je da u slučaju kada obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo odjavi pružanje ugostiteljskih usluga, novo rješenje o odobrenju u istom objektu mogu ishoditi nakon isteka roka od godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja.

Uz članak 44.

Odredbom ovoga članka uređuje se ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na OPG-u te izdavanje rješenja ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom.

Uz članak 45.

Odredbama ovoga članka uređuje se radno vrijeme OPG-a. Ovlašćuje se predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave za propisivanje radnog vremena. Propisuje se obveza vidljivog isticanja radnog vremena i pridržavanja istog i omogućava se isticanje obavijesti o radu na poziv ili uz prethodni dogovor uz naznaku kontakata.

Uz članak 46.

Odredbama ovoga članka uređuje se uspostava jedinstvenog postupka registracije iznajmljivača sukladno Uredbi 2024/1028 na cijelom teritoriju Republike Hrvatske. Propisuje se da pojmovi korišteni u tom poglavlju imaju jednako značenje kao u Uredbi 2024/1028, čime se osigurava usklađenost terminologije. Propisuje se obveza iznajmljivača da podnesu zahtjev za izdavanje registracijskog broja putem integriranog informacijskog sustava turizma te obveza dostave vjerodostojnih i valjanih informacija i dokumentacije. Propisuje se i obveza isticanja valjanog registracijskog broja prilikom prijave na internetsku platformu.

Uz članak 47.

Odredbom ovoga članka određuju se nadležna tijela za provedbu Uredbe 2024/1028 - Ministarstvo, nadležna upravna tijela i središnje tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove.

Uz članak 48.

Odredbama ovoga članka uređuju se provedbene ovlasti nadležnih tijela za provedbu Uredbe 2024/1028. Temeljem ovoga Zakona, Ministarstvo uspostavlja jedinstvenu digitalnu ulaznu točku iz članka 10. Uredbe 2024/1028 na koju će internetske platforme za kratkoročno iznajmljivanje smještaja dostavljati podatke sukladno odredbama Uredbe 2024/1028 te je odgovorno za rad jedinstvene digitalne ulazne točke. Ministarstvo stavlja na raspolaganje i ažurira popise propisane Uredbom 2024/1028. Ministarstvo uspostavlja i održava registar propisan člankom 4. stavkom 5. Uredbe 2024/1028. Ministarstvo imenuje osobu kao nacionalnog koordinatora koja djeluje kao kontaktna točka u okviru svoje uprave za sva pitanja koja se odnose na jedinstvenu digitalnu ulaznu točku, koja je odgovorna za kontakte s Komisijom za sva pitanja koja se odnose na jedinstvenu digitalnu ulaznu točku te koja je član koordinacijske skupine za jedinstvenu digitalnu ulaznu točku. Ministarstvo prati provedbu obveza utvrđenih Uredbom 2024/1028. Propisuje se nadležnost Ministarstva i upravnih tijela za postupak provjere, suspenzije i opoziva registracijskog broja. Propisuje se nadležnost središnjeg tijela državne uprave za inspekcijski nadzor te obveza Ministarstva da stavlja podatke na raspolaganje Državnom zavodu za statistiku i Eurostatu.

Uz članak 49.

Odredbama ovoga članka uređuje se uspostava jedinstvene digitalne ulazne točke, kao dijela integriranog informacijskog sustava turizma za primanje i prosljeđivanje podataka o relevantnom registracijskom broju s internetskim platformama.

Uz članak 50.

Odredbama ovoga članka definira se kampiranje kao boravak pod šatorom, u kamp-kućici, prikolici, mobile home, autodomu i drugoj opremi u kampovima. Zabranjuje se kampiranje

izvan zakonom propisanih kampova ugostitelja, iznajmljivača i OPG-a, uz iznimku za organizirano kampinganje za vrijeme sportskih, izviđačkih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija, pri čemu se ovlašćuju jedinice lokalne samouprave, javne ustanove i druge pravne osobe za određivanje prostora, uvjeta i vremena trajanja takvog kampinganja. Također, takvo kampinganje ne može trajati više od sedam dana uzastopno. Ograničenje od sedam dana sprječava da se fiktivnim proglašavanjem dugotrajnih manifestacija legalizira trajno „kampinganje na crno“ kojim se izbjegava ishođenje rješenja o ispunjavanju minimalnih uvjeta za kampove.

Uz članak 51.

Odredbama ovoga članka uređuje se vođenje postupka. Propisuje se da nadležna upravna tijela i Ministarstvo vode upravne postupke kroz integrirani informacijski sustav turizma te automatska razmjena podataka iz izvršnih rješenja prema Registru za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu te evidentiranje promjena podataka automatskom razmjenom s drugim javnopravnim tijelima.

Uz članak 52.

Odredbama ovoga članka uređuje se Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu koji sadrži podatke iz rješenja izdanih na temelju ovoga Zakona temeljem postupaka provedenih u integriranom informacijskom sustavu turizma koje vode nadležna upravna tijela i Ministarstvo. Propisuje se da je upravljanje i održavanje Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu u nadležnosti Ministarstva te da se ustrojava kao službeni registar, koji je javan. Omogućava se Ministarstvu javna objava podataka uz poštivanje propisa o zaštiti podataka. Ovlašćuje se ministar za propisivanje sadržaja, oblika, načina vođenja i korištenja registra.

Uz članak 53.

Odredbama ovoga članka uređuje se razmjena i pristup podacima Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu nadležnoj ispostavi porezne uprave, turističkoj inspekciji, sanitarnoj inspekciji, tijelu za statistiku te turističkoj zajednici za objekte sa smještajem te automatska razmjena podataka o smještaju sa sustavom eVisitor. Omogućava se pristup i drugim tijelima uz valjanu pravnu osnovu i ispunjene tehničke uvjete.

Uz članak 54.

Odredbama ovoga članka uređuje se sadržaj rješenja. Propisuje se da izreka rješenja za ugostiteljske objekte sadržava: tvrtku i OIB ugostitelja, lokaciju i zemljišnoknjižne podatke objekta, vrstu usluge, vrstu/kapacitet/kategoriju objekta, te identifikacijsku oznaku. Propisuje se i sadržaj rješenja za domaćinstva i OPG: ime/prezime/OIB iznajmljivača, lokacija i zemljišnoknjižni podaci, naznaku je li u stambenoj zgradi, vrsta usluge, vrsta/kapacitet/kategorija, identifikacijska oznaka i datum početka rada.

Uz članak 55.

Odredbama ovoga članka uređuju se pravni lijekovi. Propisuje se pravo žalbe Ministarstvu protiv rješenja nadležnog upravnog tijela, a protiv rješenja Ministarstva nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor, čime se osigurava sudska zaštita.

Uz članak 56.

Ovim člankom uređuje se sustav nadzora nad provedbom Zakona, uključujući podjelu nadležnosti između Ministarstva, turističkih inspektora, policijskih službenika, carinske službe te komunalnog redarstva i čuvara prirode. Odredba propisuje i mogućnost naplate kazne na mjestu prekršaja od strane pojedinih tijela, čime se osigurava učinkovitost i brža provedba

zakona. Uređuje se i specifična nadležnost za zabranu usluživanja alkohola i energetskih pića maloljetnicima te za nadzor kampiranja izvan propisanih lokacija. Cilj je jasna organizacija nadzornih tijela prema vrsti nadzora s ciljem učinkovite provedbe upravnog i inspekcijskog nadzora, osiguranja javnog reda i sigurnosti te zaštita prirode.

Uz članak 57.

Odredbama ovoga članka uređuju se ovlaštenja turističkog inspektora. Propisuju se tri situacije u kojima inspektor neće podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog: ako se nepravilnosti otklone tijekom nadzora, ako se postupilo po rješenju ili ako nadzirana osoba preuzme obvezu otklanjanja u određenom roku. Propisuje se obveza izdavanja pisane naredbe te rokovi postupanja i obveza inspektora da postupi represivno u slučajevima težih prekršaja, ponavljanja prekršaja i situacija gdje je propisana upravna mjera zabrane. Odredba modernizira inspekcijski rad uvođenjem mogućnosti tajne kupnje i naplate troškova nadzoru ako se utvrdi nepravilnost. Cilj je preventivno djelovanje, omogućavanje ispravka nepravilnosti i smanjivanje represivnog pristupa kada je to moguće bez ugroze javnog interesa. Odredbama ovog članka propisano je i da carinski službenici Carinske uprave, komunalni redari i čuvari prirode, kada provode inspekcijski nadzor sukladno odredbama ovog Zakona, imaju iste ovlasti kao turistički inspektori, a naplaćeni iznos novčane kazne u prekršajnom postupku kojeg pokrene komunalni redar, kao i novčana kazna koju komunalni redar naplati na mjestu izvršenja prekršaja, prihod je jedinice lokalne samouprave, dok je naplaćeni iznos novčane kazne u prekršajnom postupku kojeg pokrene čuvar prirode, kao i novčana kazna koju čuvar prirode naplati na mjestu izvršenja prekršaja, prihod javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.

Uz članak 58.

Odredbama ovoga članka uređuje se zabrana daljnjeg obavljanja djelatnosti ako se ugostiteljska djelatnost obavlja, odnosno ako se pružaju ugostiteljske usluge suprotno izdanom rješenju nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva. Ova odredba se primjenjuje za postupanja koja predstavljaju teške povrede odredbi ovoga Zakona i rad suprotno izdanom rješenju koji se ne može ispraviti na način propisan odredbom članka 57. Zakona, odnosno da nadzirana pravna ili fizička osoba tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru, da je za utvrđene nepravilnosti doneseno rješenje, a nadzirana osoba je postupila po izvršnom rješenju inspektora te da nadzirana osoba očitovanjem na zapisnik preuzme obvezu da u određenom roku otkloni nepravilnosti i nedostatke utvrđene u inspekcijskom nadzoru za koje nije izrečena upravna mjera. Propisuje se mehanizam neposredne mjere zabrane u slučaju obavljanja djelatnosti suprotno izvršnom rješenju. Zabrana se provodi usmenim rješenjem u zapisniku, radi učinkovitosti i hitnosti. Pečaćenjem prostora osigurava se provedba mjere, uz jasno propisane rokove ovisno o vrsti usluge (hrana/piće ili smještaj). Uređuje se pravo žalbe bez odgode izvršenja, odgovornost subjekta za štetu te obveze u postupku pečačenja, što osigurava pravnu sigurnost i zaštitu imovine.

Uz članak 59.

Odredbama ovoga članka uređuje se postupanje kada se u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi neregistrirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Ovim člankom propisuje se postupanje u slučajevima kada se ugostiteljsku djelatnost obavlja bez upisa u registar ili bez izvršnog rješenja. Uređuje se usmena zabrana rada i provedba mjere, uključujući pečačenje. Predviđa se stroža sankcija u slučaju ponavljanja prekršaja unutar tri godine, uz minimalno trajanje zabrane od šest mjeseci. Cilj je jačanje borbe protiv sive ekonomije i nelojalne konkurencije.

Uz članak 60.

Odredbama ovoga članka uređuje se postupanje kada se u postupku inspekcijskog nadzora utvrdi neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu. Uvedena je minimalna zabrana od 60 dana, što odgovara specifičnostima ove djelatnosti i potrebi suzbijanja neregistriranog iznajmljivanja. Uređene su obveze tijekom pečaćenja, žalbeni postupak i strože sankcije kod ponavljanja prekršaja.

Uz članak 61.

Odredbama ovoga članka uređuje se otklanjanje utvrđenih nedostataka. Propisuje se naredba za otklanjanje nedostataka ako objekt ne udovoljava uvjetima ili se ne pružaju propisane usluge, a rješenje se neće donositi ako su nedostaci otklonjeni tijekom nadzora. Ako se nedostaci ne otklone u roku, propisuje se zabrana rada te da se donosi usmeno rješenje o zabrani ako nedostaci ugrožavaju zdravlje i život, uz obvezu dostave pisanog otpravka u roku od osam dana.

Uz članak 62.

Odredbama ovoga članka uređuje se postupanje u slučajevima pružanja ugostiteljskih usluga protivno odredbama Uredbe 2024/2018. Inspekcija može zabraniti oglašavanje za jedinice bez broja ili s nevažećim brojem, što sprečava zlouporabe i oglašavanje neregistriranih smještajnih objekata te jača nadzor tržišta kratkoročnog najma.

Uz članak 63.

Ovom odredbom uređuje se postupanje turističkog inspektora i komunalnog redara kada tijekom nadzora utvrde da osoba kampira na mjestu na kojem kampiranje nije dopušteno. To se osobito odnosi na slučajeve kampiranja na zemljištu koje nije registrirano kao kamp iz skupine „Kampovi“, kao ni kao kamp u domaćinstvu ili na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, te na kampiranje na javnim površinama koje nisu određene kao prostor za kampiranje sukladno članku 49. stavku 4. Zakona.

Kako bi se spriječilo nepropisno korištenje prostora i zaštitio javni interes, turistički inspektor ili komunalni redar ovlašteni su izdati usmeno rješenje u zapisniku kojim se vlasniku kamp-kućice, kamp-prikolice ili druge opreme za kampiranje, ili njegovu predstavniku, izriče zabrana kampiranja na tom zemljištu. Zabrana traje najmanje 60 dana i obuhvaća i zabranu ponovnog postavljanja opreme za kampiranje u svrhu kampiranja na istoj lokaciji.

Radi osiguranja učinkovitog izvršenja mjere, propisuje se da se rješenje izvršava pečaćenjem opreme za kampiranje, poput šatora, kamp-prikolica, kamp-kućica, pokretnih kućica, autodoma i druge odgovarajuće opreme za smještaj na otvorenom prostoru. Pečaćenje se mora provesti najkasnije u roku od tri dana od izricanja usmenog rješenja. Odredba istodobno omogućuje da se, ovisno o okolnostima, primijeni i drugi pogodan način osiguranja izvršenja rješenja, čime se nadležnim tijelima daje potrebna operativna fleksibilnost.

Propisuje se i obveza osiguranja iznošenja pokvarljivih namirnica i sigurnosnih mjera uz odgovornost za štetu. Žalba ne odgađa izvršenje.

Uz članak 64.

Odredba utvrđuje prekršaje i novčane kazne povezane s obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga bez propisanog odobrenja, uključujući i situacije kada se djelatnost nastavlja unatoč izrečenoj zabrani. Obuhvaća i odgovornost osoba koje sudjeluju u omogućavanju neregistrirane djelatnosti, osobito kroz oglašavanje ili posredovanje.

Uspostavom obveznog oduzimanja predmeta i imovinske koristi postiže se jači preventivni učinak te se suzbija siva ekonomija i zaštita legalnih pružatelja usluga.

Uz članak 65.

Ovom odredbom propisuje se prekršajna odgovornost internetskih platformi za kratkoročno iznajmljivanje smještaja u skladu s Uredbom 2024/1028, propisuju se kazne za platforme koje ne uklone ponude bez registracijskog broja, ne surađuju s nadležnim tijelima ili ne dostave podatke. Kazne su razmjerne ekonomskoj snazi takvih subjekata te osiguravaju učinkovitu provedbu pravila o transparentnosti ponude smještaja. Predviđa se i sankcioniranje odgovornih osoba u pravnim osobama te određivanje nadležnog prekršajnog suda.

Uz članak 66.

Odredbama ovoga članka propisuju se prekršaji pravnih osoba i obrtnika koji pružaju smještaj, a ne izvršavaju obveze registracije u skladu s Uredbom 2024/1028 putem jedinstvene digitalne točke, ne dostavljaju vjerodostojne podatke ili ne označuju smještaj valjanim registracijskim brojem pri oglašavanju. Sankcioniranjem takvih propusta postiže se točnost evidencija i pouzdanost digitalnog sustava razmjene podataka.

Uz članak 67.

Odredbama ovoga članka uređuje se prekršajna odgovornost fizičkih osoba koje pružaju usluge smještaja, a nisu izvršile obveze vezane uz registraciju i navođenje ispravnih podataka u skladu s Uredbom 2024/1028. Time se osigurava jedinstvena primjena pravila bez obzira na pravni status iznajmljivača.

Uz članak 68.

Propisuju se sankcije za ugostitelje koji ne poštuju osnovne uvjete poslovanja, uključujući radno vrijeme, vrstu i opseg dopuštenih usluga, uvjete objekta, zabrane utvrđene odlukama nadležnih tijela te druge profesionalne obveze. Omogućuje se i brza naplata kazne na mjestu počinjenja, čime se ubrzava postupanje i povećava efikasnost nadzora. Posebno se sankcionira i ponavljanje prekršaja zbog narušavanja kvalitete i sigurnosti usluge.

Uz članak 69.

Odredbom se uređuju prekršaji ugostitelja u vezi isticanja propisanih oznaka, cijena, normativa, računa i obavijesti te dužnosti postupanja prema gostima. Naglasak je na transparentnosti poslovanja i zaštiti potrošača. Uvodi se i mogućnost izravne naplate kazne od strane inspekcije i policije u određenim slučajevima.

Uz članak 70.

Propisuju se sankcije za iznajmljivače u domaćinstvu kod prekoračenja dopuštenih kapaciteta, neispunjavanja minimalnih uvjeta, nepravilnog oglašavanja te nesukladnog pružanja usluga. Cilj je očuvanje standardizirane razine kvalitete i sprječavanje zlouporaba u segmentu smještaja u domaćinstvu.

Uz članak 71.

Uređuju se prekršaji iznajmljivača vezani uz oznake objekta, cijene, normative, račune, vođenje popisa gostiju te prigovore. Posebno se sankcionira usluživanje alkohola i energetske pića maloljetnicima. Predviđen je i učinkovit mehanizam naplate kazne na mjestu počinjenja.

Uz članak 72.

Odredba propisuje prekršaje nositelja i članova obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u području smještaja i ugostiteljskih usluga, osobito u pogledu kapaciteta, vrste dopuštenih usluga, uvjeta objekta i prehrambenih standarda. Time se osigurava da se usluge pružaju u skladu s propisanim uvjetima s ciljem osiguranja razine kvalitete usluge i sprječavanja zloupotreba u pružanju usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu..

Uz članak 73.

U ovom dijelu određuju se prekršajne sankcije za obiteljska poljoprivredna gospodarstva kod nepravilnosti povezanih s isticanjem oznaka, cjenika, normativa, radnog vremena te zabrane usluživanja alkohola i energetske pića u objektima na obiteljskim gospodarstvima. Naglasak je na transparentnosti poslovanja i zaštiti korisnika usluga.

Uz članak 74.

Propisuje se prekršaj za nedopušteno kampiranje izvan za to predviđenih prostora, s ciljem očuvanja prostora, uređenja turističkog okruženja i sprječavanja nesmetanog korištenja javnih površina. Omogućena je i trenutačna naplata kazne na mjestu izvršenja prekršaja.

Uz članak 75.

Uređuje se dovršetak postupaka pokrenutih prema ranijem zakonu kako bi se osigurala pravna sigurnost i kontinuitet postupanja te spriječila retroaktivnost propisa.

Uz članak 76.

Propisuju se rokovi za donošenje podzakonskih akata nužnih za provedbu Zakona.

Uz članak 77.

Kako se rok za ponovnu kategorizaciju objekta iz skupina Hoteli i Kampovi, za koje rješenja donosi Ministarstvo, produžuje s četiri godine kako je propisano važećim Zakonom na pet godina, odredbom ovoga članka određuje se da se rok za ponovnu kategorizaciju objekta iz navedenih skupina računa od izvršnosti zadnjih rješenja koje je Ministarstvo izdalo u postupcima kategorizacije i ponovne kategorizacije temeljem važećeg Zakona čime se osigurava kontinuitet, postupnost i pravna jasnoća u primjeni novih propisa.

Uz članak 78.

Kako se ovim Zakonom, kao novina, uvodi ponovna kategorizacija za sve vrste objekata za smještaj, odredbom ovoga članka uređuje se prvo obveza usklađivanja poslovanja ugostitelja prema vrsti objekta s odredbama ovoga Zakona i novih podzakonskih propisa te se određuju realni rokovi za navedeno usklađivanje ovisno o složenosti zahvata i uvjeta objekata. Time se postupno uvode novi standardi bez negativnog utjecaja na poslovanje subjekata, a potom se određuje da rok za ponovnu kategorizaciju teče od dana izvršnosti rješenja kojim je utvrđeno usklađenje poslovanja ugostitelja.

Uz članak 79.

Ovom odredbom propisuje se rok za usklađivanje poslovanja za ugostiteljske objekte vrste Guest house i Kampiralište s vrstama ugostiteljskih objekata sukladno novom zakonskom uređenju.

Uz članak 80.

Propisuju se rokovi za usklađivanje pružanja ugostiteljskih usluga koje pružaju iznajmljivači u domaćinstvu s novim propisima uz različite rokove ovisno o starosti već izdanih rješenja o odobrenju. Cilj je osiguravanje i podizanje kvalitete smještajne ponude i postupno usklađivanje s novim propisima.

Uz članak 81.

Propisuju se rokovi za usklađivanje pružanja ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, uzimajući u obzir njihovu specifičnu ulogu i kompleksnost usluga koje pružaju.

Uz članak 82.

Propisuje se obveza predstavničkih tijela da donesu odgovarajuće odluke u roku, a do tada se zadržava primjena postojećih odluka.

Uz članak 83.

U prijelaznom razdoblju propisuje se način dostave izvršnih rješenja nadležnim tijelima dok se ne uspostavi potpuna interoperabilnost Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu, čime se osigurava nesmetano obavljanje nadzornih i upravnih funkcija.

Uz članka 84.

Uređuje se pribavljanje suglasnosti suvlasnika za objekte u višestambenim zgradama te posljedice nepribavljanja suglasnosti. Cilj je uspostava ravnoteže između interesa stanara i pružanja turističkih usluga u stambenim zgradama.

Uz članak 85.

Normira se nastavak pružanja usluga iznajmljivača prema postojećim rješenjima te određivanje statusa osoba koje se smatraju domaćinima prema ovome Zakonu, čime se omogućuje kontinuitet prava i obveza.

Uz članak 86.

Uređuje se obveza usklađivanja rješenja ugostitelja koji su djelatnost obavljali u prostorima stambene namjene, uz ostavljanje duljeg roka radi tehničkih i organizacijskih zahtjeva prilagodbe.

Uz članak 87.

Predviđa se zadržavanje primjene određenih pravilnika iz ranijeg zakonodavstva do donošenja novih provedbenih akata, čime se održava pravna kontinuitet i izbjegava pravna praznina.

Uz članak 88.

Propisuje se prestanak važenja podzakonskog propisa.

Uz članak 89.

Propisuje se prestanak važenja ranijeg, odnosno važećeg Zakona.

Uz članak 90.

Ovim je člankom propisano stupanje Zakona na snagu. Ostavlja se dovoljno vremena za pripremu provedbenih tijela i gospodarskih subjekata, osiguravajući pravnu i operativnu predvidivost.

- PRILOZI**
- **Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa**
 - **Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću**
 - **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

**OBRAZAC ISKAZA O PROCJENI UČINAKA PROPISA ZA ZAKON O
UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI**

1.	OPĆE INFORMACIJE		
1.1.	Stručni nositelj:	Ministarstvo turizma i sporta	
1.2.	Naziv propisa:	Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti	
1.3.	Program rada Vlade Republike Hrvatske, akt strateškog planiranja ili reformska mjera:	Da/Ne: NE	Naziv akta: Opis mjere:
1.4.	Plan usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije	Da/Ne: DA	Naziv pravne stečevine: Uredba (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 (SL L, 2024/1028, 29.4.2024.) (u daljnjem tekstu: Uredba 2024/1028)
2.	UTVRĐIVANJE PROBLEMA		
2.1.	Analiza trenutnog stanja u području ugostiteljske djelatnosti i pružanja ugostiteljskih usluga pokazuje da važeći Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, br. 85/15, 121/16, 99/18, 25/19, 98/19, 32/20, 42/20, 126/21 i 152/24) više nije odgovarajuća pravna podloga za regulaciju načina i uvjeta obavljanja te djelatnosti. Od 2015. godine, kada je donesen, do danas je doživio velik broj izmjena i dopuna. To je rezultiralo nepreglednošću teksta, otežanom primjenom i pravnom nesigurnošću za sve dionike: poduzetnike, građane i javnopravna tijela. Brojne izmjene dovele su do fragmentiranog zakona, što otežava razumijevanje i dosljednu primjenu odredbi te stvara prostor za različita tumačenja. Također, turistički sektor se od 2015. godine značajno promijenio. Nove okolnosti, poput digitalizacije, rastućeg trenda održivog turizma i promjena na tržištu, zahtijevaju prilagodbu zakonskog okvira kako bi se osigurala konkurentnost i kvaliteta usluga. Osim toga, potrebno je osigurati provedbu Uredbe (EU) 2024/1028 o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja, koja se primjenjuje od 20. svibnja 2026., na način da se uspostavi sustav registracije sukladno toj Uredbi, odrede tijela nadležna za provedbu i propišu sankcije. U međuvremenu je uspostavljen i eTurizam, kao integrirani informacijski sustav e-usluga u turizmu kojem je cilj kroz digitalizaciju i optimizaciju svih procesa u turizmu unaprijediti komunikaciju i poslovanje između građana i javne uprave u turizmu na bržu i višu razinu. eTurizam povezuje postupke više tijela javne uprave u integrirani državni informacijski sustav za javne e-usluge: Središnji turistički registar (TuRegistar) čiji je dio i Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu, Registracija obavljanja djelatnosti i pokretanje poslovanja u području turizma i ugostiteljstva (TuStart) i Sustav za dodjelu dostupnih potpora u turizmu (TuRiznica). S obzirom da usluga TuStart omogućava fizičkim i pravnim osobama predaju zahtjeva za registraciju obavljanja djelatnosti i pokretanje poslovanja, potrebno je zakonske odredbe prilagoditi postupcima koji se vode digitalno.		

Također, važeći Zakon sadrži odredbu koja je zahtijevala da trgovačka društva ugostitelji ispunjavaju posebne uvjete vezane uz stupanj obrazovanja, stručnu osposobljenost ili majstorski ispit barem jedne zaposlene osobe u tom objektu, ovisno o vrsti ugostiteljskog objekta. Ona nikada nije zaživjela u praksi jer nikada nije donesen pravilnik koji bi precizno definirao potrebne kvalifikacije. U aktualnim gospodarskim okolnostima, obilježenim nedostatkom radne snage u turističkom i ugostiteljskom sektoru, primjena ove odredbe bila bi kontraproduktivna i iznimno opterećujuća. Za ugostitelje obrtnike obveza stručne osposobljenosti već proizlazi iz Zakona o obrtu (Narodne novine, broj 143/13, 127/19 i 41/20) i Pravilnika o vezanim i povlaštenim obrtima (Narodne novine, broj 148/24) te ju je suvišno propisivati ovim Zakonom.

Ugostiteljima (pravnim i fizičkim osobama - obrtima) omogućeno je važećim Zakonom iznimno ishođenje rješenja za sobu, apartman, studio apartman i kuću za odmor u prostorima stambene namjene. Ova mogućnost, uvedena s ciljem stavljanja neprodanih stanova u funkciju tijekom financijske krize turističkog najma, danas se smatra kontraproduktivnom zbog promijenjenih okolnosti na tržištu nekretnina, kada je primarni problem nedostatak nekretnina za stalno stanovanje, rast prodajnih cijena nekretnina i rast cijena dugoročnog najma, posebno u turistički atraktivnim zonama.

Uočeno je da se rješenja o nastavku ugostiteljske djelatnosti od strane novog ugostitelja često izdaju za objekte iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ za koje je rješenje izdano prije mnogo godina te od tada nisu utvrđivani minimalni uvjeti. Ova praksa stvara značajan problem neujednačene i upitne kvalitete takvih objekata.

Trenutno ne postoji obveza periodične ponovne kategorizacije za većinu ugostiteljskih smještajnih objekata, osim za hotele i kampove. Ova iznimka stvara dvostruke standarde i predstavlja značajan rizik za očuvanje kvalitete u ostalim ugostiteljskim objektima za smještaj (apartmani, sobe, hosteli, kuće za odmor). Kada se rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu ili vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta za smještaj jednom izda, bez obveze ponovnog utvrđivanja uvjeta i ponovne kategorizacije, ne postoji učinkoviti mehanizam koji bi osigurao da objekti i dalje ispunjavaju uvjete propisane u trenutku izdavanja rješenja kao i da ulažu u podizanje kvalitete kako bi ostali konkurentni. Istodobno, procjenjuje se da je rok ponovne kategorizacije od četiri godine prekratak te bi kao rok trebalo propisati realnije razdoblje unutar kojeg se očekuju značajnije obnove ili promjene u objektu, kako bi se dala veća sigurnost ulagačima i vlasnicima objekata, a ujedno smanjilo nepotrebno administriranje.

Osim što neki iznajmljivači ne plaćaju paušalni iznos turističke pristojbe, primijećena je praksa da i neki ugostitelji, iako naplate turističku pristojbu od gostiju, izbjegavaju proslijediti novac na propisani račun, što su prema Zakonu o turističkoj pristojbi (Narodne novine, br. 52/19, 32/20 i 42/20) obvezni svakog 1. i 15. u mjesecu, s rokom dospijeca od sedam dana. Trenutačne sankcije za neplaćanje turističke pristojbe od strane ugostitelja i iznajmljivača nisu dovoljno odvraćajuće.

Također su uočene česte prijave i odjave rješenja o odobrenju, primarno motivirane izbjegavanjem poreznih davanja, a koje generiraju značajan i nepotreban pritisak na županijske urede. Takvo administrativno opterećenje usporava rad ureda, troši resurse i smanjuje učinkovitost javne uprave u obavljanju drugih ključnih zadataka.

	Analiza stanja u sektoru pokazala je da je kvaliteta smještaja u domaćinstvu općenito niska, a strukturu ponude čine dominantno objekti s niskim brojem zvjezdica. Takva dominacija smještajnih jedinica niže kvalitete dugoročno narušava imidž destinacije i ne doprinosi održivom razvoju turizma. Trenutno stanje u primjeni zakona karakterizira i nedovoljna učinkovitost u suzbijanju obavljanja neregistrirane djelatnosti iznajmljivanja smještaja. Postojeći sustav nadzora, uslijed ograničenih kapaciteta i ovlasti, ne uspijeva adekvatno pokriti sve slučajeve nezakonitog pružanja ugostiteljskih usluga, što rezultira značajnom sivom ekonomijom u turističkom sektoru. Niska razina detekcije i sankcioniranja neregistriranih iznajmljivača stvara nelojalnu konkurenciju registriranim subjektima, narušava tržišne uvjete i uzrokuje značajan gubitak proračunskih prihoda. Zaključno, zbog zastarjelosti, nepreglednosti i neusklađenosti s novim okolnostima i propisima EU, važeći Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti više ne pruža odgovarajući okvir za razvoj i regulaciju sektora. Izrada novog, sveobuhvatnog zakona je nužna kako bi se osigurala pravna sigurnost, potaknuo gospodarski rast, podigla kvaliteta usluga i prilagodilo poslovanje suvremenim uvjetima i zahtjevima tržišta.
2.2.	Izvor podataka:
	Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, br. 85/15, 121/16, 99/18, 25/19, 98/19, 32/20, 42/20, 126/21 i 152/24) Uredba (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 eVisitor, eTurizam Interna analiza Ministarstva turizma i sporta
3.	UTVRĐIVANJE POSEBNOG CILJA
3.1.	Opis posebnog cilja
	1. Izraditi novi zakon koji će biti jasan i pregledan kako bi se smanjila pravna nesigurnost i olakšala primjena propisa za sve ugostitelje. 2. Uspostava sustava za prikupljanje i razmjenu podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja. 3. Prilagodba zakonske odredbe digitalizaciji upravnih postupaka izdavanja rješenja koja se donose na temelju Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti. 4. Propisati periodičnu ponovnu kategorizaciju za sve smještajne objekte, nakon usklađivanja poslovanja s novim pravilnicima u propisanim rokovima, u roku od pet ili deset godina, ovisno o vrsti objekta s ciljem održavanja i unaprjeđenja razine kvalitete smještajnih objekata.

	5. Propisati obvezu usklađivanja poslovanja s novim pravilnikom za ugostiteljske objekte iz skupina Restorani, Barovi, Catering objekti i Objekti jednostavnih usluga, radi podizanja kvalitete usluge i povećanja sigurnosti korisnika, uz ograničenje mogućnosti ishoda rješenja o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti. 6. Povećati učinkovitost inspekcijskog nadzora nad obavljanjem neregistrirane djelatnosti koje provodi Državni inspektorat, davanjem ovlasti i Carinskoj upravi te komunalnim redarima.
3.2.	Opis svrhe propisa
	Svrha Prijedloga zakona je unaprjeđenje, usklađivanje i modernizacija zakonskog okvira za obavljanje ugostiteljske djelatnosti i pružanje ugostiteljskih usluga u Republici Hrvatskoj. Cilj je pojednostaviti administrativne postupke, povećati učinkovitost nadzora nad neregistriranom djelatnošću te podići kvalitetu i standardizaciju ugostiteljskih objekata, posebno u području pružanja usluga smještaja. Također, zakonom se propisuju pretpostavke za provedbu Uredbe (EU) 2024/1028 i rješavaju se pravne praznine i problemi uočeni u provedbi važećeg zakona. U odnosu na važeći Zakon, Prijedlogom zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisuju se sljedeće novine: - uspostavlja se jedinstveni postupak registracije na cijelom teritoriju Republike Hrvatske sukladno Uredbi i propisuju se pretpostavke za njezinu provedbu, to jest nadležna tijela i sankcije - ukida se obveza ugostitelja trgovačkih društava vezana uz ispunjavanje uvjeta odgovarajućeg stupnja obrazovanja, stručne osposobljenosti ili majstorskog ispita, potrebnih za obavljanje ugostiteljske djelatnosti ovisno o vrstama ugostiteljskih objekata, odnosno da ima zaposlenu osobu koja ispunjava te uvjete - ukida se mogućnost izdavanja ugostiteljima rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman, studio apartman te takva mogućnost ostaje samo za kuće za odmor - odredbe zakona o dokazivanju prava korištenja i izdavanja privremenog rješenja za hotele, kampove i turistička naselja koji se nalaze na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu neprocijenjenom u postupku pretvorbe i privatizacije usklađuju se s odredbama zakona kojim se uređuje neprocijenjeno građevinsko zemljište - propisuje da ugostiteljski objekti iz skupina Restorani, Barovi, Catering objekti i Objekti jednostavnih usluga mogu ishoditi rješenje o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti samo u slučaju ako od izvršnosti rješenja izdanog prethodnom ugostitelju u tom objektu nije proteklo više od tri godine i nije bilo prekida u obavljanju djelatnosti - za hotele i kampove rok ponovne kategorizacije povećava se sa četiri na pet godina - uvodi se obveza ponovne kategorizacije i za skupinu „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, na način da se ugostiteljski objekti koji se kategoriziraju (sobe, apartmani, kuće za odmor) ponovno kategoriziraju svakih deset godina, a objektima koji se ne kategoriziraju svakih pet godina se ponovno utvrđuju uvjeti za vrstu - propisuje se da Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava

	o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti - kao razlog za ukidanje rješenja ugostitelju, iznajmljivaču i obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu propisuje se neispunjavanje obveze plaćanja turističke pristojbe sukladno propisima kojima se uređuje plaćanje turističke pristojbe - propisuju se kriteriji za utvrđivanje kada se smještaj osoba koje nisu članovi uže obitelji vlasnika smatra neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga, uključujući određivanje objektivnih pokazatelja organiziranog ili ponavljajućeg pružanja usluga smještaja u domaćinstvu - propisuje se da nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te uvjete za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu - propisuje se da u slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, iznajmljivač ili članovi njegove obitelji mogu ponovno ishoditi rješenje tek nakon godinu dana od izvršnosti rješenja o ukidanju prethodno izdanog rješenja - propisuje se da se upravni postupak vodi kroz integrirani informacijski sustav turizma kao i da se rješenja i podaci dostavljaju razmjenom podataka između informacijskih sustava tijela državne uprave - nadzor nad neregistriranom djelatnošću, uz turistički inspekciju, daje se u nadležnost Carinskoj upravi i komunalnim redarima, kako bi se povećala učinkovitost - s obzirom na to da su postojeće sankcije nedovoljno odvraćajuće, nužno je značajno povećati propisane kazne za obavljanje neregistrirane djelatnosti - propisuje se da nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva koji pruža i ugostiteljske usluge u domaćinstvu ukupan smještajni kapacitet ne može prijeći kapacitet propisan za obiteljska poljoprivredna gospodarstva - propisuje se obveza ugostitelja da za objekte iz skupina Hoteli, Kampovi i Ostali ugostiteljski objekti za smještaj - vrste koje se ne kategoriziraju usklade poslovanje i ishode nova rješenja u roku od pet godina, dok za kategorizirane objekte iz skupine Ostali ugostiteljski objekti za smještaj te za Restorane i Barove taj rok iznosi deset godina od stupanja Zakona na snagu - propisuje se obveza usklađivanja za iznajmljivače s novim pravilnikom na način da će upravna tijela u županijama po službenoj dužnosti provesti postupke ponovnog utvrđivanja uvjeta za vrste i kategorije objekata u domaćinstvu, počevši od najstarijih rješenja - nomotehnička i izričajna dorada zakona radi boljeg razumijevanja i rješavanja pravnih praznina.
3.3.	Razmotrena druga moguća normativna i nenormativna rješenja
	Zbog provedbe Uredbe (EU) 2024/1028, predloženi zakon je nužno normativno rješenje, kao i zbog propisivanja obveze periodične rekategorizacije za sve smještajne objekte i usklađivanja poslovanja iznajmljivača s novim pravilnikom. Iako bi izmjene i dopune postojećeg zakona bile moguća normativna opcija, one se smatraju neopravdanima i nepraktičnima. Nepoduzimanje normativne aktivnosti nije izvediva opcija jer Uredba (EU) 2024/1028 zahtijeva nacionalnu implementaciju. Bez zakona, sustav registracije, nadležna tijela i sankcije ne bi mogli biti uspostavljeni. Informativne kampanje, iako korisne, same po sebi ne mogu uspostaviti zakonski obvezujući sustav. Jednako tako rješenja kao što su samoregulacija ili koregulacija nisu primjenjivi jer Uredba zahtijeva uspostavu obvezujućeg sustava registracije koji mora biti dosljedno proveden na razini cijele zemlje. Osim toga, postojeći Zakon je već doživio brojne izmjene, što ga je učinilo nepreglednim i teškim za primjenu. Uvođenje novih velikih promjena samo bi dodatno otežalo njegovu primjenu i

	stvorilo pravnu nesigurnost. Stoga je izrada novog zakona najbolje rješenje koje će konsolidirati sve promjene u jasan i razumljiv tekst. Također, Jedinствena metodološko-nomotehnička pravila za izradu akata koje donosi Hrvatski sabor („Narodne novine“, br. 74/15) propisuju da ako se propis mijenja, odnosno dopunjava, više puta potrebno je pristupiti donošenju novoga propisa, u pravilu nakon treće izmjene, odnosno dopune.	
3.4.	Izvor podataka:	
	Važeći Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, br. 85/15, 121/16, 99/18, 25/19, 98/19, 32/20, 42/20, 126/21 i 152/24) Uredba (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 eVisitor, eTurizam	
4.	UTVRĐIVANJE UČINAKA I ADRESATA	
4.1.	Posebni cilj: 1. Izraditi novi zakon koji će biti jasan i pregledan kako bi se smanjila pravna nesigurnost i olakšala primjena propisa za sve ugostitelje. 2. Uspostava sustava za prikupljanje i razmjenu podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja. 3. Prilagoditi zakonske odredbe digitalizaciji upravnih postupaka izdavanja rješenja koja se donose na temelju Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti. 4. Uspostaviti obvezu periodične ponovne kategorizacije, nakon usklađivanja poslovanja s novim pravilnicima u propisanim rokovima, za sve smještajne objekte u roku od pet ili deset godina, ovisno o vrsti objekta. 5. Propisati obvezu usklađivanja s novim pravilnikom za ugostiteljske objekte iz skupina Restorani, Barovi, Catering objekti i Objekti jednostavnih usluga, uz ograničenje mogućnosti ishoda rješenja o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti. 6. Povećati učinkovitost inspeksijskog nadzora nad obavljanjem neregistrirane djelatnosti davanjem inspeksijskih ovlasti Carinskoj upravi i komunalnim redarima.	
4.1.1.	Učinci na gospodarstvo:	Adresati:
	1. Poboljšanje uvjeta poslovanja i smanjenje administrativnog opterećenja kroz digitalizaciju	1. Ugostitelji (trgovačka društva i obrti registrirani za obavljanje ugostiteljske djelatnosti)

	upravnih postupaka ishoda rješenja. 2. Povećanje kvalitete i konkurentnosti turističkog proizvoda uvođenjem obvezne rekategorizacije za sve smještajne objekte te obveze usklađivanja s novim pravilnicima. 3. Zaštita potrošača osiguravanjem viših i provjerljivih standarda kvalitete smještaja. 4. Sprječavanje obavljanja neregistrirane djelatnosti putem uvođenja obveznog registracijskog broja za oglašavanje na platformama, pojačanim nadzorom Carinske uprave i komunalnih redara i povećanjem kazni.	2. Iznajmljivači (građani koji pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu) 3. Pružatelji ugostiteljskih usluga na OPG-u 4. Potrošači (turisti) 5. Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave
4.1.2.	Učinci na održivi razvoj:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na održivi razvoj.	Nisu utvrđeni adresati u području održivog razvoja.
4.1.3.	Učinci na socijalnu skrb:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na socijalnu skrb.	Nisu utvrđeni učinci u području socijalne skrbi.
4.1.4.	Učinci na zaštitu ljudskih prava:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci na zaštitu ljudskih prava.	Nisu utvrđeni adresati u području zaštite ljudskih prava.
4.1.5.	Učinci na druga područja:	Adresati:
	Nisu utvrđeni učinci u drugim područjima.	Nisu utvrđeni adresati u drugim područjima.
5.	ANALIZA UTVRĐENIH UČINAKA I ADRESATA	
5.1.	Analiza učinaka i adresata u području gospodarstva:	
	Jasniji i predvidljiviji pravni okvir smanjit će rizik za investitore. Zakon stvara povoljno okruženje za ulaganja u nove ugostiteljske objekte, što će dovesti do otvaranja novih radnih mjesta i diversifikacije ponude. Konsolidacija zakona smanjuje administrativnu nesigurnost, što poslovanje čini jednostavnijim i učinkovitijim. Manje pravnih praznina i sukoba znači manje troškova i više vremena za razvoj poslovanja, što izravno jača konkurentnost ugostitelja. Digitalizacija svih postupaka koji se provode sukladno Zakonu pojednostavit će	

poslovanje i smanjiti administrativno opterećenje, što će ugostiteljima omogućiti da se više fokusiraju na uslugu i poboljšanje ponude.

Uspostava sustava registracije sukladno Uredbi (EU) 2024/1028 pozitivno će utjecati na sprječavanje obavljanja neregistrirane djelatnosti u smislu da će, naknadnim provjerama registracijskih brojeva na platformama, registracijski broj iznajmljivača koji nemaju ishodoeno rješenje moći biti suspendiran te će ih se na taj način potaknuti da se usklade sa zakonom i ishode potrebna rješenja. To će također štiti potrošače i smanjiti rizik od prijevara. Također, iako provedba Uredbe (EU) 2024/1028 ne nudi izravno rješenje za stambenu krizu, prikupljeni podaci o kratkoročnom iznajmljivanju omogućit će osmišljavanje i provedbu informirane stambene politike te stvaranje ciljanih i proporcionalnih regulatornih rješenja, u dijelu u kojemu kratkoročni najam ima učinak na priuštivost stanovanja.

Prema podacima Eurostata za drugo tromjesečje 2025., regija Jadranska Hrvatska svrstava se među vodeće Europske regije (NUTS 2) po broju ostvarenih noćenja (9,6 milijuna) putem platformi za kratkoročni najam, poput Airbnb-a, Booking.com-a i Expedije. (Izvor: Eurostat, Short-stay accommodation via online collaborative economy platforms).

Za ugostiteljske objekte uvodi se ujednačeni ciklus periodične rekategorizacije. Dosadašnji rok rekategorizacije za hotele i kampove produžuje se sa četiri na pet godina, a obveza ponovnog utvrđivanja uvjeta svakih pet godina sada se po prvi put uvodi i za dio objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ (hosteli, planinarski domovi i sl.), dok se za sobe, apartmane, studio apartmane i kuće za odmor propisuje obvezna rekategorizacija svakih deset godina. Ovime se osigurava da svi komercijalni pružatelji smještaja posluju pod istim uvjetima redovite provjere standarda.

Prema podacima iz sustava eVisitor (podaci od 3.2.2026.) ugostiteljskih objekata iz skupine Hoteli trenutno ima 1188, iz skupine Kampovi 384, a iz skupine Ostali ugostiteljski objekti za smještaj 14567.

Uvođenjem obveze periodične rekategorizacije za sve smještajne objekte, dokida se praksa trajnih rješenja koja su dovodila do neujednačenosti oglašenog standarda i stvarnog stanja na terenu. Ovim se mehanizmom osigurava kontinuirani investicijski ciklus u obnovu objekata, čime se izravno podiže kvaliteta ukupne turističke ponude i štiti tržišni ugled destinacije. Takav pristup jača konkurentnost hrvatskog turizma na međunarodnom tržištu, osiguravajući turistima provjerljivu vrijednost za novac i dugoročnu održivost smještajnog sektora. Pritom je važno istaknuti da se slučaju ponovne kategorizacije ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostitelj ili iznajmljivač kojem je izdano rješenje dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje ugostitelji i iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.

Također, za ugostiteljske objekte iz skupina Restorani, Barovi, Catering objekti, Objekti jednostavnih usluga propisuje se obveza usklađivanja poslovanja s novim pravilnikom, bez obveze periodičnog ponovnog utvrđivanja minimalnih uvjeta, ali uz ograničenja vezana uz mogućnost ishoda rješenja o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti. Na taj način će

se izbjeći situacija da se godinama ne utvrđuju minimalni uvjeti u takvim objektima, što je štetno, kako s gledišta kvalitete, tako i sigurnosti u takvim objektima. Broj poslovnih subjekata koji upravljaju ugostiteljskim objektima u kojima se uslužuje hrana i piće, prema podacima iz Registra poslovnih subjekata Državnog zavoda za statistiku i Obrtnog registra (NKD 56), je 22 983 (12 469 trgovačkih društava i 10 524 obrta).

Za iznajmljivače je predviđen poseban model usklađivanja s novim pravilnikom kroz ishođenje novih rješenja u razdoblju koji ovisi o vremenu ishođenja rješenja, na način da će se stariji objekti morati prvi uskladiti. Prema podacima iz sustava eVisitor (na dan 3.2.2026.) u Hrvatskoj ima 121 670 ugostiteljskih objekata u domaćinstvu. Iz analize navedenih podataka slijedi da je najveći rast obiteljskog smještaja zabilježen od 2019., kada je bilo oko 65 000 registriranih objekata u domaćinstvu, a od tada do danas broj objekata se udvostručio.

Također, obveza usklađivanja s novim pravilnikom propisana je i za objekte na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima kojih, prema podacima iz sustava eVisitor (na dan 3.2.2026.), ima 649.

Po završetku postupaka usklađivanja s novim pravilnicima, za sve smještajne objekte ugostitelja, objekte u domaćinstvu i na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima slijedi obveza ponovnog utvrđivanja uvjeta za vrstu odnosno ponovne kategorizacije, svakih pet ili deset godina, ovisno o vrsti objekta.

Uvođenje obveze periodične rekategorizacije i usklađivanja s novim pravilnicima za poduzetnike (ugostitelje i iznajmljivače) neizbježno donosi određene troškove. Digitalizacija putem sustava eTurizam teži smanjenju administrativnih troškova poput gubitka vremena u nadležnim upravnim tijelima i fizičkog prikupljanja dokumentacije. Također, ostali objekti za smještaj i iznajmljivači u objektima niže kvalitete, kako bi zadržali postojeći broj zvjezdica ili ispunili uvjete novog pravilnika, možda će trebati uložiti u obnovu interijera i opreme, što ovisi o stanju u konkretnom objektu. Iako ovi troškovi predstavljaju određeno opterećenje, oni su nužni za održavanje tržišne konkurentnosti i kvalitete smještajnih kapaciteta. Dugoročno, ovi troškovi štite poduzetnika od pada prihoda koji bi proizašao iz zastarjelosti ponude i loših recenzija gostiju.

Postupke ponovnog utvrđivanja uvjeta za vrstu objekta, odnosno kategoriju provodit će nadležna upravna tijela po službenoj dužnosti, a administrativne obveze ugostitelja i iznajmljivača u postupcima ponovnog utvrđivanja uvjeta, sastojat će se od prisutnosti u postupku očevida. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostitelj i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Iako će navedeni postupci podrazumijevati provjeru svih uvjeta za ishođenje rješenja, ne očekuju se obveze za ugostitelje i iznajmljivače koje bi bile vezane uz prikupljanje dokumentacije, s obzirom na povezivanje sustava eTurizam s drugim bazama i registrima iz kojih će nadležna upravna tijela dohvaćati potrebne podatke. Administrativne uštede nastale uspostavom sustava eTurizam izračunate su prilikom donošenja Akcijskog plana za administrativno rasterećenje gospodarstva za 2024. i 2025. godinu i iznose ukupno 3.784.991,53 EUR, a ovim se zakonskim prijedlogom propisuje obveza nadležnim upravnim tijelima da sve postupke izdavanja rješenja vode kroz sustav eTurizam.

Nadalje, uz procjenu učinaka propisa za ovaj zakonski prijedlog, Ministarstvo turizma i sporta izradilo je i Test malog i srednjeg poduzetništva te kroz SCM (Standard Cost Model) kalkulator unutar platforme za MSP test, kojom upravlja Ministarstvo gospodarstva,

izračunalo administrativne troškove ponovnog ishoda rješenja za vrstu, odnosno vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, objekata u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu na godišnjoj razini, po subjektu i po području, kako slijedi u Tablici:

SCM – Administrativni trošak

Administrativna obveza	Administrativni trošak subjekta (€)	Administrativni trošak područja (€)
Hoteli i kampovi – rekategorizacija	8,86	10.827,90
Ostali ugostiteljski objekti za smještaj - rekategorizacija	1,11	15.402,29
Ostali ugostiteljski objekti za smještaj - rekategorizacija	4,43	2.928,49
Restorani, barovi, catering, objekti jednostavnih usluga - usklađivanje	11,08	254.670,47
Iznajmljivači – rekategorizacija	1,48	179.682,26
OPG – rekategorizacija	1,48	958,44
Registracija sukladno STR Uredbi	7,38	1.005.885,40

Ukupni administrativni trošak: 1.470.355,25 €

Tablica: Administrativni troškovi koji proizlaze iz Nacrta prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti izračunati SCM metodologijom

Eventualni drugačiji uvjeti vezani uz opremu i uređenje objekata bit će poznati nakon donošenja novih pravilnika te se u ovom trenutku ne mogu procijeniti. Međutim, Ministarstvo će prilikom donošenja pravilnika voditi računa da se ne propisuju novi uvjeti koji bi predstavljali znatan trošak usklađivanja, osnovati radne skupine za svaki od pravilnika u koje će svakako biti uključene strukovne udruge u ugostiteljstvu, o njima provesti javno savjetovanje.

Uvođenjem obveze ponovnog utvrđivanja uvjeta za vrstu odnosno rekategorizacije osigurava se i zaštita ekonomskih interesa potrošača jer jamči da razina usluge na terenu odgovara oglašenom standardu. Obveza usklađivanja s novim pravilnicima, izravno štiti potrošače od rizika niske kvalitete smještaja, dok sustav digitalne registracije radi oglašavanja na

	platformama osigurava bolje informiranje potrošača o pružatelju usluge i oglašenom objektu, čime se značajno smanjuje prostor za prijevare. Istodobno, propisivanjem dodatnih ovlasti Carinskoj upravi i komunalnim redarima vezano uz nadzor nad neregistriranom djelatnošću, država aktivnije djeluje na suzbijanje sive ekonomije, čime se osiguravaju jednaki tržišni uvjeti za sve registrirane subjekte i sprječava privilegirani položaj neregistriranih pružatelja usluga. Ovlasti provedbe inspekcijskog nadzora u dijelu vezano uz neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu daje se u nadležnost komunalnim redarima, a prihodi od naplaćenih kazni prihod su proračuna jedinica lokalne samouprave.
5.2.	Analiza učinaka i adresata u području održivog razvoja:
	Analizom učinaka i adresata nisu utvrđeni učinci u području održivog razvoja.
5.3.	Analiza učinaka i adresata u području socijalne skrbi:
	Analizom učinaka i adresata nisu utvrđeni učinci u području socijalne skrbi.
5.4.	Analiza učinaka i adresata u području zaštite ljudskih prava:
	Analizom učinaka i adresata nisu utvrđeni učinci u području zaštite ljudskih prava.
5.5.	Analiza učinaka i adresata u drugim područjima:
	Analizom učinaka i adresata nisu utvrđeni učinci u drugim područjima.
5.6.	Izvor podataka:
	Važeći Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, br. 85/15, 121/16, 99/18, 25/19, 98/19, 32/20, 42/20, 126/21 i 152/24) Uredba (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU) 2018/1724 eVisitor, eTurizam Eurostat, Short-stay accommodation via online collaborative economy platforms (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Short-stay_accommodation_offered_via_online_collaborative_economy_platforms_-_monthly_data) Akcijski plan za administrativno rasterećenje gospodarstva za 2024. i 2025. godinu: (https://mingo.gov.hr/UserDocsImages/Internacionalizacija/Akcijski%20plan%20za%20administrativno%20rastere%C4%87enje%20gospodarstva%20za%202024.%20i%202025.%20godinu.pdf)

	MSP test aplikacija (msp.mingor.gov.hr)	
6.	SAVJETOVANJE I KONZULTACIJE	
6.1.	Savjetovanje: O Nacrtu prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, Obrascu iskaza o procjeni učinaka propisa i Testu malog i srednjeg poduzetništva provedeno je putem portala eSavjetovanja savjetovanje sa zainteresiranim javnošću u razdoblju od 17. travnja 2026. do 18. svibnja 2026. Na Nacrt prijedloga zakona pristiglo je ukupno 384 primjedbi, od toga je prihvaćeno 26, djelomično prihvaćeno 13, nije prihvaćeno 309, primljeno na znanje 36. Na Obrazac iskaza o procjeni učinaka propisa pristiglo je ukupno 12 primjedbi, od toga je djelomično prihvaćena jedna primjedba, nije prihvaćeno devet, primljeno na znanje dvije primjedbe. Na Test malog i srednjeg pristiglo je ukupno 7 primjedbi, od toga djelomično prihvaćeno dvije primjedbe, nije prihvaćeno pet primjedbi.	
6.2.	Konzultacije: Nacrt prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti dostavljen je na mišljenje Uredu za zakonodavstvo, Ministarstvu financija, Ministarstvu vanjskih i europskih poslova, Ministarstvu pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, Ministarstvu gospodarstva, Ministarstvu prostornoga uređenja, graditeljstva i državne imovine, Ministarstvu unutarnjih poslova, Ministarstvu poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, Ministarstvu zaštite okoliša i zelene tranzicije, Državnom inspektoratu Republike Hrvatske, Državnom zavodu za statistiku, a ostalim ministarstvima na znanje. Većina zaprimljenih primjedbi je prihvaćena te ugrađena u tekst Nacrta prijedloga zakona.	
7.	ZAKLJUČAK	
7.1.	Pozitivni učinci: Novi zakon povećat će konkurentnost ugostiteljskog sektora, spriječiti neregistrirano obavljanje djelatnosti i povećati zaštitu potrošača.	Negativni učinci: Troškovi usklađivanja s novim pravilnicima.
7.2.	Zaključak o učincima koji će proisteći iz provedbe: Nova zakonska rješenja pridonijeti će podizanju kvalitete i jačanju konkurentnosti ugostiteljskog sektora te se očekuje učinkovitije suzbijanje sive ekonomije. Također, osigurat će se veća zaštita potrošača.	
8.	PRILOZI	

8.1	Dokumenti u prilogu:
	Nema priloga.
9.	OVJERA ČELNIKA STRUČNOG NOSITELJA
	Potpis: Tonči Glavina, ministar Datum: 12.6.2026.

OBRAZAC	
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo turizma i sporta
Svrha dokumenta	Izveščivanje
Datum dokumenta	3. lipnja 2026.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Donošenje Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti predviđeno je Planom zakonodavnih aktivnosti za 2026., redni broj 104.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo turizma i sporta
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Za izradu Nacrta prijedloga zakona osnovana je rada skupina koja se sastojala od predstavnika strukovnih udruga u ugostiteljstvu, komora, predstavnika iznajmljivača i pružatelja usluga u ruralnom turizmu, turističkih zajednica, udruga općina, gradova i županija te Instituta za turizam i Državnog inspektorata.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Nacrt prijedloga zakona bio je objavljen na portalu eSavjetovanja, a javno savjetovanje bilo je otvoreno u razdoblju od 17. travnja 2026. do 18. svibnja 2026.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Kao u tablici u prilogu.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Kao u tablici u prilogu.

Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala financijske izdatke.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1.	ŠIME VALIDŽIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Iako su sve nacionalne i lokalne strategije usmjerene na ruralni razvoj, preloženi Nacrt zadržava zastarjele barijere i podjele, i ne nudi novitete potrebne za daljnji razvoj seoskog agroturizma i stavlja OPG-ove u nepovoljniji položaj. Nažalost, dok se govori o napretku i navodnoj podršci u ruralnom razvoju, lošim zakonima se uništavaju ljudi koji zaista žele raditi, stvarati i plaćati porez u Hrvatskoj. Gotovo je nemoguće zadovoljiti šumu hrvatskih propisa i OPG-ovi u zaista nepovoljnijem položaju prema ostalim poslovnim subjektima. Zaista nije u redu što loši i nelogični zakoni uništavaju OPG-ove. Potrebno je cjelovito uređenje ove kompleksne djelatnosti koja je ključna za opstojnost hrvatskog sela i održivi razvoj ruralnih područja. Dok se svi pozivaju na održivost, autohtonost i razvoj ruralnih krajeva, u praksi se seoski agroturizam i mali poljoprivrednici ponovno guraju na margine. Više od 1.100 poljoprivrednika godinama čeka jasno i pošteno uređenje sustava. Umjesto olakšanja, dobivaju još više administracije, još više nejasnoća i još više tereta. Potrebe su sljedeće: - jasna i pravedna pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, - manje administrativnog kaosa, - stvarna zaštitu potrošača, - zakon koji prepoznaje vrijednost i potrebe hrvatskog sela.	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruga) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Neprihvatljivo je da se pod 'domaće' nude proizvode od sirovina koje su uzgojene u dalekom zemljama kao što su avokado, banane, kvinoja, šećer od trske ili soja iz Južne Amerike, veganski sir od kokosova ulja ili bilo koje jelo koje sadržava palmino ulje iz jugoistočne Azije. Osim što se takvim namirnicama ne podržava hrvatsku poljoprivredu, zbog njih se događa masovno uništavanje prašuma i istrebljenje biljaka, gljiva i životinja i genocid protiv domorodačkih naroda. Takvim jelima nikako, ali ni namještaju od tropskog drveta ni kožama od divljih životinja nije mjesto u objektima koji se promoviraju kao veganskim ili ekološkim, a tim objektima nije mjesto na područjima gdje je zbog njihove izgradnje došlo do ugrožavanja izvornih šuma ili drugih prirodnih ekosustava. Neprihvatljivo je postavljati uvjete za 'ekološkim certifikatima' koje u stvarnosti ne mogu ispuniti OPG-ovi nego uglavnom uvoznici ili veliki proizvođači hrane ili drugih proizvoda koji koriste sirovine koje su uzgojene u dalekim zemljama.		
2.	TRUE COLORS, OBRT ZA SAVJETOVANJE I USLUGE TURISTIČKE AGENCIJE, VL. JELENA BEREČIĆ, ŠTRIGOVA, ŠTRIGOVA 72	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Kao DMC agencija koja razvija održive, odgovorne, slow i regenerativne turističke proizvode u ruralnim područjima kontinentalne Hrvatske, smatramo kako bi bilo važno snažnije i jasnije normativno prepoznati agroturizam kao specifičan oblik turističke ponude, a ne isključivo kao komercijalni naziv koji mogu koristiti obiteljska poljoprivredna gospodarstva. Agroturizam danas predstavlja mnogo više od same usluge smještaja ili ugostiteljstva na OPG-u. Upravo kroz agroturizam razvijaju se modeli slow turizma, održivog i odgovornog turizma te regenerativnog pristupa razvoju destinacija koji se	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			temelje na očuvanju lokalnog identiteta, uključivanju lokalne zajednice, korištenju lokalnih proizvoda, očuvanju tradicije i stvaranju autentičnih iskustava za gosta. Smatramo kako bi zakonodavni okvir trebao jasnije razlikovati: - klasično pružanje ugostiteljskih usluga na OPG-u - i cjelovite agroturističke proizvode koji stvaraju dodatnu vrijednost destinaciji i dugoročno doprinose razvoju cjelogodišnjeg, održivog i kontinentalnog turizma Republike Hrvatske. Trenutni prijedlog Zakona omogućava korištenje naziva „agroturizam”, no isti nije jasno definiran kao poseban turistički koncept niti su prepoznati njegovi razvojni potencijali. Predlažemo stoga razmatranje: - jasnije definicije agroturizma, kriterija održivosti, autentičnosti i lokalne uključenosti, posebnih standarda kvalitete iskustvenog i ruralnog turizma, poticajnog okvira za razvoj regenerativnih i slow tourism modela u ruralnim područjima. Na taj bi se način dodatno osnažio razvoj ruralnih krajeva, diversificirala turistička ponuda Republike Hrvatske i stvorila kvalitetnija osnova za razvoj turizma koji dugoročno doprinosi lokalnoj zajednici, gospodarstvu i očuvanju prostora.		društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
3.	LEADER MREŽA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Predloženi nacrt ne uvažava potrebe seoskog agroturizma i razvoja ruralnih područja Republike Hrvatske. Naime, ocjena stanja ne sadrži nikakve informacije o seoskom agroturizmu, kao ni procjena učinka propisa koja navodi da zakon nema utjecaja na održivi razvoj, a time i ruralni razvoj RH. Republika Hrvatska jedna je od rijetkih članica EU koja	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			uopće nije definirala agroturizam, pa time ni pružanje ugostiteljskih usluga u agroturizmu kojim se bavi 1 100 poljoprivrednika, od kojih su 75% OPG-ovi. Stvaranje povoljnijeg poslovnog okruženja za seoski agroturizam sadržano je u Strategiji održivog turizma do 2030. godine i Strategiji poljoprivrede do 2030. godine, no nacrt ne slijedi zadane ciljeve. Nastavno na ove strategije, usvojene su i brojne lokalne razvojne strategije te neadekvatno propisivanje ugostiteljskih usluga u agroturizmu može imati i negativne učinke na njihovu provedbu. Zadržavanjem postojećih rješenja nastaviti će se izazovi u raspisivanju natječaja za agroturizam (tko se njime bavi i pod kojim uvjetima) od strane nacionalnih i lokalnih tijela javne vlasti, LAG-ova i sl., nemogućnost prikupljanja i analize statističkih podataka o njegovim učincima i sl., a potrošači će ostati nezaštićeni. Nacrt je potrebno uskladiti s Nacionalnom razvojnom strategijom, Strategijom održivog turizma i Strategijom poljoprivrede do 2030. kako bi se osigurao provediv pravni okvir i pravna sigurnost za sve relevantne dionike.		s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
4.		PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Predloženi nacrt ne uvažava potrebe seoskog agroturizma i razvoja ruralnih područja Republike Hrvatske. Naime, ocjena stanja ne sadrži nikakve informacije o seoskom agroturizmu, kao ni procjena učinka propisa koja navodi da zakon nema utjecaja na održivi razvoj, a time i ruralni razvoj RH. Republika Hrvatska jedna je od rijetkih članica EU koja uopće nije definirala agroturizam, pa time adekvatno ni pružanje	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ugostiteljskih usluga u agroturizmu kojim se bavi 1 100 poljoprivrednika, od kojih su 75% OPG-ovi. Važeći zakon propisuje pružanje ugostiteljskih usluga samo za OPG-ove dok se drugi poljoprivrednici koji se bave agroturizmom tretiraju kao ugostitelji, iako im je primarna djelatnost poljoprivreda. Agroturizam trenutno regulira preko 100 zakona i pravilnika i njihovih pročišćenih tekstova, što za male poljoprivrednike stvara izuzetno nepovoljno poslovno okruženje. Ovo se osobito odnosi na one koji proizvode i plasiraju više vlastitih proizvoda u vlastitoj turističkoj ponudi, što je bit agroturizma. Prosječni agroturizam koji nudi 2-3 ugostiteljske usluge godišnje ispunjava preko 50 evidencija, od kojih neke i svakodnevno. U ekološkoj poljoprivredi tome treba pridodati sve dodatne evidencije i kontrole vezane za eko proizvodnju. Proizvođači su već i time preopterećeni i demotivirani. Poljoprivrednici koji se bave i ugostiteljstvom i turizmom zaslužuju poseban status i prilagođena, zajednička pravila kako bi im se olakšao rad i razvoj. Adekvatno reguliranje ugostiteljskih usluga u ovom zakonu stvorit će preduvjete za fleksibilizacija u propisima drugih ministarstava, što je preduvjet za očuvanje i daljnji razvoj agroturizma. Pritom treba uzeti u obzir i regionalne specifičnosti jer agroturizam u Istri i u Slavoniji nema iste karakteristike. Stvaranje povoljnijeg poslovnog okruženja za seoski agroturizam sadržano je u Strategiji održivog turizma do 2030. godine i Strategiji poljoprivrede do 2030. godine. Nacrt je potrebno uskladiti kako bi se osigurao provediv pravni okvir i		poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pravna sigurnost za sve relevantne dionike, i preduvjeti za održivi razvoj ruralnih područja kako je zadano strateškim dokumentima na svim razinama.		
5.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Predlaže se da se ne ukida obveza ugostitelja trgovačkih društava vezana uz ispunjavanje uvjeta odgovarajućeg stupnja obrazovanja, stručne osposobljenosti ili majstorskog ispit, potrebnih za obavljanje ugostiteljske djelatnosti Obrazloženje: Smatramo da bi ukidanje predmetne obaveze dovelo do neravnopravnog položaja u odnosu na ugostitelje koji ugostiteljsku djelatnost obavljaju kao fizičke osobe (obrtnici). Radi osiguranja jednakih uvjeta na tržištu te zaštite javnog interesa i zaštite potrošača, smatramo da predmetnu odredbu nije oportuno ukinuti, već ju je potrebno dodatno normativno razraditi kroz podzakonski akt (Pravilnik), čije je donošenje predviđeno i važećim Zakonom.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da važeći Zakon sadrži odredbu prema kojoj trgovačka društva trebaju ispunjavati posebne uvjete stručne osposobljenosti (obrazovanje, majstorski ispit i sl.). Međutim, ta odredba nikada nije zaživjela u praksi budući da nije donesen pravilnik kojim bi se precizno definirale potrebne kvalifikacije zaposlenih u trgovačkim društvima koja obavljaju ugostiteljsku djelatnost. S druge strane, za obrtnike se pitanje stručne osposobljenosti i dalje uređuje posebnim propisima (Zakon o obrtu i Pravilnik o vezanim i povlaštenim obrtima), čime je osigurana regulacija u sektoru gdje je takav sustav već funkcionalan i provediv. U aktualnim gospodarskim okolnostima, obilježenim izraženim nedostatkom radne snage u turizmu i ugostiteljstvu, uvođenje ili zadržavanje dodatnih formalnih uvjeta stručne osposobljenosti za trgovačka društva predstavljalo bi značajnu administrativnu prepreku zapošljavanju, bez stvarnog učinka na povećanje kvalitete usluge. Takva bi obveza dodatno otežala popunjavanje radnih mjesta, osobito u sezonama povećane potražnje, te bi bila kontraproduktivna za funkcioniranje sektora. Istodobno, kvaliteta rada i profesionalni standardi u ugostiteljstvu ne osiguravaju se isključivo formalnim kvalifikacijama, već sve više kroz tržišne mehanizme, standarde poslovanja i transparentnost uvjeta rada. U tom kontekstu valja istaknuti i implikacije Direktive (EU) 2023/970 o transparentnosti plaća, koja uvodi obvezu jasnih, objektivnih i unaprijed definiranih

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					kriterija za određivanje plaća i napredovanje, kao i transparentnost uvjeta zapošljavanja. Takav pristup poslodavce usmjerava na stvarno vrednovanje znanja, vještina i odgovornosti radnika, a ne isključivo na formalne uvjete. Slijedom navedenog, predloženo rješenje ne predstavlja odustajanje od kvalitete i stručnosti, već uklanjanje neprovedive i suvišne administrativne obveze, uz zadržavanje postojećih mehanizama regulacije kroz posebne propise i tržišne standarde.
6.	IVANA PAVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Predloženi nacrt ne uvažava potrebe seoskog agroturizma i razvoja ruralnih područja Republike Hrvatske. Naime, ocjena stanja ne sadrži nikakve informacije o seoskom agroturizmu, kao ni procjena učinka propisa koja navodi da zakon nema utjecaja na održivi razvoj, a time i ruralni razvoj RH. Republika Hrvatska jedna je od rijetkih članica EU koja uopće nije definirala agroturizam, pa time adekvatno ni pružanje ugostiteljskih usluga u agroturizmu kojim se bavi 1 100 poljoprivrednika, od kojih su 75% OPG-ovi. Važeći zakon propisuje pružanje ugostiteljskih usluga samo za OPG-ove dok se drugi poljoprivrednici koji se bave agroturizmom tretiraju kao ugostitelji, iako im je primarna djelatnost poljoprivreda. Agroturizam trenutno regulira preko 100 zakona i pravilnika i njihovih pročišćenih tekstova, što za male poljoprivrednike stvara izuzetno nepovoljno poslovno okruženje. Ovo se osobito odnosi na one koji proizvode i plasiraju više vlastitih proizvoda u vlastitoj turističkoj ponudi, što je bit agroturizma. Poljoprivrednici koji se bave i ugostiteljstvom i	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			turizmom zaslužuju poseban status i prilagođena, zajednička pravilakako bi im se olakšao rad i razvoj. Adekvatno reguliranje ugostiteljskih usluga u ovom zakonu stvorit će preduvjete za fleksibilizacija u propisima drugih ministarstava, što je preduvjet za očuvanje i daljnji razvoj agroturizma. Pritom treba uzeti u obzir i regionalne specifičnosti jer agroturizam u Istri i u Slavoniji nema iste karakteristike. Stvaranje povoljnijeg poslovnog okruženja za seoski agroturizam sadržano je u Strategiji održivog turizma do 2030. godine i Strategiji poljoprivrede do 2030. godine. Nacrt je potrebno uskladiti kako bi se osigurao provediv pravni okvir i pravna sigurnost za sve relevantne dionike, i preduvjete za održivi razvoj ruralnih područja kako je zadano strateškim dokumentima na svim razinama. Članak 18 Podržavam brisanje stavka 5. Ovom odredbom OPG-ove dovodite u neravnopravan položaji otvarate vrata daljnjem narušavanju agroturizma. Članak 42 Potrebno je utvrditi zajednička pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, bez obzira jesu li fizičke ili pravne osobe. To je jedini način za osiguravanje jednakog položaja na tržištu, poticajnog okvira za razvoj agroturizma, i zaštitu potrošača.		
7.	ZVONKO KUTLEŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Žalosno je da Nacrt prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti nije pozitivan, ohrabrujuć i poticajan za poduzetništvo. Iako pohvaljujem sva	Nije prihvaćen	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			nastojanja suzbijanja rada na crno koja se ovdje očituju jedino u donošenju registarskog broja za smještajne jedinice što je pohvalno, sve ostalo ostavlja dojam zastrašivanja malih iznajmljivača do te mjere da odustanu od svog rada. Zabrana iznajmljivanja u zgradama za obrte, maksimalno 10 soba za cijelu jednu obitelj, rekategorizacija, nemogućnost da roditelj vlasnik dozvoli djetetu kategorizaciju, potpisi suvlasnika, oduzimanje naziva domaćin i usklađivanje s novim zakonima....sve to nam donosi pravnu i egzistencijalnu nesigurnost, i dodatne troškove. Rezultat je prodaja imovine i djedovine strancima, za hotele u stranom vlasništvu u kojima će raditi stranci i od kojih mi nemamo ništa jer hotelski gosti za razliku od apartmanskih ne idu po malim lokalnim restoranima, kafićima, trgovinama, ne uzimaju izlete od malih agencija - to sve imaju u hotelu/ resortu. Apartmani i obiteljski smještaji su posebnost i šarm hrvatskog turizma, a gost danas traži baš to, autentičnost i posebnost i lokalni doživljaj, a veliki hotelski lanci i resorti su svugdje isti i to imaju svi drugi te je svjetski trend da se odustaje od takvog smještaja i da se njeguje upravo posebnost malih iznajmljivača bilo u gradu u zgradi ili u malom ruralno mjestu.		
8.	ZVONKO LAJTMAN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	• Za sve pružatelje usluga potrebno je utvrditi realna i provediva pravila. Postojeći zakon je napisan tako da se tumači kako se samo OPG-ovi bave agroturizmom i kako samo za njih vrijede pravila, ostali mogu šta hoće. • Za one koji se ozbiljno bave agroturizmom, smještanje OPG-a u isto poglavlje s privatnim iznajmljivačima je uvredljivo i nepotrebno. Prvo nam se kao olakšava poslovanje, onda imamo isti HACCP kao	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ugostitelji, a prostor za rad nam se tretira kao poslovni prostor za razliku od iznajmljivača. Ako smo investirali u prilagodbe, vrijeme je da se dogovorite gdje spadamo. - Novo poglavlje omogućit će jasnija pravila i bolju prepoznatljivost agroturizma, i stvoriti uvjete da nam se ostali propisi kroje po mjeri, a ne da na se tretira kao velike poljoprivrednike. To bi svima trebalo biti u interesu. - Svima su puna usta ruralnih područja i sela, a sad kad treba nešto napraviti onda se štite partikularni interesi i interesi OPG-ova iz nekih županija.		uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
9.	ZVONKO LAJTMAN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Inicijativu za novo poglavlje potrebno je razmotriti iz sljedećih razloga: - Seoski agroturizam je motor opstanka hrvatskog sela i razvoja održivog ruralnog turizma. Zbog svoje važnosti i kompleksnosti zaslužuje kreiranje povoljnijih uvjeta potrebnih za daljnji razvoj i promociju sukladno strateškim ciljevima na svim razinama. - Za sve trebaju vrijediti ista i pravedna pravila igre. Novo poglavlje ukinut će nejednakosti koje narušavaju tržišnu utakmicu i proizvode animozitete u sektoru. - Ugostiteljske usluge, nazivi i vrste objekata trebaju biti standardizirani neovisno o obliku registracije poljoprivrednika. To će poboljšati tržišnu prepoznatljivost, promociju i posjetiteljska iskustva. Gosta zanima što dobiva u agroturizmu, kakav proizvod i kakvu uslugu, a ne je li netko OPG ili poljoprivredni obrt koji se bavi agroturizmom. - Nema agroturizma bez turističkih usluga. S obzirom da ne postoji zaseban zakon o seoskom agroturizmu, niti je isto moguće propisati bilo koji drugi način, obavezu pružanja najmanje jedne	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			turističke usluge potrebno je propisati ovim zakonom. · Potrebno je dokinuti nepoštene prakse u agroturizmu. Vlastita poljoprivredna proizvodnja je osnovni preduvjet pružanja ugostiteljskih usluga u agroturizmu. Oni koji ništa ne proizvode i glume agroturizam ili su usmjereni isključivo na turizam događaja, narušavaju povjerenje potrošača i odnose s ugostiteljima, te ugrožavaju one koji pošteno rade ovaj posao. · Postavljeni kriterij jednog poljoprivrednog proizvoda ili prerađevine koja se stavlja u prodaju je kompromisno rješenje prihvatljivo velikoj većini pružatelja usluga. Svima koji se žele nastaviti baviti agroturizmom treba osigurati realan za rok za prilagodbu i sufinanciranje. · Propisivanje ugostiteljskih usluga u agroturizmu je preduvjet za fleksibilizaciju u ostalim propisima. Ista će osigurati provediv zakonodavni okvir i smanjiti administrativno opterećenje u skladu sa strateškim ciljevima. · Prijedlozi URTH su realni i provedivi, i nikoga ne ugrožavaju. U hrvatskom modelu seoskog agroturizma ima mjesta za sve koji se pošteno žele baviti ovom zahtjevnom djelatnošću, a dužnost je predlagatelja i zakonodavca osigurati njegov razvoj sukladno općem, a ne partikularnim interesima. Dodatno podržavam i prijedlog za omogućavanje zaustavljanja kampera na agroturističkim gospodarstvima kako bismo mogli odgovoriti ovakvim zahtjevima u skladu sa zakonom.		
10.	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Udruženje putničkih agencija Hrvatske gospodarske komore (dalje u tekstu: Udruženje putničkih agencija HGK) navodi sljedeće: "Skrećemo pozornost na Nacrt prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti koji se upravo	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			nalazi na esavjetovanju (17.4. - 18.5.2026.), te odredbe koje iz njega proizlaze, a koje mogu imati značajne posljedice za trgovačka društva koja obavljaju djelatnost smještaja u objektima vrste soba, apartman i studio apartman, osobito kada se ti objekti nalaze u prostorima stambene namjene. Naime, iz Nacrta proizlazi da se za ugostitelje ukida mogućnost izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za objekte vrste soba, apartman i studio apartman, dok takva mogućnost ostaje samo za kuće za odmor. U obrazloženju uz članak 21. dodatno se navodi da su kuće za odmor iznimka od pravila da ugostitelj posluje isključivo u poslovnom prostoru. Istodobno, Nacrt uvodi obvezu ponovne kategorizacije i za skupinu „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, pri čemu se kategorizirani objekti ponovno kategoriziraju svakih deset godina, a za postojeće ugostiteljske objekte propisuje se i obveza usklađivanja poslovanja te ishoda novog rješenja u propisanim rokovima. U postupku usklađivanja, ako se utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu odnosno vrstu i kategoriju, može se utvrditi nova vrsta odnosno kategorija ili ukinuti postojeće rješenje. Upravo zbog kombinacije navedenih odredbi smatramo da postoji ozbiljan rizik za tvrtke koje danas zakonito posluju u apartmanima, sobama ili studio apartmanima u prostorima stambene namjene. Iako Nacrt ne propisuje izrijekom obvezu prenamjene iz stambene u poslovnu namjenu, iz predloženog		navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zakonskog rješenja proizlazi da bi se pri ponovnoj kategorizaciji, usklađivanju poslovanja i ishođenju novog rješenja moglo otvoriti pitanje dopuštenosti daljnjeg obavljanja ugostiteljske djelatnosti u takvim prostorima, odnosno mogućnosti dokazivanja poslovne namjene prostora. Smatramo da je riječ o pitanju od velike važnosti za postojeće subjekte na tržištu, jer bi u praksi moglo dovesti do nemogućnosti zadržavanja postojećih kapaciteta, bez obzira na to što su isti ranije bili odobreni sukladno važećem zakonu. Predlažemo stoga da se javimo na javno savjetovanje i uputimo mail Ministarstvu turizma i sporta te tražimo mišljenje, a sve s ciljem: jasnog uređenja položaja tvrtki koje već imaju valjana rješenja za objekte u stambenoj namjeni izričitog propisivanja prijelaznog režima za postojeće objekte otklanjanja pravne nesigurnosti u pogledu toga mogu li postojeći objekti zadržati pravo obavljanja djelatnosti bez prenamjene prostora. Prijedlozi za unaprjeđenje Nacrta zakona radi očuvanja gospodarske stabilnosti i kvalitete turističke ponude Smatramo da predloženi Članci 21., 25. i 86. čine međusobno povezanu cjelinu čije bi trenutne formulacije mogle imati nenamjerne negativne učinke na male i srednje poduzetnike u turizmu. Naš je cilj osigurati da novi regulatorni okvir postigne željeni red u prostoru, uz istovremeno očuvanje kontinuiteta poslovanja urednih poreznih obveznika. 1. Prilagodba prijelaznih odredbi radi prave predvidljivosti (Članak 86.) Nacrt zakona u Članku 86. uvodi rok od 10 godina za		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			usklađivanje namjene prostora za pravne osobe i obrte. Iskazujemo zabrinutost da bi ovakva promjena mogla utjecati na legitimna očekivanja poduzetnika koji su svoja rješenja o kategorizaciji ishodili legalno, prema tada važećim propisima. · Administrativni izazov: U većini urbanih sredina prenamjena stambenog u poslovni prostor je prema važećim GUP-ovima administrativno iznimno složena ili nemoguća (zbog ograničenja broja parkirnih mjesta, postotka poslovne namjene i sl.). Time bi se određeni broj poduzetnika mogao naći u situaciji da ne može ispuniti zakonsku obvezu unatoč najboljoj namjeri. · Sugestija: Predlažemo uvođenje "grandfathering" klauzule, prema kojoj bi se odredba o obveznoj poslovnoj namjeni primjenjivali isključivo na nove zahtjeve za kategorizaciju. Postojeća rješenja trebala bi ostati na snazi do prestanka rada subjekta ili promjene vlasnika, čime se štite investicije i osigurava stabilnost tržišta. 2. Svrha postupka rekategorizacije (Članak 25.) Članak 25. propisuje obveznu rekategorizaciju svakih 10 godina za "Ostale ugostiteljske objekte za smještaj" (apartmane, sobe i studije u vlasništvu poduzetnika). · Izazov: Postoji bojazan da bi se rekategorizacija, umjesto za podizanje standarda usluge, mogla iskoristiti kao mehanizam za ukidanje rješenja o radu onim subjektima koji zbog prostorno-planskih ograničenja nisu uspjeli ishoditi poslovnu namjenu prostora u roku iz Članka 86. · Sugestija: Tražimo da se u postupku rekategorizacije za zatečene objekte naglasak stavi isključivo na provjeru visokih tehničkih standarda kvalitete i sigurnosti (zvjezdice, atesti), bez zadiranja u zatečenu namjenu prostora koja je		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor						
			bila valjana u trenutku otvaranja objekta. 3. Ujednačavanje kriterija za sve vrste objekata iz skupine Ostali ugostiteljski objekti za smještaj (Članak 21.)Uočena je razlika u tretmanu između apartmana/soba i kuća za odmor u pogledu obveze poslovne namjene prostora unutar Članka 21. · Sugestija: Kako bi se osigurala ravnopravnost na tržištu, smatramo svrhovitim da se poduzetnicima koji upravljaju apartmanima, sobama i studio apartmanima omogući jednak status kao i onima koji upravljaju kućama za odmor u pogledu namjene objekta (stambena zona). Budući da obje skupine poduzetnika posluju pod istim poreznim opterećenjem i pružaju sličnu vrstu usluge, ujednačavanje kriterija doprinijelo bi pravednijem tržišnom natjecanju. 4. Analiza fiskalnog doprinosa i potencijalnih rizikaKategorija "Ostali ugostiteljski objekti za smještaj" (pravne osobe i obrti) ostvarila je u 2025. godini preko 8,2 milijuna noćenja. Naša procjena ukazuje da bi administrativna nemogućnost usklađivanja za znatan dio tih kapaciteta (procjena oko 70%) mogla dovesti do osjetnog pada javnih prihoda. Projekcija potencijalnog godišnjeg fiskalnog rizika: <table><tr><th>Vrsta javnog prihoda</th><th>Obrazloženje (na bazi 5,8 mil. ugroženih noćenja)</th><th>Procijenjeni iznos (EUR)</th></tr><tr><td>Turistička pristojba</td><td>Smanjenje prihoda JLS i TZ</td><td>11.600.000 €</td></tr></table>	Vrsta javnog prihoda	Obrazloženje (na bazi 5,8 mil. ugroženih noćenja)	Procijenjeni iznos (EUR)	Turistička pristojba	Smanjenje prihoda JLS i TZ	11.600.000 €		
Vrsta javnog prihoda	Obrazloženje (na bazi 5,8 mil. ugroženih noćenja)	Procijenjeni iznos (EUR)									
Turistička pristojba	Smanjenje prihoda JLS i TZ	11.600.000 €									

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar			Status odgovora	Odgovor	
				(podu zetnic i plaćaj u po noćen ju) prosje čno 2 EUR				
			PDV (13%)	Gubit ak na bazi prosje čne cijene od 50 € po noćen ju	37.70 0.000 €			
			Porez na dobit/ dohod ak	Porez na stvarn u dobit poduz etnika (procj ena 25%)	72.50 0.000 €			
			Porez na divide ndu	Dodat ni porez pri isplati dobiti (cca 9- 12%)	26.10 0.000 €			
			UKUP NO	Procij enjeni godiš nji gubita k javnih prihod a	147.9 00.00 0 €			
		· Dodatni rizici: Gubitak ovih legalnih subjekata mogao bi pogodovati nekomercijalnom sektoru i objektima bez kategorizacije, što rezultira smanjenjem kontrole kvalitete i sigurnosti gostiju (poduzetnici su jedini segment s obveznim redovitim atestima struje, vode i vatrodojave). ZaključakU potpunosti podržavamo strateški cilj Vlade o održivom turizmu i stanovanju. Vjerujemo da se kroz uvažavanje stečenih prava postojećih						

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			poduzetnika i fokusiranje rekategorizacije na kvalitetu usluge može postići ravnoteža između zaštite stambenog fonda i očuvanja vitalnog poduzetničkog sektora. Stojimo na raspolaganju za daljnji dijalog i stručni doprinos u doradi konačnog teksta Zakona."		
11.	HRVATSKA GOSPODA RSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Udruženje ugostiteljskih djelatnosti pri Hrvatskoj gospodarskoj komori (Dalje u tekstu: Udruženje ugostiteljskih djelatnosti HGK ili Udruženje) podržava predložene izmjene Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti koje imaju za cilj digitalizaciju postupaka, suzbijanje neregistriranog rada i usklađivanje s europskim propisima. Istovremeno, Udruženje smatra kako je potrebno dodatno voditi računa o provedivosti pojedinih mjera u praksi te izbjeći dodatno administrativno i financijsko opterećenje legalnih ugostitelja. Posebno ističu potrebu jasnog definiranja odgovornosti i provedivih kriterija nadzora kako bi se izbjeglo nerazmjerno prebacivanje odgovornosti i sankcija isključivo na ugostitelje, te prebaciti dio na same korisnike (npr. kod unošenja energetske pića u ugostiteljski objekt bez da osoblje objekta to primijeti). Nadalje, Udruženje ugostiteljskih djelatnosti HGK pozdravlja digitalizaciju upravnih postupaka, ali smatra da je potrebno dodatno pojednostaviti procedure vezane uz izdavanje minimalno tehničkih uvjeta i razmjenu podataka između nadležnih tijela, kako se od poduzetnika ne bi tražila dokumentacija koja je već dostupna kroz javne registre. Također smatraju važnim da eventualni postupci kategorizacije budu administrativno jednostavni, financijski razmjerni i prilagođeni stvarnim mogućnostima ugostitelja. Udruženje podržava jačanje nadzora nad	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obveze ugostitelja vezane uz zabranu usluživanja energetske pića maloljetnim osobama istovjetne su obvezama vezanim uz zabranu usluživanja alkohola, koja postoji i u važećem Zakonu. Postupci ponovne kategorizacije pokrenut će se po službenoj dužnosti, provoditi digitalno kroz integrirani informacijski sustav turizma i uz poštivanje načela „once only“, odnosno sva potrebna dokumentacija pribavljat će se iz registara i evidencija tijela državne uprave. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostitelj i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Jedina administrativna obveza ugostitelja sastojat će se od prisutnosti na očevidu. Eventualni drugačiji uvjeti vezani uz opremu i uređenje objekata bit će poznati nakon donošenja novih pravilnika te se u ovom trenutku ne mogu procijeniti. Međutim, Ministarstvo će prilikom donošenja pravilnika voditi računa da se ne propisuju novi uvjeti koji bi predstavljali znatan trošak usklađivanja, osnovati radne skupine za svaki od pravilnika u koje će svakako biti uključene komore i strukovne udruge u ugostiteljstvu te o njima provesti javno savjetovanje.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			neregistriranom djelatnošću i sivim tržištem, uz potrebu da nadzor bude usmjeren prvenstveno prema stvarnim prekršiteljima, bez dodatnog represivnog opterećenja legalnih poslovnih subjekata. Vezano uz pravilnike i standarde kategorizacije, Udruženje ugostiteljskih djelatnosti HGK stoji na raspolaganju za suradnju, izmjene standarda i sudjelovanje u radu na budućem Pravilniku, kako bi se kriteriji uskladili sa suvremenim trendovima, digitalizacijom i stvarnim potrebama tržišta i gostiju.		
12.	TURISTIČK A ZAJEDNICA OPĆINE SVETI MARTIN NA MURI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Usklađivanje nacionalnog zakonodavstva s europskim direktivama trebalo bi biti prilika ne samo za formalne izmjene propisa, već i za stvaranje kvalitetnijeg regulatornog okvira koji će poticati razvoj poduzetništva, jačati konkurentnost te omogućiti učinkovitije odgovore na potrebe tržišta i gostiju. Upravo zato zabrinjava činjenica da pitanje seoskog agroturizma ni ovoga puta nije sustavno riješeno, iako se već dugi niz godina upozorava na probleme s kojima se taj sektor suočava. Posebno je nejasno zašto se ovom području nije pristupilo kao prioritetu kada je Strategijom održivog turizma do 2030. godine seoski agroturizam jasno definiran kao jedan od ključnih turističkih proizvoda koje Republika Hrvatska planira razvijati i podupirati. Nedostatak konkretnijih rješenja vidljiv je i u samom prijedlogu zakona, ali i u Procjeni učinka propisa. Prema procjenama, u Hrvatskoj se seoskim agroturizmom bavi oko 1.100 poljoprivrednih gospodarstava. Većinu čine OPG-ovi, dok ostatak otpada na poljoprivredne obrte, trgovačka društva i zadruge. Riječ je o subjektima kojima je poljoprivreda osnovna djelatnost, dok su turističke i ugostiteljske usluge	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dodatni izvor prihoda kojim osiguravaju održivost gospodarstva. U tom kontekstu važno je podsjetiti da Zakon o obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu OPG definira kao gospodarski subjekt koji, uz poljoprivredu, može obavljati i povezane dopunske djelatnosti. Jedan od ključnih problema postojećeg prijedloga zakona jest način na koji se OPG-ovi tretiraju u sustavu ugostiteljstva. Umjesto da ih se prepozna kao poduzetnike i nositelje agroturističke ponude, zakon ih i dalje svrstava uz privatne iznajmljivače koji nisu poduzetnici. Na taj način OPG-ovi ostaju svojevrsna iznimka kojoj je dopušteno pružanje ugostiteljskih usluga, ali bez statusa punopravnog ugostitelja. Istovremeno, u praksi ih se u brojnim drugim segmentima ipak tretira kao ugostitelje – primjerice kroz primjenu sanitarnih propisa, HACCP sustava, uvjeta poslovnog prostora ili poreznih obveza. Ulaskom u sustav PDV-a dodatno ih se opterećuje složenim administrativnim i knjigovodstvenim zahtjevima. Za razliku od klasičnih privatnih iznajmljivača, agroturistička gospodarstva imaju mogućnost zapošljavanja radnika i posluju u znatno zahtjevnijim uvjetima. Upravo zbog njihove važnosti za očuvanje ruralnog prostora i razvoj hrvatskog sela smatramo da bi trebali imati poseban i jasno definiran položaj unutar ovog zakona. Smatramo kako je dio potrebnih izmjena bilo moguće urediti već ovim zakonom, neovisno o tome što bi Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva trebalo dodatno propisati minimalne uvjete za obavljanje agroturističke djelatnosti kod svih kategorija poljoprivrednika. Izostanak takvih rješenja dugoročno može proizvesti niz negativnih posljedica: nastavak neujednačenog i nestandardiziranog pristupa agroturističkim uslugama te		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dodatno zbunjivanje gostiju i potrošača, nejednak pravni položaj različitih oblika poljoprivrednih gospodarstava koja obavljaju istu djelatnost, otežavanje fleksibilnijeg uređenja drugih povezanih propisa, posebno u području prerade proizvoda i sanitarnih uvjeta, nemogućnost kvalitetnog statističkog praćenja učinaka agroturizma i donošenja politika temeljenih na stvarnim podacima, otežano planiranje natječaja, javnih poziva, analiza, istraživanja i promotivnih aktivnosti. Iako nije prihvaćen prijedlog za uvođenje zasebnog poglavlja o seoskom agroturizmu, ostaje dojam da predloženi zakon ne donosi rješenja za ključne izazove na koje predstavnici sektora godinama upozoravaju nadležna tijela. Također smatramo važnim istaknuti da tijekom rada u Radnoj skupini nije bilo dovoljno prostora za detaljnije predstavljanje prijedloga koji su trebali poslužiti kao osnova za definiranje hrvatskog modela seoskog agroturizma. Unatoč tome, pozitivnim smatramo održavanje sastanaka između Ministarstva turizma i sporta te Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i ribarstva posvećenih ovoj temi. Očekujemo da će takva suradnja rezultirati konkretnim rješenjima i sustavnijim pristupom razvoju seoskog agroturizma, koji po broju pružatelja usluga predstavlja najzastupljeniji posebni oblik turizma u Hrvatskoj i ima značajnu ulogu u razvoju ruralnih područja. Stoga predlažemo da se ponovno razmotri mogućnost uvrštavanja posebnog poglavlja o seoskom agroturizmu u tekst zakona, sukladno ranije dostavljenim prijedlozima.		
13.	MAJA BOŽINOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O	Podržavam inicijativu Udruge ruralnog turizma da	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	se seoski agroturizam u novom zakonu uredi kroz posebno poglavlje. Seoski agroturizam ima ključnu ulogu u očuvanju hrvatskog sela i razvoju održivog ruralnog turizma te, zbog svoje važnosti i složenosti, zahtijeva jasno definirane i poticajne uvjete za daljnji razvoj u skladu sa strateškim ciljevima. Poljoprivreda i turizam zajedno predstavljaju temelj opstanka ruralnih područja, a mladi ljudi koji žele ostati ili se vratiti na selo trebaju jasna pravila i kvalitetan zakonodavni okvir koji će im omogućiti razvoj djelatnosti i prepoznatljivu, visoko kvalitetnu uslugu. Stoga upućujem apel da ne propustite priliku dati svoj doprinos da se agroturizam uredi na sustavan, jasan i dugoročno održiv način, u interesu razvoja hrvatskog sela i svih dionika ove djelatnosti.		i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
14.	KRISTIJAN RAČKI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Ovaj nacrt zakona nije nikakvo "uređenje tržišta", već izravan ekonomski napad na male iznajmljivače i hrvatske građane koji pokušavaju preživjeti u vlastitoj zemlji. Dok se velikim stranim hotelskim lancima i korporacijama širom otvaraju vrata, domaći čovjek koji je desetljećima ulagao u vlastitu djedovinu i nekretnine biva gurnut na marginu. Članak 34. i 83. (Retroaktivno ukidanje prava): Uvjetovanje nastavka rada stopostotnom suglasnošću suvlasnika u roku od 3 godine je čista pravna nesigurnost. Svi znamo da je u hrvatskoj praksi nemoguće dobiti 100% suglasnosti za bilo što, što znači da država svjesno i namjerno planira ukinuti legalno stečena prava tisućama obitelji. To je	Nije prihvaćen	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar. Rok za pribavljanje suglasnosti i obveza iznajmljivača u vise stambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi da pribavi pisanu suglasnost dvotrećinske većine suvlasnika, uz dodatan uvjet da suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s njegovim stanom koji se namjerava koristiti za kratkoročan najam proizlazi iz Zakona o upravljanju i održavanju zgrada. Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			protuustavno zadiranje u privatno vlasništvo! Članak 29. (Podjela građana na redove): Oduzimanje statusa "domaćina" ljudima u višestambenim zgradama je diskriminacija. Domaćin se rastače kroz gostoprimstvo i trud, a ne kroz vrstu građevinske dozvole objekta u kojem se nalazi. Članak 37. (Rekategorizacija): Svakih 10 godina? To je samo novi administrativni namet i reketarenje građana kako bi se punio proračun i hranila birokracija. Ovaj zakon će postići samo jedno: uništiti će obiteljski smještaj koji je nositelj hrvatskog turizma, potjerat će ljude u sivu zonu ili u iseljavanje, a prostor prepustiti krupnom kapitalu. Oštro se protivim ovakvim restriktivnim i nepravедnim odredbama!		Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje uočene probleme u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					ponovnog utvrđivanja uvjeta. Postupci ponovne kategorizacije pokrenut će se po službenoj dužnosti, provoditi digitalno kroz Integrirani informacijski sustav turizma i uz poštivanje načela „once only“, odnosno sva potrebna dokumentacija pribavljat će se iz registara i evidencija tijela državne uprave. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostitelj ili iznajmljivač i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Jedina administrativna obveza ugostitelja i iznajmljivača u tom slučaju sastojat će se od prisutnosti na očevidu.
15.	VESNA ŠPORČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Poštovani, Predloženi zakon u velikom dijelu neopravdano teret prebacuje na male obiteljske iznajmljivače koji posluju legalno, uredno plaćaju poreze, turističke pristojbe i sva druga davanja, te vlastitim sredstvima kontinuirano ulažu u kvalitetu smještaja. Favoriziraju se hoteli kao smještajne kategorije, a radi isključivanja malih iznajmljivača iz turističkog sektora. Povećavaju se porezna opterećenja za male iznajmljivače dok se istovremeno rasterećuje hotelski sektor. Ovim prijedlogom zakona ograničava se pravo vlasništva i male privatne iznajmljivače tretira se strože nego druge djelatnosti koje se odvijaju u stambenim zgradama kao što su razni uredi, saloni, ordinacije i druge poslovne djelatnosti, dok se istovremeno ograničava ili gotovo onemogućuje korištenje stana za kratkoročni turistički najam. Kroz novi zakon otvara se prostor za retroaktivno ugrožavanje već stečenih prava legalnih iznajmljivača. Velik broj građana ulagao je značajna financijska sredstva u nekretnine, adaptacije i podizanje standarda upravo temeljem	Nije prihvaćen	Rok za pribavljanje suglasnosti i obveza iznajmljivača u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi da pribavi pisanu suglasnost dvotrećinske većine suvlasnika, uz dodatan uvjet da suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s njegovim stanom koji se namjerava koristiti za kratkoročan najam proizlazi iz Zakona o upravljanju i održavanju zgrada. Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			tada važećih zakona i pravne sigurnosti koju je država garantirala. Neprihvatljivo je da se nakon godina legalnog poslovanja sada uvode mehanizmi koji mogu rezultirati gubitkom postojećih rješenja ili potpunom nemogućnošću nastavka djelatnosti zbog novih uvjeta na koje mnogi iznajmljivači ne mogu utjecati, poput obveznih suglasnosti suvlasnika. Ovakvim zakonskim izmjenama sustavno se pogoduje velikim hotelskim sustavima i korporacijama kojima odgovara smanjivanje konkurencije privatnog smještaja. Malim domaćinima uvode se nova ograničenja, nesigurnost i administrativni pritisci. Odgovornost za stanje na tržištu nekretnina i stanovanja pokušava se prebaciti prvenstveno na male privatne iznajmljivače. Mali domaćini koji osobno vode brigu o svojim objektima, gostima i kvaliteti usluge nisu uzrok stambene krize niti glavni problem turističkog sustava. Upravo su obiteljski iznajmljivači jedan od ključnih razloga autentičnosti, sigurnosti i kvalitete hrvatskog turizma, te važan izvor prihoda za lokalno stanovništvo. Država ne može godinama poticati razvoj privatnog smještaja kao važnog dijela turističke ponude, a zatim preko noći mijenjati pravila na štetu ljudi koji su cijelo vrijeme poslovali zakonito i ulagali vlastiti novac u razvoj turizma. Fokus nadzora i sankcija mora biti usmjeren prema radu na crno i nelojalnoj konkurenciji, a ne prema postojećim domaćinima koji uredno ispunjavaju svoje obveze. Zakon mora štititi pravnu sigurnost, stečena prava i stabilnost poslovanja postojećih legalnih iznajmljivača te osigurati ravnopravan odnos svih sudionika na tržištu, bez pogodovanja velikim sustavima na štetu lokalnih obitelji i malih domaćina koji		režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Ustavni sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje uočene probleme u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			su godinama gradili hrvatski turizam.		Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.
16.	PETRA RICHTER	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Nacrt ne uvažava potrebe seoskog agroturizma. Ocjena stanja ne sadrži nikakve informacije o seoskom agroturizmu, kao ni procjena učinka propisa. Zakon mora slijediti strateške dokumente i biti utemeljen na situaciji na terenu i potrebama pružatelja usluga i turista, i zaštititi potrošače. Umjesto adekvatnog reguliranja, propisivanja zajedničkih pravila i stvaranja uvjeta za olakšavanje poslovanja, otvaraju se vrata za još veći nered na tržištu. Seoski agroturizam zaslužuje biti adekvatno reguliran. Koji je cilj ovakvog prijedloga? Članak 18 – Podržavam brisanje stavka 5. Ovakvom odredbom otvaraju se vrata za prevare potrošača. Potrebno je utvrditi ista pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima (OPG). Članak 42 – Potrebno je utvrditi zajednička pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima	Djelomično prihvaćen	Članak 18. stavak 5. Nacrta prijedloga zakona se briše. Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			(OPG). To je jedini način za osiguravanje jednakog položaja na tržištu, poticajnog okvira za razvoj agroturizma, i zaštitu potrošača.		uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
17.	TANJA MILIŠIĆ VILOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Smatram da predloženi zakon ne daje odgovor kako spriječiti ilegalne iznajmljivače koji pod krinkom smještaja rodbine komercijaliziraju svoje nekretnine. Takvih nekretnina ima mnogo po stambenim zgradama te su nelojalna konkurencija legalnim iznajmljivačima. Osim što državi ne plaćaju porez, nanose štetu i samoj destinaciji kroz opterećenje infrastrukture, trošenjem prihoda izvan RH... Bez jasnog razlikovanja legalnog obiteljskog smještaja od problema prekomjerne apartmanizacije, i nekomercijalnog korištenja nekretnina postoji opasnost da predloženi zakon teret rješavanja strukturnih problema prebaci na registrirane iznajmljivače, bez stvarnog uklanjanja glavnih uzroka koji utječu na održivost turističkih destinacija.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Ovaj Nacrt prijedloga zakona prepoznaje problematiku vezanu uz smještaj u kućama i stanovima za odmor te jasnije propisuje kriterije razlikovanja privatnog korištenja takvih nekretnina od prikrivenog obavljanja djelatnosti iznajmljivanja. Osim toga, ovaj Nacrt prijedloga zakona propisuje strože kazne za iznajmljivanje na crno te proširuje inspekcijske ovlasti na komunalne redare i Carinsku upravu.
18.	Maja Pancirov	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Opći komentar - Nacrt ne uvažava potrebe seoskog agroturizma. Ocjena stanja ne sadrži nikakve informacije o seoskom agroturizmu, kao ni procjena učinka propisa. Zakon mora slijediti strateške dokumente i biti utemeljen na situaciji na terenu i potrebama pružatelja usluga i turista, i zaštititi potrošače. Umjesto adekvatnog reguliranja, propisivanja zajedničkih pravila i stvaranja uvjeta za olakšavanje poslovanja, otvaraju se vrata za još veći nered na tržištu. Seoski agroturizam zaslužuje biti adekvatno reguliran. Koji je cilj ovakvog prijedloga?	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
19.	ANAMARIJA JUNAČKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Opći komentar - Nacrt ne uvažava potrebe seoskog agroturizma. Ocjena stanja ne sadrži nikakve informacije o seoskom agroturizmu, kao ni procjena učinka propisa. Zakon mora slijediti strateške dokumente i biti utemeljen na situaciji na terenu i potrebama pružatelja usluga i turista, i zaštititi potrošače. Umjesto adekvatnog reguliranja, propisivanja zajedničkih pravila i stvaranja uvjeta za olakšavanje poslovanja, otvaraju se vrata za još veći nered na tržištu. Seoski agroturizam zaslužuje biti adekvatno reguliran. Koji je cilj ovakvog prijedloga? Članak 18 - Podržavam brisanje stavka 5. Ovakvom odredbom otvaraju se vrata za prevare potrošača. Potrebno je utvrditi ista pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima (OPG). Članak 42 - Potrebno je utvrditi zajednička pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima (OPG). To je jedini način za osiguravanje jednakog položaja na tržištu, poticajnog okvira za razvoj agroturizma, i zaštitu potrošača.	Djelomično prihvaćen	Članak 18. stavak 5. Nacrta prijedloga zakona se briše. Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
20.	DALIBOR SUBANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Predlažem da se pravo pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu veže uz stvarno prebivalište i život u lokalnoj zajednici, odnosno da se jasno ograniči mogućnost obavljanja djelatnosti osobama koje nemaju trajnu i stvarnu povezanost s Republikom Hrvatskom. Smatram da sadašnje rješenje, prema kojem iznajmljivač može biti državljaniin Republike Hrvatske te državljaniin države članice Europske unije, Europskog gospodarskog prostora ili Švicarske Konfederacije dodatno potiče kupnju nekretnina u svrhu investicije i turističkog najma, što negativno utječe na dostupnost stanovanja i dugoročnu održivost lokalnih zajednica.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Predloženo ne ni bilo u skladu s obvezama koje proizlaze iz pravne stečevine Europske unije.
21.	TINNA CURATORI A, OBRT ZA POSLOVNO SAVJETOVANJE, NEKRETNOSTI I INTERIJERE, VL. MARTINA KLEPIĆ NOVALIJA, LUKA, USKA ULICA 12B	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Podržavam prijedloge za kvalitetnije i preciznije uređenje pružanja ugostiteljskih usluga u seoskom agroturizmu, posebno u dijelu koji se odnosi na održivi ruralni razvoj, diversifikaciju poljoprivrednih gospodarstava i jačanje poduzetničkih aktivnosti žena u ruralnim područjima. Smatram kako seoski agroturizam predstavlja specifičnu djelatnost koja objedinjuje poljoprivredu, lokalnu gastronomiju, tradiciju, kulturnu baštinu i turizam te ga nije moguće promatrati isključivo kroz standardni okvir ugostiteljske djelatnosti. Posebno ističem potrebu za: jasnijim definiranjem i statističkim praćenjem seoskog agroturizma, administrativnim rasterećenjem manjih pružatelja usluga, usklađivanjem propisa sa strateškim ciljevima održivog ruralnog razvoja i ZPP-a, boljim prepoznavanjem uloge žena i malih OPG-ova u razvoju lokalnih zajednica. Dodatno zabrinjava navod iz procjene učinka propisa prema kojem predmetni zakon nema učinak na	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ruralni razvoj, iako upravo sektor seoskog agroturizma predstavlja važan alat za gospodarsku održivost i demografsku revitalizaciju ruralnih područja.		poljoprivredna gospodarstva.
22.	ROLF PRPIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Ne slažem se s ovim zabranama jer država ne bi smjela ljudima braniti način poštene zarade i očuvanja vlastite imovine i djedovine. Mnogi su nekretnine naslijedili, a mnogi ih kupili i uredili uz ogromna odricanja, kredite i godine rada kako bi kroz turistički najam osigurali dodatni prihod uz mizerno male plaće i previsoke troškove života u Hrvatskoj. Uređivanjem apartmana ne profitiraju samo iznajmljivači, nego cijeli niz djelatnosti – građevinske firme, trgovine građevinskog materijala, obrti za čišćenje, praonice, vrtlari, vinari, OPG-ovi i domaći proizvođači. Turizam povezuje velik broj malih ljudi koji jedni drugima stvaraju posao jer država sama ne otvara dovoljno kvalitetnih radnih mjesta niti razvija proizvodnju. Kroz kvalitetan smještaj i kategorizaciju Hrvatska dobiva bolju turističku ponudu, konkurentnost i veću zaradu. Umjesto zabrana i oduzimanja prava vlasnicima, potrebno je urediti tržište tako da postoji red, mir i kontrola protiv prevara i rada na crno, ali ne i kažnjavati ljude koji pošteno rade i ulažu vlastiti novac i trud. Ljudi žele zadržati svoje nekretnine u vlasništvu, a ne biti prisiljeni prodavati ih strancima. Ovakvim zabranama uništava se mogućnost da obični građani napreduju i osiguraju sebi i svojoj djeci barem malo bolji život.	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na odredbe Nacrta prijedloga zakona, već općeniti komentar.
23.	IVANA STANČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Turizam je industrija koja u svijetu raste po godišnjoj stopi oko 7% osim kod nas koji smo na jugoslavenskim brojkama a trebali smo imati 3 puta više turista nego onda. Dakle u izmišljanju problema i usporedbama sa brp	Nije prihvaćen	Nije konkretna primjedba na odredbe Nacrta prijedloga zakona, već općeniti komentar.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Barcelonom i sličnim destinacijama koje imaju 2 puta turista više nego cijela RH molim malo objektivnosti. Italija je imala nesmetan razvoj sve ove godine i opet porast od oko 6% a mi samo 2% uglavnom zbog lijepog v produženih državnih praznika U doba Jugoslavije ja sam imala popunjenost od 20 do 25 dana a sada već dulje imam preko 60 dana dakle 3 puta više turista raspoređeno kroz dulji period zbog dobrog poslovanja preko platformi, dakle nikakva izmišljena opterećenost infrastrukture i dr ne postoji jer je ona 3 puta manja. A sam izgovor o opterećenosti infrastrukture što koči razvoj treba prestati jer postoje za to novci u kohezijskim i drugim fondovima. Čuli su neki karijerni političari da je turizam treća industrija u svijetu pa kažu gradit će 1 hotel umjesto da shvate da treba imati smještajne kapacitete u svim kategorijama ili su mogli taj jedan hotel izgraditi u brodogradilištu tipa trajekt kruzeri slični nekadašnjoj Slaviji i Liburniji i tako dobiti novce iz EU fondova za održavanje linije do Albanije i Grčke i tako spasiti i brodogradilišta. U više navrata sam to savjetovala i g Butkoviću i Plenkoviću ali g Plenković je radije prodao još 2 brodogradilišta. A sad ssu si u toj ekonomiji iz šupljeg u prazno pa poravnanje izvozom zvanim turizam dozvolili i da sistematski uništavaju i male iznajmljivače i to ne prvi put. Kako će krpiti sve rupe u proračunu? I što će se dogoditi kad mali iznajmljivači umjesto da sa svojim gostima pune proračun postanu socijalni slučajevi raznih oblika. Čak ni đacima ni studentima ne dozvoljavaju rad nego do 3600 eura uključujući i manču. Umjesto da to bude konačni prihod s konačnim porezom bez daljnjeg opterećenja ikoga. imali bi sigurno dovoljno sezonaca, a čak i Ustav traži blagostanje za svoje građane. Umjessto toga imamo starnce za koje		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			treba stotine tisuća stanova a koji rade samos ezonski ili na određeno ali traže već državljanstvo i benficije a bit će sutra novi socijalni slučajevi.Samo naš zakonodavac može za obrazoavnje reći da je ono kontraproduktivno u trgovačkim društvima i to u zemlji sa najviše studenata ekonomije.Jedino što je opterećujuće protuustavno i u neskladu sa tržišnom ekonomijom za koju smos e opredijelili je diktatorski propisana plaća za voditelje trgovačkih društava što mislim da je i razlog većine odlazaka u inozemstvo.Neke zemle uopće nemaju aktegorziaciju pa ne vidim zašto bismo je mi trebali ponavljati akd za to psotoje recenzije.Ovaj kao i prethodni zakon kao i onaj o upravljanju zgardama su protuustavni i molim da se odbace.Jer između ostalog sve djelatnosti su u višestambenim zgradama pa ne vidim kako bi samo mali iznajmljivači bili razlog nedostatka priuštivog stanovanja i akkao samo oni moraju tražiti suglasnost suvlasnika. N epostoji dovoljan broj poziva policiji koji bi to opravdavali.Tržišna ekonomija je pametnija od ove diktature zato smo se za nju i predijelili Ivana Stančić		
24.	DANIEL BABIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Poštovani, podržavam potrebu za uvođenjem reda na tržište kratkoročnog najma, suzbijanjem rada na crno i podizanjem kvalitete turističke ponude, međutim predloženi zakon u velikom dijelu neopravdano teret i odgovornost prebacuje upravo na male legalne iznajmljivače koji godinama posluju transparentno, uredno plaćaju poreze, turističke pristojbe i sva druga davanja te vlastitim sredstvima ulažu u kvalitetu smještaja i razvoj destinacija. Posebno zabrinjava činjenica da se kroz novi zakon otvara prostor za retroaktivno ugrožavanje	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar. Zakon je prvenstveno usmjeren na povećanu kontrolu i sankcioniranje neregistriranog smještaja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			već stečenih prava legalnih iznajmljivača. Velik broj građana ulagao je značajna financijska sredstva u nekretnine, adaptacije i podizanje standarda upravo temeljem tada važećih zakona i pravne sigurnosti koju je država garantirala. Neprihvatljivo je da se nakon godina legalnog poslovanja sada uvode mehanizmi koji mogu rezultirati gubitkom postojećih rješenja ili potpunom nemogućnošću nastavka djelatnosti zbog novih uvjeta na koje mnogi iznajmljivači objektivno ne mogu utjecati, poput obveznih suglasnosti suvlasnika. Dodatno zabrinjava dojam da se ovakvim zakonskim izmjenama sustavno pogoduje velikim hotelskim sustavima i korporacijama kojima odgovara smanjivanje konkurencije privatnog smještaja. Dok se malim domaćinima uvode nova ograničenja, nesigurnost i administrativni pritisci, istovremeno se uz obalu nekontrolirano šire veliki resorti, kampovi i mobilne kućice koje stvaraju ogroman smještajni kapacitet bez jednakog fokusa javnosti i regulatora. Istovremeno, upravo veliki turistički sustavi velik dio svojih stranih radnika smještaju u dugoročni najam kod privatnih iznajmljivača, čime mali vlasnici nekretnina praktično postaju servis za potrebe velikih hotelskih grupacija. Ti isti sustavi zatim kroz jeftinu uvoznu radnu snagu dodatno ruše tržišne standarde i konkurentnost domaće radne snage, dok se odgovornost za stanje na tržištu nekretnina i stanovanja pokušava prebaciti prvenstveno na male privatne iznajmljivače. Mali domaćini koji osobno vode brigu o svojim objektima, gostima i kvaliteti usluge nisu uzrok stambene krize niti glavni problem turističkog sustava. Upravo su obiteljski iznajmljivači desetljećima jedan od ključnih razloga autentičnosti, sigurnosti i		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			kvalitete hrvatskog turizma te važan izvor prihoda za lokalno stanovništvo. Država ne može godinama poticati razvoj privatnog smještaja kao važnog dijela turističke ponude, a zatim preko noći mijenjati pravila na štetu ljudi koji su cijelo vrijeme poslovali zakonito i ulagali vlastiti novac u razvoj turizma. Fokus nadzora i sankcija mora biti usmjeren prema radu na crno i nelojalnoj konkurenciji, a ne prema postojećim legalnim domaćinima koji uredno ispunjavaju svoje obveze. Zakon mora štititi pravnu sigurnost, stečena prava i stabilnost poslovanja postojećih legalnih iznajmljivača te osigurati ravnopravan odnos svih sudionika na tržištu, bez pogodovanja velikim sustavima na štetu lokalnih obitelji i malih domaćina koji su godinama gradili hrvatski turizam.		
25.	HRVATSKA ZAJEDNICA OPĆINA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Poštovani, ovim putem predlažemo usklađenje i dopunu odredbi nacрта prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, a osobito odredbi članka 56. i članka 74., koje se odnose na nadzor i sankcioniranje nezakonitog kampiranja izvan kampova i prostora određenih za kampiranje. Naime, člankom 50. stavkom 1. nacрта Zakona propisano je što se smatra kampiranjem, dok je stavkom 2. istoga članka izričito propisano da je zabranjeno kampiranje izvan kampova i prostora određenih za kampiranje. Nadalje, člankom 56. stavkom 7. nacрта Zakona propisano je da nadzor nad zabranom kampiranja izvan kampova i prostora određenih za kampiranje, sukladno članku 50. Zakona, provode komunalni redari, dok je stavkom 10. istoga članka između ostalog propisano da su komunalni redari u obavljanju predmetnog nadzora ovlašteni naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Prihvatit će se na ogovarajući način da se uskladi postupanje svih tijela ovlaštenih za provedbu nadzora.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Međutim, člankom 74. stavkom 2. nacrtu Zakona propisano je da za prekršaj iz članka 50. stavka 2. turistički inspektor može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 400,00 eura, pri čemu komunalni redari nisu izričito navedeni kao ovlaštene službene osobe za naplatu predmetne kazne na mjestu izvršenja prekršaja. S obzirom na navedeno, smatramo kako postoji određena pravna nedorečenost i neusklađenost između odredbi kojima se komunalnim redarima daje ovlast nadzora i naplate kazne na mjestu izvršenja prekršaja te odredbi članka 74. kojima je takva mogućnost izričito propisana samo za turističkog inspektora. Dodatno, imajući u vidu odredbe članka 245. Prekršajnog zakona (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18 i 114/22), iz kojih proizlaze uvjeti i rasponi novčanih kazni koje se mogu naplatiti na mjestu izvršenja prekršaja, potrebno je nedvojbeno i izričito propisati ovlast komunalnog redara za naplatu predmetne novčane kazne na mjestu izvršenja prekršaja. Navedeno je osobito važno zbog sve izraženijeg problema nezakonitog kampiranja izvan kampova, posebice u turističkim mjestima i zaštićenim obalnim područjima Republike Hrvatske. Takvo postupanje negativno utječe na komunalni red, narušava izgled i uređenost destinacija, stvara dodatni pritisak na infrastrukturu i okoliš te ostavlja izrazito negativan dojam na građane, posjetitelje i ukupnu turističku sliku Republike Hrvatske kao uređene i odgovorne turističke destinacije. Posebno ističemo kako se u velikom broju slučajeva radi o stranim državljanima i turistima koji nemaju prebivalište ili boravište u		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Republici Hrvatskoj, a koji kampiraju izvan zakonom dopuštenih prostora. Prijave o takvim prekršajima komunalni redari često zaprimaju i utvrđuju u realnom vremenu, neposredno na terenu, zbog čega je učinkovita i neposredna mogućnost naplate novčane kazne na mjestu izvršenja prekršaja od iznimne važnosti za provedivost zakonskih odredbi i ostvarenje svrhe kažnjavanja. U protivnom, bez jasne i nedvojbene zakonske ovlasti za naplatu novčane kazne na mjestu izvršenja prekršaja od strane komunalnih redara, provedba predmetnih odredbi u praksi može biti otežana ili neučinkovita, osobito u slučajevima kada počinitelji nakon utvrđenja prekršaja napuste područje Republike Hrvatske. Također skrećemo pažnju na Članak 74. stavak 1. na tekst „s člankom 49. stavcima 2. i 3. ovog Zakona“, koji nisu navedeni u ovom Zakonu. Slijedom svega navedenoga, predlažemo ispravak članka 74. stavak 1. te izmjene i dopune članka 74. stavka 2. i 3. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti na način da glasi: Članak 74. (1)... (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovog članka, turistički inspektor i/ili komunalni redar može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u iznosu od 400,00 eura. (3) Novčane kazne naplaćene za prekršaje propisane odredbama stavka 1. ovog članka, koje u nadzoru utvrdi komunalni redar, prihod su proračuna jedinice lokalne samouprave. S poštovanjem,		
26.	ALEN KUMALIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Nikakve nove restrikcije ni suglasnosti 2/3 sustanara nisu potrebne. U svakoj zgradi postoji kućni red i samo ga se treba držati, po	Nije prihvaćen	Napominjemo da je definicija višestambene zgrade, kao i obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam, propisana Zakonom

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			potrebi sankcionirati sustanare koji ga krše.		o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24) te je Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti s njim usklađen.
27.	SILVIJA SPANO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Zakon treba urediti, uvesti pravilo gubljenje rjesenja na najmanje godinu dana tko ne placa svoje obaveze .Uvesti i novcane kazne za sve one koji opetovano krse zakon.Da budu odovarajuće a ne da im se isplati placati kaznu jer je zanemariva.Zatim sve objekte koji se iznajmljuju obavezno kategorizirati .Na trzistu je stvarna situacija katastrofa jer izmjenjena na terenu bez posebnih legalnih dozvola po pitanju ocitih promjena postojećih gradevinskih i uporabnih dozvola je neopisiva.Stanove u stambenim zgradama ili dozvoliti ili ne dozvoliti ali takoder i sve ostale djelatnosti u tim zgradama isto tretirati.Zatim uvesti oib brojeve za jedinice i zabranu oglašavanja istih ako ne postoje određeni brojevi.Takoder razlikovati rentijere od domacina.Domacini koji zive na objektima i iznajmljuju iste sigurno su ljudi koji ulazu sebe i sve svoje u boljitak naseg turizma i uvelike se razlikuju od rentijera.Takoder treba utvrditi i familije kojima je to osnovna djelatnost dakle nisu zaposleni i nemaju penzije i to im je osnovni dohodak.Zatim postoje ljudi koji rade na temelju punomoci vlasnika koji vise nisu zivi dakle provjera punomoci sa kojima netko drugi upravlja iznajmljivanjem.Takoder bi bilo dobro osnovati grupe koje mogu jako puno toga odraditi putem kontrole diitalnim putem a preko razlicitih portala i mreza na kojima se nelojalno nude smjestaj po cijenama koje su legalnim iznajmljivacima takva konkurencija da i iznajmljivaci i drzava ostaju bez svog dijela.To nam se nudi preko digitalizacije i ne trebaju nam inspektori kojih nazalost nedostaje za rad na terenu.Ako postoji volja i	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar. Sve navedeno je, u osnovi, na odgovarajući način sadržano u Nacrtu prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			posten i legalan put nije nista problem rijesiti.		
28.	STEVO ŽUFIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Cijeli duh i smjer ovog zakona djeluju kao da je privatno iznajmljivanje društveni problem koji treba ograničiti i administrativno gušiti, umjesto da se prepozna kao legitimna gospodarska djelatnost desetaka tisuća građana koji legalno ulažu vlastitu imovinu, podižu kvalitetu turističke ponude i ostvaruju dodatni prihod za svoje obitelji. Kroz cijeli prijedlog zakona vidljiv je pristup pretjerane regulacije, birokratizacije i ograničavanja prava vlasništva, pri čemu se male privatne iznajmljivače tretira strože nego mnoge druge djelatnosti koje se odvijaju u stambenim zgradama. Potpuno je nelogično da u stambenim zgradama mogu nesmetano djelovati razni uredi, frizerski saloni, kozmetički saloni, ordinacije, odvjetnički uredi i druge poslovne djelatnosti, dok se istovremeno ograničava ili gotovo onemogućuje korištenje stana za osnovnu funkciju stanovanja kroz kratkoročni turistički najam. Zakon uvodi niz drakonskih mjera, administrativnih prepreka i pravne nesigurnosti koje ozbiljno zadiru u pravo vlasništva, slobodu poduzetništva i legitimna očekivanja građana koji su godinama ulagali vlastita sredstva, često uz kredite, u legalno registrirani privatni smještaj. Umjesto uravnoteženog pristupa, zakon stvara dojam ideološkog i administrativnog obračuna s privatnim iznajmljivačima, pri čemu se pogoduje velikim sustavima i hotelskom sektoru na štetu malih građana. Predlažemo: a) zakon vratiti na doradu jer nije dobar b) u pripremu zakona uključiti sve relevantne udruge ugostiteljskih i turističkih djelatnika,	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. U izradu Nacrta prijedloga zakona uključena je široka radna skupina koja se sastojala od predstavnika strukovnih udruga u ugostiteljstvu, udruga iznajmljivača i udruga u ruralnom turizmu, predstavnika općina, gradova i županija, turističkih zajednica, sindikata, Instituta za turizam i Državnog inspektorata te je veliki dio njihovih prijedloga prihvaćen i sadržan u Nacrtu prijedloga zakona. Napominjemo da je definicija višestambene zgrade, kao i obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam, propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Nacrtom prijedloga zakona prekršajne kazne su povećane kako bi djelovale odvraćajuće. Također, kao i u važećem Zakonu, turistički inspektor neće podnijeti optužni prijedlog, odnosno izdati prekršajni nalog, ili naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja u

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			udruženja, znanstvenih i visokoškolskih i drugih ustanova, komora i drugih relevantnih subjekata c) duh novog zakona treba biti progresivan, afirmativan i dobronamjeran jer ovaj prijedlog je više sankcionirajući sa drakonskim mjerama i ograničavajući po većini pitanja d) kažnjavanje treba biti blago i u najvećoj nuždi a ne drakonski, postupanje inspekcija i druge administracije treba biti više edukativno i u funkciji pomoći a ne kao da su sa druge str		slučaju manjih prekršaja već će dati ugostitelju i iznajmljivaču nalog da ispravi utvrđenu određenu nepravilnost.
29.	ALBERT RELJANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Kao mali iznajmljivač koji legalno posluje i uredno ispunjava sve obveze, izrazio sam zabrinut zbog predloženih odredbi koje izravno ograničavaju pravo na rad u vlastitoj nekretnini. Zahtjev za visokim postotkom suglasnosti suvlasnika (80%), praktična zabrana kategorizacije u stambenim objektima te retroaktivni gubitak postojećih rješenja predstavljaju ozbiljan rizik za stabilnost poslovanja i sigurnost ulaganja koja smo već napravili. Molim da se uvaži činjenica da mnogi građani od turizma financiraju svoju egzistenciju i kredite, te da se ne smiju ukidati stečena prava postojećim iznajmljivačima.	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar. Napominjemo da je definicija višestambene zgrade, kao i obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam, propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24) te se ne može mijenjati ovim Zakonom. Također, ovima Nacrtom prijedloga zakona ne zabranjuje se iznajmljivačima iznajmljivanje u prostorima stambene namjene, već ugostiteljima (trgovačkim društvima i obrtima).
30.	NATAŠA OŽIĆ PAIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Ugostiteljski objekti. Zanima me kad ćete ukinuti mogućnost sviranja glazbe u restoranima do 3 sata ujutro restoranima koji se nalaze u nekoj zgradi. Prijedlog jedino normalni , restoran koji se nalazi u kvartu i koji je okružen sa zgradama gdje žive građani ne može imati dozvolu da do određenog decibala može svirati živu glazbu do 3 sata ujutro. To je suludo cijele ulice odzvanjaju. Kazne kada se prijavi takav ugostitelj su mizerne. Tražim da se povećaju kazne na 1000 eura, a ne 150 eura.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Sukladno Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti ugostiteljski objekti iz skupine Restorani mogu raditi od 6.00 do 24.00 sata. Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave može odlukom produžiti propisano radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupine Restorani uz propisivanje uvjeta koji moraju biti ispunjeni za rad ugostiteljskog objekta u produženom radnom vremenu, a uz mišljenje turističkog vijeća turističke zajednice toga područja. Slijedom navedenog, mogućnost rada restorana

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			S druge strane na našu privatnu imovinu izmišljate svakakve zakone koji će otežati rad malim iznajmljivačima. Prijedlog - Hrvatskoj valjda treba biti u interesu da se sto više iznajmljuje. Na takav način puni proračun. Treba uvesti zakon koji će braniti vlasniku da dovodi u stan stranog državljanina i napisati velike kazne u slučaju prekršaja. Na takav način neće se moći koristiti rečenica obitelj iz Italije. Nadam se da će zakoni omogućiti malom iznajmljivaču da i dalje obavlja svoj posao jer je to svima nama u korist. Prijedlog da se godišnje nekrenine mogu iznajmljivati i turistima i mjesečnoj najamnini.		iza ponoći ovisi o odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave. Time se omogućuje prilagodba uređenja radnog vremena specifičnostima pojedinog područja, uključujući prostorne, demografske, turističke i društvene okolnosti. Napominjemo da su mjere u cilju izbjegavanja, sprječavanja ili smanjenja štetnih učinaka na zdravlje ljudi koje uzrokuje buka u okolišu propisane Zakonom o zaštiti od buke (NN 30/09, 55/13, 153/13, 41/16, 114/18, 14/21) te Vaše prijedloge možete iznijeti prilikom javnog savjetovanja o izmjenama toga Zakona. Također, ovaj Nacrt prijedloga zakona prepoznaje problematiku vezanu uz smještaj u kućama i stanovima za odmor te jasnije propisuje kriterije razlikovanja privatnog korištenja takvih nekretnina od prikrivenog obavljanja djelatnosti iznajmljivanja. Osim toga, ovaj Nacrt prijedloga zakona propisuje strože kazne za iznajmljivanje na crno te proširuje ovlasti inspekcija. Napominjemo da nema zapreke da iznajmljivač, u razdoblju kada nije popunjena od strane turista, nekretninu da u dugoročni najam u svrhu stanovanja.
31.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Uz usklađivanje s EU direktivama, donošenje novog zakona teoretski predstavlja i priliku za uvođenje određenih inovacija u cilju stvaranja povoljnijeg poslovnog okruženja za pružatelje usluga i efikasnijeg odgovaranja na zahtjeve potrošača i tržišta. Iako već 10 godina upozoravamo na izazove u seoskom agroturizmu, žalosti nas činjenica što njegovo reguliranje nije postavljeno kao prioritet u okviru izrade ovog zakona iako je isti u Strategiji održivog turizma do 2030. prepoznat kao ključni turistički proizvod koji će se podržavati do 2030. godine. Isto je reflektirano ne samo u nacrtu zakona, već i u Procjeni učinka propisa.	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Seoskim agroturizmom (termin preuzet iz Strategije održivog turizma do 2030.) bavi se oko 1 100 poljoprivrednika, od kojih su, prema našim procjenama, 75% OPG-ovi, a 25% ostali oblici poljoprivrednika (poljoprivredni obrti, trgovačka društva i zadruge). Svi poljoprivrednici su poduzetnici kojima je poljoprivreda primarna djelatnost, dok su turizam, ugostiteljstvo, trgovina i ostale djelatnosti dopunske, odnosno dodatne djelatnosti kojima poljoprivrednici povećavaju svoje prihode. Zakon o OPG-u definira OPG kao fizičku osobu koja obavlja gospodarsku djelatnost poljoprivrede i s njom povezane dopunske djelatnosti. Temeljni problem na koji ukazujemo je neadekvatan tretman OPG-ova, koji su nositelji seoskog agroturizma, u ovom zakonu, odnosno njihovo svrstavanje uz privatne iznajmljivače koji nisu poduzetnici. Time ih se tretira kao IZNIMKU, odnosno dozvoljava im se pružanje ugostiteljskih usluga, ali ih se, u smislu ovog zakona, ne tretira kao ugostitelje. Međutim, za razliku od privatnih iznajmljivača, OPG-ove se tretira kao ugostitelje prilikom primjene sanitarnih uvjeta odnosno HACCP-a, kvalifikacije poslovnog prostora i sl., a ulaskom u sustav PDV-a postaju obveznici izuzetno kompleksnog robno-materijalnog knjigovodstva. Dodatno, osim što djeluju u značajno izazovnijem okruženju, OPG-ovi imaju pravo zapošljavanja dodatnog osoblja. Njihova je uloga, kao i uloga drugih agroturističkih gospodarstava izuzetno značajna za razvoj i održivost hrvatskog sela, čime svi agroturistički dionici zaslužuju imati		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			poseban status u okviru ovog zakona, a ne biti tretirani kao – iznimka. Iako bi matično ministarstvo, odnosno Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva (MPRŠ) trebalo propisati minimalne uvjete za bavljenje agroturizmom od strane svih vrsta poljoprivrednika, mišljenja smo kako su se određena poboljšanja mogla normirati i bez ovog preduvjeta. Izostanak ovih poboljšanja u novom zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti donosi sljedeće negativne učinke vezane uz djelovanje i daljnji razvoj seoskog agroturizma Hrvatske: Nestandardizirane ugostiteljske usluge u agroturizmu i daljnje zbunjivanje potrošača (što dobivaju u agroturističkom obrtu ili zadruzi, a što na OPG-u?)Narušavanje ustavom zajamčenog načela jednakog pravnog položaja poduzetnika zbog strukture zakona koji dvije vrste fizičkih osoba (poljoprivredni obrti i OPG), koje se bave istom gospodarskom djelatnošću i pružaju iste ugostiteljske usluge, tretira na različit načinOgraničavanje mogućnosti za fleksibilizaciju u propisima drugih ministarstava (primjerice u HACCP-u i preradi proizvoda, a koja direktno utječe na mogućnost plasmana što šireg dijapazona vlastitih proizvoda što je bit seoskog agroturizma Nemogućnost statističkih praćenja učinaka agroturizma i izrade javnih politika i propisa temeljenih na stvarnim podacimaOtežano raspisivanje natječaja i javnih poziva, izrada stručnih i znanstvenih analiza i istraživanja i promocija.Iako je naša inicijativa o uvođenju novog poglavlja u zakonu odbijena držimo kako predloženi nacrt ne rješava temeljne probleme s kojima se agroturizam suočava, a s		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			kojima smo detaljno upoznali nadležne. Iako kao članica Radne skupine nismo imali priliku dodatno obrazložiti svoje inicijalne prijedloge koji su trebali biti osnova za početak diskusije o definiranju hrvatskog modela seoskog agroturizma, pohvaljujemo održane sastanke Ministarstva turizma i sporta i Ministarstva poljoprivrede šumarstva i ribarstva na ovu temu. Nadamo se kako oni predstavljaju početak plodne suradnje vezane uz rješavanje nagomilanih izazova u seoskom agroturizmu za koju se godinama zalažemo, a koja će rezultirati konkretnim pomacima kako bi se ovaj, po broju pružatelja usluga najzastupljeniji, posebni oblik turizma mogao dalje razvijati sukladno javnom interesu. U međuvremenu, radi upoznavanja hrvatske javnosti i donositelja odluka s našim prijedlozima, predlažemo ponovno razmatranje mogućnosti za uvođenje novog poglavlja koje smo priložili kao novi, šesti dio zakona.		
32.	IVANA STANČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Uvodno navedena osnova za donošenja zakona ne postoji. Plaćamo članarinu HTZ a oni nas ne obavještavaju o ničemu i na njihovim stanicama nema ovog savjetovanja. Isto tako je prije godinu dana donesen niz protuustavni zakona (povrijedilo se 17 točaka Ustava) na štetu malih iznajmljivača na koje nismo mogli reagirati. Nakalemilo nam se neki HUOS kao predstavnici koje nitko nije izabrao a koji samo troše novce. I u ovom savjetovanju se male iznajmljivače optužuje nesonovano za	Primljeno na znanje	Ustavnost zakonskih odredbi ocjenjuje se isključivo u postupku pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. U odnosu na navode o obvezi pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam u višestambenim zgradama, napominjemo da je ta obveza propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), a za kojeg iz Odluke i rješenja Ustavnog suda broj U-I-411/2025 i dr. proizlazi da je u skladu s Ustavom. U svojoj odluci Ustavni sud je jasno istaknuo da pravo vlasništva nije apsolutno,

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			svašta.Donosi se zakon na bazi trenutne analize što je neprihvatljivo jer se tako već 10tak puta mijenjao zakon u azdnjih 15 godina. Nikakva analiza zapravo ne postoji a njeni zaključci su neprihvatljivi jer se između ostalog brani izanjmljivanje u višestambenim zgardama a koje icjene su i najjeftinije što znači da se većini naših građana i brani pravo na godišnji odmor,a turizam se definira i kao pravo.To je ujedno i neophodan ili jedini prihod malim izanjmljivačima jer država ne nudi ništa pogotovo na obali osim čišćenja za turistima u starnim hotelima ili u vlastitom apartmanu.Gdje je analiza čime država misli nadoknaditi te prihode 125000 malih izanjmljivača x 4 članova njihovih obitelji i povezanih djelatnosti kad se zna da većinu BDPa svake zemlej čini osobna potrošnja koja će nestankom malih izanjmljivača kao smještaja niže kvalitete (kako neobrazoavno kaže zakonodavac)nestati?Kod nas međutim državna potrošnja iznosi već više od 50% BDPa.A da su si mogli isplatiti te 90% povećane plaće morali su prisiliti poduzetnike na povećanje minimalnih i drugih plaća i davanja zbog čega je sve poskupjelo.Mi to moramo trpjeti ali turisti ne pa su tako svoje godišnej odmored skratili kao i potrošnju a kako su mali iaznjmljivači najzastupljeniji u turizmu (jer je država pustila da propadne veliki dio hotela i odmarališta a i amlih iznajmljivača raznim regulacijama)onda su njih optužili za nedostatak prihoda.Dakle država j stvorila inflaciju zbog koje se ne može normalno živjeti.Tako su i plaće građevisnkih radnika poskupjele za 7= % a materijala za 30% što je dovelo do nepriuštivosti stanova.Dražava s ei prije miješala subvencioniranjem poreza itd u cijen stanova zbog čega su one rasle .Pa i ovdje priznaje da je pogodovala građevincima.Inače država		već se ostvaruje uz poštovanje prava drugih suvlasnika, osobito u višestambenim zgradama koje su primarno namijenjene stanovanju.Napominjemo i da su hoteli, sukladno Uredbi (EU) 2024/1028 o kratkoročnom najmu, izuzeti od obveze ishođenja registracijskog broja jer se radi o već reguliranim subjektima koji posluju u okviru profesionalne ugostiteljske djelatnosti i podliježu posebnim režimima nadzora i registracije, zbog čega se na njih ne primjenjuju ista pravila kao na kratkoročni najam u domaćinstvu.U odnosu na ostale navode iz komentara, ističemo da se većinom radi o općim ocjenama i osobnim stavovima koji nisu popraćeni konkretnim prijedlozima izmjena zakonskog teksta, slijedom čega ih nije moguće razmatrati u smislu unapređenja pojedinih odredbi Nacrta prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			je dužna graditi priuštive stanove .U Austriji oko 60% stanova u većim gradovima je u raznim oblicima društvenih stanova.Po broju stanovnika koji je u RH 3866233 a stanoav 2391944 je vidljivo da niakav nedostatak stanova ne postoji.Može se eventualno ići još i sa nekim projektom Forward heritage kao u SAD.17000 malih izanjmljivača u višestambenim zgardama na 600000 praznih stanova,230000 onih u nekomercijalnom i oko 200000 u drugim djelatnostima opet govori da mali iaznjmljivači nisu krivi za nedostatak stanova.Možda su krivi oni s više velikih plaća koji ih onda plasiraju u kupnju nekretnina zadužujući sebe i državu.U Eu je vjerojatno kupnaj apartmana povećana sa smanjivanjem proizvodnje koja je selila iz EU pa sus e ljudi pokušali osiguravati kupnjom i izanjmljivanjem stanova.Tako Barcelona sama je imala od 32 do 35 milijuna turista što je 2 puta više od cijele RH aza što je trebalo i brdo stanova za radnike u hotelima.Tako i Dubrovnik ima oko 11300 starnih radnika za koje onda treba $11300:4=2825$ stana.Dakle hotelsko poslovanje je krivo za nedostatak stanoav a ne mali izanjmljivači.I iNače je hoteslko psolovanje suprotno bilo kkavoj održivosti jer osim stranih radnika koji donose dodatno zagađenje ,turisti u hotelima troše ručnika u jendom danu kao kod malih izanjmljivača za cijelog broavka.Sama prozvodnja ručnika i plahti je nepojmljivo zagađenje u Hoetlima se grije i hladi na fosilna goriva barem 4 puta više prostora od smještajnih ,kemikalijama se pere i dezinficira sve u enormnim količinama itd.,ne poslužuje se lokalne namirnice.Dakle po pitanju održivosti samo mali izanjmljivačči mogu proći:Hoteli se mogu graditi samo po potrebama zapošljavanja lokalnog		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			stanovništav obveznicama građana jer je sve drugo višestruko neodrživo. Strani radnici već sad traže državljanstvo iako rade samo sezonski. a za prevagu u Saboru je dovoljno 15% birača pa se postavlja pitanje kakva je to politika. Hoćemo neke premium goste a ne zanm azšto bi oni uopće kod nas dolazili i to stalno i to zimi kako bismo mogli imati cjelogodišnji turizam. Tko će dolaziti u zemlju gdje običan čovjek nije dobrodošao? Po kojim cijenama mora biti taj smještaj koji azmjnejuje 20 milijuna drugih turista u okolnostima da su hoteli strani, radnici strani a po Ustavu i uložena sredstva i dobit se mogu iznositi. a s druge strane se subvencionirani hoteli privilegiranih kojima JLS grade infrastrukturu , enrgetska postrojenja sufinanciraju i solobađaju ih poreza 10 godina. Što rade tzv. turistički stručnjaci zaduženi za konkurentnost kao npr Institut za turizam gdje prof Marković Vukadin izjavljuje da su mali iznajmljivači mrtvi kapital a oni su upravo suprotno svoj kapital stavili an raspolaganje za zaradu svima pa tako drugi zarađuju oko 70% njihogo prihoda a oni sami oko 30%. I U Jugoaslviji se moglo iznajmljivati i sobe i stanove ali sada to najedanput nekome neopravdano smeta jer je komunistička zloba na vlasti ostala pa tako amle iznajmljivače kratkoročnom najma zovu i rentijerima. Po čemu su oni to rentijeri a nisu oni koji izanjmljuju dugoročno ili oni koji izanjmljuju u kućama ili drugim djelatnostima. N emogu više otimati imovinu ali joj mogu smnjivati vriejdnost i određivati kako će netko snjom raspolagati. Ove godine iz Instituta dozvoljavaju da budemo skuplji od Turske a prošle godine to nisu dozvoljavali, Prošle godine su zaključili da imamo previše turista jer je Jadranska regija imala an platformama više noćenja od Azurne obale koaj je 17,7		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ili 62,78 puta manja a iam 12 milijuna turista dakle mi bismo po ankaogijii koja Institutu izmiče trebali iamti 213 ili 753 milijuna turista po dužini obale. Na neznalačko nazivlje niže kategorije i turizma bez definicije a o kojem aspektu turizma je riječ se neću više osvrutati.Iz Instituta kaužu da treba videjti omjer uloženog i dobivenog kao da su investitori a radi se o ocjeni vrijednosti za novac itd.Kkavi su to viši standardi kvalitete kad se hoteli i pred i posezoni prodaju po nižim cijenam aod apartmana sa 3 zvjezdice?Zašto su oni solobođeni registracijskog broja s obziorm da su većinom privatni a sadašnj im je popunjenist 98% a približavanjem 7 mjeseca se to smanjuje.Ne postoji nikava analiza za bilo koju tvrdnju o štetnosti malih izanjmljivača u višestambenim zgradama pa zahtijevam da se ovaj kao i prošli zakon odbace kao neutemeljeni ili da se smijeni ministar turizma koji je i sam izanjmljivač a sve ove neutemeljene optužbe mu idu u korist jer mu smanjuju konkurenciju. S obziorm na ograničeno vrijeme ne mogu iznijeti sve S poštovanjem Ivana Stančić		
33.	SILVIJA SPANO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Zakon treba urediti,uvesti pravilo gubljenje rjesenja na najmanje godinu dana tko ne placa svoje obaveze .Uvesti i novcane kazne za sve one koji opetovano krse zakon.Da budu odovarajuce a ne da im se isplati placati kaznu jer je zanemariva.Zatim sve objekte koji se iznajmljuju obavezno kategorizirati .Na trzistu je stvarna situacija katastrofa jer izmjenjena na terenu bez posebnih legalnih dozvola po pitanju ocitih promjena postojećih gradevinskih i uporabnih dozvola je neopisiva.Stanove u stambenim zgradama ili dozvoliti ili ne dozvoliti ali takoder i sve ostale djelatnosti u tim zgradama isto tretirati.Zatim uvesti oib brojeve za jedinice i	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar. Sve navedeno je, u osnovi, na odgovarajući način sadržano u Nacrtu prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zabranu oglašavanja istih ako ne postoje određeni brojevi. Također razlikovati rentjere od domaćina. Domaćini koji žive na objektima i iznajmljuju iste sigurno su ljudi koji ulazu sebe i sve svoje u boljitak našeg turizma i uvelike se razlikuju od rentijera. Također treba utvrditi i familije kojima je to osnovna djelatnost dakle nisu zaposleni i nemaju penzije i to im je osnovni dohodak. Zatim postoje ljudi koji rade na temelju punomoci vlasnika koji više nisu živi dakle provjera punomoci sa kojima netko drugi upravlja iznajmljivanjem. Također bi bilo dobro osnovati grupe koje mogu jako puno toga odraditi putem kontrole digitalnim putem a preko različitih portala i mreža na kojima se nelojalno nude smještaj po cijenama koje su legalnim iznajmljivacima takva konkurencija da i iznajmljivci i država ostaju bez svog dijela. To nam se nudi preko digitalizacije i ne trebaju nam inspektori kojih nazalost nedostaje za rad na terenu. Ako postoji volja i posten i legalan put nije nista problem riješiti.		
34.	TINNA CURATORI A, OBRT ZA POSLOVNO SAVJETOVANJE, NEKRETNOSTI I INTERIJERE, VL. MARTINA KLEPIĆ NOVALIJA, LUKA, USKA ULICA 12B	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ČE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	OPĆA PRIMJEDBA NA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Predloženi Nacrt zakona kvalitetno adresira pitanja digitalizacije, registracije pružatelja usluga, suzbijanja sive ekonomije i nadzora nad kratkoročnim najmom smještaja, međutim u značajnoj mjeri ne prepoznaje specifičnost seoskog i agroturizma kao zasebne razvojne djelatnosti povezane s ruralnim razvojem, poljoprivredom, očuvanjem lokalnih zajednica i održivim turizmom. Nacrt zakona dominantno je usmjeren na regulaciju urbanog i tržišno orijentiranog kratkoročnog najma smještaja, pri čemu se ruralni/agroturistički modeli poslovanja ne razlikuju dovoljno od	Nije prihvaćen	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			komercijalnog apartmanskog smještaja u urbanim područjima. Smatram kako je potrebno snažnije usklađenje predmetnog zakona sa: Strateškim planom ZPP RH 2023.-2027., Dugoročnom vizijom ruralnih područja EU do 2040., LEADER pristupom, politikama održivog i regenerativnog turizma, politikama diversifikacije poljoprivrednih gospodarstava, politikama potpore ženama u ruralnim područjima. Posebno zabrinjava činjenica da se u procjeni učinka propisa navodi kako zakon nema učinke na ruralni razvoj, iako značajan dio odredbi neposredno utječe na obiteljska poljoprivredna gospodarstva, ruralni smještaj, kuće za odmor i razvoj seoskog turizma.		
35.	Silvija Kolar-Fodor	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Nacrt ne uvažava potrebe seoskog agroturizma. Ocjena stanja ne sadrži nikakve informacije o seoskom agroturizmu, kao ni procjena učinka propisa. Zakon mora slijediti strateške dokumente i biti utemeljen na situaciji na terenu i potrebama pružatelja usluga i turista, i zaštititi potrošače. Umjesto adekvatnog reguliranja, propisivanja zajedničkih pravila i stvaranja uvjeta za olakšavanje poslovanja, otvaraju se vrata za još veći nered na tržištu. Seoski agroturizam zaslužuje biti adekvatno reguliran. Koji je cilj ovakvog prijedloga?	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
36.	INES GRDANJSKI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Donošenje novog zakona, uz nužno usklađivanje s pravnom stečevinom Europske unije, predstavlja i priliku za uvođenje kvalitetnijih i suvremenijih zakonskih rješenja. Smatram kako bi takva rješenja trebala pridonijeti stvaranju povoljnijeg poslovnog okruženja za pružatelje usluga te omogućiti učinkovitije odgovaranje na potrebe potrošača i zahtjeve tržišta. Međutim, unatoč činjenici da Udruga ruralnog turizma Hrvatske već deset godina kontinuirano upozorava na brojne izazove u području seoskog agroturizma, žalosti me što njegovo sustavno reguliranje nije prepoznato kao jedan od prioriteta pri izradi ovog zakona. To osobito smatram problematičnim jer je seoski agroturizam u Strategija razvoja održivog turizma do 2030. prepoznat kao važan turistički proizvod čiji će se razvoj poticati i podržavati do 2030. godine. Nedostatak takvog pristupa vidljiv je ne samo u samom nacrtu zakona, nego i u pripadajućoj Procjeni učinka propisa. Seoskim agroturizmom, kao pojmom preuzetim iz Strategije razvoja održivog turizma do 2030. godine, trenutačno se bavi približno 1.100 poljoprivrednika. Prema procjenama Udruge ruralnog turizma Hrvatske, oko 75% njih čine obiteljska poljoprivredna gospodarstva, dok se preostalih 25% odnosi na druge organizacijske oblike poljoprivrednika, uključujući poljoprivredne obrte, trgovačka društva i zadruge. Svi navedeni subjekti u osnovi su poduzetnici kojima je poljoprivreda primarna djelatnost, dok turizam, ugostiteljstvo, trgovina i druge povezane djelatnosti predstavljaju	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dopunske odnosno dodatne djelatnosti kojima poljoprivrednici ostvaruju dodatne prihode. U tom smislu treba podsjetiti da Zakon o obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu OPG definira kao fizičku osobu koja obavlja gospodarsku djelatnost poljoprivrede te s njom povezane dopunske djelatnosti. Temeljni problem na koji upozoravam odnosi se na neprimjeren zakonski tretman OPG-ova, koji su nositelji seoskog agroturizma. Nacrt zakona i dalje ih smješta u istu kategoriju s privatnim iznajmljivačima, koji nisu poduzetnici, čime se OPG-ove tretira kao iznimku u sustavu. Drugim riječima, OPG-ovima se dopušta pružanje ugostiteljskih usluga, ali ih se u smislu ovog zakona ne prepoznaje i ne tretira kao ugostitelje. Takav pristup dovodi do niza nelogičnosti i nejednakosti. Za razliku od privatnih iznajmljivača, OPG-ovi se u praksi tretiraju kao ugostitelji kada je riječ o sanitarnim uvjetima, primjeni HACCP-a, kvalifikaciji poslovnog prostora i drugim obvezama. Nadalje, ulaskom u sustav PDV-a OPG-ovi postaju obveznici izrazito složenog robno-materijalnog knjigovodstva. Istodobno, za razliku od privatnih iznajmljivača, OPG-ovi mogu zapošljavati dodatno osoblje, što dodatno potvrđuje njihovu poduzetničku narav. Smatram kako je uloga OPG-ova, kao i drugih agroturističkih gospodarstava, od iznimne važnosti za razvoj i održivost hrvatskog sela. Upravo zato svi dionici seoskog agroturizma zaslužuju imati jasno definiran i poseban status u okviru ovog zakona, umjesto da budu uređeni tek kao iznimka od općih pravila.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Iako bi matično ministarstvo, odnosno Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i ribarstva, trebalo propisati minimalne uvjete za bavljenje agroturizmom za sve vrste poljoprivrednika, mišljenja sam kako su se određena poboljšanja mogla predvidjeti i u ovom zakonu, neovisno o tom preduvjetu. Izostanak takvih rješenja u novom Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti mogao bi imati niz negativnih posljedica za funkcioniranje i daljnji razvoj seoskog agroturizma u Hrvatskoj, osobito: nastavak pružanja nestandardiziranih ugostiteljskih usluga u agroturizmu te daljnje zbunjivanje potrošača u pogledu toga što mogu očekivati od agroturističkog obrta, zadruge ili trgovačkog društva, a što od OPG-a; narušavanje ustavom zajamčenog načela jednakog pravnog položaja poduzetnika, budući da zakon različito tretira dvije vrste fizičkih osoba, odnosno poljoprivredne obrte i OPG-ove, iako se bave istom gospodarskom djelatnošću i pružaju iste ugostiteljske usluge; ograničavanje mogućnosti za fleksibilizaciju propisa iz nadležnosti drugih ministarstava, osobito u području HACCP-a i prerade proizvoda, što izravno utječe na mogućnost plasmana što šireg asortimana vlastitih proizvoda, a upravo je to bit seoskog agroturizma; nemogućnost kvalitetnog statističkog praćenja učinaka agroturizma te posljedično otežano donošenje javnih politika i propisa utemeljenih na stvarnim i usporedivim podacima; otežanu pripremu i provedbu natječaja i javnih poziva, kao i izradu stručnih i znanstvenih analiza, istraživanja te promotivnih aktivnosti.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Iako je inicijativa Udruga ruralnog turizma Hrvatske za uvođenje posebnog novog poglavlja u zakon odbijena, smatram kako predloženi nacrt ne rješava temeljne probleme s kojima se seoski agroturizam suočava, a o kojima su nadležna tijela detaljno i pravodobno informirana te predlažem ponovno razmatranje mogućnosti uvođenja posebnog poglavlja o seoskom agroturizmu, koje je dostavljeno kao novi, šesti dio zakona.		
37.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Predlaže se da se ne ukida obveza ugostitelja trgovačkih društava vezana uz ispunjavanje uvjeta odgovarajućeg stupnja obrazovanja, stručne osposobljenosti ili majstorskog ispit, potrebnih za obavljanje ugostiteljske djelatnosti Obrazloženje: Smatramo da bi ukidanje predmetne obaveze dovelo do neravnopravnog položaja u odnosu na ugostitelje koji ugostiteljsku djelatnost obavljaju kao fizičke osobe (obrtnici). Radi osiguranja jednakih uvjeta na tržištu te zaštite javnog interesa i zaštite potrošača, smatramo da predmetnu odredbu nije oportuno ukinuti, već ju je potrebno dodatno normativno razraditi kroz podzakonski akt (Pravilnik), čije je donošenje predviđeno i važećim Zakonom.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Zakon sadrži odredbu prema kojoj trgovačka društva trebaju ispunjavati posebne uvjete stručne osposobljenosti (obrazovanje, majstorski ispit i sl.), međutim ta odredba nikada nije zaživjela u praksi budući da nije donesen pravilnik kojim bi se precizno definirale potrebne kvalifikacije zaposlenih u trgovačkim društvima koja obavljaju ugostiteljsku djelatnost. S druge strane, za obrtnike se pitanje stručne osposobljenosti i dalje uređuje posebnim propisima (Zakon o obrtu i Pravilnik o vezanim i povlaštenim obrtima), čime je osigurana regulacija u sektoru gdje je takav sustav već funkcionalan i provediv. U aktualnim gospodarskim okolnostima, obilježenim izraženim nedostatkom radne snage u turizmu i ugostiteljstvu, uvođenje ili zadržavanje dodatnih formalnih uvjeta stručne osposobljenosti za trgovačka društva predstavljalo bi značajnu administrativnu prepreku zapošljavanju, bez stvarnog učinka na povećanje kvalitete usluge. Takva bi obveza dodatno otežala popunjavanje radnih mjesta, osobito u sezonama povećane potražnje, te bi bila kontraproduktivna za funkcioniranje sektora. Istodobno, kvaliteta rada i profesionalni standardi u ugostiteljstvu ne osiguravaju se isključivo formalnim kvalifikacijama,

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					već sve više kroz tržišne mehanizme, standarde poslovanja i transparentnost uvjeta rada. U tom kontekstu valja istaknuti i implikacije Direktive (EU) 2023/970 o transparentnosti plaća, koja uvodi obvezu jasnih, objektivnih i unaprijed definiranih kriterija za određivanje plaća i napredovanje, kao i transparentnost uvjeta zapošljavanja. Takav pristup poslodavce usmjerava na stvarno vrednovanje znanja, vještina i odgovornosti radnika, a ne isključivo na formalne uvjete. Slijedom navedenog, predloženo rješenje ne predstavlja odustajanje od kvalitete i stručnosti, već uklanjanje neprovedive i suvišne administrativne obveze, uz zadržavanje postojećih mehanizama regulacije kroz posebne propise i tržišne standarde.
38.	IVANA PAVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Predloženi nacrt ne uvažava potrebe seoskog agroturizma i razvoja ruralnih područja Republike Hrvatske. Naime, ocjena stanja ne sadrži nikakve informacije o seoskom agroturizmu, kao ni procjena učinka propisa koja navodi da zakon nema utjecaja na održivi razvoj, a time i ruralni razvoj RH. Republika Hrvatska jedna je od rijetkih članica EU koja uopće nije definirala agroturizam, pa time adekvatno ni pružanje ugostiteljskih usluga u agroturizmu kojim se bavi 1 100 poljoprivrednika, od kojih su 75% OPG-ovi. Važeći zakon propisuje pružanje ugostiteljskih usluga samo za OPG-ove dok se drugi poljoprivrednici koji se bave agroturizmom tretiraju kao ugostitelji, iako im je primarna djelatnost poljoprivrede. Agroturizam trenutno regulira preko 100 zakona i pravilnika i njihovih pročišćenih tekstova, što za male poljoprivrednike stvara izuzetno nepovoljno poslovno okruženje. Ovo se osobito odnosi na one koji proizvode i plasiraju više	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			vlastitih proizvoda u vlastitoj turističkoj ponudi, što je bit agroturizma. Poljoprivrednici koji se bave i ugostiteljstvom i turizmom zaslužuju poseban status i prilagođena, zajednička pravila kako bi im se olakšao rad i razvoj. Adekvatno reguliranje ugostiteljskih usluga u ovom zakonu stvorit će preduvjete za fleksibilizaciju u propisima drugih ministarstava, što je preduvjet za očuvanje i daljnji razvoj agroturizma. Pritom treba uzeti u obzir i regionalne specifičnosti jer agroturizam u Istri i u Slavoniji nema iste karakteristike. Stvaranje povoljnijeg poslovnog okruženja za seoski agroturizam sadržano je u Strategiji održivog turizma do 2030. godine i Strategiji poljoprivrede do 2030. godine. Nacrt je potrebno uskladiti kako bi se osigurao provediv pravni okvir i pravna sigurnost za sve relevantne dionike, i preduvjeti za održivi razvoj ruralnih područja kako je zadano strateškim dokumentima na svim razinama.		poljoprivredna gospodarstva.
39.	ZVONKO KUTLEŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Ne slažem se da su nedostatak nekretnina za stalno stanovanje, visoke cijene nekretnina i visoke cijene podstanarstva - razlog ovako strogog i oštrog i demotivirajućeg zakona za iznajmljivače. Osobito to ne važi za mala turistička mjesta i ruralna područja gdje doslovno nema potražnje za dugoročnim najmom, a sve nas se baca u isti koš. Možda se to više odnosi na veće gradove gdje bi trebalo urediti stambene i stambeno - turističke zone unaprijed tako da onaj tko kupuje nekretninu odmah zna u koju je svrhu može koristiti, a ne da ovako strahujemo od moguće promjene zakona.	Primljeno na znanje	Napominjemo da se ukidanje mogućnosti iznajmljivanja u prostorima stambene namjene odnosi na ugostitelje, a ne na iznajmljivače.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Predlažem da se već izdana rješenja ne diraju.		
40.	NATAŠA VUKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Navod zakonodavca da se predloženi Zakon donosi radi suzbijanja pravne nesigurnosti proturječan je samom tekstu Nacrta, koji de facto generira visoku razinu pravne nepredvidljivosti. Retroaktivnim posezanjem u pravomoćno izdana rješenja za pružanje usluga u domaćinstvu, koja su izdana bez vremenskog ograničenja, izravno krši opće načelo prava EU o zaštiti legitimnih očekivanja (legitimate expectations). Građani su, pouzdajući se u trajni karakter izdanih upravnih akata, samostalno investirali značajna sredstva u obnovu nekretnina, čime su stvorili pravni odnos s državom koji se ne može jednostrano raskinuti bez teške povrede Ugovora o funkcioniranju Europske unije (TFEU) i povrede slobode pružanja usluga. Zakonodavac se neosnovano poziva na Uredbu (EU) 2024/1028 kao na strateški odgovor za socioekonomske probleme stanovanja, zanemarujući pritom njezinu primarnu narav. Navedena Uredba je instrument za osiguranje transparentnosti putem prikupljanja i razmjene podataka, a ne pravni temelj za uvođenje restriktivnih administrativnih barijera poput suglasnosti suvlasnika ili prisilne rekategorizacije za iznajmljivače i ugostiteljske usluge u domaćinstvu. Članak 1. predmetne Uredbe nalaže provedbu politika na „razmjernan način“, dok mjere iz ovog Nacrta predstavljaju neproporcionalan napad na imovinu i rad. Budući da je rok za izradu Planova upravljanja destinacijom prorogiran za kraj 2026. godine, razvidno je da Zakonodavac ne posjeduje empirijske podatke kojima bi dokazao negativan utjecaj kratkoročnog najma	Nije prihvaćen	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			na lokalna tržišta, čime su navedeni razlozi za donošenje Zakona svedeni na razinu arbitrarnog mišljenja bez izrade studija učinka državnih institucija za statistiku (Impact Assessment). Isto i objašnjenje o potrebi poboljšanja „imidža destinacije“ putem prisilnog uklanjanja objekata niže kategorije predstavlja nedopustivo izobličavanje tržišnog natjecanja. Prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda Europe uniije (CJEU), subjektivni estetski ciljevi ili percepcija kvalitete ne predstavljaju „imperativne razloge od općeg interesa“ koji bi mogli suspendirati temeljna prava na rad i vlasništvo. Načelo razmjernosti europskog prava nalaže primjenu blažih mjera, umjesto represivne rekategorizacije koja vodi ka administrativnom gašenju djelatnosti. Izostanak službenog studija učinka (Impact Assessment), koje bi potvrdilo nužnost ovih mjera, čini predloženi nacrt Zakona pravno neodrživim u odnosu na Uredbu o uslugama (2006/123/EZ) i ustavni poredak Republike Hrvatske. Ovakvo rješenje dugoročno stvara pravnu nesigurnost, kako pojedinim građanima, tako i javnom interesu cijelog društva, uzrokujući nepotrebne troškove za naknadne ispravke i usklađivanje ovog Zakona s europskim pravom.		
41.	SANDRA LORENZIN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Ne slažem se s dijelom Ocjene stanja u kojem se kao jedan od ključnih razloga za pooštavanje regulacije privatnog smještaja navode nedostatak nekretnina za stalno stanovanje, rast cijena nekretnina i dugoročnog najma te negativan utjecaj na održivost turističkih destinacija.	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar. Rješavanje pitanja dostupnosti stambenog fonda provodi se kroz širi paket mjera stambene politike, koji obuhvaća djelokrug više tijela državne uprave, uključujući poreznu politiku, prostorno planiranje, tržište nekretnina, socijalne politike i financijske

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Takva ocjena nije jednako primjenjiva na cijelo područje Republike Hrvatske te ne uzima u obzir značajne regionalne i lokalne razlike. U brojnim manjim turističkim mjestima, ruralnim sredinama, otočnim područjima te manjim obalnim općinama ne postoji izražena lokalna potražnja za dugoročnim stanovanjem u mjeri u kojoj bi legalni obiteljski smještaj predstavljao primarni uzrok nedostupnosti stanovanja. Smatram da se problem dostupnosti stanovanja, opterećenja infrastrukture i održivosti turizma ne može promatrati isključivo kroz prizmu registriranih privatnih iznajmljivača niti se navedeni problemi mogu učinkovito rješavati prvenstveno kroz Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti. U brojnim obalnim i turističkim sredinama najveći pritisak na komunalnu infrastrukturu, prirodne resurse, obalni prostor i identitet mjesta često proizlazi iz prekomjerne artmanizacije, prenamjene prostora i izgradnje velikog broja neprimjerenih nekretnina namijenjenih prodaji, a ne iz legalnog obiteljskog smještaja. Takve nekretnine najčešće kupuju nerezidenti ili povremeni korisnici koji ih koriste sezonski, najvećim dijelom tijekom ljetnih mjeseci, dok tijekom ostatka godine ostaju prazne i ne doprinose demografskoj stabilnosti ni cjelogodišnjem životu lokalne zajednice. Kao osoba koja živi u manjoj turističkoj destinaciji, izravno svjedočim da najveći pritisak na prostor, infrastrukturu i održivost destinacije često ne dolazi od registriranog obiteljskog smještaja, nego od intenzivne novogradnje, prekomjerne apartmanizacije i nelegalnog korištenja nekretnina, posebice u manjim obalnim sredinama		instrumente. Upravo takav integrirani pristup predviđen je i Programom Vlade Republike Hrvatske za razdoblje 2024. – 2028., u kojem je dostupnost stanovanja prepoznata kao jedan od strateških prioriteta te se naglašava potreba za sustavnim, dugoročnim i međuresornim rješenjima. Nacrt prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ima jasno definiran i ograničen predmet uređenja, koji se odnosi na obavljanje ugostiteljske djelatnosti i pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. Mjere predložene ovim Zakonom rješavaju dio problema. Ovaj Zakon stoga predstavlja samo jedan dio šireg skupa javnih politika, dok se ostali aspekti dostupnosti stanovanja rješavaju kroz druge zakone, programe i mjere u nadležnosti različitih tijela državne uprave. Prijedlog zakona također prepoznaje problematiku iznajmljivanja smještaja bez rješenja, najčešće u upravo u nekretninama koje su kupljene kao kuće ili stanovi za odmor, te je iz toga razloga jasnije propisano kada se smještaj osoba koje nisu članovi uže obitelji vlasnika smatra neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga, uključujući određivanje objektivnih pokazatelja organiziranog ili ponavljajućeg pružanja usluga smještaja u domaćinstvu. Također, propisane su strože prekršajne kazne i proširene su ovlasti inspekcija za provođenje nadzora.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			gdje sezonska izgrađenost višestruko premašuje stvarne potrebe lokalnog stanovništva Osim toga značajan dio sive ekonomije vezan je upravo uz nekomercijalno korištenje takvih nekretnina, uključujući ustupanje prijateljima, poznanicima ili trećim osobama izvan službenih sustava evidencije i oporezivanja. U obrazloženju nije jasno razdvojen utjecaj legalno registriranog obiteljskog smještaja od utjecaja nekomercijalnog i neregistriranog korištenja nekretnina, zbog čega postoji rizik da se regulatorne mjere usmjere prema evidentiranim i porezno transparentnim iznajmljivačima, dok stvarni izvori sive ekonomije i infrastrukturnog opterećenja ostanu nedovoljno adresirani. Ščitavanjem Ocjene stanja i predloženih zakonskih rješenja stječe se dojam da se najveći dio uzroka problema povezanih s održivošću turizma, dostupnošću stanovanja, opterećenjem infrastrukture, sivom ekonomijom i kvalitetom turističke ponude dominantno povezuje upravo s privatnim iznajmljivačima, iako je riječ o znatno složenijim i višeslojnim društvenim, tržišnim, urbanističkim i regulatornim izazovima. Takav pristup može dovesti do nerazmjernog regulatornog opterećenja jedne skupine tržišnih sudionika, bez dovoljno jasnog razlikovanja stvarnih uzroka pojedinih problema i bez jednako učinkovitog adresiranja drugih relevantnih čimbenika poput prostornog planiranja, apartmanizacije, nekomercijalnog i neregistriranog korištenja nekretnina te šire stambene i porezne politike. Smatram da se navedeni oblici neregistriranog korištenja nekretnina ne mogu učinkovito riješiti dodatnim administrativnim		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			opterećivanjem registriranih privatnih iznajmljivača kroz Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti. Učinkovitije rješenje zahtijeva koordinirano djelovanje kroz prostorno planiranje, lokalne razvojne politike, stambenu politiku, porezne mehanizme te jači i učinkovitiji nadzor neregistrirane djelatnosti. Bez jasnog razlikovanja legalnog obiteljskog smještaja od problema prekomjerne apartmanizacije, i nekomercijalnog korištenja nekretnina postoji opasnost da predloženi zakon teret rješavanja strukturnih problema prebaci na registrirane iznajmljivače, bez stvarnog uklanjanja glavnih uzroka koji utječu na održivost turističkih destinacija i tržište nekretnina. Predlažem da se kod izrade zakonskih rješenja uvede regionalni i lokalni pristup temeljen na stvarnim podacima pojedine destinacije, uključujući demografske pokazatelje, stanje na tržištu nekretnina, strukturu korištenja smještajnih kapaciteta, razinu komunalnog opterećenja te prostorne kapacitete lokalne zajednice.		
42.	STEVO ŽUFIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Teško je i čitati kava je dana ocjena stanja sa nekoliko ključnih teza Ministarstva: sugerira se da je privatni smještaj uzrok stambene krize, sugerira se da treba dodatno administrativno ograničavanje, sugerira se da su iznajmljivači problem koji treba disciplinirati, dobija se dojam da se zbog sive ekonomije kažnjavaju legalni iznajmljivači, u zakonu se pod krinkom „kvalitete” uvodi birokratski pritisak na iznajmljivače. Ne slažem se s velikim dijelom „Ocjene stanja” jer je cijeli dokument pisan iz perspektive prema kojoj je privatno iznajmljivanje primarni uzrok problema na tržištu nekretnina, u turizmu	Primljeno na znanje	Rješavanje pitanja dostupnosti stambenog fonda provodi se kroz širi paket mjera stambene politike, koji obuhvaća djelokrug više tijela državne uprave, uključujući poreznu politiku, prostorno planiranje, tržište nekretnina, socijalne politike i financijske instrumente. Upravo takav integrirani pristup predviđen je i Programom Vlade Republike Hrvatske za razdoblje 2024. – 2028., u kojem je dostupnost stanovanja prepoznata kao jedan od strateških prioriteta te se naglašava potreba za sustavnim, dugoročnim i međuresornim rješenjima. Nacrt prijedloga

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			i u lokalnim zajednicama, dok se pritom zanemaruje stvarno stanje i širi gospodarski kontekst. Kroz cijeli tekst vidljivo je unaprijed stvoreno negativno stajalište prema malim privatnim iznajmljivačima, koji se prikazuju kao problem koji treba ograničiti i administrativno kontrolirati, umjesto kao važan dio hrvatskog turizma i gospodarstva. Posebno je problematično što se rast cijena nekretnina i nedostatak stanova gotovo isključivo povezuju s kratkoročnim najmom, iako su stvarni razlozi puno složeniji: opći rast cijena nekretnina u cijeloj Europi, niska produktivnost u Hrvatskoj i posebno niska produktivnost administrativnog aparata i enormno povećanje njihovih plaća što generira inflaciju, rast cijena građevinskih radova i zemljišta, koncentracija stanovništva u urbanim centrima, ograničenja u urbaniziranju novih površina za izgradnju pa imamo nesrazmjer između ponude i potražnje, te dugogodišnji izostanak ozbiljne državne i lokalne javne stambene politike. Ne može se mali privatni iznajmljivač koji iznajmljuje jedan apartman proglasiti glavnim krivcem za stambenu politiku države. Također je neprihvatljivo da se pod izlikom „uvođenja reda” uvode mjere koje ozbiljno zadiru u pravo vlasništva i slobodu poduzetništva. Velik broj predloženih odredbi nema stvarnu vezu s kvalitetom usluge niti zaštitom gostiju, već služi stvaranju novih administrativnih prepreka i otežavanju poslovanja privatnim iznajmljivačima. Obrazloženja za ove odredbe temelje se uglavnom na općenitim tvrdnjama i organiziranoj medijskoj hajki koja traje već godinama bez konkretnih analiza i jasnih pokazatelja da bi upravo ovakve mjere riješile probleme koje Ministarstvo navodi.		Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ima jasno definiran i ograničen predmet uređenja, koji se odnosi na obavljanje ugostiteljske djelatnosti i pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. Mjere predložene ovim Zakonom rješavaju dio problema. Ovaj Zakon stoga predstavlja samo jedan dio šireg skupa javnih politika, dok se ostali aspekti dostupnosti stanovanja rješavaju kroz druge zakone, programe i mjere u nadležnosti različitih tijela državne uprave. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Primjerice, potpuno je neutemeljena teza da osoba koja iznajmljuje apartman u višestambenoj zgradi ne može biti „domaćin“, dok to može biti netko u kući za odmor. Još je apsurdnije vezivanje statusa domaćina uz administrativne granice županije, što nema nikakve veze s kvalitetom usluge niti stvarnim odnosom prema gostima. Također, traženje suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam predstavlja ozbiljno zadiranje u pravo vlasništva i stvara dvostruke standarde. U stambenim zgradama bez posebnih suglasnosti mogu djelovati razni uredi, saloni, ordinacije i druge poslovne djelatnosti koje stvaraju puno veći promet ljudi i opterećenje zgrade nego turistički najam, ali se upravo privatni smještaj pokušava posebno ograničiti. Neprihvatljivo je i retroaktivno djelovanje kroz prijelazne odredbe kojima se postojećim legalnim iznajmljivačima praktično prijeti gubitkom rješenja i poslovanja, iako su ulagali sredstva i često podizali kredite temeljem tada važećih propisa. Takvo postupanje ozbiljno narušava pravnu sigurnost i povjerenje građana u pravni sustav Republike Hrvatske. Posebno zabrinjava dio obrazloženja kojim se praktički unaprijed sugerira da objekti niže kategorije negativno utječu na imidž destinacije. Hrvatski privatni smještaj desetljećima je bio jedan od temelja razvoja turizma, posebno u obiteljskom i autentičnom segmentu ponude. Nije realno niti opravdano očekivati da svi objekti budu luksuzni smještaj visoke kategorije jer turističko tržište treba imati različite razine ponude dostupne različitim skupinama gostiju. Umjesto dodatne birokratizacije i ograničavanja legalnih iznajmljivača, fokus države trebao bi biti na: suzbijanju		ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Definicija višestambene zgrade i stambeno-poslovne zgrade i obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam propisana je Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24).

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			stvarnog rada na crno, ubrzanju novih građevinskih područja da bi se izjednačila ponuda sa potražnjom i ubrzanje i pojednostavljenje administrativnih postupaka, rasterećenju legalnih iznajmljivača, poticanju ulaganja u kvalitetu kroz poticaje, a ne represiju, razvoju ozbiljne javne stambene politike koja nema veze s privatnim iznajmljivačima. Predloženi zakon u velikom dijelu ostavlja dojam ideološkog i administrativnog obračuna s privatnim smještajem, umjesto stvaranja uravnoteženog i pravednog sustava koji bi jednako štitio interese građana, lokalnih zajednica i turističkog gospodarstva.		
43.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Ocjena stanja ne sadrži informacije o seoskom agroturizmu kojim se u Republici Hrvatskoj prema našim procjenama bavi oko 1 100 poljoprivrednika od kojih su 75% OPG-ovi. Seoski agroturizam potrebno je urediti sukladno Nacionalnoj razvojnoj strategiji, Strategiji održivog turizma i Strategiji poljoprivrede do 2030. godine. Obrazloženje: Strategija održivog turizma pozicionirala je seoski agroturizam kao jedan od glavnih turističkih proizvoda koji će se poticati u okviru provedbe Strategije i pripadajućih akata, i to zbog njegove autohtone ponude, važnosti za održivost ruralnih područja i doprinosa svim važnijim ciljevima Strategije. Poticanje razvoja seoskog turizma predviđa se stvaranjem pozitivnijeg poslovnog okružja uključivo zakonodavni okvir, kreiranjem uvjeta za stručnu podršku putem suradnje sa strukovnim udrugama u turizmu, i promocijom. Predlažemo dopunu kako slijedi: Država bi trebala posebnu pažnju posvetiti koordiniranom reguliranju	Nije prihvaćen	Predloženi navod neće se dodati u nenormativnom dijelu s obzirom da se prijedlozi Udruge ruralnog turizma Hrvatske vezano uz zakonsko uređenje agroturizma na način na koji Udruga traži ne prihvaćaju.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			seoskog agroturizma, iznimno kompleksne djelatnosti kojom se bavi oko 1 100 poljoprivrednika. Postojeći Zakon propisuje različite uvjete za pružanje ugostiteljskih usluga za OPG-ove u odnosu na ostale organizacijske oblike poljoprivrednika koji se tretiraju kao ugostitelji. Time se dovodi u pitanje ustavom zajamčena jednakost poduzetnika koja proizvodi i nepotrebne animozitete u sektoru dok ugostiteljske usluge ostaju nestandardizirane protivno interesima potrošača. Izostanak adekvatnog reguliranja ugostiteljskih usluga u seoskom agroturizmu umanjuje mogućnosti za njegov razvoj u skladu sa strateškim dokumentima na svim razinama te dovodi do manjka cjelovitih statističkih podataka, pri čemu onemogućuje osiguravanje preduvjeta za fleksibilizaciju propisa u domeni ostalih ministarstava, a koja bi trebala osigurati što lakši plasman šireg dijapazona vlastitih poljoprivrednih proizvoda u turističkoj ponudi.		
44.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Predloženim izmjenama ukida se obveza ispunjavanja uvjeta stručne osposobljenosti, uključujući majstorski ispit, za trgovačka društva, dok obrtnici i nadalje podliježu tim uvjetima temeljem posebnih propisa. Iako smo svjesni da se predmetna odredba u praksi nije provodila, ovakvim rješenjem šalje se poruka da stručnost, kvalifikacije i kvaliteta rada u ugostiteljstvu nisu nužni, što smatramo pogrešnim smjerom razvoja sektora. Predlaže se zadržavanje prethodnog normativnog rješenja uz propisivanje jasnog roka za donošenje provedbenog pravilnika kojim bi se osigurala provedivost odredbe i ravnopravan tretman svih oblika obavljanja djelatnosti.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da važeći Zakon sadrži odredbu prema kojoj trgovačka društva trebaju ispunjavati posebne uvjete stručne osposobljenosti (obrazovanje, majstorski ispit i sl.), međutim ta odredba nikada nije zaživjela u praksi budući da nije donesen pravilnik kojim bi se precizno definirale potrebne kvalifikacije zaposlenih u trgovačkim društvima koja obavljaju ugostiteljsku djelatnost. S druge strane, za obrtnike se pitanje stručne osposobljenosti i dalje uređuje posebnim propisima (Zakon o obrtu i Pravilnik o vezanim i povlaštenim obrtima), čime je osigurana regulacija u sektoru gdje je takav sustav već funkcionalan i provediv. U aktualnim gospodarskim okolnostima, obilježenim izraženim nedostatkom radne snage u turizmu i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					ugostiteljstvu, uvođenje ili zadržavanje dodatnih formalnih uvjeta stručne osposobljenosti za trgovačka društva predstavljalo bi značajnu administrativnu prepreku zapošljavanju, bez stvarnog učinka na povećanje kvalitete usluge. Takva bi obveza dodatno otežala popunjavanje radnih mjesta, osobito u sezonama povećane potražnje, te bi bila kontraproduktivna za funkcioniranje sektora. Istodobno, kvaliteta rada i profesionalni standardi u ugostiteljstvu ne osiguravaju se isključivo formalnim kvalifikacijama, već sve više kroz tržišne mehanizme, standarde poslovanja i transparentnost uvjeta rada. U tom kontekstu valja istaknuti i implikacije Direktive (EU) 2023/970 o transparentnosti plaća, koja uvodi obvezu jasnih, objektivnih i unaprijed definiranih kriterija za određivanje plaća i napredovanje, kao i transparentnost uvjeta zapošljavanja. Takav pristup poslodavce usmjerava na stvarno vrednovanje znanja, vještina i odgovornosti radnika, a ne isključivo na formalne uvjete. Slijedom navedenog, predloženo rješenje ne predstavlja odustajanje od kvalitete i stručnosti, već uklanjanje neprovedive i suvišne administrativne obveze, uz zadržavanje postojećih mehanizama regulacije kroz posebne propise i tržišne standarde.
45.	ŠOŠA TOŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Kratkoročni najam često se navodi kao jedan od glavnih uzroka porasta cijena nekretnina, pritom zanemarujući cjelovitu analizu koja uključuje i povećanu potražnju za kupnjom nekretnina od strane stranih državljana. Zbog relativno malih administrativnih prepreka, stranim državljanima omogućena je brza i jednostavna kupnja nekretnina, a njihova veća kupovna moć daje im prednost u odnosu na hrvatske građane. Stranci svoje nekretnine često ne iznajmljuju dugoročno; one	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Ovaj Nacrt prijedloga zakona prepoznaje problematiku vezanu uz smještaj u kućama i stanovima za odmor te jasnije propisuje kriterije razlikovanja privatnog korištenja takvih nekretnina od prikrivenog obavljanja djelatnosti iznajmljivanja. Osim toga, ovaj Nacrt prijedloga zakona propisuje strože kazne za iznajmljivanje na crno te proširuje ovlasti inspekcija.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			im služe kao investicija ili kao nekomercijalni smještaj. Također, uočeno je da pojedini vlasnici formalno iznajmljuju nekretnine, a potom se pozivaju na odredbe o smještaju rodbine i prijatelja kako bi izbjegli obvezu registracije djelatnosti. Takva praksa u velikoj se mjeri pripisuje stranim vlasnicima koji svoje nekretnine zapravo iznajmljuju neprijavljeno. Predložene regulative neće povećati stambeni fond niti smanjiti udio nekomercijalnog smještaja. Naprotiv, može se očekivati porast broja praznih nekretnina, nastavak gubitaka za državni proračun zbog nekomercijalnog smještaja te trajna nekonkurentnost hrvatskih građana na tržištu nekretnina uslijed njihove niže kupovne moći u odnosu na strane kupce.		
46.	IVA RUKAVINA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Poštovani, smatram da je potrebno povećati učinkovitost u suzbijanju buke iz ugostiteljskih objekata što je već desetljećima veliki problem jer se vlasnici većine ugostiteljskih objekata po tom pitanju ponašaju praktički bez ograničenja. Posebice što im lokalne vlasti dodatno izdaju dozvole za koncerte, terase i produljenje radnog vremena, a u praksi nadzora nad bukom gotovo da i nema. Smatram da je nadzor sa sanitarne inspekcije potrebno proširiti i na komunalne redare. Bez obzira što gradovi imaju svoje pravilnike o zaštiti od buke, njihovi komunalni redari takav nadzor ne provode.	Primljeno na znanje	Napominjemo da su mjere u cilju izbjegavanja, sprječavanja ili smanjenja štetnih učinaka na zdravlje ljudi koje uzrokuje buka u okolišu propisane Zakonom o zaštiti od buke (NN 30/09, 55/13, 153/13, 41/16, 114/18, 14/21) te Vaše prijedloge možete iznijeti prilikom javnog savjetovanja o izmjenama toga Zakona.
47.	ROBERT RADIZLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Ovim zakonom iznajmljivanje na crno se neće nikako spriječiti. Na koji način inspekcije mogu upadati u privatne stanove, kako se misli dokazati da netko iznajmljuje apartman na crno....? Problem iznajmljivanja na crno stvorile su lokalne vlasti jer su se udružile sa građevinskom mafijom kako bi im omogućili gradnju što	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Nacrt prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti polazi od pretpostavke da treba učiniti sve što je moguće sprječavanje obavljanja neregistrirane djelatnosti i uvodi niz konkretnih mjera kojima se značajno jača mogućnost nadzora i suzbijanja iznajmljivanja "na crno", osobito u području

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
.			više stanova za prodaju strancima, a koji te stanove onda iznajmljuju na crno. Prostorne planove koriste kao mašine za štancanje novca, a tome se ne misli stati na kraj, a legalnim iznajmljivačima da. Zakonom se nastoji samo smanjiti i uništiti legalne privatne iznajmljivače i prisiliti ih na odustajanje od iznajmljivanja. Tako su uništeni mali poljoprivrednici, stočari, proizvođači mlijeka... Namjerno se ljudima ugrožava egzistencija. Hrvatskoj ne treba nikakav neprijatelj, najveći neprijatelj nam je Vlada.		smještaja. Prije svega, Zakonom se, sukladno Uredbi (EU) 2024/1028, uspostavlja jedinstveni sustav registracije iznajmljivača i smještajnih jedinica, pri čemu svaka smještajna jedinica dobiva registracijski broj. Taj broj obvezno se mora isticati prilikom oglašavanja na internetskim platformama, a platforme su dužne ukloniti oglase bez važećeg registracijskog broja ili s nevažećim podacima. Na taj se način onemogućuje ili bitno otežava oglašavanje neregistriranog smještaja putem najčešćih prodajnih kanala. U pogledu nadzora, važno je naglasiti da se inspekcijski nadzor ne provodi proizvoljnim ulascima u privatne stanove, već isključivo u skladu sa zakonom i propisanim ovlastima. Tijelima nadzora na raspolaganju stoji više instrumenata postupanja, među kojima je i korištenje interneta i digitalnih alata, poput analize javno dostupnih oglasa, podataka s internetskih platformi, recenzija korisnika, izjava gostiju te razmjene podataka između nadležnih tijela. Takvi podaci mogu predstavljati jedan od elemenata za procjenu postojanja organiziranog ili ponavljajućeg pružanja usluga smještaja uz naknadu, na temelju kojih se, ako su ispunjeni zakonski uvjeti, mogu poduzeti daljnje radnje. Radi povećanja učinkovitosti nadzora, ovlasti za postupanje u području neregistriranog iznajmljivanja proširuju se i na Carinsku upravu te komunalne redare uz turističku inspekciju Državnog inspektorata. Time se omogućuje veća prisutnost nadzornih tijela, bolja razmjena informacija i učinkovitije postupanje u slučajevima sumnje na nezakonito poslovanje. Osim toga, Zakonom se postrožuju sankcije za obavljanje neregistrirane djelatnosti, uključujući zabranu daljnjeg rada, pečačenje prostora, obvezu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					uklanjanja oglasa te novčane kazne s izraženijim odvrćajućim učinkom. Posebna se pozornost posvećuje i sprječavanju zlouporaba instituta smještaja rodbine i prijatelja, koje se u praksi koriste za prikrivanje komercijalnog iznajmljivanja. Nacrt Zakona nije usmjeren protiv legalnih privatnih iznajmljivača, već mu je cilj uspostava jednakih pravila za sve sudionike na tržištu, smanjenje sive ekonomije i zaštita onih koji posluju u skladu s propisima od nelojalne konkurencije. Pitanja prostornog planiranja, gradnje i upravljanja prostorom uređuju se posebnim propisima te nisu predmet ovoga Zakona.
48.	IVAN TOŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	EU uredba i predlagatelj zakona navode da kratkoročni najam smanjuje dostupnost dugoročnih stambenih prostora te dovodi do porasta cijena nekretnina, no takvo pojednostavljenje zanemaruje ključne činjenice o strukturi tržišta nekretnina. Ako se pogleda šira slika, jasno je da problem nije primarno u turističkom iznajmljivanju, nego u snažnom i rastućem utjecaju stranih kupaca. Prema dostupnim procjenama, oko 40% kupoprodaja nekretnina u RH otpada na strane državljane, a od toga je preko 90% koncentrirano u obalnim županijama. To znači da otprilike gotovo svaka druga nekretnina završava u rukama stranih kupaca, a njihova platežna moć omogućuje im da plate cijene koje su za većinu domaćih kupaca nedostižne. U takvim okolnostima cijene nekretnina ne rastu zbog toga što se stanovi iznajmljuju turistima, nego zato što postoji kontinuirana potražnja kupaca koji mogu i žele platiti više. Osim toga, važno je razumjeti razliku u ponašanju vlasnika. Domaći vlasnici koji iznajmljuju turistima često time financiraju vlastitu	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Rješavanje pitanja dostupnosti stambenog fonda provodi se kroz širi paket mjera stambene politike, koji obuhvaća djelokrug više tijela državne uprave, uključujući poreznu politiku, prostorno planiranje, tržište nekretnina, socijalne politike i financijske instrumente. Upravo takav integrirani pristup predviđen je i Programom Vlade Republike Hrvatske za razdoblje 2024. – 2028., u kojem je dostupnost stanovanja prepoznata kao jedan od strateških prioriteta te se naglašava potreba za sustavnim, dugoročnim i međuresornim rješenjima. Nacrt prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ima jasno definiran i ograničen predmet uređenja, koji se odnosi na obavljanje ugostiteljske djelatnosti i pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. Mjere predložene ovim Zakonom rješavaju dio problema. Ovaj Zakon stoga predstavlja samo jedan dio šireg skupa javnih politika, dok se ostali aspekti dostupnosti stanovanja rješavaju kroz druge zakone, programe i mjere u nadležnosti različitih tijela državne uprave. Prijedlog zakona također prepoznaje

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			egzistenciju ili održavanje nekretnine, a njihovi bi stanovi u mnogim slučajevima i bez turizma ostali izvan dugoročnog najma. S druge strane, strani kupci nekretnine koriste povremeno ili ih drže kao investiciju, što znači da značajan dio stambenog fonda ostaje prazan veći dio godine. Takva struktura vlasništva dodatno smanjuje realno dostupnu ponudu stanova za stalno stanovanje. Istovremeno, kontinuirani rast cijena uzrokovan ulaskom kapitala izvana čini kupnju ili najam sve težima za lokalno stanovništvo. Fokusiranje isključivo na kratkoročni najam zato promašuje bit problema. Ograničavanje turističkog iznajmljivanja neće riješiti temeljni uzrok nedostatka stambenog prostora. U prilog tome govori činjenica da je nekomercijalni smještaj po broju objekata i ležajeva premašio sve ostale oblike smještaja (apartmani, hoteli, kampovi). Često se iznajmljuje na crno u krugu "rodbine i prijatelja" u zatvorenim grupama izbjegavajući OTA platforme i društvene mreže, a primopredaja ključeva se odvija u inozemstvu. Ako se želi ozbiljno govoriti o dostupnosti stambenog fonda, fokus se mora pomaknuti s kratkoročnog najma na strukturu vlasništva i utjecaj stranog kapitala na tržište nekretnina.		problematiku iznajmljivanja smještaja bez rješenja, najčešće u upravo u nekretninama koje su kupljene kao kuće ili stanovi za odmor, te je iz toga razloga jasnije propisano kada se smještaj osoba koje nisu članovi uže obitelji vlasnika smatra neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga, uključujući određivanje objektivnih pokazatelja organiziranog ili ponavljajućeg pružanja usluga smještaja u domaćinstvu. Također, propisane su strože prekršajne kazne i proširene su ovlasti inspekcija za provođenje nadzora.
49.	SANJA BULJANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	U aktualnim gospodarskim okolnostima, obilježenim nedostatkom radne snage u turističkom i ugostiteljskom sektoru, primjena odredbe kojom se definira stupanj obrazovanja, stručna osposobljenost ili majstorski ispit barem jedne zaposlene osobe u tom objektu kako za trgovačka društva tako i za obrte, bila bi kontraproduktivna i opterećujuća. Stoga i obrte u ugostiteljskom sektoru treba također izuzeti iz primjene ove odredbe bez obzira što ih	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Navedena obveza za ugostiteljske obrte proizlazi iz Zakona o obrtu (NN 143/13, 127/19 i 41/20) i Pravilnika o vezanim i povlaštenim obrtima (NN 148/24), stoga bi njezino ukidanje u odnosu na obrte zahtijevalo izmjenu tih propisa.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Zakon o obrtu na to obvezuje. U protivnom, obrtnici bi bili u neravnopravnom položaju spram trgovačkih društava. Nažalost, mnogi obrtnici ne mogu prenijeti poslovanje u oblik trgovačkog društva jer im banke koje su ih kreditirale, to ne dopuštaju.		
50.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI a) Ocjena stanja	Poštovani, slažem se sa Vama da je potrebno podignuti razinu kvalitete smještaja. Kao mali iznajmljivač, suprug i ja zajedno sa njegovom majkom, uložili smo svoja sredstva kako bismo mogli izgraditi 6 apartmana sa 4 zvjezdice kategorizacijom i pripadajućim bazenom. O apartmanima brine uglavnom njegova majka koja živi u prizemlju i u pravom smislu je domaćin. Ista je i ishodila rješenje na svoje ima na 3 apartmana. Za vrijeme sezone i ja , koja imam preostala tri apartmana, živim s njom i brinem se o apartmanima. Sada prema novom zakonu, domaćinom se ne smatra iznajmljivač koji iznajmljuje u stambenoj zgradi koja ima više od 4 stana (to proizlazi iz definicije stambene zgrade koja je preuzeta iz Zakona o upravljanju i održavanju zgrada koja definira zgradu kao objekt od minimalno 4 stana). Smatramo stoga da to nije u skladu sa Vašim uvodnim odredbama kojim se želi postići izmjene zakona. Nadalje, prijedlog novog Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, kojim se predviđaju ograničenja odnosno ukidanje mogućnosti obavljanja ugostiteljske djelatnosti u domaćinstvu te onemogućavanje fizičkim i pravnim osobama da nastave obavljati djelatnost iznajmljivanja apartmana i drugih oblika smještaja, ističemo kako takve mjere otvaraju ozbiljna ustavnopravna pitanja, osobito u odnosu na zaštitu legitimnih očekivanja, pravo vlasništva, pravnu sigurnost i načelo razmjernosti. Naime, prema ustaljenoj praksi Europskog suda za	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je definicija višestambene zgrade propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Intencija zakonske odredbe prema kojoj se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža ugostiteljske usluge smještaja u višestambenim i stambeno-poslovnim zgradama nije dovođenje u pitanje kvalitete smještaja niti ulaganja pojedinih iznajmljivača, već zaštita primarne stambene funkcije takvih zgrada te poticanje korištenja stanova u zgradama prvenstveno u svrhu dugotrajnog stanovanja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ljudska prava i Ustavnog suda Republike Hrvatske, legitimna očekivanja predstavljaju sastavni dio prava vlasništva zajamčenog člankom 48. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske te člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ustavni sud Republike Hrvatske u više je svojih odluka zauzeo stajalište da se pojam vlasništva mora tumačiti vrlo široko te da obuhvaća ne samo postojeća imovinska prava, nego i gospodarske interese te legitimna očekivanja stranaka da će njihova imovinska prava, zasnovana na pravnim aktima države, biti poštovana i zaštićena. Posebno se ističe odluka Ustavnog suda broj U-III B-1373/2009 od 7. srpnja 2009., u kojoj je Ustavni sud naveo da legitimno očekivanje može predstavljati „imovinu“ u smislu ustavne i konvencijske zaštite kada se temelji na pravomoćnom i zakonitom aktu države te kada su građani na temelju takvog akta preuzeli financijske i druge obveze. U konkretnom slučaju, veliki broj građana Republike Hrvatske ulagao je značajna financijska sredstva u kupnju, adaptaciju i opremanje nekretnina upravo temeljem važećeg zakonodavnog okvira i izdanih rješenja nadležnih tijela za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u domaćinstvu. Takva ulaganja vrlo često uključuju dugoročne kredite, hipotekarna zaduženja, ulaganja životne uštede i te preuzimanje višegodišnjih financijskih obveza, pri čemu su građani legitimno očekivali da će djelatnost koju zakonito obavljaju moći nastaviti obavljati pod razumnim i predvidivim uvjetima. Legitimna očekivanja tih osoba nisu apstraktna niti hipotetska, već proizlaze iz konkretnih upravnih akata države, postojećeg zakonodavnog okvira i dugogodišnje regulatorne		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			politike Republike Hrvatske koja je aktivno poticala razvoj privatnog smještaja kao dijela turističke ponude. Država je godinama kroz poreznu politiku, turističke strategije i zakonska rješenja stvarala pravni okvir koji je građanima davao opravdano povjerenje da će njihova ulaganja biti pravno zaštićena. U tom smislu eventualno potpuno ukidanje mogućnosti obavljanja djelatnosti ili zabrana daljnjeg ishoda rješenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu predstavljalo bi ozbiljno zadiranje u pravo vlasništva i legitimna očekivanja građana, osobito ako bi takve mjere djelovale retroaktivno ili dovele do faktične nemogućnosti korištenja nekretnina za svrhu radi koje su kupljene ili uređene. Prema praksi Europskog suda za ljudska prava, miješanje države u pravo vlasništva mora zadovoljiti test zakonitosti, legitimnog cilja i razmjernosti. To znači da svaka mjera koja ograničava korištenje imovine mora biti nužna, prikladna i razmjerna cilju koji se želi postići te mora uspostaviti pravičnu ravnotežu između javnog interesa i zaštite prava pojedinca. Ustavni sud Republike Hrvatske posebno je naglasio da zakonske posljedice moraju biti primjerene legitimnim očekivanjima stranaka te da načelo vladavine prava podrazumijeva pravnu sigurnost i predvidivost pravnog poretka. Građani moraju moći razumno predvidjeti pravne posljedice svojih ulaganja i poslovnih odluka. Iznenađna regulatorna promjena kojom bi se velikom broju građana faktično onemogućilo obavljanje djelatnosti koju zakonito obavljaju godinama predstavljala bi ozbiljno narušavanje načela pravne sigurnosti i povjerenja građana u pravni poredak.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Posebno valja istaknuti da bi potpuna zabrana obavljanja djelatnosti za fizičke i pravne osobe mogla predstavljati i oblik faktičnog oduzimanja gospodarskog sadržaja vlasništva („de facto deprivation“) u smislu prakse ESLJP-a, budući da bi nekretnine koje su kupljene ili prilagođene upravo radi turističkog najma izgubile znatan dio svoje gospodarske svrhe i vrijednosti. Osim toga, postavlja se pitanje razmjernosti takvih mjera jer nije jasno jesu li razmotrene blaže i manje restriktivne mjere kojima bi se eventualni ciljevi zakonodavca mogli postići bez drastičnog zadiranja u stečena prava građana. Primjerice, eventualne regulatorne promjene mogle bi se odnositi isključivo na buduće slučajeve, uz prijelazna razdoblja, zaštitu postojećih nositelja rješenja i poštivanje načela legitimnih očekivanja osoba koje su već izvršile ulaganja temeljem postojećeg pravnog okvira. Stoga smatramo da bi zakonodavac pri izradi konačnog teksta Zakona morao posebno voditi računa o: zaštiti legitimnih očekivanja postojećih iznajmljivača, zabrani retroaktivnog djelovanja zakona, načelu pravne sigurnosti i povjerenja građana u pravni poredak, ustavnom jamstvu prava vlasništva iz članka 48. Ustava Republike Hrvatske, načelu razmjernosti kod svakog ograničenja prava vlasništva, obvezi uspostave pravične ravnoteže između javnog interesa i prava pojedinaca. Svako zakonsko rješenje koje bi bez odgovarajućih prijelaznih mehanizama, zaštite stečenih prava i razmjernog pristupa dovelo do faktične zabrane obavljanja zakonito stečene djelatnosti moglo bi predstavljati povredu ustavnih i konvencijskih prava građana Republike Hrvatske.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
51.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	- propisuje se obveza usklađivanja iznajmljivača i obiteljskih poljoprivrednih gospodarstva s novim pravilnikom na način da će upravna tijela u županijama provesti postupke ponovnog utvrđivanja ISPUNJAVANJA uvjeta za vrste i kategorije objekata u domaćinstvu odnosno obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, počevši od najstarijih rješenja. Predlažemo korekciju jer upravna tijela neće utvrđivati uvjete već ispunjavanje uvjeta. Ukoliko se prihvati prijedlog o novom poglavlju o pružanju ugostiteljskih usluga u seoskom agroturizmu, predlažemo sljedeću dopunu: - propisuje se standardizirano pružanje ugostiteljskih usluga u seoskom agroturizmu za sve organizacijske oblike poljoprivrednika	Prihvaćen	Precizirat će se u odredbama Nacrta prijedloga zakona.
52.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	Udruženje ugostitelja Zagreb Zadržavanje stručnog uvjeta kao minimalnog standarda ugostiteljske struke Udruženje ugostitelja Zagreb ponovno ističe stav a odnosi se na potrebu zadržavanja stručnog uvjeta iz članka 10. stavka 1. točke 17. važećeg Zakona. Važeći Zakon propisuje da ugostitelj mora ispunjavati uvjete odgovarajućeg stupnja i vrste obrazovanja, stručne osposobljenosti ili majstorskog ispita, odnosno imati zaposlenu osobu koja te uvjete ispunjava. Prema Nacrtu novog Zakona, navedena se obveza ukida za ugostitelje koji posluju kao trgovačka društva. Smatramo da takvo rješenje nije opravdano jer može negativno utjecati na profesionalni standard djelatnosti, kvalitetu usluge, ravnopravnost tržišnog natjecanja i položaj ugostiteljske struke. Ugostiteljstvo se ne može svesti samo na registraciju poslovnog subjekta i ispunjavanje prostornih	Nije prihvaćen	Napominjemo da važeći Zakon sadrži odredbu prema kojoj trgovačka društva trebaju ispunjavati posebne uvjete stručne osposobljenosti (obrazovanje, majstorski ispit i sl.), međutim ta odredba nikada nije zaživjela u praksi budući da nije donesen pravilnik kojim bi se precizno definirale potrebne kvalifikacije zaposlenih u trgovačkim društvima koja obavljaju ugostiteljsku djelatnost. S druge strane, za obrtnike se pitanje stručne osposobljenosti i dalje uređuje posebnim propisima (Zakon o obrtu i Pravilnik o vezanim i povlaštenim obrtima), čime je osigurana regulacija u sektoru gdje je takav sustav već funkcionalan i provediv. U aktualnim gospodarskim okolnostima, obilježenim izraženim nedostatkom radne snage u turizmu i ugostiteljstvu, uvođenje ili zadržavanje dodatnih formalnih uvjeta stručne osposobljenosti za trgovačka društva predstavljalo bi značajnu administrativnu prepreku zapošljavanju, bez stvarnog

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			uvjeta. Riječ je o djelatnosti koja uključuje pripremu i usluživanje hrane i pića, rad s gostima, organizaciju poslovanja, primjenu higijenskih i sigurnosnih standarda, zaštitu potrošača, poštivanje poreznih i drugih poslovnih obveza te postupanje prema pravilima struke. Zbog toga zakonodavni okvir treba potvrditi da je ugostiteljstvo stručna i profesionalna djelatnost, a ne djelatnost koju je moguće obavljati bez ikakvog minimalnog stručnog praga. Posebno ukazujemo na nejednakost koja bi se dodatno produbila između ugostitelja koji posluju kao obrtnici i onih koji posluju putem trgovačkih društava. Zakon o obrtu za vezane obrte propisuje obvezu stručne osposobljenosti, odgovarajućeg strukovnog obrazovanja ili majstorskog ispita, odnosno mogućnost zapošljavanja osobe koja takav uvjet ispunjava. S druge strane, Zakon o trgovačkim društvima uređuje osnivanje, ustroj i poslovanje trgovačkih društava, ali ne propisuje poseban stručni uvjet za osobu koja osniva ili vodi društvo radi obavljanja ugostiteljske djelatnosti. Takvi se uvjeti, ako su potrebni za određenu djelatnost, uređuju posebnim sektorskim propisom. Upravo je zato Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti primjereno mjesto na kojem se mora osigurati jednak ili barem usporediv stručni standard za sve subjekte koji obavljaju istu djelatnost, neovisno o pravnom obliku. Ako stručni uvjet ostane propisan samo za obrtnike, a istodobno se ukloni za trgovačka društva, u praksi se stvara neravnopravan položaj. Obrtnik koji želi otvoriti restoran, caffè bar ili pizzeriju mora dokazivati stručnu spremu ili zaposliti osobu koja te uvjete ispunjava, dok trgovačko društvo može obavljati istu		učinka na povećanje kvalitete usluge. Takva bi obveza dodatno otežala popunjavanje radnih mjesta, osobito u sezonama povećane potražnje, te bi bila kontraproduktivna za funkcioniranje sektora. Istodobno, kvaliteta rada i profesionalni standardi u ugostiteljstvu ne osiguravaju se isključivo formalnim kvalifikacijama, već sve više kroz tržišne mehanizme, standarde poslovanja i transparentnost uvjeta rada. U tom kontekstu valja istaknuti i implikacije Direktive (EU) 2023/970 o transparentnosti plaća, koja uvodi obvezu jasnih, objektivnih i unaprijed definiranih kriterija za određivanje plaća i napredovanje, kao i transparentnost uvjeta zapošljavanja. Takav pristup poslodavce usmjerava na stvarno vrednovanje znanja, vještina i odgovornosti radnika, a ne isključivo na formalne uvjete. Slijedom navedenog, predloženo rješenje ne predstavlja odustajanje od kvalitete i stručnosti, već uklanjanje neprovedive i suvišne administrativne obveze, uz zadržavanje postojećih mehanizama regulacije kroz posebne propise i tržišne standarde.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			djelatnost bez usporedive obveze. Takvo rješenje ne predstavlja stvarno rasterećenje sektora, nego potiče zaobilaženje stručnog uvjeta izborom pravnog oblika poslovanja. Udruženje ne osporava potrebu pojednostavljenja propisa ni činjenicu da se sektor suočava s nedostatkom radne snage. Međutim, manjak radnika ne bi se smio rješavati ukidanjem stručnog standarda, nego modernizacijom programa osposobljavanja, priznavanjem prethodno stečenih znanja i iskustva, razmjernim prijelaznim rokovima te fleksibilnijim modelima edukacije. Također, činjenica da provedbeni pravilnik nije bio donesen ili da se odredba nije dosljedno primjenjivala u odnosu na trgovačka društva ne može biti razlog za brisanje zakonske norme. Ako provedbeni okvir nije bio dovršen, potrebno ga je urediti jasnije i provedivije, a ne odustati od stručnog uvjeta. Usporedna praksa država članica Europske unije također pokazuje da modernizacija sustava ne znači odustajanje od stručnih, higijenskih, sigurnosnih i profesionalnih standarda. U Austriji je ugostiteljstvo u bitnom dijelu uređeno kao regulirana djelatnost za koju se traži stručna sposobnost. U Italiji se početak obavljanja djelatnosti posluživanja hrane i pića administrativno pojednostavljuje, ali se zadržavaju propisani profesionalni uvjeti. U Francuskoj i Njemačkoj ugostiteljski objekti podliježu posebnim pravilima o higijeni, sigurnosti, alkoholu, zaštiti potrošača i odgovarajućim dozvolama ili osposobljavanjima. Ti primjeri potvrđuju da europski smjer nije ukidanje standarda, nego njihovo razmjerno i provedivo uređenje.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Slijedom navedenoga, Udruženje ugostitelja Zagreb predlaže da se odustane od potpunog brisanja stručnog uvjeta iz novog Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti te da se zadrži zakonska osnova prema kojoj ugostitelj mora osigurati odgovarajuću stručnost za obavljanje djelatnosti. Istodobno predlažemo da se provedba te obveze modernizira kroz jasan provedbeni pravilnik, razmjerne prijelazne rokove, pojednostavljene programe osposobljavanja te priznavanje prethodnog iskustva, znanja i edukacija koje stvarno odgovaraju potrebama ugostiteljske struke. Time bi se osigurala jednakost pravila za sve koji obavljaju istu djelatnost, spriječilo zaobilaženje stručnog uvjeta izborom pravnog oblika i zaštitio profesionalni karakter hrvatskog ugostiteljstva.		
53.	DALIBOR SUBANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	Smatram da je ovim Zakonom potrebno jasnije urediti uvjete pod kojima fizičke osobe mogu obavljati djelatnost iznajmljivanja, osobito u dijelu koji se odnosi na njihovu stvarnu i trajnu povezanost s Republikom Hrvatskom. Postojeći prijedlog ne predviđa kriterije vezane uz zakonit i kontinuiran boravak, čime se ne ograničava obavljanje djelatnosti na osobe koje su dugoročno vezane uz lokalnu zajednicu. Držim da je, radi ublažavanja negativnih učinaka kratkoročnog najma na tržište nekretnina i dostupnost stanovanja, potrebno uvesti takve kriterije.	Nije prihvaćen	Prijedlog nije moguće prihvatiti s obzirom na pravila koja proizlaze iz pravne stečevine Europske unije. Zakonom se udefinira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma, a s obzirom da na turističkom tržištu postoji razlika između iznajmljivača koji se osobno i kontinuirano uključuju u pružanje usluge smještaja te onih koji raspolažu većim brojem nekretnina i smještaj pružaju pretežito investicijski, bez osobnog angažmana.
54.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	Ne podržavam predloženo rješenje prema kojem se ukida mogućnost izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za sobe, apartmane i studio apartmane, uz zadržavanje	Primljeno na znanje	Ukidanje mogućnosti iznajmljivanja u prostorima stambene namjene odnosi se na ugostitelje (trgovačka društva i obrte), a ne na iznajmljivače.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			te mogućnosti samo za kuće za odmor. Smatram da se ovakvim pristupom nerazmjerno ograničava pravo korištenja vlastite nekretnine te da se bez dovoljno razlikovanja jednako tretiraju: mali obiteljski iznajmljivači, obrtnici, trgovaci, društva, uredni domaćini koji godinama posluju bez pritužbi, i investicijski kratkoročni najam većeg opsega. Predloženo rješenje polazi od pretpostavke da je kratkoročni najam u stambenim zgradama sam po sebi problematičan, iako u praksi postoje brojni primjeri kvalitetnog suživota i urednog poslovanja bez narušavanja kvalitete života suvlasnika. Osobno sam istovremeno i predstavnica suvlasnika zgrade i registrirani privatni iznajmljivač te svakodnevno vodim brigu ne samo o svojim gostima, već i o kvalitetnom funkcioniranju cijele zgrade i odnosima među suvlasnicima i stanarima. Upravo zato smatram da problematične slučajeve treba rješavati ciljano i pojedinačno, a ne općim ograničavanjem svih oblika legalnog kratkoročnog najma u stambenim objektima. Smatram da bi zakon trebao biti usmjeren na sankcioniranje konkretnih zlouporaba i problematičnih slučajeva, a ne na opće ograničavanje mogućnosti legalnog obavljanja djelatnosti u prostoru stambene namjene. Predlažem zadržavanje mogućnosti izdavanja rješenja uz jasne uvjete, nadzor i mehanizme zaštite suvlasnika umjesto potpunog ukidanja mogućnosti za nove objekte.		
55.	DARKO GROŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	Komentar na novi Prijedlog zakona o ugostiteljskoj djelatnosti koji je stavljen u javno savjetovanje. Smatram da se sa novim prijedlogom zakona izašlo sa pogrešnim ciljevima a tiču se smanjivanja privatnog kratkoročnog najma a posebno u	Nije prihvaćen	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dalmatinskim mjestima koja nemaju potrebu dugoročnog najma. Zatim sasvim su u zabludi službenici koji žele „autentično i cjelogodišnje poslovanje kako naš ministar to više puta navodi a što je nemoguća misija za područje cijele RH. Mislim da će ministarstvo prizivati „masovni turizam“ kako to oni vole navoditi u medijima kada barem 20% privatnih osoba, obrta ili tvrtki zbog nemogućnosti kategorizacije otkáže kratkoročni najam i kada brojke u dolascima i noćenjima počinju ići prema dolje. Neprimjerena je sada izjava ministra koji apelira da se smanje cijene a samo ministarstvo je krivo za podizanje cijena jer stalno puni glave domaćinima da smo mi destinacija visoke kvalitete itd... Samo tržište će reći kakva smo mi destinacija a sigurno nikada nećemo biti cjelogodišnja destinacija. Ne dolaze nama turisti radi naših apartmana već jer ih nešto privlači u destinaciju i nije im skupa. Prema tome trebaju se trgnuti turističke zajednice JLS da rade na propagiranju destinacija a ne da cijelu zimu održavaju ono što su zatekli. Kako da se promjeni smještaj kada JLS u prostornim planovima nemaju područja za izgradnju hotela? Nije problem postojeći kategorizirani kratkoročni najam privatnika već je problem nekategorizirani smještaj te se podržavaju mjere za sprečavanje istog. A očito se svim prijedlozima želi pod svaku cijenu uništiti privatni smještaj osoba koji žive u RH.		
56.	KRISTIJAN RAČKI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI b) Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom	Ovaj nacrt zakona nije nikakvo "uređenje tržišta", već izravan ekonomski napad na male iznajmljivače i hrvatske građane koji pokušavaju preživjeti u vlastitoj zemlji. Dok se velikim stranim hotelskim lancima i korporacijama širom otvaraju vrata, domaći čovjek koji je desetljećima ulagao u vlastitu djedovinu i	Nije prihvaćen	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar. Rok za pribavljanje suglasnosti i obveza iznajmljivača u više stambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi da pribavi pisanu suglasnost dvotrećinske većine suvlasnika, uz dodatan uvjet da suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s njegovim stanom koji se

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			nekretnine biva gurnut na marginu. Članak 34. i 83. (Retroaktivno ukidanje prava): Uvjetovanje nastavka rada stopostotnom suglasnošću suvlasnika u roku od 3 godine je čista pravna nesigurnost. Svi znamo da je u hrvatskoj praksi nemoguće dobiti 100% suglasnosti za bilo što, što znači da država svjesno i namjerno planira ukinuti legalno stečena prava tisućama obitelji. To je protuustavno zadiranje u privatno vlasništvo! Članak 29. (Podjela građana na redove): Oduzimanje statusa "domaćina" ljudima u višestambenim zgradama je diskriminacija. Domaćin se rastače kroz gostoprimstvo i trud, a ne kroz vrstu građevinske dozvole objekta u kojem se nalazi. Članak 37. (Rekategorizacija): Svakih 10 godina? To je samo novi administrativni namet i reketarenje građana kako bi se punio proračun i hranila birokracija. Ovaj zakon će postići samo jedno: uništiti će obiteljski smještaj koji je nositelj hrvatskog turizma, potjerat će ljude u sivu zonu ili u iseljavanje, a prostor prepustiti krupnom kapitalu. Oštro se protivim ovakvim restriktivnim i nepravедnim odredbama!		namjerava koristiti za kratkoročan najam proizlazi iz Zakona o upravljanju i održavanju zgrada. Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje uočene probleme u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Postupci ponovne kategorizacije pokrenut će se po službenoj dužnosti, provoditi digitalno kroz Integrirani informacijski sustav turizma i uz poštivanje načela „once only“, odnosno sva potrebna dokumentacija pribavljat će se iz registara i evidencija tijela državne uprave. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostitelj ili iznajmljivač i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Jedina administrativna obveza ugostitelja i iznajmljivača u tom slučaju sastojat će se od prisutnosti na očevidu.
57.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI c) Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći	Sukladno gorenavedenom predlažemo dopunu kako slijedi: Novim poglavljem o pružanju ugostiteljskih usluga na agroturističkim gospodarstima osigurati će se adekvatnije pozicioniranje i standardizacija ugostiteljskih usluga neovisno o organizacijskom obliku poljoprivrednika. Definiranje ugostiteljskih usluga u seoskom agroturizmu uz uvažavanje potreba pružatelja usluga i suvremenih turističkih tendova, ispunit će se ustavom zajamčena obaveza države da osigura jednak status poduzetnika na tržišta te stvoriti uvjeti za fleksibilizaciju u propisima ostalih ministarstava, efikasnije prikupljanje podataka i raspisivanje natječaja i bolju promociju. Isto će doprinjeti daljnjem razvoju seoskog	Nije prihvaćen	Predloženi navod neće se dodati u nenormativni dio Nacrta prijedloga zakona s obzirom da se ne prihvaćaju prijedlozi Udruga ruralnog turizma Hrvatske na normativni dio.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			agroturizma, i ruralnog turizma utemeljenog na principima održivog, integrativnog i regenerativnog turizma u skladu sa strateškim dokumentima.		
58.	KLEPAC MUSTAČ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI c) Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći	Potrebno je voditi računa o poštivanju onih prava koje su stranke stekle nakon provedenog upravnog postupka. Ustavni sud je dao, de facto, to ustavno priznanje dao u svojoj Odluci broj: U-III-B-1373/2009 od 7. srpnja 2009., i to sentenci: 'S druge strane, međutim, postoji i nužnost poštovanja onih prava koja su stranke stekle nakon provedenog upravnog postupka u kojem je donesen upravni akt kojim im se ta prava priznaju. Poštovanje, odnosno jamčenje ostvarivanja tih prava, izraz je načela pravne sigurnosti, kao sastavnog dijela šireg načela vladavine prava, i temelj svakog demokratskog pravnog poretka (par. 11.3 Odluke). Dakle, postoji i nužnost poštovanja onih prava koja su stranke stekle nakon provedenog upravnog postupka u kojem je donesen upravni akt kojim im se ta prava priznaju. Poštovanje, odnosno jamčenje ostvarenja tih prava, izraz je načela pravne sigurnosti, kao sastavnog dijela šireg načela vladavine prava, i temelj svakog demokratskog pravnog poretka. Stoga je navedeno potrebno uzeti u obzir kada se govori o očekivanim posljedicama zakonskih izmjena.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.
59.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA	Držimo kako će provedba zakona imati značajne financijske učinke radi zapošljavanja dodatnog osoblja u Ministarstvu turizma i sporta i Hrvatskoj turističkoj zajednici (ukidanje rješenja vezano temeljem dugovanja po osnovi turističke pristojbe), kao i dodatnog osoblja u županijskim uredima koje će se morati angažirati na provedbi poslova ponovne kategorizacije i izdavanja rješenja. Dodatno, nisu obuhvaćeni troškovi implementacije IT rješenja iako je digitalizacija temeljna komponenta Zakona. Predlažemo razmotriti.	Nije prihvaćen	Napominjemo da je intencija odredbe o ukidanju rješenja zbog neplaćanja turističke pristojbe preventivne naravi, a eventualna ukidanja rješenja po toj osnovi će se obavljati u okviru redovnih poslova županijskih ureda, kao i ukidanja rješenja po drugim osnovama. Također, rokovi usklađivanja i rekategorizacije predviđeni su u većim vremenskim intervalima kako bi se postupci mogli provesti unutar redovnih aktivnosti, od čega bi se veći dio postupka provodio elektronički, bez dodatnog zapošljavanja.
60.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 5.	Sukladno ostalim dopunama predlažemo izmjenu stavka 3. i dodavanje stavka 4. kako slijedi: (3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani. (4) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom, propisima donesenim na temelju ovoga Zakona i propisima drugih ministarstava, ugostiteljske usluge mogu pružati poljoprivrednici koji se bave seoskim agroturizmom.	Nije prihvaćen	Pravne i fizičke osobe-obrtnici upisani u Upisnik poljoprivrednika, a uz to obavljaju i ugostiteljsku djelatnost, smatraju se ugostiteljima.
61.	TINNA CURATORI A, OBRT ZA POSLOVNO SAVJETOV ANJE, NEKRETNOSTI I INTERIJERE , VL. MARTINA KLEPIĆ NOVALIJA, LUKA, USKA ULICA 12B	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Pružanje usluga prehrane, pića i smještaja na koje se ne primjenjuju odredbe ovoga Zakona	članak 5. stavak 3. Predlaže se dodatno normativno definiranje seoskog turizma i agroturizma kao posebnog oblika pružanja ugostiteljskih usluga povezanog s poljoprivrednom proizvodnjom, lokalnom gastronomijom, tradicijskom baštinom i održivim upravljanjem ruralnim prostorom. Obrazloženje: Postojeći tekst navodi mogućnost pružanja ugostiteljskih usluga unutar	Nije prihvaćen	Pravne i fizičke osobe-obrtnici upisani u Upisnik poljoprivrednika, a uz to obavljaju i ugostiteljsku djelatnost, smatraju se ugostiteljima.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			OPG-a, ali ne definira posebnosti agroturizma kao razvojne djelatnosti. Time se on administrativno izjednačava s ostalim oblicima kratkoročnog smještaja, iako ima bitno drugačiju funkciju u ruralnom prostoru. Potrebno je: jasnije razlikovati agroturizam od komercijalnog najma smještaja, omogućiti statističko praćenje sektora, stvoriti osnovu za razvoj posebnih standarda i javnih politika.		
62.	IVA RUKAVINA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 7.	Poštovani, smatram da se ovim zakonom trebaju definirati uvjeti izdavanja dozvola za terase ispred ili u blizini ugostiteljskih objekata kojima je radno vrijeme do u rane jutarnje sate, a koje izdaju gradske vlasti bez ikakvih ograničenja po pitanju buke koja se na tim terasama stvara, a radi koje ljudi nastanjeni u okolnim stambenim objektima ne mogu spavati.	Nije prihvaćen	Prema članku 9. stavku 2. radno vrijeme prostora za usluživanje na otvorenom propisuje predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave
63.	UDRUŽENJE "VINO DALMACIJE"	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 8.	Prijedlog je uvođenje i definiranje pojma „kušaonica“ kao oblika ugostiteljske usluge na poljoprivrednom gospodarstvu. Kušaonica ne bi trebala biti ograničena samo na kušanje vina, mošta ili alkoholnih pića, već bi trebala obuhvatiti i kušaonice sira, maslinovog ulja, mesnih prerađevina, meda, voća, povrća, prerađevina i drugih poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda. Zakonom je potrebno definirati osnovno te kušaonicu izdvojiti kao novu kategoriju ugostiteljskog objekta, a koja bi se naknadno regulirala pravilnikom. Predloženim izmjenama omogućuje se razvoj kvalitetnije i konkurentnije ruralne, eno-gastronomске i agroturističke ponude, uz zadržavanje svih potrebnih uvjeta vezanih uz sigurnost hrane, minimalne tehničke uvjete, kategorizaciju, nadzor i zaštitu potrošača.	Primljeno na znanje	Kušaonica je već važećim pravilnicima predviđena kao ugostiteljski objekt i kao objekt na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
64.	KSENIJA TROŠELJ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 9.	Što se tiče radnog vremena ugostiteljskih objekata u stambenim zgradama, živa glazba i udaranje DJ do jutra stanarima ispod stanova je protiv zdravog razuma. Pogotovo u starim zgradama gdje je izolacija nikakva, tj. sve se čuje u stanovima i život je maltretiranje. Radno vrijeme u stambenim zgradama treba ograničiti do 22 ili 23 sata. Postoji kućni red kojeg se ugostitelji ne pridržavaju, a isti je propisan od strane Ministarstva. Treba to dvoje uskladiti.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Prema članku 9. Nacrta prijedloga zakona predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave propisuje razloge za određivanje ranijeg završetka radnog vremena pojedinih ugostiteljskih objekata, a na temelju kojeg njezino izvršno tijelo može po službenoj dužnosti rješenjem, za pojedine ugostiteljske objekte najduže za dva sata odrediti raniji završetak radnog vremena u skladu s kriterijima iz odluke predstavničkog tijela. Dodatno, svi ugostiteljski objekti moraju ispunjavati uvjete propisane Zakonom o zaštiti od buke (NN 30/09, 55/13, 41/16, 114/18 i 14/21) i Pravilnikom o najvišim dopuštenim razinama buke s obzirom na vrstu izvora buke, vrijeme i mjesto nastanka (NN 143/21).
65.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 9.	Udruženje ugostitelja Zagreb Uz članak 9. Nacrt u bitnome zadržava postojeći model prema kojem restorani i barovi mogu raditi od 6.00 do 24.00 sata, uz mogućnost lokalnog produženja ili ograničenja. Takvo rješenje nije dovoljno usklađeno sa sezonalnošću, turističkom potražnjom, posebnim događanjima i različitim poslovnim modelima ugostiteljskih objekata. Opće ograničenje do 24.00 sata, bez razlikovanja lokacije, razine buke, tehničkih mjera i stvarnog utjecaja na okolinu, nepotrebno ograničava poduzetničku slobodu i konkurentnost ugostitelja. Udruženje smatra da osnovno zakonsko radno vrijeme restorana i barova treba produžiti do 01.00 sat, uz jasnu mogućnost da jedinice lokalne samouprave, na temelju objektivnih i unaprijed propisanih kriterija, odrede drukčiji režim za pojedine zone ili vrste objekata. Pojedinačno skraćivanje radnog vremena mora biti obrazloženo, razmjerno i vezano uz konkretno utvrđene povrede, a odluke od općeg značaja trebaju se donositi	Nije prihvaćen	Nacrt prijedloga zakona daje dovoljnu fleksibilnost vezanu uz radno vrijeme, a jedinicama lokalne samouprave daje mogućnost da odlukama dodatno urede odnosno produže radno vrijeme prema specifičnostima pojedinog područja, uključujući prostorne, demografske, turističke i društvene okolnosti. Slijedom navedenog, mišljenje samo da je predloženo zakonsko uređenje kompromis između zahtjeva ugostitelja i prava građana na mirno stanovanje. Napominjemo da obveza provođenja javnog savjetovanja proizlazi Zakona o pravu na pristup informacijama te ju nije potrebno posebno navoditi u ovom Nacrtu prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			uz sudjelovanje predstavnika ugostiteljske struke. Predlaže se da se članak 9. stavaka 1. alineja 1. izmijeni na sljedeći način: iz skupina „Restorani“ i „Barovi“ od 6.00 do 01.00 sata Predlaže se da u članak 9. stavak 2. doda alineja koja glasi : Odluka iz stavka 3. ovoga članka donosi se nakon provedenog savjetovanja s predstavnicima ugostiteljske struke i turističkom zajednicom područja na koje se odluka odnosi. Predlaže se da se članak 9. stavak 2. alineja 4. promijeni te glasi : propisuje razloge za određivanje ranijeg završetka radnog vremena pojedinih ugostiteljskih objekata pri čemu odluka mora biti utemeljena na objektivnim kriterijima lokacije, razine buke, zaštite javnog reda, turističke sezone, posebnih događanja i tehničkih mjera zaštite. Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave može pojedinom ugostiteljskom objektu rješenjem odrediti raniji završetak radnog vremena samo ako su prethodno utvrđene konkretne i ponovljene povrede propisa o javnom redu, zaštiti od buke ili drugih propisa od neposrednog utjecaja na život i zdravlje ljudi. Takvo rješenje mora biti obrazloženo, vremenski ograničeno i razmjerno naravi utvrđene povrede.		
66.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 9.	Uz članak 9. Hrvatska obrtnička komora smatra da osnovno zakonsko radno vrijeme restorana i barova treba produljiti do 01.00 sat, uz jasnu mogućnost da jedinice lokalne samouprave, na temelju objektivnih i unaprijed propisanih kriterija, odrede drukčiji režim za pojedine zone ili vrste objekata.	Nije prihvaćen	Nacrt prijedloga zakona daje dovoljnu fleksibilnost vezanu uz radno vrijeme, a jedinicama lokalne samouprave daje mogućnost da odlukama dodatno urede odnosno produže radno vrijeme prema specifičnostima pojedinog područja, uključujući prostorne, demografske, turističke i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Pojedinačno skraćivanje radnog vremena mora biti obrazloženo, razmjerno i vezano uz konkretno utvrđene povrede, a odluke od općeg značaja trebaju se donositi uz sudjelovanje predstavnika ugostiteljske struke. Predlaže se da se članak 9. stavaka 1. alineja 1. izmijeni na sljedeći način: iz skupina „Restorani“ i „Barovi“ od 6.00 do 01.00 sata Predlaže se da u članak 9. stavak 2. doda alineja koja glasi : Odluka iz stavka 3. ovoga članka donosi se nakon provedenog savjetovanja s predstavnicima ugostiteljske struke i turističkom zajednicom područja na koje se odluka odnosi. Predlaže se da se članak 9. stavak 2. alineja 4. promijeni te glasi : propisuje razloge za određivanje ranijeg završetka radnog vremena pojedinih ugostiteljskih objekata pri čemu odluka mora biti utemeljena na objektivnim kriterijima lokacije, razine buke, zaštite javnog reda, turističke sezone, posebnih događanja i tehničkih mjera zaštite. Izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave može pojedinom ugostiteljskom objektu rješenjem odrediti raniji završetak radnog vremena samo ako su prethodno utvrđene konkretne i ponovljene povrede propisa o javnom redu, zaštiti od buke ili drugih propisa od neposrednog utjecaja na život i zdravlje ljudi. Takvo rješenje mora biti obrazloženo, vremenski ograničeno i razmjerno naravi utvrđene povrede.		društvene okolnosti. Slijedom navedenog, mišljenja samo da je predloženo zakonsko uređenje kompromis između zahtjeva ugostitelja i prava građana na mirno stanovanje. Napominjemo da obveza provođenja javnog savjetovanja proizlazi Zakona o pravu na pristup informacijama te ju nije potrebno posebno navoditi u ovom Nacrtu prijedloga zakona.
67.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 9.	Za Grad Novigrad-Cittanova: U članaku 9. iza postojećih stavaka dodaju se novi stavci koji glase: (5)Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave	Nije prihvaćen	Predloženo je predmet Zakona o zaštiti od buke (NN 30/09, 55/13, 153/13, 41/16, 114/18, 14/21).

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			može odlukom propisati da se produženo radno vrijeme ugostiteljskih objekata iz skupina „Restorani“ i „Barovi“ odobrava uz prethodno mišljenje Državnog inspektorata u dijelu koji se odnosi na zaštitu od buke sukladno posebnim propisima. (6) U slučaju da Državni inspektorat u provedbi inspekcijskog nadzora utvrdi prekoračenje dopuštenih razina buke ili druge nepravilnosti sukladno propisima o zaštiti od buke, dužan je o tome obavijestiti nadležno upravno tijelo jedinice lokalne samouprave. (7) Na temelju obavijesti iz stavka 6. ovoga članka, izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave može rješenjem, u skladu s kriterijima propisanim odlukom predstavničkog tijela, odrediti raniji završetak radnog vremena ugostiteljskog objekta. (8) U slučaju ponovljenih nepravilnosti utvrđenih od strane Državnog inspektorata u vezi s prekoračenjem dopuštenih razina buke, izvršno tijelo jedinice lokalne samouprave dužno je rješenjem ograničiti radno vrijeme ugostiteljskog objekta. Obrazloženje prijedloga: Predloženim dopunama članka 9. uvodi se jasna povezanost između odluka o radnom vremenu ugostiteljskih objekata i inspekcijskog nadzora nad bukom, koji provodi Državni inspektorat. Time se rješava postojeća neusklađenost u kojoj jedinice lokalne samouprave određuju radno vrijeme, ali nemaju ovlasti nadzora nad ključnim problemom – bukom. Uspostavlja se operativan i jednostavan mehanizam razmjene informacija između Državnog inspektorata i lokalne razine, bez uvođenja dodatnih administrativnih obveza. Time se osigurava učinkovitija zaštita građana i veća provedivost zakona u praksi.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
68.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 9.	U članku 9. stavak 1. potrebno je uskladiti Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti i Zakon o zaštiti od buke. Obrazloženje: S obzirom na normativno uređenje članka 5. Zakona o zaštiti od buke, te postojanje neusklađenosti vezanih uz pojmove dan, večer i noć, predlažemo da se odredba članka 9. stavak 1. uskladi sa Zakonom o zaštiti od buke. U članku 9. stavak 3. alineja 2., u dijelu koji se odnosi na posebne prigode i organizaciju događanja, nužno je precizno definirati pojam „prigodne proslave“. Obrazloženje: Sada važeća odredba navođenjem primjera (Nova godina i sl.) pobliže navodi primjere prigodnih proslava, kojima su se voditelji postupaka rukovodili pri donošenju rješenja. Smatramo da predložena odredba ne predstavlja nomotehničku doradu zakona već dovodi do dodatnih različitih tumačenja „prigodne proslave“ u praksi.	Nije prihvaćen	Odredba članka 9. stavka 1. odnosi se na radno vrijeme ugostiteljskih objekata, a ne na pitanja zaštite od buke. Vezano uz stavak 3. podstavak 2., odredbe važećeg zakona, kojima se u zagradi pojašnjava na što se odnosi izraz „prigodne proslave“ brisane su iz razloga što se odredbe pojašnjavaju u obrazloženju, a ne u normativnom dijelu propisa. Slijedom navedenog, pojašnjenje izraza „prigodne proslave“ nalazi se u obrazloženju uz članak 9. Nacrta prijedloga zakona.
69.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 10.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 10. Udruženje razumije potrebu da država u iznimnim okolnostima može privremeno ograničiti ili urediti rad ugostiteljskih objekata radi zaštite života, zdravlja i sigurnosti građana. Međutim, ovlast za zabranu ili bitno ograničenje rada mora biti precizna, vremenski ograničena, obrazložena i podložna institucionalnoj kontroli. Iskustvo posebnih okolnosti pokazalo je da široko formulirane ovlasti stvaraju visoku pravnu i gospodarsku nesigurnost za ugostitelje. Zakonom je potrebno jasno propisati da mjere moraju biti razmjerne, teritorijalno i sektorski ciljane te vremenski ograničene. Kada se u javnom interesu ugostiteljima nalažu ograničenja koja bitno utječu na poslovanje, zakon bi trebao utvrditi načelo razmatranja odgovarajućih	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba je dovoljno jasna i vezana uz odluke Stožera civilne zaštite ovisno o vrsti ugroze.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			kompenzacijskih ili potpornih mjera. Predlaže se da članak 10. glasi: (1) U slučaju nastupanja posebnih okolnosti u smislu zakona kojim se uređuje sustav civilne zaštite, Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske može odlukom privremeno urediti, ograničiti ili zabraniti rad svih ili pojedinih skupina i vrsta ugostiteljskih objekata, objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge ili pružatelja ugostiteljskih usluga iz članka 45. ovoga Zakona, ako je takva mjera nužna radi zaštite života, zdravlja, sigurnosti ljudi ili drugog osobito važnog javnog interesa. (2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka mora biti obrazložena, razmjerna naravi i opsegu opasnosti, teritorijalno i sektorski određena te vremenski ograničena na najdulje 30 dana. Produženje odluke moguće je samo uz posebno obrazloženje razloga zbog kojih blaže mjere nisu dostatne. (3) Prilikom donošenja mjera iz stavka 1. ovoga članka osobito se uzima u obzir mogućnost primjene blažih mjera, uključujući ograničenje kapaciteta, tehničke i organizacijske mjere zaštite, prilagodbu radnog vremena i druge mjere koje manje ograničavaju poduzetničku slobodu. (4) Ako mjera iz stavka 1. ovoga članka za posljedicu ima zabranu ili bitno ograničenje rada ugostiteljskih objekata, nadležna tijela dužna su istodobno razmotriti odgovarajuće mjere potpore ili naknade razmjerno trajanju i intenzitetu ograničenja. (5) Za vrijeme važenja odluke iz stavka 1. ovoga članka na ugostiteljske objekte obuhvaćene tom odlukom ne primjenjuju se odredbe članka 9. i članka 45. ovoga Zakona u dijelu u kojem su uređene drukčije odlukom.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			(6) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u „Narodnim novinama“ i na mrežnim stranicama nadležnog tijela, zajedno s jasnim uputama za provedbu.		
70.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 10.	Uz članak 10. Zakonom je potrebno jasno propisati da mjere moraju biti razmjerne, teritorijalno i sektorski cilijane te vremenski ograničene. Kada se u javnom interesu ugostiteljima nalažu ograničenja koja bitno utječu na poslovanje, zakon bi trebao utvrditi načelo razmatranja odgovarajućih kompenzacijskih ili potpornih mjera. Predlaže se da članak 10. glasi: (1) U slučaju nastupanja posebnih okolnosti u smislu zakona kojim se uređuje sustav civilne zaštite, Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske može odlukom privremeno urediti, ograničiti ili zabraniti rad svih ili pojedinih skupina i vrsta ugostiteljskih objekata, objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge ili pružatelja ugostiteljskih usluga iz članka 45. ovoga Zakona, ako je takva mjera nužna radi zaštite života, zdravlja, sigurnosti ljudi ili drugog osobito važnog javnog interesa. (2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka mora biti obrazložena, razmjerna naravi i opsegu opasnosti, teritorijalno i sektorski određena te vremenski ograničena na najdulje 30 dana. Produženje odluke moguće je samo uz posebno obrazloženje razloga zbog kojih blaže mjere nisu dostatne. (3) Prilikom donošenja mjera iz stavka 1. ovoga članka osobito se uzima u obzir mogućnost primjene blažih mjera, uključujući ograničenje kapaciteta, tehničke i organizacijske mjere zaštite, prilagodbu radnog vremena i druge mjere koje manje	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba je dovoljno jasna i vezana uz odluke Stožera civilne zaštite ovisno o vrsti ugroze.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ograničavaju poduzetničku slobodu. (4) Ako mjera iz stavka 1. ovoga članka za posljedicu ima zabranu ili bitno ograničenje rada ugostiteljskih objekata, nadležna tijela dužna su istodobno razmotriti odgovarajuće mjere potpore ili naknade razmjerno trajanju i intenzitetu ograničenja. (5) Za vrijeme važenja odluke iz stavka 1. ovoga članka na ugostiteljske objekte obuhvaćene tom odlukom ne primjenjuju se odredbe članka 9. i članka 45. ovoga Zakona u dijelu u kojem su uređene drukčije odlukom. (6) Odluka iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u „Narodnim novinama“ i na mrežnim stranicama nadležnog tijela, zajedno s jasnim uputama za provedbu.		
71.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Obveze ugostitelja	OPG-ovi koji pružaju ugostiteljske usluge u praksi se pridržavaju svih ovih obaveza, kao i većina privatnih iznajmljivača. isto se osobito odnosi na OPG_ove u sustavu PDV-a čije je robno-materijalno knjigovodstvo daleko kompliciranije nego kod ugostitelja koji nemaju poljoprivrednu proizvodnju. Molimo obrazloženje zašto se iste ne smatra ugostiteljima u smislu ovog zakona, dok se na njih primjenjuju gotovo istovjetne odredbe, primjerice vezane uz HACCP i sl.	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva
72.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 11.	Uz članak 11. Članak 11. sadrži velik broj obveza ugostitelja. Dio obveza opravdan je radi zaštite gosta i transparentnosti poslovanja, ali dio je zastario ili nerazmjerno opterećuje ugostitelje, osobito male objekte. Obveza utvrđivanja normativa za svako jelo, piće i napitak u praksi ne predstavlja djelotvoran instrument zaštite gosta, dok se sigurnost hrane, sljedivost, kvaliteta i zdravstvena ispravnost već uređuju posebnim propisima o hrani i sustavima samokontrole. Također je potrebno zakonski priznati digitalne oblike ispunjavanja obveza, primjerice digitalne cjenike, QR kodove, elektroničke obavijesti i elektroničke prigovore. Kod obveze onemogućavanja iznošenja pića i napitaka iz noćnih barova odgovornost ugostitelja mora biti vezana uz radnje koje su pod realnom kontrolom ugostitelja, a ne uz svako ponašanje gosta izvan kontrole osoblja. Predlaže se da se u članku 11. izmijene stavak 1. točke 3., 4., 5., 10. i 18. te doda novi stavak 3., kako slijedi: U stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi: 3. utvrditi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i učiniti ga dostupnim gostima na recepciji, u zajedničkom prostoru ili putem digitalnog sredstva komunikacije, na način koji gostu omogućuje jednostavan uvid u sadržaj kućnog reda; U stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi: 4. pružati usluge u količini, kakvoći i na način koji je istaknut u cjeniku, jelovniku, karti pića ili drugoj obavijesti dostupnoj gostu, uz poštivanje propisa o sigurnosti hrane, zaštiti potrošača i obveznih informacija o hrani;	Djelomično prihvaćen	Prihvaćaju se prijedlozi vezano uz digitalni normativ, cjenik i kućni red uz uvjet da je ugostitelj dužan, ukoliko gost to zahtjeva, predložiti mu navedeno i u papirnatom obliku. Odredba o pisanom prigovoru usklađena je za Zakonom o zaštiti potrošača. Predložene odredbe o iznošenju pića iz noćnih vrsta ugostiteljskih objekata su neodređene.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			U stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: 5. vidno ili na drugi gostu lako dostupan način istaknuti cijene usluga koje se nude na hrvatskom jeziku i najmanje jednom svjetskom jeziku, u fizičkom i/ili digitalnom obliku, pridržavati se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima istaknuti i iznos turističke pristojbe te registracijski broj ako je izdan za tu smještajnu jedinicu; U stavku 1. točka 10. mijenja se i glasi: 10. omogućiti gostu podnošenje pisanog prigovora u ugostiteljskom objektu, putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju, bez odgađanja potvrditi primitak prigovora, odgovoriti na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimanja te godinu dana čuvati evidenciju prigovora u fizičkom ili elektroničkom obliku; U stavku 1. točka 18. mijenja se i glasi: 18. u ugostiteljskom objektu iz skupine „Barovi“ koji ispunjava uvjete za rad noću poduzeti razumne organizacijske mjere radi sprječavanja iznošenja pića i napitaka za konzumiranje izvan zatvorenog prostora objekta, ako je takva zabrana propisana ovim Zakonom ili odlukom nadležnog tijela, pri čemu ugostitelj ne odgovara za postupanje gosta koje nije mogao spriječiti unatoč poduzetim razumnim mjerama. Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi: (3) Obveze iz ovoga članka smatraju se ispunjenima i kada su podaci i obavijesti gostu dostupni putem QR koda, mrežne stranice, aplikacije ili drugog		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			digitalnog sredstva, pod uvjetom da je gostu na zahtjev omogućeno upoznavanje s podacima i u fizičkom obliku.		
73.	DARKO GROŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 11.	PREDLAŽEM IZBRISATI TOČKU 9. U STAVKU 11. OVOG ZAKONA JER NEMA LOGIKE DA PRUŽATELJ USLUGE OSIGURAVA GOSTA. TO NI MI U ITALIJI NEMAMO KAD DOĐEMO NA SKIJANJE DA NAS DOMAĆIN OSIGURAVA PA ZAŠTO BI SE NAMETALA TAKVA FINACIJASKA OBAVEZA NAMA KAO DOMAĆINIMA. KAKO BI TO OSIGURAVAJUĆE DRUŠTVO NAPISALO POLICU: ZA KOJE NESRETNE SLUČAJEVE I NA KOJEM MJESTU PRILIKOM BORAVKA GOSTA?	Nije prihvaćen	Odredba se odnosi na ugostitelje, ne na iznajmljivače.
74.	TURISTIČKA AGENCIJA TONKA I CVRČAK, OBRT ZA USLUGE I TRGOVINU, VL. ANTONIJA EMAN, ZAGREB, GORNJI ČEHI, ULICA SLAVKA ČORA 14	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 11.	Članak 11. Točka 5 - Potrebno je omogućiti fleksibilnije definiranje cjenika smještaja u apartmanima i kućama za odmor, odnosno omogućiti iznajmljivačima formiranje cijena na dnevnoj razini, što je danas uobičajena praksa na tržištu. Takav pristup nužan je kako bi iznajmljivači ostali konkurentni i uspješno privukli goste. Poznato je da se većina objekata ove vrste oglašava putem posrednika i vanjskih prodajnih kanala, pri čemu se primjenjuju različiti modeli formiranja cijena, poput first minute i last minute ponuda, cijena prilagođenih događanjima u destinaciji, sezonalnosti i potražnji. Slijedom navedenog, cijena smještaja ne može biti fiksna tijekom cijele godine, već mora biti dinamična i prilagodljiva na dnevnoj bazi. Točka 9 - osiguranje gosta od posljedica nesretnog slučaja Znači li navedeno da će prema novom prijedlogu zakona i mali iznajmljivači imati obvezu osigurati goste od posljedica nesretnog slučaja? Takva bi obveza predstavljala dodatno financijsko opterećenje za male iznajmljivače, koji su	Nije prihvaćen	U članku 11. navedene su obveze ugostitelja (trgovačka društva i obrti), ne iznajmljivača.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			već suočeni sa značajnim troškovima poslovanja. Smatram da bi ugovaranje putnog odnosno osiguranja od nesretnog slučaja trebalo ostati isključivo pravo i osobni izbor gosta, a ne dodatna zakonska i financijska obveza iznajmljivača.		
75.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 11.	UDRUŽENJE UGOSTITELJA ZAGREB Članak 11. sadrži velik broj obveza ugostitelja. Dio obveza opravdan je radi zaštite gosta i transparentnosti poslovanja, ali dio je zastario ili nerazmjerno opterećuje ugostitelje, osobito male objekte. Obveza utvrđivanja normativa za svako jelo, piće i napitak u praksi ne predstavlja djelotvoran instrument zaštite gosta, dok se sigurnost hrane, sljedivost, kvaliteta i zdravstvena ispravnost već uređuju posebnim propisima o hrani i sustavima samokontrole. Također je potrebno zakonski priznati digitalne oblike ispunjavanja obveza, primjerice digitalne cjenike, QR kodove, elektroničke obavijesti i elektroničke prigovore. Kod obveze onemogućavanja iznošenja pića i napitaka iz noćnih barova odgovornost ugostitelja mora biti vezana uz radnje koje su pod realnom kontrolom ugostitelja, a ne uz svako ponašanje gosta izvan kontrole osoblja. Predlaže se da se u članku 11. izmijene stavak 1. točke 3., 4., 5., 10. i 18. te doda novi stavak 3., kako slijedi: U stavku 1. točka 3. mijenja se i glasi: 3. utvrditi kućni red u ugostiteljskim objektima za smještaj i učiniti ga dostupnim gostima na recepciji, u zajedničkom prostoru ili putem digitalnog sredstva komunikacije, na način koji gostu omogućuje jednostavan uvid u sadržaj kućnog reda; U stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi:	Djelomično prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Prihvaćaju se prijedlozi vezano uz digitalni normativ, cjenik i kućni red uz uvjet da je ugostitelj dužan, ukoliko gost to zahtjeva, predložiti mu navedeno i u papirnatom obliku. Odredba o pisanom prigovoru usklađena je za Zakonom o zaštiti potrošača. Predložene odredbe o iznošenju pića iz noćnih vrsta ugostiteljskih objekata su neodređene.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			4. pružati usluge u količini, kakvoći i na način koji je istaknut u cjeniku, jelovniku, karti pića ili drugoj obavijesti dostupnoj gostu, uz poštivanje propisa o sigurnosti hrane, zaštiti potrošača i obveznih informacija o hrani; U stavku 1. točka 5. mijenja se i glasi: 5. vidno ili na drugi gostu lako dostupan način istaknuti cijene usluga koje se nude na hrvatskom jeziku i najmanje jednom svjetskom jeziku, u fizičkom i/ili digitalnom obliku, pridržavati se istaknutih cijena, a kod pružanja usluga smještaja u cjenicima istaknuti i iznos turističke pristojbe te registracijski broj ako je izdan za tu smještajnu jedinicu; U stavku 1. točka 10. mijenja se i glasi: 10. omogućiti gostu podnošenje pisanog prigovora u ugostiteljskom objektu, putem pošte, elektroničke pošte ili drugih sredstava mrežne komunikacije koja omogućuju pohranu vremena i sadržaja komunikacije na trajnom mediju, bez odgađanja potvrditi primitak prigovora, odgovoriti na prigovor u roku od 15 dana od dana zaprimanja te godinu dana čuvati evidenciju prigovora u fizičkom ili elektroničkom obliku; U stavku 1. točka 18. mijenja se i glasi: 18. u ugostiteljskom objektu iz skupine „Barovi“ koji ispunjava uvjete za rad noću poduzeti razumne organizacijske mjere radi sprječavanja iznošenja pića i napitaka za konzumiranje izvan zatvorenog prostora objekta, ako je takva zabrana propisana ovim Zakonom ili odlukom nadležnog tijela, pri čemu ugostitelj ne odgovara za postupanje gosta koje nije mogao spriječiti unatoč poduzetim razumnim mjerama.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi: (3) Obveze iz ovoga članka smatraju se ispunjenima i kada su podaci i obavijesti gostu dostupni putem QR koda, mrežne stranice, aplikacije ili drugog digitalnog sredstva, pod uvjetom da je gostu na zahtjev omogućeno upoznavanje s podacima i u fizičkom obliku.		
76.	SANJA BULJANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 11.	Članak 11., točka 5 kaže da je ugostitelj dužan ... "vidno istaknuti cijene usluga (...) i pridržavati se istaknutih cijena, ..." U tome nigdje nije predviđena situacija koja je danas globalno prisutna, a koja podrazumijeva da na svim platformama gdje se nudi usluga smještaja, algoritmi svakog trenutka mijenjaju cijenu usluge smještaja (i povećavaju je i snižavaju je) ovisno o raspoloživosti kapaciteta. U takvim prethodno napravljenim rezervacijama za smještaj, nije moguće pridržavati se cijena koje su istaknute u objektu pa bi Zakon trebao imati odredbu koja uzima u obzir i cijenu definiranu u trenutku kreiranja rezervacije na platformama velikih rezervacijskih sustava ili na vlastitom webu.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Navedena odredba odnosi se na isticanje cijene u samom objektu, kada gost dolazi izravno u objekt i izravno ugovara smještaj, a ne na cijenu prodaje smještajnih kapaciteta putem platformi ili agencija.
77.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 12.	Predložena mjera razumljiva je s aspekta zaštite zdravlja djece i mladih, ali za ugostitelje uvodi dodatnu obvezu provjere dobi gostiju. Predlaže se osigurati proporcionalnost prekršajnih sankcija te dodatno razraditi provedbene smjernice radi ujednačene primjene u praksi.	Nije prihvaćen	Prekršajne kazne vezane uz članak 12. su propisane u rasponu od 660,00 do 5300,00 eura. S obzirom da odredba članka 12. jasno pripisuje obvezu da je ugostitelj obavezan odbiti uslugu gosta alkoholom ili energetskim pićem ako procijeni da je mlađi od 18 godina, a on mu sam ne dokaže da je stariji davanjem osobne isprave na uvid, smatramo da isto nema potrebe dodatno razrađivati smjernicama.
78.	MARKO RADMAN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 12.	Protivim se proširivanju zabrane na energetska pića na način predložen ovim člankom. Za razliku od alkohola, energetska pića legalno su	Nije prihvaćen	Očekuju se uskoro i izmjene Zakona o trgovini kojima će se zabraniti prodaja energetskih pića maloljetnim osobama.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dostupna u gotovo svakoj trgovini, kiosku i benzinskoj postaji, pa nije jasno zbog čega bi upravo ugostiteljski objekti imali dodatne obveze kontrole i odgovornosti. Takvo parcijalno reguliranje djeluje kao pokušaj rješavanja problema na jednom mjestu, dok je isti proizvod slobodno dostupan nekoliko metara dalje. Ako je proizvod legalan za prodaju u državi, teško je objasniti logiku po kojoj postaje posebno problematičan isključivo kada ga posluži ugostitelj. To je otprilike kao da se zabrani prodaja hamburgera u restoranima zbog pretilosti, dok ih trgovine i dalje mogu normalno prodavati. Posebno je problematična vrlo široka definicija energetske pića iz stavka 2., prema kojoj nije jasno što se sve smatra „usporedivim“ proizvodom. Takva formulacija ostavlja prostor različitim tumačenjima u praksi. Smatram da odgovornost za konzumaciju energetske pića kod maloljetnika prvenstveno trebaju imati roditelji i skrbnici, a ne ugostitelji koji sve više uz svoje redovno poslovanje dobivaju i dodatnu ulogu nadzora i kontrole.		
79.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 12.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 12. Udruženje podržava cilj zaštite djece i mladih od proizvoda čija konzumacija može predstavljati rizik za zdravlje. Međutim, definicija energetske pića u Nacrtu mora biti dovoljno precizna da ugostitelj može u svakodnevnom poslovanju sa sigurnošću znati koji proizvod potpada pod	Prihvaćen	Definicija energetske pića će se doraditi. Očekuju se uskoro i izmjene Zakona o trgovini kojima će se zabraniti prodaja energetske pića maloljetnim osobama.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zabranu. Preširoka definicija stvara rizik neujednačene primjene i kažnjavanja ugostitelja za proizvode čiji status nije jasan. Obveza zaštite maloljetnika ne smije se staviti isključivo na teret ugostiteljstva ako su isti proizvodi maloljetnicima dostupni u trgovini bez usporedive kontrole. Zato se predlaže da se definicija veže uz mjerljive kriterije, uz ovlaštenje ministra nadležnog za zdravstvo da pravilnikom pobliže propiše kategorije proizvoda i izgled oznake zabrane.		
80.	DINA VLAHOV BUHIN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 12.	Udruženje u industriji energetskih pića u Europi, Energy Drinks Europe („EDE”) Ovaj komentar podnosi se u ime i za račun Energy Drinks Europe ("EDE") s obzirom na to da EDE, kao strano udruženje bez sjedišta u Republici Hrvatskoj, nije u mogućnosti izravno sudjelovati u postupku e-savjetovanja. Energy Drinks Europe („EDE”) vodeće je udruženje u industriji energetskih pića u Europi. Udruženje promiče politike utemeljene na dokazima te predstavlja bazu znanja o istraživanjima vezanim uz energetska pića. EDE preuzima vodstvo u svim pitanjima vezanim uz energetska pića, vodi otvoren dijalog s dioničarima te promiče odgovoran marketing i odgovornu konzumaciju energetskih pića. Željeli bismo zahvaliti Vladi Republike Hrvatske na prilici da komentiramo nedavni prijedlog Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti [AP1] („prijedlog zakona”). EDE prepoznaje i aktivno podržava mjere odgovornog marketinga i konzumacije energetskih pića te je posvećen odgovornim marketinškim i prodajnim praksama. Da bi bila učinkovita i valjana, svaka restrikcija mora biti pravedna i razmjerna,	Nije prihvaćen	Zabranom usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja energetskih pića osobama mlađim od 18 godina u ugostiteljskim objektima, očekuje se jačanje razine zaštite zdravlja djece i mladih kroz smanjenje dostupnosti proizvoda s visokim udjelom kofeina i drugih stimulativnih tvari. Uvođenjem jasne i izričite zabrane uklanjanja se postojeća pravna praznina te se uspostavlja regulatorni okvir usporediv s već uređenim sustavom zaštite maloljetnika od konzumacije alkohola. Za ugostiteljski sektor ova obveza će značiti prilagodbu poslovanja kroz primjenu obveze provjere dobi, na isti način kao za alkoholna pića, bez značajnog administrativnog opterećenja, dok se društvene koristi ogledaju u jačanju sustava zaštite djece i mladih kao osobito osjetljive skupine.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			utemeljena na čvrstim dokazima te ne smije ići dalje od onoga što je nužno za ostvarenje legitimnog cilja. Iako uvažava namjeru hrvatskog zakonodavca, EDE je ozbiljno zabrinut predloženom odredbom. Iz navedenih razloga, EDE podnosi sljedeće komentare u cilju poboljšanja trenutnog prijedloga zakona: I. MEĐUNARODNI DOKAZI KOJI POTVRĐUJU SIGURNOST ENERGETSKIH PIĆA Energetska pića dobro su etablirana kategorija proizvoda diljem Europe, uključujući Hrvatsku. Prodaju se u svim zemljama Europske unije, kao i u više od 175 zemalja diljem svijeta, te ih milijarde ljudi konzumira već gotovo 40 godina. Energetska pića funkcionalna su bezalkoholna pića koja obično sadrže otprilike istu količinu kofeina kao šalica kave napravljene kod kuće (32 mg na 100 ml) i istu količinu šećera kao sok od naranče (11 g na 100 ml). Sigurnost njihovih sastojaka višestruko su procjenjivale europske i nacionalne institucije za procjenu rizika, poput Europske agencije za sigurnost hrane (EFSA), koje su potvrdile da ne postoji zabrinutost u pogledu sastojaka energetskih pića, ni pojedinačno ni u kombinaciji koja se uobičajeno nalazi u energetskim pićima. EFSA je nadalje potvrdila da je 400 mg kofeina u 24 sata sigurno za odrasle osobe, neovisno o izvoru kofeina.[1][2] Za djecu je EFSA zaključila da je dopuštena količina kofeina kod djece i adolescenata najmanje jednaka onom kod odraslih. Unatoč tome, EFSA je zauzela konzervativan pristup zaključivši da djeca i adolescenti mogu sigurno konzumirati do 3 mg kofeina po kilogramu tjelesne mase dnevno. Ovu procjenu iz 2015. godine naknadno su potvrdile i druge agencije za procjenu rizika diljem svijeta, poput Food Standards Australia &		

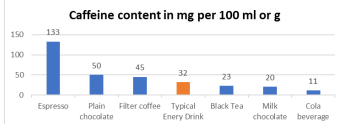
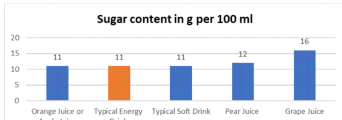
R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			New Zealand u svojoj nedavnoj procjeni sigurnosti kofeina.[3] Druge institucije, poput Švedske Nacionalne Agencije za hranu, također su procijenile i potvrdile sigurnost sastojaka energetskih pića. Nedavno je Njemački savezni institut za procjenu rizika (BfR), u studiji EDKAR objavljenoj 2025. godine, utvrdio da kronična visoka konzumacija energetskih pića nije pokazala statistički značajan niti klinički relevantan učinak na zdravlje srca kod ispitanih adolescenata u usporedbi s kontrolnom skupinom. U najnovijoj procjeni sigurnosti kofeina iz svih prehrambenih izvora, uključujući energetska pića, koju je u ožujku 2026. godine objavila agencija Food Standards Australia New Zealand (FSANZ), FSANZ je analizirao najbolje dostupne dokaze i zaključio da ne postoji znanstvena osnova za uvođenje dobne zabrane konzumacije energetskih pića za osobe mlađe od 18 godina.[4] EDE želi naglasiti da bi svi propisi koji ograničavaju marketing određenih proizvoda trebali biti utemeljeni na čvrstim znanstvenim dokazima. Obrazloženje prijedloga zakona ne navodi nikakvu znanstvenu evaluaciju niti upućuje na dobro etablirane procjene koje bi trebale biti uzete u obzir u Europskoj uniji.[5] U hrvatskom pravu ovaj je zahtjev dodatno podržan Zakonom o instrumentima politike boljih propisa (Narodne novine br. 155/23), koji propisuje da svi nacrti zakonodavnih akata moraju proći procjenu učinaka propisa. Sukladno čl. 14. tog Zakona, procjena mora uključivati analizu utvrđenog problema i specifičnog cilja propisa, zajedno s analizom njegovih učinaka. Zakon nadalje zahtijeva da se učinci analiziraju u odnosu na gospodarstvo (uključujući funkcioniranje tržišta i zaštitu potrošača), socijalnu skrb i zaštitu ljudskih prava.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Prijedlog zakona, međutim, ne ispunjava ove obvezne zahtjeve. Nakon više procjena uglednih agencija za procjenu rizika, ne postoje znanstvene zabrinutosti u pogledu energetske pića ili njihovih sastojaka, stoga ne postoji znanstvena osnova za ograničavanje energetske pića na način kako je postavljen u prijedlogu zakona. II. POVREDA NAČELA PRAVNE SIGURNOSTI Predložena restrikcija ne samo da nema znanstvenu osnovu, već je problematična i s obzirom na načelo pravne sigurnosti, uzimajući u obzir predloženu definiciju: U svom članku 12. stavku 2., prijedlog zakona definira opseg obuhvaćenih proizvoda na sljedeći način: (2) U smislu ovoga Zakona, energetskim pićem smatra se svaki proizvod koji prema sastavu, sadržaju stimulativnih tvari ili fiziološkom učinku odgovara energetskom piću ili je s njime usporediv, neovisno o obliku u kojem se stavlja na tržište ili koristi. Široka definicija ostavlja značajnu pravnu nesigurnost u pogledu proizvoda koje obuhvaća. Valja napomenuti da energetska pića kao kategorija proizvoda nisu harmonizirana na razini EU-a te nisu općenito definirana u hrvatskom zakonodavstvu. Umjesto toga, proizvodi koji se obično stavljaju na tržište pod nazivom „energetsko piće“ klasificirani su unutar šire kategorije „bezalkoholnih pića“. Kada se navodi da se energetsko piće sagledava „po sastavu, sadržaju stimulativnih tvari ili fiziološkom učinku, odgovara ili je usporedivo s energetskim pićem“, pravno ostaje nejasno koji su proizvodi obuhvaćeni opsegom restrikcije. Nedostatak pravne sigurnosti ozbiljno pogađa proizvođače: Pravna sigurnost temeljno je načelo prava EU-a koje zahtijeva da		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pravila budu jasna i precizna kako bi pojedinci mogli nedvosmisleno utvrditi svoja prava i obveze te postupati u skladu s njima,[6] što je posebno relevantno u slučaju pravila koja uključuju negativne posljedice.[7] U hrvatskom pravu, pravna sigurnost (pravna sigurnost) priznata je kao ključna sastavnica vladavine prava prema članku 3. Ustava Republike Hrvatske. Ustavni sud Republike Hrvatske dosljedno je zauzimao stajalište da zahtjevi pravne sigurnosti i vladavine prava nalažu da pravne norme budu dostupne svojim adresatima i predvidljive, omogućujući im da stvarno i konkretno poznaju svoja prava i obveze[8]. Nejasne i neprecizne pravne odredbe koje ostavljaju adresate u nedoumici o njihovu značenju predstavljaju nedopušteno delegiranje zakonodavne ovlasti i potkopavaju načelo zakonitosti. Pravna nesigurnost posebno pogađa uvoznike, koji faktički imaju manje mogućnosti praćenja zakonskih promjena od domaćih poduzeća. Štoviše, nejasan opseg mogao bi ozbiljno ograničiti učinkovitost prijedloga zakona u ostvarivanju cilja zaštite djece, budući da bi se za određene proizvode moglo tvrditi da su izvan opsega restrikcije. Nedostatak pravne sigurnosti mogao bi također doprinijeti nejednakim uvjetima tržišnog natjecanja, ovisno o definiciji proizvoda i njezinu tumačenju. III. ENERGETSKA PIĆA PREDSTAVLJAJU ZANEMARIV DOPRINOS UNOSU KOFEINA I ŠEĆERA ZBOG ČEGA SU ZABRANE PRODAJE ENERGETSKIH PIĆA PROIZVOLJNE, NERAZMJERNE I DISKRIMINATORNE Energetska pića globalno i nacionalno ostaju nišna kategorija. Energetska pića čine manje od 2% hrvatskog tržišta bezalkoholnih pića za		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			sve dobne skupine.[9] Suprotno onome što obrazloženje prijedloga zakona navodi, energetska pića doprinose samo manjem dijelu ukupnog unosa kofeina i šećera: U Europi općenito, najnoviji pregled EFSA[10]-e potvrđuje da su glavni doprinositelji dnevnom unosu kofeina u svim dobnim skupinama kava, čaj, kola, čokolada i druga bezalkoholna pića. Također potvrđuje da je dnevni unos kofeina kod djece iz energetskih pića zanemariv.[11] Nadalje, Švedska nacionalna agencija za hranu pregledala je konzumaciju energetskih pića kod djece i zaključila da „energetska pića nisu glavni izvor konzumacije kofeina među djecom i adolescentima”. [12] Slično kofeinu, i šećer se konzumira iz raznih izvora, pri čemu su zaslađena pića samo manji doprinositelji. EFSA je zaključila da „šećeri i slastice”, odnosno stolni šećer, med, sirupi, slastice i vođeni slatki deserti najviše doprinose unosu šećera. Konkretno za djecu i adolescente, zaslađeni mliječni i mliječni proizvodi značajni su doprinositelji unosu šećera.[13] Na temelju navedenog, ciljanje isključivo energetskih pića neće pomoći u ostvarivanju važnog cilja značajnog doprinosa zdravijem načinu života djece. Nadovezujući se na navedeno, EDE želi izraziti zabrinutost da Hrvatska nije pružila nikakve podatke o konzumaciji kofeina niti energetskih pića. Stoga, prijedlog zakona ne samo da nema znanstvene dokaze o navodnim zabrinutostima u pogledu energetskih pića, već mu nedostaju i podaci o konzumaciji i unosu koji bi se usredotočili na stvar koja izaziva zabrinutost - a to je, čini se, kofein. Takvi bi podaci pružili znanstvenu osnovu i evaluaciju utemeljenu na dokazima. Sukladno hrvatskom ustavnom pravu, načelo		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			vladavine prava (vladavina prava), ugrađeno u članak 3. Ustava, koje zahtijeva da ograničenja temeljnih prava ne smiju biti proizvoljna te moraju biti utemeljena na razumnim i dovoljno opravdanim razlozima. Prema sudskoj praksi Ustavnog suda Republike Hrvatske, zakonodavac mora dokazati da restriktivne mjere slijede legitiman cilj, da su razmjerne te da se ne oslanjaju na očigledno neutemeljene pretpostavke. Zakonodavne mjere koje utječu na ustavna prava moraju imati „racionalnu osnovu i razumno opravdanje utemeljeno na činjeničnom supstratu" te moraju zadovoljiti zahtjeve razmjernosti. Odsutnost takvog opravdanja - kada "nisu pružene nikakve činjenice niti razlozi" - čini mjeru ustavno neprihvatljivom. Ovi zahtjevi proizlaze iz načela vladavine prava, koje zahtijeva pravnu sigurnost i isključuje proizvoljno zakonodavno djelovanje[14]. Kao preduvjet za svaku daljnju regulaciju usmjerenu na zaštitu djece od prekomjerne konzumacije kofeina, EDE bi stoga podržao pokretanje sveobuhvatnog i ažurnog istraživanja unosa kofeina, uzimajući u obzir sve prehrambene izvore kofeina, kako bi se utvrdio opseg konzumacije kofeina u Hrvatskoj te poduzele odgovarajuće mjere na temelju takvih ažurnih i točnih podataka. Nadalje, činjenica da je opseg obuhvaćenih proizvoda nejasan, sama po sebi predstavlja pravnu nesigurnost i kao takva, čini prijedlog zakona nerazmjernim. Međutim, čak i kada bi opseg bio jasno definiran, restrikcije prodaje za kategoriju energetskih pića i dalje nemaju znanstvenu osnovu koja bi opravdala da se cilj zaštite zdravlja djece i adolescenata može učinkovito ostvariti, kako je prikazano u prethodnom tekstu, te su nerazmjerne,		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor																												
.			diskriminatorne i proizvoljne: Obrazloženje pozicionira energetska pića kao potpuno različita od „tradicionalnih“ bezalkoholnih pića govoreći o „percepciji da su to uobičajena bezalkoholna pića“. [AP2] EDE želi odlučno odbaciti ovu usporedbu (koja također nije potkrijepljena nikakvim dokazima) i podsjetiti da ni kofein ni šećer iz energetskih pića nisu među glavnim izvorima unosa te bi restrikcije usmjerene isključivo na ovu kategoriju proizvoda imale mali ili nikakav učinak na ukupni unos, istovremeno diskriminirajući nišnu kategoriju proizvoda. Caffeine content in mg per 100 ml or g <table><tr><th>Beverage</th><th>Caffeine content (mg per 100 ml or g)</th></tr><tr><td>Espresso</td><td>133</td></tr><tr><td>Plain chocolate</td><td>50</td></tr><tr><td>Filter coffee</td><td>45</td></tr><tr><td>Typical Energy Drink</td><td>32</td></tr><tr><td>Black Tea</td><td>23</td></tr><tr><td>Milk chocolate</td><td>20</td></tr><tr><td>Cola beverage</td><td>11</td></tr></table> Sugar content in g per 100 ml <table><tr><th>Beverage</th><th>Sugar content (g per 100 ml)</th></tr><tr><td>Orange Juice or Apple Juice</td><td>11</td></tr><tr><td>Typical Energy Drink</td><td>11</td></tr><tr><td>Typical Soft Drink</td><td>11</td></tr><tr><td>Pear Juice</td><td>12</td></tr><tr><td>Grape Juice</td><td>16</td></tr></table> Stoga, ako bi se pogrešno zaključilo da su kofein i ostale tvari navedene u prijedlogu zakona od posebne zabrinutosti za djecu i adolescente (što nije slučaj), jedini primjeren način rješavanja te zabrinutosti bio bi proširiti predložene restrikcije na sve proizvode koji sadrže te sastojke (tj. kofein) kako bi se učinkovito doprinijelo navodnom riziku za javno zdravlje. Nasuprot tome, restrikcije koje se primjenjuju samo na određene kategorije proizvoda poput energetskih pića diskriminatorne su i neprimjerene. Prema hrvatskom ustavnom pravu, načelo jednakosti pred zakonom (članak 14. Ustava) i zabrana diskriminacije zahtijevaju da se usporedive situacije tretiraju jednako. [15]Ustavni sud Republike Hrvatske dosljedno je zauzimao stajalište da diskriminacija znači različito postupanje prema osobama ili skupinama u sličnim situacijama bez objektivnog	Beverage	Caffeine content (mg per 100 ml or g)	Espresso	133	Plain chocolate	50	Filter coffee	45	Typical Energy Drink	32	Black Tea	23	Milk chocolate	20	Cola beverage	11	Beverage	Sugar content (g per 100 ml)	Orange Juice or Apple Juice	11	Typical Energy Drink	11	Typical Soft Drink	11	Pear Juice	12	Grape Juice	16		
Beverage	Caffeine content (mg per 100 ml or g)																																
Espresso	133																																
Plain chocolate	50																																
Filter coffee	45																																
Typical Energy Drink	32																																
Black Tea	23																																
Milk chocolate	20																																
Cola beverage	11																																
Beverage	Sugar content (g per 100 ml)																																
Orange Juice or Apple Juice	11																																
Typical Energy Drink	11																																
Typical Soft Drink	11																																
Pear Juice	12																																
Grape Juice	16																																

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			i razumnog opravdanja te je naglasio da Ustav „ne poznaje iznimke“ od načela jednakog postupanja i "ne poznaje niti dopušta mogućnost povlaštenog postupanja po bilo kojoj osnovi" koja nije objektivno opravdana.[16] To je u skladu s čvrstom sudskom praksom Europskog suda pravde,[17] koji smatra da su mjere neprimjerene, između ostalog, ako se slične situacije tretiraju različito, kao što bi bio slučaj kada bi se restrikcija primjenjivala samo na energetska pića. Ako Hrvatska opravdava restrikciju energetskih pića zabrinutostima u pogledu kofeina ili unosa kofeina, svaka mjera trebala bi se primjenjivati na one proizvode koji značajno doprinose unosu kofeina kod djece, poput čokolade ili kola pića.[18] EDE također želi istaknuti da, suprotno onome što obrazloženje prijedloga zakona može sugerirati, energetska pića treba razlikovati od alkoholnih pića: [19][AP3] Energetska pića bezalkoholna su pića i ne bi ih trebalo tretirati jednako kao duhan ili alkohol zbog njihova prima facie različitog karaktera. Usporedba energetskih pića s alkoholnim pićima u obrazloženju prijedloga zakona pogrešno razumijeva potpuno različit karakter ovih proizvoda te EDE odlučno odbacuje takvu usporedbu. U tom kontekstu, EDE želi naglasiti važnost načela jednakosti: identične situacije i okolnosti moraju se tretirati i klasificirati jednako prema zakonu, dok se različite situacije moraju tretirati različito. Povlačenjem usporedbe između energetskih pića i alkoholnih pića u obrazloženju, nametanjem istih restrikcija na ove dvije potpuno različite kategorije proizvoda i opravdavanjem restrikcija na energetska pića pravnom prazninom u pogledu restrikcija na alkohol, prijedlog zakona po definiciji zanemaruje da se različite situacije i okolnosti		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			moraju tretirati različito te time krši načelo jednakosti, što predstavlja povredu Ustava Republike Hrvatske. V. INDUSTRIJA JE POSVEĆENA OSIGURAVANJU PRIMJERENE KONZUMACIJE ENERGETSKIH PIĆA EDE želi istaknuti da na europskoj kao i na nacionalnoj razini industrija ozbiljno shvaća svoju odgovornost prema potrošačima energetskih pića te je razvila kodekse prakse kojih se tvrtke članice pridržavaju. Članovi EDE-a čvrsto su posvećeni tome da ne reklamiraju svoje proizvode energetskih pića djeci, uključujući zabranu reklamiranja energetskih pića djeci ili plasiranja reklama u medijima čija publika čini više od 30% djece, kao ni sudjelovanje u bilo kakvim izravnim komercijalnim aktivnostima u školama, uključujući prodajne automate, ali i odgovarajuće izjave na etiketama za promicanje umjerene konzumacije te pozicioniranje pakiranja od 250 ml kao glavnog prodajnog prijedloga za individualnu konzumaciju.[20] To je u skladu sa sličnim kodeksima prakse diljem Europe, poput Prakse odgovornog marketinga i oglašavanja djeci Unije nacionalnih europskih udruženja bezalkoholnih pića (UNESDA) [21]te Smjernica za marketing djeci Međunarodnog vijeća udruženja proizvođača pića (ICBA).[22] Ovi kodeksi prakse primjenjuju se radi promicanja odgovorne i umjerene konzumacije energetskih pića od strane svih potrošača, a posebno djece i drugih ranjivih skupina. U mnogim zemljama kodeksi prakse uspostavljeni su na nacionalnoj razini, kako bi se ključni tržišni dionici obvezali na opće i tržišno specifične odgovorne marketinške i prodajne prakse, poput obveza da se ne reklamira djeci i		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			suzdržavanja od oglašavanja usmjerenog na djecu. S poštovanjem predlažemo Vladi da surađuje s industrijom kako bi se uskladile specifične samoobveze industrije u Hrvatskoj, prilagođavajući dobro etablirane kodekse prakse specifično za Hrvatsku. Možemo jamčiti da su članovi EDE-a spremni surađivati na takvim lokalnim samoobvezama. U svojstvu vodećeg europskog udruženja za energetska pića, EDE bi bio više nego otvoren za podršku i daljnju raspravu o tome kako bi takve lokalne obveze mogle podržati ciljeve hrvatskog zakonodavca. V. ALTERNATIVNA RJEŠENJA UTEMELJENA NA DOKAZIMA TREBALA BI IMATI PREDNOST RADI POSTIZANJA PRAVEDNE I UČINKOVITE REGULACIJE Kao temeljno načelo prava, da bi restrikcija bila opravdana, mora se primijeniti najmanje restriktivna mjera. Prema hrvatskom ustavnom pravu, načelo razmjernosti (načelo razmjernosti) utemeljeno je u članku 16. Ustava te je opsežno razvijeno u sudskoj praksi Ustavnog suda. Ustavni sud primjenjuje trostruki test: mjera mora biti (i) prikladna za ostvarenje legitimnog cilja, (ii) nužna (nema dostupne manje restriktivne alternative) i (iii) razmjerna u užem smislu[23]. Ustavni sud je nadalje zauzeo stajalište da, kada se usporedive situacije tretiraju različito bez objektivnog i razumnog opravdanja, ili kada se ista sankcija primjenjuje neovisno o težini ponašanja, mjera ne prolazi test razmjernosti.[24] To nije slučaj u pogledu prijedloga zakona, budući da postoje brojne manje restriktivne i učinkovitije mjere koje bi se mogle usvojiti i koje su usvojene kako na razini EU-a tako i od strane drugih država članica. Stoga EDE želi iznijeti alternativne mjere koje su već usvojene te preporučiti daljnje dostupne mjere za		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ostvarenje cilja promicanja umjerene konzumacije energetskih pića od strane djece i svih potrošača. Prilog III. Uredbe (EU) 1169/2011 zahtijeva da hrana sa sadržajem kofeina višim od 150 mg/L (uz izuzetak pića na bazi kave, čaja ili ekstrakta kave ili čaja gdje su pojmovi "čaj" ili „kava" dio naziva hrane) nosi savjetodavnu izjavu "Visok sadržaj kofeina. Ne preporučuje se djeci ni trudnicama ni dojiljama". Osim toga, količina kofeina u mg na 100 ml mora biti navedena na etiketi, pružajući svim potrošačima informacije o sadržaju kofeina. Ovaj zahtjev označavanja slijedi sličan legitiman cilj, naime podizanje svijesti o unosu kofeina i osnaživanje potrošača za donošenje informirane odluke te je stoga priznat kao manje invazivna, ali jednako učinkovita mjera za reguliranje marketinga određenih proizvoda za koje su izražene zabrinutosti u pogledu javnog zdravlja.[25] Druge blaže mjere uključivale bi edukacijske kampanje usmjerene na sve izvore unosa kofeina, posebno one koji primarno doprinose unosu kofeina, kako bi se povećala svijest i doprinijelo zaštiti javnog zdravlja. Osim toga, kontrola veličine porcija također je prikladna mjera za ostvarenje legitimnog cilja, budući da manje porcije energetskih pića (250 ml) mogu doprinijeti umjerenoj konzumaciji kofeina. Valja napomenuti da je kontrola porcija prepoznata kao jedno od najučinkovitijih rješenja za umjerenu konzumaciju od strane raznih dionika, uključujući Europsku komisiju i OECD:[26] U posljednjim desetljećima veličine porcija u svim kategorijama hrane su porasle. McKinsey Global Institute proveo je sveobuhvatnu analizu i utvrdio da je, za razliku od drugih intervencija poput različitih vrsta restrikcija,		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			kontrola porcija intervencija s najvećim učinkom na smanjenje pretilosti i promicanje promjene ponašanja.[27][28] Izloženost manjim veličinama porcija rekalcibira ono što se percipira kao „normalno“ te posljedično utječe na to koliko se hrane odabire i konzumira. Za zaslađena pića, u studiji modeliranja koja je mjerila učinak smanjenja veličine porcije svih pojedinačnih zaslađenih pića (SSB) na maksimalnu veličinu od 250 ml, pokazano je da bi takvo ograničenje od 250 ml na pojedinačna zaslađena pića moglo biti učinkovit dio prevencije pretilosti.[29] EDE također podržava ovu alternativnu preporuku politike, koja je obveza Kodeksa prakse EDE-a kojeg se članovi EDE-a pridržavaju. VI. POVREDA EUROPSKOG JEDINSTVENOG TRŽIŠTA U pogledu svih gore navedenih zabrinutosti, EDE je mišljenja da predložene restrikcije mogu povrijediti slobodno kretanje robe u Europskoj uniji prema člancima 34. do 36. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Iako je prijedlog zakona de lege primjenjiv bez razlike na uvozne i domaće proizvode, de facto predstavlja prikriveno ograničenje trgovine između država članica budući da su energetska pića koja se stavljaju na tržište u Hrvatskoj u udjelu od gotovo 80%[30] uvezena iz drugih država članica. [31]Prema čvrstoj sudskoj praksi Europskog suda pravde, takvi se propisi smatraju mjerama s učinkom jednakim izravnoj diskriminaciji, pri čemu nije relevantno radi li zakonodavac namjerno između domaćih i uvoznih proizvoda: I nenamjerne restrikcije mogu predstavljati proizvoljnu diskriminaciju ili prikrivena ograničenja unutarnje trgovine Zajednice. Nadalje, Ustav Republike Hrvatske jamči slobodu poduzetništva		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			(sloboda poduzetništva, članak 49.) i slobodan pristup tržištu, a svako njihovo ograničenje mora biti u skladu sa zahtjevima razmjernosti iz članka 16. Ustava. Ustavni sud dosljedno zauzima stajalište da regulatorne mjere koje utječu na tržišne sudionike moraju podlijegati istom ispitivanju razmjernosti kao i druga ograničenja temeljnih prava, zahtijevajući da zadiranje bude nužno u demokratskom društvu te da ne postoje manje restriktivna sredstva za ostvarenje zakonodavnog cilja. Upitno je mogu li se predložene restrikcije opravdati, budući da svaka mjera mora biti prikladna za ostvarenje navodnog legitimnog cilja, biti najmanje restriktivna dostupna mjera za rješavanje navodnog legitimnog cilja, biti razmjerna te se primjenjivati na nediskriminatoran i neproizvoljan način. To kako je prikazano u prethodnom tekstu nije slučaj. Ako bi regulator, unatoč iznesenim argumentima, ipak smatrao nužnim nastaviti s predloženim mjerama, EDE želi istaknuti da bi prijedlog zakona, ograničavajući prodaju energetske pića, trebao biti klasificiran kao tehnički propis, što rezultira obvezom notifikacije prema Direktivi (EU) 2015/1535 (TRIS-Direktiva). EDE želi naglasiti da se notifikacija mora izvršiti u fazi nacрта, kako bi se drugim državama članicama i Europskoj komisiji pružila prilika za procjenu posljedica nacрта akta. EDE napominje da je Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti već bio predviđen za TRIS notifikaciju te želi naglasiti važnost navedene notifikacije. Osim toga, propisi poput predloženog također bi morali biti notificirani na razini WTO-a, budući da bi se mogli smatrati tehničkim preprekama trgovini		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			reguliranim TBT-Sporazumom. ZAKLJUČAK U svjetlu navedenog, EDE želi zamoliti donositelje odluka da razmotre važne doprinose iznesene u ovom podnesku. Ukratko: Kofein iz energetske pića doprinosi samo malom dijelu kofeina u ukupnoj prehrani europskih i hrvatskih maloljetnika te bi zabrana prodaje samo za energetska pića bila nedjelotvorna u suzbijanju prekomjerne konzumacije kofeina. Učinkovitije mjere kao odgovor na zabrinutosti u pogledu konzumacije energetske pića od strane djece bile bi nastavak podizanja svijesti potrošača o kofeinu, kao i promicanje kontrole veličine porcija hrane i pića, uključujući energetska pića. Kao preduvjet za bilo kakve dodatne restriktivne mjere, hrvatska tijela za sigurnost hrane moraju provesti cjelovitu procjenu unosa kofeina kako bi se osigurala razmjernost i učinkovitost bilo kojeg budućeg regulatornog okvira. Svaka regulacija trebala bi biti nediskriminatorna, razmjerna i utemeljena na objektivnim kriterijima. Sveukupno, smatramo da postoje alternativne politike koje bi bolje odgovorile na zabrinutosti, a pritom bile manje invazivne i, posebice, nediskriminatorne. EDE bi s veseljem osobno sastao s vama kako bi objasnio što proizvođači već poduzimaju kako bi odgovorili na Vašu zabrinutost te kako bismo usuglasili daljnje učinkovite i razmjerne mjere, utemeljene na dokazima, koje bismo mogli poduzeti u Hrvatskoj. Za sva pitanja i daljnju komunikaciju, molimo obratite se na sljedeće kontakte: EDE Tajništvo: secretariat@energydrinkseurope.org Glavni tajnik EDE-a, g. Andreas Kadi:		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			andreas.kadi@energydrinks europe.org [1] EFSA, 2015. Factsheet: EFSA explains risk assessment: Caffeine. [2] EFSA NDA Panel (EFSA Panel on Dietetic Products, Nutrition and Allergies), 2015. Scientific Opinion on the safety of caffeine. EFSA Journal 2015;13(5):4102. [3] Food Standards Australia New Zealand, 2022, P1056 – Caffeine Review. available at: https://www.foodstandards.gov.au/code/proposals/Pages/p1056.aspx. [4] Food Standards Australia New Zealand, P1056 – Caffeine Review, March 24th 2026. [5] ECJ 23.9.2003, C-192/01, Commission vs Denmark [6] ECJ 9.7.1981, C-169/80, Gondrand Frères and Garancini; ECJ 13.2.1996, C-143/93, Van Es Douane Agenten, para. 27; ECJ 14.4.2005, C-110/03, Kingdom of Belgium v. European Commission, para. 30 [7] ECJ 7.6.2005, C-17/03, Vereniging voor Energie, Milieu en Water and Others [8] Constitutional Court of the Republic of Croatia, decision no. U-I-722/2009 of 6 April 2011, citing the European Court of Human Rights in Sunday Times (No.1) v. United Kingdom [9] Euromonitor, 2026, Extract taken from Euromonitor Market sizes for 2025. [10] EFSA, EFSA Journal 2015;13(5):4102, 120 pp. [11] EFSA, 2017, Scientific Opinion on Flavouring Group Evaluation 49, Revision 1 (FGE.49Rev1):		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			xanthine alkaloids from the priority list. [12] Livsmedelsverket report, 2018, Risk management measures to keep down the consumption of energy drinks / caffeine among children and adolescents, D no. 2018/00523, Ref. no. 1.1.4. [13] EFSA NDA Panel (EFSA Panel on Nutrition, Novel Foods and Food Allergens), (2022): Scientific Opinion on the tolerable upper intake level for dietary sugars. EFSA Journal 2022;20(2):7074, 337, pp.https://doi.org/10.2903/j.efsa.2022.7074ISSN [14] Constitutional Court of the Republic of Croatia, decision no. U-I-3597/2010 (para. 47, 50-51) of 4 April 2011; decision no. U-I-2986/2013 of 20 December 2013 [15] Constitutional Court of the Republic of Croatia, decision no. U-I/956/2017 of 26 June 2019, and decision no. U-I-144/19 of 20 January 2020 [16] Constitutional Court of the Republic of Croatia, decision no. U-I-4585/2005 of 20 December 2006 [17] ECJ 27.11.1990, C-67/88 Commission vs Italy EFSA Panel on Dietetic Products, Nutrition and Allergies, Scientific Opinion on the safety of caffeine, EFSA Journal 2015; 13(5):4102, pp. 120ff. [19] The draft law in this context lines out: "While the prohibition of serving and allowing the consumption of alcoholic beverages to minors is clearly and consistently regulated by law, there are no such effective and precise restrictions in the case of energy drinks". [20] Energy Drinks Europe		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			[21] UNESDA, Responsible Marketing and Advertising to Children Practice. Available at https://www.unesda.eu/advertising-marketing-practices/ [22] ICBA, Marketing to Children Guidelines, available at https://www.icba-net.org/industry-commitments/marketing-to-children/ [23] Constitutional Court of the Republic of Croatia, decision no. U-I-3597/2010 of 29 July 2011 [24] Constitutional Court of the Republic of Croatia, decision no. U-I-2986/2013 of 20 December 2013 [25] ECJ 5.2.2004, C-24/00, Commission vs. France, ECJ 19.6.2003, C-420/01 Commission vs. Italy. [26] European Commission, 2014, EU Action Plan on Childhood Obesity 2014-2020), OECD, 2019, The Heavy Burden of Obesity: The Economics of Prevention, OECD Health Policy Studies, Paris, further also: McKinsey Global Institute, 2014, Overcoming obesity: An initial economic analysis), World Health Organisation, 2020, Improving dietary intake and achieving food product improvement. Policy opportunities and challenges for the WHO European Region in reducing salt and sugar in the diet) [27] McKinsey Global Institute, 2014. Overcoming obesity: An initial economic analysis. [28] Romieu I, Dossus L, Barquera S, et al. Energy balance and obesity: what are the main drivers?. Cancer Causes Control. 2017;28(3):247-258. doi:10.1007/s10552-017-		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			0869-z. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5325830 [29] Cleghorn C, Blakely T, Mhurchu CN, Wilson N, Neal B, Eyles H. Estimating the health benefits and costsavings of a cap on the size of single serve sugar-sweetened beverages. Prev Med. 2019 Mar;120:150-156. https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0091743519300131?via%3Dihub [30] Euromonitor, 2026, Extract taken from Euromonitor Market sizes for 2025. [31] e.g. ECJ 11.07.1974, C-8/74, Dassonville; ECJ 26.6.1980, C-788/79 Gilli and Andres; ECJ 10.7.1980, C-152/78, Commission vs. France; ECJ 17.3.1983, C-94/82, De Kikvorsh; et. al.		
81.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 12.	Za Grad Novigrad-Cittanova: Dodaje se novi članka 12.a koji glasi: (1)Organizatori javnih događanja i manifestacija koje se održavaju na javnim površinama dužni su osigurati provedbu zabrane iz članka 12. ovoga Zakona tijekom cijelog trajanja događanja. (2)Organizatori su osobito odgovorni za nadzor nad prodajom, usluživanjem i dopuštanjem konzumiranja alkoholnih i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina, uključujući privremene objekte, štandove, ugostiteljske zone te druge osobe koje u njihovo ime obavljaju djelatnost. (3)Organizator je dužan poduzeti sve potrebne organizacijske i tehničke mjere radi provedbe zabrane, uključujući kontrolu dobi, jasno označavanje prodajnih	Nije prihvaćen	Napominjemo da organizator manifestacije ne može snositi odgovornost za zakonitost poslovanja pojedinih sudionika manifestacije, budući da isti nastupaju kao samostalni pružatelji usluga te su za svoje poslovanje odgovorni sukladno važećim propisima. Svaki sudionik koji na manifestaciji pruža ugostiteljske ili druge usluge dužan je pridržavati se Zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			mjesta te nadzor osoba koje sudjeluju u provedbi događanja. (4)Organizator je dužan prije održavanja događanja osigurati plan provedbe mjera iz ovoga članka.(5) (5)Organizator odgovara neovisno o krivnji za postupanja osoba koje sudjeluju u provedbi događanja. (6)Provedbu ovoga članka nadzire Državni inspektorat. (7)Neispunjavanje obveza iz ovoga članka smatra se prekršajem organizatora. Obrazloženje prijedloga: Predloženim uvođenjem novog članka 12.a jasno se definira odgovornost organizatora javnih događanja za provedbu zabrane usluživanja alkoholnih i energetske pića osobama mlađim od 18 godina, što u praksi dosad nije bilo dovoljno precizno uređeno. Na javnim manifestacijama često sudjeluje više privremenih pružatelja usluga, zbog čega je nužno utvrditi jednu odgovornu osobu radi učinkovite provedbe zakona. Uvodi se obveza organizacijskih mjera i plana provedbe, čime se osigurava preventivno djelovanje, a ne samo naknadno sankcioniranje. Time se postiže veća pravna sigurnost, učinkovit nadzor i bolja zaštita maloljetnika, bez dodatnog opterećenja jedinica lokalne samouprave.		
82.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 12.	U članku 12. stavak 5. predlaže se propisati mogućnost da predstavničko tijelo odlukom može zabraniti usluživanje alkoholnih pića u svim ili pojedinim vrstama ugostiteljskih objekata na svom području u određenom razdoblju tijekom dana.	Nije prihvaćen	Predloženo mi bilo diskriminatorno u odnosu na pojedine vrste ugostiteljskih objekata.
83.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 13.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 13. i 14. Udruženje ugostitelja Zagreb predlaže doradu članka 13. i 14. Nacrta Zakona radi jasnijeg i	Nije prihvaćen	Zadržava se obveza pribavljanja suglasnosti upravnog tijela jedinice lokalne samouprave za

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			jednostavnijeg uređenja pružanja ugostiteljskih usluga na koncertima, festivalima, priredbama, poslovnim, kulturnim, sportskim i drugim povremenim događanjima koja se ne održavaju na javnim površinama. Smatramo opravdanim da jedinica lokalne samouprave izdaje odobrenje kada se ugostiteljska usluga pruža na javnoj površini, odnosno na prostoru kojim JLS upravlja u javnopravnom režimu. Međutim, kada se događanje održava u koncertnoj dvorani, klubu, hali, sajamskom prostoru, privatnom dvorištu, zatvorenom objektu ili drugom prostoru koji nije javna površina, dodatno odobrenje JLS-a za pružanje ugostiteljskih usluga predstavlja nepotrebno administrativno opterećenje. Isto bi trebalo vrijediti i za prostore u vlasništvu JLS-a, ustanova ili trgovačkih društava povezanih s JLS-om, ako se takav prostor koristi na temelju ugovora o najmu, zakupu, korištenju, organizaciji događanja ili druge valjane pravne osnove. U tim slučajevima JLS nastupa kao vlasnik ili upravitelj prostora, a ne bi trebala dodatno odobravati pružanje ugostiteljskih usluga ako su ispunjeni svi posebni propisi. Predloženo izuzeće ne znači deregulaciju. Ugostiteljske usluge smije pružati samo registrirani ugostitelj koji ima važeće rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za odgovarajuću vrstu ugostiteljskog objekta, odnosno za pružanje ugostiteljskih usluga izvan objekta putem klupe, šanka, kolica, vozila, šatora ili druge odgovarajuće opreme. Organizator događanja mora imati valjanu pravnu osnovu korištenja prostora te ispuniti obveze prema propisima o javnom okupljanju, javnom redu i		vanjske prostore u privatnom vlasništvu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			miru, zaštiti od požara, zaštiti od buke, sigurnosti hrane, fiskalizaciji, zaštiti potrošača, gospodarenju otpadom i drugim posebnim propisima. Stoga se predlaže da se za događanja u prostorima koji nisu javna površina ne traži dodatno odobrenje jedinice lokalne samouprave za pružanje ugostiteljskih usluga. Dovoljno bi bilo da organizator ima ugovor ili drugu pravnu osnovu korištenja prostora, a da ugostiteljske usluge pruža ugostitelj s važećim rješenjem o ispunjavanju minimalnih uvjeta. Ako ipak mora ostati odredba da ugostitelj ima obvezu ishoditi odobrenje JLS-a, tada je nužno propisati jasan, brz i predvidiv postupak. Svaka jedinica lokalne samouprave trebala bi odrediti nadležno tijelo, javno objaviti kriterije i obrazac zahtjeva, omogućiti elektroničko podnošenje zahtjeva te odlučiti u kratkom roku, primjerice u roku od tri radna dana. Ako nadležno tijelo u tom roku ne odluči, trebalo bi se smatrati da je odobrenje izdano. Na taj način zadržava se puna pravna i inspekcijska kontrola, ali se uklanja nepotrebna i u praksi često neprovediva administrativna prepreka za zakonito organiziranje događanja i pružanje ugostiteljskih usluga.		
84.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 13.	Uz članak 13. i 14. Predlažemo članke 13. i 14. nadopuniti u svrhu jasnijeg i jednostavnijeg uređenja pružanja ugostiteljskih usluga na koncertima, festivalima, priredbama, poslovnim, kulturnim, sportskim i drugim povremenim događanjima koja se ne održavaju na javnim površinama. Smatramo opravdanim da jedinica lokalne samouprave izdaje odobrenje kada se ugostiteljska usluga pruža na javnoj površini, odnosno	Nije prihvaćen	Zadržava se obveza pribavljanja suglasnosti upravnog tijela jedinice lokalne samouprave za vanjske prostore u privatnom vlasništvu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			na prostoru kojim JLS upravlja u javnopravnom režimu. Međutim, kada se događanje održava u koncertnoj dvorani, klubu, hali, sajamskom prostoru, privatnom dvorištu, zatvorenom objektu ili drugom prostoru koji nije javna površina, dodatno odobrenje JLS-a za pružanje ugostiteljskih usluga predstavlja nepotrebno administrativno opterećenje. Isto bi trebalo vrijediti i za prostore u vlasništvu JLS-a, ustanova ili trgovačkih društava povezanih s JLS-om, ako se takav prostor koristi na temelju ugovora o najmu, zakupu, korištenju, organizaciji događanja ili druge valjane pravne osnove. U tim slučajevima JLS nastupa kao vlasnik ili upravitelj prostora, a ne bi trebala dodatno odobravati pružanje ugostiteljskih usluga ako su ispunjeni svi posebni propisi. Ugostiteljske usluge smije pružati samo registrirani ugostitelj koji ima važeće rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za odgovarajuću vrstu ugostiteljskog objekta, odnosno za pružanje ugostiteljskih usluga izvan objekta putem klupe, šanka, kolica, vozila, šatora ili druge odgovarajuće opreme. Organizator događanja mora imati valjanu pravnu osnovu korištenja prostora te ispuniti obveze prema propisima o javnom okupljanju, javnom redu i miru, zaštiti od požara, zaštiti od buke, sigurnosti hrane, fiskalizaciji, zaštiti potrošača, gospodarenju otpadom i drugim posebnim propisima. Stoga se predlaže da se za događanja u prostorima koji nisu javna površina ne traži dodatno odobrenje jedinice lokalne samouprave za pružanje ugostiteljskih usluga. Dovoljno bi bilo da organizator ima ugovor ili drugu pravnu osnovu korištenja prostora, a da		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ugostiteljske usluge pruža ugostitelj s važećim rješenjem o ispunjavanju minimalnih uvjeta. Ako ipak mora ostati odredba da ugostitelj ima obvezu ishoditi odobrenje JLS-a, tada je nužno propisati jasan, brz i predvidiv postupak. Svaka jedinica lokalne samouprave trebala bi odrediti nadležno tijelo, javno objaviti kriterije i obrazac zahtjeva, omogućiti elektroničko podnošenje zahtjeva te odlučiti u kratkom roku, primjerice u roku od tri radna dana. Ako nadležno tijelo u tom roku ne odluči, trebalo bi se smatrati da je odobrenje izdano. Na taj način zadržava se puna pravna i inspekcijska kontrola, ali se uklanja nepotrebna i u praksi često neprovediva administrativna prepreka za zakonito organiziranje događanja i pružanje ugostiteljskih usluga.		
85.	HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 13.	Udruženje ugostiteljskih djelatnosti HGK vezano za članak 13. predmetnog Nacrta prijedloga ZAKONA o ugostiteljskoj djelatnosti predlaže izmjenu i dopunu stavka 1. članka 13., tako da isti sada glasi: "(1) Ugostitelj može povremeno, za vrijeme trajanja manifestacija, sajмова, prigodnih priredbi i slično, izvan svoga ugostiteljskog objekta pružati ugostiteljske usluge usluživanja jela, pića i napitaka, uz odobrenje jedinice lokalne samouprave za pružanje istih usluga na otvorenim prostorima (javne površine i privatne otvorene površine; krov, terasa, dvor...). Za zatvorene prostore odobrenje nije potrebno."	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.Člankom 13. Nacrta prijedloga zakona propisuje se pružanje usluga na manifestacijama od strane ugostitelja i drugih sudionika. Pružanje usluga na javnim prostorima i vanjskom prostoru u privatnom vlasništvu u objektima u kiosku, vozilu i priključnom vozilu, šatoru, na klupi, kolicima i drugim napravama uređuje se člankom 14. Odobrenje upravnog tijela jedinice lokalne samouprave za prostore u privatnom vlasništvu potrebno je samo ako je riječ o vanjskom prostoru.
86.	MANUELA IVANIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 14.	Jedinice lokalne samouprave Odlukom o javnim površinama određuju prostore na kojima ugostitelji mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost. Radi se o montažnim objektima do 15 m², poput štandova i kioska	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.U odnosu na propisanu udaljenost od 100 metara, ista je određena imajući u vidu da se u objektima jednostavnih usluga primjenjuju bitno jednostavniji uvjeti poslovanja, kako u pogledu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			namijenjenih prodaji fast fooda, sladoleda, palačinki, šećerne vune, kukuruza, napitaka „coffee to go“ i drugih sličnih proizvoda. Prema prijedlogu novog zakona, kao i prema trenutno važećim propisima, takvi prostori ne smiju se nalaziti na udaljenosti manjoj od 100 metara od postojećeg ugostiteljskog objekta. Međutim, u našem naselju, kao i u većini naselja uz obalu i na otocima, vrlo je teško ispoštovati propisano ograničenje minimalne udaljenosti od 100 metara. Smatramo da je za turističke destinacije koje su sadržajem i ponudom prvenstveno usmjerene obiteljima i djeci, kao i za mjesta prostorno vezana uz šetnice, plaže, obalu, rive ili trgove od kojih lokalno stanovništvo i gospodarstvo žive, navedeno ograničenje prestrogo i neprilagođeno stvarnim prostornim uvjetima. Specifični prostorni uvjeti, geografski položaj te ograničen raspoloživ prostor u priobalnim i otočnim sredinama onemogućuju razvoj raznolike i kvalitetne turističke ponude te dodatnih sadržaja potrebnih gostima i lokalnom stanovništvu. Slijedom navedenog predlažemo da se kroz novi zakon ukine ili prilagodi ograničenje minimalne udaljenosti za obavljanje jednostavnih ugostiteljskih djelatnosti na javnim površinama. OPĆINA LOPAR		tehničkih, higijenskih tako i drugih propisanih standarda. Slijedom toga, njihovo neposredno pozicioniranje uz ugostiteljske objekte u građevini, koji podliježu znatno strožim uvjetima, moglo bi dovesti do nelojalne konkurencije na tržištu.
87.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 14.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 14. Ovaj članak ima osobitu važnost za zaštitu stalnih ugostiteljskih objekata u građevini. Dosadašnja praksa pokazuje da se nelojalna konkurencija ne pojavljuje samo kroz formalno registrirane pokretne ugostiteljske objekte, nego i kroz prikrivene oblike pružanja ugostiteljskih usluga u kioscima, trgovinama, privremenim i montažno-demontažnim objektima.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Međutim, skrećemo pažnju da je ovdje riječ o prodajnim objektima koji su uređeni Zakonom o trgovini (87/08, 96/08, 116/08, 116/08, 76/09, 114/11, 68/13, 30/14, 32/19, 98/19, 32/20, 33/23) te se odredbe vezane uz njihovo poslovanje ne mogu propisivati Zakonom o ugostiteljskoj djelatnosti.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Usluge poput pripreme i prodaje kave, toplih napitaka, rashlađenih pića ili gotovih jela za neposrednu konzumaciju po svojoj naravi konkuriraju ugostiteljskim objektima, osobito kada se pružaju na istim lokacijama i prema istoj javnosti. Udruženje ne zagovara nerazumne zabrane, ali smatra da mora postojati jednak režim za usporedive usluge. Ako subjekt u kiosku, trgovini ili pokretnom objektu stvarno pruža uslugu koja je po naravi ugostiteljska, tada mora poštovati odgovarajuće uvjete i ograničenja, neovisno o tome koja mu je primarna registrirana djelatnost. Također je potrebno jasno urediti postupak izdavanja odobrenja za vanjske prostore u privatnom vlasništvu, jer nejasna nadležnost jedinice lokalne samouprave ne smije dovesti do kažnjavanja ugostitelja zbog pravne praznine. Predlaže se da članak 14. dodaju nove stavke 5. i 6. koje glase, a postojeći postaju 7. i 8. : (5) Odredbe ovoga članka primjenjuju se i na pravne i fizičke osobe koje, neovisno o svojoj primarno registriranoj djelatnosti, u objektima i napravama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka pripremaju, izdaju ili prodaju jela, pića ili napitke za neposrednu konzumaciju na način koji po svojoj naravi predstavlja ugostiteljsku uslugu. (6) Pripremom, izdavanjem ili prodajom iz stavka 5. ovoga članka osobito se smatra priprema i predaja kave i drugih toplih napitaka, izdavanje točenih ili rashlađenih pića te termička obrada ili priprema gotovih jela za neposrednu konzumaciju, kada se te radnje obavljaju prema javnosti i u tržišne svrhe.		
88.	LUCIJANA PENDO	PRIJEDLOG ZAKONA O	Članak 14.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru.U odnosu na postupak

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 14.	komentar uz prvi stavak: Praksa dodjele suglasnosti lokalne samouprave takvom općom formulacijom ostavlja sam proces dobivanja suglasnosti vrlo neujednačen, dok u nekim općinama dovoljan je pečat, tako neki gradovi, osim opsežne papirologije formiraju komisije te sam proces traje dugo. Primjerice Dubrovnik, zahtijeva tročlanu komisiju i potvrdu gradonačelnika. S druge strane, nije li riječ o privatnom vlasništvu kojim vlasnik raspolaže. Komentar uz drugi stavak - Odredba od 100 metara čini svaki jednostavni objekt u svakom Hrvatskom gradu trenutačno nelegalnim. Kako da na jednoj dalmatinskoj šetnici ili u jednom Zagrebu, ili turističkim mjestima se itko pomakne 100 metara od ugostiteljskog objekta? Niti jedan prodavač sladoleda na šetnici ili palačinki ne može biti legalan. Tolika udaljenost prevelika je za turistička mjesta i gradove. S druge strane zašto bi zaštita objekata u građevini bila od pravnog interesa i smatrala se nelojalnom konkurencijom - pogotovo ako objekti ne nude istu vrstu usluga. Primjerice, kraj ugostiteljskog objekta - kavana nalazi se jednostavna usluga - sendvič bar - na koji način je tu riječ o konkurenciji? Prema ovim odredbama čak ni lokalna samouprava ne bi mogla dati u koncesiju niti koji dio javne površine jer teško da se nalazi dalje od 100 metara od bilo kojeg objekta u građevini - restorana ili kavane. Time zapravo objekti jednostavnih usluga moći će se naći nasmo na sajmovima, priredbama i sl. za sve ostalo moći će poći na rub grada, na seoske putove gdje nema nikoga kome bi se usluga mogla i ponuditi - onda sve osnove slobodnog tržišta, konkurencije itd. ne vrijede. Slijedom rečenog stvar s nelojalnom konkurencijom u ovom je slučaju obrnuta - ugostiteljski objekti u		izdavanja suglasnosti jedinica lokalne samouprave, napominjemo da je način njezina donošenja i potrebna procedura u nadležnosti same jedinice lokalne samouprave, koja sukladno svojim internim aktima i organizaciji rada uređuje postupak izdavanja. Iako se radi o privatnom vlasništvu, ovdje je riječ o obavljanju gospodarske djelatnosti, čije uvjete zakonodavac ima pravo uređivati radi zaštite javnog interesa, sigurnosti i uređenog obavljanja djelatnosti. Također, u odnosu na propisanu udaljenost od 100 metara, ista je određena imajući u vidu da se u objektima jednostavnih usluga primjenjuju bitno jednostavniji uvjeti poslovanja, kako u pogledu tehničkih, higijenskih tako i drugih propisanih standarda. Slijedom toga, njihovo neposredno pozicioniranje uz ugostiteljske objekte u građevini, koji podliježu znatno strožim uvjetima, moglo bi dovesti do nelojalne konkurencije na tržištu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			građavini bivaju zaštićeni, ide im se u korist, te se čak i štite njihovi interesi nauštrab vlasnika jednostavnih objekata. S obzirom na broj ugostiteljskih objekata u građevinama te grana djelatnosti ne treba zaštitu, a čak je i u prednosti pred jednostavnim objektima na otvorenom jer ne ovisi o vremenskim uvjetima. Također, ako želite na šetinici u dalmatinskom gradu prodavati sladoled, to će moći u jednostavnim objektima samo vlasnici već postojećih objekata, a ostali ne. Ovaj stavak ide u korist određenim ugostiteljima i stvara monopol jedne vrste djelatnosti, dok drugu ograničava te bi stavak trebalo u potpunosti maknuti. Budući da je to malo vjerojatno, bar smanjiti udaljenost na neku razumnu, održivu ili propisati da i oni koji nemaju udaljenost mogu dobiti suglasnosti od objekata, lokalne samouprave ili da mogu djelovati ako im se ponuda razlikuje -u slučaju da objekt nije konkurencija i nudi nešto različito od drugih. Ovako onemogućuje se rad jednostavnih objekata i zakonom se preferira jedna vrsta djelatnosti te se, kao što je rečeno, izvan zakona stavljaju skoro svi već postojeći jednostavni objekti u RH.		
89.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 14.	Uz članak 14. Dosadašnja praksa pokazuje da se nelojalna konkurencija ne pojavljuje samo kroz formalno registrirane pokretne ugostiteljske objekte, nego i kroz prikrivene oblike pružanja ugostiteljskih usluga u kioscima, trgovinama, privremenim i montažno-demontažnim objektima. Usluge poput pripreme i prodaje kave, toplih napitaka, rashlađenih pića ili gotovih jela za neposrednu konzumaciju po svojoj naravi konkuriraju ugostiteljskim objektima, osobito kada se pružaju na	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Međutim, skrećemo pažnju da je ovdje riječ o prodajnim objektima koji su uređeni Zakonom o trgovini (87/08, 96/08, 116/08, 116/08, 76/09, 114/11, 68/13, 30/14, 32/19, 98/19, 32/20, 33/23) te se odredbe vezane uz njihovo poslovanje ne mogu propisivati Zakonom o ugostiteljskoj djelatnosti.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			istim lokacijama i prema istoj javnosti. Ako subjekt u kiosku, trgovini ili pokretnom objektu stvarno pruža uslugu koja je po naravi ugostiteljska, tada mora poštovati odgovarajuće uvjete i ograničenja, neovisno o tome koja mu je primarna registrirana djelatnost. Također je potrebno jasno urediti postupak izdavanja odobrenja za vanjske prostore u privatnom vlasništvu, jer nejasna nadležnost jedinice lokalne samouprave ne smije dovesti do kažnjavanja ugostitelja zbog pravne praznine. Predlaže se da članak 14. dodaju nove stavke 5. i 6. koje glase, a postojeći postaju 7. i 8. : (5) Odredbe ovoga članka primjenjuju se i na pravne i fizičke osobe koje, neovisno o svojoj primarno registriranoj djelatnosti, u objektima i napravama iz stavaka 1. i 2. ovoga članka pripremaju, izdaju ili prodaju jela, pića ili napitke za neposrednu konzumaciju na način koji po svojoj naravi predstavlja ugostiteljsku uslugu. (6) Pripremom, izdavanjem ili prodajom iz stavka 5. ovoga članka osobito se smatra priprema i predaja kave i drugih toplih napitaka, izdavanje točenih ili rashlađenih pića te termička obrada ili priprema gotovih jela za neposrednu konzumaciju, kada se te radnje obavljaju prema javnosti i u tržišne svrhe.		
90.	HRVATSKA GOSPODA RSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 14.	Udruženje ugostiteljskih djelatnosti HGK predlaže izmjenu i dopunu stavka 2. predloženog članka 14. ovog Nacrta, tako da isti sada glasi: "(2) Ugostiteljski objekti iz stavka 1. ovoga članka na vanjskom prostoru u privatnom vlasništvu (krov, terasa, dvor..) mogu biti uz odobrenje nadležnog upravnog tijela jedinice	Primljeno na znanje	Primljeno na znanje Sukladno izričaju iz članka 14. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona odobrenje upravnog tijela jedinice lokalne samouprave za prostore u privatnom vlasništvu potrebno je samo ako je riječ o vanjskom prostoru. Dodatno će se pojasniti uz obrazloženje odredbe.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			lokalne samouprave. Za zatvorene prostore odobrenje nije potrebno."		
91.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 15.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 15. Najveći dio stvarnog administrativnog i financijskog opterećenja za ugostitelje proizlazi iz provedbenih pravilnika, osobito iz pravilnika o razvrstavanju i minimalnim uvjetima za restorane, barove, catering objekte i objekte jednostavnih usluga. Zbog toga zakon treba izričito predvidjeti uključivanje predstavnika struke u izradu pravilnika i obvezu procjene učinka novih minimalnih uvjeta na postojeće ugostitelje. Minimalni uvjeti moraju biti usmjereni na sigurnost, higijenu, zaštitu gosta i osnovnu funkcionalnost objekta. Ne bi smjeli sadržavati formalne ili tehničke zahtjeve koji ne doprinose tim ciljevima, a stvaraju trošak ili onemogućuju suvremene i hibridne koncepte poslovanja. Predlaže se da se u članku 15. iza stavka 2. doda novi stavak 3., koji glasi: (3) Pravilnik iz stavka 2. ovoga članka donosi se nakon provedenog savjetovanja s predstavnicima ugostiteljske struke, uz prethodnu procjenu administrativnog i financijskog učinka na postojeće ugostitelje, osobito male i srednje poduzetnike. Minimalni uvjeti moraju biti razmjerni svrsi zaštite sigurnosti, zdravlja, higijene, funkcionalnosti objekta i zaštite potrošača te ne smiju uvoditi obveze koje nisu nužne za ostvarenje tih ciljeva.	Nije prihvaćen	Mogućnost osnivanja radnih skupina za izradu nacrtu prijedloga propisa, provedba procjene učinaka propisa i obveza savjetovanja s javnošću proizlaze iz propisa kojima se uređuje sustav državne uprave, instrumenti politike boljih propisa, malo gospodarstvo i pravo na pristup informacijama, navedene obveze dio su uobičajene procedure donošenja zakona i podzakonskih akata te ih nije potrebno posebno navoditi ovim Zakonom.Kao što je osnovalo Radnu skupinu za izradu Nacrta prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, Ministarstvo će osnovati i radne skupine za svaki od pravilnika.
92.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 15.	Uz članak 15. Najveći dio stvarnog opterećenja za ugostitelje proizlazi iz provedbenih pravilnika, osobito iz pravilnika o razvrstavanju i minimalnim uvjetima za restorane,	Nije prihvaćen	Mogućnost osnivanja radnih skupina za izradu nacrtu prijedloga propisa, provedba procjene učinaka propisa i obveza savjetovanja s javnošću proizlaze iz propisa kojima

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			barove, catering objekte i objekte jednostavnih usluga. Zbog toga zakon treba izričito predvidjeti uključivanje predstavnika struke u izradu pravilnika i obvezu procjene učinka novih minimalnih uvjeta na postojeće ugostitelje. Minimalni uvjeti moraju biti usmjereni na sigurnost, higijenu, zaštitu gosta i osnovnu funkcionalnost objekta. Ne bi smjeli sadržavati formalne ili tehničke zahtjeve koji ne doprinose tim ciljevima, a stvaraju trošak ili onemogućuju suvremene i hibridne koncepte poslovanja. Predlaže se da se u članku 15. iza stavka 2. doda novi stavak 3., koji glasi: (3) Pravilnik iz stavka 2. ovoga članka donosi se nakon provedenog savjetovanja s predstavnicima ugostiteljske struke, uz prethodnu procjenu administrativnog i financijskog učinka na postojeće ugostitelje, osobito male i srednje poduzetnike. Minimalni uvjeti moraju biti razmjerni svrsi zaštite sigurnosti, zdravlja, higijene, funkcionalnosti objekta i zaštite potrošača te ne smiju uvoditi obveze koje nisu nužne za ostvarenje tih ciljeva.		se uređuje sustav državne uprave, instrumenti politike boljih propisa, malo gospodarstvo i pravo na pristup informacijama, navedene obveze dio su uobičajene procedure donošenja zakona i podzakonskih akata te ih nije potrebno posebno navoditi ovim Zakonom. Kao što je osnovalo Radnu skupinu za izradu Nacrta prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, Ministarstvo će osnovati i radne skupine za svaki od pravilnika.
93.	TURISTIČKA AGENCIJA TONKA I CVRČAK, OBRT ZA USLUGE I TRGOVINU, VL. ANTONIJA EMAN, ZAGREB, GORNJI ČEHI, ULICA SLAVKA ČORA 14	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 16.	Članak 16. Pravilnik o razvrstavanju i kategorizaciji ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj” trenutačno se primjenjuje jednako na cijelom području Republike Hrvatske. Međutim, praksa pokazuje da se isti pravilnik u različitim županijama često tumači na različite načine. Kao osoba koja se svakodnevno susreće s rješenjima o kategorizaciji na terenu, mogu potvrditi kako su pojedina rješenja neujednačena, a ponekad čak i nejasno sastavljena. Iz navedenog razloga nužno je osigurati kontinuiranu i	Primljeno na znanje	Problematika eventualne neujednačene prakse pitanje je provedbe zakona, rješavanja po žalbama, upravnog nadzora i edukacije službenika. Po donošenju novog zakona, započet će se s izradom novih pravilnika kojima će se preispitati i osuvremeniti postojeći uvjeti.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			sustavnu edukaciju službenika koji sudjeluju u postupku izdavanja rješenja o kategorizaciji, kako bi se osigurala ujednačena primjena pravilnika na području cijele Republike Hrvatske. Trenutačno se događa da potpuno isti objekt, primjerice kuća za odmor, u dvije različite županije dobije različitu kategorizaciju, bilo po pitanju broja zvjezdica ili same vrste smještaja (kuća za odmor/apartman). Također, smatram da je pravilnik potrebno dodatno pojednostaviti i prilagoditi stvarnim okolnostima poslovanja privatnog smještaja. Naime, pravilnik i dalje sadrži određene uvjete koji su primjereniji hotelskom smještaju, poput obveze telefona ili SOS prekidača u kupaonicama, što predstavlja nepotrebno administrativno i financijsko opterećenje za iznajmljivače apartmana i kuća za odmor.		
94.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 17.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 17. Sustav posebnih standarda i oznaka kvalitete treba koristiti kao razvojni instrument, a ne kao dodatni administrativni teret. Ugostiteljstvo se mijenja kroz nove oblike ponude, održive koncepte, dostupnost osobama s invaliditetom, obiteljski, biciklistički, pet friendly, lokalni, autentični i drugi specijalizirani turizam. Takve oznake trebaju biti dobrovoljne, jednostavne za provedbu i dostupne i manjim objektima. Udruženje predlaže da se izričito naglasi dobrovoljnost oznaka kvalitete i da se postupak dodjele, kada je to moguće, vodi digitalno uz smanjen broj formalnih dokaza. Time se potiče podizanje kvalitete bez stvaranja novog obveznog režima. Predlaže se da članak 17. glasi: (1) Pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali	Nije prihvaćen	Posebni standardi te uvjeti za posebni standard i uvjeti za dodjelu oznake kvalitete propisuju se pravilnicima te su dobrovoljni, stoga ne predstavljaju administrativno opterećenje. Mogućnost osnivanja radnih skupina za izradu nacrtu prijedloga propisa, provedba procjene učinaka propisa i obveza savjetovanja s javnošću proizlaze iz propisa kojima se uređuje sustav državne uprave, instrumenti politike boljih propisa, malo gospodarstvo i pravo na pristup informacijama, navedene obveze dio su uobičajene procedure donošenja zakona i podzakonskih akata te ih nije potrebno posebno navoditi ovim Zakonom. Kao što je osnovalo Radnu skupinu za izradu Nacrta prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, Ministarstvo će osnovati i radne skupine za svaki od pravilnika. Provedba upravnih postupaka sukladno ovom Zakonu digitalnim putem kroz Integrirani informacijski

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ mogu, na dobrovoljnoj osnovi, imati posebne standarde i oznake kvalitete. (2) Posebni standardi i oznake kvalitete mogu se odnositi osobito na održivost, pristupačnost, lokalnu i autohtonu ponudu, obiteljsku ponudu, ponudu za osobe s invaliditetom, ponudu za bicikliste, kućne ljubimce, digitalne nomade, wellness, coworking, glamping, ruralnu i druge suvremene oblike ugostiteljske i turističke ponude. (3) Ugostiteljski objekt kojem je utvrđen posebni standard ili oznaka kvalitete mora za vrijeme korištenja standarda ili oznake ispunjavati uvjete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva. (4) Ministar pravilnikom propisuje vrste posebnih standarda, uvjete i elemente za pojedini standard, oznake i način označavanja, uvjete za dodjelu oznake kvalitete te izgled oznake kvalitete. Pravilnik se donosi nakon savjetovanja s predstavnicima ugostiteljske struke i uz primjenu načela jednostavnog, digitalnog i razmjernog postupka. (5) Postupak dodjele posebnog standarda ili oznake kvalitete provodi se, kada je to moguće, elektroničkim putem, bez traženja isprava i podataka kojima javnopravna tijela već raspolažu.		sustav turizma propisana je člankom 51.
95.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 17.	Uz članak 17. Sustav posebnih standarda i oznaka kvalitete treba koristiti kao razvojni instrument, a ne kao dodatni administrativni teret. Ugostiteljstvo se mijenja kroz nove oblike ponude, održive koncepte, dostupnost osobama s invaliditetom, obiteljski, biciklistički, pet friendly, lokalni, autentični i drugi specijalizirani turizam. Takve oznake trebaju biti	Nije prihvaćen	Posebni standardi te uvjeti za posebni standard i uvjeti za dodjelu oznake kvalitete propisuju se pravilnicima te su dobrovoljni, stoga ne predstavljaju administrativno opterećenje. Mogućnost osnivanja radnih skupina za izradu nacrtu prijedloga propisa, provedba procjene učinaka propisa i obveza savjetovanja s javnošću proizlaze iz propisa kojima se uređuje sustav državne

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dobrovoljne, jednostavne za provedbu i dostupne i manjim objektima. Potrebno je izričito naglasiti dobrovoljnost oznaka kvalitete i da se postupak dodjele, kada je to moguće, vodi digitalno uz smanjen broj formalnih dokaza. Time se potiče podizanje kvalitete bez stvaranja novog obveznog režima. Predlaže se da članak 17. glasi: (1) Pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ mogu, na dobrovoljnoj osnovi, imati posebne standarde i oznake kvalitete. (2) Posebni standardi i oznake kvalitete mogu se odnositi osobito na održivost, pristupačnost, lokalnu i autohtonu ponudu, obiteljsku ponudu, ponudu za osobe s invaliditetom, ponudu za bicikliste, kućne ljubimce, digitalne nomade, wellness, coworking, glamping, ruralnu i druge suvremene oblike ugostiteljske i turističke ponude. (3) Ugostiteljski objekt kojem je utvrđen posebni standard ili oznaka kvalitete mora za vrijeme korištenja standarda ili oznake ispunjavati uvjete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela odnosno Ministarstva. (4) Ministar pravilnikom propisuje vrste posebnih standarda, uvjete i elemente za pojedini standard, oznake i način označavanja, uvjete za dodjelu oznake kvalitete te izgled oznake kvalitete. Pravilnik se donosi nakon savjetovanja s predstavnicima ugostiteljske struke i uz primjenu načela jednostavnog, digitalnog i razmjernog postupka. (5) Postupak dodjele posebnog standarda ili oznake kvalitete provodi se, kada je to moguće, elektroničkim putem, bez		uprave, instrumenti politike boljih propisa, malo gospodarstvo i pravo na pristup informacijama, navedene obveze dio su uobičajene procedure donošenja zakona i podzakonskih akata te ih nije potrebno posebno navoditi ovim Zakonom. Kao što je osnovalo Radnu skupinu za izradu Nacrta prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, Ministarstvo će osnovati i radne skupine za svaki od pravilnika. Provedba upravnih postupaka sukladno ovom Zakonu digitalnim putem kroz Integrirani informacijski sustav turizma propisana je člankom 51.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			traženja isprava i podataka kojima javnopravna tijela već raspolažu.		
96.	LEADER MREŽA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 18.	Podržavam brisanje stavka 5. Ovakvom odredbom otvaraju se vrata za prevare potrošača. Potrebno je utvrditi ista pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima (OPG).	Prihvaćen	Briše se odredba članaka 18. stavka 5. Nacrta prijedloga zakona.
97.		PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 18.	Podržavam brisanje stavka 5. Ovom odredbom OPG-ove dovodite u neravnopravan položaj i otvarate vrata daljnjem narušavanju agroturizma.	Prihvaćen	Briše se odredba članaka 18. stavka 5. Nacrta prijedloga zakona.
98.	IVANA PAVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 18.	Podržavam brisanje stavka 5. Ovom odredbom OPG-ove dovodite u neravnopravan položaji otvarate vrata daljnjem narušavanju agroturizma.	Prihvaćen	Briše se odredba članaka 18. stavka 5. Nacrta prijedloga zakona.
99.	ZVONKO LAJTMAN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 18.	Podržavam brisanje stavka 5. Ovakva polovična rješenja bez propisivanja zajedničkih uvjeta za sve pružatelje usluga u agroturizmu dovest će do još većeg nereda na tržištu. Očekuje nas ogroman broj agroturizama bez ikakve kontrole, a i agroturizmi u gradovima.	Prihvaćen	Briše se odredba članaka 18. stavka 5. Nacrta prijedloga zakona.
100.	MAJA BOŽINOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 18.	Podržavam brisanje stavka 5. Ovakva odredba dovodi OPG-ove koji se bave agroturizmom u izrazito nepovoljan položaj u odnosu na ostale organizacijske oblike poslovanja. Dok OPG-ovi s registriranom dopunskom djelatnošću izletišta moraju zadovoljiti stroge i sveobuhvatne uvjete, uključujući minimalnu poljoprivrednu proizvodnju, predložena odredba omogućuje korištenje naziva „agroturizam” i subjektima koji te uvjete ne moraju ispunjavati.	Prihvaćen	Briše se odredba članaka 18. stavka 5. Nacrta prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Time se dodatno stvara prostor za neujednačenost, nered na tržištu i frustracije među postojećim pružateljima usluga, a istovremeno se narušava vjerodostojnost agroturizma kao posebnog oblika turizma. Gosta ne zanima u kojem je organizacijskom obliku netko registriran, već kakvu će uslugu i iskustvo dobiti. Upravo zato važno je da uvjeti za pružanje usluga u agroturizmu budu jasno definirani i jednaki za sve. Dionicima koji se bave agroturizmom važno je da se ovo područje napokon sustavno i pravedno uredi, kako bi se jasno znalo tko i pod kojim uvjetima može pružati usluge agroturizma. Omogućavanje korištenja komercijalnog naziva "agroturizam" bez ujednačenih pravila za sve koji se istim bave je rješenje koje ne dovodi stanje u red već stvara dodatan kaos i zbunjivanje svih uključenih kako u proces ponude i potražnje tako i onih koji taj proces nadziru.		
101.	INES GRDANJSKI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 18.	Članak 18. Narušavanje ustavnog načela jednakosti poduzetnika na tržištu i mogućnost daljnjeg dovođenja potrošača u zabludu Pozdravljam namjeru Ministarstva turizma i sporta da se u zakonodavnom okviru konačno prepozna činjenica da se seoskim agroturizmom ne bave isključivo obiteljska poljoprivredna gospodarstva, nego i drugi poljoprivrednici odnosno ugostitelji registrirani u različitim organizacijskim oblicima, poput obrta, trgovačkih društava i zadruga. Međutim, predloženo rješenje ne uređuje cjelovito pitanje pružanja ugostiteljskih usluga u agroturizmu, već samo djelomično prihvaća ranije iznesene prijedloge. Takav parcijalan pristup može dovesti do dodatne pravne i tržišne neujednačenosti,	Prihvaćen	Briše se odredba članka 18. stavka 5. Nacrta prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			kao i do novih oblika zavaravanja potrošača. Pojam agroturizma podrazumijeva povezanost vlastite poljoprivredne proizvodnje s pružanjem ugostiteljskih i/ili turističkih usluga. Suština agroturizma upravo je u tome da gost konzumira poljoprivredne i prehrambene proizvode proizvedene na samom poljoprivrednom gospodarstvu. Stoga smatramo problematičnim rješenje prema kojem se ugostiteljima upisanim u Upisnik poljoprivrednika dopušta korištenje komercijalnog naziva „agroturizam“. Sam upis u Upisnik poljoprivrednika ne jamči da određeni subjekt doista obavlja poljoprivrednu proizvodnju niti da gostima nudi proizvode vlastitog gospodarstva. Takva odredba može dodatno zbuniti potrošače, koji pod pojmom agroturizma opravdano očekuju prepoznatljivu i standardiziranu uslugu povezanu s poljoprivrednom proizvodnjom, neovisno o organizacijskom obliku pružatelja usluge. Dodatno, OPG je poseban organizacijski oblik poljoprivrednika fizičke osobe koji samostalno i trajno obavlja poljoprivrednu djelatnost i s njom povezane dopunske djelatnosti radi ostvarivanja dohotka, oslanjajući se na vlastite i/ili unajmljene proizvodne resurse te na rad, znanje i vještine članova obitelji. Predloženim rješenjem OPG-ovi se dovode u neravnopravan položaj u odnosu na druge poljoprivrednike odnosno ugostitelje koji bi također mogli koristiti naziv „agroturizam“, iako ne bi podlijevali istim obvezama koje zakon i podzakonski propisi propisuju isključivo za OPG-ove. Primjerice, OPG-ovi imaju obvezu pripremanja i usluživanja hrane na zahtjev gosta, i to pretežito iz vlastite proizvodnje, ograničenja u		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			broju gostiju odnosno turista, kao i obvezu nabave dodatnih proizvoda isključivo od hrvatskih poljoprivrednika. Na taj se način otvara mogućnost da određeni ugostitelj koristi naziv „agroturizam“ iako nema stvarnu poljoprivrednu proizvodnju, ne pruža turističke usluge, a potencijalno posluje i u urbanoj sredini. Time se narušava vjerodostojnost pojma agroturizma, tržišna jednakost i zaštita potrošača. Slijedom navedenoga, predlažemo brisanje stavka 5.		
102.	JOSIP LUČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 18.	Podržavam brisanje stavka 5. Ovakvom odredbom otvaraju se vrata za prevare potrošača. Potrebno je utvrditi ista pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima (OPG).	Prihvaćen	Briše se odredba članka 18. stavka 5. Nacrta prijedloga zakona.
103.	TINNA CURATORI A, OBRT ZA POSLOVNO SAVJETOV ANJE, NEKRETN I INTERIJERE , VL. MARTINA KLEPIĆ NOVALIJA, LUKA, USKA ULICA 12B	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 18.	članak 18. stavak 5. Predlaže se da korištenje naziva „turističko poljoprivredno gospodarstvo“, „agroturizam“ i sličnih naziva ne bude samo komercijalna oznaka, već da zakon propiše minimalne kriterije za njihovo korištenje. Obrazloženje: Bez definiranih kriterija postoji mogućnost tržišne zlouporabe naziva „agroturizam“, pri čemu objekti bez stvarne povezanosti s poljoprivrednom proizvodnjom koriste ruralni identitet u promotivne svrhe. Predlaže se definirati: minimalni udio vlastitih ili lokalnih proizvoda, povezanost s poljoprivrednom djelatnošću, elemente lokalnog identiteta i tradicije, održive prakse poslovanja.	Djelomično prihvaćen	Briše se odredba članka 18. stavka 5. Nacrta prijedloga zakona. Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva
104.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 18.	Narušavanje ustavnog načela jednakosti poduzetnika na tržištu i otvaranje prostora za daljnje prijevare potrošača Pohvaljujemo intenciju MINTS da konačno uvaži činjenicu kako se seoskom agroturizmom bave i ugostitelji, odnosno poljoprivrednici registrirani u organizacijskim oblicima obrt, trgovačko društvo i zadruga. Međutim, izostanak cjelovitog reguliranja ugostiteljskih usluga u agroturizmu i parcijalno uvažavanje naših prijedloga ima visoki potencijal za stvaranje dodatnog nereda na tržištu i otvara prostor za daljnje prijevare potrošača. Pojam agroturizam podrazumijeva vlastitu poljoprivrednu proizvodnju i pružanje ugostiteljskih odnosno turističkih usluga pri čemu je bit agroturizma konzumacija poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda proizvedenih na poljoprivrednom gospodarstvu. Nacrt zakona ugostiteljima upisanim u Upisnik poljoprivrednika dozvoljava korištenje komercijalnog naziva agroturizam što držimo duboko problematičnim jer sam upis u Upisnik ne znači nužno da ugostitelj/poljoprivrednik zaista nešto i proizvodi. Držimo kako će ova odredba dodatno zbuniti potrošače koji očekuju standardiziranu ugostiteljsku uslugu u agroturizmu, neovisno o organizacijskom obliku poljoprivrednika. OPG je organizacijski oblik gospodarskog subjekta poljoprivrednika fizičke osobe koji radi stvaranja dohotka samostalno i trajno obavlja djelatnost poljoprivrede i s njom povezane dopunske	Prihvaćen	Stavak 5. će se brisati.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			djelatnosti, a temelji se na korištenju vlastitih i/ili unajmljenih proizvodnih resursa te na radu, znanju i vještinama članova obitelji. Predloženim rješenjem se OPG-ovi dovode u neravnopravan položaj u odnosu na druge poljoprivrednike/ugostitelje koji također mogu koristiti naziv agroturizam, iako ne podliježu obvezama koje su propisane isključivo za OPG-ove. Primjerice – obaveza pripremanja i usluživanja hrane na zahtjev gosta, i to iz pretežito vlastite proizvodnje, ograničenja u prihvatu gostiju/turista i sl. (Članak 42), i kupovina dodatnih proizvoda isključivo od hrvatskih poljoprivrednika (pravilnik). Zaključno otvara se mogućnost da ugostitelj koristi naziv agroturizam iako ništa ne proizvodi i ne bavi se turizmom, a potencijalno se može nalaziti i u urbanoj sredini. Sukladno predlažemo brisanje stavka 5.		
105.	RINO BARBIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 19.	Definirati termin "rješenje za vrstu" u odnosu na "rješenje o kategoriji objekta" iz stavka drugog članka 19	Nije prihvaćen	Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti definira skupine ugostiteljskih objekata. Ugostiteljski objekti iz određenih skupina razvrstavaju se u vrste prema pretežitosti ugostiteljskih usluga koje se pružaju i načinu usluživanja, a neke od vrsta imaju i kategorije. Vrste, uvjeti za vrste i uvjeti za kategorije propisani su pravilnicima. Slijedom navedenog, potpuno je jasno što je rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu, a što za kategoriju. Odredbom članka 19. stavka 2. uređuje se mogućnost izdavanja privremenog rješenja za neku od vrsta iz skupina hoteli ili kampovi ako ugostitelj još nema sve uvjete za željenu kategoriju objekta, ali se očekuje da će ih uskoro ispuniti.
106.	LIDIJA RUPNIK	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 19.	Članak 19. stavak 2. u vezi s člankom 20. stavkom 3. Molim Ministarstvo da obrazloži zašto se ponovno uvodi mogućnost privremenog obavljanja ugostiteljske djelatnosti, ali	Nije prihvaćen	Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti definira skupine ugostiteljskih objekata. Ugostiteljski objekti iz određenih skupina razvrstavaju se u vrste prema pretežitosti

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			samo za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli” i „Kampovi” koji se kategoriziraju. Koliko mi je poznato, posljednjim izmjenama zakonodavnog okvira privremena rješenja bila su ukinuta za sve ugostitelje. Sada se takva mogućnost ponovno uvodi, ali samo za određenu skupinu ugostitelja i određeni tip objekata. Nije jasno zbog čega se ista mogućnost ne predviđa i za druge ugostitelje, ako i oni ispunjavaju osnovne uvjete za siguran početak rada i imaju odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti. Smatram da ovakvo rješenje stvara različit pravni položaj među ugostiteljima bez jasnog i objektivnog opravdanja te je diskriminatorna odredba. Takvo rješenje otvara pitanje njegove suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske, osobito s ustavnim načelom jednakosti pred zakonom i načelom slobode poduzetništva, a posljedično i pitanje ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Također molim Ministarstvo da pojasni što se točno podrazumijeva pod „rješenjem za vrstu”, a ne za „vrstu i kategoriju”. Ako se za pojedine objekte omogućuje početak rada bez prethodnog rješenja o kategoriji, odnosno bez zvjezdica, postavlja se pitanje zašto se ista mogućnost ne bi mogla razmotriti i za druge ugostiteljske objekte. Danas se kvaliteta smještaja i usluge u velikoj mjeri vrednuje putem interneta, online platformi i ocjena gostiju, pa nije jasno zbog čega je obvezna kategorizacija nužan preduvjet za početak rada za jedne objekte, dok se za druge predviđa iznimka.		ugostiteljskih usluga koje se pružaju i načinu usluživanja, a neke od vrsta imaju i kategorije. Vrste, uvjeti za vrste i uvjeti za kategorije propisani su pravilnicima. Odredbom članka 19. stavka 2. uređuje se mogućnost izdavanja privremenog rješenja za neku od vrsta iz skupina hoteli ili kampovi ako ugostitelj još nema sve uvjete za željenu kategoriju objekta, ali se očekuje da će ih uskoro ispuniti. Dakle, hoteli i kampovi koji se kategoriziraju imaju ispunjene sve uvjete, uključujući uporabljivost objekta, kako i uvjete za vrstu. Međutim, zbog složenosti uvjeta za kategorije tih skupina ugostiteljskih objekata, načina i opsega pružanja usluga omogućuje im se izdavanje privremenog rješenja kojima se utvrđuje vrsta, do ispunjavanja uvjeta za traženu kategoriju. Ugostiteljski objekti iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj” imaju manje složene uvjete za kategoriju ili se uopće ne kategoriziraju.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Stoga molim Ministarstvo da jasno obrazloži razloge za ovakvo razlikovanje te da pojasni na temelju kojeg kriterija je odlučeno da se privremeno obavljanje djelatnosti omogući samo hotelima i kampovima, a ne i ostalim ugostiteljima koji se mogu nalaziti u usporedivoj situaciji.		
107.	TURISTIČK A AGENCIJA TONKA I CVRČAK, OBRT ZA USLUGE I TRGOVINU, VL. ANTONIJA EMAN, ZAGREB, GORNJI ČEHI, ULICA SLAVKA ČORA 14	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 19.	Članak 19. Nije opravdano niti pravedno stavljati hotele u povoljniji položaj u odnosu na apartmane i kuće za odmor. Ukoliko objekti privatnog smještaja posjeduju svu potrebnu i pravovaljanu građevinsku te ostalu propisanu dokumentaciju, smatram da bi i na njih trebalo primjenjivati jednaka pravila kao i na hotelske objekte. Svi pružatelji usluga smještaja trebali bi imati jednake mogućnosti pravovremenog nastupa na tržištu, posebice u dijelu promocije objekata i privlačenja rezervacija prije samog početka rada odnosno otvaranja objekta. Takav pristup pridonio bi ravnopravnijim tržišnim uvjetima i većoj konkurentnosti svih oblika smještaja.	Nije prihvaćen	Ugostiteljski objekti iz skupina Hoteli i Kampovi kojima se izdaju rješenja o privremenom obavljanju djelatnosti ispunjavanju sve uvjete vezane uz dokumentaciju, uključujući uporabljivost objekta. Međutim, zbog složenosti uvjeta za kategorije tih skupina ugostiteljskih objekata, načina i opsega pružanja usluga omogućuje im se izdavanje privremenog rješenja kojima se utvrđuje vrsta, do ispunjavanja uvjeta za traženu kategoriju. Ugostiteljski objekti iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ imaju manje složene uvjete za kategoriju ili se uopće ne kategoriziraju. Isto vrijedi i za objekte u domaćinstvu.
108.	RINO BARBIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 20.	propisati da ugostitelji koji su imali odgovarajuća rješenja do stupanja na snagu čl. 53 aktualnog zakona mogu privremeno nastaviti sa radom ako nisi mogli dokazati pravo korištenja usljed neutvrđenog pomorskog dobra ili neriješenih odnosa u primjeni Zakona o neprocijenjenom građevinskom zemljištu, a pokrenuli su odgovarajuće postupke prije stupanja na snagu ovog zakona s time da na osnovu prijašnjih akata mogu raditi do pravomoćno okončanih postupaka po ZPDML i ZNGZ U protivnom stavit će se u neravnopravan položaj oni koji su omali valjana rješenja do stupanja na	Nije prihvaćen	Ta rješenja nisu važeća. Naime, temeljem članka 53. važećeg Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, sva rješenja o kategorizaciji kampova koji se kategoriziraju izdana ugostiteljima do stupanja na snagu Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, br. 138/06), ukoliko ugostitelji nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno Pravilniku o razvrstavanju, minimalnim uvjetima i kategorizaciji smještajnih objekata kampova iz skupine Kampovi i druge vrste objekata za smještaj (Narodne novine, br. 175/03 i 106/04) do stupanja na snagu Zakona NN 138/06, a nisu ishodili rješenje do 30. travnja 2015. godine, kako je propisivao članak 53. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine,

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			snagu čl.53 aktualnog zakona sa onima koji su imali tek " privremena rješenja " a koja su ishodili primjenom čl. 24 stavka 3., 4 i 5 aktualnog zakona .		br. 138/06, 152/08, 43/09, 88/10, 50/12), prestala su važiti stupanjem na snagu Zakona NN 85/15.
109.	LIDIJA RUPNIK	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 20.	Članak 20. stavak 4. Predlaže se odredbu doraditi tako da se mogućnost odstupanja osobito omogući kod postojećih objekata, odnosno objekata koji su izgrađeni prije stupanja na snagu ovoga Zakona i imaju važeći pravomoćni akt o gradnji, kao i kod drugih zakonito izgrađenih objekata kod kojih zbog njihovih stvarnih obilježja, načina gradnje, prostornih ograničenja, konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija, zaštite kulturnih dobara ili drugih objektivnih okolnosti nije moguće u cijelosti ispuniti sve propisane uvjete. Posebno je potrebno propisati fleksibilnije uređenje za objekte koji se nalaze unutar kulturno-povijesne cjeline ili imaju status pojedinačno zaštićenog kulturnog dobra. Kod takvih objekata ispunjavanje pojedinih tehničkih, prostornih ili funkcionalnih uvjeta često nije moguće bez zahvata koji bi bili protivni posebnim propisima o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara ili bi doveli do narušavanja njihovih zaštićenih obilježja. Stoga bi za takve objekte trebalo omogućiti dodatno odstupanje i od onih uvjeta od kojih se, prema općem pravilu, odstupanje ne dopušta, ako se drugim odgovarajućim mjerama mogu osigurati sigurnost, higijena, funkcionalna uporaba i osnovna namjena objekta. Predlaže se dopuniti odredbu na način da se Ministarstvu omogućiti odobravanje odstupanja za postojeće i druge zakonito izgrađene objekte kada bi ispunjavanje pojedinih propisanih uvjeta bilo nemoguće, nerazmjerno otežano ili protivno	Nije prihvaćen	Člankom 20. stavkom 4. propisano je da Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, i to samo temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti te nije intencija propisivati šire mogućnosti odstupanja niti ih proširivati za objekte u domaćinstvu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			posebnim propisima, osobito propisima o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara. Posebno se predlaže propisati iznimku za objekte u kulturno-povijesnim cjelinama i pojedinačno zaštićena kulturna dobra, na način da se za njih odstupanje može odobriti i od uvjeta od kojih odstupanje inače nije dopušteno, pod uvjetom da se sigurnost, higijena i funkcionalna uporaba objekta mogu osigurati drugim odgovarajućim mjerama. Isto tako, radi izbjegavanja neopravdanog različitog postupanja prema pružateljima istovrsnih ili usporedivih usluga smještaja, potrebno je proširiti primjenu ove odredbe i na objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. Naime, tehnička, prostorna, konstruktivna, instalacijska ili konzervatorska ograničenja ne ovise o pravnom statusu pružatelja usluge, već o stvarnim obilježjima samog objekta. Stoga ne postoji objektivno i razumno opravdanje da se mogućnost odstupanja prizna samo određenim skupinama ugostiteljskih objekata, dok bi objekti u domaćinstvu, koji se mogu nalaziti u istim ili bitno usporedivim okolnostima, bili isključeni iz dosega ove odredbe. Takvo isključenje moglo bi dovesti do diskriminatornog učinka, osobito kod postojećih i zakonito izgrađenih objekata, objekata u starim gradskim jezgrama, kulturno-povijesnim cjelinama ili pojedinačno zaštićenih kulturnih dobara, u kojima se ugostiteljske usluge u domaćinstvu pružaju u skladu s propisima. Stoga se predlaže da se mogućnost odobravanja odstupanja propiše i za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu, pod istim uvjetima i uz iste zaštitne mehanizme koji vrijede za druge ugostiteljske objekte za smještaj.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
110.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 20.	Stavak 4 - Odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice je problematično u svjetlu ponovne kategorizacije smještajnih kapaciteta na poljoprivrednim gospodarstvima koji se nerijetko nalaze u renoviranim poljoprivrednim i tradicijskim objektima, a koji nisu u sustavu zaštite. Procjenjujemo kako se, zbog mogućeg povećanja kvadrature smještajnih jedinica, određeni smještajni kapaciteti neće moći ponovno kategorizirati, ili će se morati kategorizirati kao prenoćište (ugostitelji), ili smještaj niže kvalitete na OPG (zvjezdice) čime će se prividno derogirati kvaliteta njihova smještaja. Sukladno, predlažemo propisivanje mogućnosti odstupanja u površini modula za pružatelje usluga u seoskom agroturizmu.	Nije prihvaćen	Odredba članka 20. stavka 4. odnosi se na ugostitelje.
111.	LIDIJA RUPNIK	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 20.	Članak 20. stavak 3. u vezi s člankom 19. stavkom 2. Molim Ministarstvo da obrazloži zašto se ponovno uvodi mogućnost privremenog obavljanja ugostiteljske djelatnosti, ali samo za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli” i „Kampovi” koji se kategoriziraju. Koliko mi je poznato, posljednjim izmjenama zakonodavnog okvira privremena rješenja bila su ukinuta za sve ugostitelje. Sada se takva mogućnost ponovno uvodi, ali samo za određenu skupinu ugostitelja i određeni tip objekata. Nije jasno zbog čega se ista mogućnost ne predviđa i za druge ugostitelje, ako i oni ispunjavaju osnovne uvjete za siguran početak rada i imaju odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti. Smatram da ovakvo rješenje stvara različit	Nije prihvaćen	Ugostiteljski objekti iz skupina Hoteli i Kampovi kojima se izdaju rješenja o privremenom obavljanju djelatnosti ispunjavanju sve uvjete vezane uz dokumentaciju, uključujući uporabljivost objekta. Međutim, zbog složenosti uvjeta za kategorije tih skupina ugostiteljskih objekata, načina i opsega pružanja usluga omogućuje im se izdavanje privremenog rješenja kojima se utvrđuje vrsta, do ispunjavanja uvjeta za traženu kategoriju. Ugostiteljski objekti iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj” imaju manje složene uvjete za kategoriju ili se uopće ne kategoriziraju. Isto vrijedi i za objekte u domaćinstvu. Napominjemo da takva odredba i postoji i u važećem Zakonu, nije ukidana i nije riječ o ponovnom uvođenju.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pravni položaj među ugostiteljima bez jasnog i objektivnog opravdanja te je diskriminatorna odredba. Takvo rješenje otvara pitanje njegove suglasnosti s Ustavom Republike Hrvatske, osobito s ustavnim načelom jednakosti pred zakonom i načelom slobode poduzetništva, a posljedično i pitanje ocjene ustavnosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske. Također molim Ministarstvo da pojasni što se točno podrazumijeva pod „rješenjem za vrstu”, a ne za „vrstu i kategoriju”. Ako se za pojedine objekte omogućuje početak rada bez prethodnog rješenja o kategoriji, odnosno bez zvjezdica, postavlja se pitanje zašto se ista mogućnost ne bi mogla razmotriti i za druge ugostiteljske objekte. Danas se kvaliteta smještaja i usluge u velikoj mjeri vrednuje putem interneta, online platformi i ocjena gostiju, pa nije jasno zbog čega je obvezna kategorizacija nužan preduvjet za početak rada za jedne objekte, dok se za druge predviđa iznimka. Stoga molim Ministarstvo da jasno obrazloži razloge za ovakvo razlikovanje te da pojasni na temelju kojeg kriterija je odlučeno da se privremeno obavljanje djelatnosti omogući samo hotelima i kampovima, a ne i ostalim ugostiteljima koji se mogu nalaziti u usporedivoj situaciji.		
112.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 20.	Predlažemo da se mogućnost odobravanja odstupanja od propisanih uvjeta propiše i za ugostiteljske objekte iz drugih skupina navedenih u članku 8. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, te iznajmljivače. Obrazloženje: Sukladno odredbama sada važećih Pravilnika, Ministarstvo turizma i sporta je	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Za ostale skupine ugostiteljskih objekata, iznajmljivače i OPG mogućnost odstupanja od propisanih uvjeta uredit će se pravilnicima, a odstupanje za konkretni objekt utvrđivat će nadležno upravno tijelo u samom postupku ishoda rješenja, a ne Ministarstvo.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			rješenjem odobravalo odstupanje za sve ugostiteljske objekte, uključujući i smještajne objekte i smještajne objekte iznajmljivača. Prema sadašnjem prijedlogu, Ministarstvo turizma i sporta donosi rješenje o odobravanju odstupanja samo za skupine Hoteli, Kampovi i Ostali ugostiteljski objekti za smještaj, što u neravnopravan položaj dovodi ugostitelje koji posluju u ugostiteljskim objektima neke druge skupine odnosno vrste i iznajmljivače, a čiji objekti se također mogu nalaziti u građevinama koje podliježu zaštiti kulturnih dobara ili zbog ograničenja propisanih u Nacrtu prijedloga.		
113.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 20.	U više članaka Nacrta prijedloga Zakona navodi se da troškove postupka snosi ugostitelj i iznajmljivač, bez detaljnije razrade, te bi istu odredbu trebalo precizirati. Obrazloženje: S obzirom da zakonska odredba članka 20. i ostalih članaka koji navode "troškove postupka" samo navodi da troškove postupka snosi ugostitelj, te da nije navedeno na koje se to troškove odnosi, te kojim propisom će isto biti regulirano, mišljenja smo da bi trebalo uvesti isti kriterij naplate troškova postupka na području cijele Republike Hrvatske, a ne prepustiti jedinicama lokalne samouprave da svojim odlukama određuju ili propuste odrediti koji su to troškovi i koji su kriteriji naplate.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Troškovi upravnog postupka uređeni su Zakonom o općem upravnom postupku, a jedinice lokalne samouprave mogu svojim odlukama propisati naknade za provedbu očevida.
114.	TINNA CURATORI A, OBRT ZA POSLOVNO SAVJETOVANJE, NEKRETNOSTI I INTERIJERE, VL. MARTINA KLEPIĆ NOVALIJA,	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Uvjeti koje mora ispunjavati ugostitelj	članak 20. stavak 4. Predlaže se proširenje mogućnosti odstupanja od propisanih uvjeta i na tradicijske ruralne objekte koji nisu formalno zaštićena kulturna dobra. Obrazloženje: Velik broj objekata u ruralnim područjima predstavlja vrijednu tradicijsku arhitekturu, ali nema formalni status	Nije prihvaćen	Navedeno je za objekte na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima predmet pravilnika.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
	LUKA, USKA ULICA 12B		kulturnog dobra. Strogo primjenjivanje standardiziranih tehničkih uvjeta često onemogućava njihovu obnovu i stavljanje u funkciju održivog turizma. Predlaže se: omogućiti fleksibilniji pristup za tradicijske objekte, uvažiti specifičnosti ruralne i planinske arhitekture, omogućiti razvoj malih održivih smještajnih kapaciteta u skladu s lokalnim identitetom.		
115.	LJILJANA ŠKORO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Predlažem brisanje ovog članka gdje se zabranjuje kategorizacija soba, apartmana i studio apartmana u stambenim objektima za pravne osobe. Neki su prisiljeni poslovati kao obrt ili pravna osoba kako bi skupili staž koji im nedostaje do odlaska u mirovinu jer su u međuvremenu ostali bez zaposlenja i vlastitim trudom, sredstvima i osobnim angažmanom pokrenuli vlastiti posao da bi vi to sada potezom pera zabranili. Istovremeno nisu bili na teret državi, plaćaju sva davanja i doprinose i neprihvatljivo je da sada ostanu bez samozaposlenja. Neprihvatljivo!	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Ovaj Nacrt prijedloga zakona ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora.
116.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	predlažemo da se doda odredba „Iznimno od stavka 1. ugostitelju se izdaje rješenje za vrstu noćni klub, noćni bar i disco klub, uz prethodno pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara“, te da stavak 3. iz Nacrta prijedloga postane stavak 4. Obrazloženje: Imajući u vidu niz nedavnih katastrofalnih požara u noćnim klubovima, a i kako su propisi o zaštiti od požara u ugostiteljskim objektima daleko stroži nego odredbe pravilnika iz područja ugostiteljstva (dva ulaza i sl.), smatramo svrsishodnim dopunu navedenog članka.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je područje zaštite od požara već sustavno uređeno posebnim zakonom, kojim se propisuje obveza provedbe mjera zaštite od požara, opremanja i održavanja objekata, kao i odgovornost vlasnika i korisnika prostora za sigurnost od požara. Također, u tom sustavu nadležna tijela sudjeluju u postupcima planiranja i gradnje te pri tehničkom pregledu građevine, odnosno prije njezine uporabe, kada se utvrđuje ispunjava li objekt propisane uvjete zaštite od požara. U okviru upravnih postupaka moguće je pribavljati odgovarajuće dokaze o ispunjavanju tih uvjeta, uključujući ispitivanja i potvrde

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					ovlaštenih stručnih osoba, dok se nadzor nad provedbom mjera osigurava kroz poseban inspekcijski sustav. Slijedom navedenog, dodatno uvođenje obveze prethodnog mišljenja Ministarstva unutarnjih poslova u postupku izdavanja rješenja za ugostiteljsku djelatnost nije predviđeno niti proizlazi iz važećeg propisa o zaštiti od požara.
117.	ZVONKO KUTLEŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Ograničenje izdavanja novih rješenja za apartmane, sobe i studio apartmane u prostoru stambene namjene za ugostitelje, dok fizičke osobe ostaju u drugačijem režimu.? Nije fer! Mnogi su otvorili obrte za iznajmljivanje apartmana iako nisu morali i na taj način plaćaju veće poreze i doprinose i osiguravaju si mirovinu i sad to odjednom državi ne odgovara. Nije moguće prenamijeniti stambeni prostor u poslovni prostor - apartman ukoliko to nije u skladu s urbanističkim planom grada ili općine - dakle morati će zatvarati obrte i firme i time država ostaje bez novca i doslovce gasi poduzetništvo umjesto da ga potiče. Predlažem da se ovo posve briše. S druge strane vlasnici poslovnog prostora apartman prisiljeni su otvarati obrte ili firme jer nije moguće iznajmljivati kao fizička osobe i time su stavljeni u vrlo nepovoljan i financijski težak položaj. Neka slobodno i obrtnici i firme i mali iznajmljivači - fiz osobe iznajmljuju i stambene smještajne jedinice kao i poslovne prostore apartmane - svi jednako - jer je jednaka i namjena prostora. Na ovaj način jednima zabranjujete , a druge prisiljavate.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika.
118.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	U odnosu na članak 21. smatramo nužnim isti uskladiti s Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada te općenito s proklamiranim politikama Vlade Republike Hrvatske usmjerenim na suzbijanje rentijerstva odnosno kratkotrajnog najma posebice u višestambenim zgradama, za koje je pojava opravdano ukazano da ugrožavaju turizam u cjelini. Pored toga predlažemo dopunu ovog članka u kontekstu većeg utjecaja jedinica lokalne samouprave ne samo na ukupan broj ugostiteljskih objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge, već i na vrstu nekretnine u kojoj se te usluge pružaju ili bi se trebale pružati i to višestambene i stambeno-poslovne zgrade sve u cilju onemogućavanja daljeg rasta „rentijerstva“ kao neželjenog oblika turizma kao i otvaranja ugostiteljskih objekata koja vrsta nije primjerena u stambenim zgradama. Stoga predlažemo dopunu članka 21. na način da se iza stavka 5. dodaju stavci 4. i 5. koji glase: (4) Pored uvjeta iz stavka 1. ovog članka, za ugostiteljske objekte u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, rješenje o odobrenju izdaje se uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: da postoji pisana suglasnost dvotrećinske većine suvlasnika zgrade, pri čemu suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s njegovim stanom koji se namjerava koristiti za kratkoročan najam da postoji pisana suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave za	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Sukladno Nacrtu prijedloga zakona, ugostitelji (trgovačka društva i obrti) će ubuduće moći ishoditi rješenja za sobe, apartmane i studio apartmane samo u prostorima poslovne namjene, za koje, prema Zakonu o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), za kratkoročni najam nije potrebna suglasnost suvlasnika te je ovaj Nacrt prijedloga zakona usklađen s tim Zakonom.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			obavljanje ugostiteljske djelatnosti u takvoj zgradi, temeljena na planu upravljanja destinacijom i studiji nosivosti turističkih kapaciteta. (5) Rješenje o odobrenju iz stavka 2. ovog članka, izdaje se uzimajući u obzir odluke predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave iz članka 26. ovog Zakona.		
119.	UDRUGA GRADOVA U REPUBLICI HRVATSKOJ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Nastavno na ovaj članak smatramo nužnim odredbu istog uskladiti s Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada te općenito s proklamiranim politikama Vlade Republike Hrvatske usmjerenim na kratkotrajni najam posebice u višestambenim zgradama. Pored toga predlažemo dopunu ovog članka u kontekstu većeg utjecaja jedinica lokalne samouprave ne samo na ukupan broj ugostiteljskih objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge, već i na vrstu nekretnine u kojoj se te usluge pružaju ili bi se trebale pružati i to višestambene i stambeno-poslovne zgrade sve u cilju onemogućavanja daljeg rasta neželjenih oblika turizma kao i otvaranja ugostiteljskih objekata koja vrsta nije primjerena u stambenim zgradama. Stoga predlažemo dopunu članka 21. na način da se iza stavka 5. dodaju stavci 4. i 5. koji glase: (4) Pored uvjeta iz stavka 1. ovog članka, za ugostiteljske objekte u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, rješenje o odobrenju izdaje se uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da postoji pisana suglasnost dvotrećinske većine suvlasnika zgrade, pri čemu suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s njegovim stanom	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Sukladno Nacrtu prijedloga zakona, ugostitelji (trgovačka društva i obrti) će ubuduće moći ishoditi rješenja za sobe, apartmane i studio apartmane samo u prostorima poslovne namjene, za koje, prema Zakonu o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), za kratkoročni najam nije potrebna suglasnost suvlasnika te je ovaj Nacrt prijedloga zakona usklađen s tim Zakonom.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			koji se namjerava koristiti za kratkoročan najam 2. da postoji pisana suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u takvoj zgradi. (5) Rješenje o odobrenju iz stavka 2. ovog članka, izdaje se uzimajući u obzir odluke predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave iz članka 26. ovog Zakona.		
120.	ANTE VARVODIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Diskriminatorna zabrana koja kažnjava iznajmljivače bez ikakvog opravdanja Članak 21(2) Nacrta zakona zabranio bi trgovačkim društvima, zadrugama i iznajmljivačima pružanje usluge smještaja u sobama, apartmanima i studio apartmanima u stambenim zgradama. To nije samo nepravedno već to je pravno neobranjivo i potpuno zanemaruje sve što su iznajmljivači godinama gradili i doprinosili. Iznajmljivači su uložili svoju ušteđevinu, svoje vrijeme i energiju u stvaranje kvalitetnog smještaja. Mnoge hrvatske obitelji oslanjaju se na taj prihod kako bi pokrile rastuće troškove života, hipoteke i osnovne troškove. Ova zabrana sve to preko noći dovodi u opasnost. Hrvatska se dosljedno svrstava među najbolje europske turističke destinacije. Taj ugled nisu izgradili hotelski lanci, izgradile su ga tisuće iznajmljivača koji su otvorili svoje domove i ponudili istinsko, lokalno, ljudsko gostoprimstvo. Ovaj zakon tretira taj doprinos kao da je problem koji treba riješiti. Svakih nekoliko godina iznajmljivači se suočavaju s novim pravilima, novim obvezama, novim troškovima. Nikada nema stabilnosti, nikada nema trenutka za planiranje unaprijed s povjerenjem. Ova zabrana je još jedan udarac ljudima koji su sve radili kako treba i slijedili svako pravilo a sada im se govori da to više nije dovoljno. Nacrt zakona ne nudi nikakve dokaze – nikakvu studiju, nikakve	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Skrećemo pažnju da se odredba članka 21. stavka 2. ne odnosi na iznajmljivače (fizičke osobe - građane), već na ugostitelje (trgovačka društva i obrte). Iznajmljivači i dalje nastavljaju pružati usluge u prostorima stambene namjene.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			podatke, nikakvu procjenu učinka koji bi opravdali ovo ograničenje. Nijedna alternativa nije čak ni razmatrana. To izravno krši načela proporcionalnosti i nediskriminacije nekoliko zakona EU.		
121.	DAVID KUŽNINI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Ovako ozbiljna i dalekosežna zabrana ne može temeljiti na općenitoj i nedovoljno razrađenoj tvrdnji, bez konkretnih analiza, procjena učinka i jasnih podataka koji bi dokazali da upravo ova kategorija pružatelja usluga značajno utječe na tržište stanovanja. Posebno je problematično što se uvodi različit tretman objekata koji u praksi mogu imati potpuno jednak utjecaj na život suvlasnika i lokalnu zajednicu, ovisno isključivo o pravnom obliku poslovanja. Nije jasno zašto bi isti apartman predstavljao problem ako ga vodi obrt ili trgovačko društvo, a ne predstavlja ako ga vodi fizička osoba. Na kvalitetu suživota, sigurnost i ponašanje gostiju ne utječe pravni oblik poslovanja, već način upravljanja objektom, odgovornost domaćina i poštivanje kućnog reda. Pitanje priuštivog stanovanja prvenstveno bi trebale rješavati država i jedinice lokalne samouprave kroz aktivaciju vlastitog stambenog fonda, izgradnju novih stanova, kvalitetne modele POS stanogradnje i dugoročnu stambenu politiku, a ne prebacivanjem odgovornosti gotovo isključivo na male iznajmljivače. Dodatno zabrinjava što bi ova mjera mogla proizvesti potpuno suprotan učinak od deklariranog cilja. Velik broj domaćih mikro i malih poduzetnika koji su ulagali u turistički smještaj mogao bi biti prisiljen na prodaju nekretnina, pri čemu postoji realna opasnost daljnjeg prelaska nekretnina u vlasništvo stranih državljana i investitora, osobito na obali.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi na ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Također se otvara pitanje pravne, poslovne i egzistencijalne sigurnosti postojećih fizičkih osoba iznajmljivača. Naime, u slučaju budućih poreznih ili regulatornih promjena kojima bi fizičke osobe bile poticane ili prisiljene prijeći u obrt ili trgovačko društvo, ovakvom bi odredbom zapravo automatski izgubile mogućnost nastavka iznajmljivanja u vlastitim nekretninama. Time se stvara dugoročna pravna i egzistencijalna nesigurnost za velik broj građana koji su legalno ulagali u turistički smještaj oslanjajući se na postojeći zakonodavni okvir. Predložena mjera nije razmjerna cilju koji se želi postići te nisu razmotrene blaže i ciljane mjere koje bi eventualne probleme rješavale lokalno i na temelju stvarnih podataka, umjesto opće zabrane za cijelu državu.		stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika.
122.	ZBT CONSULTING DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA SAVJETOVANJE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Članak 21. stavak 2. neopravdano stvara nejednake uvjete za tržišno natjecanje: ponuda profesionalnih pružatelja usluga (trgovačka društva, zadruge i obrtnici) ograničena je isključivo na ugostiteljski objekt vrste "kuća za odmor" u prostoru stambene namjene, dok individualni iznajmljivači mogu nastaviti iznajmljivati sobe, apartmane i studio apartmane u istim prostorima — podložno samo ograničenju od 10 soba ili 20 ležajeva. Ova mjera je nerazmjerna, nepotrebna i diskriminatorna te krši temeljna ustavna načela i načela Europske unije, uključujući pravo na privatno vlasništvo, slobodu poduzetništva i slobodu pružanja usluga. Posebno je neusklađena s načelima	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			nediskriminacije i proporcionalnosti sadržanim u Direktivi 2006/123/EZ (Direktiva o uslugama) i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, na koje se izričito poziva Uvodna izjava 4. Uredbe EU 2024/1028 o prikupljanju i razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja, koja priznaje da države članice mogu zadržati zahtjeve za pristup tržištu samo u mjeri u kojoj su "nužni i razmjerni za zaštitu ciljeva javnog interesa." Štoviše, posebno je diskriminatorna jer, dok učinkovito zabranjuje ugostiteljima (tj. trgovačkim društvima, zadrugama i obrtnicima) pružanje usluga kratkoročnog iznajmljivanja u sobama, apartmanima i studio apartmanima unutar prostora stambene namjene, članak 29. stavak 3. Nacrta zakona nastavlja dopuštati fizičkim osobama pružanje istih usluga u tim istim kategorijama, uz ograničenje do 10 soba ili 20 ležajeva. Osim toga, Uvodna izjava 11. Uredbe (EU) 2024/1028 izričito navodi da se "automatskim izdavanjem registracijskog broja ne dovodi u pitanje procjena usklađenosti iznajmljivača sa zahtjevima nadležnih tijela za pristup tržištu u skladu s pravom Unije." To znači da su registracija i pristup tržištu neovisni regulatorni okviri koji ne smiju biti uvjetovani jedan drugim. Uvjetovanjem pristupa sustavu registracije usklađenošću s uvjetima zabrane iz članka 21., Nacrt zakona spaja ove dvije pravno odvojene procjene na način nespojiv s Uredbom. Nacrt zakona ne može zakonito spriječiti ili odgoditi automatsko izdavanje registracijskog broja na temelju ograničenja pristupa tržištu kao što je zabrana nametnuta člankom 21. stavkom 2. Štoviše, svaka zabrana koja de facto sprječava automatsko i trenutno izdavanje registracijskih brojeva iznajmljivačima koji		smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika. Napominjemo da Uredba (EU) 2024/1028 uređuje sustav registracije i razmjenu podataka, a ne uvjete za pristup tržištu odnosno obavljanje djelatnosti. Sukladno tome, registracija (dodjela registracijskog broja) i uvjeti pod kojima se određena djelatnost može obavljati predstavljaju dva odvojena pravna instituta. Uvođenjem uvjeta iz članka 21. ne uvjetuje se sustav registracije, već se propisuju uvjeti za obavljanje djelatnosti, što je u nadležnosti države članice. U tom smislu, država je ovlaštena zakonom odrediti tko i pod kojim uvjetima može obavljati ugostiteljsku djelatnost.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ispunjavaju uvjete prema članku 4. stavku 3. točki (b) Uredbe (EU) 2024/1028 predstavlja kršenje te odredbe. Nadalje, kada se registracijska shema de facto provodi kao shema odobrenja — ili je neraskidivo povezana sa širim režimom odobrenja koji sadrži restriktivne zahtjeve za pristup tržištu — takva shema je nespojiva s odredbama Direktive o uslugama koje se odnose na slobodu poslovnog nastana, što je potvrdio nezavisni odvjetnik Suda EU u svom nedavnom mišljenju u predmetu Smartflats (Predmet C-813/24 Smartflats SA protiv Région de Bruxelles-Capitale). Nadalje, čini se da ova mjera nije utemeljena na studijama, podacima ili procjenama učinka, niti razmatra manje restriktivne alternative koje bi mogle postići iste ciljeve – poput prilagođenih, na podacima utemeljenih i privremenih mjera ograničenja na relevantna područja. Stoga zahtijevamo da se članak 21. stavak 2. briše, ili alternativno, da: se izmijeni kako bi se ugostiteljima omogućilo nastaviti pružati usluge kratkoročnog iznajmljivanja u svim kategorijama smještaja unutar prostora stambene namjene, podložno primjerenim i razmjernim uvjetima; se izmijeni kako bi se jasno razlikovalo vlasništvo od upravljanja nekretninom, uvijek uzimajući vlasništvo kao relevantan kriterij za utvrđivanje je li riječ o fizičkoj osobi ili ugostitelju, a ne način na koji se nekretnina upravlja i stavlja na tržište.		
123.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Iz odredbi članka 5. proizlazi jasno razlikovanje između ugostitelja (obrta i trgovačkih društava) i fizičkih osoba – građana koji pružaju usluge u domaćinstvu. Međutim, u daljnjim odredbama prijedloga zakona uvodi se ograničenje izdavanja novih rješenja za apartmane, sobe i studio	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			apartmane u prostoru stambene namjene za ugostitelje, dok fizičke osobe ostaju u drugačijem režimu. Smatram da ovakav pristup otvara pitanje opravdanosti različitog tretmana objekata koji u praksi mogu imati potpuno jednak utjecaj na kvalitetu života suvlasnika i lokalnu zajednicu, neovisno o tome posluje li pružatelj usluge kao fizička osoba, obrt ili trgovačko društvo. Na kvalitetu suživota ne utječe pravni oblik poslovanja nego način upravljanja objektom, poštivanje kućnog reda i odgovornost domaćina prema gostima i suvlasnicima. Predlažem da se kod regulacije kratkoročnog najma veći naglasak stavi na stvarne pokazatelje kvalitete poslovanja i suživota, a ne na sam pravni oblik pod kojim se djelatnost obavlja.		odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika.
124.	GRAD DUBROVNIK	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Potrebno je definirati što se smatra kućom za odmor? Zakon o lokalnim porezima do izmjena i dopuna u 2024 sadržavao je definiciju: „kuća za odmor je svaka zgrada ili dio zgrade ili stan koji se koriste povremeno ili sezonski“. Ukoliko kuća za odmor može biti dio zgrade ili stan potrebno je u stavku 1. dodati i odredbu da objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost iz stavka 2. ispunjava uvjet koji se odnosi na prethodnu pisanu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam sukladno propisu kojim se uređuje	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Kuća za odmor je vrsta ugostiteljskog objekta i definira se pravilnikom kojim se propisuju uvjeti za vrste iz skupine "Ostali ugostiteljski objekti za smještaj". Ugostiteljski objekt vrste "Kuća za odmor" po naravi i ne može biti u stambenoj zgradi, stoga se na njega ne bi primjenjivale odredbe Zakona o upravljanju i održavanju zgrada koje se odnose na suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			upravljanje i održavanje zgrada.		
125.	UDRUGA HRVATSKI H PUTNIČKI AGENCIJA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	UHPA pozdravlja uložene napore u izradu kvalitetnog prijedloga, uz Zakon o pružanju usluga u turizmu, ključnog zakona kojim se regulira poslovanje turističkog sektora u Republici Hrvatskoj, a koji za cilj imaju zaštitu zakonitih pružatelja usluga i osiguravanje poštenih tržišnih uvjeta s jasnim okvirom za suzbijanje neregistriranog pružanja usluga. Uvjereni smo kako će ovo zakonsko rješenje, usklađeno s aktualnim stanjem u turističkom sustavu, polučiti pozitivne rezultate u sprječavanju obavljanja neregistrirane djelatnosti. Međutim, želimo skrenuti pažnju na dio zakonskih odredbi kojima se definiraju uvjeti koje moraju ispunjavati ugostitelji i ukidanje mogućnosti kategorizacije ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman i studio apartman. Unatoč predviđenom, relativno dugom, roku za prilagodbu, iste bi mogle negativno utjecati i dovesti u neravnotežan položaj značajan broj mikro i malih poduzetnika. Naime, važeći Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“, br. 85/15, 121/16, 99/18, 25/19, 98/19, 32/20, 42/20, 126/21 i 152/24) pravnim i fizičkim osobama - obrtnicima omogućio je ishođenje rješenja za sobu, apartman, studio apartman i kuću za odmor u prostorima stambene namjene, pa tako i turističkim agencijama koje su kategorizacijom smještajnih jedinica u svojem vlasništvu proširile svoju ponudu. Imajući u vidu kako se u velikoj mjeri radi o mikro i malim poduzetnicima, opterećenim kreditnim zaduženjima, kojima su ti smještajni kapaciteti predstavljali investiciju i zalag za	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			isporuku dodane vrijednosti klijentima koji konzumiraju i druge sadržaje njihovim posredstvom, ukidanje mogućnosti kategorizacije u prostorima stambene namjene pravnim i fizičkim osobama, kako je predviđeno nacrtom zakona, će veliku većinu takvih poduzetnika prisiliti na prodaju istih. Uz evidentan porast interesa stranih državljana za kupovinom nekretnina na Jadranu, ova mjera neće doprinijeti rješavanju problema nedostatka nekretnina za stanovanje, a neće ni suzbiti rast prodajnih cijena istih na Jadranu niti olakšati pritisak na rast cijena dugoročnog najma, već upravo suprotno – dovesti će do nepovratnog odljeva nekretnina u strano vlasništvo. Prema podacima e-Visitora za 2025. godinu, u kategoriji "Ostali ugostiteljski objekti za smještaj", u koju se svrstavaju i gore navedeni objekti, evidentirano je ukupno 2.188.882 dolazaka i 8.233.903 noćenja, što predstavlja skoro 10% ukupnih dolazaka i 8% ukupno ostvarenih noćenja u Republici Hrvatskoj. Naglašavamo kako je otprilike 70% navedenog turističkog prometa realizirano upravo u prostorima stambene namjene. Ako navedeno pretočimo u financijske pokazatelje – ukidanje mogućnosti kategorizacije u prostorima stambene namjene pravnim i fizičkim osobama (obrtnicima) će, prema internim procjenama, umanjiti godišnje državne prihode od poreza na dodanu vrijednost, poreza na dobit, poreza na dohodak i boravišne pristojbe između 100 i 140 milijuna eura, što je teško nadoknativ gubitak. U skladu s gore navedenim, predlažemo izmjenu čl. 21. st. 2. na način da isti glasi: „Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelju se izdaje rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			soba, apartman, studio-apartman i kuća za odmor, s tim da je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m² prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara.“ Mišljenja smo kako će predložena izmjena imati višestruko pozitivne efekte na cijeli turistički sustav, ne umanjujući glavni cilj ove zakonske reforme – donošenje jasnih okvira za sve ugostiteljske djelatnosti s ciljem osiguravanja poštenih tržišnih uvjeta i daljnje provedbe cjelokupne reforme upravljanja razvojem turizma po načelima održivosti.		
126.	MARTINA BELOŠEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Odredba članka 21. toč. 1. st. 5. kojom se propisuje da građevina u kojoj se obavlja ugostiteljska djelatnost mora ispunjavati uvjete sukladno propisima o gradnji i prostornom uređenju nije dovoljno precizna u dijelu koji se odnosi na prihvatljivost građevine u postupku donošenja rješenja tj. prihvatljivosti namjene građevine koja je upisana u aktu o gradnji. U praksi se pojavljuju neujednačena tumačenja, osobito u odnosu na građevine stambene, poslovne i poljoprivredne namjene (npr. klijeti, pomoćni i gospodarski objekti), kao i u pogledu mogućnosti obavljanja ugostiteljske djelatnosti u okviru obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te putem obrta ili trgovačkog društva. Dodatno, propisi o gradnji i prostornom uređenju u pojedinim slučajevima omogućuju turističku namjenu građevine, dok se u praksi pojavljuju različita tumačenja o tome može li se takva namjena smatrati dostatnom za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u smislu propisa o ugostiteljstvu. Također,	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Namjena građevine uređuje se posebnim propisima, a odredba članka 21. st. 1. t. 5. odnosi se na usklađenost s propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			postoje građevine (npr. klijeti) koje su zakonito izgrađene i uporabljive, s utvrđenom poljoprivrednom namjenom, a koje ujedno ispunjavaju tehničke uvjete propisane pravilnikom o minimalnim uvjetima za kategorizaciju, što u praksi otvara pitanje mogućnosti njihove kategorizacije i korištenja za pružanje ugostiteljskih usluga. Radi pravne sigurnosti i ujednačene primjene propisa, potrebno je izričito propisati koje su namjene građevina prihvatljive za obavljanje ugostiteljske djelatnosti, kao i pod kojim uvjetima se može odobriti kategorizacija pojedinih vrsta objekata, uz jasno određivanje da građevina mora u cijelosti ispunjavati minimalne tehničke uvjete propisane odgovarajućim pravilnikom.		
127.	KARMEN MRAKOVČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Ovim prijedlogom zakona želi se zabraniti firmama, obrtima i ljudima koji sami rade da iznajmljuju apartmane i sobe u stambenim zgradama. To stvarno nije fer prema ljudima koji godinama pošteno rade i ulažu u turizam. Mnogi su u svoje apartmane ulagali svu svoju ušteđevinu, uređivali ih godinama i trudili se gostima pružiti dobar smještaj. Velik broj obitelji danas živi upravo od tog prihoda i s tim novcem plaća kredite, režije i osnovne troškove života. Ovakva odluka mnogima bi mogla ugroziti egzistenciju. Hrvatska je poznata turistička zemlja upravo zbog privatnih iznajmljivača i domaće atmosfere koju nudimo gostima. Nisu samo hoteli zaslužni za turizam, nego i obični ljudi koji su otvorili vrata svojih domova i godinama gradili dobar odnos s gostima. Svako malo uvode se nova pravila, novi troškovi i nove obveze. Ljudi više ne znaju kako planirati budućnost jer se stalno nešto mijenja. Najgore je što ovaj zakon nema nikakve konkretne	Nije prihvaćen	Navedena odredba odnosi se na ugostiteljske objekte (trgovačka društva i obrte), a ne na objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu (iznajmljivači). Oni i dalje nastavljaju pružati usluge u stambenom prostoru.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dokaze ni istraživanja koji bi pokazali da je ovakva zabrana stvarno potrebna. Iako se spominje prijelazni rok od 10 godina za postojeće iznajmljivače, dojam je da se male iznajmljivače polako želi maknuti iz turizma.		
128.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 21. Nacrt predviđa da je jedan od uvjeta za izdavanje rješenja nepostojanje dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe. Udruženje podržava uredno ispunjavanje javnih davanja, ali smatra da ova odredba mora biti uređena tako da se ugostitelju omogući pravna sigurnost, prethodna obavijest i razuman rok za otklanjanje eventualne pogreške ili podmirenje obveze. U praksi se dugovanja mogu pojaviti zbog tehničkih, administrativnih ili usklađivačkih razloga, pa nije razmjerno da svaki iznos ili sporno dugovanje automatski proizvodi posljedice na pravo obavljanja djelatnosti. Nadležno tijelo podatke treba pribavljati po službenoj dužnosti, a ugostitelju mora omogućiti očitovanje. Predlaže se da se u članku 21. izmijeni stavak 1. točka 6. i doda novi stavak 4., kako slijedi: U stavku 1. točka 6. mijenja se i glasi: 6. da nema dospjelog, nespornog i nakon prethodne pisane opomene nepodmirenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi: (4) Ako nadležno upravno tijelo ili Ministarstvo utvrdi postojanje dugovanja iz stavka 1. točke 6. ovoga članka, dužno je prije donošenja odluke pozvati ugostitelja da se očituje i da u roku od najmanje 30 dana dostavi dokaz o podmirenju	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			obveze, dokaz o pokrenutom postupku osporavanja dugovanja ili drugi dokaz relevantan za odlučivanje.		
129.	TINNA CURATORI A, OBRT ZA POSLOVNO SAVJETOV ANJE, NEKRETNOSTI I INTERIJERE , VL. MARTINA KLEPIĆ NOVALIJA, LUKA, USKA ULICA 12B	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Uz članak 21. stavak 2. Predlaže se uvođenje diferenciranog pristupa između urbanih područja pogođenih apartmanizacijom i ruralnih/brdsko-planinskih područja. Obrazloženje: Ograničenja vezana uz smještaj u objektima stambene namjene imaju opravdanje u urbanim sredinama suočenima s problemom nedostatka stanovanja, međutim ista ograničenja mogu negativno utjecati na revitalizaciju ruralnih područja. U brojnim ruralnim i brdsko-planinskim područjima upravo turistički smještaj predstavlja ključni alat: obnove starih kuća, diversifikacije prihoda, ostanka stanovništva, razvoja malog poduzetništva žena i OPG-ova. Predlaže se: uvođenje posebnog režima za ruralna i potpomognuta područja, mogućnost fleksibilnijeg pristupa za projekte održivog ruralnog turizma, dodatno vrednovanje malih smještajnih kapaciteta povezanih s lokalnom zajednicom i poljoprivredom. Uz dio koji se odnosi na rekatgorizaciju objekata Načelno se podržava cilj podizanja kvalitete smještaja, međutim predlaže se uvažavanje specifičnosti malih ruralnih objekata i održivih turističkih modela. Obrazloženje: Mali ruralni objekti često posluju sezonski, s manjim financijskim kapacitetima i većim troškovima održavanja tradicijskih objekata. Prečesta administrativna i investicijska opterećenja mogu negativno utjecati na održivost poslovanja. Predlaže se:	Nije prihvaćen	Odredba kojom se ukida mogućnost pružanja usluge smještaja u sobama, apartmanima i studio apartmanima u prostorima stambene namjene odnosi se na ugostiteljske objekte (trgovačka društva i obrte), a ne na objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu (iznajmljivači) i objekte na obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima. Oni i dalje nastavljaju pružati usluge smještaja u stambenom prostoru.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pojednostavljeni modeli rekategorizacije za male ruralne objekte, mogućnost uvažavanja održivosti, lokalnog identiteta i autentičnosti kao dijela kvalitete, razvoj posebnih standarda za eco/rural/glamping modele malih kapaciteta. Uz odredbe o OPG-ovima i kapacitetima Predlaže se jasnije definiranje ograničenja smještajnih kapaciteta za OPG-ove. Obrazloženje: Trenutni tekst ostavlja prostor različitim tumačenjima te može ograničiti razvoj održivih ruralnih projekata više dodane vrijednosti. Potrebno je razlikovati: masovni smještajni model, male održive objekte više kvalitete povezane s ruralnim razvojem i lokalnom proizvodnjom. Uz procjenu učinka propisa Predlaže se izmjena dijela procjene učinka propisa kojim se navodi da zakon nema učinak na ruralni razvoj. Obrazloženje: Predmetni zakon izravno utječe na: obiteljska poljoprivredna gospodarstva, seoski i agroturizam, kuće za odmor u ruralnim područjima, diversifikaciju ruralnog gospodarstva, održivost lokalnih zajednica, poduzetništvo žena u ruralnim područjima. Stoga je nužno ruralni razvoj prepoznati kao jedno od ključnih područja utjecaja predmetnog zakona.		
130.	MARKO RADMAN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Protivim se ograničenju iz članka 21. stavka 2. kojim se praktično ukida mogućnost izdavanja novih rješenja za apartmane, studio apartmane i sobe u stambenim objektima za ugostitelje, uključujući obrtnike. Posebno nema smisla ovakvo ograničenje	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			primjenjivati na obrte jer obrt i fizička osoba u poreznom smislu nisu odvojeni subjekti poput trgovačkog društva. Obrtnik posluje pod vlastitim imenom i osobnim OIB-om te odgovara vlastitom imovinom. Zbog toga nije logično da ista osoba može kao fizička osoba pružati određenu uslugu smještaja, dok joj se kroz obrt za isti prostor i istu nekretninu to ograničava ili onemogućava. Pomalo ispada da isti apartman postaje problematičan tek kada čovjek odluči poslovati transparentnije i profesionalnije kroz obrt. Također nije jasno zbog čega se dodatno uvodi obveza pozitivnog mišljenja tijela nadležnog za zaštitu od požara za određene objekte, ako već postoje projektanti, tehnički pregledi, građevinske i uporabne dozvole koje potvrđuju da objekt ispunjava sigurnosne uvjete. Ako nakon projektanta, nadzornog inženjera, tehničkog pregleda i uporabne dozvole još treba dodatno tražiti posebno mišljenje je li zgrada sigurna, onda se stvarno postavlja pitanje čemu uopće služi sva prethodna dokumentacija i postupci. Ispada da uporabna dozvola vrijedi otprilike kao potvrda da je netko „vjerojatno” nešto dobro napravio, ali ipak treba još jedan papir da svi budu mirni. Takav pristup samo dodatno komplicira postupke i povećava troškove legalnim iznajmljivačima bez jasnog stvarnog učinka.		objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika. Odredba prema kojoj je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m² prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara nalazi se i u važećem Zakonu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
131.	RENÉ GAMI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	KOMENTAR NA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Podnositelj: René Gami / Tvornica dobre zabave d.o.o. / Komiža / otok Vis PREDMET KOMENTARA: Članak 21. stavak 2. — neproporcionalno i diskriminatorno ograničenje prava pravnih osoba u prostoru stambene namjene 1. IDENTIFIKACIJA PROBLEMA Predloženim člankom 21. stavkom 2. Nacrta prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ugostitelju se u prostoru stambene namjene omogućuje isključivo kategorizacija vrste kuća za odmor, dok su vrste soba, apartman i studio apartman dostupne isključivo fizičkim osobama — iznajmljivačima, sukladno člancima 29. i 35. istog Zakona. Navedeno zakonsko rješenje uvodi izravnu diskriminaciju po organizacijskom obliku vlasnika nekretnine. Isti objekt, isti susjedi, iste zakonske obveze — različit pravni tretman ovisno isključivo o tome je li vlasnik fizička ili pravna osoba. Ovakvo razlikovanje nema uporišta u legitimnom cilju koji zakon želi postići niti prolazi test proporcionalnosti koji zahtijeva Direktiva 2006/123/EZ. 2. ANALIZA NERAZMJERNOSTI MJERE Deklariran cilj predloženih izmjena je zaštita suvlasnika u stambenim zgradama od negativnih učinaka nekontroliranog kratkoročnog najma te očuvanje stambenog fonda. Taj cilj je međutim već u potpunosti ostvaren postojećim mehanizmom koji i sam nacrt Zakona zadržava — obveznom pisanom suglasnošću suvlasnika za kratkoročni najam, sukladno propisu	Nije prihvaćen	Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Taj mehanizam: • Primjenjuje se jednako na fizičke i pravne osobe • Zahtijeva suglasnost dvije trećine suvlasnika • Zahtijeva suglasnost svih suvlasnika čiji prostori graniče s objektom • Štiti susjede bez obzira na organizacijski oblik vlasnika Ako suglasnost suvlasnika nije ishođena — ni fizička ni pravna osoba ne može ishoditi rješenje. Ako jest ishođena — susjedi su jednako zaštićeni bez obzira radi li se o fizičkoj ili pravnoj osobi kao vlasniku. Dodatna zabrana soba pravnim osobama stoga ništa ne dodaje zaštiti susjeda. Ona isključivo diskriminira po organizacijskom obliku. Nadalje, Zakon o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24) jasno definira pojam zgrade kao višestambene zgrade s najmanje četiri stambene jedinice, stambeno-poslovne, poslovne zgrade ili blokovske garaže. Obiteljske kuće s jednom stambenom jedinicom nisu zgrade u smislu tog zakona — nemaju suvlasnike, nemaju zajednicu suvlasnika, nemaju koga zaštititi mehanizmom suglasnosti. Zabrana soba pravnim osobama u takvim objektima nema nikakve veze s ciljem koji zakon želi postići. 3. SUPROTNOST SA STRATEGIJOM RAZVOJA ODRŽIVOG TURIZMA DO 2030. Predložena odredba u izravnoj je suprotnosti s važećom Strategijom razvoja održivog turizma do 2030. godine, koju je donijela sama Vlada Republike Hrvatske. Strategija kao ključne pravce razvoja navodi:		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			• Profesionalizaciju i jačanje poduzetništva u turizmu • Unaprjeđenje strukture i kvalitete smještajnih kapaciteta • Poticanje prenamjene dijela obiteljskog smještaja u profesionalne oblike smještaja Predloženi nacrt Zakona radi točno suprotno. Umjesto da omogućiti i olakša prijelaz iznajmljivača iz statusa domaćinstva u poduzetnički oblik — pravnoj osobi zabranjuje korištenje iste nekretnine za istu djelatnost. Time se izravno obeshrabruje profesionalizacija i formalizacija poslovanja koja je strateški cilj države. Fizička osoba koja danas iznajmljuje sobe kao domaćin i želi profesionalizirati poslovanje osnivanjem obrta ili trgovačkog društva — po predloženom zakonu gubi pravo na istu vrstu objekta kojim je do tada raspolagala. To je regulatorna prepreka profesionalizaciji, a ne poticaj. 4. PRAVNI TEMELJ PRIGOVORA 4.1. Povreda Ustava Republike Hrvatske Članak 49. Ustava RH jamči slobodu poduzetništva i tržišno natjecanje u jednakim uvjetima za sve sudionike na tržištu. Predložena odredba bez opravdanog i proporcionalnog razloga stavlja pravne osobe u neravnopravan položaj u odnosu na fizičke osobe koje obavljaju istu djelatnost u istim uvjetima. 4.2. Neusklađenost s pravom Europske unije Direktiva 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu propisuje da svako ograničenje pristupa uslužnoj djelatnosti mora biti nediskriminatorno, opravdano razlogom javnog interesa i proporcionalno		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			tom cilju. Predložena mjera ne zadovoljava test proporcionalnosti — cilj zaštite susjeda u potpunosti je ostvariv manje restriktivnim sredstvima koja već postoje u samom zakonu, bez diskriminacije po organizacijskom obliku vlasnika. 4.3. Unutarnja nekonzistentnost nacрта Zakona Članak 86. nacрта Zakona propisuje da ugostitelji koji su već ishodili rješenja za sobe u stambenoj namjeni imaju deset godina za usklađivanje s novim propisima. Novi investitori — pravne osobe — koji još nisu ishodili rješenje jer objekt nije završen, nemaju ni tu zaštitu. Zakon kažnjava upravo one koji ulažu u nove kapacitete, dok štiti postojeće — bez ikakvog javnog interesa koji bi takvo razlikovanje opravdao. 4.4. Regulatorna inverzija — kažnjavanje formalizacije Članak 29. stavak 9. nacрта Zakona propisuje da se objekt iznajmljivača — fizičke osobe — ne smatra poslovnim prostorom, čime ta osoba uživa povlašteni regulatorni i porezni tretman. Pravna osoba koja provodi značajnu investiciju, registrirana je za djelatnost, zapošljava radnike i uredno izmiruje sve porezne i parafiskalne obveze — ima manji opseg prava od fizičke osobe. Ovakva regulatorna inverzija izravno kažnjava formalizaciju i transparentnost poslovanja. 4.5. Prijetnja malim iznajmljivačima Predložena zabrana danas pogađa pravne osobe i obrte. Međutim, ako daljnjim zakonskim ili poreznim izmjenama fizičke osobe budu prisiljene poslovati kao pravne osobe — ista zabrana automatski će se primijeniti i na njih. Predložena odredba stoga nije samo trenutni problem za poduzetnike, nego i potencijalna sistemska prijetnja cjelokupnom		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			sektoru obiteljskog smještaja. 5. KONKRETNE POSLJEDICE PREDLOŽENE ODREDBE Predložena odredba u praksi tjera poduzetnike da: • Napuste registrirani poslovni oblik i pređu na status fizičke osobe • Izgube mogućnost institucionalnog financiranja dostupnog pravnim osobama • Povećaju osobnu pravnu i financijsku izloženost • Smanje transparentnost i poreznu vidljivost poslovanja • Odustanu od profesionalizacije poslovanja — suprotno strateškim ciljevima države Posebno je zabrinjavajući učinak na investicije u destinacijama s ograničenim stambenim fondom — otocima, povijesnim jezgrama i ruralnim područjima — gdje su pravne osobe često jedini nositelji značajnijih ulaganja u kvalitetni turistički smještaj koji doprinosi razvoju destinacije i lokalnih zajednica. Utjecaj kratkoročnog najma na stambeno tržište potrebno je rješavati kombinacijom poreznih instrumenata, prostorno-planskih rješenja i lokalnih odluka — a ne generalnom zabranom usmjerenom isključivo na poduzetnike, bez zoniranja, kvota ili lokalne procjene. 6. PREDLOŽENA ALTERNATIVNA RJEŠENJA Umjesto zabrane temeljene isključivo na organizacijskom obliku vlasnika, predlažemo razmatranje sljedećih proporcionalnih, nediskriminatornih i pravno konzistentnih alternativa: 6.1. Ograničenje po tipu objekta sukladno postojećoj zakonskoj definiciji Zabrana se primjenjuje samo na objekte koji su		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zgrade u smislu Zakona o upravljanju i održavanju zgrada — višestambene zgrade s više suvlasnika. Obiteljske kuće s jednom ili dvije stambene jedinice izuzimaju se od zabrane bez obzira na organizacijski oblik vlasnika. 6.2. Jednaka primjena mehanizma suglasnosti suvlasnika Mehanizam suglasnosti suvlasnika primjenjuje se jednako na fizičke i pravne osobe — bez dodatne zabrane za pravne osobe. Cilj zakona u potpunosti je ostvaren, bez diskriminacije. 6.3. Ograničenje po broju smještajnih jedinica Propisati maksimalni broj soba ili kreveta jednako za fizičke i pravne osobe. Ovim se ograničava opseg komercijalizacije bez diskriminacije po organizacijskom obliku vlasnika. 6.4. Model odluka jedinica lokalne samouprave Jedinice lokalne samouprave već imaju zakonsku ovlast ograničiti broj, vrstu i kategoriju smještajnih objekata na svojem području. Predlažemo da upravo JLS-ovi odlukama određuju zone i uvjete pod kojima su sobe i apartmani pravnih osoba dopušteni u stambenoj namjeni — sukladno prostorno-planskoj dokumentaciji i lokalnoj strategiji razvoja turizma. Ovaj model je fleksibilan, proporcionalan i uvažava specifičnosti svake destinacije, bez systemske diskriminacije na nacionalnoj razini. 7. ZAKLJUČAK Predložena odredba članka 21. stavka 2. Nacrta prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ne ostvaruje cilj koji zakon deklarira, u suprotnosti je s vlastitom Strategijom razvoja održivog turizma do 2030., te krši načela proporcionalnosti i slobode		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			poduzetništva zajamčena Ustavom RH i pravom EU. Zaštita suvlasnika u stambenim zgradama već je ostvarena mehanizmom suglasnosti koji djeluje jednako za sve vlasnike. Dodatna zabrana soba pravnim osobama rezultira isključivo neopravdanom diskriminacijom, regulatornom inverzijom koja kažnjava formalizaciju poslovanja i odvrćanjem investicija. Pozivamo zakonodavca da predloženu odredbu uskladi s načelima proporcionalnosti, nediskriminatornosti i slobode poduzetništva — primjenom jednog od alternativnih rješenja navedenih u točki 6. ovog komentara, a koja u potpunosti ostvaruju legitiman cilj zakona bez neopravdanog razlikovanja po organizacijskom obliku vlasnika nekretnine.		
132.	GORANKO FIŽULIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Primjedba na članak 21. stavak 2. Predlaže se brisanje članka 21. stavka 2. u dijelu kojim se ugostiteljima — trgovačkim društvima i obrtnicima — onemogućuje ishođenje rješenja za sobe, apartmane i studio-apartmane u prostoru stambene namjene, dok se ista djelatnost i dalje dopušta fizičkim osobama koje usluge pružaju u domaćinstvu. Takvo razlikovanje nije razumno ni ustavnopravno održivo. Ako je kratkoročni najam u stambenom prostoru dopušten fizičkim osobama, ne može biti zabranjen obrtnicima i trgovačkim društvima samo zato što djelatnost obavljaju u profesionalnijem, transparentnijem i fiskalno vidljivijem obliku. Time se povređuju ustavno zajamčeno pravo na rad, sloboda rada te jednak pravni položaj poduzetnika na tržištu. Država ne može istu djelatnost jednoj	Nije prihvaćen	Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene u ograničenom kapacitetu do maksimalno deset soba odnosno dvadeset kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			skupini dopuštati, a drugoj zabranjivati isključivo prema pravnom obliku organiziranja rada. Jednako je sporna i koncepcija prema kojoj bi suvlasnici zgrade mogli odlučivati o dopuštenoj namjeni tuđeg posebnog dijela nekretnine. Suvlasnici imaju pravo štititi zajedničke dijelove zgrade, sigurnost i kućni red, ali ne i određivati hoće li vlasnik vlastiti stan koristiti za zakonitu djelatnost. Takvo rješenje nedopušteno zadire u pravo vlasništva i omogućuje ukidanje već stečenih prava bez pojedinačne procjene stvarnog štetnog učinka konkretnog objekta. Predložena mjera nije ni u javnom interesu. Turizam je komplementarna djelatnost: smanjenje apartmanske ponude nužno znači manje dolazaka i noćenja, manje prihode za ugostitelje, trgovce i druge poduzetnike, manje prihode proračuna te slabiju isplativost zračnih linija, osobito niskotarifnih prijevoznika. Posljedice će najviše osjetiti Zagreb, Split i drugi veći gradovi. Hotelska ponuda ne može u kratkom ni srednjem roku nadomjestiti apartmansku, jer ne pokriva isti tržišni segment. Istodobno, nema uvjerljivog razloga vjerovati da će se ukidanjem profesionalnog kratkoročnog najma bitno povećati ponuda stanova za dugoročni najam. U Zagrebu i drugim velikim gradovima već danas stoje prazne desetine tisuća stanova. Ako država želi povećati stambenu ponudu, treba ciljati stvarni problem — nekretnine izvan funkcije — primjerice znatno višim oporezivanjem dugotrajno praznih stanova, kao što čine brojne europske države, a ne neustavnim ograničavanjem prava na rad onima koji zakonito obavljaju djelatnost. Predlaže se stoga brisanje navedene odredbe i zadržavanje jednakih pravila za sve pružatelje iste usluge, neovisno o		se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače traži suglasnost suvlasnika. Dodatno napominjemo da se rješavanje pitanja dostupnosti stambenog fonda provodi se kroz širi paket mjera stambene politike, koji obuhvaća djelokrug više tijela državne uprave, uključujući poreznu politiku, prostorno planiranje, tržište nekretnina, socijalne politike i financijske instrumente. Upravo takav integrirani pristup predviđen je i Programom Vlade Republike Hrvatske za razdoblje 2024. – 2028., u kojem je dostupnost stanovanja prepoznata kao jedan od strateških prioriteta te se naglašava potreba za sustavnim, dugoročnim i međuresornim rješenjima. Nacrt prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ima jasno definiran i ograničen predmet uređenja, koji se odnosi na obavljanje ugostiteljske djelatnosti i pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. Mjere predložene ovim Zakonom rješavaju dio problema. Ovaj Zakon stoga predstavlja samo jedan dio šireg skupa javnih politika, dok se ostali aspekti dostupnosti stanovanja rješavaju kroz druge zakone, programe i mjere u nadležnosti različitih tijela državne uprave.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			tome djeluju li kao fizičke osobe, obrtnici ili trgovačka društva.		
133.	MARIO BONIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Protivim se ograničenju kojim se obrtima i pravnim osobama onemogućuje pružanje ugostiteljskih usluga smještaja u objektima stambene namjene, pogotovo ako je obitelj koja živi u istom objektu zaposlena u tvrtki i to im je jedini prihod. Ovim praktički se ograničava samozapošljavanje, umjesto da ga se potiče. Mnoge obitelji su godinama ulagali u objekte, izlagali se financijskim poteškoćama, jer su imali jasan plan i cilj. Investicije u pružanje ugostiteljskih usluga smještaja kroz pravnu osobu nisu male i ograničavanjem ili ukidanjem takvog oblika pružanja usluga ostavlja zaposlene i vlasnike u katastrofalnom položaju, jer im se prekida prihod. Ako je cilj dizati kvalitetu usluge, onda bi trebalo poticati i iznajmljivače da postupno prelaze u neki pravni oblik, gdje im se omogućuje širiti ponudu kroz dodatnu, kvalitetniju uslugu. U svakom slučaju, predlažem da se za postojeće legalne iznajmljivače koji posluju kroz obrt ili tvrtku, primjenjuje pravo stečenosti, te da im se omogućuje ulaganje u kvalitetu usluge i podizanje kategorizacije, gdje god je to moguće.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika.
134.	SANDRA LORENZIN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Ne slažem se s predloženim ograničenjem kojim se obrtima i pravnim osobama onemogućuje pružanje ugostiteljskih usluga smještaja u objektima vrste apartman, studio apartman i soba u prostorima stambene namjene. Smatram da ovakvo rješenje može dovesti do pravne nesigurnosti i kolizije s drugim propisima, osobito poreznim i gospodarskim, temeljem kojih pojedini iznajmljivači tijekom poslovanja mogu biti obvezni promijeniti oblik poslovanja iz fizičke osobe u obrt ili pravnu osobu. U takvoj situaciji moglo bi doći do apsurdne pravne posljedice da isti objekt, koji je zakonito registriran, godinama posluje, uredno plaća poreze i ispunjava sve propisane uvjete, više ne može obavljati istu djelatnost isključivo zbog promjene pravnog oblika poslovanja, iako se stvarno korištenje objekta, kvaliteta usluge i utjecaj na lokalnu zajednicu pritom nisu promijenili. Takvo ograničenje može dovesti u pitanje načelo pravne sigurnosti, jednakog tržišnog položaja i razmjernosti propisa. Predlažem da se postojeći legalno registrirani objekti izuzmu od ove zabrane.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika.
135.	STEVO ŽUFIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Zabrana kategorizacije soba, apartmana i studio-apartmana u stambenim objektima za pravne osobe Predlaže se odbacivanje ove odredbe ili njezina izmjena	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			na način da se svim pravnim i fizičkim osobama omogući pružanje usluga smještaja pod jednakim uvjetima, ako objekt ispunjava propisane tehničke, sigurnosne i sanitarne uvjete. Ne postoji opravdan razlog za diskriminaciju obrta i trgovačkih društava u odnosu na fizičke osobe kada se radi o istoj djelatnosti u istom prostoru. Ovakvo ograničenje smanjuje konkurentnost, destimulira ulaganja i administrativno ograničava razvoj turističke ponude. Predložena odredba ne doprinosi kvaliteti turizma niti zaštiti prostora, već predstavlja nepotrebno ograničavanje poduzetništva i slobodnog tržišta.		kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika.
136.	UDRUGA SPASIMO MALE OBITELJSKE IZNAJMLJIVAČE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	U obrazloženju prijedloga Zakona navodi se kako se „ukida mogućnost izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste soba, apartman, studio apartman te takva mogućnost ostaje samo za kuće za odmor“ radi zaštite stambene funkcije i rješavanja stambene krize. Time se ugostiteljima –	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene, u ograničenom kapacitetu od maksimalno 10 soba odnosno 20 kreveta. Ugostitelji posluju u objektima isključivo

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
.			pravnim osobama i obrtima zabranjuje kategorizacija apartmana i soba u stambenim zgradama, iako, za sada, isti taj prostor i dalje može biti legalno iznajmljivan kao smještaj u vlasništvu iznajmljivača fizičkih osoba. Takva zabrana se vrlo lako može odnositi i na male iznajmljivače fizičke osobe ako daljnjim zakonskim izmjenama budu prisiljeni poslovati kao pravne osobe. Ovakvo rješenje je u izravnoj suprotnosti s Strategijom razvoja održivog turizma do 2030. godine, koja kao jedan od ključnih pravaca navodi unaprjeđenje strukture i kvalitete smještajnih kapaciteta, profesionalizaciju i jačanje poduzetništva u turizmu, te poticanje prenamjene dijela obiteljskog smještaja u male obiteljske hotele i druge profesionalne oblike smještaja. Nacrt Zakona, umjesto da omogući lakši prijelaz iznajmljivača iz statusa „domaćinstva“ u status poduzetnika (onima koji bi to željeli) praktično im zabranjuje da isti stan koriste u poslovanju kao obrt ili trgovačko društvo, čime se obeshrabruje profesionalizacija i formalizacija poslovanja – upravo suprotno strateškim ciljevima. Dodatno, zabrana kategorizacije za pravne osobe u svim prostorima stambene namjene je previše rigidna mjera za rješavanje stambene politike. Utjecaj kratkoročnog najma na stambeno tržište treba rješavati kombinacijom poreznih instrumenata, prostorno-planskih rješenja, lokalnih odluka i ciljanih mjera, a ne zabrane usmjerene isključivo na poduzetnike i građane. U mnogim priobalnim destinacijama jedan isti stan realno ima višestruku funkciju (vlastito stanovanje, dugoročni najam izvan sezone, kratkoročni najam u sezoni); potpuno administrativno isključivanje pravnih osoba od iznajmljivanja bez		poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika. Iznajmljivači, ukoliko žele poslovati kao ugostitelji, mogu izvršiti prenamjenu prostora iz stambene u poslovnu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ikakvog zoniranja, kvota ili lokalne procjene nije razmjerno ni fleksibilno rješenje. Prijedlog udruge SMOi: Brisati dio odredbe i zadržati mogućnost izdavanja rješenja za sobe, apartmane i studio-apartmane u stambenoj namjeni i za ugostitelje – pravne osobe i obrte, uz mogućnost dodatnih uvjeta (npr. odluka JLS po zonama, ograničenje udjela takvih jedinica u zgradi ili naselju). Ako se zakonodavac ne želi potpuno odreći restrikcija, predložimo model u kojem jedinice lokalne samouprave odlukama (u skladu sa Strategijom razvoja turizma i prostorno-planskom dokumentacijom) određuju zone i uvjete pod kojima su takvi objekti dopušteni, umjesto da se zabrana propisuje na državnoj razini.		
137.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Ukoliko se ugostiteljima koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika daje mogućnost korištenja komercijalnog naziva agroturizam, potrebno je dopuniti uvjete kako bi se isti izjednačili onima koji su propisani za OPG-ove. Isto je potrebno radi sprječavanja potencijalnog narušavanja ustavnog načela jednakog pravnog položaja poduzetnika i zaštite potrošača koji moraju znati kakvu ugostiteljsku uslugu moraju dobiti kod ovih agroturističkih djelatnika.	Nije prihvaćen	Napominjemo da su uvjeti za izdavanje rješenja ugostiteljima iz članka 21. stavka 1. i uvjeti za izdavanje rješenja OPG-u iz članka 43. stavka 2. u osnovi istovjetni, a eventualne vrste i uvjeti za vrste predmet su pravilnika.
138.	OBRTNIČKA KOMORA ISTARSKE ŽUPANIJE UDRUŽENJE OBRTNIKA PULA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Predlaže se brisati ili izmijeniti odredbe kojima se obrtima ukida mogućnost pružanja smještaja u objektima stambene namjene. Obrtnici koji na taj način preko obrta iznajmljuju smještaj, plaćaju doprinose i poreze koje fizičke osobe iznajmljivači ne plaćaju. Prema ovom prijedlogu Zakona, ukoliko netko od obrtnika ne uspije prenamijeniti prostor u poslovni, u pojedinim slučajevima ostaje bez jedinog izvora prihoda. Istovremeno, njegov susjed	Nije prihvaćen	Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			koji je privatni iznajmljivač može nastaviti iznajmljivati bez problema, što je nelogično, jer država od iznajmljivanja preko obrta ima daleko više koristi. Dakle, predlaže se brisati ovu odredbu ili izmijeniti na način da postojeća rješenja ostaju na snazi te da obrti koji se time bave (a kojima je to nekad jedini izvor prihoda) nastave sa djelatnošću. Izmjene zakona velikim dijelom su kontraproduktivne i ponovno potiču rad „na crno“.		krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače traži suglasnost suvlasnika.
139.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 21.	Poštovani, ukoliko se radi o stambenom objektu, odnosno zgradi čija ukupna građevinska površina prelazi 400 m² te se radi o zgradi sagrađenoj prije 8 godina, dakle novijoj zgradi koja ima uporabnu dozvolu i izgrađena je sukladno protupožarnim pravilima, iz kojih razloga se zahtijeva pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara i koji uvjeti bi se u tom slučaju tražili? Što je sa već ishodenim rješenjima za pružanje usluga smještaja u domaćinstvu za apartmane koji se nalaze u takvim zgradama, a radi se o zgradi sa 6 apartmana te još jednim stanom u kojem živi domaćin i da li se u tim slučajevima također podliježe ispunjavanju tih uvjeta?	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Navedena odredba odnosi se na ugostiteljske objekte, a ne na objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu.
140.	RINO BARBIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 22.	u stavku drugom riječ "može" zamijeniti riječju "će"	Nije prihvaćen	Da bi se izdalo privremeno rješenje iz članak 22. stavka 2. moraju biti ispunjeni i drugi uvjeti za izdavanje rješenja ugostitelju kako su propisani člankom 21. stavkom 1.
141.	NATAŠA VUKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 22.	U Članku 22. stavku 1. Zakonodavac uvodi privilegirani tretman za krupni kapital (hotele, kampove i turistička naselja), dopuštajući im da	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba je usklađena sa Zakonom o neprocijenjenom građevinskom zemljištu (NN 50/20).

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pravo na korištenje zemljišta dokazuju starim rješenjima iz procesa privatizacije. Poznato je da su pojedine jedinice lokalne samouprave (JLS) već osporile takve postupke zbog sumnje u kaznena djela tijekom privatizacije, što bi moglo rezultirati oduzimanjem tih nekretnina. Istodobno, malim iznajmljivačima u zgradama nameće se represivan tretman potrebe suglasnosti u zgradama i retroaktivno ukidanje dozvola, što je u suprotnosti s načelima srazmjernosti i nediskriminacije iz Uredbe o uslugama (2006/123/EZ). Predlaže se primjena iste razine uvažavanja "zatečenog stanja" i na male iznajmljivače kroz priznavanje stečenih prava i zaštiti legitimnih očekivanja (legitimate expectations). Slijedom navedenog, predlaže se da se u Članku 22. stavku 1. dopiše i obveza pribavljanja potvrde JLS i uvjerenja nadležnog suda da se protiv ugostitelja ne vode kazneni postupci vezani uz nekretnine koje su predmet postupka.		
142.	PROPERT CONSULT DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA USLUGE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 22.	Poštovani, Nastavno na javno savjetovanje zainteresirane javnosti povodom Nacrta prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznosimo prijedlog izmjene odredbe članka 22. stavak 1. Nacrta. Predloženim tekstom odredbe članka 22. st. 1. Nacrta predviđeni su izuzeci o dokazima o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. Nacrta isključivo za ugostiteljske objekte iz kategorija hoteli, kampovi i turistička naselja uz kriterij da se navedeni objekti nalaze na nekretninama koje nisu	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba je usklađena sa Zakonom o neprocijenjenom građevinskom zemljištu (NN 50/20), koji se odnosi samo na hotele, kampove i turistička naselja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			procijenjene u postupku pretvorbe društvenih poduzeća. Smatramo da bi u tekstu Nacrta zakona trebala biti uvrštena jedinstvena rješenja za sve vrste ugostiteljskih objekata bez izdvajanja hotela, kampova i turističkih naselja u posebnu skupinu kada je riječ o dokazu o ispunjavanju uvjeta za potrebe dokazivanja prava korištenja u postupku ishođenja minimalnih uvjeta za obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Isto tako, za potrebe ovog zakona, osnovni kriterij za dokaz o pravu korištenja u konkretnom slučaju je pitanje obavlja li se ugostiteljska djelatnost u tim nekretninama, a ne okolnost jesu li te nekretnine procijenjene u tijekom pretvorbe društvenih poduzeća ili nisu. Općepoznata je činjenica da i danas postoje mnogobrojni slučajevi neuređenih vlasničkih odnosa na nekretninama koje su procijenjene i unesene u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenih poduzeća na kojima su sagrađeni ugostiteljski objekti i u kojima se obavlja ugostiteljska djelatnost. Društva koja su sudjelovala u pretvorbi ili njihovi pravni sljednici u tim ugostiteljskim objektima kontinuirano obavljaju ugostiteljsku djelatnost od donošenja rješenja nadležnog tijela o pretvorbi do danas. Bez predložene izmjene citirane zakonske odredbe mogla bi nakon stupanja na snagu zakona nastati neodrživa pravna situacija u kojoj niti jedan ugostitelj koji obavlja djelatnost u navedenim objektima ne bi mogao ishoditi minimalne uvjete u		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			slučaju promjene vrste ugostiteljskog objekta, promjene ugostitelja zbog nastavljanja ugostiteljske djelatnosti nakon isteka roka od tri godine od dana izvršnosti prethodno donesenog rješenja o minimalnim uvjetima (davanja objekta u zakup, prodaja objekta, statusne promjene i sl.). Nastavno na izneseno predlažemo izmjenu članka 22. st.1. Nacrta, kako slijedi: „(3) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. ovog Zakona za svaki ugostiteljski objekt u kojem se na dan donošenja ovog zakona obavlja ugostiteljska djelatnost prema rješenju nadležnog tijela o minimalnim uvjetima, smatra se i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili akt Centra za restrukturiranje i prodaju odnosno akt njegovih pravnih prednika kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“ br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 21/94., 9/95., 21/96. i 118/99), odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji („Narodne novine“ br. 21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.), a u slučaju prodaje tih nekretnina nakon pretvorbe i ugovor o kupoprodaji sklopljen između društva koje je sudjelovalo u pretvorbi kao prodavatelja i treće osobe kao kupca.“ Smatramo kako je predložena izmjena na		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			tragu ostvarenja postavljenih ciljeva donošenja novog zakona te doprinosi pravnoj sigurnosti i razvoju turizma kao djelatnosti od strateškog interesa za Republiku Hrvatsku. S poštovanjem,		
143.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 23.	potrebno je preciznije odrediti dio odredbe članka 23. stavak 3. vezano uz „prekid obavljanja djelatnosti“. Obrazloženje: Članak 23. stavak 3. propisuje da ugostiteljski objekti iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ mogu ishoditi rješenje o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti samo u slučaju ako od izvršnosti rješenja iz članka 20 st. 5. ovog zakona (rješenja o utvrđenim minimalnim uvjetima) nije prošlo više od tri godine i ako nije bilo prekida u obavljanju djelatnosti. Iz citirane odredbe ostaje nejasno tko će i kojim dokaznim sredstvima dokazivati da nije bilo prekida. Potrebno je precizirati odredbu, da ne bi dovelo do nejasnoća u primjeni. Ujedno je potrebno usuglasiti odredbu s pripadajućim obrazloženjem, s obzirom da se u tekstu i obrazloženju odredbe navodi od izvršnosti različitih rješenja.	Djelomično prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Prekid obavljanja djelatnosti utvrđuje se u upravnom postupku, od slučaja do slučaja. Obrazloženje vezano uz članak 23. će se precizirati.
144.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 23.	Uz članak 23. Prestrogo vremensko ograničenje otežava prijenos poslovanja, zakup, nasljeđivanje obrta i nastavak rada u postojećim prostorima, bez jasne koristi za gosta ili javni interes. Ako nije bilo bitnih promjena u prostoru, opremi, namjeni ili propisima, novi ugostitelj treba moći nastaviti poslovanje uz izjavu i mogućnost naknadnog nadzora. Kada se u istom objektu nastavlja obavljanje iste	Djelomično prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Za mogućnost ishoda rješenja o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti za vrste iz skupina "Restorani", "Barovi", "Catering objekti" i "Objekti jednostavnih usluga" produžit će se rok sa tri na pet godina od ishoda rješenja kojim su utvrđeni uvjeti za vrstu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			vrste ugostiteljske djelatnosti, a nije došlo do bitnih promjena prostora, opreme, instalacija, namjene ili propisanih uvjeta, ne bi se trebalo ponavljati puni postupak utvrđivanja minimalnih uvjeta, nego bi se nastavak poslovanja trebao omogućiti temeljem izjave ugostitelja i ažuriranja podataka u nadležnom registru, uz pravo naknadnog inspekcijskog nadzora. Usporedni primjeri iz država članica Europske unije pokazuju da obvezni standardi za ugostiteljske objekte mogu učinkovito postojati i bez prekomjernog administrativnog opterećenja, kroz modele prijave, obavijesti, jedinstvenog digitalnog šaltera, odgovornosti poduzetnika i naknadnog nadzora. Stoga se predlaže da se hrvatski sustav ne deregulira u pogledu standarda, nego pojednostavi u pogledu postupka. Predlažemo da ova odredba ostane ista kao što je definirano u sadašnjem Zakonu člankom 24. uz napomenu da je ugostitelj dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta te time snosi svu financijsku i pravnu odgovornost.		
145.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 23.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 23.Nacrt predviđa ograničenje prema kojem se za objekte iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti“ i „Objekti jednostavnih usluga“ rješenje za nastavak djelatnosti može izdati samo ako od izvršnosti ranijeg rješenja nije prošlo više od tri godine i ako nije bilo prekida obavljanja djelatnosti. Takvo ograničenje je preusko i suprotno načelu da se minimalni uvjeti u bitnome vežu uz objekt, njegovu	Djelomično prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.Za mogućnost ishoda rješenja o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti za vrste iz skupina "Restorani", "Barovi", "Catering objekti" i "Objekti jednostavnih usluga" produžiti će se rok sa tri na pet godina od ishoda rješenja kojim su utvrđeni uvjeti za vrstu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			opremu, uređenje i namjenu, a ne uz samu promjenu ugostitelja. Prestrogo vremensko ograničenje otežava prijenos poslovanja, zakup, nasljeđivanje obrta i nastavak rada u postojećim prostorima, bez jasne koristi za gosta ili javni interes. Ako nije bilo bitnih promjena u prostoru, opremi, namjeni ili propisima, novi ugostitelj treba moći nastaviti poslovanje uz izjavu i mogućnost naknadnog nadzora. Udruženje ugostitelja Zagreb ne dovodi u pitanje potrebu da ugostiteljski objekti u kojima se pripremaju i uslužuju jela, pića i napici ispunjavaju propisane minimalne tehničke, higijenske, sigurnosne i druge uvjete. Ti uvjeti predstavljaju temelj zaštite potrošača, javnog zdravlja, sigurnosti gostiju i jednakih tržišnih pravila. Međutim, u interesu pravne sigurnosti i administrativnog rasterećenja ugostitelja potrebno je normativno jasnije razlikovati uvjete koji su vezani uz sam objekt od uvjeta koji su vezani uz osobu ugostitelja. Kada se u istom objektu nastavlja obavljanje iste vrste ugostiteljske djelatnosti, a nije došlo do bitnih promjena prostora, opreme, instalacija, namjene ili propisanih uvjeta, ne bi se smio ponavljati puni postupak utvrđivanja minimalnih uvjeta, nego bi se nastavak poslovanja trebao omogućiti temeljem izjave ugostitelja i ažuriranja podataka u nadležnom registru, uz pravo naknadnog inspekcijskog nadzora. Usporedni primjeri iz država članica Europske unije pokazuju da obvezni standardi za ugostiteljske objekte mogu učinkovito postojati i bez prekomjernog administrativnog opterećenja, kroz modele prijave, obavijesti, jedinstvenog digitalnog		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			šaltera, odgovornosti poduzetnika i naknadnog nadzora. Stoga se predlaže da se hrvatski sustav ne deregulira u pogledu standarda, nego pojednostavi u pogledu postupka. Isto tako ističemo činjenicu da je ovim Zakonom predviđeno re kategoriziranje u roku od deset godina te i iz tog konteksta smatramo da nije potrebno propisivati ovakvu administrativnu obavezu. Predlažemo da ova odredba ostane ista kao što je definirano u sadašnjem Zakonu člankom 24. uz napomenu da je ugostitelj dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta te time snosi svu financijsku i pravnu odgovornost.		
146.	RADOVAN MARCIUŠ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 23.	U stavku 3. trebalo bi pojasniti formulaciju „od izvršnosti rješenja iz članka 20. stavka 5.“, da li od izvršnosti zadnjeg rješenja o utvrđivanju minimalnih uvjeta ili može od izvršnosti zadnjeg rješenja o nastavka obavljanja ugostiteljske djelatnosti, ako ga je bilo. U istom stavku precizirati razdoblje u kojem nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti, umjesto formulacije „nije bilo prekida“ staviti „nije bilo prekida dužeg od 60 dana“, ili neki veći rok, jer u praksi je to uvijek mali vremenski prekid.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Uzima se u obzir samo rješenje kojim su utvrđeni minimalni uvjeti, a ne rješenje o nastavku obavljanja ugostiteljske djelatnosti. Riječ je o bilo kojem prekid u obavljanju ugostiteljske djelatnosti te se ne namjerava propisivati koliko bi takav prekid minimalno trajao.
147.	RINO BARBIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 23.	u stavku prvom jasno propisati da se to odnosi i na one ugostitelje koji su djelatnost obavljali na temelju rješenja iz čl. 53 aktualnog zakona	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ukoliko ugostitelji nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno Pravilniku o razvrstavanju, minimalnim uvjetima i kategorizaciji smještajnih objekata kampova iz skupine Kampovi i druge vrste objekata za smještaj (Narodne novine, br. 175/03 i 106/04) do stupanja na snagu Zakona NN 138/06, a nisu ishodili rješenje do 30.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					travnja 2015. godine, kako je propisivao članak 53. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, br. 138/06, 152/08, 43/09, 88/10, 50/12), prestala su važiti stupanjem na snagu Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti NN 85/15.
148.	Ozren Gamulin	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Ponovna kategorizacija	Komentar na Nacrt prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti – protivljenje obveznoj rekategorizaciji privatnog smještaja svakih 10 godina Poštovani, ovim putem izražavam ozbiljno protivljenje prijedlogu odredbe kojom bi se za objekte u domaćinstvu (sobe, apartmani, studio apartmani, kuće za odmor) uvela obvezna rekategorizacija svakih 10 godina, neovisno o tome postoje li promjene u objektu, utvrđeni nedostaci ili razlozi javnog interesa. Smatram da je takva mjera pravno dvojben, administrativno neopravdana i nerazmjerna, te predlažem da se iz nacrt zakona briše ili bitno izmijeni. 1. Povreda načela razmjernosti i nužnosti Prema članku 16. Ustava Republike Hrvatske, svako ograničenje prava i sloboda mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Automatska rekategorizacija svih privatnih iznajmljivača svakih 10 godina: ne razlikuje uredne iznajmljivače od onih koji krše propise uvodi isti teret svima bez procjene stvarne potrebe Takva generalna mjera ne prolazi test razmjernosti jer postoje blaže i učinkovitije mjere: ciljani inspekcijski nadzori rekategorizacija samo kod prijavljenih većih zahvata rekategorizacija po pritužbi ili utvrđenom nedostatku digitalna provjera dokumentacije bez novog postupka za sve Ako postoji blaža mjera koja postiže isti cilj, zakonodavac nema pravo uvoditi težu.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			2. Povreda načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja Jedno od temeljnih načela vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske jest pravna sigurnost. Građani su ulagali znatna sredstva u nekretnine, opremanje, legalizaciju, kategorizaciju i porezne obveze temeljem važećih propisa i izdanih rješenja nadležnih tijela. Naknadno uvođenje periodičnog administrativnog preispitivanja svakih 10 godina, bez individualnog razloga, ozbiljno narušava legitimna očekivanja građana da pravomoćno stečeni status vrijedi dok god ispunjavaju propisane uvjete. Država ne smije proizvoljno pretvarati trajna rješenja u privremena ako za to nema dokazanu i ozbiljnu javnu potrebu. 3. Neravnopravan položaj malih iznajmljivača Članak 14. Ustav Republike Hrvatske jamči jednakost svih pred zakonom. Privatni iznajmljivači već sada podnose značajan regulatorni teret: turistička pristojba članarine i davanja porezne obveze evidencije gostiju standardi sigurnosti kontrole inspekcija Dodatna obvezna rekategorizacija bez jasnog opravdanja posebno pogađa male obiteljske iznajmljivače koji na taj način često dopunjuju kućni budžet ili održavaju život u ruralnim i otočnim sredinama. Takva mjera pogoduje velikim sustavima koji takve obavezu bez problema ili puno lakše podnose, a opterećuje građane. 4. Nedostatak stvarnog javnog interesa i procjene učinaka Ako se predlaže nova obveza za desetke tisuća građana, nužno je dokazati: koliki je broj objekata trenutno neadekvatan		razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Riječ je o razdoblju u kojem se uobičajeno očekuju određeni tehnički zahvati, obnove ili promjene na objektima koje mogu utjecati na ispunjavanje uvjeta za dodijeljenu kategoriju, a istodobno se ne stvara pretjerano administrativno opterećenje. Mjera se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste, čime se osigurava jednakost pred zakonom i sprječava neujednačena praksa u kojoj dio subjekata dugoročno posluje bez ikakve provjere ispunjavanja standarda. Istodobno, ona predstavlja dopunu postojećem inspekcijskom nadzoru, koji se u praksi provodi najčešće na temelju zaprimljenih prijava i predstavki građana. Obvezna ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina predstavlja preventivnu, razmjernu i dugoročnu mjeru usmjerenu na osiguravanje stvarne usklađenosti rješenja sa stanjem na terenu, podizanje ukupne kvalitete smještajne ponude i zaštitu korisnika usluga. U odnosu na navode o povredi ustavnih načela razmjernosti, pravne sigurnosti i jednakosti pred zakonom, ističe se da predložena odredba o obveznoj ponovnoj kategorizaciji smještajnih objekata u domaćinstvu nije protivna Ustavu Republike Hrvatske. Prije svega, u pogledu članka 16. Ustava Republike Hrvatske, naglašava se da se predloženom mjerom ne ograničava pravo vlasništva niti poduzetnička sloboda, već se uređuju uvjeti

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			koliko je pritužbi vezano uz zastarjele kategorije zašto postojeći sustav nadzora nije dovoljan koliki su troškovi provedbe za građane i upravu koji će mjerljivi učinci nastati Bez takvih podataka mjera djeluje kao administrativno opterećenje bez stvarne koristi. 5. Suprotno ciljevima smanjenja administrativnih opterećenja Republika Hrvatska godinama deklarira digitalizaciju i rasterećenje građana i poduzetnika. Uvođenje masovne periodične rekategorizacije ide u suprotnom smjeru: dodatni troškovi dodatni postupci opterećenje upravnih tijela čekanja i pravna nesigurnost 6. Prijedlog izmjene Predlažem da se obvezna rekategorizacija svakih 10 godina briše iz nacrtu zakona. Ako zakonodavac ipak želi mehanizam provjere kvalitete, tada predlažem sljedeća razmjerna rješenja: Rekategorizacija samo kod bitne rekonstrukcije ili promjene kapaciteta Rekategorizacija po službeno utvrđenim nedostacima Redovni nadzor putem inspekcije bez novog postupka Digitalna samoprovjera dokumentacije bez troškova za građane 7. Zaključak Predložena mjera nije razmjerna, nije nužna, nije dovoljno obrazložena i nepotrebno zadire u pravnu sigurnost građana koji zakonito posluju. Zbog svega navedenog predlažem da se odredba o obveznoj rekategorizaciji privatnog smještaja svakih 10 godina povuče iz konačnog prijedloga zakona. S poštovanjem,, O.G.		obavljanja regulirane djelatnosti u javnom interesu. Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj je praksi više puta istaknuo da država ima široku slobodu uređenja načina i uvjeta obavljanja gospodarskih djelatnosti kada to čini radi zaštite javnog interesa, pod uvjetom da mjere nisu proizvoljne i da su razmjerne cilju koji se želi postići. Rok od deset godina, kao razdoblje periodične provjere ispunjavanja uvjeta, ocijenjen je razmjernim, osobito imajući u vidu da se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste i da se ne provodi učestalo niti automatski dovodi do gubitka prava. U odnosu na navode o povredi pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske, ponovno se naglašava da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima trajne naravi, već o rješenjima čije važenje je i prema važećem zakonodavnom okviru uvjetovano stalnim ispunjavanjem propisanih uvjeta. Iznajmljivači su zakonom obvezani ispunjavati minimalne uvjete i uvjete za kategoriju tijekom cijelog razdoblja pružanja usluga, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija ne mijenja taj pravni položaj, već uvodi sustavan i predvidiv mehanizam provjere, čime se pravna sigurnost ne umanjuje, već dodatno jača kroz ujednačenu i transparentnu primjenu propisa. Također, navodi o povredi načela jednakosti pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske nisu utemeljeni, budući da se predložena mjera primjenjuje jednako na sve pružatelje usluga smještaja u domaćinstvu unutar iste skupine, bez razlikovanja prema veličini, lokaciji ili tržišnoj snazi. Različiti učinci koje pojedine mjere mogu imati na subjekte različite ekonomske snage ne

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					predstavljaju povredu ustavnog načela jednakosti ako proizlaze iz opće i neutralne zakonske norme, što je u ovom slučaju ispunjeno. Zaključno, predložena odredba služi legitimnom cilju zaštite potrošača, osiguranja kvalitete smještajne ponude i transparentnosti sustava, uvodi razmjerno sredstvo za postizanje tog cilja te ne zadire u ustavom zajamčena prava izvan dopuštenih granica.
149.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Poštovani, u slučaju da se prije 5 godina ishodovala kategorizacija te ukoliko se pravilnik o kategorizaciji ne mijenja, čemu rok od 10 godina te što je sa situacijama ukoliko se po službenog dužnosti ne pokrene rekategorizacija u roku ili ne završi u roku, da li automatski prestaje vrijediti rješenje o odobrenju pružanja usluga u domaćinstvu? Koja je pravna sigurnost za već zaprimljene rezervacije te što ukoliko tijelo odluči provoditi kategorizaciju usred turističke sezone, što je tehnički nemoguće zbog korištenja prostora os strane turista? Potrebno je postupak detaljno propisati te utvrditi što se sve tim postupkom utvrđuje. Predloženi članak 25. stavak 3. kojim se propisuje da nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju, otvara niz ozbiljnih pravnih pitanja te stvara značajnu pravnu nesigurnost za postojeće iznajmljivače. Prije svega, iz samog teksta odredbe nije jasno od kojeg trenutka počinje teći rok od deset godina za provođenje ponovne kategorizacije. Nije razvidno računa li se navedeni rok od dana stupanja na snagu predmetnog zakona ili od dana donošenja posljednjeg pravomoćnog rješenja o kategorizaciji. Takva neodređenost protivna je načelu pravne sigurnosti i	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Postupak ponovne kategorizacije pokreće se po službenoj dužnosti, ali može i na zahtjev ugostitelja, pri čemu termin očevida može biti stvar dogovora ugostitelja i županijskog ureda. Rješenje doneseno u postupku ponovne kategorizacije ne bi se smatralo novim rješenjem za novi objekt, stoga se na njega ne bi primjenjivala odluka jedinice lokalne samouprave o ograničenju smještajnih kapaciteta.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			predvidljivosti propisa, koje predstavlja jedno od temeljnih načela vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske. Zakonska norma mora biti jasna, precizna i predvidiva kako bi adresati mogli unaprijed znati svoja prava i obveze te planirati svoje poslovanje i ulaganja. Nadalje, predmetna odredba mora se promatrati zajedno s ostalim predloženim izmjenama zakona kojima se uvodi ograničenje prema kojem se više ne bi moglo izdavati rješenje za obavljanje djelatnosti iznajmljivanja apartmana u zgradama koje imaju više od četiri stana, budući da se prema posebnom zakonu takve nekretnine smatraju stambenim zgradama. Iz navedenoga proizlazi da bi veliki broj postojećih iznajmljivača, koji su zakonito stekli rješenja i godinama obavljaju djelatnost, u postupku ponovne kategorizacije izgubili pravo na daljnje obavljanje djelatnosti isključivo zbog promjene zakonske definicije i uvjeta, a ne zbog bilo kakvog propusta ili nezakonitog postupanja s njihove strane. Takvo zakonsko rješenje ozbiljno zadire u načelo legitimnih očekivanja i zaštite stečenih prava, koja proizlaze iz ustavnog načela pravne sigurnosti, ali i iz prakse Europskog suda za ljudska prava vezane uz članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Naime, građani koji su temeljem važećih propisa ulagali značajna financijska sredstva u kupnju, adaptaciju i kategorizaciju apartmana imali su legitimno očekivanje da će stečena prava moći trajno koristiti, odnosno najmanje dok uredno ispunjavaju propisane tehničke i sigurnosne uvjete. Država ne može naknadno, bez razmjernog prijelaznog razdoblja i bez adekvatne zaštite postojećih prava, faktično ukinuti mogućnost obavljanja djelatnosti		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			osobama koje su postupale u dobroj vjeri i sukladno tada važećem pravnom okviru. Posebno je problematično što predložena zakonska konstrukcija dovodi do očite nejednakosti među građanima. Naime, prema posebnom zakonu, definicija stambene zgrade ne primjenjuje se u slučaju kada cijela nekretnina ima samo jednog vlasnika. To u praksi znači da bi jedna osoba koja je samovlasnik zgrade sa četiri ili više apartmana (čl. 4 st. 1 toč. 18 Zakona o upravljanju i održavanju zgrada NN 152/24 koji definira da je "višestambena zgrada je zgrada namijenjena stanovanju, a sastoji se od najmanje četiri stana") mogla nastaviti obavljati djelatnost iznajmljivanja, dok dvije osobe koje su suvlasnici identične takve nekretnine to više ne bi mogle. Time se stvara arbitraran i neopravdan kriterij razlikovanja koji nije utemeljen na stvarnim razlikama u načinu korištenja nekretnine niti na legitimnom javnom interesu. Naime, sukladno navedenom zakonu, Prestanak postojanja zajednice suvlasnik definiran je člankom 16.(1) Razlozi za prestanak postojanja zajednice suvlasnika:1. smanjenje ukupnog broja suvlasnika na jednog vlasnika 2. pripajanje drugoj zajednici suvlasnika, dok je člankom 1 stavak 2 određeno:" Za zgrade koje nisu obuhvaćene odredbama ovoga Zakona primjenjuju se odredbe zakona i podzakonskih propisa kojima se uređuje vlasništvo i druga stvarna prava", iz čega proizlazi da se taj zakon ne primjenjuje u slučaju da se radi o jednom vlasniku, pa se stoga niti definicija zgrade ne primjenjuje u tom smislu. Dodatno, potrebno je uzeti u obzir i odredbe Obiteljskog zakona o bračnoj stečevini. U praksi je česta situacija da je kao vlasnik nekretnine u		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zemljišnim knjigama upisan samo jedan bračni drug, dok se prema pravilima obiteljskog prava nekretnina smatra bračnom stečevinom, odnosno imovinom oba bračna druga. Time dolazi do pravne situacije u kojoj bi formalni zemljišnoknjižni upis mogao biti odlučan kriterij za ostvarivanje prava, premda stvarno-pravno i obiteljsko-pravno stanje ukazuje na suvlasništvo dviju osoba. Takvo normativno rješenje stvara dodatnu pravnu nesigurnost i mogućnost neujednačene primjene zakona u praksi. Slijedom svega navedenoga, potrebno je jasno propisati od kojeg trenutka teče rok za ponovnu kategorizaciju, uz izričito uređenje prijelaznih odredbi kojima će se zaštititi postojeći iznajmljivači i njihova stečena prava. Također je nužno redefinirati pojam stambene zgrade na način koji će biti usklađen s pravilima stvarnog i obiteljskog prava te izbjeći diskriminatorne i nelogične situacije u praksi. U protivnom bi predložene odredbe mogle dovesti do nerazmjernog zadiranja države u pravo vlasništva, povrede legitimnih očekivanja građana te do ozbiljnog narušavanja pravne sigurnosti.		
150.	Ozren Gamulin	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	ovim putem izražavam ozbiljno protivljenje prijedlogu odredbe kojom bi se za objekte u domaćinstvu (sobe, apartmani, studio apartmani, kuće za odmor) uvela obvezna rekategorizacija svakih 10 godina, neovisno o tome postoje li promjene u objektu, utvrđeni nedostaci ili razlozi javnog interesa. Smatram da je takva mjera pravno dvojbeni, administrativno neopravdana i nerazmjerna, te predlažem da se iz nacrtu zakona briše ili bitno izmijeni. 1. Povreda načela razmjernosti i nužnosti	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Prema članku 16. Ustav Republike Hrvatske, svako ograničenje prava i sloboda mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Automatska rekategorizacija svih privatnih iznajmljivača svakih 10 godina: ne razlikuje uredne iznajmljivače od onih koji krše propise uvodi isti teret svima bez procjene stvarne potrebe Takva generalna mjera ne prolazi test razmjernosti jer postoje blaže i učinkovitije mjere: ciljani inspekcijski nadzori rekategorizacija samo kod prijavljenih većih zahvata rekategorizacija po pritužbi ili utvrđenom nedostatku digitalna provjera dokumentacije bez novog postupka za sve Ako postoji blaža mjera koja postiže isti cilj, zakonodavac nema pravo uvoditi težu. 2. Povreda načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja Jedno od temeljnih načela vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske jest pravna sigurnost. Građani su ulagali znatna sredstva u nekretnine, opremanje, legalizaciju, kategorizaciju i porezne obveze temeljem važećih propisa i izdanih rješenja nadležnih tijela. Naknadno uvođenje periodičnog administrativnog preispitivanja svakih 10 godina, bez individualnog razloga, ozbiljno narušava legitimna očekivanja građana da pravomoćno stečeni status vrijedi dok god ispunjavaju propisane uvjete. Država ne smije proizvoljno pretvarati trajna rješenja u privremena ako za to nema dokazanu i ozbiljnu javnu potrebu. 3. Neravnopravan položaj malih iznajmljivača Članak 14. Ustava Republike Hrvatske jamči jednakost svih pred zakonom.		mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Riječ je o razdoblju u kojem se uobičajeno očekuju određeni tehnički zahvati, obnove ili promjene na objektima koje mogu utjecati na ispunjavanje uvjeta za dodijeljenu kategoriju, a istodobno se ne stvara pretjerano administrativno opterećenje. Mjera se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste, čime se osigurava jednakost pred zakonom i sprječava neujednačena praksa u

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Privatni iznajmljivači već sada podnose značajan regulatorni teret: turistička pristojba članarine i davanja porezne obveze evidencije gostiju standardi sigurnosti kontrole inspekcija Dodatna obvezna rekategorizacija bez jasnog opravdanja posebno pogađa male obiteljske iznajmljivače koji iznajmljivanjem u malom dijelu sezone često dopunjuju kućni budžet ili održavaju život u ruralnim i otočnim sredinama. Takva mjera pogoduje velikim sustavima koji znatno lakše podnose troškove rekategorizacije i pripreme za istu, a opterećuje građane. 4. Nedostatak stvarnog javnog interesa i procjene učinaka Ako se predlaže nova obveza za desetke tisuća građana, nužno je dokazati: koliki je broj objekata trenutno neadekvatan koliko je pritužbi vezano uz zastarjele kategorije zašto postojeći sustav nadzora nije dovoljan koliko su troškovi provedbe za građane i upravu koji će mjerljivi učinci nastati Bez takvih podataka mjera djeluje kao administrativno opterećenje bez stvarne koristi. 5. Suprotno ciljevima smanjenja administrativnih opterećenja Republika Hrvatska godinama deklarira digitalizaciju i rasterećenje građana i poduzetnika. Uvođenje masovne periodične rekategorizacije ide u suprotnom smjeru: dodatni troškovi dodatni postupci opterećenje upravnih tijela čekanja i pravna nesigurnost 6. Prijedlog izmjene Predlažem da se obvezna rekategorizacija svakih 10 godina briše iz nacrtu zakona.		kojoj dio subjekata dugoročno posluje bez ikakve provjere ispunjavanja standarda. Istodobno, ona predstavlja dopunu postojećem inspekcijskom nadzoru, koji se u praksi provodi najčešće na temelju zaprimljenih prijava i predstavki građana. Obvezna ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina predstavlja preventivnu, razmjernu i dugoročnu mjeru usmjerenu na osiguravanje stvarne usklađenosti rješenja sa stanjem na terenu, podizanje ukupne kvalitete smještajne ponude i zaštitu korisnika usluga. U odnosu na navode o povredi ustavnih načela razmjernosti, pravne sigurnosti i jednakosti pred zakonom, ističe se da predložena odredba o obveznoj ponovnoj kategorizaciji smještajnih objekata u domaćinstvu nije protivna Ustavu Republike Hrvatske. Prije svega, u pogledu članka 16. Ustava Republike Hrvatske, naglašava se da se predloženom mjerom ne ograničava pravo vlasništva niti poduzetnička sloboda, već se uređuju uvjeti obavljanja regulirane djelatnosti u javnom interesu. Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj je praksi više puta istaknuo da država ima široku slobodu uređenja načina i uvjeta obavljanja gospodarskih djelatnosti kada to čini radi zaštite javnog interesa, pod uvjetom da mjere nisu proizvoljne i da su razmjerne cilju koji se želi postići. Rok od deset godina, kao razdoblje periodične provjere ispunjavanja uvjeta, ocijenjen je razmjernim, osobito imajući u vidu da se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste i da se ne provodi učestalo niti automatski dovodi do gubitka prava. U odnosu na navode o povredi pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske, ponovno se naglašava da se

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Ako zakonodavac ipak želi mehanizam provjere kvalitete, tada predlažem sljedeće razmjerno rješenje: Rekategorizacija samo kod bitne rekonstrukcije ili promjene kapaciteta Rekategorizacija po službeno utvrđenim nedostacima Redovni nadzor putem inspekcije bez novog postupka Digitalna samoprovjera dokumentacije bez troškova za građane 7. Zaključak Predložena mjera nije razmjerna, nije nužna, nije dovoljno obrazložena i nepotrebno zadire u pravnu sigurnost građana koji zakonito posluju. Zbog svega navedenog predlažem da se odredba o obveznoj rekategorizaciji privatnog smještaja svakih 10 godina povuče iz konačnog prijedloga zakona. S poštovanjem, O.G.		u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima trajne naravi, već o rješenjima čije važenje je i prema važećem zakonodavnom okviru uvjetovano stalnim ispunjavanjem propisanih uvjeta. Iznajmljivači su zakonom obvezani ispunjavati minimalne uvjete i uvjete za kategoriju tijekom cijelog razdoblja pružanja usluga, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija ne mijenja taj pravni položaj, već uvodi sustavan i predvidiv mehanizam provjere, čime se pravna sigurnost ne umanjuje, već dodatno jača kroz ujednačenu i transparentnu primjenu propisa. Također, navodi o povredi načela jednakosti pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske nisu utemeljeni, budući da se predložena mjera primjenjuje jednako na sve pružatelje usluga smještaja u domaćinstvu unutar iste skupine, bez razlikovanja prema veličini, lokaciji ili tržišnoj snazi. Različiti učinci koje pojedine mjere mogu imati na subjekte različite ekonomske snage ne predstavljaju povredu ustavnog načela jednakosti ako proizlaze iz opće i neutralne zakonske norme, što je u ovom slučaju ispunjeno. Zaključno, predložena odredba služi legitimnom cilju zaštite potrošača, osiguranja kvalitete smještajne ponude i transparentnosti sustava, uvodi razmjerno sredstvo za postizanje tog cilja te ne zadire u ustavom zajamčena prava izvan dopuštenih granica.
151.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Stavak 1 - Nejasno je da li MINTS ponovo utvrđuje uvjete (novi pravilnik) ili ispunjavanje uvjeta? Predlažemo precizirati. Dodatno je potrebno propisati rokove za izdavanje i/ili ukidanje svih rješenja koja se navode u zakonu, kako navedeni postupci ne bi doveli do prekida u radu ugostiteljskih objekata i/ili izricanja kazni zbog sporosti	Djelomično prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Precizirat će se da je riječ o utvrđivanju ispunjavanja uvjeta. Napominjemo da sva rješenja ostaju na snazi do eventualnog ukidanja u postupku ponovne kategorizacije te poslovni subjekti neće biti zakinuti zbog eventualne sporosti administracije.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			administracije. Iako predmetni rokovi mogu biti dio pravilnika, držimo kako je zbog pravne sigurnosti ugostitelja i drugih pružatelja usluga iste potrebno propisati u zakonu te predlažemo dopunu.		
152.	UDRUGA SPASIMO MALE OBITELJSKE IZNAJMLJIVACE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Udruga SMOi protivi se članku 25., poglavito njegovom dijelu koji se odnosi na "Ostale ugostiteljske objekte za smještaj", u u predloženom obliku iz sljedećih razloga: 1. Pravna nesigurnost – mogućnost ukidanja rješenja o kategorizaciji kao skrivena sankcija Ponovna kategorizacija po službenoj dužnosti u neposrednoj je vezi s člankom 27. koji propisuje ukidanje rješenja. Time se redovni administrativni postupak de facto pretvara u mehanizam sankcioniranja, odnosno potencijalno ukidanje rješenja. Iznajmljivač koji je godinama uredno poslovaao i plaćao sve obveze suočava se s rizikom gubitka rješenja bez jasno propisanog prethodnog upozorenja, roka za sanaciju i transparentnih kriterija ocjenjivanja. Takva pravna nesigurnost neproporcionalnog je intenziteta i nije u skladu s načelom razmjernosti iz Zakona o općem upravnom postupku. Nepoznati su i kriteriji za rekategorizaciju koji će se utvrđivati podzakonskim aktima i mogu se konstantno mijenjati. 2. Županijska tijela nemaju kapacitete za provedbu ogromnog broja postupaka Uz desetke tisuća aktivnih rješenja za objekte u domaćinstvu diljem Hrvatske, a bez ikakvih dodatnih financijskih sredstava i novih zapošljavanja u državnom proračunu (kako sam nacrt zakona navodi u točki III. Obrazloženja), predložena obveza periodične rekategorizacije po službenoj dužnosti je neprovediva. Neravnomjerna	Nije prihvaćen	Odredba članka 25. odnosi se na ugostitelje, ne na iznajmljivače. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostitelj ili iznajmljivač kojem je izdano rješenje dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			opterećenost županijskih ureda neminovno će dovesti do arbitrarnog, neujednačenog i nepravovremenog postupanja – što je izravna suprotnost cilju zakona koji je uklanjanje pravne nesigurnosti. Zaključak: Predlažemo brisanje obveze pokretanja postupka po službenoj dužnosti i njegovu eventualnu zamjenu sustavom samodeklaracije iznajmljivača (iznajmljivač samostalno izjavom potvrđuje ispunjavanje propisanih uvjeta) uz nasumičnu inspekcijsku provjeru. Takav postupak bi bio učinkovit i administrativno i u praksi provediv.		ugostitelji i iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.
153.	MARKO RADMAN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Protivim se odredbama kojima se uvodi obvezna ponovna kategorizacija svakih deset godina za objekte u domaćinstvu te mogućnost smanjenja kategorije ili ukidanja postojećeg rješenja. Nije jasno što se konkretno želi postići obveznom rekategorizacijom objekata čiju kvalitetu već godinama vrlo učinkovito određuje samo tržište. Danas gosti kroz digitalne platforme, recenzije i ocjene vrlo brzo prepoznaju kvalitetan ili nekvalitetan smještaj. Objekt koji nije održavan ili ne pruža kvalitetnu uslugu automatski gubi konkurentnost, vidljivost i goste. Zbog toga nije opravdano uvoditi dodatne periodične administrativne postupke koje pokreće država po službenoj dužnosti, posebno kada trošak cijelog postupka snosi iznajmljivač. Mnogi privatni iznajmljivači izvršili su značajna ulaganja prema pravilima koja su vrijedila u trenutku izdavanja rješenja. Naknadno uvođenje novih pravilnika i mogućnost	Nije prihvaćen	Odredba članka 25. odnosi se na ugostitelje, ne na iznajmljivače. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostitelj ili iznajmljivač kojem je izdano rješenje dužan je tijekom cijelog

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			retroaktivnog mijenjanja uvjeta poslovanja stvara pravnu nesigurnost i destimulira daljnja ulaganja u kvalitetu smještaja. Smatram da bi ponovna kategorizacija trebala biti dobrovoljna ili vezana isključivo uz značajne rekonstrukcije objekta, promjenu namjene ili ozbiljne prijave vezane uz sigurnost i minimalne tehničke uvjete, a ne automatska obveza za sve iznajmljivače.		razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje ugostitelji i iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Ujedno napominjemo da ugostitelj i iznajmljivač ne snose troškove postupka ukoliko se utvrdi da objekt i dalje ispunjava sve uvjete za vrstu i kategoriju.
154.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 25. Udruženje ugostitelja Zagreb razumije cilj predlagatelja da se kroz periodičnu provjeru očuva kvaliteta ugostiteljskih smještajnih objekata i zaštiti interes gostiju. Međutim, postupak ponovne kategorizacije i ponovnog utvrđivanja uvjeta mora biti uređen razmjerno, uzimajući u obzir stvarno stanje objekta, opseg eventualnih promjena i činjenicu da je riječ o subjektima koji već zakonito posluju na temelju ranije izdanog rješenja. Smatramo da se provjera ne bi smjela provoditi kao automatsko ponavljanje cjelokupnog postupka, osobito ako u objektu nije bilo bitnih promjena prostora, opreme, instalacija, kapaciteta, namjene ili načina pružanja usluga. U takvim slučajevima postupak bi trebalo provesti pojednostavljeno, temeljem postojeće dokumentacije, dostupnih službenih evidencija i izjave ugostitelja o nepromijenjenom stanju, uz mogućnost ciljane kontrole samo onih elemenata koji su relevantni za ispunjavanje propisanih uvjeta.	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostitelj ili iznajmljivač kojem je izdano rješenje dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Potpuni očevid i ponovno pribavljanje cjelokupne dokumentacije opravdani su samo kada postoje indicije da objekt više ne ispunjava propisane uvjete, kada je došlo do značajnih građevinskih, tehničkih ili funkcionalnih promjena, kada su se izmijenili propisi koji bitno utječu na uvjete poslovanja ili kada su u nadzoru utvrđene nepravilnosti. Ako se utvrde nedostaci koji ne ugrožavaju zdravlje i sigurnost gostiju, sigurnost hrane, protupožarnu zaštitu ili temeljna prava potrošača, ne bi trebalo automatski posezati za ukidanjem rješenja ili prekidom poslovanja. Razmjernije je ugostitelju ostaviti primjeren rok za otklanjanje nedostataka, a strože mjere primijeniti tek ako u tom roku ne postupi po nalogu nadležnog tijela. Posebno je potrebno urediti pitanje troškova. Kada se postupak pokreće po službenoj dužnosti radi redovite provjere već odobrenih objekata, troškovi postupka ne bi se trebali automatski prebacivati na ugostitelja, osobito ako se utvrdi da objekt ispunjava propisane uvjete. U protivnom bi se redovna provjera pretvorila u dodatno financijsko opterećenje urednih poduzetnika bez utvrđene povrede propisa. Udruženje stoga ne osporava potrebu provjere standarda, ali predlaže da se članak 25. doradi tako da osigura učinkovitu kontrolu kvalitete uz zaštitu kontinuiteta poslovanja, pravne sigurnosti, stečenih prava i razumnog administrativnog i financijskog opterećenja ugostitelja.		propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje ugostitelji i iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Postupci ponovne kategorizacije pokrenut će se po službenoj dužnosti, provoditi digitalno kroz Integrirani informacijski sustav turizma i uz poštivanje načela „once only“, odnosno sva potrebna dokumentacija pribavljat će se iz registara i evidencija tijela državne uprave. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostitelj i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Jedina administrativna obveza ugostitelja sastojat će se od prisutnosti na očevidu.
155.	MARIJAN MUSTAČ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Predloženim člankom kojim se uvodi obvezna ponovna rekategorizacija svakih deset godina nužno je jasno propisati da se u postupku ponovne kategorizacije mogu provjeravati isključivo	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. U odnosu na istaknute navode, napominjemo da obvezna ponovna kategorizacija ne predstavlja retroaktivno zadiranje u već okončane

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			uvjeti koji su vrijedili u trenutku kada je izvorno izdano pravomoćno rješenje o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga, odnosno kategorizaciji objekta, a ne novi uvjeti uvedeni naknadnim izmjenama zakona ili podzakonskih propisa. Naime, pravomoćna rješenja donesena u upravnom postupku stvaraju stečena prava i legitimna očekivanja stranaka da će moći trajno obavljati djelatnost pod uvjetima pod kojima su zakonito stekli pravo. Naknadna promjena zakonskih uvjeta ne može imati retroaktivni učinak na već stečena prava jer bi to predstavljalo povredu načela pravne sigurnosti i pravne izvjesnosti kao temeljnih načela vladavine prava zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske. U suprotnom bi svi iznajmljivači i ugostitelji bili dovedeni u stanje trajne pravne nesigurnosti jer nikada ne bi mogli znati hoće li im nakon više godina zakonitog poslovanja biti ukinuto pravo temeljem novih uvjeta koji nisu postojali u trenutku izdavanja prvotnog rješenja. Takvo postupanje bilo bi protivno načelu zaštite legitimnih očekivanja koje proizlazi iz ustavnosudske prakse, prakse Europskog suda za ljudska prava te prava Europske unije. Osobito je problematično ako bi se kroz institut ponovne kategorizacije pokušalo retroaktivno primijeniti nove zabrane ili ograničenja vezana uz položaj objekta u višestambenim zgradama, broj stanova u zgradi ili pribavljanje novih suglasnosti suvlasnika, iako takvi uvjeti nisu postojali u trenutku izdavanja pravomoćnog rješenja. Time bi se faktično ukidala već stečena prava velikom broju građana bez razmjernog i ustavnopravno opravdanog razloga. Stoga predlažemo izričito propisati da se kod ponovne kategorizacije provjerava		pravne situacije, već se odnosi na pravne odnose koji su u tijeku, odnosno na kontinuirano obavljanje ugostiteljske djelatnosti. Obavljanje ugostiteljske djelatnosti nije jednokratno pravo, već trajna djelatnost koja podliježe promjenama zakonodavnog okvira, osobito radi zaštite javnog interesa, sigurnosti, kvalitete usluge i uređenja tržišta. Slijedom navedenog, ne može se prihvatiti tumačenje prema kojem bi ponovna kategorizacija bila ograničena isključivo na uvjete koji su vrijedili u trenutku izdavanja prvotnog rješenja, budući da bi to onemogućilo prilagodbu djelatnosti važećim standardima i propisima.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			samo održavanje postojećih tehničkih i sigurnosnih uvjeta te standarda koji su bili propisani u trenutku izdavanja izvornog rješenja, osim u slučajevima kada se radi o nužnim sigurnosnim zahtjevima radi zaštite života i zdravlja ljudi.		
156.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Smatram da obvezna periodična ponovna kategorizacija svih ugostiteljskih objekata, neovisno o dosadašnjem poslovanju, predstavlja značajno administrativno i financijsko opterećenje za poduzetnike i iznajmljivače koji uredno posluju i kontinuirano ulažu u kvalitetu svojih objekata. Predložene odredbe ne razlikuju objekte kod kojih postoje stvarni problemi, prijave ili utvrđene nepravilnosti od objekata koji godinama posluju uredno, bez pritužbi i uz visoku razinu zadovoljstva gostiju. Posebno smatram problematičnim što članak predviđa mogućnost ukidanja rješenja ili promjene kategorije, a pritom nisu dovoljno jasno definirani kriteriji i standardi prema kojima će se procjenjivati ispunjavanje uvjeta tijekom ponovne kategorizacije. Također smatram da nije razmjerno da troškove postupka uvijek snosi ugostitelj, iako se postupak pokreće po službenoj dužnosti. Predlažem razmatranje fleksibilnijeg modela kojim bi se veći naglasak stavio: -na stvarno stanje kvalitete i eventualne prijave -omogućilo jednostavnije produženje statusa za objekte koji uredno posluju -te jasnije definirali kriteriji za eventualno snižavanje kategorije ili ukidanja rješenja.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostitelj ili iznajmljivač kojem je izdano rješenje dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					ugostitelji i iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.Postupci ponovne kategorizacije pokrenut će se po službenoj dužnosti, provoditi digitalno kroz Integrirani informacijski sustav turizma i uz poštivanje načela „once only“, odnosno sva potrebna dokumentacija pribavljat će se iz registara i evidencija tijela državne uprave. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostitelj i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Jedina administrativna obveza ugostitelja sastojat će se od prisutnosti na očevidu.Eventualni drugačiji uvjeti vezani uz opremu i uređenje objekata bit će poznati nakon donošenja novih pravilnika. Međutim, Ministarstvo će prilikom donošenja pravilnika voditi računa da se ne propisuju novi uvjeti koji bi predstavljali znatan trošak usklađivanja, osnovati radne skupine za svaki od pravilnika u koje će svakako biti uključene strukovne udruge u ugostiteljstvu te o njima provesti javno savjetovanje.
157.	HANA MATIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Kategorizacija sama po sebi u dosadašnjoj formi nije govorila baš ništa o kvaliteti smještaja, odnosu domaćina prema gostu i zadovoljstvu samog gosta. Ona je jedino precizirala potrebne m2 unutar smještajnog objekta. U praksi ste mogli imati zlatne slavine i mramor u kupaonici, najljepše slike na zidovima, kuhinju Scavollini ali ako fali pola m2 onda ne možete ostvariti višu kategoriju, što je potpuna besmislica. U stvarnosti se to manifestiralo na način da apartman kategoriziran po tim administrativnim pravilima sa dvije zvjezdice ali odlično opremljen ostvaruje 360 dana popunjenosti i to uz višu cijenu u odnosu na onu koju ostvaruje apartman osrednje uređen koji ostvaruje 60 dana popunjenosti ali samo zbog kategorizacijom propisanih	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.Odredba članka 25. odnosi se na ponovnu kategorizaciju smještajnih objekata ugostitelja (trgovačka društva i obrti), dok na ponovnu kategorizaciju iznajmljivača odnosi članak 38. Ministarstvo će prilikom donošenja pravilnika voditi računa da se ne propisuju novi uvjeti koji bi predstavljali znatan trošak usklađivanja, osnovati radne skupine za svaki od pravilnika te o njima provesti javno savjetovanje.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dovoljno m2 posjeduje 4 zvjezdice. Tržište i recenzije gostiju su jedini kriterij koji pokazuje vrijednost nekog smještajnog objekta, a ne birokratski popis definiran brojem i veličinom m2. Obveza rekategorizacije svakih 10 godina ostavlja mogućnost da se kroz administrativne promijene Pravilnika o kategorizaciji izbací značajan broj iznajmljivača s tržišta i na taj način im se poništi postojeće Rješenje i ukinu stečena prava. Dodatna opasnost se krije u tome što se o Pravilnicima koji u ovom slučaju mogu imati najjaču eliminacijsku snagu- uopće ne raspravlja u Saboru, već ih samostalno donosi MINTS. To je velika opasnost za pravnu sigurnost iznajmljivača. i potrebu rekategorizacije držim nepotrebnim, opasnim i neopravdanim postupkom jer kako sam već i navela tržište je samoregulator i nije potreban nikakav birokratski žig. Predlažem da se ta obveza u potpunosti ukine za male iznajmljivače.		
158.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Uz članak 25. Postupak ponovne kategorizacije i ponovnog utvrđivanja uvjeta mora biti uređen razmjerno, uzimajući u obzir stvarno stanje objekta, opseg eventualnih promjena i činjenicu da je riječ o subjektima koji već zakonito posluju na temelju ranije izdanog rješenja. Smatramo da se provjera ne bi smjela provoditi kao automatsko ponavljanje cjelokupnog postupka, osobito ako u objektu nije bilo bitnih promjena prostora, opreme, instalacija, kapaciteta, namjene ili načina pružanja usluga. U takvim slučajevima postupak bi trebalo provesti pojednostavljeno, temeljem postojeće dokumentacije, dostupnih službenih evidencija i izjave ugostitelja o nepromijenjenom stanju, uz mogućnost ciljane kontrole	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			samo onih elemenata koji su relevantni za ispunjavanje propisanih uvjeta. Potpuni očevid i ponovno pribavljanje cjelokupne dokumentacije opravdani su samo kada postoje indicije da objekt više ne ispunjava propisane uvjete, kada je došlo do značajnih građevinskih, tehničkih ili funkcionalnih promjena, kada su se izmijenili propisi koji bitno utječu na uvjete poslovanja ili kada su u nadzoru utvrđene nepravilnosti. Ako se utvrde nedostaci koji ne ugrožavaju zdravlje i sigurnost gostiju, sigurnost hrane, protupožarnu zaštitu ili temeljna prava potrošača, ne bi trebalo automatski posezati za ukidanjem rješenja ili prekidom poslovanja. Razmjernije je ugostitelju ostaviti primjeren rok za otklanjanje nedostataka, a strože mjere primijeniti tek ako u tom roku ne postupi po nalogu nadležnog tijela. Posebno je potrebno urediti pitanje troškova. Kada se postupak pokreće po službenoj dužnosti radi redovite provjere već odobrenih objekata, troškovi postupka ne bi se trebali automatski prebacivati na ugostitelja, osobito ako se utvrdi da objekt ispunjava propisane uvjete. U protivnom bi se redovna provjera pretvorila u dodatno financijsko opterećenje urednih poduzetnika bez utvrđene povrede propisa. Udruženje stoga ne osporava potrebu provjere standarda, ali predlaže da se članak 25. doradi tako da osigura učinkovitu kontrolu kvalitete uz zaštitu kontinuiteta poslovanja, pravne sigurnosti, stečenih prava i razumnog administrativnog i financijskog opterećenja ugostitelja.		povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostitelj ili iznajmljivač kojem je izdano rješenje dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje ugostitelji i iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Postupci ponovne kategorizacije pokrenut će se po službenoj dužnosti, provoditi digitalno kroz Integrirani informacijski sustav turizma i uz poštivanje načela „once only“, odnosno sva potrebna dokumentacija pribavljat će se iz registara i evidencija tijela državne uprave. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostitelj i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Jedina administrativna obveza ugostitelja sastojat će se od prisutnosti na očevidu.
159.	ZVONKO KUTLEŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O	Protivim se obveznoj rekategorizaciji svakih 10	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Obvezna

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
.		UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	godina. Nepotrebno opterećenje za sustav. To bi trebalo biti samo na zahtjev iznajmljivača ili po prijavi. Uostalom kako i kada bi ta inspekcija dolazila? Ne bi trebali dolaziti dok imamo goste, a mnogi iznajmljuju i cijelu godinu. Odakle sustavu toliko ljudstva i novca da se pregledava svaki smještaj (ali naravno ne i hotele, oni mogu ne renovirati i po 30g , a zadržati zvjezdice).		ponovna kategorizacija smještajnih objekata predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostitelj ili iznajmljivač kojem je izdano rješenje dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje ugostitelji i iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Ponovna kategorizacija se provodi po službenoj dužnosti, ali nema zapreke da se provede i po zahtjevu ugostitelja ili iznajmljivača u periodu kada nema goste u objektu. Također, rokovi usklađivanja i ponovne kategorizacije predviđeni su

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					u većim vremenskim intervalima kako bi se postupci mogli provesti unutar redovnih aktivnosti, od čega bi se veći dio postupka provodio elektronički, bez dodatnog zapošljavanja.
160.	DUBRAVKA MARČAN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 25.	Moj komentar odnosi se na slijedeće tj. imam dva pitanja pa vas molim pojašnjenje. Do nacрта prijedloga ovog zakona mogli smo odjaviti djelatnost iznajmljivanja te ponovo predati zahtjev za pružanjem usluga bez vremenskih uvjetovanja te time i kategorizirati prema najnovijim uvjetima. Sada prema ovom nacrtu prijedloga zakona ukoliko odjavimo djelatnost u želji da unaprijedimo kvalitetu moramo čekati 365 dana za predaju novog zahtjeva? Jednako tako, iako je dobiveno rješenje obvezivalo da se dobiveni uvjeti moraju poštivati dok god traje rješenje, dakle dok god ga ne odjavimo što je kontrolirala turistička inspekcija, sada će biti potrebno ishodovati svakih 10 godina novo (isto) rješenje, dok ukoliko želimo podići ili spustiti kvalitetu (jer i na to imamo pravo) moramo čekati 10 godina ili pauzirati godinu dana?	Nije prihvaćen	Napominjemo da se odredba članka 25. odnosi na ponovnu kategorizaciju ugostitelja, a ne na iznajmljivače.
161.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 26.	Poštovani, u vezi ograničenja broja apartmana u pojedinim gradovima i općinama, kakav bi utjecaj bila rekategorizacija , da li bi se smatrala novim rješenjem te bi se u sklopu rekategorizacija utvrđivao i uvjet dozvoljenog kapaciteta od grada ili općine? Primjerice, apartmani imaju rješenje već 10 godina te u trenutku rekategorizacije se u općini dosegne broj dozvoljenih apartmana, da li se na rekategorizaciju primjenjuje taj uvjet ili ostaje isto rješenje? Ukoliko se smatra novim rješenjem nastala bi pravna nesigurnost svakih 10 godina.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru.Rješenje doneseno u postupku ponovne kategorizacije ne bi se smatralo novim rješenjem za novi objekt, stoga se na njega ne bi primjenjivala odluka jedinice lokalne samouprave o ograničenju smještajnih kapaciteta.
162.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 26.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.Navedene

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 26.	Mogućnost da jedinice lokalne samouprave donose odluke o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te smještajnim kapacitetima može biti opravdana radi upravljanja destinacijom, ali samo ako je uređena pravno sigurno, transparentno i bez retroaktivnog zadiranja u stečena prava. Bez jasnih kriterija postoji rizik neujednačene prakse i proizvoljnog ograničavanja poslovanja. Takve odluke moraju biti donesene na temelju javno dostupnih podataka, uz savjetovanje sa strukom i turističkom zajednicom, uz razumna prijelazna razdoblja i bez utjecaja na postojeća rješenja i ulaganja, osim u iznimnim slučajevima koji su posebno obrazloženi. Predlaže se da se članak 26. dopuni tako da glasi: (1) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo rješenje iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona donosi u skladu s odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, ako je takva odluka donesena sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma i ovome Zakonu. (2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka mora biti utemeljena na javno dostupnoj stručnoj podlozi, analizi postojećih kapaciteta, utjecaju na lokalnu zajednicu, komunalnu infrastrukturu, stanovanje, turističku ponudu i gospodarske učinke te mora sadržavati obrazloženje razloga i ciljeva koji se njome žele postići. (3) Prije donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka jedinica lokalne samouprave dužna je provesti javno		odluke predstavničkih tijela jedinca lokalne samouprave donose na temelju Zakona o turizmu, a prethodne im planovi upravljanja destinacijom i izračuni prihvatnih kapaciteta kao stručne podloge. Obveza provođenja javnog savjetovanja propisana je kako Zakonom o turizmu, tako i Zakonom o pravu na pristup informacijama. Navedene odluke odnose se samo na nove objekte, to jest neće imati retroaktivni učinak na postojeće.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			savjetovanje i pribaviti mišljenje turističke zajednice te predstavnika ugostiteljske struke s područja na koje se odluka odnosi. (4) Odluka iz stavka 1. ovoga članka ne može imati retroaktivni učinak na izvršna rješenja i stečena prava ugostitelja, osim ako je to iznimno nužno radi zaštite života, zdravlja ili sigurnosti ljudi, uz propisivanje razmjernog prijelaznog razdoblja. (5) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja prema redosljedu zaprimanja potpunog zahtjeva, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju dostupnu strankama na zahtjev.		
163.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 26.	Smatram da predložene odredbe članka 26. stvaraju značajnu pravnu i poslovnu nesigurnost za građane i poduzetnike koji legalno ulažu u smještajne kapacitete i turističku djelatnost. Predloženim rješenjem jedinicama lokalne samouprave daje se vrlo široka mogućnost odlučivanja o broju, vrsti, kategoriji i kapacitetima smještajnih objekata, pri čemu nisu dovoljno jasno definirani kriteriji, ograničenja i zaštitni mehanizmi koji bi osigurali pravnu predvidivost i ujednačenu praksu. Smatram problematičnim da mogućnost obavljanja legalne djelatnosti i ulaganja u turistički smještaj može u velikoj mjeri ovisiti o budućim političkim odlukama pojedine jedinice lokalne samouprave. Također smatram da se ni u ovom članku ne razlikuju: mali obiteljski iznajmljivači, domaćini koji osobno vode smještaj, i investicijski kratkoročni najam većeg opsega. Predlažem preciznije definiranje kriterija prema kojima jedinice lokalne samouprave mogu donositi ovakve odluke, uz jasnije mehanizme zaštite pravne	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Navedene odluke predstavničkih tijela jedinca lokalne samouprave donose na temelju Zakona o turizmu (NN 156/23), a prethodne im planovi upravljanja destinacijom i izračuni prihvatnih kapaciteta kao stručne podloge. Ovom odredbom Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti se usklađuje sa Zakonom o turizmu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			sigurnosti postojećih legalnih pružatelja usluga smještaja.		
164.	HRVATSKA OBRTNIČK A KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 26.	Uz članak 26. Predlaže se da se članak 26. dopuni tako da glasi: (1) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo rješenje iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona donosi u skladu s odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, ako je takva odluka donesena sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma i ovome Zakonu. (2) Odluka iz stavka 1. ovoga članka mora biti utemeljena na javno dostupnoj stručnoj podlozi, analizi postojećih kapaciteta, utjecaju na lokalnu zajednicu, komunalnu infrastrukturu, stanovanje, turističku ponudu i gospodarske učinke te mora sadržavati obrazloženje razloga i ciljeva koji se njome žele postići. (3) Prije donošenja odluke iz stavka 1. ovoga članka jedinica lokalne samouprave dužna je provesti javno savjetovanje i pribaviti mišljenje turističke zajednice te predstavnika ugostiteljske struke s područja na koje se odluka odnosi. (4) Odluka iz stavka 1. ovoga članka ne može imati retroaktivni učinak na izvršna rješenja i stečena prava ugostitelja, osim ako je to iznimno nužno radi zaštite života, zdravlja ili sigurnosti ljudi, uz propisivanje razmjernog prijelaznog razdoblja. (5) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja prema redoslijedu zaprimanja potpunog zahtjeva, o čemu je dužno voditi zasebnu	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Navedene odluke predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave donose na temelju Zakona o turizmu (NN 156/23), a prethodne im planovi upravljanja destinacijom i izračuni prihvatnih kapaciteta kao stručne podloge. Obveza provođenja javnog savjetovanja propisana je kako Zakonom o turizmu, tako i Zakonom o pravu na pristup informacijama (NN 25/13, 85/15 i 69/22).

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			evidenciju dostupnu strankama na zahtjev.		
165.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 26.	Za Grad Novigrad-Cittanova: Mijenja se stavak 1. i glasi: (1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo donosi rješenje iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona u skladu s prostornim planovima i propisima kojima se uređuje prostorno uređenje, te uvažavajući odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave donesene na temelju posebnih propisa kojima se uređuje sustav turizma i komunalno gospodarstvo, a kojima se, u svrhu održivog upravljanja razvojem, utvrđuju prihvatljivi kapaciteti smještajnih objekata u odnosu na opterećenje prostora i komunalne infrastrukture. Mijenja se stavak 2. i glasi: (2) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzimajući u obzir: - usklađenost zahvata s prostorno-planskom dokumentacijom - uvjete propisane ovim Zakonom i posebnim propisima - prostorne, urbanističke i komunalne uvjete - stvarne i planirane kapacitete komunalne infrastrukture - razinu opterećenosti prostora i održivost razvoja destinacije - zaštitu javnog reda i mira. O zahtjevima se ne odlučuje isključivo prema redoslijedu zaprimanja, već prema ispunjavanju uvjeta iz ovoga stavka. Dodaje se stavak 3. i glasi (3) Kriteriji iz stavka 2. ovoga članka temelje se na objektivnim i mjerljivim pokazateljima, osobito u odnosu na kapacitete i opterećenost komunalne infrastrukture, te se primjenjuju jednako na sve podnositelje zahtjeva. Obrazloženje prijedloga:	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Navedene odluke predstavničkih tijela jedinca lokalne samouprave donose na temelju Zakona o turizmu, a prethodne im planovi upravljanja destinacijom i izračuni prihvatnih kapaciteta kao stručne podloge te moraju biti u skladu s prostornim planovima.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Predloženom izmjenom osigurava se usklađenost postupka izdavanja rješenja s važećim sustavom prostornog uređenja kao temeljnim okvirom za korištenje prostora. Istodobno se zadržava i normativno jača uloga jedinica lokalne samouprave u upravljanju razvojem ugostiteljskih i smještajnih kapaciteta, osobito u dijelu koji se odnosi na opterećenje komunalne infrastrukture i održivost destinacije. Uvođenjem jasnih i mjerljivih kriterija odlučivanja sprječava se arbitrarnost i osigurava pravna sigurnost svih podnositelja zahtjeva. Ovakvo uređenje omogućuje uravnotežen odnos između planiranja prostora, komunalnih mogućnosti i razvoja turizma.		
166.	MARINA VANJAKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Znači preskaču se opomene, ovrhe i ostali postojeći mehanizmi upozorenja, odmah se ide na ukidanje. Drastično, diskriminirajuće i nikako prihvatljivo!	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.
167.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Predlažemo da se u odredbi st. 1. t. 1. i 4. dodaju riječi „po službenoj dužnosti“, tako da odredba st. 1. t. 1. glasi „po službenoj dužnosti ako se utvrdi prestanak ispunjavanja uvjeta za obavljanje ugostiteljske djelatnosti ...“ a odredba st. 1. t. 4. „po službenoj dužnosti ako ugostitelj nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu, sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe“, Obrazloženje: Nadopunu odredbe predlažemo s osnove odredbe članka 42. stavak 1. Zakona o općem	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Izmijenit će se u tekstu Nacrta prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			upravnom postupku kojom je propisano da se postupak pokreće po službenoj dužnosti kad je to propisano zakonom ili je nužno radi zaštite javnog interesa. čl. 27 st 2. predlažemo da se iz teksta ukloni stavak 2. s obzirom da utvrđivanje neplaćanja turističke pristojbe u postupku odjave pokrenutom po zahtjevu stranke nije svrsishodno, s obzirom da se u slučaju neplaćanja ionako donosi rješenje po službenoj dužnosti		
168.	ZVONKO KUTLEŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Ne slažem se sa ukidanjem rješenja kao sankcije zbog neplaćene turističke pristojbe. Postoje normalni mehanizmi kao upozorenje, ovrha, kamate i sl.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.
169.	HANA MATIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Članak 27, stavak 1, točka 4 treba brisati. Drakonska mjera, a ujedno potpuno nezakonita jer postoje već zakonodavno propisani mehanizmi naplate i pravni postupak koji je precizno razrađen kroz institut ovrhe. Vrhovni sud je zauzeo stav da "izvod iz poslovnih knjiga je jednostrani akt poslovnog subjekta i nije javna isprava kojom se dokazuje istinitost onoga što se u njoj potvrđuje" pa samim tim ne može ni dugovanje koje evidentira turistička zajednica kroz svoje poslovne knjige imati snagu javne isprave.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja. Ujedno, ovime se štite ugostitelji koji redovito uplaćuju turističku pristojbu.
170.	VESNA ŠPORČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Članak 27, stavak 1, točka 4 - preoštra mjera i ne slažem se sa ukidanjem rješenja kao sankcije zbog neplaćene turističke pristojbe za prošlu godinu. Članak 27, stavak 1, točka 4 treba brisati.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja. Ujedno, ovime se štite ugostitelji koji redovito uplaćuju turističku pristojbu.
171.	DAVID KUŽNINI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Neplaćena turistička pristojba treba se naplaćivati jednako kao i druga javna davanja – kroz postojeće mehanizme prisilne naplate, poreznog i ovršnog postupka. Država već raspolaže instrumentima poput obračuna kamata, ovrhe i prisilne naplate, zbog čega ukidanje rješenja predstavlja dodatno i pretjerano kažnjavanje za istu činjenicu postojanja duga. Osobito nije razvidno postoji li uopće neki drugi slučaj u hrvatskom pravnom sustavu u kojem se zbog neplaćenog javnog davanja, bez prethodnog pokušaja prisilne naplate i bez provedbe redovnih mehanizama ovrhe, automatski ukida već stečeno pravo na obavljanje djelatnosti. Posebno je problematično što se ne razlikuju slučajevi namjernog izbjegavanja plaćanja od situacija privremenih financijskih poteškoća, administrativnih ili tehničkih pogrešaka, spornih obračuna ili objektivnih okolnosti poput bolesti, hospitalizacije, smrti člana obitelji, potresa ili drugih izvanrednih situacija. Dodatno zabrinjava što se postupak temelji na popisu turističke zajednice bez jasno propisanog mehanizma prethodne provjere podataka i prava iznajmljivača na pravodobno očitovanje ili ispravak eventualne pogreške prije pokretanja postupka ukidanja rješenja. Smatram kako ukidanje rješenja nije razmjerna mjera te da može proizvesti potpuno suprotan učinak od deklariranog cilja, jer se iznajmljivaču oduzima mogućnost legalnog rada i ostvarivanja prihoda kojima	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			bi upravo mogao podmiriti svoje obveze prema državi.		
172.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Smatram da je ukidanje rješenja zbog neplaćene turističke pristojbe preoštra i nerazmjerna mjera, osobito u slučajevima mogućih administrativnih pogrešaka, spornih obračuna ili kratkotrajnog zakašnjenja u podmirenju obveza. Predložene odredbe ne razlikuju slučajeve namjernog izbjegavanja plaćanja od situacija u kojima je riječ o privremenom ili tehničkom problemu, iako posljedica može biti vrlo ozbiljna za ugostitelja odnosno iznajmljivača. Smatram da bi prije ukidanja rješenja trebalo obvezno omogućiti: prethodno upozorenje, primjeren rok za podmirenje obveze, mogućnost očitovanja stranke, te provjeru eventualnih spornih ili naknadno podmirenih obveza. Također smatram da bi zakon trebao jasnije urediti postupak provjere podataka dostavljenih od strane Hrvatske turističke zajednice kako bi se izbjegle moguće nepravilnosti i pravna nesigurnost za legalne pružatelje usluga.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.
173.	MARIJAN MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Predložena odredba članka 27. stavka 1. točke 4., prema kojoj se pravomoćno rješenje za obavljanje ugostiteljske djelatnosti ukida ako ugostitelj nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu, predstavlja nerazmjerno i protuustavno ograničenje prava na rad, poduzetničku slobodu i pravo vlasništva zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske. Naime, neplaćanje turističke pristojbe predstavlja novčanu obvezu javnopravne naravi čija je naplata već detaljno uređena posebnim propisima, prvenstveno Općim poreznim zakonom kao lex specialis propisom kojim se uređuje	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja. Ujedno, ovime se štite ugostitelji koji redovito uplaćuju turističku pristojbu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			utvrđivanje, naplata i prisilna ovrha javnih davanja. Za slučaj postojanja duga država već raspolaže čitavim nizom instrumenata prisilne naplate, uključujući obračun kamata, ovrhu na računima, pljenidbu imovine i druge mjere propisane poreznim zakonodavstvom. Stoga ukidanje rješenja za obavljanje djelatnosti predstavlja dvostruko kažnjavanje poreznog obveznika za istu činjenicu postojanja duga. Predložena mjera nije u skladu s načelom razmjernosti iz članka 16. Ustava Republike Hrvatske jer nije nužna niti je najmanje invazivna mjera za ostvarenje legitimnog cilja naplate javnih davanja. Cilj naplate turističke pristojbe moguće je ostvariti postojećim mehanizmima porezne prisile bez oduzimanja prava na obavljanje djelatnosti. Osim toga, ovakvo zakonsko rješenje dovodi do ozbiljne pravne nejednakosti među poduzetnicima. Ako bi samo postojanje poreznog ili parafiskalnog duga bilo razlog za ukidanje odobrenja za rad, tada bi se isto pravilo moralo primjenjivati na sve gospodarske subjekte u Republici Hrvatskoj, uključujući trgovačka društva, obrtnike, odvjetnike, liječnike, građevinske tvrtke, prijevoznike i druge poduzetnike. Međutim, niti jednom drugom poduzetniku u Republici Hrvatskoj automatski se ne ukida pravo na obavljanje djelatnosti zbog postojanja poreznog duga, već se dugovi naplaćuju kroz porezni i ovršni postupak. Stoga se iznajmljivače stavlja u neravnopravan i diskriminatoran položaj bez objektivnog i razumnog opravdanja, protivno članku 14. Ustava Republike Hrvatske. Posebno je sporno što se ukida već stečeno pravomoćno upravno pravo, odnosno rješenje temeljem kojeg su građani godinama		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ulagali značajna sredstva, adaptirali nekretnine, podizali kredite i organizirali poslovanje uz legitimno očekivanje pravne sigurnosti i stabilnosti pravnog poretka. Takvo zadiranje u stečena prava protivno je načelu pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja koje proizlazi iz ustavnosudske prakse te prakse Europskog suda za ljudska prava u okviru zaštite mirnog uživanja vlasništva iz članka 1. Protokola br. 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Dodatno, ovakva mjera može proizvesti potpuno suprotan učinak od deklariranog cilja, jer ukidanjem mogućnosti legalnog obavljanja djelatnosti država ne povećava mogućnost naplate duga, već upravo smanjuje sposobnost poduzetnika da prihodima iz djelatnosti podmiri svoje obveze prema državi. Slijedom navedenoga, predložena odredba predstavlja protuustavno, nerazmjerno i diskriminatorno ograničenje poduzetničkih i vlasničkih prava te je suprotna postojećem sustavu prisilne naplate javnih davanja uređenom Općim poreznim zakonom kao lex specialis propisom.		
174.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 27. Nacrt predviđa ukidanje rješenja ako ugostitelj nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu. Udruženje podržava uredno plaćanje turističke pristojbe, ali ukidanje rješenja predstavlja izuzetno tešku mjeru koja mora biti krajnje sredstvo. Takva mjera smije se primijeniti tek nakon prethodne obavijesti, mogućnosti očitovanja i razumnog roka za podmirenje nespornog dugovanja. Posebno je važno isključiti mogućnost ukidanja rješenja zbog spornog, neusklađenog ili tehnički pogrešno evidentiranog dugovanja.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Načelo razmjernosti zahtijeva da se za manje ili prvi put utvrđene nepravilnosti najprije primijene blaže mjere. Predlaže se da se u članku 27. izmijeni stavak 1. točka 4. i doda novi stavak 4., kako slijedi: U stavku 1. točka 4. mijenja se i glasi: 4. ako ugostitelj, nakon prethodne pisane opomene i proteka roka od najmanje 30 dana od dana dostave opomene, ne podmiri dugovanje s osnove turističke pristojbe za prethodnu godinu sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi: (4) Rješenje se ne može ukinuti temeljem stavka 1. točke 4. ovoga članka ako ugostitelj dokaže da je dugovanje podmireno, da je pokrenut postupak osporavanja dugovanja, da je dugovanje nastalo zbog očite administrativne ili tehničke pogreške ili da se radi o iznosu koji je nerazmjeran posljedici ukidanja rješenja. U tim slučajevima nadležno tijelo može odrediti dodatni rok za usklađenje ili podmirenje obveze.		
175.	MARKO RADMAN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Protivim se odredbi prema kojoj dugovanje turističke pristojbe može biti razlog za ukidanje rješenja za pružanje usluga smještaja. Neplaćanje financijskih obveza već je uređeno drugim zakonima i postoje mehanizmi prisilne naplate putem poreznog sustava. Ukidanje rješenja predstavlja pretjeranu i nesrazmjernu mjeru koja može dovesti do gašenja poslovanja zbog privremenih financijskih poteškoća, administrativnih pogrešaka ili sporova.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Takav pristup dodatno povećava nesigurnost malih privatnih iznajmljivača koji legalno posluju.		
176.	Renato Mionni	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Čl 27., st 1, točku 4, brisati, jer je nesuvisla kao npr. kada bi vozačka dozvola postala nevažeća jer niste registrirali automobil.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.
177.	Renato Mionni	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Čl 27., st 1, točku 4, brisati, jer nema nikakve veze sa postupkom i uvjetima za dobivanje rješenja za obavljanje djelatnosti, pa se time ne može niti dovoditi u vezu sa ukidanjem rješenja.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.
178.	STEVO ŽUFIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Ukidanje rješenja kao sankcija zbog neplaćene turističke pristojbe Predlaže se potpuno brisanje ove drakonske i nerazumne odredbe iz zakona. Neplaćanje turističke pristojbe treba rješavati kroz postojeće mehanizme prisilne naplate, poreznog postupka i ovrhe, kao i kod drugih novčanih obveza prema državi. Ukidanje rješenja za obavljanje djelatnosti zbog neplaćene turističke pristojbe predstavlja potpuno nerazmjernu i represivnu mjeru koja nije u skladu s praksom u drugim gospodarskim djelatnostima. Umjesto represivnog ukidanja rješenja, potrebno	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			je unaprijediti sustav naplate i kontrole bez ugrožavanja egzistencije legalnih iznajmljivača.		
179.	UDRUGA SPASIMO MALE OBITELJSKE IZNAJMLJIVACE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Udruga SMOi protivi se novouvedenoj osnovi za ukidanje rješenja propisanoj u stavku 1. točki 4. – automatskom ukidanju rješenja ako ugostitelj nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu 1. Nerazmjerna sankcija – ukidanje rješenja kao najteža moguća mjera Ukidanje rješenja o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti radikalno je i nerazmjerno sredstvo koje trajno isključuje iznajmljivača s tržišta – čak i za jednokratno ili tehničko kašnjenje u uplati. Takva odredba nije u skladu s načelom razmjernosti iz Zakona o općem upravnom postupku (čl. 6.) a ni s načelom zaštite stečenih prava. 2. Netransparentnost – popis turističke zajednice kao jedini dokaz Stavak 3. propisuje da turistička zajednica dostavlja popis neplatitelja najkasnije do 31. ožujka tekuće godine. Nacrt ne propisuje nikakav mehanizam provjere točnosti tog popisa, niti iznajmljivaču jamči pravo uvida u popis ili pravo prigovora prije pokretanja postupka ukidanja. Iznajmljivač koji je platio pristojbu, ali zbog administrativne greške završi na popisu, suočava se s ukidanjem rješenja bez ikakve prethodne zaštite. To predstavlja potencijalnu povredu prava na pravično suđenje (čl. 29. Ustava RH). 3. Objektivne okolnosti koje onemogućuju plaćanje – zakon ih ne prepoznaje Nacrt u potpunosti zanemaruje situacije u kojima iznajmljivač objektivno nije bio u mogućnosti platiti turističku pristojbu, primjerice: Bolest ili hospitalizacija iznajmljivača ili člana uže obitelji koji vodi poslovanje	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Smrt iznajmljivača i otvoreni ostavinski postupak u tijeku Elementarna nepogoda ili viša sila (potres, poplava, požar) koja je pogodila objekt i onemogućila poslovanje Bankarska ili tehnička greška pri uplati (pogrešan IBAN, tehnički kvar sustava eTurizam) Spor o visini obveze ako iznajmljivač osporava obračun turističke zajednice pred nadležnim tijelom Nijedna od navedenih okolnosti nije predviđena kao osnova za odgodu ili obustavu postupka ukidanja rješenja. Time se iznajmljivač koji nije kriv tretira jednako kao namjerni utajivač – što je kršenje temeljnog načela individualizacije sankcije. Prijedlog: Brisati točku 4. stavka 1. članka 27. Neplaćanje turističke pristojbe sankcionirati isključivo u okviru Zakona o turističkoj pristojbi (novčana kazna, ovrha). Ako se zadržava kao osnova za ukidanje rješenja, nužno je propisati: (a) obvezno prethodno pisano upozorenje osobnom dostavom s rokom od najmanje 60 dana za plaćanje pristojbe, (b) pravo iznajmljivača na prigovor na popis turističke zajednice prije donošenja rješenja o ukidanju, i (c) taksativno navedene opravdane razloge koji isključuju pokretanje postupka.		
180.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Podržavamo prijedlog HOK-a. Dodatno upozoravamo na izazove do kojih može doći ukoliko je pristojba u međuvremenu plaćena jer do donošenja i/ili ukidanja rješenja može proteći i po nekoliko mjeseci.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
181.	HRVATSKA OBRTNIČK A KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Članak 27. stavak 1. točka 4. Propisivanje mogućnosti ukidanja rješenja zbog neplaćanja turističke pristojbe predstavlja izrazito strogu mjeru koja može imati ozbiljne posljedice na sektor ugostitelja i iznajmljivača. Smatramo da bi ukidanje rješenja trebalo biti krajnja mjera koja se primjenjuje isključivo nakon što su prethodno iscrpljeni svi blaži instrumenti prisilne naplate i upozorenja, uključujući opomene, pisane opomene, mogućnost obročne otplate, ovršne postupke i druge mehanizme predviđene posebnim propisima. Predlaže se jasnije normirati načelo razmjernosti te propisati obvezu prethodnog provođenja svih dostupnih mjera naplate prije donošenja rješenja o ukidanju odobrenja za obavljanje djelatnosti.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.
182.	MARIO KLARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	clanak 27. točka 4. Smatram diskriminirajućim i neustavnim nešto tako po automatici raditi bez neke procedure.	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.
183.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 27.	Predložena odredba članka 27. stavka 1. točke 3., prema kojoj se rješenje za obavljanje ugostiteljske djelatnosti ukida ako ugostitelju bude odbijen zahtjev za sklapanje ugovora o zakupu na turističkom zemljištu u kampovima u vlasništvu Republike Hrvatske, kao i odredba točke 4. prema kojoj se rješenje ukida zbog neplaćanja turističke pristojbe, dovodi iznajmljivače i ugostitelje u neravnopravan i diskriminatoran položaj u odnosu na druge	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			gospodarske subjekte i druge djelatnosti u Republici Hrvatskoj. Posebno je problematična odredba prema kojoj se neplaćanje turističke pristojbe sankcionira najtežom mogućom posljedicom – ukidanjem stečenog upravnog prava odnosno rješenja za obavljanje djelatnosti. Takvo zakonsko rješenje odstupa od općih načela hrvatskog pravnog sustava i predstavlja nerazmjerno ograničenje prava poduzetnika na obavljanje gospodarske djelatnosti. Naime, turistička pristojba po svojoj pravnoj prirodi predstavlja javno davanje sui generis karaktera, koje ima obilježja parafiskalnog davanja te se naplaćuje prema posebnim propisima. Međutim, čak i kada bi se turistička pristojba promatrala analogno poreznim davanjima, valja istaknuti da hrvatski pravni sustav već sadrži posebne mehanizme prisilne naplate javnih davanja kroz porezno i ovršno zakonodavstvo. Sukladno Općem poreznom zakonu i Ovršnom zakonu, u slučaju neplaćanja poreza, doprinosa ili drugih javnih davanja, država raspolaže nizom instrumenata prisilne naplate, uključujući: obračun kamata, pokretanje ovršnog postupka, blokadu računa, prisilnu naplatu na imovini, porezni nadzor, prekršajne i druge sankcije. Međutim, niti jednom drugom poduzetniku u Republici Hrvatskoj ne ukida se samo pravo na obavljanje djelatnosti zbog činjenice da nije podmirio određeno javno davanje. Primjerice: odvjetnicima se ne ukida pravo na obavljanje odvjetništva zbog poreznog duga, liječnicima se ne ukida odobrenje za rad zbog neplaćenih davanja, trgovcima se ne ukida		automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			registracija trgovačkog društva zbog nepodmirenog PDV-a, građevinskim tvrtkama se ne ukida pravo obavljanja djelatnosti zbog poreznog duga ili nepodmirenih pristojbi, ugostiteljskim objektima koji posluju kroz trgovačka društva ne ukida se automatski registracija zbog poreznog duga. Stoga nije jasno iz kojeg razloga bi upravo privatni iznajmljivači i ugostitelji bili podvrgnuti znatno strožem režimu od ostalih sudionika na tržištu. Takvo zakonsko rješenje protivno je: načelu jednakosti svih pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske, načelu razmjernosti iz članka 16. Ustava Republike Hrvatske, načelu pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja, ustavnom jamstvu prava vlasništva i poduzetničke slobode iz članaka 48. i 49. Ustava Republike Hrvatske. Nadalje, predložena odredba nije u skladu niti s načelom razmjernosti kao temeljnim načelom upravnog prava i prava Europske unije. Sankcija ukidanja rješenja predstavlja krajnju i najtežu administrativnu mjeru koja mora biti opravdana osobito važnim javnim interesom i mora biti nužna te najmanje restriktivna mjera za ostvarenje cilja. U konkretnom slučaju taj kriterij očito nije ispunjen jer država već raspolaže učinkovitim instrumentima prisilne naplate turističke pristojbe. Dodatno, ovakvo zakonsko rješenje predstavlja svojevrsni lex specialis represivnog karaktera usmjeren isključivo prema privatnim iznajmljivačima i ugostiteljima, bez objektivnog i razumnog opravdanja za takvo razlikovanje u odnosu na druge djelatnosti. Time se stvara pravna nesigurnost i dojam arbitrarnog postupanja zakonodavca		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			prema jednoj skupini poduzetnika. Posebno treba istaknuti da ukidanje rješenja ne pogađa samo poduzetnika, već ima dalekosežne posljedice na njegovo pravo vlasništva, mogućnost korištenja nekretnine, povrat investicije, egzistenciju obitelji i legitimna očekivanja osoba koje su godinama ulagale značajna sredstva u turističku djelatnost oslanjajući se na postojeći pravni okvir Republike Hrvatske. Slijedom svega navedenog, predlaže se brisanje predmetne odredbe odnosno njezino usklađivanje s općim pravilima prisilne naplate javnih davanja, bez mogućnosti ukidanja stečenog prava na obavljanje djelatnosti zbog nepodmirene turističke pristojbe.		
184.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 28.	Predlažemo da se sudionikom smatra i svaka fizička i pravna osoba koja konzumira ugostiteljske usluge nastale obavljanjem neregistrirane djelatnosti. Za isto je potrebno propisati i prekršajne odredbe. Intencija ovog prijedloga je prevenirati situacije koje se događaju na terenu, a u kojima tijela javne vlasti, turističke zajednice, privatnici i građani svjesno konzumiraju i podržavaju ove usluge.	Nije prihvaćen	Sudionikom se smatra osoba koja omogućuje obavljanje neregistrirane djelatnosti ili naručuje, posreduje ili objavljuje oglas vezan uz obavljanje neregistrirane djelatnosti. Gost ne mora znati pruža li se određena ugostiteljska usluga bez rješenja te bi bilo kontraproduktivno kažnjavati turiste.
185.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 28.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 28. Udruženje snažno podržava učinkovitije suzbijanje neregistrirane djelatnosti, jer rad na crno izravno šteti registriranim ugostiteljima, gostima, proračunu i ukupnoj kvaliteti ponude. Međutim, zakon treba obuhvatiti ne samo potpuno neregistrirane subjekte, nego i prikrivene oblike obavljanja ugostiteljske djelatnosti u kojima se usluga faktično pruža prema	Nije prihvaćen	Navedeno se smatra djelatnošću trgovine te se ne može regulirati ovim Zakonom.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			javnosti, ali se formalno prikazuje kao trgovina, udruga, prigodna aktivnost ili druga djelatnost. Posebno je važno urediti slučajeve pripreme i prodaje kave, toplih napitaka, rashlađenih pića i gotovih jela za neposrednu konzumaciju u kioscima, trgovinama i sličnim objektima, ako takva aktivnost po sadržaju i tržišnom učinku predstavlja ugostiteljsku uslugu. Na takve slučajeve moraju se primijeniti odgovarajući uvjeti i nadzor. Predlaže se da članak 28. glasi: (1) Radnje pripremanja, izdavanja, prodaje ili usluživanja jela, pića i napitaka te pružanja usluga smještaja, ako se obavljaju u uvjetima i na način koji upućuju na obavljanje ugostiteljske djelatnosti, a osoba koja ih obavlja ne može dokazati zakonitost svoga poslovanja, smatraju se obavljanjem neregistrirane ugostiteljske djelatnosti. (2) Obavljanjem neregistrirane ugostiteljske djelatnosti smatra se i prikriveno obavljanje ugostiteljske djelatnosti kada osoba, neovisno o svojoj registriranoj djelatnosti, prema javnosti i u tržišne svrhe priprema, izdaje, prodaje ili poslužuje jela, pića ili napitke za neposrednu konzumaciju na način koji je po svojoj naravi usporediv s ugostiteljskom uslugom, a ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenima na temelju ovoga Zakona. (3) Kod ocjene postoji li prikriveno obavljanje ugostiteljske djelatnosti osobito se uzimaju u obzir način pripreme i izdavanja proizvoda, sudjelovanje osoblja u pripremi ili predaji proizvoda, neposredna konzumacija, dostupnost usluge javnosti, učestalost pružanja usluge, oglašavanje, lokacija i tržišni učinak na postojeće ugostiteljske objekte.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			(4) Svaka fizička i pravna osoba koja omogući obavljanje neregistrirane ili prikrivene ugostiteljske djelatnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka smatra se sudionikom u obavljanju takve djelatnosti. (5) Sudionikom iz stavka 4. ovoga članka smatra se i fizička i pravna osoba koja naručuje, posreduje, objavljuje oglas ili na drugi način omogućuje javnu dostupnost usluga koje se pružaju protivno ovome članku.		
186.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 28.	Uz članak 28. Predlaže se da članak 28. glasi: (1) Radnje pripremanja, izdavanja, prodaje ili usluživanja jela, pića i napitaka te pružanja usluga smještaja, ako se obavljaju u uvjetima i na način koji upućuju na obavljanje ugostiteljske djelatnosti, a osoba koja ih obavlja ne može dokazati zakonitost svoga poslovanja, smatraju se obavljanjem neregistrirane ugostiteljske djelatnosti. (2) Obavljanjem neregistrirane ugostiteljske djelatnosti smatra se i prikriveno obavljanje ugostiteljske djelatnosti kada subjekt, neovisno o svojoj registriranoj djelatnosti, prema javnosti i u tržišne svrhe priprema, izdaje, prodaje ili poslužuje jela, pića ili napitke za neposrednu konzumaciju na način koji je po svojoj naravi usporediv s ugostiteljskom uslugom, a ne ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenima na temelju ovoga Zakona. (3) Kod ocjene postoji li prikriveno obavljanje ugostiteljske djelatnosti osobito se uzimaju u obzir način pripreme i izdavanja proizvoda, sudjelovanje osoblja u pripremi ili predaji proizvoda, neposredna konzumacija, dostupnost usluge javnosti, učestalost pružanja usluge, oglašavanje, lokacija i tržišni učinak na postojeće ugostiteljske objekte.	Nije prihvaćen	Navedeno se smatra djelatnošću trgovine te se ne može regulirati ovim zakonom.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			(4) Svaka fizička i pravna osoba koja omogući obavljanje neregistrirane ili prikrivene ugostiteljske djelatnosti iz stavaka 1. i 2. ovoga članka smatra se sudionikom u obavljanju takve djelatnosti. (5) Sudionikom iz stavka 4. ovoga članka smatra se i fizička i pravna osoba koja naručuje, posreduje, objavljuje oglas ili na drugi način omogućuje javnu dostupnost usluga koje se pružaju protivno ovome članku.		
187.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI DIO PETI	Sukladno našim prijedlozima kojega smo dostavili Radnoj skupini i javno predstavili, držimo kako je potrebno uvesti novo poglavlje u zakonu - Pružanje ugostiteljskih usluga u seoskom agroturizmu koje bi propisalo i standardiziralo uvjete za pružanje ugostiteljskih usluga na svim vrstama poljoprivrednih gospodarstava, neovisno o registraciji (OPG, obrt, trgovačko društvo ili zadruga). Novo bi poglavlje bilo u skladu sa Strategijom održivog turizma do 2030. godine koja je definirala seoski agroturizam kao jedan od ključnih turističkih proizvoda koji će se podržavati, i u okviru koje je prepoznata potreba za stvaranje povoljnijeg poslovnog okruženja za ovu kompleksnu djelatnost kojom se bavi oko 1 100 poljoprivrednika u RH. Dodatno, poglavlje bi stvorilo i preduvjete za fleksibilizaciju u propisima drugih ministarstava (primjerice vezano uz poštivanje HACCP načela ili donošenje posebnih načela za seoski agroturizam, i kod pojednostavljivanja uvjeta za preradu proizvoda), osiguralo adekvatno statističko praćenje i izradu strateških dokumenata i propisa temeljenih na stvarnim podacima, olakšalo raspisivanje natječaja, i stvorilo pravnu sigurnost neophodnu za	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			daljnji razvoj seoskog agroturizma. Argumente po kojima bi ovakvo poglavlje narušilo ustavno načelo jednakog pravnog položaja poduzetnika odbacujemo jer bi se ovi uvjeti primjenjivali opcionalno, odnosno isključivo na ugostitelje koji se bave agroturizmom i koji ih žele poštivati. Dodatno, nisu nam prihvatljivi ni argumenti o tome kako MINTS ne treba propisivati poljoprivrednu proizvodnju (jer istu već propisuje pravnikom koji se donosi u suradnji s MPRŠ), te kako MPRŠ nema sredene podatke u poljoprivrednim registrima jer isto ne bi trebalo biti zapreka za daljnji razvoj seoskog agroturizma. U cilju cjelovitog reguliranja seoskog agroturizma predložili smo sljedeće minimalne kriterije: najmanje jedan primarni poljoprivredni ili prehrambeni proizvod i/ili preradevina iz vlastite proizvodnje koja se stavlja na tržište sukladno posebnim propisima, te koja je dostupna za kušanje i/ili kupnju tijekom cijele godine i/ili sezone, ukoliko objekt radi sezonski. najmanje jedna turistička usluga ukidanje ograničenja u broju gostiju/turista. Alternativno, ukoliko se ista postavljaju, potrebno ih je vezati uz vlastitu proizvodnju i/ili oblik PGUzimajući u obzir različite karakteristike seoskog agroturizma u primorskim i kontinentalnim županijama (diverzificiranja poljoprivredna proizvodnja i usluge) i nemogućnost manjeg broja pružatelja usluga da uskladi svoje poslovanje s Pravilnikom o upisniku OPG iz 2023. godine i naknadnim tumačenjima, predlažemo i rok prilagodbe od dvije godine ili više. Iako o našim prijedlozima nije provedena adekvatna rasprava, držimo kako su isti prihvatljivi većini pružatelja usluga koji se profesionalno ovom kompleksnom djelatnošću		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			koju regulira 11 ministarstava, a nadzire 9 inspekcija, te molimo njihovo ponovno razmatranje. Sukladno, predlažemo dopunu nacрта novim poglavljem kako slijedi: DIO ŠESTI PRUŽANJE UGOSTITELJSKIH USLUGA U SEOSKOM AGROTURIZMU Ugostiteljske i ostale usluge na agroturističkom gospodarstvu Članak 42. Agroturističko gospodarstvo u smislu ovoga Zakona jest poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednika ili Upisnik OPG-ova, i koje pruža ugostiteljske usluge sukladno članku 5. stavku 4. ovog Zakona i posebnim propisima. Na agroturističkom gospodarstvu mogu se pružati sljedeće ugostiteljske usluge: pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka iz vlastite proizvodnje, i smještaja. Usluge smještaja koje se pružaju na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu su usluge: smještaja u sobi, studio apartmanu, apartmanu, ruralnoj kući za odmor do najviše deset soba odnosno za 20 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti usluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj i/ili u kampu i/ili kamp-odmorištu, s ukupno najviše 20 smještajnih jedinica odnosno za 60 gostiju istodobno, u koji se broj ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti. Na agroturističkom gospodarstvu moraju se pružati usluge u turizmu, a mogu se pružati i ostale usluge u funkciji turističke potrošnje sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga. Agroturističko gospodarstvo mora u ponudi imati		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			najmanje jedan vlastiti primarni poljoprivredni ili prehrambeni proizvod ili prerađevinu stavljen u na tržište i za prodaju sukladno posebnim propisima. Proizvod mora biti dostupan za kušanje i kupnju tijekom cijele godine. Iznimno, ukoliko agroturističko gospodarstvo radi sezonski, isti mora biti dostupan tijekom obavljanja ugostiteljske djelatnosti. Usluge kušanja manjih količina primarnih poljoprivrednih proizvoda i prerađevina iz stavka 5. ovoga članka, i s okolnih poljoprivrednih gospodarstava radi pružanja turističkih usluga ili prodaje, kao i usluge stajališta za autodomove, u smislu ovog Zakona smatraju se uslugama u cilju turističke potrošnje. Pri pružanju usluga iz stavka 2. točka 1. moraju biti ispunjeni uvjeti propisani posebnim propisima o hrani. Jela, pića i napici koji se uslužuju na agroturističkom gospodarstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je poljoprivredno gospodarstvo i moraju slijediti standard Hrvatske autohtone kuhinje. Za pružanje ugostiteljskih usluga na agroturističkom gospodarstvu, objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge iz stavka 2. ovoga članka moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju. Na pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 29. stavka 5., 6. i 7. i 8. članka 31. , članka 32., članka 34, 37. stavaka 1., 3. i 4. te članaka 38., 39., i 40. ovoga Zakona. Na pružanje ugostiteljskih usluga od strane drugih poljoprivrednika na odgovarajući se način primjenjuju ostale odredbe ovoga Zakona, osim odredbe članka 20. stavka 4. ovoga Zakona, ukoliko nije drugačije propisano. (uskladiti)		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Agroturističko poljoprivredno gospodarstvo iz stavka 1. ovoga članka može koristiti i komercijalni naziv turističko poljoprivredno gospodarstvo, seljačko domaćinstvo, turističko seljačko gospodarstvo, agroturizam, seoski turizam i drugi odgovarajući naziv. Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, oznake kvalitete, te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu. Ministar poljoprivrede, uz suglasnost Ministra turizma i sporta, propisuje uvjete za poljoprivrednike vezane uz vlastitu poljoprivrednu proizvodnju, vrste i porijeklo dodatnih proizvoda nužnih za pružanje ugostiteljskih usluga te sanitarne i druge uvjete sukladno posebnim propisima. Uvjeti za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu Članak 43. (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga na agroturističkom gospodarstvu, poljoprivrednik je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na poljoprivrednim gospodarstvu. (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev poljoprivrednika u roku od 30 dana ako ispunjava sljedeće uvjete: da je poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednika ili Upisnik poljoprivrednih gospodarstava da je poljoprivredno gospodarstvo kategorizirano kao mikro ili mali poduzetnik sukladno posebnim propisima o računovodstvu, ukoliko poljoprivrednu djelatnost obavlja kao trgovačko društvo, o čemu prilaže izjavu da posjeduje dokaze o vlastitoj poljoprivrednoj proizvodnji i to:		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			OPG - da ima registriran najmanje jedan primarni poljoprivredni ili prehrambeni proizvod ili prerađevinu koje stavlja na tržište po posebnim propisima, što potvrđuje prilažanjem izvoda iz službene evidencije o proizvodnji i prodaji poljoprivrednih proizvoda za prethodnu kalendarsku godinu, ili ostali oblici poljoprivrednika - da ima registriran najmanje jedan primarni poljoprivredni ili prehrambeni proizvod ili prerađevinu proizvedenu od minimalno 50% vlastite sirovine koji stavlja na tržište sukladno posebnim propisima što potvrđuje izjavom. da posjeduje dokaze o pružanju turističkih usluga što potvrđuje: OPG - rješenjem nadležnog upravnog tijela ostali oblici poljoprivrednika - izjavom o pružanju turističkih usluga. da ima pravo korištenja objekta i/ili poljoprivrednog zemljišta u kojem, odnosno na kojem će pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz članka 42. stavka 9. ovoga Zakona da građevina - objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge, ukoliko je isti predviđen, ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuje gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 8. ovoga članka pribavlja po		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			službenoj dužnosti. Dokaze o ispunjavanju ostalih uvjeta poljoprivrednik pribavlja samostalno. Ukidanje rješenja Članak 44. (1) Rješenje o odobrenju ukinut će se rješenjem: u slučaju rješenja javnog tijela o brisanju iz Upisnika poljoprivrednika u slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, ako je poljoprivrednik u odjavi utvrdio datum unatrag ako se utvrdi prestanak ispunjavanja uvjeta za pružanje ugostiteljskih usluga propisanih člankom 43. ovoga Zakona ako poljoprivrednik nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe (2) U postupku ukidanja rješenja o odobrenju iz stavka 1. točaka 2. i 4. ovoga članka, nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti u rješenju utvrđuje je li poljoprivrednik podmirio obvezu plaćanja turističke pristojbe. (3) Hrvatska turistička zajednica, najkasnije do 31. ožujka tekuće godine, dostavlja nadležnom upravnom tijelu za područje na kojem se nalazi objekt popis pružatelja ugostiteljskih usluga koji pružaju usluge na području za koje je nadležno upravno tijelo, a koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnu godinu. Radno vrijeme agroturističkog poljoprivrednoga gospodarstva Članak 45. (1) Predstavničko tijelo odlukom propisuje radno vrijeme objekata na agroturističkom gospodarstvu unutar kojeg se mogu pružati ugostiteljske i turističke usluge.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			(2) Agroturističko gospodarstvo dužno je na ulazu u objekt i na poljoprivrednom zemljištu u kojem pruža ugostiteljske usluge vidno istaknuti obavijest o radnom vremenu, koje mora biti određeno unutar radnog vremena određenog odlukom iz stavka 1. ovoga članka, radnim, odnosno neradnim danima i pridržavati se istaknutog radnog vremena. (3) Iznimno, agroturističko gospodarstvo može na ulazu u objekt ili na poljoprivrednom zemljištu istaknuti obavijest da posluje i uz prethodni dogovor, odnosno samo uz prethodni dogovor i/ili na poziv, u kojem slučaju istaknuta obavijest mora sadržavati i podatke o kontaktu.		
188.	NEVEN FERLIN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 29.	Stavak 4 - potrebno je precizirati radi li se o istoj katastarskoj čestici kako bi se izbjegle manipulacije etažiranjem većih objekata koje rezultiraju prekomjernom izgradnjom. Stavak 9 - ova odredba dovodi u neravnopravan položaj druge fizičke osobe, primjerice obrte i OPG-ove čiji se smještajni kapaciteti smatraju poslovnim prostorima. Predlažemo ukidanje ove odredbe ili izjednačavanje uvjeta poslovanja za sve fizičke osobe. Ukoliko je intencija zakona izjednačavanje uvjeta poslovanja OPG-ova i privatnih iznajmljivača, potrebno je propisati i obvezu pridržavanja sanitarnih uvjeta.	Djelomično prihvaćen	Odredba stavka 4. se odnosi na slučaj kada isti iznajmljivač pruža usluge u kampu i objektu za robinzonski smještaj, u kojem slučaju nema etažiranja. Sanitarni uvjeti predmet su posebnih propisa. Odredba prema kojoj se stambeni prostor u kojem obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo pruža ugostiteljske usluge, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra poslovnim prostorom dodat će se u članak 42.
189.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 29.	Smatram da je odredba članka 29. stavka 5. nedovoljno precizna te ostavlja prostor različitim tumačenjima u vezi načina	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da se odredba članka 29. stavka 5. nalazi i u važećem Zakonu te se njezina svrha i sadržaj nisu mijenjali.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			nuđenja i prodaje usluga smještaja izvan objekta. Nije dovoljno jasno što se konkretno smatra nuđenjem i prodajom usluga „izvan svog objekta“, osobito u današnjim uvjetima digitalnog poslovanja i online oglašavanja putem platformi, društvenih mreža i vlastitih internetskih stranica. Također smatram problematičnim što se uvjeti i način takvog oglašavanja dodatno prepuštaju odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave, što može dovesti do neujednačene prakse i pravne nesigurnosti među iznajmljivačima u različitim sredinama. Predlažem preciznije definiranje dopuštenih oblika oglašavanja i prodaje usluga kako bi odredbe bile jasnije i predvidivije za građane koji legalno pružaju usluge smještaja.		Navedena odredba odnosi se isključivo na neposredno, fizičko nuđenje i ugovaranje smještaja izvan objekta (primjerice situacije u kojima iznajmljivači nude smještaj postavljanjem informativnih ploča ili pristupanjem potencijalnim gostima na javnim površinama). U tom smislu, predmetna odredba se ne odnosi niti ograničava digitalne oblike oglašavanja, kao što su internetske platforme, društvene mreže ili vlastite mrežne stranice, koji ostaju u potpunosti dopušteni. Dosadašnja primjena ove odredbe nije izazivala značajnije prijemore u praksi, a dodatno normiranje u predloženom smislu nije ocijenjeno potrebnim.
190.	DALIBOR SUBANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 29.	Predlažem izmjenu stavke (2) kako slijedi: "Iznajmljivačem se, u smislu ovoga Zakona, smatra državljanin Republike Hrvatske te državljanin države članice Europske unije, Europskog gospodarskog prostora ili Švicarske Konfederacije koji zakonito boravi u Republici Hrvatskoj u neprekidnom trajanju od najmanje 10 godina." Bez uvođenja ovakvog ili sličnog kriterija, predloženi Zakon neće imati stvarni učinak na regulaciju tržišta kratkoročnog najma.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Predloženo ne bi bilo u skladu s obvezama koje proizlaze iz pravne stečevine Europske unije.
191.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 29.	Stavak 4 - potrebno je precizirati radi li se o istoj katastarskoj čestici kako bi se izbjegle manipulacije etažiranjem većih objekata koje rezultiraju prekomjernom izgradnjom. Stavak 9 - ova odredba dovodi u neravnotežu položaj druge fizičke osobe, primjerice obrte i OPG-ove čiji se smještajni kapaciteti smatraju poslovnim prostorima. Predlažemo ukidanje ove odredbe ili izjednačavanje uvjeta	Nije prihvaćen	Odredba se odnosi na slučaj kada isti iznajmljivač pruža usluge u kampu i objektu za robinzonski smještaj, u kojem slučaju nema etažiranja. Sanitarni uvjeti predmet su posebnih propisa.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			poslovanja za sve fizičke osobe. Ukoliko je intencija zakona izjednačavanje uvjeta poslovanja OPG-ova i privatnih iznajmljivača, potrebno je propisati i obvezu pridržavanja sanitarnih uvjeta.		
192.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 29.	Predlaže se ukidanje mogućnosti obavljanja djelatnosti u stambenim objektima za ugostitelje (osim kuća za odmor), dok fizičke osobe ostaju izuzete. Ovakvo rješenje uvodi različit pravni tretman subjekata koji obavljaju istu djelatnost isključivo prema njihovom pravnom obliku, što može biti protivno načelu jednakosti pred zakonom i slobodi poduzetništva. Predložena zabrana dodatno zabrinjava obrtnike koji svoju djelatnost već obavljaju u stambenim zgradama odnosno stanovima u vlastitom vlasništvu (frizeri, kozmetičari, pedikeri i drugi uslužni obrti), jer otvara pitanje moguće šire primjene ovakvog pristupa i na druge djelatnosti. Predlaže se razmotriti model koji bi se temeljio na kriterijima stvarnog utjecaja na prostor (lokacija, gustoća smještajnih kapaciteta, opterećenje infrastrukture i slično), a ne na pravnom obliku subjekta, odnosno uvesti prijelazni režim i zaštitu stečenih prava za postojeće ugostitelje.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Odredba se odnosi jednako na sve ugostitelje (trgovačka društva i obrte), dok su iznajmljivači posebna kategorija pružatelja usluga smještaja koja pruža usluge isključivo u prostoru stambene namjene. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače traži suglasnost suvlasnika. Ovaj Nacrt prijedloga zakona ne regulira druge djelatnosti,

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					ali skrećemo pozornost da je Ustavni sud povodom pokrenutog postupka za ocjenu ustavnosti Zakona o upravljanju i održavanju zgrada donio odluku i rješenje broj U-I-411/2025 i dr. iz koje, između ostalog, proizlazi da kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi.
193.	MATIJA MARKOV	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 29.	“(3) Ugostiteljskim uslugama u domaćinstvu u smislu ovoga Zakona smatraju se sljedeće ugostiteljske usluge: smještaja u sobi, studio apartmanu, apartmanu i/ili kući za odmor, kojih je iznajmljivač vlasnik, do najviše deset soba, odnosno 20 kreveta, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti” Da li se navedena točka odnosi na maksimalan broj kreveta u svim objektima koje jedan vlasnik iznajmljuje, neovisno radi li se o jednom objektu ili više njih te radi li se o jednoj adresi ili više adresa? Primjer: jedan vlasnik iznajmljuje 2 objekta sa 10 glavnih kreveta u jednoj županiji/gradu/mjestu, te objekt sa 12 kreveta u drugoj županiji/gradu/mjestu, čime prelazi brojku od ukupno 20 glavnih kreveta kojih je iznajmljivač vlasnik.	Primljeno na znanje	Odredba se odnosi na sve objekte istog vlasnika ukupno na cijelom teritoriju Republike Hrvatske.
194.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Pravni oblik ne bi smio biti kriterij za definiranje domaćina.	Nije prihvaćen	Domaćin može biti samo fizička osoba (građanin), a ne i ugostitelji obrtnici.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		Domaćin	Predlažemo brisanje stavka 4 jer se istime u neravnopravan položaj dovode drugi pružatelji ugostiteljskih usluga u agroturizmu, primjerice ugostitelji obrtnici.		
195.	DUBRAVKA MARČAN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Domaćin	Molim zaokružite logičan odgovor: Domaćin je: a) iznajmljivač kuće za odmor koji ima prebivalište u istoj županiji i živi u susjednom mjestu, b) iznajmljivač sobe s kupatilom u svom stanu u višestambenoj zgradi.	Nije prihvaćen	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar.
196.	LJILJANA ŠKORO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Neprihvatljivo je da status domaćina ne može steći iznajmljivač u višestambenoj zgradi koji živi 50 m dalje od apartmana, sve sam radi i osobno dočekuje goste.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. Odredba prema kojoj se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi propisuje se radi zaštite stambenog fonda i kvalitete života u višestambenim zgradama.
197.	MARINA VANJAKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Domaćin je onaj koji je u kontaktu sa svojim gostima, upozna ih i primi u svoj objekt, bez obzira koliko taj objekt ima katova i s koje granice županijske linije se nalazi.	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba, već općeniti komentar.
198.	UDRUGA SPASIMO MALE OBITELJSKE IZNAJMLJIV AČE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Ovakva podjela iznajmljivača na domaćine i iznajmljivače u potpunosti je arbitrarna i diskriminatorna. Podjela hrvatskih građana ovisno o tome u kojoj županiji imaju prebivalište, odnosno njihova diskriminacija po toj osnovi, apsurdna je i pravno neodrživa. Takvo razlikovanje ne počiva na objektivnim i razmjernim kriterijima, nego stvara nejednak položaj među hrvatskim građanima - zakonitim pružateljima istovjetne usluge. Dodatno, isključivanje iz statusa domaćina svih iznajmljivača koji pružaju usluge u višestambenim i stambeno-poslovnim zgradama	Nije prihvaćen	Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			predstavlja neopravdano ograničenje koje nije utemeljeno na kvaliteti usluge, sigurnosti gostiju niti zakonitosti poslovanja. Umjesto diskriminacije temeljem prebivališta i vrste objekta zakon bi trebao polaziti od jedinstvenih, jasnih i primjenjivih pravila za sve registrirane iznajmljivače, te Udruga SMOi predlaže da se ovaj članak briše u cjelosti.		zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.
199.	ZVONKO KUTLEŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Formalna prebivalište ne može biti dokaz kvalitete domaćinstva niti stvarnog odnosa prema gostima i lokalnoj zajednici. Domaćin je osoba koja komunicira s gostom prije dolaska i poslije odlaska, dočekuje, ugošćuje, na usluzi je 24/7, preporučuje lokalnu ponudu, opg-e, naručuje taxi, rezervira frizera, kupuje ulaznice za koncerte, pomaže u osmišljavanju sadržaja tijekom boravka preporučujući izlete i ture i lokalne zanimljivosti...vozi gosta na hitnu, ide po njega autom usred noći jer mu je crkao akumulator, kupuje mu lijek u ljekarni i donosi u apartman s osmijehom i lijepom riječi - da , sve to radimo i sad nismo domaćini jer mi je slučajno apartman u zgradi ili u drugoj županiji? I žestoko se protivim i ovima što kažu da je pravi domaćin samo onaj koji živi na istoj adresi - nije! Osobno poznam puno njih što žive u prizemlju, iznajmljuju katove i gosta ne žele vidjeti ni čuti, sve im radi agencija, čak kad sretnu gosta glume da su stranci, da su i sami gosti - samo da ih se ništa ne pita - i da, to je njihovo pravo, ali onda nisu domaćini.	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar.
200.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	U odnosu na članak 30. koji regulira pojam „domaćina“ ističemo da bi svi propisi koji uređuju pitanja pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (propisi kojima se uređuje ugostiteljska djelatnost, porezni propisi i sl) trebali biti međusobno usklađeni.	Nije prihvaćen	Nacrt prijedloga zakona ne propisuje drugačije uvjete pružanja usluga za domaćine i ostale iznajmljivače, već samo definira pojam domaćina za potrebe ovoga Zakona. Procjenjuje se da je kriterij prebivališta u istoj jedinici područne (regionalne) samouprave ili na otoku Pagu uz isključenje

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Tako ističemo da je pojam „domaćina“ praktički različito uređen ovim prijedlogom u odnosu na primjerice Zakon o lokalnim porezima. Naime Zakonom o lokalnim porezima od plaćanja poreza na nekretnine oslobođene su nekretnine koje „domaćinu“ određenom prema propisu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost služe za stalno stanovanje. Smatramo da bi upravo takva definicija domaćina u potpunosti odgovarala pojmu „domaćina“ kao izvornom naslijeđu razvoja turizma u Republici Hrvatskoj odnosno da se radi o pružateljima usluga smještaja koji praktički 24 sata „žive“ sa svojim gostima. Predložena definicija domaćina vezana uz prebivalište na širem teritorijalnom području u odnosu na ugostiteljski objekt otvara brojna pitanja s obzirom na nelogičnost takvog određenja. Primjerice, vlasnik ugostiteljskog objekta na Visu s prebivalištem u Makarskoj (udaljenom cca 6 sati vožnje) prema ovom prijedlogu smatrao bi se domaćinom. Stoga predlažemo da se pojam domaćina veže uz trajno stanovanje iznajmljivača kako je uređeno Zakonom o lokalnim porezima ili barem da se veže uz stanovanje u mjestu (jedinici lokalne samouprave) u kojoj se nalazi objekt na način da stavak 1. u članku 30. prijedloga glasi: „(1) Domaćin je iznajmljivač koji trajno živi na adresi objekta u kojem pruža ugostiteljsku uslugu smještaja u domaćinstvu iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona“ ili „(1) Domaćin je iznajmljivač koji trajno živi na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se nalazi objekt u kojem pruža ugostiteljsku uslugu smještaja u		iznajmljivača u višestambenoj i stambeno poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada najprikladniji način definiranja domaćina.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			domaćinstvu iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona“ Ističemo da je Ministarstvo kao nositelj izrade ovog Zakona u postupku javnog savjetovanja o prijedlogu propisa vezenih uz turizam (Zakon i pravilnici), prihvatilo naš prijedlog koji je samo djelomično ugrađen u ovaj prijedlog Zakona (cit. „S obzirom da navedena problematika koja se odnosi na pružanje usluga u domaćinstvu nije predmet ovoga Pravilnika, ista će biti uzeta u obzir prilikom izmjena Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti kako je već i navedeno u našem odgovoru na vaše prijedloge iznesene u postupku eSavjetovanja za Zakon o turizmu.“) Vezano uz odredbu stavka 3. ovog članka ističemo generalnu primjedbu vezanu uz pojam domaćina gdje taj pojam praktički nema nikakvu svrhu u samom Zakonu jer formalno pravno sve fizičke osobe- građani koji pružaju ugostiteljske usluge iz članka 29. i 42. Zakona, neovisno da li se smatraju domaćinima ili ne, pružatelji su ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, te im se izdaje rješenje istoga sadržaja prema odredbi članka 35. i 54. ovog prijedloga Zakona. Stoga predlažemo da se u formalno-pravnom smislu razdvoji pružanje ugostiteljskih usluga od strane fizičkih osoba – građana na način da se odredbe koje se odnose na pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu odnose isključivo na „domaćine“ dok bi se zasebnim odredbama uredilo pitanje pružanja ugostiteljskih usluga od strane ostalih fizičkih osoba – građana, koji se ne smatraju domaćinima i na taj način razdvojem kategorije poreznih obveznika koji pružaju ugostiteljske usluge smještaja (domaćin vs iznajmljivač)		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
201.	UDRUGA GRADOVA U REPUBLICI HRVATSKOJ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Na početku ističemo da bi svi propisi koji uređuju pitanja pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (propisi kojima se uređuje ugostiteljska djelatnost, porezni propisi i sl) trebali biti međusobno usklađeni. Tako ističemo da je pojam „domaćina“ praktički različito uređen ovim prijedlogom u odnosu na primjerice Zakon o lokalnim porezima. Naime Zakonom o lokalnim plaćanja poreza na nekretnine oslobođene su nekretnine koje „domaćinu“ određenom prema propisu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost služe za stalno stanovanje. Smatramo da bi upravo takva definicija domaćina u potpunosti odgovarala pojmu „domaćina“ kao izvornom naslijeđu razvoja turizma u Republici Hrvatskoj odnosno da se radi o pružateljima usluga smještaja koji praktički 24 sata „žive“ sa svojim gostima. Predložena definicija domaćina vezana uz prebivalište na širem teritorijalnom području u odnosu na ugostiteljski objekt otvara brojna pitanja s obzirom na nelogičnost takvog određenja. Primjerice, vlasnik ugostiteljskog objekta u Mošćeničkoj Dragi s prebivalištem u Vrbovskom (udaljenom od Mošćeničke Drage 100 km) prema ovom prijedlogu smatrao bi se domaćinom dok se vlasnik ugostiteljskog objekta Mošćeničkoj Dragi s prebivalištem u Plominu (udaljenom od Mošćeničke Drage 20 km) ne bi smatrao domaćinom. Stoga predlažemo da se pojam domaćina veže uz trajno stanovanje iznajmljivača kako je uređeno Zakonom o lokalnim porezima ili barem da se veže uz stanovanje u mjestu (jedinici lokalne samouprave) u kojoj se nalazi objekt na način da stavak 1. u članku 30. prijedloga glasi:	Nije prihvaćen	Nacrt prijedloga zakona ne propisuje drugačije uvjete pružanja usluga za domaćine i ostale iznajmljivače, već samo definira pojam domaćina za potrebe ovoga Zakona. Procjenjuje se da je kriterij prebivališta u istoj jedinici područne (regionalne) samouprave ili na otoku Pagu uz isključenje iznajmljivača u višestambenoj i stambeno poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada najprikladniji način definiranja domaćina.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			„(1) Domaćin je iznajmljivač koji trajno živi na adresi objekta u kojem pruža ugostiteljsku uslugu smještaja u domaćinstvu iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona ili „(1) Domaćin je iznajmljivač koji trajno živi na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se nalazi objekt u kojem pruža ugostiteljsku uslugu smještaja u domaćinstvu iz članka 29. stavka 3. ovoga Zakona ili Ističemo da je Ministarstvo kao nositelj izrade ovog Zakona u postupku javnog savjetovanja o prijedlogu propisa vezenih uz turizam (Zakon i pravilnici), prihvatilo prijedlog Grada Makarske koji je samo djelomično ugrađen u ovaj prijedlog Zakona (cit. „S obzirom da navedena problematika koja se odnosi na pružanje usluga u domaćinstvu nije predmet ovoga Pravilnika, ista će biti uzeta u obzir prilikom izmjena Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti kako je već i navedeno u našem odgovoru na vaše prijedloge iznesene u postupku eSavjetovanja za Zakon o turizmu.“) Vezano uz odredbu stavka 3. ovog članka ističemo generalnu primjedbu vezanu uz pojam domaćina gdje taj pojam praktički nema nikakvu svrhu u samom Zakonu jer formalno pravno sve fizičke osobe- građani koji pružaju ugostiteljske usluge iz članka 29. i 42. Zakona, neovisno da li se smatraju domaćinima ili ne, pružatelji su ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, te im se izdaje rješenje istoga sadržaja prema odredbi članka 35. i 54. ovog prijedloga Zakona. Stoga predlažemo da se u formalno-pravnom smislu razdvoji pružanje ugostiteljskih usluga od strane fizičkih osoba – građana na način da se odredbe koje se odnose na pružanje ugostiteljskih		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			usluga u domaćinstvu odnose isključivo na „domaćine“ dok bi se zasebnim odredbama uredilo pitanje pružanja ugostiteljskih usluga od strane ostalih fizičkih osoba – građana koji se ne smatraju iznajmljivačima.		
202.	ILDA HANDANO VIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Oštro se protivim predloženoj definiciji „domaćina“ koja diskriminira i isključuje građane koji usluge smještaja pružaju u višestambenim zgradama, iako obavljaju isti posao pod jednakim uvjetima kao i oni u kućama. Predloženo rješenje stvara nelogičnu i nepravednu situaciju u kojoj se osoba koja posjeduje kuću za odmor na drugom kraju županije, a poslovanje vodi isključivo digitalno i bez osobnog kontakta s gostima, smatra „domaćinom“ i ostvaruje pogodnosti. Istovremeno, iznajmljivač koji živi vrata do vrata s apartmanom koji iznajmljuje, osobno vodi brigu o smještaju, dostupan je gostima i svakodnevno pruža uslugu, gubi taj status isključivo zbog vrste objekta u kojem se apartman nalazi. Suvremeni turizam danas često funkcionira digitalno i mnogi gosti preferiraju smještaj bez osobnog kontakta, što je potpuno legitimno. Međutim, to ne znači da iza takvog smještaja ne stoji stvarna osoba koja gostima mora biti dostupna, rješavati probleme, održavati smještaj i preuzimati odgovornost za pruženu uslugu. Zbog toga smatram da nije opravdano razlikovati „domaćine“ prema tome nalazi li se smještaj u kući ili u stanu, već prema tome vodi li fizička osoba taj smještaj osobno i odgovorno. Ovakva definicija posebno diskriminira građane većih gradova poput Zagreba, gdje velik dio stanovništva živi u višestambenim	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. Odredba prema kojoj se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža ugostiteljske usluge u domaćinstvu u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi propisuje se radi zaštite stambenog fonda i kvalitete života u višestambenim zgradama.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zgradama, ne svojom odlukom nego zbog urbanog načina stanovanja. Tražim da se status domaćina i pripadajuća prava omoguće svim fizičkim osobama koje imaju prebivalište u istoj jedinici lokalne samouprave u kojoj pružaju uslugu smještaja, neovisno o tome nalazi li se objekt u kući ili u stambenoj zgradi.		
203.	NEVIO PRTENJAČA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Pojam "domaćina" je totalno promašen i nije odraz stanja u životu. Samo iritira jer nije pogodilo bit. Ja imam zajedno sa sestrom imam nasljedjenu kucu sa vlasnistvom pola pola. I imamo prebivaliste u drugim zupanijama (građani drugog reda u ovako maloj državi) ... i imamo "kućnu radinost" kako se nekad zvala u kući koju sam gradio sa svojim čačom pod maminim nadzorom. I što imamo ? Nismo domaćini po definiciji, a non stop smo u nekom renoviranju cijelu zimu, a bome smo domaćini jer dežuramo i rintamo cijelo ljeto i to nam je godišnji odmor jer živimo godišnje odmore svojih dogogodišnjih i Booking gostiju. Pogledajte recenzije na Booking.com , to je rezultat pravog domaćina, pogotovo u kategoriji "Cleanless". Ali ne mi smo iz druge županije pa to ne vrijedi !!! Naši gosti ne dobiju šifru pretinca sa ključem !!! Imamo samo plaćanje poreza koliko netko kaže sukladno političkoj situaciji u državi i lokanoj samoupravi. Usput rečeno, to je meni i mojoj sestri jedina nekretnina u vlasništvu, ali porez na nekretnine moramo platiti (povezano sa domaćinima iz druge županije i drugim zakonom)	Nije prihvaćen	Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Mislim da je to sa "domaćinom" veliki bug koji je vjerojatno namjerno ubačen. Osjećaj je loš i strašno iritira nakon toliko godina rada i truda.		
204.	HANA MATIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Predlaže se brisanje stavke 2. članka 30 Zakonska odredba kojom se iznajmljivač definira kao "domaćin" samo na osnovu vrste nekretnine koju posjeduje ili mjesta prebivališta je diskriminatorna, ali i potpuno životno nelogična. U praksi bi to značilo da osoba koja ima obiteljsku kuću u nekom malom selu na otoku nije domaćin mada tu živi i radi, i to samo zato jer mu obiteljska kuća ima 4 etažna udjela i smatra se zgradom, dok bi bilo koji strani državljanin se smatrao "domaćinom" jer ima kuću s dva etažna udjela. mada tu ne živi cijelu godinu. Pogotovo bi problematičan bio potencijalno različiti porezni ili pravni tretman građana na temelju ovakve proizvoljne, nerealne i neživotne diskriminatorne podjele koja ništa, ali baš ništa ne govori o kvaliteti nečijeg rada i odnosa prema gostu što bi trebao biti osnovni kriterij za riječ domaćin".	Nije prihvaćen	Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.
205.	TURIST, OBRT ZA TURIZAM I USLUGE, VL. TONI BAKOTA, KUPREŠKA 13, SPLIT	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Ova odredba udaljava zakon od stvarnosti. Ja osobno živim u Splitsko-dalmatinskoj županiji, ali imam klijente koji su isto prijavljeni u Splitsko-dalmatinskoj županiji i vlasnici su apartmana u Šibensko-kninskoj županiji – uredno plaćaju porez i izvrsni su domaćini. Po novom zakonu, oni više ne bi mogli biti „domaćini“ – što znači da bi morali prodati ili napustiti poslovanje. Isti problem postoji i unutar iste županije, ali u višestambenim zgradama – iznajmljivač koji živi u prizemlju iste zgrade može biti domaćin, ali njegov susjed na katu koji posjeduje identičan apartman, a slučajno živi u	Nije prihvaćen	Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			drugoj ulici (ili drugom kvartu), to ne može. To nema nikakvog smisla niti ikakve veze s kvalitetom usluge. Takva je odredba nerazumna i diskriminirajuća prema građanima koji su naslijedili nekretnine izvan svoje matične županije, ali i prema onima koji žive u istom gradu, samo ne u istoj zgradi.		zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.
206.	VESNA ŠPORČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Ne slažem se da status "Domaćin" ne može steći iznajmljivač u višestambenoj zgradi! Time se diskriminiraju iznajmljivači.	Nije prihvaćen	Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.
207.	NATAŠA PAPIĆ KREŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Smatram da je predložena odredba članka 30. stavka 2. nepravedna prema dugogodišnjim malim iznajmljivačima, te da ne razlikuje stvarne domaćine od komercijalnih oblika masovnog apartmanskog poslovanja. Moj brat i ja naslijedili smo od roditelja obiteljsku kuću u primorskom turističkom mjestu, koju su oni namjenski gradili za iznajmljivanje, te se u njoj uspješno pruža smještaj više od 40 godina. Nakon njihove smrti, nastavili smo obiteljsku tradiciju, dodatno ulagali u apartmane, održavanje i kvalitetu smještaja, a u toj kući i živimo te osobno pružamo uslugu gostima, što u pravom smislu predstavlja smještaj "kod domaćina" Prema prijedlogu Zakona, status domaćina izgubili bismo upravo zato što smo željeli poslovati potpuno transparentno i imati uredne imovinsko-pravne odnose te smo uložili značajna sredstva u etažiranje objekta. Naša obiteljska kuća zbog toga se formalno smatra „zgradom“ i automatski svrstava u isti	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			okvir s velikim apartmanskim objektima i investitorskim zgradama. U stvarnosti se radi o obiteljskoj kući s dva vlasnika koji se osobno bave turizmom, u mjestu i zoni u kojoj su gotovo sve kuće desetljećima u funkciji turizma. Takvi objekti nemaju nikakve veze s problemom priuštivog stanovanja jer se ne nalaze u sredinama u kojima bi se ti apartmani koristili za dugoročni najam ili rješavanje stambenog pitanja lokalnog stanovništva. Dodatno, predloženo rješenje stvara potpuno nelogičnu i nepravednu situaciju: postoje kuće s mnogo više od četiri apartmana koje nisu etažirane i koje bi prema ovom prijedlogu zadržale status domaćina, dok bi ga izgubili oni koji su ulagali u pravno uređenje vlasništva i poštivanje propisa. Donošenje zakona mora imati u vidu različite životne i vlasničke situacije kako bi se izbjeglo da pojedine odredbe dovedu građane u nepravedan i apsurdan položaj. U protivnom se istim kriterijima tretiraju potpuno različiti oblici smještaja i poslovanja, pri čemu se kažnjava upravo one koji desetljećima zakonito posluju, ulažu u kvalitetu i uredno uređuju svoje imovinsko-pravne odnose.		
208.	DAVID KUŽNINI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Protivim se predloženoj definiciji „domaćina“ iz članka 30. jer smatram da je pojam postavljen previše formalno, administrativno i bez jasnog obrazloženja stvarne svrhe takvog razlikovanja. Nije jasno zašto bi se domaćinom smatrala isključivo osoba koja ima prebivalište u istoj županiji u kojoj se nalazi objekt, niti zašto domaćin ne može biti osoba koja iznajmljuje stan	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi. Prema Zakonu o prebivalištu, prebivalište je mjesto i adresa u Republici Hrvatskoj na kojoj se osoba trajno nastanila radi ostvarivanja svojih životnih interesa. Sama formalna prijava prebivališta stoga ne može biti dokaz kvalitete domaćinstva niti stvarnog odnosa prema gostima i lokalnoj zajednici. Osoba može imati prebivalište u jednoj županiji, a pritom osobno voditi smještaj u drugoj županiji, redovito dolaziti u objekt, komunicirati s gostima, održavati nekretninu i aktivno sudjelovati u turističkoj ponudi destinacije. Nije jasno zašto bi takva osoba bila „manje domaćin” od nekoga tko formalno ima prebivalište na istoj adresi, ali se gostima gotovo uopće ne posvećuje. Također nije jasno zašto se domaćinstvo automatski veže uz vrstu objekta. Sama činjenica da se apartman nalazi u višestambenoj zgradi ne može nekoga činiti manje domaćinom. Kvaliteta usluge, odnos prema gostima, odgovornost prema suvlasnicima i doprinos lokalnoj zajednici ne ovise o tome nalazi li se objekt u obiteljskoj kući ili stambenoj zgradi. Danas velik broj gostiju upravo preferira smještaj koji im omogućuje privatnost, fleksibilnost i samostalnost tijekom boravka. Pojam domaćina ne može se svoditi na formalnu prijavu prebivališta niti na stereotip prema kojem domaćin mora fizički živjeti u istoj kući i svakodnevno komunicirati s gostima. Smatram da bi se pojam domaćina trebao definirati prema stvarnom načinu vođenja smještaja, osobnom angažmanu, kvaliteti usluge i odgovornosti prema gostima i zajednici, a ne prema administrativnim kriterijima poput vrste zgrade ili prebivališta u istoj županiji.		iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
209.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Smatram da je definicija domaćina iz članka 30. previše restriktivna i formalno postavljena jer automatski isključuje iznajmljivače u višestambenim i stambeno-poslovnim zgradama, neovisno o stvarnom načinu poslovanja i odnosu prema lokalnoj zajednici. Predložena odredba ne uzima u obzir činjenicu da brojni privatni iznajmljivači: žive u istoj sredini, osobno vode smještaj, dočekuju goste, održavaju objekte, i aktivno sudjeluju u životu lokalne zajednice i suživotu u zgradi. Osobno sam registrirani privatni iznajmljivač i predstavnica suvlasnika zgrade u kojoj se nalazi objekt te svakodnevno vodim brigu ne samo o gostima, već i o kvalitetnom funkcioniranju zajedničkih prostora i odnosima među suvlasnicima. Smatram da sama činjenica da se objekt nalazi u višestambenoj zgradi ne bi smjela automatski isključivati status domaćina ako osoba stvarno osobno vodi smještaj i odgovorno sudjeluje u lokalnoj zajednici. Predlažem da se status domaćina definira prema stvarnom načinu poslovanja, osobnom angažmanu i povezanosti s lokalnom zajednicom, a ne isključivo prema vrsti zgrade u kojoj se objekt nalazi.	Nije prihvaćen	Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.
210.	MARIJAN MUSTAČ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Predložene izmjene Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, prema kojima bi se u višestambenim zgradama zabranilo ili onemogućilo pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, potrebno je sagledavati i u kontekstu već postojećeg zakonodavnog okvira, osobito Zakona o upravljanju i održavanju zgrada. Naime, navedeni zakon već je detaljno uredio pitanje kratkoročnog najma u višestambenim zgradama kroz institut suglasnosti	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			suvlasnika, odnosno kroz mehanizme zaštite prava drugih stanara i pravila kućnog reda. Time je zakonodavac već intervenirao u područje odnosa među suvlasnicima i uspostavio ravnotežu između prava vlasništva pojedinog suvlasnika i zaštite interesa ostalih stanara. U takvoj situaciji postavlja se pitanje ustavne opravdanosti dodatnog i znatno restriktivnijeg ograničenja koje bi sada predloženi Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti uveo gotovo apsolutnom zabranom kratkoročnog najma u višestambenim zgradama. Takvo dvostruko normiranje istog pitanja nije razmjerno niti nužno u demokratskom društvu, osobito kada se uzme u obzir da je cilj zaštite suvlasnika već postignut posebnim propisom. Predložena zabrana također ne prolazi test razmjernosti iz članka 16. Ustava Republike Hrvatske, prema kojem svako ograničenje ustavnih prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Zakonodavac kao jedan od razloga izmjena navodi potrebu povećanja dostupnosti stanova za dugoročno stanovanje i smanjenje cijena nekretnina, međutim iz predloženih mjera nije razvidno da će se navedeni cilj stvarno postići. Naime, zabrana bi se odnosila isključivo na stanove u višestambenim zgradama, dok vlasnici kuća za odmor, vila s bazenima i objekata s manjim brojem stanova ne bi bili pogođeni istim ograničenjima. Time se otvara pitanje arbitarnosti zakonodavnog razlikovanja između različitih kategorija vlasnika nekretnina. Nije jasno zbog čega bi upravo vlasnici stanova u zgradama s više od četiri stana bili odgovorni za problem stambenog zbrinjavanja, dok bi vlasnici luksuznih kuća za odmor i apartmanskih objekata ostali potpuno izuzeti od		iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja. U višestambenoj zgradi iznajmljivač, uz pribavljenu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam, i dalje može pružati usluge smještaja, ali se ne smatra domaćinom.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ograničenja, iako i oni sudjeluju na turističkom tržištu i ostvaruju prihod od kratkoročnog najma. Posebno je problematično što se prema prijedlogu zakona različito tretiraju vlasnici stanova ovisno o tome nalazi li se stan u zgradi s četiri ili manje stanova ili u zgradi s više od četiri stana. Takvo razlikovanje nema objektivno i razumno opravdanje. Vlasnik stana u zgradi s pet stanova bio bi u potpunosti onemogućen u obavljanju djelatnosti koju vlasnik gotovo identičnog stana u zgradi s četiri stana može nesmetano obavljati. Pritom se radi o istoj vrsti vlasništva, istoj gospodarskoj aktivnosti i istim pravima vlasnika nekretnina. Time se povređuje ustavno načelo jednakosti svih pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske, kao i ustavno jamstvo prava vlasništva iz članka 48. Ustava. Ograničenje prava vlasništva moguće je samo uz postojanje legitimnog cilja i uz poštivanje načela razmjernosti, no ovdje se stvara situacija u kojoj jedna skupina vlasnika snosi teret navodne stambene politike države, dok druge usporedive skupine ostaju izuzete bez objektivnog razloga. Osim toga, predložene mjere zadiru i u načelo legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti. Velik broj građana stekao je pravomoćna rješenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, ulagao značajna sredstva u nekretnine, adaptacije i opremanje objekata upravo temeljem važećeg pravnog okvira i legitimnog očekivanja da će stečena prava moći koristiti trajno ili barem pod predvidivim uvjetima. Naknadna izmjena zakonskog režima kojom bi se praktično ukinula mogućnost obavljanja djelatnosti predstavlja ozbiljno zadiranje u stečena prava i pravnu sigurnost građana.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Dodatno, ovakvo selektivno ograničenje ne može se opravdati ni argumentom zaštite stanara, jer je to pitanje već uređeno Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada kroz mehanizam suglasnosti suvlasnika. Ako suvlasnici određene zgrade daju suglasnost za kratkoročni najam, država nema ustavno opravdan razlog da dodatno i apsolutno zabrani obavljanje djelatnosti u toj istoj zgradi. Time država nepotrebno i nerazmjerno intervenira u privatnopravne odnose među suvlasnicima i ograničava pravo raspolaganja vlastitom imovinom. Slijedom svega navedenoga, predložene odredbe dovode do nejednakog i diskriminatornog položaja određenih kategorija vlasnika nekretnina, ne ostvaruju deklarirani cilj stambenog zbrinjavanja, nisu razmjerne svrsi koja se želi postići te predstavljaju protuustavno ograničenje prava vlasništva, poduzetničkih sloboda i načela legitimnih očekivanja građana.		
211.	DARKO GROŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Protivim se odredbi kojom se propisuje da je domaćin osoba koja ima prebivalište na području jedinice regionalne samouprave (županije) jer nema nikakve logike. Ako se želi već tako želi definirati domaćina onda je logično da domaćin bude osoba koja ima prebivalište na području jedinice lokalne samouprave (JLS) tj. isključivo u mjestu prebivališta gdje se nalazi smještajni objekt. Sve ostalo je nelogično i ovom odredbom se pogoduje isključivo pojedincima a da se segregiraju građani RH sa drugih područja.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					očuvanja kvalitete stanovanja.
212.	DALIBOR SUBANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Predlažem ukidanje pojma „domaćin“, te jasno definiranje tko se može smatrati iznajmljivačem u smislu ovoga Zakona.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Na turističkom tržištu postoji razlika između iznajmljivača koji se osobno i kontinuirano uključuju u pružanje usluge smještaja te onih koji raspolažu većim brojem nekretnina i smještaj pružaju pretežito investicijski, bez osobnog angažmana. Ovim Zakonom ne ograničava se djelatnost potonjih, već se normativno definira domaćin kao posebna kategorija iznajmljivača. Zakon je kategoriju iznajmljivača jasno definirao.
213.	MARIN VANJAKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Ocijena gostiju je jedini dokaz tko je dobar ili izvrstan domaćin, a ne vrsta smještaja!	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar.
214.	Marijana Mežlar	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Predlažem izmjenu odredbe na način da status domaćina može ostvariti svaki legalni obiteljski iznajmljivač bez obzira na mjesto prebivališta i vrstu objekta u kojem iznajmljuje. Trebalo bi odvojiti obiteljskog iznajmljivača koji je fizička osoba i domaćin, od investitora koji je poslovni subjekt. Fizička osoba koja se bavi iznajmljivanjem je domaćin, bez obzira iznajmljuje li u obiteljskoj kući ili stambenoj zgradi. Nije jasno zašto vlasnik stana u stambenoj zgradi ne može biti domaćin. Svi koji posluju u skladu sa zakonom trebali bi imati jednak tretman bez obzira imaju li nekretninu za iznajmljivanje u obiteljskoj kući ili višestambenoj zgradi. Predlažem brisanje spornih uvjeta iz članka te definiranje domaćina prema stvarnom pružanju usluge, a	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ne prema tipu nekretnine ili prema prebivalištu.		
215.	NATAŠA VUKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Referiranje na odredbe iz Zakona o upravljanju i održavanju zgrada u stavki 2. članka 30. ne može biti opravdanje za kršenje načela nediskriminacije i srazmjernosti iz Uredbe (EU) 2006/123/EZ te određivao status domaćina. Vrsta građevinske konstrukcije nije objektivan kriterij za utvrđivanje statusa pružatelja usluge. Status 'Domaćina' je neraskidivo vezan uz osobu pružatelja, a ne uz vrstu nekretnine, te je njegovo dokidanje na temelju definicije iz drugog zakona pravno neutemeljeno i predstavlja iskrivljenu upotrebu zakonodavne moći radi uvođenja prikrivene diskriminacije 'Domaćina' u zgradama. Predlaže se brisanje stavke 2. članka 30.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.
216.	MARIJA SILIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Moja obitelj bavi se turizmom više od 50 godina, a ja osobno aktivno radim u turizmu već 20 godina. I srednjoškolsko i fakultetsko obrazovanje vezani su uz turizam. Govorim tri strana jezika i kontinuirano pohađam dodatne edukacije povezane s ovom djelatnošću, od međuljudskih odnosa do marketinga i promocije destinacije. Sve goste osobno dočekujem, dajem im savjete i stojim im na raspolaganju tijekom cijelog boravka. Godinama aktivno vodim društvene mreže na kojima ne promoviram samo svoj smještaj, nego i samu destinaciju: događanja, kulturno-povijesnu baštinu, ideje za izlete, sportska zbivanja i lokalnu ponudu. Rezultat toga su izvrsne recenzije i zadovoljni gosti koji se vraćaju. I onda se dogodi da se zaljubim u osobu koja živi u drugoj županiji i zbog	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			privatnog života promijenim prebivalište na osobnoj iskaznici. Međutim, u mom radu se ništa nije promijenilo. I dalje osobno dočekujem goste, informiram ih, dostupna sam za sva pitanja i u slučaju problema sjedam u auto i dolazim riješiti situaciju. I sada mi se ovim prijedlogom zakona želi reći da ja više nisam "domaćin"? Po čemu? Po adresi prebivališta? Jer po stvarnom odnosu prema gostu, angažmanu i kvaliteti usluge jesam domaćin i to puno više od nekoga tko možda živi u istoj kući gdje je apartman, ali gostu preda samo ključ i račun, bez komunikacije, jezika i ikakvog interesa za iskustvo gosta. Domaćin nije administrativna kategorija. Domaćin je osoba koja gostu daje osjećaj dobrodošlice, sigurnosti i autentičnog doživljaja destinacije, a odlične recenzije dokazuju da moji gosti nisu zakinuti za taj doživljaj. Sramotno je pojam domaćina definirati tako usko i površno, isključivo kroz prebivalište. Umjesto administrativnog isključivanja ljudi koji desetljećima grade hrvatski turizam, fokus bi trebao biti na stvarnim problemima: ilegalnom iznajmljivanju i nelojalnoj konkurenciji, uključujući i strane državljane koji se bave rentanjem bez stvarne povezanosti s lokalnom zajednicom. Pokušavate hrvatskim građanima oduzeti pravo na rad i mogućnost da pošteno žive od svog rada i znanja, dok istovremeno stranci sve više bez ograničenja kupuju nekretnine i rentaju svoj smještaj. Ne uništavajte ljude koji su desetljećima gradili hrvatski turizam, zaštitite stvarne hrvatske domaćine, a ne administrativne definicije.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
217.	KATJA JAVOR	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Predlažem ukidanje pojma „domaćina“ u trenutno predloženom obliku. Bez obzira na to što je moj studio apartman smješten u manjoj stambenoj zgradi, svakog gosta osobno dočekujem, upoznajem ga s atrakcijama grada, preporučujem restorane i sadržaje, pratim ga do smještaja te ga osobno ispraćam prilikom odlaska. Smatram da nije opravdano praviti razliku između apartmana smještenih u zgradama i onih u obiteljskim kućama, jer kvaliteta usluge i pristup gostu ne ovise o vrsti objekta. S druge strane, mnogi od malih privatnih iznajmljivača samostalno obavljaju sve aktivnosti vezane uz smještaj i brigu o gostima te ulažu značajan trud kako bi pružili vrhunsku uslugu. Gost nam nije broj! Ako gost ode zadovoljan on će pričati svima svoje doživljaje te ćemo druge goste ponovno dobiti besplatnom reklamom. Uvođenjem ovakvog statusa „domaćina“ stvara se dojam diskriminacije prema malim privatnim iznajmljivačima koji aktivno sudjeluju u turističkoj ponudi i značajno doprinose lokalnom gospodarstvu. Smatram da bi zakonski okvir trebao prepoznati kvalitetu usluge i stvarni doprinos turizmu, a ne razlikovati iznajmljivače prema tipu objekta u kojem se smještaj nalazi.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma.Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.
218.	STEVO ŽUFIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Status „domaćina“ Predlaže se izmjena odredbe na način da status domaćina može ostvariti svaki legalni obiteljski iznajmljivač neovisno o vrsti objekta i mjestu prebivališta unutar Republike Hrvatske. Pojam domaćina ne smije biti vezan uz administrativne granice županija niti uz činjenicu nalazi li se objekt u višestambenoj zgradi ili obiteljskoj kući.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača niti se propisuju drukčiji uvjeti vezano uz izdavanje rješenja. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Ovakva ograničenja su diskriminatorna, administrativno besmislena i nemaju nikakvu povezanost s kvalitetom usluge, odnosom prema gostima niti razvojem održivog turizma. Predložena odredba nepotrebno dijeli građane na „poželjne” i „nepoželjne” iznajmljivače te unosi dodatnu birokraciju bez stvarnog učinka. Obiteljski iznajmljivač je fizička osoba i on je domaćin. Investitor je poslovni subjekt i on nije ni domaćin ni obiteljski iznajmljivač. Investitor koji je sagradio 10 luksuznih kuća za odmor je investitor a ne domaćin a ni iznajmljivač. Fizička osoba koja se bavi iznajmljivanjem je domaćin bilo gdje bilo kada u bilo kakvoj zgradi u bilo kojem djelu Hrvatske.		hrvatskog turizma. Na turističkom tržištu postoji razlika između iznajmljivača koji se osobno i kontinuirano uključuju u pružanje usluge smještaja te onih koji raspolažu većim brojem nekretnina i smještaj pružaju pretežito investicijski, bez osobnog angažmana. Ovim Zakonom ne ograničava se djelatnost potonjih, već se normativno definira domaćin kao posebna kategorija iznajmljivača. Sukladno predloženoj zakonskoj odredbi, domaćinom se smatra iznajmljivač koji ima prijavljeno prebivalište na području jedinice područne (regionalne) samouprave u kojoj se nalazi objekt u kojem pruža usluge smještaja. Time se naglašava lokalna ukorijenjenost i stvarna povezanost domaćina s destinacijom. Domaćin je osoba koja osobno upravlja smještajnim objektom i ima središnju ulogu u stvaranju gostoljubivog i ugodnog iskustva za gosta. To uključuje doček gostiju, komunikaciju prije i tijekom boravka, pružanje informacija o smještaju, njegovim tehničkim i funkcionalnim karakteristikama, kao i upoznavanje gostiju s lokalnim običajima, kulturom, znamenitostima i događanjima u destinaciji. Domaćin vodi brigu o čistoći, održavanju kvalitete objekta, rješava eventualne poteškoće te prati povratne informacije gostiju radi kontinuiranog unapređenja usluge. Takav osobni angažman omogućuje gostima personalizirano i autentično iskustvo povezano s lokalnom zajednicom, što predstavlja jednu od ključnih konkurentskih prednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.
219.	MARIJA GRANDIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Komentirala bi pravilo po kojem bi iznajmljivač u višestambenoj zgradi trebao tražiti suglasnost sustanara - smatram da je to olako osmišljeno, bez razmišljanja o mogućnostima stvarne realizacije istoga. Naime, u takvim zgradama, pogotovo ako ima više desetaka stanova (npr. 60ak u konkretnom primjeru) , gotovo je nemoguće uopće i zatražiti suglasnost jer se određeni postotak stanova iznajmljuje - nema podataka o vlasniku stana. Podstanari izbjegavaju bilo kakvo uplitanje u problematiku a samim time i davanje informacija. Time je iznajmljivač odmah stavljen pred zid. Smatram, da u takvim većim zgradama bi postotak za suglasnost trebao biti manji, ograničen možda na "samo" kat iznad i ispod - iako sam u stvari protiv cjelokupne te ideje i logike, protiv takvog načina nametanja ograničenja.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika u višestambenim zgradama radi pružanja usluga kratkoročnog najma primarno proizlazi iz Zakona o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), a ovaj Nacrt prijedloga zakona samo se s njim usklađuje.
220.	VIŠNJA ZADRO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Definicija domaćina od strane zakonodavca nije dobra, a nije ni ustavna. Razlog gore navedenoj tezi leži u činjenici da se definicija domaćina veže uz prebivalište, a ne uz samu činjenicu što je to domaćin i kako ga hrvatski jezik definira, a to je da je Domaćin osoba koja ugošćuje, prima goste ili upravlja kućanstvom (glava obitelji). U Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti dolazi do proizvoljne definicije domaćina. Vezivanje definicije domaćina uz prebivalište u županiji, a isključivanje pri tome osobe koja iznajmljuje u višestambenoj zgradi, u kojoj zgradi osoba koja iznajmljuje ima i prebivalište je dovođenje u neravnopravni položaj dvije osobe koje obavljaju potpuno istu djelatnost na istom mjestu. Zakonodavac se u ovom određenju vodio činjenicom	Nije prihvaćen	Definicija višestambene zgrade i stambeno-poslovne zgrade propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Intencija zakonske odredbe prema kojoj se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža ugostiteljske usluge smještaja u višestambenim i stambeno-poslovnim zgradama nije dovođenje u pitanje kvalitete smještaja niti ulaganja pojedinih iznajmljivača, već zaštita primarne stambene funkcije stambene zgrade te poticanje korištenja stanova u zgradama prvenstveno u svrhu dugotrajnog stanovanja. Rješavanje pitanja dostupnosti stambenog fonda provodi se kroz širi paket mjera stambene politike, koji obuhvaća djelokrug više tijela državne uprave, uključujući poreznu politiku, prostorno planiranje, tržište nekretnina, socijalne politike i financijske

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			da na ovaj način osigura prисто stanovanje za mlade obitelji, ali mislim da se na ovakav način neće postići željeni cilj. Nije dovoljno jednom rečenicom odrediti ovako složenu kategoriju koja u praksi, odnosno životu ima jako puno mogućnosti. Ako definiramo domaćina kao osobu koja prima goste, ugošćuje ih i upravlja kućanstvom, koja cijelo vrijeme stoji na raspolaganju gostima, koja vodi brigu da se poštuje kućni red, koja brine da gosti ne uznemiravaju susjede, onda to mora biti osoba koja živi na adresi na kojoj se nalaze objekti koji se iznajmljuju ili minimalo da živi - stanuje u objektu koji je na susjednoj parceli. Ako ovako definiramo domaćina onda za objekt koji se iznajmljuje nije bitno da li se nalazi u kući u kojoj domaćin stanuje ili u višestambenoj zgradi u kojoj domaćin stanuje, jer takva osoba ima kontrolu nad kućnim redom. Dakle, zakonodavac ovdje mora razlučiti (barem za početak) iznajmljivanje u višestambenoj zgradi od strane osoba koje stanuju u toj zgradi od onih koji u toj zgradi ne stanuju. Oni koji stanuju u višestambenoj zgradi u kojoj iznajmljuju bi trebali biti izjednačeni pred zakonom sa onima koji iznajmljuju u kući u kojoj stanuju ili stanuju u objektu koji je na susjednoj parceli, odnosno, u neposrednoj blizini. Samo kao primjer želim navesti kuću za odmor u kojoj boravi ekipa od 10-tak mladih osoba koji svaki dan i noć maltretiraju cijelo susjedstvo, a „domaćin“ stanuje 50 km daleko i spava u miru. Dok u višestambenoj zgradi vlasnik koji živi u jednom stanu i iznajmljuje još 2 stana u istoj zgradi, kontrolira kućni red, opominje goste na mir i tišinu i nikad nema nereda. Molim zakonodavca da ovaj članak zakona uskladi te da se dopuni da je domaćin i osoba koja iznajmljuje		instrumente. Upravo takav integrirani pristup predviđen je i Programom Vlade Republike Hrvatske za razdoblje 2024. – 2028., u kojem je dostupnost stanovanja prepoznata kao jedan od strateških prioriteta te se naglašava potreba za sustavnim, dugoročnim i međuresornim rješenjima. Nacrt prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ima jasno definiran i ograničen predmet uređenja, koji se odnosi na obavljanje ugostiteljske djelatnosti i pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. Mjere predložene ovim Zakonom rješavaju dio problema ne mogu same riješiti sva pitanja vezana uz stanovanje, jer se radi o složenom i višeslojnom problemu koji zahtijeva primjenu različitih politika i instrumenata. Ovaj Zakon stoga predstavlja samo jedan dio šireg skupa javnih politika, dok se ostali aspekti dostupnosti stanovanja rješavaju kroz druge zakone, programe i mjere u nadležnosti različitih tijela državne uprave. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Na turističkom tržištu postoji razlika između iznajmljivača koji se osobno i kontinuirano uključuju u pružanje usluge smještaja te onih koji raspolažu većim brojem nekretnina i smještaj pružaju pretežito investicijski, bez osobnog angažmana. Ovim Zakonom ne ograničava se djelatnost potonjih, već se normativno definira domaćin kao posebna kategorija iznajmljivača

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			nekretninu/e u višestambenoj zgradi u kojoj ima prebivalište ali i stanuje u njoj, odnosno živi. Također osvrt na traženje suglasnosti od strane stanara u višestambenoj zgradi. Mislim da se zakonodavac u navedenom slučaju vodio isključivo, površno, iznajmljivanjem u velikim gradovima misleći da će na takav način prisiliti da se stanovi daju u dugoročni najam. Zakonodavac se poziva na pojam stanara, a da pritom ne definira tko je stanar. Činjenica je da se danas, zbog nesigurnosti ulaganja, jako puno ulaže u nekretnine, a da se u tim nekretninama ne stanuje već se daju u najam, bilo kratkoročni ili dugoročni ili stoje prazne. Definicija stanara prema hrvatskom jeziku kaže da je stanovanje temeljna ljudska potreba i svakodnevna praksa obitavanja u prostoru koji pruža sigurnost, privatnost i zaklon. Ono obuhvaća materijalnu formu (stan, kuća) i kulturni koncept doma, a predstavlja pravo na adekvatan prostor za život. Stanovanje je i pravni pojam vezan uz korištenje nekretnine za stalni boravak. Dakle, stanar je po ovoj definiciji hrvatskog jezika, samo i jedino osoba koja stan u višestambenoj zgradi koristi kao stan za stalni boravak. Postavlja se pitanje da li je stanar i osoba koja ima stan za povremeni boravak, odnosno osoba kojoj taj stan predstavlja stan za odmor??? Dakle, zakonodavac je nametnuo obvezu osobi koja živi, stanuje u višestambenoj zgradi i koja daje u kratkoročni najam stan do sebe ili iznad sebe mora tražiti suglasnost od osobe, vlasnika stana, kojoj taj stan služi za povremeni boravak, kao stan za odmor ili ako hoćete luxuz. Navedeno predstavlja apsurd koji je potrebno mijenjati jer netko tko živi u višestambenoj		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zgradi, tko radi, privređuje lokalnoj zajednici mora tražiti suglasnost za iznajmljivanje od nekoga tko u istoj zgradi ima stan za odmor i tko po definiciji nije stanar, nego je samo vlasnik. Isti može biti i stranac koji onda po ovakvoj definiciji zakonodavca ima veća prava od domicilnog stanovnika. Naravno da je navedeno nedopustivo, neustavno i da nema nikakve logike. Molim zakonodavca da ovaj članak zakona prepravi, te da utvrdi da se suglasnost treba tražiti samo od stanara (osoba koje na navedenoj adresi imaju prebivalište, ali i stvarno stanuju , odnosno žive na toj adresi) i to opet jedino od onih stanara čiji stan graniči sa stanom koji se iznajmljuje. Nadalje, stavljanje višestambenih zgrada na cijelom području RH u isti koš nije logično. Razlog koji ide tome u prilog je da se pojedini stanovi ne mogu dati u dugoročni najam jer na prostoru na kojem se nalaze jednostavno ne postoji potreba za dugoročnim najmom. (Razna sela i naselja po našoj obali koja su zimi prazna, a domicilnog stanovništva nema). Ograničavanje obavljanja djelatnosti kratkoročnog najma JLS stvara dodatne probleme jer će se takvi stanovi povlačiti u sivu zonu, opterećenje infrastrukture ostaje, a JLS ostaju bez prihoda. Zbog navedenog razloga mislim da bi mogućnost najma u višestambenim zgradama trebalo ostaviti na upravljanje JLS. JLS bi trebale, u skladu sa mogućnostima infrastrukture dozvoliti gradnju takvih zgrada, a potom i davanje u kratkoročni najam i kontrolu istog. Ovdje mislim da bi trebalo razlučiti dvije činjenice a to su da domicilno stanovništvo ne smije biti jednako opterećeno kao vlasnici nekretnina koji ne stanuju na području JLS gdje je nekretnina, a razlog je		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			plaćanje poreza na dohodak koji mora biti okosnica donošenja propisa, druga činjenica je da hrvatski državljani ne mogu i ne smiju biti jednako opterećeni kao strani državljani. Ovo je NAŠA DRŽAVA i tko želi uživati u našoj prirodi onda to mora i platiti. Hvala zakonodavcu na uvažavanju mojih prijedloga.		
221.	MARIO KLARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Izmišljeni status "domaćin" je uvreda za sve one vrijedne ljude koji marljivo rade, dočekuju svoje goste, brinu se o njima,... a imaju svoj apartman u višestambenoj zgradi dok sa druge strane imamo tisuće primjera iznajmljivača koji ne vide svoje goste, a dobili su/dobiti će, tu "prevaru" od statusa. Smatram da je status "domaćin" i njegova namjera još više podijeliti naše društvo i uvesti nemir. Smatram da je dotično kriminalno, nepravedno i neustavno. Sramite se.	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba već općeniti komentar.
222.	Ozren Gamulin	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	ovim putem izražavam ozbiljno protivljenje predloženim odredbama kojima se pojam "domaćina" uvjetuje: prijavljenim prebivalištem na području jedinice područne (regionalne) samouprave ili otoku Pagu gdje se nalazi objekt Smatram da su takve odredbe diskriminatorne, pravno dvojbene, protivne Ustavu Republike Hrvatske, pravilima tržišnog natjecanja i načelu jednakosti pred zakonom, te ih je potrebno povući ili bitno izmijeniti. 1. Povreda načela jednakosti pred zakonom (čl. 14. Ustava RH) Ustav Republike Hrvatske jamči da su svi pred zakonom jednaki te da nitko ne smije biti stavljen u nepovoljniji položaj bez objektivnog i razumnog razloga.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Predloženim zakonskim rješenjem ne ograničava se niti zabranjuje pružanje ugostiteljskih usluga smještaja niti jednom iznajmljivaču, neovisno o prebivalištu ili vrsti nekretnine, već se uvodi definicija domaćina kao uže kategorije unutar postojećeg kruga iznajmljivača. Time se ne stvara nepovoljniji pravni položaj za ostale iznajmljivače, već se normativno prepoznaje poseban oblik obiteljskog smještaja koji se temelji na osobnom angažmanu, stalnoj prisutnosti i stvarnoj povezanosti s lokalnom zajednicom. Kriterij prijavljenog prebivališta na području jedinice područne (regionalne) samouprave nije arbitraran niti diskriminatoran, već predstavlja objektivna i provjerljiv pokazatelj trajne i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Predložena odredba dijeli građane na dvije skupine: one koji imaju prebivalište na određenom području i one koji ga nemaju i daje povoljniji status jednim u odnosu na druge, iako obje skupine mogu imati: zakonito vlasništvo nad nekretninom uredno plaćene poreze i davanja jednaku kvalitetu smještaja jednako poštivanje svih propisa jednak doprinos lokalnoj zajednici ili čak veći Mjesto prebivališta samo po sebi nije razuman kriterij kvalitete usluge. Osoba može živjeti u istoj ulici, ali bez prijavljenog prebivališta, i biti isključena. Istodobno druga osoba može imati formalno prebivalište, a realno ne sudjelovati u pružanju usluge. Takav kriterij je arbitraran i neustavan. 2. Povreda slobode poduzetništva i vlasničkih prava Članak 49. Ustava RH jamči slobodu poduzetništva i jednak pravni položaj poduzetnika na tržištu. Građani koji su vlasnici nekretnina i zakonito pružaju uslugu ne smiju biti stavljani u lošiji položaj samo zato što: rade u drugom gradu privremeno žive izvan županije imaju prebivalište gdje im je obitelj ili posao nisu prijavili prebivalište iz administrativnih razloga Država može uređivati tržište, ali ne smije bez razumnog razloga kažnjavati vlasnike prema adresi prebivališta. 3. Suprotnost slobodi kretanja i jedinstvenom tržištu RH Republika Hrvatska je jedinstveni pravni i gospodarski prostor. Građanin iz Osijeka, Zagreba, Rijeke ili Splita mora imati jednako pravo raspolaganja svojom		stvarne povezanosti domaćina s destinacijom u kojoj pruža uslugu. Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj je praksi, uključujući odluku vezanu uz porez na nekretnine, izričito prihvatio da zakonodavac može različito uređivati pravne situacije kada za to postoji legitiman cilj od javnog interesa te kada su mjere razmjerne, osobito u području stanovanja, socijalne i demografske politike. Naglašavamo da se predloženim rješenjem ne narušava sloboda poduzetništva niti pravo vlasništva, jer se nikome ne uskraćuje pravo na obavljanje djelatnosti niti se propisuju dodatni uvjeti za izdavanje rješenja. Razlikovanje domaćina služi isključivo zaštititi i pozicioniranju tradicionalnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma, očuvanju kvalitete stanovanja u lokalnim sredinama te ostvarivanju ciljeva održivog turizma i Nacionalnog plana stambene politike, a s obzirom da na turističkom tržištu postoji razlika između iznajmljivača koji se osobno i kontinuirano uključuju u pružanje usluge smještaja te onih koji raspolažu većim brojem nekretnina i smještaj pružaju pretežito investicijski, bez osobnog angažmana.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zakonitom imovinom u drugoj županiji, pod jednakim uvjetima kao lokalni stanovnik. Uvođenje "lokalnog privilegija" prema prebivalištu opasan je presedan koji narušava jedinstvo tržišta i pravnu sigurnost. 6. Poticaj fiktivnim prijavama prebivališta Ovakva odredba neće postići cilj, nego će potaknuti: formalne prijave prebivališta bez stvarnog boravka administrativne manipulacije dodatne sporove i kontrole Time se stvara pravna fikcija umjesto stvarne kvalitete usluge. 7. Nedostatak jasnog i legitimnog cilja Nije jasno: zašto osoba bez lokalnog prebivališta ne može biti kvalitetan domaćin zašto vlasnik stana u zgradi automatski ne može biti domaćin Ako zakon uvodi razlike među građanima, one moraju biti posebno jasno i uvjerljivo obrazložene. 8. Prijedlog izmjene Predlažem brisanje spornih uvjeta iz članka te definiranje domaćina prema stvarnom pružanju usluge, a ne prema prebivalištu ili tipu nekretnine. Predložena definicija domaćina: diskriminira građane prema prebivalištu diskriminira vlasnike stanova u zgradama narušava jednakost poduzetnika na tržištu nije razmjerna cilju potiče administrativne zlouporabe pravno je vrlo upitna Zbog navedenog predlažem da se predmetne odredbe povuku iz nacрта zakona ili u cijelosti preoblikuju na ustavno prihvatljiv način.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
223.	IVAN TOŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Predlaže se ukidanje pojma "domaćin". Takva podjela je diskriminirajuća. Implicira se da ti vlasnici manje doprinose društvu, iako legalno iznajmljuju, plaćaju poreze i sudjeluju u gospodarstvu jednako kao i svi drugi. Razlika između "domaćina" i "ostalih" u praksi se svodi samo na vrstu nekretnine i adresu prebivališta, a ne na stvarno ponašanje ili doprinos. Budući da "domaćin" nije pravna kategorija, nego proizvoljna etiketa, takvo razlikovanje stvara umjetne podjele među građanima. U konačnici, svi vlasnici koji posluju u skladu sa zakonom trebali bi imati jednak tretman, bez obzira na to kakvu vrstu nekretnine posjeduju ili gdje prebivaju. Ukoliko predlagatelj želi "pozitivnu diskriminaciju", predlaže se "pozitivna diskriminacija" na temelju državljanstva: "Domaćini su hrvatski državljani".	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Na turističkom tržištu postoji razlika između iznajmljivača koji se osobno i kontinuirano uključuju u pružanje usluge smještaja te onih koji raspolažu većim brojem nekretnina i smještaj pružaju pretežito investicijski, bez osobnog angažmana. Ovim Zakonom ne ograničava se djelatnost potonjih, već se normativno definira domaćin kao posebna kategorija iznajmljivača. Sukladno predloženoj zakonskoj odredbi, domaćinom se smatra iznajmljivač koji ima prijavljeno prebivalište na području jedinice područne (regionalne) samouprave u kojoj se nalazi objekt u kojem pruža usluge smještaja. Time se naglašava lokalna ukorijenjenost i stvarna povezanost domaćina s destinacijom. Domaćin je osoba koja osobno upravlja smještajnim objektom i ima središnju ulogu u stvaranju gostoljubivog i ugodnog iskustva za gosta. To uključuje doček gostiju, komunikaciju prije i tijekom boravka, pružanje informacija o smještaju, njegovim tehničkim i funkcionalnim karakteristikama, kao i upoznavanje gostiju s lokalnim običajima, kulturom, znamenitostima i događanjima u destinaciji. Domaćin vodi brigu o čistoći, održavanju kvalitete objekta, rješava eventualne poteškoće te prati povratne informacije gostiju radi kontinuiranog unapređenja usluge. Takav osobni angažman omogućuje gostima personalizirano i autentično iskustvo povezano s lokalnom

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					zajednicom, što predstavlja jednu od ključnih konkurentskih prednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja. Određivanje domaćina prema kriteriju hrvatskog državljanstva bilo bi protivno propisima Republike Hrvatske.
224.	MANORA LOŠINJ DRUŠTVO S OGRANIČE NOM ODGOVOR NOŠĆU ZA TRGOVINU, UGOSTITEL JSTVO I TURIZAM	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Od kada je uveden pojam "domaćin" jasno je da bi se to trebalo u turističkom smislu odnositi na osobe koje žive na adresi na kojoj se pruža usluga smještaja. Širenje istoga na cijelu županiju jednostavno nema smisla i to ljude koji koji stvarno dočekuju svoje goste i žive na adresi smještaja stavlja u nepravedan položaj. Potiče se da netko tko živi 200 km od smještaja koji iznajmljuje dobije naziv domaćin a to u suštini nije.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Procjenjuje se da je kriterij prebivališta u istoj jedinici područne (regionalne) samouprave ili otoku Pagu uz isključenje iznajmljivača u višestambenoj i stambeno poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada najprikladniji način definiranja domaćina.
225.	NENAD ZELIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Poštovani, u stavku (1) navedeno je kako je domaćin iznajmljivač koji ima prijavljeno prebivalište u području jedinice područne samouprave što dovodi u neravnopravan položaj građane RH, a također ima velike nelogičnosti. Netko tko ima prebivalište na granici županija, a ima apartman u susjednoj županiji nije domaćin iako je svakodnevno na raspolaganju gostima (npr. Sevid i Ražanj), za razliku od onog iznajmljivača koji u odnosu na apartman ima prebivalište na drugom kraju županije (npr. Marina i Imotski). Izrada novog zakona pravo je vrijeme da se ispravi ova nelogičnost i ovaj stavak preformulira ili potpuno izbriše. Lijep pozdrav.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Procjenjuje se da je kriterij prebivališta u istoj jedinici područne (regionalne) samouprave ili otoku Pagu uz isključenje iznajmljivača u višestambenoj i stambeno poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada najprikladniji način definiranja domaćina.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
226.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Predložena odredba članka 30. Nacrta prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti predstavlja ozbiljno zadiranje u već stečena prava iznajmljivača koji su status domaćina i pravo pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu stekli temeljem pravomoćnih upravnih rješenja donesenih u zakonito provedenim upravnim postupcima. Takvim osobama država je svojim aktima priznala određeno pravo i omogućila legitimno očekivanje da će to pravo moći trajno koristiti uz ispunjavanje zakonom propisanih uvjeta, pri čemu se pravni okvir ne može naknadno mijenjati na način koji faktično ukida već stečena prava bez jasnog, razmjernog i ustavno opravdanog razloga. Odredba prema kojoj se domaćinom smatra isključivo osoba koja ima prijavljeno prebivalište na području jedinice područne (regionalne) samouprave ili otoka Paga gdje se nalazi objekt nema jasno pravno niti racionalno uporište. Takvo ograničenje nije obrazloženo svrhom zakonskih izmjena niti proizlazi iz uvodnih odredbi zakona. Nije jasno na koji način prebivalište vlasnika utječe na kvalitetu pružanja usluge, zaštitu gostiju, sigurnost, komunalni red ili održivi razvoj turizma. Posljedica ove odredbe bila bi diskriminacija vlasnika nekretnina isključivo prema kriteriju prebivališta, iako su prethodno zakonito stekli pravo obavljanja djelatnosti. Posebno je problematično što bi se ovom odredbom velikom broju postojećih iznajmljivača faktično ukinuo status domaćina odmah po stupanju zakona na snagu ili najkasnije prilikom buduće rekategorizacije, pri čemu sam institut rekategorizacije nije dovoljno jasno definiran. Nije određeno od kada teče rok, pod kojim uvjetima se provodi postupak niti kakav je pravni položaj postojećih nositelja rješenja. Time se stvara ozbiljna pravna	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ovim Zakonom ne zabranjuje se obavljanje djelatnosti niti jednoj kategoriji iznajmljivača. I domaćini i ostali iznajmljivači jesu pružatelji usluga u domaćinstvu, no Zakonom se uvodi i definira pojam „domaćina“, s ciljem jasnog pozicioniranja i zaštite autentičnog obiteljskog smještaja kao dodane vrijednosti hrvatskog turizma. Na turističkom tržištu postoji razlika između iznajmljivača koji se osobno i kontinuirano uključuju u pružanje usluge smještaja te onih koji raspolažu većim brojem nekretnina i smještaj pružaju pretežito investicijski, bez osobnog angažmana. Ovim Zakonom ne ograničava se djelatnost potonjih, već se normativno definira domaćin kao posebna kategorija iznajmljivača. Sukladno predloženoj zakonskoj odredbi, domaćinom se smatra iznajmljivač koji ima prijavljeno prebivalište na području jedinice područne (regionalne) samouprave u kojoj se nalazi objekt u kojem pruža usluge smještaja. Time se naglašava lokalna ukorijenjenost i stvarna povezanost domaćina s destinacijom. Domaćin je osoba koja osobno upravlja smještajnim objektom i ima središnju ulogu u stvaranju gostoljubivog i ugodnog iskustva za gosta. To uključuje doček gostiju, komunikaciju prije i tijekom boravka, pružanje informacija o smještaju, njegovim tehničkim i funkcionalnim karakteristikama, kao i upoznavanje gostiju s lokalnim običajima, kulturom, znamenitostima i događanjima u destinaciji. Domaćin vodi brigu o čistoći, održavanju kvalitete objekta, rješava eventualne poteškoće te prati povratne informacije gostiju radi kontinuiranog unapređenja usluge. Takav osobni angažman omogućuje gostima personalizirano i autentično iskustvo povezano s lokalnom

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			nesigurnost i povreda načela vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske. Nadalje, odredba stavka 2. prema kojoj se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža usluge u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi dodatno produbljuje problem pravne nesigurnosti i nejednakog postupanja. Naime, prema propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, višestambenom zgradom smatra se zgrada s više od četiri stana. To znači da bi velik broj postojećih iznajmljivača koji pružaju usluge u apartmanima unutar takvih zgrada automatski izgubio pravo na obavljanje djelatnosti, bez obzira na činjenicu da su prethodno zakonito ishodili pravomoćna rješenja i godinama ulagali znatna sredstva u nekretnine i turističku djelatnost. Takvo rješenje nije razmjerno niti je u skladu s deklariranom svrhom zakona. Ne može se opravdati općim interesom ukidanje već stečenih prava cijeloj kategoriji građana samo zbog vrste zgrade u kojoj se nalazi nekretnina. Time se zadire i u ustavno pravo vlasništva iz članka 48. Ustava Republike Hrvatske, kao i u načelo legitimnih očekivanja koje proizlazi iz prakse Ustavnog suda Republike Hrvatske i Europskog suda za ljudska prava. Dodatno se postavlja pitanje primjene ove odredbe u slučajevima kada je cijela zgrada u vlasništvu jedne osobe ili članova iste obitelji. Naime, posebnim propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada određeno je da se pojedine odredbe ne primjenjuju kada se radi o zgradi u vlasništvu jedne osobe. Slijedom navedenog, ostaje potpuno nejasno bi li se i takve nekretnine smatrale višestambenim zgradama u smislu ovog Zakona te bi li njihovi vlasnici izgubili pravo na pružanje usluga domaćina. Time se dodatno potvrđuje nedorečenost i pravna		zajednicom, što predstavlja jednu od ključnih konkurentskih prednosti hrvatskog turizma. Dodatno, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			neodređenost predložene odredbe. Istovremeno, zakon ne predviđa gotovo nikakva ograničenja za vlasnike kuća za odmor, neovisno o bruto površini objekta niti o broju kuća za odmor koje pojedini iznajmljivač posjeduje. Takvo različito postupanje nema objektivno i razumno opravdanje te dovodi do nejednakog položaja iznajmljivača na tržištu, čime se narušava ustavno načelo jednakosti pred zakonom. Slijedom svega navedenog, predloženu odredbu potrebno je izmijeniti na način da se ne poziva na definiciju višestambene zgrade iz propisa kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, odnosno da se izričito propiše kako se višestambenom zgradom u smislu ovog Zakona ne smatra nekretnina s više stanova kada je ista u suvlasništvu članova obitelji, bračnih drugova odnosno srodnika u ravnoj ili pobočnoj liniji do određenog stupnja. Također, potrebno je osigurati zaštitu postojećih nositelja pravomoćnih rješenja i jasno propisati prijelazno razdoblje kojim će se zaštititi stečena prava i legitimna očekivanja građana koji su postupali u povjerenju u pravni poredak Republike Hrvatske. Stoga navedeni prijedlog da se "Domaćinom se ne smatra iznajmljivač koji pruža usluge iz stavka 1. ovoga članka u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada." je apsolutno neprihvatljiv. Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada čl. 4 st. 1 toč. 18 je definirano da je višestambena zgrada zgrada namijenjena stanovanju a sastoji se od najmanje četiri stana. To znači da, ako iznajmljivač odnosno domaćin pruža usluge iznajmljivanja apartmana, a apartman se nalazi u zgradi od više od 4		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			stana, više se neće može iznajmljivati niti baviti turizmom iznajmljivač koji je namjenski izgradio zgradu sa svojom obitelji kako bi se bavio iznajmljivanjem. U konkretnom slučaju, suprug i ja smo vlasnici zgrade u kojem se nalaze namjenski izgrađeni apartmani (6 apartmana), a u prizemlju stanuje član naše obitelji (majka supruga) koja iznajmljuje tri apartmana i brine se o njima te je domaćin u smislu zakona. Preostala tri apartmana iznajmljujem ja kao supruga. O svim apartmanima brinemo se i vlastitim sredstvima i kreditima smo ih izgradili. Prema ovom prijedlogu, nakon 10 godina rada i truda i ulaganja, proizlazi da će nam biti zabranjeno iznajmljivati apartmane jer se radi od stambenoj zgradi od više od 4 stana. Dakle , tko je izgradio po 4 stana može nastaviti , a ostali ne mogu. Ovakav prijedlog je protivan i uvodnim odredbama ovog prijedloga zakona kojima se želi postići uređenje stambenih odnosa, ali se ne može u tom slučaju privatnim vlasnicima zgrada (u ovom slučaju jednoj obitelji) nametati takva zabrana jer se radi o ograničenju prava vlasništva koje je protuustavno, a zgrada se nalazi u primorskom mjestu unutar turističkog područja a ne u nekom velikom gradu gdje postoje problemi sa iznajmljivanjem stanova u pravim stambenim zgradama. Stoga predlažem da se navedena odredba bolje definira kako je gore navedeno ili u potpunosti izbriše.		
227.	MARTA ANIČ-KALIGER	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 30.	Domaćin . Ovom odredbom isključuje se cijeli grad Zagreb ili 98 posto smještaja grada Zagreba jer su gotovo svi smještaji su u višestambenim jednicama. Dakle ne postoji "Domaćin" u gradu Zagrebu prema toj kategorizaciji To svakako nije način da se ista djelatnost kategorizira po toj osnovi i što čini	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Definicija višestambene zgrade i stambeno-poslovne zgrade propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Intencija zakonske odredbe prema kojoj se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža ugostiteljske usluge smještaja u višestambenim i stambeno-poslovnim

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			razliku domaćina od nedomaćina U svakom slučaju ne čini ga njegova isvrsnost ili posvećenost nego neshvatljiva admin odredba. Što zakonodavac želi s time postići?		zgradama nije dovođenje u pitanje kvalitete smještaja niti ulaganja pojedinih iznajmljivača, već zaštita primarne stambene funkcije stambene zgrada te poticanje korištenja stanova u zgradama prvenstveno u svrhu dugotrajnog stanovanja, što je u Zagrebu poseban problem. Rješavanje pitanja dostupnosti stambenog fonda provodi se kroz širi paket mjera stambene politike, koji obuhvaća djelokrug više tijela državne uprave, uključujući poreznu politiku, prostorno planiranje, tržište nekretnina, socijalne politike i financijske instrumente. Upravo takav integrirani pristup predviđen je i Programom Vlade Republike Hrvatske za razdoblje 2024. – 2028., u kojem je dostupnost stanovanja prepoznata kao jedan od strateških prioriteta te se naglašava potreba za sustavnim, dugoročnim i međuresornim rješenjima. Nacrt prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti ima jasno definiran i ograničen predmet uređenja, koji se odnosi na obavljanje ugostiteljske djelatnosti i pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. Mjere predložene ovim Zakonom rješavaju dio problema ne mogu same riješiti sva pitanja vezana uz stanovanje, jer se radi o složenom i višeslojnom problemu koji zahtijeva primjenu različitih politika i instrumenata. Ovaj Zakon stoga predstavlja samo jedan dio šireg skupa javnih politika, dok se ostali aspekti dostupnosti stanovanja rješavaju kroz druge zakone, programe i mjere u nadležnosti različitih tijela državne uprave.
228.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 31.	Ukoliko je intencija zakona izjednačavanje uvjeta poslovanja OPG-ova i privatnih iznajmljivača, potrebno je propisati i obvezu pridržavanja sanitarnih uvjeta koja trenutno izostaje. Istovremeno, sanitarna inspekcija traži od privatnih	Nije prihvaćen	Vrste i uvjeti za vrste objekata na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu predmet su pravilnika, a sanitarnih uvjeti uređuju se posebnim propisima.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			iznajmljivača poštivanje HACCP odredbi, a iste bi mogle biti problematične i kod ponovne kategorizacije zbog uređenja kuhinjskih prostora i sl. Dodatno, ukoliko se ove odredbe primjenjuju na OPG-ove, stavak 8 je potrebno proširiti i na obavijest APPRRR-u odnosno tijelu odgovornom za Upisnik OPG-ova u cilju osiguravanja bolje ažurnosti podataka.		
229.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 31.	uz članak 31. st1. t. 8. umjesto riječi „o prestanku pružanja“ treba stajati „o svakoj promjeni“ Obrazloženje: U odredbi članka 31. stavak 1. točka 8. navedeno je da je iznajmljivač dužan „pisanim putem u roku od osam dana obavijestiti nadležno upravno tijelo o prestanku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu“. Napominjemo da u slučaju prestanka pružanja usluga odjavom iznajmljivač podnosi zahtjev za odjavu. Predlažemo da je u navedenoj odredbi svrsishodno navesti obavezu iznajmljivaču obavješćivanjem o svakoj promjeni.	Nije prihvaćen	Iznajmljivač mora pružati usluge sukladno izdanom rješenju i za cijelo vrijeme ispunjavati uvjete koji su utvrđeni rješenjem, a nadzor nad pružanjem usluga provodi turistička inspekcija.
230.	LIDIJA RUPNIK	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 32.	Članak 32. stavak 1. Teritorijalna kategorizacija turističke razvijenosti može biti relevantna za planiranje kapaciteta, upravljanje destinacijom, fiskalnu politiku ili intenzitet inspekcijskog nadzora, ali ne može biti odlučna za pitanje predstavlja li određeno ponašanje neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga. Bitna obilježja nezakonitog pružanja usluge, kao i način njihova utvrđivanja, moraju vrijediti jednako na cijelom području Republike Hrvatske. U protivnom se predmetnom odredbom de	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Brisat će se u tekstu Nacrta prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			facto omogućuje nekažnjivost istovrsnog neregistriranog pružanja usluga u jedinicama lokalne samouprave koje nisu razvrstane u I. i II. kategoriju indeksa turističke razvijenosti, iako je riječ o istom činjeničnom i pravnom supstratu: organiziranom ili ponavljajućem pružanju smještaja uz naknadu osobama koje nisu članovi uže obitelji vlasnika. Kriterij turističke razvijenosti pojedine jedinice lokalne samouprave ne može biti opravdan razlog da se istovrsno protupravno ponašanje u jednoj jedinici kvalificira kao neregistrirano pružanje usluga, a u drugoj ostavi izvan dosega iste zabrane. Stoga se predlaže brisanje riječi: „u jedinicama lokalne samouprave razvrstanim u kategoriju I. i II. indeksa turističke razvijenosti“, kako bi se osigurala jednaka primjena zakona na cijelom području Republike Hrvatske.		
231.	KATJA JAVOR	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 32.	Predlažem pojačani rad turističke inspekcije tijekom ljetne sezone, osobito na području Jadrana, kao i javnu objavu kontakata nadležnih inspekcijskih službi na službenim stranicama turističkih zajednica. Na taj način omogućila bi se učinkovitija suradnja građana, legalnih iznajmljivača i nadležnih institucija u suzbijanju nelojalne konkurencije i rada na crno. Posebno je važno sustavno kontrolirati nelegalno iznajmljivanje smještaja od strane stranih vlasnika nekretnina koji godinama ostvaruju prihod od turizma bez urednog podmirivanja zakonskih obveza prema Republici Hrvatskoj. Smatram da je nužno osigurati jednake uvjete poslovanja za sve sudionike na tržištu te dodatno zaštititi legalne iznajmljivače koji uredno	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Radi povećanja učinkovitosti nadzora, ovlasti za postupanje u području neregistriranog iznajmljivanja proširuju se i na Carinsku upravu te komunalne redare uz turističku inspekciju Državnog inspektorata. Time se omogućuje veća prisutnost nadzornih tijela, bolja razmjena informacija i učinkovitije postupanje u slučajevima sumnje na nezakonito poslovanje. Osim toga, Zakonom se propisuju strože sankcije za obavljanje neregistrirane djelatnosti, uključujući zabranu daljnjeg rada, pečaćenje prostora, obvezu uklanjanja oglasa te novčane kazne s izraženijim odvraćajućim učinkom. Posebna se pozornost posvećuje i sprječavanju zlouporaba instituta smještaja rodbine i prijatelja, koje se u praksi koriste za prikrivanje

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			plaćaju poreze, pristojbe i druga davanja.		komercijalnog iznajmljivanja.
232.	MARIN FRANIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 32.	Članak 32. stavak 1. Predlažem brisanje riječi: „u jedinicama lokalne samouprave razvrstanim u kategoriju I. i II. indeksa turističke razvijenosti”. Ovako napisano omogućuje se nekažnjavanje neregistriranog pružanja usluga u jedinicama lokalne samouprave koje su razvrstane u III. IV. ili V. kategoriju indeksa turističke razvijenosti. Ovako ostaje mogućnost prema važećem zakonu prijavljivanja do 15 osoba godišnje, a koje nisu članovi obitelji vlasnika kuće za odmor, koja se uvelike zloupotrebljava, i na način da se na jedan objekt koji primjerice ima 2 ili više ulaza/jedinica, kao vlasnici upisuju različiti članovi obitelji, npr. pola kuće na roditelja druga polovica na dijete, kako je i upisano vlasništvo u zemljišnim knjigama, čak i ako se ne navodi etažiranje objekta. Na taj način u jednom objektu nekomercijalne naravi, godišnje se prijavi velik broj osoba što već spada u obavljanje neregistrirane djelatnosti. Kao što piše Lidija Rupnik: "Kriterij turističke razvijenosti pojedine jedinice lokalne samouprave ne može biti opravdan razlog da se istovrsno protupravno ponašanje u jednoj jedinici kvalificira kao neregistrirano pružanje usluga, a u drugoj ostavi izvan dosega iste zabrane."	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Brisat će se u tekstu Nacrta prijedloga zakona.
233.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 32.	Predložena odredba predstavlja korak prema suzbijanju neregistriranog pružanja ugostiteljskih usluga, međutim smatramo da je potrebno detaljnije i sustavnije urediti pitanje iznajmljivanja nekretnina u vlasništvu stranih fizičkih i pravnih osoba, osobito na turistički razvijenim	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Radi povećanja učinkovitosti nadzora, ovlasti za postupanje u području neregistriranog iznajmljivanja proširuju se i na Carinsku upravu te komunalne redare uz turističku inspekciju Državnog inspektorata. Time se omogućuje veća prisutnost nadzornih tijela, bolja razmjena informacija i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			područjima Republike Hrvatske. Naime, u praksi je posljednjih godina prisutan izražen trend kupnje i gradnje nekretnina od strane državljana drugih država članica Europske unije koji nisu državljani Republike Hrvatske, pri čemu se ulaganje u nekretninu vrlo često vraća kroz neprijavljeno pružanje usluga smještaja. Model je uglavnom identičan – vlasnici koriste nekretninu svega nekoliko tjedana godišnje za vlastite potrebe, dok tijekom ostatka turističke sezone u nekretnini borave druge osobe iz njihove matične države kojima se smještaj naplaćuje mimo zakonskih propisa, bez registrirane djelatnosti, bez prijave gostiju i bez plaćanja poreza i turističke pristojbe. Takva praksa predstavlja ozbiljan problem iz više razloga. Prije svega, stvara se nelojalna konkurencija postojećim legalnim iznajmljivačima koji uredno ispunjavaju sve zakonske obveze, ishoduju rješenja nadležnih tijela, plaćaju poreze, turističke pristojbe i ostala davanja. Istovremeno, državni i lokalni proračuni trpe značajnu štetu zbog izostanka naplate javnih davanja, dok se tržište smještaja dodatno destabilizira. Smatramo stoga da bi zakon trebao sadržavati znatno preciznije mehanizme nadzora upravo nad takvim oblicima prikrivenog iznajmljivanja. Predlaže se: - ustrojavanje posebnog registra nekretnina u vlasništvu stranih fizičkih i pravnih osoba na turističkim područjima Republike Hrvatske, - propisivanje obveze vlasnicima takvih nekretnina da prijave sve osobe koje borave u nekretnini zajedno s razdobljem boravka, - omogućavanje komunalnim redarima i drugim nadležnim službama provođenje kontrole		učinkovitije postupanje u slučajevima sumnje na nezakonito poslovanje. Osim toga, Zakonom se propisuju strože sankcije za obavljanje neregistrirane djelatnosti, uključujući zabranu daljnjeg rada, pečačenje prostora, obvezu uklanjanja oglasa te novčane kazne s izraženijim odvraćajućim učinkom. Posebna se pozornost posvećuje i sprječavanju zlouporaba instituta smještaja rodbine i prijatelja, koje se u praksi koriste za prikrivanje komercijalnog iznajmljivanja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			stvarnog korištenja nekretnina i identiteta osoba koje u njima borave, - propisivanje prekršajne odgovornosti i visokih novčanih kazni u slučaju onemogućavanja nadzora, neodazivanja na pozive nadležnih tijela ili nedostavljanja traženih podataka, - uvođenje zakonske presumpcije da se radi o neregistriranom pružanju ugostiteljskih usluga kada vlasnik nekretnine odbija suradnju s nadležnim tijelima ili onemogućava provedbu kontrole. Takvo zakonsko rješenje ne bi bilo nepoznato hrvatskom pravnom sustavu. Primjerice, i drugi propisi poznaju pravne presumpcije i sankcioniranje odbijanja suradnje s nadležnim tijelima. Tako se prema prometnim propisima odbijanje alkotestiranja tretira na način kao da je osoba pod utjecajem alkohola, dok se nedostavljanje podataka o osobi koja je upravljala vozilom također smatra zasebnim prekršajem. Na sličan način trebalo bi urediti i ovo područje kako bi se spriječilo izbjegavanje zakonskih obveza kroz uskraćivanje podataka i onemogućavanje nadzora. Posebno se ističe da postojeći legalni iznajmljivači ne smiju snositi teret nelojalne konkurencije i sive ekonomije, dok istovremeno uredno izvršavaju sve svoje zakonske obveze. Cilj zakona mora biti uspostava jednakih uvjeta na tržištu za sve sudionike te učinkovita zaštita proračunskih prihoda i zakonitog poslovanja.		
234.	MARIJAN MUSTAČ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 32.	Predložene odredbe članka 32. trebalo bi usmjeriti prvenstveno na učinkovito suzbijanje stvarnog ilegalnog iznajmljivanja, a osobito onog koje se posljednjih godina učestalo pojavljuje kod nekretnina u vlasništvu stranih fizičkih i pravnih osoba. Naime, prisutan je trend kupnje	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Radi povećanja učinkovitosti nadzora, ovlasti za postupanje u području neregistriranog iznajmljivanja proširuju se i na Carinsku upravu te komunalne redare uz turističku inspekciju Državnog inspektorata. Time se omogućuje veća

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			stanova, apartmana i kuća za odmor od strane stranih državljana koji nekretnine koriste svega nekoliko tjedana godišnje za vlastite potrebe, dok ih ostatak turističke sezone organizirano i kontinuirano iznajmljuju osobama iz svojih matičnih država bez registrirane djelatnosti, bez prijave gostiju te bez plaćanja poreza i drugih davanja Republici Hrvatskoj. Takva praksa predstavlja ozbiljan oblik nelojalne konkurencije legalnim iznajmljivačima koji uredno posluju, plaćaju poreze, turističku pristojbu, članarine i druga davanja te ispunjavaju sve zakonske uvjete za obavljanje djelatnosti. Istovremeno, država gubi značajne prihode, dok se legalni iznajmljivači stavljaju u neravnopravan položaj. Osim fiskalne štete, navedeni model dodatno povećava potražnju za nekretninama u turističkim područjima jer se kupnja nekretnina pretvara u investicijski model financiran ilegalnim turističkim najmom. Time se umjetno povećava tržišna vrijednost nekretnina i dodatno otežava stambeno zbrinjavanje domaćeg stanovništva, što je upravo jedan od razloga koji se navodi kao svrha predloženih izmjena zakona. Međutim, predložene odredbe pretežito pogađaju postojeće legalne domaće iznajmljivače koji posluju temeljem pravomoćnih rješenja, dok stvarni problem ilegalnog i neprijavljenog smještaja ostaje nedovoljno reguliran. Stoga bi zakonodavac trebao uspostaviti učinkovit sustav nadzora nad nekretninama u vlasništvu stranih osoba u turističkim područjima, uključujući povezivanje evidencija prijave boravka, potrošnje komunalnih usluga i poreznih evidencija, umjesto da se dodatnim ograničenjima zadire u stečena prava legalnih iznajmljivača koji već posluju sukladno zakonu.		prisutnost nadzornih tijela, bolja razmjena informacija i učinkovitije postupanje u slučajevima sumnje na nezakonito poslovanje. Osim toga, Zakonom se propisuju strože sankcije za obavljanje neregistrirane djelatnosti, uključujući zabranu daljnjeg rada, pečačenje prostora, obvezu uklanjanja oglasa te novčane kazne s izraženijim odvraćajućim učinkom. Posebna se pozornost posvećuje i sprječavanju zlouporaba instituta smještaja rodbine i prijatelja, koje se u praksi koriste za prikrivanje komercijalnog iznajmljivanja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
235.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 32.	Dodaje se novi stavak 4. koji glasi: (4) Postupak utvrđivanja postojanja neregistriranog pružanja ugostiteljskih usluga iz stavka 1. ovoga članka provodi Državni inspektorat, koji pri tome koristi objektivne pokazatelje iz stavka 2. ovoga članka te druge dostupne podatke i evidencije. Obrazloženje prijedloga: Odredbe članka 32. propisuju kriterije za utvrđivanje neregistriranog pružanja ugostiteljskih usluga, ali ne određuju jasno koje tijelo provodi postupak utvrđivanja. Budući da se radi o složenim postupcima koji uključuju prikupljanje i analizu podataka te utvrđivanje činjeničnog stanja, nužno je jasno propisati nadležnost Državnog inspektorata. Time se sprječava neujednačena praksa i izbjegava preopterećenje jedinica lokalne samouprave poslovima koji imaju obilježja inspekcijskog nadzora. Ujedno se osigurava učinkovitija i pravno sigurnija provedba zakona.	Nije prihvaćen	Nadležnost za provedbu inspekcijskog nadzora propisana je člankom 56., a nadzor provodi turistička inspekcija Državnog inspektorata, Carinska uprava i komunalni redari.
236.	MOJMIR PAVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Minimalni uvjeti za vrstu, uvjeti za kategoriju i posebni standard	Predlaže se izmjena članka 32.stavka 2.točke 1. na način da ista sada glasi: prijava ili boravak više od 8 različitih osoba tijekom kalendarske godine, osim osoba iz stavka 3.ovog članka Obrazloženje: Da bi se konačno uspješno suzbilo držanje gostiju na crno prijavljivanjem turista kao prijatelja, treba postaviti objektivan kriterij koji neće biti podložan diskrecijskim tumačenjima pa se predlaže odrediti maksimalan broj različitih osoba koje nisu članovi uže obitelji vlasnika, a smiju legalno boraviti u objektu vlasnika. Smještaj većeg broja osoba u istom objektu iznad dozvoljenog broja u kalendarskoj godini smatrao bi	Nije prihvaćen	U praksi se pokazalo da kvantitativno ograničenje broja osoba koje uz članove uže obitelji vlasnika mogu boraviti u kući ili stanu za odmora nije odgovarajući kriterij te da se lako zloupotrebljava, stoga se ukazala potreba za drugačijim rješenjem ovog pitanja na način da se propiše više kriterija koji upućuju na to da se radi o prikrivenom pružanju ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			se neregistriranim pružanjem ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.		
237.	KRISTIJAN RAČKI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 34.	Članak 21. i 29.: Zabranom kategorizacije za obrte i d.o.o. u stambenim objektima te ukidanjem statusa domaćina u zgradama izravno se guši mikropoduzetništvo. Umjesto da potičete legalno poslovanje i samozapošljavanje, vi ga penalizirate. Članak 34. i prijelazna odredba u članku 83.: Traženje 100% suglasnosti suvlasnika, i to retroaktivno za ljude koji već imaju pravomoćna rješenja, pravni je apsurd. Zbog jednog susjeda s kojim netko nije u dobrim odnosima, obitelj može izgubiti egzistenciju i investiciju od nekoliko desetaka tisuća eura. To je otvaranje vrata ucjenama i susjedskim ratovima. Članak 37.: Obvezna rekategorizacija svakih 10 godina je nepotrebno maltretiranje. Tržište i recenzije gostiju su ti koji kategoriziraju smještaj u 21. stoljeću, a ne birokrati s papirima. Pozivam zakonodavca da hitno revidira ove restriktivne mjere koje će devastirati hrvatsku srednju klasu i obiteljski proračun tisuća građana	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Ugostitelji posluju u objektima isključivo poslovne namjene, a odredba važećeg Zakona koja dopušta ugostiteljima pružanje usluga smještaja u objektima stambene namjene bila je iznimka od navedenog pravila uvedena u Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2013. godine jer su u zonama stambene namjene, tvrtke raspolagale smještajnim objektima koji su građeni za prodaju na tržištu, a koji zbog recesije i krize na tržištu nekretnina nisu bili prodani. Također, napominjemo da je tim Zakonom bilo propisano da se takva rješenja izdaju kao privremena, do izvršnosti rješenja o promjeni namjene prostora iz stambene u poslovnu, a najdulje do kraja 2016. Ovaj Nacrt prijedloga zakona na tragu je toga rješenja te ugostiteljima ostavlja dovoljan prijelazni rok od deset godina da izvrše promjenu namjene prostora. U današnjim uvjetima stambene krize javlja se potreba za zaštitom primarne stambene funkcije višestambenih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja, stoga se za ugostitelje ukida mogućnost pružanja usluga u stambenim prostorima dok se za iznajmljivače u stambenim zgradama traži suglasnost suvlasnika. Također, Zakonom je propisano da se domaćinom ne smatra iznajmljivač koji pruža navedene usluge u višestambenoj ili stambeno-poslovnoj zgradi, kako je ista definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada. Navedeno rješenje povezuje se s potrebom zaštite primarne stambene funkcije takvih zgrada te očuvanja kvalitete stanovanja. Obveza

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam u višestambenim zgradama propisana je Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), a za kojeg iz Odluke i rješenja Ustavnog suda broj U-I-411/2025 i dr. proizlazi da je u skladu s Ustavom. U svojoj odluci Ustavni sud je jasno istaknuo da pravo vlasništva nije apsolutno, već se ostvaruje uz poštovanje prava drugih suvlasnika, osobito u višestambenim zgradama koje su primarno namijenjene stanovanju. Nije riječ o 100%-tnoj suglasnosti, već o pisanoj suglasnosti dvotrećinske većine suvlasnika, uz dodatan uvjet da suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s njegovim stanom koji se namjerava koristiti za kratkoročan najam. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti,

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Riječ je o razdoblju u kojem se uobičajeno očekuju određeni tehnički zahvati, obnove ili promjene na objektima koje mogu utjecati na ispunjavanje uvjeta za dodijeljenu kategoriju, a istodobno se ne stvara pretjerano administrativno opterećenje. Mjera se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste, čime se osigurava jednakost pred zakonom i sprječava neujednačena praksa u kojoj dio subjekata dugoročno posluje bez ikakve provjere ispunjavanja standarda. Istodobno, ona predstavlja dopunu postojećem inspekcijskom nadzoru, koji se u praksi provodi najčešće na temelju zaprimljenih prijava i predstavki građana. Napominjemo da obvezna ponovna kategorizacija i obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam ne predstavlja retroaktivno zadiranje u već okončane pravne situacije, već se odnosi na pravne odnose koji su u tijeku, odnosno na kontinuirano pružanje ugostiteljskih usluga.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
238.	LJILJANA ŠKORO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Obvezna pisana suglasnost suvlasnika zgrade je apsolutno neprihvatljiva! Ljudi su uložili ozbiljan novac u pokretanje legalnog posla, nekima su stanovi pod hipotekom, da bi sada ovisili o dobroj volji susjeda. Istovremeno, sve druge djelatnosti mogu raditi neometano u zgradama (estetski zahvati, masaže, kozmetičari, stomatolozi, odvjetnici). Postoji li termin "stečeno pravo" i kakvu poruku o pravnoj sigurnosti u državi šaljete?	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Napominjemo da obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam ne predstavlja retroaktivno zadiranje u već okončane pravne situacije, već se odnosi na pravne odnose koji su u tijeku, odnosno na kontinuirano pružanje ugostiteljskih usluga.
239.	MARINA VANJAKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Ponovo diskriminacija. Zašto moj susjed može u svome stanu u stambenoj zgradi držati psa koji me budi svaku noć bez da mene pita smije li on to, a ja u svom stanu ne smijem ugostiti nikog ako mi on to ne dozvoli?! zašto on može upravljati svojom imovinom kako želi, a ja ne? zašto odvjetnik može imati ured u stanu u stambenoj zgradi bez da mene pita smije li obavljati svoju djelatnost, a ja kao iznajmljivač ne smijem ugostiti nikog ako mi on to ne dozvoli?! Država mi je dala rješenje kojim mi je dozvolila da se bavim iznajmljivanjem, i na temelju kojeg sam se zadužila u banci, a sada prebacuje na mog susjeda koji je psihički bolesnik i piroman, i koji ugrožava živote svih u zgradi da mi dozvoli daljni rad.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa.
240.	UDRUGA SPASIMO MALE OBITELJSKE IZNAJMLJIVAČE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Odredba koja uvjetuje pružanje ugostiteljskih usluga prethodnom pisanom suglasnošću suvlasnika za kratkoročni najam predstavlja jedan od najproblematičnijih elemenata prijedloga zakona. Neprihvatljivo je da se postojeći iznajmljivači prisiljavaju na prikupljanje suglasnosti suvlasnika u zgradama, tim više što je suglasnost potrebna isključivo za kratkoročni najam, a za sve druge vrste djelatnosti u istim zgradama nije. Ovakvo selektivno ograničavanje vlasnika jednake imovine i jednakih prava nije ništa drugo nego diskriminacija prema vrsti djelatnosti. Ova odredba posebno je pogubna za postojeće, zakonito registrirane iznajmljivače koji su stekli prava temeljem ranijih propisa. Retroaktivna ograničenja koja od njih zahtijevaju prikupljanje suglasnosti trećih osoba — suglasnosti koja se može	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			uskratiti bez ikakvog obrazloženja i bez pravnog lijeka — nisu samo pravno problematična, već su i protuustavna jer faktički ukidaju već postojeća zakonita rješenja o kategorizaciji. Pravo na pružanje smještaja u skladu s kategorizacijom mora biti zaštićeno za sve iznajmljivače koji su zakonito stekli dozvolu. Zakon mora uređivati tehničke i sigurnosne uvjete zaštite gosta i zajednice, a ne prepuštati pravo na rad i opstanak jednog zakonitog vlasnika u ruke drugog suvlasnika. Tražimo brisanje ili temeljitu izmjenu ove odredbe tako da se suglasnost ne može zahtijevati retroaktivno od postojećih iznajmljivača, te da se uvede jasna i objektivna procedura s pravom žalbe za sve buduće slučajeve.		ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Napominjemo da obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam ne predstavlja retroaktivno zadiranje u već okončane pravne situacije, već se odnosi na pravne odnose koji su u tijeku, odnosno na kontinuirano pružanje ugostiteljskih usluga.
241.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Opći komentar uz članak 35. st.1. t.1. – u tekstu nedostaje studio apartman, a u st.3. suženo za suglasnost (nije više član obitelji - nije predviđena suglasnost roditelja, što će u praksi dovesti do niza problema, istovremeno nije opravdano da dijete može roditelju dati suglasnost, a obratno ne) Predlaže se dodavanje riječi roditelj ili korištenje definicije članova uže obitelji iz članka 32. stavak 3. prijedloga	Djelomično prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. U članku 35. stavku 2. točki 1. dodat će se i studio apartman. Intencija odredbe članka 35. stavka 3. je suziti krug osoba koje mogu pružati usluge u domaćinstvu u nekretnini člana obitelji uz njegovu suglasnost kako bi se spriječile zloporabe ove odredbe. Odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisano je da se ona obavlja od strane ugostitelja (trgovačkih društava i obrta), a pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu od strane fizičkih osoba (građana) je već samo po sebi iznimka od navedenog pravila. Nadalje, osnovni uvjet za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu je da je nekretnina u kojoj se pružaju usluga smještaja u vlasništvu iznajmljivača. Dodatna iznimka od navedenog pravila je da vlasnik nekretnine može određenim članovima obitelji dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu u nekretnini u svom vlasništvu. Praćenjem primjene navedenih odredbi

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					u praksi uočena je potreba smanjenja kruga članova obitelji kojima vlasnik može dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu radi sprječavanja zloupotreba ove odredbe. Naime, uočeno je da roditelji daju suglasnost djeci za iznajmljivanje dijela svojih nekretnina kako ne bi dosegli maksimalne kapacitete u kojima iznajmljivač može pružati usluge ili kako bi izbjegli porezne obveze u slučaju prelaska praga za ulazak u sustav PDV-a. Slijedom odredbi ovog zakonskog prijedloga, djeca će moći pružati usluge u domaćinstvu u nekretninama roditelja samo u slučaju prijenosa vlasništva kroz npr. ugovor o darovanju, ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ili ugovor o ustupu i raspodjeli imovine za života.
242.	ZVONKO KUTLEŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Protivim se članku 35., stavka 2, točke 4 kojom se za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu uvodi obveza prethodne pisane suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam. Svi u zgradi, bilo da su vlasnici stanari, podstanari, digitalni nomadi koji borave više mjeseci, studenti, strani radnici ili kratkoročni najam turista - svi trebaju jednako poštivati kućni red. Studenti mogu tulumariti do mile volje, podstanara ne možeš izbaciti ni ako ne plaća režije ni najamninu i sad je par turista u studio apartmanu problem? Ovo samo unosi razdor među susjedima.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma.
243.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	U članku 35. koji govori o uvjetima koje mora ispunjavati iznajmljivač smatramo nužnim odredbu uskladiti s Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada te općenito s proklamiranim politikama Vlade Republike Hrvatske usmjerenim na suzbijanje rentijerstva odnosno kratkotrajnog najma posebice u višestambenim zgradama, za koje je pojeve opravdano ukazano da ugrožavaju turizam u cjelini. Pored toga predlažemo dopunu ovog članka u kontekstu većeg utjecaja jedinica lokalne samouprave ne samo na ukupan broj ugostiteljskih objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja, već i na vrstu nekretnine u kojoj se te usluge pružaju ili bi se trebale pružati i to višestambene i stambeno-poslovne zgrade sve u cilju onemogućavanja daljeg rasta „rentijerstva“ kao neželjenog oblika turizma kao i da se ova odredba uskladi s odredbom članka 39. ovog prijedloga Zakona. Stoga predlažemo dopunu članka 35. na način da se iza stavka 5. dodaju stavci 6. i 7. koji glase „(6) Pored uvjeta iz stavka 2. ovog članka, za objekte u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, rješenje o odobrenju izdaje se uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: da postoji pisana suglasnost dvotrećinske većine suvlasnika zgrade, pri čemu suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Uvjet za izdavanje rješenja koji se odnosi na obvezu pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam usklađen je sa Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Prema Zakonu o turizmu (NN 156/23) predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave mogu donijeti odluke o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave na temelju izračuna prihvatnih kapaciteta, a člankom 39. ovog Nacrta prijedloga zakona propisana je obveza nadležnih upravnih tijela da prilikom izdavanja rješenja postupaju sukladno tim odlukama.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			njegovim stanom koji se namjerava koristiti za kratkoročan najam 2. da postoji pisana suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u takvoj zgradi, temeljena na planu upravljanja destinacijom i studiji nosivosti turističkih kapaciteta. (7) Rješenje o odobrenju iz stavka 2. ovog članka, izdaje se uzimajući u obzir odluku predstavničkog tijela jedinica lokalne samouprave iz članka 26. ovog Zakona.“		
244.	UDRUGA GRADOVA U REPUBLICI HRVATSKO J	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Nastavno na ovaj članak smatramo nužnim odredbu istog uskladiti s Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada te općenito s proklamiranim politikama Vlade Republike Hrvatske usmjerenim na kratkotrajni najam posebice u višestambenim zgradama. Pored toga predlažemo dopunu ovog članka u kontekstu većeg utjecaja jedinica lokalne samouprave ne samo na ukupan broj ugostiteljskih objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja , već i na vrstu nekretnine u kojoj se te usluge pružaju ili bi se trebale pružati i to višestambene i stambeno-poslovne zgrade sve u cilju onemogućavanja daljeg rasta neželjenog oblika turizma kao i da se ova odredba uskladi s odredbom članka 39. ovog prijedloga Zakona. Stoga predlažemo dopunu članka 35. na način da se iza stavka 5. dodaju stavci 6. i 7. koji glase (6) Pored uvjeta iz stavka 2. ovog članka, za objekte u višestambenoj i stambeno-poslovnoj zgradi kako je definirana propisom kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, rješenje o odobrenju izdaje se uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da postoji pisana suglasnost dvotrećinske	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.Uvjet za izdavanje rješenja koji se odnosi na obvezu pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam usklađen je sa Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Prema Zakonu o turizmu (NN 156/23) predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave mogu donijeti odluke o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave na temelju izračuna prihvatnih kapaciteta, a člankom 39. ovog Nacrta prijedloga zakona propisana je obveza nadležnih upravnih tijela da prilikom izdavanja rješenja postupaju sukladno tim odlukama.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			većine suvlasnika zgrade, pri čemu suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s njegovim stanom koji se namjerava koristiti za kratkoročan najam 2. da postoji pisana suglasnost izvršnog tijela jedinice lokalne samouprave za obavljanje ugostiteljske djelatnosti u takvoj zgradi. (7) Rješenje o odobrenju iz stavka 2. ovog članka, izdaje se uzimajući u obzir odluke predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave iz članka 39. ovog Zakona.		
245.	MARILYN MILIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	S obzirom da još nisu završeni svi postupci ozakonjenja nezakonito izgrađenih zgrada a da je Zakonom o izmjeni i dopuni Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama („Narodne novine“ broj: 48/26) ukinut rok za podnošenje zahtjeva za ozakonjenje nezakonito izgrađenih zgrada predlaže se definirati izdavanje privremenih rješenja kako je bilo definirano u važećem Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je mogućnost izdavanja novih privremenih rješenja ukinuta izmjenama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2024. godine (NN 152/24), a do tada je rok važenja privremenih rješenja višestruko produljivan. Važeća privremena rješenja važe do kraja prosinca 2026. godine, a iznajmljivači kojima rješenja prestanu važiti moći će ishoditi nova rješenja nakon što legaliziraju objekte u kojima pružaju usluge.
246.	DAVID KUŽNINI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Članak 35. stavak 2. točka 4. - obveza prethodne pisane suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam. Ovakvo ograničenje ne postoji dovoljno jasno, logično niti životno opravdanje, a isto nije uvjerljivo obrazloženo niti u razlozima donošenja zakona. Nije jasno zbog čega bi upravo kratkoročni turistički najam bio posebno ograničen u odnosu na druge djelatnosti i oblike korištenja stanova u višestambenim zgradama. Stan služi za boravak ljudi, a kratkoročni najam predstavlja upravo korištenje stana u njegovoj osnovnoj funkciji – za smještaj i boravak osoba. Istovremeno se u stambenim zgradama mogu obavljati različite druge djelatnosti poput	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam u višestambenim zgradama propisana je Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), a za kojeg iz Odluke i rješenja Ustavnog suda broj U-I-411/2025 i dr. proizlazi da je u skladu s Ustavom. U svojoj odluci Ustavni sud je jasno istaknuo da pravo vlasništva nije apsolutno, već se ostvaruje uz poštovanje prava drugih suvlasnika, osobito u višestambenim zgradama koje su primarno namijenjene stanovanju. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			odvjetničkih ureda, knjigovodstvenih servisa, ordinacija, salona ili drugih poslovnih prostora koji često stvaraju znatno veću dnevnu fluktuaciju ljudi od jednog apartmana u kojem borave isključivo gosti koji su u njemu smješteni. Ne postoji logično niti razmjerno opravdanje da etažni vlasnik za legalno korištenje vlastitog stana mora tražiti suglasnost drugih suvlasnika, dok za niz drugih djelatnosti i oblika korištenja prostora takva suglasnost nije potrebna. Posebno smatram problematičnim retroaktivno zadiranje u stečena prava postojećih registriranih iznajmljivača koji su legalno ishodili rješenja temeljem ranije važećih propisa te pritom ulagali značajna sredstva u adaptaciju i uređenje nekretnina, često uz kreditna zaduženja. Predložena odredba dodatno otvara prostor arbitrarnosti, međususjedskim pritiscima i mogućim zlouporabama, budući da mogućnost obavljanja legalne djelatnosti postaje ovisna o volji drugih suvlasnika, čak i u situacijama kada ne postoje stvarni problemi u suživotu ili narušavanju kućnog reda. Nije jasno kakvu bi pravnu zaštitu imao vlasnik stana u situacijama kada se suglasnost uskraćuje iz osobnih razloga, međususjedskih odnosa ili eventualnih neprimjerenih zahtjeva koji nemaju veze sa stvarnim korištenjem nekretnine. Članak 35. stavak 3. - predložena odredba nepotpuna i životno nelogična ako je intencija zakonodavca omogućiti pružanje ugostiteljskih usluga unutar užeg obiteljskog kruga. Uz bračnog odnosno izvanbračnog druga, životnog partnera i djecu, svakako bi trebalo obuhvatiti i roditelje te braću i sestre, budući da su upravo takvi obiteljski odnosi vrlo česti u stvarnim		da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisano je da se ona obavlja od strane ugostitelja (trgovačkih društava i obrta), a pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu od strane fizičkih osoba (građana) je već samo po sebi iznimka od navedenog pravila. Nadalje, osnovni uvjet za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu je da je nekretnina u kojoj se pružaju usluga smještaja u vlasništvu iznajmljivača. Dodatna iznimka od navedenog pravila je da vlasnik nekretnine može određenim članovima obitelji dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu u nekretnini u svom vlasništvu. Praćenjem primjene navedenih odredbi u praksi uočena je potreba smanjenja kruga članova obitelji kojima vlasnik može dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu radi sprječavanja zloupotreba ove odredbe. Naime, uočeno je da roditelji daju suglasnost djeci za iznajmljivanje dijela svojih nekretnina kako ne bi dosegli maksimalne kapacitete u kojima iznajmljivač može pružati usluge ili kako bi izbjegli porezne obveze u slučaju prelaska praga za ulazak u sustav PDV-a. Slijedom odredbi ovog zakonskog prijedloga, djeca će moći pružati usluge u domaćinstvu u nekretninama roditelja samo u slučaju prijenosa vlasništva kroz npr. ugovor o darovanju, ugovor o

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			životnim i vlasničkim situacijama u Republici Hrvatskoj. U praksi su nekretnine često u vlasništvu roditelja ili među članovima uže obitelji postoji suvlasništvo i međusobno korištenje nekretnina, pa nije jasno zbog čega bi upravo roditelji, braća i sestre bili isključeni iz ove mogućnosti. Dodatno, brojni hrvatski propisi pojam uže obitelji definiraju znatno šire. Primjerice, Zakon o radu pod članovima uže obitelji podrazumijeva i braću i sestre, što potvrđuje da bi i ova odredba, radi pravne logike i životne realnosti, trebala obuhvatiti širi krug najužih članova obitelji. Protivim se predloženoj odredbi prema kojoj iznajmljivač te članovi njegove obitelji nakon odjave pružanja ugostiteljskih usluga u istom objektu novo rješenje mogu ishoditi tek nakon proteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja. Članak 35. stavak 4. Smatram da ovakvo ograničenje nema jasno niti razumno obrazloženje te predstavlja nepotrebno ograničavanje prava građana na legalno obavljanje djelatnosti i korištenje vlastite imovine. Nije jasan legitiman cilj koji se nastoji postići zabranom izdavanja novog rješenja na razdoblje od godinu dana u situaciji kada je djelatnost uredno objavljena. Posebno nije jasno zbog čega bi se takva zabrana odnosila i na članove obitelji. U praksi mogu postojati brojne životne i poslovne situacije zbog kojih dolazi do privremene odjave djelatnosti – zdravstveni razlozi, obiteljske okolnosti, renovacija objekta, promjena načina poslovanja, nasljeđivanje, prijenos unutar obitelji i slično. Nije opravdano da		dosmrtnom uzdržavanju ili ugovor o ustupu i raspodjeli imovine za života. Česte prijave i odjave rješenja o odobrenju, primarno su motivirane izbjegavanjem poreznih davanja i generiraju značajan i nepotreban pritisak na županijske urede. Takvo administrativno opterećenje usporava rad ureda, troši resurse i smanjuje učinkovitost javne uprave u obavljanju drugih ključnih zadataka.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			građani zbog takvih okolnosti godinu dana budu onemogućeni legalno pružati usluge u vlastitoj nekretnini. Smatram da ovakva odredba nepotrebno stvara pravnu i poslovnu nesigurnost te ostavlja dojam administrativnog destimuliranja legalnog privatnog smještaja bez jasno obrazložene svrhe i stvarnog javnog interesa.		
247.	TURIST, OBRT ZA TURIZAM I USLUGE, VL. TONI BAKOTA, KUPREŠKA 13, SPLIT	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Ovaj članak st.2. t.4 kao i članak 83. predstavljaju izravan udar na pravnu sigurnost i stečena prava građana, što je ustavno upitno. Kao agencija, surađujemo s brojnim obiteljima koje su podignule dugoročne kredite i uložile desetke tisuća eura u uređenje apartmana u zgradama, u potpunosti u skladu s tada važećim zakonima Republike Hrvatske. Uvođenje obveze prikupljanja suglasnosti suvlasnika retroaktivno za postojeće objekte, pod prijetnjom gubitka dozvole nakon 3 godine, dovest će do ekonomske propasti tisuća obitelji, nemogućnosti otplate kredita i masovnog gašenja legalnog smještaja. To će izazvati lančanu reakciju: agencije će izgubiti značajan dio kapaciteta, past će prihodi od provizija, a posljedično i uplate u državni proračun. Međuljudski odnosi u zgradama i susjedski jal ne smiju biti zakonska osnova za oduzimanje nečijeg legalnog posla i imovine. Predlažem da se obveza suglasnosti suvlasnika (i to isključivo u postotku od 51%, a ne 100%) primjenjuje isključivo na	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Nije riječ o 100%-tnoj suglasnosti, već o pisanoj suglasnosti dvotrećinske većine suvlasnika, uz dodatan uvjet da suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s njegovim stanom koji se namjerava koristiti za kratkoročan najam. Obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam ne predstavlja retroaktivno zadiranje u već okončane pravne situacije, već se odnosi na pravne odnose koji su u tijeku, odnosno na kontinuirano pružanje ugostiteljskih usluga.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			potpuno nove zahtjeve za kategorizaciju, dok se postojeća rješenja moraju trajno zaštititi pod načelom stečenih prava.		
248.	VESNA ŠPORČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Protivim se članku 35., stavka 2, točke 4 kojom se za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu uvodi obveza prethodne pisane suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam. Smatram da se navedenom odredbom zadire u stečena prava postojećih registriranih iznajmljivača koji su legalno ishodili rješenja temeljem ranije važećih propisa te izvršili značajna ulaganja u svoje nekretnine. Navedena odredba stvara pravnu nesigurnost i mogućnost zlouporabe i predstavlja ograničenje prava vlasništva građana koji već godinama zakonito posluju i uredno podmiruju sve svoje obaveze. Predlažem izuzeće postojećih registriranih iznajmljivača od obveze pribavljanja naknadne suglasnosti suvlasnika te zabranu retroaktivne primjene ove odredbe.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam ne predstavlja retroaktivno zadiranje u već okončane pravne situacije, već se odnosi na pravne odnose koji su u tijeku, odnosno na kontinuirano pružanje ugostiteljskih usluga.
249.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Smatram da je uvjet prethodne pisane suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam iz članka 35. stavka 2. točke 4. previše restriktivan i da nedovoljno razlikuje uredne privatne iznajmljivače od stvarno problematičnih slučajeva kratkoročnog najma. Predloženo rješenje omogućuje da pravo legalnog obavljanja djelatnosti u velikoj mjeri ovisi o volji drugih suvlasnika, neovisno o tome postoji li stvarno narušavanje kvalitete života u zgradi ili ne. Osobno sam registrirani privatni iznajmljivač i predstavnica suvlasnika zgrade te iz iskustva mogu potvrditi da kratkoročni najam ne mora nužno predstavljati problem za	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Nije riječ o 100%-tnoj suglasnosti, već o pisanoj suglasnosti dvotrećinske većine suvlasnika, uz dodatan uvjet da suglasnost obvezno moraju dati i svi suvlasnici te zgrade čiji zidovi, podovi ili stropovi graniče s njegovim stanom koji se namjerava koristiti za kratkoročan najam. Česte prijave i odjave rješenja o odobrenju, primarno su motivirane izbjegavanjem poreznih davanja i generiraju značajan i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			suživot ako domaćin odgovorno vodi brigu o gostima, kućnom redu i zajedničkim prostorima. Smatram da bi zakon trebao jasnije razlikovati: uredne domaćine bez pritužbi, od objekata kod kojih postoje stvarni problemi poput buke, učestalih prijava i narušavanja kućnog reda. Također smatram da odredba iz stavka 4., prema kojoj se nakon odjave djelatnosti novo rješenje u istom objektu može ishoditi tek nakon proteka godine dana, nije dovoljno obrazložena niti razmjerna mogućim životnim i poslovnim situacijama zbog kojih može doći do privremenog prestanka obavljanja djelatnosti. Predlažem fleksibilniji i razmjerniji pristup koji bi više uvažavao stvarno stanje suživota i kvalitetu poslovanja, umjesto općih ograničenja za sve iznajmljivače.		nepotreban pritisak na županijske urede. Takvo administrativno opterećenje usporava rad ureda, troši resurse i smanjuje učinkovitost javne uprave u obavljanju drugih ključnih zadataka.
250.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Predložene odredbe članka 35. Nacrta prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti otvaraju niz ozbiljnih ustavnopravnih i praktičnih pitanja te stvaraju pravnu nesigurnost za postojeće i buduće iznajmljivače. Prije svega, potpuno je nejasno i pravno neopravdano ponovno dokazivanje zakonitosti i legalnosti objekta prilikom rekategorizacije ili ponovnog ishoda rješenja, osobito za objekte za koje je navedeno već jednom pravomoćno utvrđeno u upravnom postupku. Naime, u trenutku prvog ishoda rješenja nadležno upravno tijelo već je utvrdilo da objekt ispunjava uvjete sukladno propisima o gradnji i prostornom uređenju. Ponovno dokazivanje istih činjenica predstavlja nepotrebno administrativno opterećenje, protivno načelu pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja stranaka koje su stekle određena prava temeljem	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pravomoćnih upravnih akata. Time se dovodi u pitanje stabilnost pravnog poretka i povjerenje građana u pravomoćne odluke države. Nadalje, predložena odredba prema kojoj iznajmljivač mora biti vlasnik objekta nema razumno ni ustavnopravno opravdanje. U praksi vrlo često članovi obitelji pružaju ugostiteljske usluge temeljem suglasnosti vlasnika, ugovora o korištenju, prava plodouživanja ili drugih valjanih pravnih osnova. Ograničavanje mogućnosti obavljanja djelatnosti isključivo na vlasnika nekretnine predstavlja pretjerano i nerazmjerno zadiranje u pravo vlasništva i slobodu poduzetništva zajamčene Ustavom Republike Hrvatske. Posebno je sporno što se time onemogućava dugogodišnja praksa obiteljskog iznajmljivanja koja je uobičajena i društveno prihvatljiva. Osobito je problematična odredba kojom se uvodi obveza prethodne pisane suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam. Pravo vlasništva prema članku 48. Ustava Republike Hrvatske predstavlja jedno od temeljnih ustavnih prava, a ograničiti se može samo iznimno, uz postojanje legitimnog cilja i uz poštivanje načela razmjernosti. Predložena mjera predstavlja prekomjerno ograničenje prava vlasnika posebnog dijela nekretnine da koristi svoju imovinu. Posebno se ističe da se obavljanje ugostiteljske djelatnosti u domaćinstvu već regulira nizom propisa koji uređuju javni red, buku, kućni red, komunalni red i zaštitu prava drugih suvlasnika. Stoga nije jasno zbog čega bi se unaprijed i blanketno uvodila obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika kao uvjet za ostvarivanje zakonom dopuštene djelatnosti. Takvo rješenje u praksi može dovesti do arbitrarnog uskraćivanja prava		se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Riječ je o razdoblju u kojem se uobičajeno očekuju određeni tehnički zahvati, obnove ili promjene na objektima koje mogu utjecati na ispunjavanje uvjeta za dodijeljenu kategoriju, a istodobno se ne stvara pretjerano administrativno opterećenje. Mjera se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste, čime se osigurava jednakost pred zakonom i sprječava neujednačena praksa u kojoj dio subjekata dugoročno posluje bez ikakve provjere ispunjavanja standarda. Istodobno, ona predstavlja dopunu postojećem inspekcijskom nadzoru, koji se u praksi provodi najčešće na temelju zaprimljenih prijava i predstavki građana. Obvezna ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina predstavlja preventivnu, razmjernu i dugoročnu mjeru usmjerenu na osiguravanje stvarne

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			vlasnicima stanova, ovisno o volji drugih suvlasnika, bez jasnih kriterija i bez učinkovitog pravnog mehanizma zaštite. Time se stvara pravna nesigurnost i mogućnost zlorabe prava od strane pojedinih suvlasnika. Također je izrazito sporna odredba prema kojoj iznajmljivač ne smije imati dospjela nepodmirena dugovanja po osnovi turističke pristojbe kako bi mogao ishoditi ili zadržati odobrenje za obavljanje djelatnosti. Takav uvjet nije u skladu s temeljnim načelima pravnog poretka jer postoje posebni zakoni i mehanizmi prisilne naplate javnih davanja, uključujući porezne i druge obveze. U pravnom sustavu Republike Hrvatske ne postoji opće pravilo prema kojem osoba gubi pravo na obavljanje djelatnosti ili pravo na registraciju djelatnosti zbog postojanja poreznog ili drugog javnog duga. Naime, prisilna naplata poreza i drugih javnih davanja uređena je posebnim propisima, prvenstveno Općim poreznim zakonom i Ovršnim zakonom, koji predviđaju čitav niz instrumenata naplate, uključujući ovrhu, blokadu računa, obročnu otplatu i osiguranje tražbina države. Stoga je dodatno uvjetovanje prava na obavljanje djelatnosti nepostojanjem duga nerazmjerno, diskriminatorno i protivno načelu jednakosti poduzetnika pred zakonom. Posebno se ističe da se usporediv uvjet ne propisuje za brojne druge djelatnosti i poduzetnike, iako i oni mogu imati porezna ili druga javna dugovanja. Time se iznajmljivači stavljaju u neravnopravan položaj u odnosu na druge gospodarske subjekte bez objektivnog i razumnog opravdanja, što otvara pitanje sukladnosti s člankom 14. Ustava Republike Hrvatske kojim je zajamčena jednakost svih pred zakonom.		usklađenosti rješenja sa stanjem na terenu, podizanje ukupne kvalitete smještajne ponude i zaštitu korisnika usluga.Odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisano je da se ona obavlja od strane ugostitelja (trgovačkih društava i obrta), a pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu od strane fizičkih osoba (građana) je već samo po sebi iznimka od navedenog pravila. Nadalje, osnovni uvjet za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu je da je nekretnina u kojoj se pružaju usluga smještaja u vlasništvu iznajmljivača. Dodatna iznimka od navedenog pravila je da vlasnik nekretnine može određenim članovima obitelji dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu u nekretnini u svom vlasništvu. Praćenjem primjene navedenih odredbi u praksi uočena je potreba smanjenja kruga članova obitelji kojima vlasnik može dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu radi sprječavanja zlorabe ove odredbe. Naime, uočeno je da roditelji daju suglasnost djeci za iznajmljivanje dijela svojih nekretnina kako ne bi dosegli maksimalne kapacitete u kojima iznajmljivač može pružati usluge ili kako bi izbjegli porezne obveze u slučaju prelaska praga za ulazak u sustav PDV-a. Slijedom odredbi ovog zakonskog prijedloga, djeca će moći pružati usluge u domaćinstvu u nekretninama roditelja samo u slučaju prijenosa vlasništva kroz npr. ugovor o darovanju, ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ili ugovor o ustupu i raspodjeli imovine za života.Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Slijedom svega navedenoga, predložene odredbe potrebno je dodatno preispitati i uskladiti s temeljnim ustavnim načelima pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja, razmjernosti, zaštite prava vlasništva i jednakosti pred zakonom.		upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Turistička pristojba predstavlja specifično javno davanje koje je neposredno vezano uz obavljanje turističke djelatnosti, te je opravdano da se ispunjavanje te obveze uzme u obzir prilikom odlučivanja o izdavanju ili zadržavanju odobrenja za njezino obavljanje. Ovakav uvjet nije opće prirode (poput svih poreznih dugovanja), već se odnosi isključivo na obveze koje proizlaze iz same djelatnosti za koju se traži odobrenje. Nadalje, postojanje mehanizama prisilne naplate (Opći porezni zakon, Ovršni zakon i dr.) ne isključuje mogućnost propisivanja dodatnih administrativnih uvjeta za obavljanje pojedine djelatnosti, osobito kada je riječ o sektorskim propisima.
251.	TOMISLAV BRNJAS	PRIJEDLOG ZAKONA O	Protivim se odredbi članka 35. stavka 2. točke 4. kojom se za pružanje ugostiteljskih	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obveza pribavljanja suglasnosti za

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	usluga u domaćinstvu uvodi obveza prethodne pisane suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam. Smatram da se navedenom odredbom zadire u stečena prava postojećih registriranih iznajmljivača koji su legalno ishodili rješenja temeljem ranije važećih propisa te izvršili značajna ulaganja u svoje nekretnine. Posebno ističem problem starijih višestambenih zgrada koje nisu etažirane ili imaju neriješene imovinsko-pravne odnose, gdje bi pojedini suvlasnici mogli arbitrarnim odbijanjem suglasnosti onemogućavati zakonito korištenje privatne imovine drugih vlasnika. Predložena odredba stvara pravnu nesigurnost i mogućnost zlouporabe te predstavlja nerazmjerno ograničenje prava vlasništva i legitimnih očekivanja građana koji već godinama zakonito posluju i uredno podmiruju porezne i druge obveze. Predlažem izuzeće postojećih registriranih iznajmljivača od obveze pribavljanja naknadne suglasnosti suvlasnika te zabranu retroaktivne primjene ove odredbe.		kratkoročni najam u višestambenim zgradama propisana je Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), a Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti se usklađuje s njegovim odredbama.
252.	MARIN VANJAKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Uložena sva ušteđevina i kupnja stana za kratkorocno iznajmljivanje jer je država to dopuštala, a sada bi retroaktivno ukinula?!	Nije prihvaćen	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar.
253.	NATAŠA VUKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Članak 35. stavka (2), točka 4. ne poštuje Europsku Direktivu o uslugama (2006/123/EZ) koja određuje da uvjeti za izdavanje dozvola moraju biti objektivni, transparentni i predvidljivi. Uvjetovanje dozvole za rad suglasnošću suvlasnika uvodi element arbitrarnosti, jer odluka o obavljanju djelatnosti ne ovisi o ispunjavanju stručnih uvjeta, već o volji trećih osoba koja ne mora biti obrazložena niti objektivna. Povređuje prava vlasništva (Europsku konvenciju o ljudskim pravima) jer	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam u višestambenim zgradama propisana je Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), a Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti se usklađuje s njegovim odredbama.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ograničava pravo vlasnika da svoju nekretninu koristi za legalnu gospodarsku djelatnost putem odluke trećih osoba i tako zadire u samu bit prava vlasništva. Povređuje načela proporcionalnosti donošenja Zakonske odredbe jer se cilj Zakonodavca o zaštiti stanovanja može postići blažim mjerama (nadzorom buke, strožim sankcijama za kršenje kućnog reda). Nametanje 'veta' suvlasnika je najrepresivnija moguća mjera koja onemogućuje slobodu pružanja usluga zajamčenu Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (ing. Treaty on the Functioning of the European Union). Stvara pravnu nesigurnost jer potiče međususjedsku netrpeljivost i otvara prostor za ucjene i korupciju unutar stambenih zajednica, što je suprotno načelu vladavine prava. Zakon o upravljanju zgradama ne može biti pravna osnova za ograničavanje prava na rad u ugostiteljstvu, jer arhitektonska definicija zgrade ne smije suspendirati stečena prava iznajmljivača i slobodu pružanja usluga. Predlaže se brisanje stavke (2). točke 4. iz članka 35. Država treba regulirati djelatnost kroz inspekcijski nadzor i jasne standarde kvalitete, a ne prebacivati regulatornu odgovornost na sugrađane i tako suspendirati pravo na rad i poštivanje prava vlasništva.		
254.	KATJA JAVOR	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Predlažem da se članak 35. stavak 2. točka 4. u potpunosti ukloni. Smatram da nije opravdano praviti razliku između apartmana smještenih u stambenim zgradama i onih u obiteljskim kućama ili kućama za odmor, budući da kvaliteta usluge, profesionalnost iznajmljivača i pristup gostu ne ovise o vrsti objekta u kojem se smještaj nalazi.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam u višestambenim zgradama propisana je Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), a Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti se usklađuje s njegovim odredbama.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Uvođenjem obveze pribavljanja pisane suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam, sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgrada, stvara se dojam neravnopravnog položaja i diskriminacije prema malim privatnim iznajmljivačima koji posluju u stanovima unutar zgrada. Takvi iznajmljivači aktivno sudjeluju u turističkoj ponudi destinacije, uredno podmiruju svoje zakonske obveze te značajno doprinose lokalnom gospodarstvu i razvoju turizma. Svaka zgrada ima kućni red te se njega svi moraju pridržavati. Smatram da bi zakonski okvir trebao osigurati jednake uvjete poslovanja za sve legalne iznajmljivače, neovisno o tipu objekta u kojem pružaju uslugu smještaja.		
255.	CAROLINE BOŽANIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Snažno se protivim prijedlogu obveznog pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama. Stan koji iznajmljujem privatno je vlasništvo moje obitelji i ne radi se o poslovnom subjektu niti o velikom komercijalnom projektu. Smatram da se privatne iznajmljivače ne bi trebalo izjednačavati s velikim investitorima ili tvrtkama koje upravljaju većim brojem nekretnina. Osobno dočekujem svoje goste i u kontaktu sam s njima, jednako kao što to može biti slučaj kod vlasnika kuća za odmor. Odgovorno upravljam smještajem i vodim računa o redu, sigurnosti i kvaliteti boravka gostiju. Također smatram diskriminatornim da vlasnici kuća mogu nastaviti obavljati kratkoročni najam bez ovakvih ograničenja, dok bi vlasnici apartmana u	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam u višestambenim zgradama propisana je Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), a Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti se usklađuje s njegovim odredbama.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zgradama bili stavljeni u nepovoljniji položaj. U praksi mnogi vlasnici kuća također ne žive u tim objektima te često koriste agencije za rezervacije i komunikaciju s gostima, pa razlika između kuća i apartmana nije opravdana na način kako je predloženo. Predložene mjere nerazmjerno pogađaju male obiteljske iznajmljivače koji legalno posluju i godinama doprinose turizmu i lokalnom gospodarstvu.		
256.	STEVO ŽUFIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Obvezna suglasnost suvlasnika Predlaže se potpuno brisanje obveze pribavljanja suglasnosti suvlasnika za pružanje usluga kratkoročnog turističkog najma u stanovima. Stan služi za boravak ljudi i turistički najam predstavlja oblik stanovanja odnosno korištenja stana u njegovoj osnovnoj funkciji. Ne postoji opravdan razlog da se upravo turistički najam posebno ograničava, dok se druge poslovne djelatnosti u stanovima mogu obavljati bez takvih suglasnosti. Ovakva odredba ozbiljno zadire u pravo vlasništva, stvara pravnu nesigurnost i otvara prostor za ucjene, sukobe među suvlasnicima i arbitrarnost. Posebno je neprihvatljivo retroaktivno djelovanje ove odredbe na postojeće legalne iznajmljivače koji su ulagali sredstva temeljem ranije važećih propisa. Apsurd je da se u stambenoj zgradi može obavljati djelatnost frizeraja, odvjetničkog ureda, knjigovodstveni servis ili neka druga funkcija koja nije boravak osoba a da se iznajmljivanje koje je boravak osoba u stanu zašto je namijenjen vezuje za suglasnost drugih stanara.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Obveza pribavljanja suglasnosti za kratkoročni najam u višestambenim zgradama propisana je Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24), a za kojeg iz Odluke i rješenja Ustavnog suda broj U-I-411/2025 i dr. proizlazi da je u skladu s Ustavom. U svojoj odluci Ustavni sud je jasno istaknuo da pravo vlasništva nije apsolutno, već se ostvaruje uz poštovanje prava drugih suvlasnika, osobito u višestambenim zgradama koje su primarno namijenjene stanovanju. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti.
257.	MARIO KLARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Prijedlog da se u članak 35. stavak 3., nakon riječi "životnog partnera" stavi zarez i riječ "roditelja".	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		Članak 35.	Prijedlog da se članak 35. stavak 2, točka 4. u potpunosti ukloni. Potreba ishođenja pisane suglasnosti u višestambenoj zgradi je nepravедna, diskriminirajuća i neustavna te za cilj ima potpuno uništenje malih iznajmljivača koji svoje apartmane imaju u istima kako bi se napravilo "mjesta" za krupni kapital koji žari i pali našom zemljom. Rezultat potrebe prikupljanja suglasnosti će biti i uvođenje nemira i sukoba u zajednicu, svađe, ucjene i reket, čemu smo već mogli svjedočiti. Pisane suglasnosti treba pod hitno ukinuti kako bi se počela ispravljati šteta učinjena istima. Navedenim suglasnostima se građanima dala moć da odlučuju o tuđim sudbinama, a često se ta odgovornost ne shvaća ozbiljno i na ispravan način, te se zloupotrebljava čemu sam i osobno bio izložen. To je nedopustivo!		višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Ustavni sud je također utvrdio da propisana

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima. Nadalje, vezano uz prijedlog proširenja kruga osoba kojima vlasnik može dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, napominjemo da je intencija odredbe suziti krug osoba koje mogu pružati usluge u domaćinstvu u nekretnini člana obitelji uz njegovu suglasnost kako bi se spriječile zlouporabe ove odredbe. Odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisano je da se ona obavlja od strane ugostitelja (trgovačkih društava i obrta), a pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu od strane fizičkih osoba (građana) je već samo po sebi iznimka od navedenog pravila. Nadalje, osnovni uvjet za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu je da je nekretnina u kojoj se pružaju usluga smještaja u vlasništvu iznajmljivača. Dodatna iznimka od navedenog pravila je da vlasnik nekretnine može određenim članovima obitelji dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu u nekretnini u svom vlasništvu. Praćenjem primjene navedenih odredbi u praksi uočena je potreba smanjenja kruga članova obitelji kojima vlasnik može dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu radi sprječavanja zloupotreba ove odredbe. Naime, uočeno je da roditelji daju suglasnost djeci za iznajmljivanje dijela svojih

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					nekretnina kako ne bi dosegli maksimalne kapacitete u kojima iznajmljivač može pružati usluge ili kako bi izbjegli porezne obveze u slučaju prelaska praga za ulazak u sustav PDV-a. Slijedom odredbi ovog zakonskog prijedloga, djeca će moći pružati usluge u domaćinstvu u nekretninama roditelja samo u slučaju prijenosa vlasništva kroz npr. ugovor o darovanju, ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ili ugovor o ustupu i raspodjeli imovine za života.
258.	IVAN TOŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Stavak 2, točka 4: Predlaže se ukidanje obveze pribavljanja suglasnosti za nova i postojeća odobrenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu za objekte u višestambenim zgradama. Radi se o ograničavanju prava na slobodno raspolaganje vlastitom nekretninom jer ta sloboda izravno ovisi o volji trećih strana (susjeda), te o nejednakom tretmanu u odnosu na druge djelatnosti, jer se ostale gospodarske djelatnosti mogu obavljati u objektima stambene namjene, tj. u stanovima u višestambenoj zgradi bez suglasnosti susjeda (javni bilježnici, odvjetnički i razni drugi uredi, ordinacije, saloni i sl.). Stavak 3, dodati "roditelja": koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, roditelja, i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Ustavni sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima. Nadalje, vezano uz prijedlog proširenja kruga osoba kojima vlasnik može dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, napominjemo da je intencija odredbe suziti krug osoba koje mogu pružati usluge u domaćinstvu u nekretnini člana obitelji uz njegovu suglasnost kako bi se spriječile zlouporabe ove odredbe. Odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisano je da se ona obavlja od strane ugostitelja (trgovačkih društava i obrta), a pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu od strane fizičkih osoba (građana) je već samo po sebi iznimka od navedenog pravila. Nadalje, osnovni uvjet za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu je da je nekretnina u kojoj se

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					pružaju usluga smještaja u vlasništvu iznajmljivača. Dodatna iznimka od navedenog pravila je da vlasnik nekretnine može određenim članovima obitelji dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu u nekretnini u svom vlasništvu. Praćenjem primjene navedenih odredbi u praksi uočena je potreba smanjenja kruga članova obitelji kojima vlasnik može dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu radi sprječavanja zloupotreba ove odredbe. Naime, uočeno je da roditelji daju suglasnost djeci za iznajmljivanje dijela svojih nekretnina kako ne bi dosegli maksimalne kapacitete u kojima iznajmljivač može pružati usluge ili kako bi izbjegli porezne obveze u slučaju prelaska praga za ulazak u sustav PDV-a. Slijedom odredbi ovog zakonskog prijedloga, djeca će moći pružati usluge u domaćinstvu u nekretninama roditelja samo u slučaju prijenosa vlasništva kroz npr. ugovor o darovanju, ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ili ugovor o ustupu i raspodjeli imovine za života.
259.	SUZANA DELIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Predlažem da se u članak 35. stavak 3., iza riječi "životnog partnera" doda zarez i riječ "roditelja" te bi isti glasio "Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili i na zemljištu koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, roditelja i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu".	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Intencija odredbe je suziti krug osoba koje mogu pružati usluge u domaćinstvu u nekretnini člana obitelji uz njegovu suglasnost kako bi se spriječile zloupotrebe ove odredbe. Odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisano je da se ona obavlja od strane ugostitelja (trgovačkih društava i obrta), a pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu od strane fizičkih osoba (građana) je već samo po sebi iznimka od navedenog pravila. Nadalje, osnovni uvjet za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu je da je nekretnina u kojoj se pružaju usluga smještaja u vlasništvu iznajmljivača. Dodatna iznimka od navedenog pravila je da vlasnik nekretnine može

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					određenim članovima obitelji dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu u nekretnini u svom vlasništvu. Praćenjem primjene navedenih odredbi u praksi uočena je potreba smanjenja kruga članova obitelji kojima vlasnik može dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu radi sprječavanja zloupotreba ove odredbe. Naime, uočeno je da roditelji daju suglasnost djeci za iznajmljivanje dijela svojih nekretnina kako ne bi dosegli maksimalne kapacitete u kojima iznajmljivač može pružati usluge ili kako bi izbjegli porezne obveze u slučaju prelaska praga za ulazak u sustav PDV-a. Slijedom odredbi ovog zakonskog prijedloga, djeca će moći pružati usluge u domaćinstvu u nekretninama roditelja samo u slučaju prijenosa vlasništva kroz npr. ugovor o darovanju, ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ili ugovor o ustupu i raspodjeli imovine za života.
260.	DEAN KOLENKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 35.	Predlažem da se u članak 35. stavak 3., doda riječ "roditelja" kako bi isti glasio "Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili na zemljištu koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, roditelja i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu". Navedenim bi se omogućilo, kao i dosadašnjem zakonu, da djeca pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu u objektima koji su u vlasništvu njihovih roditelja, odnosno ukoliko bi dijete preuzelo iznajmljivanje na sebe zbog administrativnih obveza i obveze korištenja internet platformi, sustava e-građani, e-visitor, roditelji ne bi morali prepustiti vlasništvo svoje nekretnine. Ukoliko su roditelji već u	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Intencija odredbe je suziti krug osoba koje mogu pružati usluge u domaćinstvu u nekretnini člana obitelji uz njegovu suglasnost kako bi se spriječile zloupotrebe ove odredbe. Odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti propisano je da se ona obavlja od strane ugostitelja (trgovačkih društava i obrta), a pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu od strane fizičkih osoba (građana) je već samo po sebi iznimka od navedenog pravila. Nadalje, osnovni uvjet za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu je da je nekretnina u kojoj se pružaju usluga smještaja u vlasništvu iznajmljivača. Dodatna iznimka od navedenog pravila je da vlasnik nekretnine može određenim članovima obitelji dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu u nekretnini u svom

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			godinama i ne služe se računalom, iznajmljivanje im je otežano budući da se oglašavanje vrši najviše putem interneta, sva dokumentacija na poreznu se predaje putem e-porezne, prijava gostiju se vrši putem e-visitora. Mlađoj osobi je mnogo jednostavnije pribaviti dokumentaciju, ishoditi rješenje, oglasiti smještaj, prijaviti goste putem e-visitora, predavati obrasce putem e-porezne nego osobi u godinama, ali možda stariji roditelji ipak ne žele prepustiti vlasništvo nad samim objektom. Postojećim prijedlogom, ukoliko bi djeca pružala ugostiteljske usluge u domaćinstvu u objektu koji je u vlasništvu roditelja, roditelj mora prepustiti vlasništvo nad objektom. Dosadašnjim Zakonom bilo je propisano da iznajmljivač može pružati usluge i u objektu u vlasništvu, između ostalog, člana obitelji pa su djeca preuzela iznajmljivanje od svojih roditelja upravo zbog sve veće administracije u kojoj se starije osobe teško snalaze. Sada bi sva ta djeca trebala ili vratiti iznajmljivanje na roditelje ili im roditelji moraju prepustiti vlasništvo nad nekretninom.		vlasništvu. Praćenjem primjene navedenih odredbi u praksi uočena je potreba smanjenja kruga članova obitelji kojima vlasnik može dati suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu radi sprječavanja zloupotreba ove odredbe. Naime, uočeno je da roditelji daju suglasnost djeci za iznajmljivanje dijela svojih nekretnina kako ne bi dosegli maksimalne kapacitete u kojima iznajmljivač može pružati usluge ili kako bi izbjegli porezne obveze u slučaju prelaska praga za ulazak u sustav PDV-a. Slijedom odredbi ovog zakonskog prijedloga, djeca će moći pružati usluge u domaćinstvu u nekretninama roditelja samo u slučaju prijenosa vlasništva kroz npr. ugovor o darovanju, ugovor o dosmrtnom uzdržavanju ili ugovor o ustupu i raspodjeli imovine za života.
261.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Ispunjavanje uvjeta za posebni standard u domaćinstvu	Poštovani, smatramo da treba izuzeti stambene zgrade (objekte sa više od 4 apartmana) od obveze suglasnosti ukoliko se radi od zgradama koje su u privatnom suvlasništvu obitelji odnosno bračnih drugova te koji već imaju izdana rješenja kojim im se odobrava obavljanje djelatnosti smještaja u domaćinstvu, kako bi se razlučilo tko su postojeći iznajmljivači turistički od onih koji iznajmljuju u stambenim zgradama u kojim žive ostali stanari.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo da je definicija višestambene zgrade, kao i obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam, propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24) te se ne može mijenjati ovim Zakonom.
262.	ELEKTRO PLUS D.O.O. ZA TRGOVINU I USLUGE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 36.	Ukoliko se bitne promjene koje se nisu promijenile, mogu definirati na način da se mijenja broj kreveta, broj apartmana, pomoći kreveti, tako da bih bilo poželjno da se to definira.	Nije prihvaćen	Iznajmljivač je dužan cijelo vrijeme ispunjavati uvjete utvrđene rješenjem, a što se provjerava u inspekcijskom nadzoru.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
263.	ORDANA HADŽIABDI Ć	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 37.	U članku 37. stavku 1. u prvoj rečenici potrebno je riječi „ugovora o dosmrtnom uzdržavanju“ zamijeniti riječima „ugovora o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti)“, a u drugoj rečenici riječi „ugovora o doživotnom uzdržavanju“ zamijeniti riječima „ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istovremeni prijenos imovine)“. Odredbama Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023 – u nastavku: ZOO) propisani su pojam, oblik i uvjeti zaključenja ugovora o doživotnom uzdržavanju (čl. 579. do 585. ZOO-a) te ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (čl. 586. do 589. ZOO-a). Naime, osnovna razlika između ovih ugovora ogleda se u trenutku prijenosa imovine sa primatelja uzdržavanja na davatelja uzdržavanja. Kod ugovora o dosmrtnom uzdržavanju imovina odnosno nekretnina primatelja uzdržavanja (ovdje iznajmljivača) prelazi na davatelja uzdržavanja (novog iznajmljivača) za vrijeme života primatelja uzdržavanja, dok kod ugovora o doživotnom uzdržavanju u trenutku njegove smrti. Kako se u praksi pojmovi „ugovor o doživotnom uzdržavanju“ i „ugovor o dosmrtnom uzdržavanju“ često izjednačavaju i/ili pogrešno upotrebljavaju, izmjenama i dopunama ZOO-a (NN br. 155/2023) naziv i pojam ugovora o doživotnom uzdržavanju promijenjen je u „ugovor o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti)“, a naziv i pojam ugovora o dosmrtnom uzdržavanju promijenjen je u „ugovor o dosmrtnom uzdržavanju (uz istovremeni prijenos imovine).“ Obzirom na namjeru predlagatelja Zakona da se	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Izmijenit će se u tekstu Nacrta prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ovom odredbom uredi i omogućiti nasljedniku, daroprimatelju ili stjecatelju prava temeljem ovih ugovora, nastavak pružanja ugostiteljski usluga u domaćinstvu, potrebno je izvršiti gore predloženu promjenu. U protivnom bi ispunjenje uvjeta o pribavi suglasnosti prethodnog iznajmljivača, propisano u drugoj rečenici stavka 1. članka 37., bilo životno nemoguće, jer je prethodni iznajmljivač u trenutku prijenosa imovine na davatelja uzdržavanja temeljem ugovora o doživotnom uzdržavanju, već preminuo, te bi ova odredba bila neprimjenjiva.		
264.	DARKO GROŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 37.	treba dodati tekst i "u slučaju kupoprodaje nekretnine"	Nije prihvaćen	Za navedenim nema potrebe s obzirom da kupac postaje novi vlasnik.
265.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 37.	uz članak 37. – st.4. – postavlja se upit što ako su sunasljednici roditelj i dijete ili brat i sestra – kod uvjeta koje mora ispunjavati iznajmljivač roditelj djetetu ili brat sestri ne mogu dati suglasnost, a kao sunasljednici mogu, te je potrebno uskladiti odredbe	Nije prihvaćen	Nije riječ o usporedivoj situaciju s obzirom da kod nasljeđivanja dolazi do promjene vlasništva te novi nasljednici postaju suvlasnici.
266.	Ozren Gamulin	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Ponovna kategorizacija	ovim putem izražavam ozbiljno protivljenje prijedlogu odredbe kojom bi se za objekte u domaćinstvu (sobe, apartmani, studio apartmani, kuće za odmor) uvela obvezna rekategorizacija svakih 10 godina, neovisno o tome postoje li promjene u objektu, utvrđeni nedostaci ili razlozi javnog interesa. Smatram da je takva mjera pravno dvojbena, administrativno neopravdana i nerazmjerna, te predlažem da se iz nacрта zakona briše ili bitno izmijeni. 1. Povreda načela razmjernosti i nužnosti Prema članku 16. Ustav Republike Hrvatske, svako ograničenje prava i sloboda mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Automatska rekategorizacija svih privatnih iznajmljivača svakih 10 godina: ne razlikuje uredne iznajmljivače od onih koji krše propise uvodi isti teret svima bez procjene stvarne potrebe Takva generalna mjera ne prolazi test razmjernosti jer postoje blaže i učinkovitije mjere: ciljani inspekcijski nadzori rekategorizacija samo kod prijavljenih većih zahvata rekategorizacija po pritužbi ili utvrđenom nedostatku digitalna provjera dokumentacije bez novog postupka za sve Ako postoji blaža mjera koja postiže isti cilj, zakonodavac nema pravo uvoditi težu. 2. Povreda načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja Jedno od temeljnih načela vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske jest pravna sigurnost. Građani su ulagali znatna sredstva u nekretnine, opremanje, legalizaciju, kategorizaciju i porezne obveze temeljem važećih propisa i izdanih rješenja nadležnih tijela. Naknadno uvođenje periodičnog administrativnog preispitivanja svakih 10 godina, bez individualnog razloga, ozbiljno narušava legitimna očekivanja građana da pravomoćno stečeni status vrijedi dok god ispunjavaju propisane uvjete. Država ne smije proizvoljno pretvarati trajna rješenja u privremena ako za to nema dokazanu i ozbiljnu javnu potrebu. 3. Neravnoopravan položaj malih iznajmljivača Članak 14. Ustava Republike Hrvatske jamči jednakost svih pred zakonom. Privatni iznajmljivači već sada podnose značajan regulatorni teret: turistička pristojba članarine i davanja porezne obveze evidencije gostiju		se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Riječ je o razdoblju u kojem se uobičajeno očekuju određeni tehnički zahvati, obnove ili promjene na objektima koje mogu utjecati na ispunjavanje uvjeta za dodijeljenu kategoriju, a istodobno se ne stvara pretjerano administrativno opterećenje. Mjera se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste, čime se osigurava jednakost pred zakonom i sprječava neujednačena praksa u kojoj dio subjekata dugoročno posluje bez ikakve provjere ispunjavanja standarda. Istodobno, ona predstavlja dopunu postojećem inspekcijskom nadzoru, koji se u praksi provodi najčešće na temelju zaprimljenih

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			standardi sigurnosti kontrole inspekcija Dodatna obvezna rekategorizacija bez jasnog opravdanja posebno pogađa male obiteljske iznajmljivače koji iznajmljivanjem u malom dijelu sezone često dopunjuju kućni budžet ili održavaju život u ruralnim i otočnim sredinama. Takva mjera pogoduje velikim sustavima koji znatno lakše podnose troškove rekategorizacije i pripreme za istu, a opterećuje građane. 4. Nedostatak stvarnog javnog interesa i procjene učinaka Ako se predlaže nova obveza za desetke tisuća građana, nužno je dokazati: koliki je broj objekata trenutno neadekvatan koliki je pritužbi vezano uz zastarjele kategorije zašto postojeći sustav nadzora nije dovoljan koliki su troškovi provedbe za građane i upravu koji će mjerljivi učinci nastati Bez takvih podataka mjera djeluje kao administrativno opterećenje bez stvarne koristi. 5. Suprotno ciljevima smanjenja administrativnih opterećenja Republika Hrvatska godinama deklarira digitalizaciju i rasterećenje građana i poduzetnika. Uvođenje masovne periodične rekategorizacije ide u suprotnom smjeru: dodatni troškovi dodatni postupci opterećenje upravnih tijela čekanja i pravna nesigurnost 6. Prijedlog izmjene Predlažem da se obvezna rekategorizacija svakih 10 godina briše iz nacrtu zakona. Ako zakonodavac ipak želi mehanizam provjere kvalitete, tada predlažem sljedeće razmjerno rješenje: Rekategorizacija samo kod bitne rekonstrukcije ili promjene kapaciteta		prijava i predstavlja građana. Obvezna ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina predstavlja preventivnu, razmjernu i dugoročnu mjeru usmjerenu na osiguravanje stvarne usklađenosti rješenja sa stanjem na terenu, podizanje ukupne kvalitete smještajne ponude i zaštitu korisnika usluga. U odnosu na navode o povredi ustavnih načela razmjernosti, pravne sigurnosti i jednakosti pred zakonom, ističe se da predložena odredba o obveznoj ponovnoj kategorizaciji smještajnih objekata u domaćinstvu nije protivna Ustavu Republike Hrvatske. Prije svega, u pogledu članka 16. Ustava Republike Hrvatske, naglašava se da se predloženom mjerom ne ograničava pravo vlasništva niti poduzetnička sloboda, već se uređuju uvjeti obavljanja regulirane djelatnosti u javnom interesu. Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj je praksi više puta istaknuo da država ima široku slobodu uređenja načina i uvjeta obavljanja gospodarskih djelatnosti kada to čini radi zaštite javnog interesa, pod uvjetom da mjere nisu proizvoljne i da su razmjerne cilju koji se želi postići. Rok od deset godina, kao razdoblje periodične provjere ispunjavanja uvjeta, ocijenjen je razmjernim, osobito imajući u vidu da se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste i da se ne provodi učestalo niti automatski dovodi do gubitka prava. U odnosu na navode o povredi pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske, ponovno se naglašava da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima trajne naravi, već o rješenjima čije važenje je i prema važećem zakonodavnom okviru uvjetovano stalnim ispunjavanjem propisanih uvjeta. Iznajmljivači su zakonom obvezani

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Rekategorizacija po službeno utvrđenim nedostacima Redovni nadzor putem inspekcije bez novog postupka Digitalna samoprovjera dokumentacije bez troškova za građane 7. Zaključak Predložena mjera nije razmjerna, nije nužna, nije dovoljno obrazložena i nepotrebno zadire u pravnu sigurnost građana koji zakonito posluju. Zbog svega navedenog predlažem da se odredba o obveznoj rekategorizaciji privatnog smještaja svakih 10 godina povuče iz konačnog prijedloga zakona. S poštovanjem, O.G.		ispunjavati minimalne uvjete i uvjete za kategoriju tijekom cijelog razdoblja pružanja usluga, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija ne mijenja taj pravni položaj, već uvodi sustavan i predvidiv mehanizam provjere, čime se pravna sigurnost ne umanjuje, već dodatno jača kroz ujednačenu i transparentnu primjenu propisa. Također, navodi o povredi načela jednakosti pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske nisu utemeljeni, budući da se predložena mjera primjenjuje jednako na sve pružatelje usluga smještaja u domaćinstvu unutar iste skupine, bez razlikovanja prema veličini, lokaciji ili tržišnoj snazi. Različiti učinci koje pojedine mjere mogu imati na subjekte različite ekonomske snage ne predstavljaju povredu ustavnog načela jednakosti ako proizlaze iz opće i neutralne zakonske norme, što je u ovom slučaju ispunjeno. Zaključno, predložena odredba služi legitimnom cilju zaštite potrošača, osiguranja kvalitete smještajne ponude i transparentnosti sustava, uvodi razmjerno sredstvo za postizanje tog cilja te ne zadire u ustavom zajamčena prava izvan dopuštenih granica.
267.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Ponovna kategorizacija	U potpunosti podržavamo ponovnu kategorizaciju u svim segmentima smještaja u Republici Hrvatskoj. Međutim, ovako postavljena ponovna kategorizacija kod privatnih iznajmljivača i OPG-ova je potencijalno neprovediva, jer i postojeće izdavanje rješenja o minimalno-tehničkim uvjetima u pojedinim dijelovima Hrvatske traje i po nekoliko mjeseci. Posebno napominjemo kako OPG-ovi, ali i drugi agroturistički pružatelji usluga, zbog prirode svog poslovanja imaju više rješenja o minimalno-tehničkim uvjetima od ostalih pružatelja usluga. Primjerice, prosječni	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Rokovi usklađivanja i rekategorizacije predviđeni su u većim vremenskim intervalima kako bi se postupci mogli provesti unutar redovnih aktivnosti, od čega bi se veći dio postupka provodio elektronički, bez dodatnog zapošljavanja. Postupci će se provoditi po službenoj dužnost, ali nema zapreke i da stranka sama podnese zahtjev. Napominjemo da sva rješenja ostaju na snazi do eventualnog ukidanja u postupku ponovne kategorizacije te poslovni subjekti neće biti zakinuti zbog eventualnog kašnjenja u rješavanju predmeta.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			agroturistički OPG može imati rješenje o pružanju ugostiteljskih usluga za vinotočje, kušaonicu ili izletišta, i u kombinaciji s istim i MTU za različite vrste smještajnih kapaciteta (npr. ruralna kuća za odmor i apartman). Postoje i dodatna rješenja o MTU za vinske podrumne, pogone za preradu i dr. Ako proces ponovne kategorizacije gledamo matematički, na terenu djeluje 235 ureda državne uprave i njihovih ispostava. Uz pretpostavke kako je potrebno ponovo kategorizirati smještajne kapacitete 110 000 privatnih iznajmljivača i kako se taj broj neće povećavati, u praksi to znači da treba kategorizirati smještajne kapacitete 11 000 privatnih iznajmljivača godišnje, odnosno prosječno izdati dodatnih 45 rješenja po uredu. Kod ureda u turistički razvijenim destinacijama, taj broj može biti nekoliko desetaka puta veći, pri čemu je potrebno također razumjeti i radni proces koji podrazumijeva i opetovanu komunikaciju s pružateljima usluga. Ne treba zaboraviti da ovi uredi obavljaju i druge poslove, kao što su primjerice poslovi izdavanja i ukidanja rješenja ugostiteljima, između ostaloga. Stoga predlažemo promjenu načina procesa ponovne kategorizacije smještaja, kod privatnih iznajmljivača i OPG-ova, a potencijalno i drugih objekata kategoriziranih u skupini Ostali ugostiteljski objekti za smještaj (primjerice do određenog broja kreveta - 20) na sljedeći način: pružatelj usluga samostalno pokreće proces ponovne kategorizacije u adekvatnom roku, kako bi novo rješenje zaprimio prije isteka roka od 10 godina od dana izdavanja važećeg rješenja (primjerice 3 mjeseca)provodi samoprocjenu ispunjavanja propisanih uvjeta i potpisuje izjavu o sukladnostiizjavu, zajedno s potrebnim atestima opreme i instalacija, a potencijalno i		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			fotografijama, dostavlja nadležnom uredu županijske uprave prilikom podnošenja zahtjeva za ponovnu kategorizacijurješenje o (ponovnoj) kategorijazaciji odnosno ispunjavanju uvjeta, pružatelj usluga dužan je izvjesiti u smještajnom objektu, zajedno s tablicama o ispunjavanju uvjeta na hrvatskom i engleskom jeziku, i informacijama o prijavi potencijalnog neispunjavanja uvjeta. Na ovaj način ne bi se uvodile nove obaveze (već opterećenim) uredima državne uprave koje financiraju županije, i ne bi bilo potrebno zapošljavati dodatno osoblje dok bi pružatelji usluga, samoprocjenom koja je podložna javnom nadzoru i recenzijama gostiju, bili i više zainteresirani za unaprjeđenje kvalitete svojih objekata. Ljubazno molimo razmatranje ovog prijedloga čiji se detalji naravno mogu razraditi pravilnikom ili pravilnicima.		
268.	ELEKTRO PLUS D.O.O. ZA TRGOVINU I USLUGE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Ponovna kategorizacija	Ponovna kategorizacija treba biti omogućena i vlastiti zahtijev nositelja Rjesenja o kategorizaciji, ukoliko se promjeni veličina smjestajnog kapaciteta ili broj apartmana. Činjenica je da broj apartmana varira ovisno o potrebama obitelji koje se šire ili smanjuju.	Primljeno na znanje	Nema zapreke da iznajmljivač postupak ponovne kategorizacije pokrene i na vlastiti zahtjev, a u slučaju promjene kapaciteta u svakom je slučaju dužan ishoditi novo rješenje.
269.	IVAN TOŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Predlaže se ukidanje prijedloga za ponovnu kategorizaciju svakih 10 godina za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. Radi se o nepotrebnom opterećenju sustava odnosno nadležnih upravnih tijela. U digitalnom dobu, gdje gost putem recenzija u realnom vremenu ocjenjuje kvalitetu, inzistiranje na papirnatoj rekategorizaciji svakih 10 godina je	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			besmisleno. Država nepotrebno troši resurse na provjeru kvadrature i opreme, što zahtjeva dodatno bujanje javne uprave.		pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Riječ je o razdoblju u kojem se uobičajeno očekuju određeni tehnički zahvati, obnove ili promjene na objektima koje mogu utjecati na ispunjavanje uvjeta za dodijeljenu kategoriju, a istodobno se ne stvara pretjerano administrativno

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					opterećenje. Mjera se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste, čime se osigurava jednakost pred zakonom i sprječava neujednačena praksa u kojoj dio subjekata dugoročno posluje bez ikakve provjere ispunjavanja standarda. Istodobno, ona predstavlja dopunu postojećem inspekcijskom nadzoru, koji se u praksi provodi najčešće na temelju zaprimljenih prijava i predstavki građana. Obvezna ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina predstavlja preventivnu, razmjernu i dugoročnu mjeru usmjerenu na osiguravanje stvarne usklađenosti rješenja sa stanjem na terenu, podizanje ukupne kvalitete smještajne ponude i zaštitu korisnika usluga.
270.	Ozren Gamulin	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	ovim putem izražavam ozbiljno protivljenje prijedlogu odredbe kojom bi se za objekte u domaćinstvu (sobe, apartmani, studio apartmani, kuće za odmor) uvela obvezna rekategorizacija svakih 10 godina, neovisno o tome postoje li promjene u objektu, utvrđeni nedostaci ili razlozi javnog interesa. Smatram da je takva mjera pravno dvojben, administrativno neopravdana i nerazmjerna, te predlažem da se iz nacrt zakona briše ili bitno izmijeni. 1. Povreda načela razmjernosti i nužnosti Prema članku 16. Ustav Republike Hrvatske, svako ograničenje prava i sloboda mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Automatska rekategorizacija svih privatnih iznajmljivača svakih 10 godina: ne razlikuje uredne iznajmljivače od onih koji krše propise uvodi isti teret svima bez procjene stvarne potrebe Takva generalna mjera ne prolazi test razmjernosti jer postoje blaže i učinkovitije mjere: ciljani inspekcijski nadzori	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			rekategorizacija samo kod prijavljenih većih zahvata rekategorizacija po pritužbi ili utvrđenom nedostatku digitalna provjera dokumentacije bez novog postupka za sve Ako postoji blaža mjera koja postiže isti cilj, zakonodavac nema pravo uvesti težu. 2. Povreda načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja Jedno od temeljnih načela vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske jest pravna sigurnost. Građani su ulagali znatna sredstva u nekretnine, opremanje, legalizaciju, kategorizaciju i porezne obveze temeljem važećih propisa i izdanih rješenja nadležnih tijela. Naknadno uvođenje periodičnog administrativnog preispitivanja svakih 10 godina, bez individualnog razloga, ozbiljno narušava legitimna očekivanja građana da pravomoćno stečeni status vrijedi dok god ispunjavaju propisane uvjete. Država ne smije proizvoljno pretvarati trajna rješenja u privremena ako za to nema dokazanu i ozbiljnu javnu potrebu. 3. Neravnopravan položaj malih iznajmljivača Članak 14. Ustava Republike Hrvatske jamči jednakost svih pred zakonom. Privatni iznajmljivači već sada podnose značajan regulatorni teret: turistička pristojba članarine i davanja porezne obveze evidencije gostiju standardi sigurnosti kontrole inspekcija Dodatna obvezna rekategorizacija bez jasnog opravdanja posebno pogađa male obiteljske iznajmljivače koji iznajmljivanjem u malom dijelu sezone često dopunjuju kućni budžet ili održavaju život u ruralnim i otočnim sredinama. Takva mjera pogoduje velikim sustavima koji		odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Riječ je o razdoblju u kojem se uobičajeno očekuju određeni tehnički zahvati, obnove ili promjene na objektima koje mogu utjecati na ispunjavanje uvjeta za dodijeljenu kategoriju, a istodobno se ne stvara pretjerano administrativno opterećenje. Mjera se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste, čime se osigurava jednakost pred zakonom i sprječava neujednačena praksa u kojoj dio subjekata dugoročno posluje bez ikakve provjere ispunjavanja standarda. Istodobno, ona predstavlja dopunu postojećem inspekcijskom nadzoru, koji se u praksi provodi najčešće na temelju zaprimljenih prijava i predstavi građana. Obvezna ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina predstavlja preventivnu, razmjernu i dugoročnu mjeru usmjerenu na osiguravanje stvarne usklađenosti rješenja sa stanjem na terenu, podizanje ukupne kvalitete smještajne ponude i zaštitu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			znatno lakše podnose troškove rekategorizacije i pripreme za istu, a opterećuje građane. 4. Nedostatak stvarnog javnog interesa i procjene učinaka Ako se predlaže nova obveza za desetke tisuća građana, nužno je dokazati: koliki je broj objekata trenutno neadekvatan koliko je pritužbi vezano uz zastarjele kategorije zašto postojeći sustav nadzora nije dovoljan koliki su troškovi provedbe za građane i upravu koji će mjerljivi učinci nastati Bez takvih podataka mjera djeluje kao administrativno opterećenje bez stvarne koristi. 5. Suprotno ciljevima smanjenja administrativnih opterećenja Republika Hrvatska godinama deklarira digitalizaciju i rasterećenje građana i poduzetnika. Uvođenje masovne periodične rekategorizacije ide u suprotnom smjeru: dodatni troškovi dodatni postupci opterećenje upravnih tijela čekanja i pravna nesigurnost 6. Prijedlog izmjene Predlažem da se obvezna rekategorizacija svakih 10 godina briše iz nacrtu zakona. Ako zakonodavac ipak želi mehanizam provjere kvalitete, tada predlažem sljedeće razmjerno rješenje: Rekategorizacija samo kod bitne rekonstrukcije ili promjene kapaciteta Rekategorizacija po službeno utvrđenim nedostacima Redovni nadzor putem inspekcije bez novog postupka Digitalna samoprovjera dokumentacije bez troškova za građane 7. Zaključak Predložena mjera nije razmjerna, nije nužna, nije dovoljno obrazložena i nepotrebno zadire u pravnu		korisnika usluga.U odnosu na navode o povredi ustavnih načela razmjernosti, pravne sigurnosti i jednakosti pred zakonom, ističe se da predložena odredba o obveznoj ponovnoj kategorizaciji smještajnih objekata u domaćinstvu nije protivna Ustavu Republike Hrvatske.Prije svega, u pogledu članka 16. Ustava Republike Hrvatske, naglašava se da se predloženom mjerom ne ograničava pravo vlasništva niti poduzetnička sloboda, već se uređuju uvjeti obavljanja regulirane djelatnosti u javnom interesu. Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj je praksi više puta istaknuo da država ima široku slobodu uređenja načina i uvjeta obavljanja gospodarskih djelatnosti kada to čini radi zaštite javnog interesa, pod uvjetom da mjere nisu proizvoljne i da su razmjerne cilju koji se želi postići. Rok od deset godina, kao razdoblje periodične provjere ispunjavanja uvjeta, ocijenjen je razmjernim, osobito imajući u vidu da se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste i da se ne provodi učestalo niti automatski dovodi do gubitka prava.U odnosu na navode o povredi pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske, ponovno se naglašava da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima trajne naravi, već o rješenjima čije važenje je i prema važećem zakonodavnom okviru uvjetovano stalnim ispunjavanjem propisanih uvjeta. Iznajmljivači su zakonom obvezani ispunjavati minimalne uvjete i uvjete za kategoriju tijekom cijelog razdoblja pružanja usluga, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija ne mijenja taj pravni položaj, već uvodi sustavan i predvidiv mehanizam provjere, čime

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			sigurnost građana koji zakonito posluju. Zbog svega navedenog predlažem da se odredba o obveznoj rekategorizaciji privatnog smještaja svakih 10 godina povuče iz konačnog prijedloga zakona. S poštovanjem, O.G.		se pravna sigurnost ne umanjuje, već dodatno jača kroz ujednačenu i transparentnu primjenu propisa. Također, navodi o povredi načela jednakosti pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske nisu utemeljeni, budući da se predložena mjera primjenjuje jednako na sve pružatelje usluga smještaja u domaćinstvu unutar iste skupine, bez razlikovanja prema veličini, lokaciji ili tržišnoj snazi. Različiti učinci koje pojedine mjere mogu imati na subjekte različite ekonomske snage ne predstavljaju povredu ustavnog načela jednakosti ako proizlaze iz opće i neutralne zakonske norme, što je u ovom slučaju ispunjeno. Zaključno, predložena odredba služi legitimnom cilju zaštite potrošača, osiguranja kvalitete smještajne ponude i transparentnosti sustava, uvodi razmjerno sredstvo za postizanje tog cilja te ne zadire u ustavom zajamčena prava izvan dopuštenih granica.
271.	MARIO KLARIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Predlažem ukidanje i brisanje članka 38., prijedloga potrebe rekategorizacije svakih 10 godina koji za namjeru ima ukidanje i zatvaranje što većeg broja jedinica ne uzimajući u obzir ljude koji se to mukom stvarali i ne uzimajući u obzir njihove sudbine. Nedopustivo, nemoralno i neustavno. Smatram to čistim izživljavanjem na malim iznajmljivačima. Ne možemo i ne smijemo se tako ponašati u društvu. Kontrole da, napraviti nekakvog "reda" da, ali ovu agendu koju vi provodite na ovakav način "preko noći džonom" ovakvim prijedlozima, čvrsto "NE"! Postoje recenzije i ocjene gostiju, koji su najbitniji, i pokazuju pravo stanje apartmanske jedinice, opremljenost te odnos vlasnika prema svojim gostima. Ništa drugo nije potrebno nakon prve kategorizacije i prolaženja tog od nedavno bolnog postupka za jedinice koje se	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			nalaze u višestambenim zgradama.		povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Riječ je o razdoblju u kojem se uobičajeno očekuju određeni tehnički zahvati, obnove ili promjene na objektima koje mogu utjecati na ispunjavanje uvjeta za dodijeljenu kategoriju, a istodobno se ne stvara pretjerano administrativno opterećenje. Mjera se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste, čime se osigurava jednakost pred zakonom i sprječava neujednačena praksa u kojoj dio subjekata dugoročno posluje bez ikakve provjere ispunjavanja standarda. Istodobno, ona predstavlja dopunu postojećem inspekcijskom nadzoru, koji se u praksi provodi najčešće na temelju zaprimljenih prijava i predstavki građana. Obvezna ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina predstavlja preventivnu, razmjernu i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					dugoročnu mjeru usmjerenu na osiguravanje stvarne usklađenosti rješenja sa stanjem na terenu, podizanje ukupne kvalitete smještajne ponude i zaštitu korisnika usluga
272.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Stavak 1 - radi li se o utvrđivanju novih uvjeta ili ispunjavanju uvjeta? Predlažemo precizirati.	Prihvaćen	Precizirat će se u tekstu Nacrta prijedloga zakona.
273.	STEVO ŽUFIC	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Obvezna rekategorizacija svakih 10 godina Predlaže se brisanje obvezne periodične rekategorizacije ili njezino provođenje isključivo u slučajevima značajnih građevinskih zahvata, rekonstrukcija ili prijava ozbiljnih nepravilnosti. Ako objekt već ispunjava propisane uvjete i posjeduje valjano rješenje, nema opravdanja za automatsko ponovno provođenje postupka svakih 10 godina. Ovakva mjera stvara dodatne troškove, administrativno opterećenje i pravnu nesigurnost za male iznajmljivače bez stvarnog doprinosa kvaliteti turističke ponude. Kvaliteta smještaja treba se prvenstveno poticati tržišnim mehanizmima, konkurencijom i dobrovoljnim ulaganjima, a ne stalnim birokratskim procedurama. Apsurd je da se velika turistička poduzeća koja zapošljavaju tisuće zaposlenih ne moraju ponovno registrirati svakih 10 godina a ni njihovi turistički kapaciteti no kapaciteti iznajmljivača se trebaju svakih 10 godina ponovno kategorizirati i dobivati nova rješenja. Ova odredba želi uvesti mogućnost drastičnog smanjenja broja iznajmljivača jer ako se donesu novi uvjeti za kategorizaciju svi oni koji su kategorizirani i posluju desetljećima a ne zadovoljavaju te nove uvjete neće se više moći kategorizirati. Opasna je to odredba - tempirana bomba birokracije koja želi drastično smanjiti	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			iznajmljivanje u privatnom smještaju a to bi mogao biti efikasan alat.		uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati
274.	SANDRA LORENZIN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Ne slažem se s prijedlogom uvođenja obvezne ponovne kategorizacije objekata u domaćinstvu svakih 10 godina. Smatram da za ovakvu mjeru nije dostatno obrazložena stvarna potreba niti je jasno dokazano da bi upravo periodična ponovna kategorizacija dovela do značajnog povećanja kvalitete smještaja, konkurentnosti destinacije ili zaštite potrošača. U obrazloženju prijedloga zakona nisu navedeni konkretni podaci, analize, statistike prigovora gostiju, rezultati inspekcijskih nadzora niti drugi mjerljivi pokazatelji koji bi upućivali na sustavni pad kvalitete objekata u domaćinstvu ili opravdali uvođenje univerzalne obveze rekategorizacije za sve iznajmljivače. Posebno osporavam tvrdnju iz obrazloženja da struktura smještaja u domaćinstvu, odnosno veći udio objekata s manjim brojem zvjezdica, automatski upućuje na nižu razinu kvalitete ili negativno utječe na imidž destinacije. Broj zvjezdica prvenstveno označava razinu opremljenosti prema propisanim standardima objekta, ali ne predstavlja nužno stvarnu kvalitetu usluge, zadovoljstvo gostiju niti tržišnu konkurentnost. Naprotiv, obiteljski i privatni smještaj godinama ostvaruje vrlo visoke ocjene gostiju na vodećim digitalnim platformama za rezervaciju smještaja poput Booking.com-a, a upravo apartmani, kuće za odmor i drugi oblici privatnog smještaja redovito su među dobitnicima međunarodnih priznanja temeljenih na verificiranim recenzijama gostiju.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Kvalitetu privatnog smještaja već danas u velikoj mjeri regulira samo tržište kroz recenzije gostiju, konkurenciju među pružateljima usluga, vidljivost oglasa, popunjenost kapaciteta i mogućnost ostvarivanja prihoda. Objekt koji ne ulaže u kvalitetu već sada vrlo brzo gubi tržišnu konkurentnost, slabije je ocijenjen i ostvaruje manju popunjenost. Stoga nije jasno zašto se uvodi dodatni administrativni mehanizam za djelatnost kod koje tržišni mehanizmi već kontinuirano vrednuju kvalitetu usluge. Nadalje, prijedlog zakona istodobno uvodi velik broj novih upravnih postupaka po službenoj dužnosti, uključujući rekategorizaciju i usklađivanje postojećih rješenja, dok se u financijskoj procjeni navodi da za provedbu zakona nisu potrebna dodatna sredstva iz državnog proračuna. Opravdano se postavlja pitanje na koji način će nadležna upravna tijela provoditi ovako opsežne postupke bez dodatnih administrativnih kapaciteta, bez usporavanja drugih upravnih postupaka i bez povećanja troškova. Osim toga, zakon predviđa da nadležna upravna tijela po službenoj dužnosti provode ponovnu kategorizaciju svakih deset godina, a u slučaju da se utvrdi neusklađenost, troškove postupka snosi iznajmljivač. Istodobno, prijelaznim odredbama propisuje se i dodatno usklađivanje već postojećih rješenja za iznajmljivače, što u praksi može značiti višestruke upravne postupke i dodatno administrativno opterećenje za iste subjekte. Smatram da bi učinkovitiji i razmjerniji pristup bio ciljano provođenje nadzora u slučajevima opravdanih prijava, značajnih rekonstrukcija objekta ili		ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Rok za ponovnu kategorizaciju počinje teći od izvršnosti rješenja o usklađivanju iz članka 80. stavka 2.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			utvrđenih odstupanja od propisanih uvjeta, umjesto univerzalne obveze ponovne kategorizacije svih objekata bez obzira na stvarno stanje, kvalitetu i tržišne rezultate. Uvođenje obvezne rekategorizacije ne smije postati instrument postupnog administrativnog smanjenja broja malih iznajmljivača bez prethodno provedene detaljne analize gospodarskih, administrativnih i socijalnih učinaka takve mjere. Osim toga odredba članka 38. nije dovoljno jasna kada se promatra zajedno s prijelaznim odredbama članka 80. Naime, članak 38. propisuje obveznu ponovnu kategorizaciju objekata u domaćinstvu svakih deset godina, dok se člankom 80. za postojeće iznajmljivače istodobno propisuje obveza usklađivanja postojećih rješenja u rokovima od pet odnosno deset godina, ovisno o datumu izdavanja rješenja. Iz predložene formulacije nije dovoljno jasno kako se ova dva postupka međusobno odnose, od kojeg trenutka počinje teći desetogodišnji rok iz članka 38. te postoji li mogućnost da pojedini iznajmljivači u relativno kratkom razdoblju budu obvezni prolaziti više upravnih postupaka za isti objekt. Slijedom navedenog, predlažem izmjenu članka 38. Prijedloga zakona na način da se obvezna periodična rekategorizacija objekata u domaćinstvu ne provodi po automatizmu za sve iznajmljivače, već isključivo u slučajevima opravdanih prijava, značajnih rekonstrukcija objekta, utvrđenih nepravilnosti ili na zahtjev samog iznajmljivača.		
275.	NATAŠA VUKOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Članka 38. kojim se uvodi obveza periodične ponovne kategorizacije predstavlja izravno ugrožavanje stečenih prava građana i	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			tešku povredu načela nepovredivosti pravomoćnih upravnih akata. Budući da su postojeća rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu izdana kao trajni upravni akti bez vremenskog ograničenja, njihovo retroaktivno preinačenje u privremena rješenja predstavlja nedopustiv zahvat u stečena prava pružatelja usluga, što je u suprotnosti s općim načelima prava Europske unije. Ovakvo zakonsko rješenje izravno kolidira s EU Uredbom o uslugama (2006/123/EZ), koja propisuje da se dozvole za usluge na unutarnjem tržištu, moraju izdavati na neograničeno vrijeme, osim u iznimnim slučajevima opravdanim imperativnim razlozima od općeg interesa. Kako zakonodavac nije pružio relevantne dokaze i studije učinaka (Impact Assessment) koja potvrđuju da je uvođenje ograničenog trajanja dozvola nužno radi zaštite javnog poretka ili zdravlja, ovakva administrativna barijera predstavlja neopravdano ograničenje slobode pružanja usluga zajamčene Člankom 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (TFEU). Nadalje, predloženi članak krši načelo zaštite legitimnih očekivanja i načelo pravne sigurnosti kao temeljne stupove pravnog poretka Unije. Država članica dužna je osigurati predvidljivost pravnog okvira za subjekte koji su na temelju pravomoćnih dozvola poduzeli značajna financijska ulaganja. Retroaktivna primjena novih tehničkih uvjeta na objekte koji su u trenutku ishođenja dozvole ispunjavali sve tadašnje kriterije predstavlja nerazmjeran teret za pružatelje usluga,		na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			čime se narušava povjerenje u stabilnost javne uprave i pravnu snagu izdanih rješenja. Glede proklamiranog cilja povećanja transparentnosti i zaštite potrošača, smatra se da je mjera ponovne kategorizacije neproporcionalna te da postoje blaža sredstva za postizanje istog učinka. Sukladno europskoj praksi zaštite potrošača, predlaže se uvođenje oznake informativnog označavanja objekata koji bi sadržavao godinu izdavanja prve kategorizacije. Takav model osigurava potpunu transparentnost prema putnicima, omogućujući tržištu da valorizira standard objekta, dok istovremeno štiti pravo na rad i vlasništvo iznajmljivača, izbjegavajući nasilno zatvaranje objekata. Slijedom navedenog, predlaže se izuzimanje svih postojećih, pravomoćnih i trajnih rješenja iz djelokruga primjene Članka 38.		
276.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Smatram da obvezna ponovna kategorizacija svakih deset godina predstavlja dodatno administrativno, financijsko i poslovno opterećenje za privatne iznajmljivače koji uredno posluju i kontinuirano ulažu u kvalitetu svojih objekata. Predložene odredbe ne razlikuju objekte kod kojih postoje stvarne nepravilnosti ili prijave od objekata koji godinama posluju uredno, bez pritužbi i uz visoku razinu zadovoljstva gostiju. Posebno smatram problematičnim što članak predviđa mogućnost ukidanja rješenja ili promjene kategorije, a pritom nisu dovoljno jasno definirani kriteriji prema kojima će se procjenjivati	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ispunjavanje uvjeta tijekom ponovne kategorizacije. Također smatram da nije razmjerno da troškove postupka uvijek snosi iznajmljivač, iako se postupak pokreće po službenoj dužnosti. Predlažem razmatranje fleksibilnijeg modela kojim bi se više uvažavali: dosadašnje uredno poslovanje, eventualne prijave i inspekcijski nalazi, ulaganja u objekt, i kvaliteta pružene usluge, umjesto automatske periodične rekategorizacije svih objekata neovisno o njihovom dosadašnjem poslovanju.		se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.
277.	VESNA ŠPORČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Ne slažem se sa ponovnom kategorizacijom svakih deset godina jer predstavlja dodatno administrativno, financijsko i poslovno opterećenje za privatne iznajmljivače koji uredno posluju i kontinuirano ulažu u kvalitetu svojih objekata. Predložene odredbe ne razlikuju objekte kod kojih postoje nepravilnosti od objekata koji posluju uredno, bez pritužbi. Članak predviđa i ukidanje rješenja ili promjene kategorije, po kojim osnovama? Predlažem brisanje obvezne kategorizacije ili njezino provođenje svakih deset godina, osim u slučajevima značajnih građevinskih zahvata ili prijava ozbiljnih nepravilnosti.	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.
278.	HANA MATIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Predlaže se ukidanje prijedloga za ponovnu kategorizaciju svakih 10 godina za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. Radi se o nepotrebnom opterećenju iznajmljivača i nadležnih upravnih tijela. U današnje doba gdje gost putem recenzija jasno vidi ocjenu kvalitete objekta, inzistirati na administrativnoj papirnatost rekategorizaciji svakih 10 godina je besmisleno. Tržište je samoregulator i ne može opstati niti jedan objekt koji ne zadovoljava kriterij koji od njega, obzirom na fotografije i cijenu, očekuje gost. Rekategorizacija podsjeća na relikv nekadašnjih vremena, a u današnje doba kada ministarstvo turizma od iznajmljivača očekuje da se u potpunosti prilagode digitalnom poslovanju suludo je da to isto ministarstvo uvodi ovakve opsežne papirnatost birokratske poslove i nepotreban teret svim stranama. Država nepotrebno troši resurse na provjeru kvadrature i opreme, koja je vidljiva već iz fotografija i recenzija, a potencijalno rekategorizacija vođena isključivo administrativnim a ne tržišnim pokazateljima	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenju kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			može "potezom pera" eliminirati ogroman broj iznajmljivača ukoliko ne udovolje propisanim uvjetima koje je propisao neki birokrat a ne gosti koji tu odsjedaju.		pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.
279.	ZVONKO KUTLEŠA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Predlaže se ukidanje prijedloga za ponovnu kategorizaciju svakih 10 godina za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. Nepotrebno opterećenje za sustav, skupo, treba zaposliti još ljudi, a sve bi to na kraju mi platili, a zašto? Danas je sve očito iz recenzija gosta i fotografija. Dolazak komisije na teren bi trebao biti samo na zahtjev iznajmljivača ili po prijavi.	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.
280.	DAVID KUŽNINI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Protivim se uvođenju obvezne ponovne kategorizacije objekata u domaćinstvu svakih deset godina jer smatram da se radi o nepotrebnom birokratiziranju koje će dodatno opteretiti i iznajmljivače i nadležna upravna tijela, osobito u okolnostima kroničnog manjka administrativnih kadrova. Nije jasno koja je stvarna svrha ovakve mjere niti je obrazloženo na temelju kojih konkretnih analiza, podataka ili pokazatelja se smatra da postojeći sustav nije dovoljan. U današnjem digitalnom turističkom tržištu stvarno mjerilo kvalitete smještaja predstavljaju recenzije, ocjene i zadovoljstvo gostiju na platformama putem kojih se smještaj oglašava i rezervira, a ne formalna kategorizacija i broj zvjezdica na ploči objekta. Upravo gosti kroz recenzije kontinuirano i neposredno ocjenjuju kvalitetu usluge, čistoću, komunikaciju domaćina i ukupno iskustvo boravka, zbog čega tržište već samo vrlo učinkovito razlikuje kvalitetne od nekvalitetnih objekata. Kategorizacija je većini turista danas praktično nepoznanica te popunjenost objekta prvenstveno ovisi o fotografijama, lokaciji, cijeni i recenzijama gostiju, a ne o formalnoj kategoriji objekta. Objekt koji ne ulaže u kvalitetu već sada vrlo brzo gubi tržišnu konkurentnost, ostvaruje slabije ocjene i manju popunjenost. Hrvatska već sada ima jedan od najrigidnijih i administrativno najopterećenijih sustava kategorizacije privatnog smještaja među mediteranskim turističkim	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			državama. Dodatno pooštravanje i periodično ponavljanje postupaka ide u potpuno suprotnom smjeru od modernog i tržišno usmjerenog turizma. Posebno smatram problematičnim što formalna kategorizacija često nema stvarne veze s kvalitetom, opremljenošću i iskustvom gosta. U praksi se može dogoditi da vrhunski uređen i moderno opremljen apartman dobije manji broj zvjezdica zbog administrativnih kriterija poput nedostatka primjerice 0,5 m² propisane površine, iako gost takvu razliku u stvarnom korištenju prostora niti primjećuje. Takav pristup nema stvarnog životnog ni poslovnog smisla te pokazuje koliko sustav često favorizira formalizam umjesto stvarne kvalitete usluge. Dodatno smatram problematičnim što članak predviđa mogućnost promjene kategorije ili čak ukidanja rješenja, a pritom nisu dovoljno jasno i precizno definirani kriteriji prema kojima će se procjenjivati ispunjavanje uvjeta tijekom ponovne kategorizacije. Time se stvara ozbiljna pravna nesigurnost za iznajmljivače koji su legalno stekli svoja rješenja i temeljem njih ulagali značajna sredstva u svoje nekretnine. Posebno se postavlja pitanje postoji li uopće usporediva mediteranska turistička država koja provodi ovakav sustav obvezne periodične rekategorizacije privatnog smještaja svakih deset godina neovisno o stvarnim nepravilnostima, prijavama ili stanju objekta. Smatram da bi puno razmjerniji i učinkovitiji pristup bio provođenje nadzora i eventualne rekategorizacije isključivo u slučajevima ozbiljnih prijava, značajnih građevinskih zahvata, utvrđenih nepravilnosti ili na zahtjev samog iznajmljivača, umjesto automatskog provođenja opsežnih upravnih		ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			postupaka za sve objekte bez obzira na njihovo dosadašnje uredno poslovanje.		
281.	UDRUGA SPASIMO MALE OBITELJSKE IZNAJMLJIV AČE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Udruga SMOi protivi se članku 25., poglavito njegovom dijelu koji se odnosi na "Ostale ugostiteljske objekte za smještaj", u u predloženom obliku iz sljedećih razloga: 1. Pravna nesigurnost – mogućnost ukidanja rješenja o kategorizaciji kao skrivena sankcija Ponovna kategorizacija po službenoj dužnosti u neposrednoj je vezi s člankom 27. koji propisuje ukidanje rješenja. Time se redovni administrativni postupak de facto pretvara u mehanizam sankcioniranja, odnosno potencijalno ukidanje rješenja. Iznajmljivač koji je godinama uredno poslovao i plaćao sve obveze suočava se s rizikom gubitka rješenja bez jasno propisanog prethodnog upozorenja, roka za sanaciju i transparentnih kriterija ocjenjivanja. Takva pravna nesigurnost neproporcionalnog je intenziteta i nije u skladu s načelom razmjernosti iz Zakona o općem upravnom postupku. Nepoznati su i kriteriji za rekategorizaciju koji će se utvrđivati podzakonskim aktima i mogu se konstantno mijenjati. 2. Županijska tijela nemaju kapacitete za provedbu ogromnog broja postupaka Uz desetine tisuća aktivnih rješenja za objekte u domaćinstvu diljem Hrvatske, a bez ikakvih dodatnih financijskih sredstava i novih zapošljavanja u državnom proračunu (kako sam nacrt zakona navodi u točki III. Obrazloženja), predložena obveza periodične rekategorizacije po službenoj dužnosti je neprovediva. Neravnomjerna opterećenost županijskih ureda neminovno će dovesti do arbitrarnog,	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			neujednačenog i nepravovremenog postupanja – što je izravna suprotnost cilju zakona koji je uklanjanje pravne nesigurnosti. Zaključak: Predlažemo brisanje obveze pokretanja postupka po službenoj dužnosti i njegovu eventualnu zamjenu sustavom samodeklaracije iznajmljivača (iznajmljivač samostalno izjavom potvrđuje ispunjavanje propisanih uvjeta) uz nasumičnu inspekcijsku provjeru. Takav postupak bi bio učinkovit i administrativno i u praksi provediv.		
282.	MARINA VANJAKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Koji je smisao ovog članka, osim zlostavljanja?! Ako postoji kategorizacija i pravilnik na temelju kojeg je izdano rješenje, i ako se taj pravilnik ne mijenja svakih 10 godina, čemu ponovna kategorizacija?! hoće li se kvadratura WCa smanjiti u 10 godina?! zar ne bi bilo bolje da se resursi koje bi utrošili u rekategorizaciju onih koji legalno rade preusmjere u kategoriziranje onih koji nemaju kategorizaciju, odnosno nelegalno rade?!	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.
283.	LJILJANA ŠKORO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 38.	Radi se o nepotrebnom opterećenju iznajmljivača i nadležnih upravnih tijela. U današnje doba gdje gost putem recenzija jasno vidi ocjenu kvalitete objekta, inzistirati na administrativnoj papirnatoj rekategorizaciji svakih 10 godina je besmisleno. 20	Nije prihvaćen	Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje probleme uočene u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati.
284.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 39.	Kako bi se osiguralo efikasno izdavanje i ukidanje rješenja i pravna sigurnost ugostitelja i drugih pružatelja usluga, potrebno je propisati rokove i elaborirati način poslovanja i postupanja inspekcije u slučaju kad je do kašnjenja u izdavanju /ukidanju rješenja došlo radi sporosti administracije.	Nije prihvaćen	Postupanje u slučaju šutnje administracije propisano je Zakonom o općem upravnom postupku (NN 49/07 i 110/21).
285.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 39.	Smatram da predložene odredbe članka 39. stvaraju značajnu pravnu i poslovnu nesigurnost za građane koji legalno ulažu u smještajne kapacitete i pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. Predloženim rješenjem jedinicama lokalne samouprave daje se vrlo široka mogućnost odlučivanja o broju, vrsti, kategoriji i kapacitetima smještajnih objekata, pri čemu nisu dovoljno jasno definirani kriteriji, ograničenja i zaštitni mehanizmi koji bi osigurali pravnu predvidivost i ujednačenu praksu. Smatram problematičnim da mogućnost obavljanja legalne djelatnosti i ulaganja u turistički smještaj može u velikoj mjeri ovisiti o budućim političkim odlukama pojedine jedinice lokalne samouprave. Također smatram da ni ovim člankom nije napravljena jasna razlika između: malih obiteljskih iznajmljivača, domaćina koji osobno vode smještaj, i investicijskog kratkoročnog najma većeg opsega. Predlažem preciznije definiranje kriterija prema kojima jedinice lokalne samouprave mogu donositi ovakve odluke, uz jasnije mehanizme zaštite postojećih legalnih iznajmljivača i veće	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Navedene odluke predstavničkih tijela jedinca lokalne samouprave donose na temelju Zakona o turizmu, a prethodne im planovi upravljanja destinacijom i izračuni prihvatnih kapaciteta kao stručne podloge te moraju biti u skladu s prostornim planovima.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			uvažavanje stvarnog utjecaja pojedinog objekta na lokalnu zajednicu i kvalitetu života stanovnika.		
286.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 39.	Za Grad Novigrad-Cittanova: Mijenja se stavak 1. i glasi: (1) Nadležno upravno tijelo donosi rješenje iz članka 35. stavka 1. i članka 37. stavka 1. ovoga Zakona u skladu s prostornim planovima i propisima kojima se uređuje prostorno uređenje, te uvažavajući odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave donesene na temelju posebnih propisa kojima se uređuje sustav turizma i komunalno gospodarstvo, a kojima se utvrđuju prihvatljivi kapaciteti smještajnih objekata u odnosu na opterećenje prostora i komunalne infrastrukture. Mijenja se stavak 2.i glasi: (2) Nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzimajući u obzir: - usklađenost s prostorno-planskom dokumentacijom - uvjete propisane ovim Zakonom i posebnim propisima - prostorne i komunalne uvjete - stvarne i planirane kapacitete komunalne infrastrukture - razinu opterećenosti prostora i održivost razvoja destinacije. O zahtjevima se ne odlučuje isključivo prema redoslijedu zaprimanja, već prema ispunjavanju uvjeta iz ovoga stavka. stavak 3. Dodaje se stavak 3. koji glasi: (3) Kriteriji iz stavka 2. ovoga članka moraju biti unaprijed utvrđeni, mjerljivi i transparentni te se primjenjuju jednako na sve podnositelje zahtjeva. Obrazloženje prijedloga: Predloženom izmjenom članka 39. osigurava se usklađenost postupka izdavanja rješenja s	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.Navedene odluke predstavničkih tijela jedinca lokalne samouprave donose na temelju Zakona o turizmu, a prethodne im planovi upravljanja destinacijom i izračuni prihvatnih kapaciteta kao stručne podloge te moraju biti u skladu s prostornim planovima.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			prostornim planovima kao temeljnim aktima uređenja prostora, čime se izbjegava pravna kolizija s važećim sustavom prostornog planiranja. Istodobno se zadržava i jasnije normira uloga jedinica lokalne samouprave u upravljanju kapacitetima smještaja, osobito u odnosu na opterećenje komunalne infrastrukture i održivi razvoj destinacije. Propisivanjem kriterija koji su unaprijed utvrđeni, mjerljivi i transparentni osigurava se pravna sigurnost i jednaki uvjeti za sve podnositelje zahtjeva. Time se postiže uravnotežen odnos između razvoja turizma, zaštite prostora i stvarnih mogućnosti komunalnog sustava.		
287.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 39.	U članku 39. stavak 1. predlaže se dodati i ponovnu kategorizaciju iz članka 38.st.1. pa se predlaže da navedena odredba glasi: „(1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1., članka 37. stavka 1. i članka 38. stavak 1. ovoga Zakona donosi u skladu s odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave iz članka 26. ovog Zakona o broju, vrsti i kategoriji objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te odlukom o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, a koje su donesene sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma.“	Nije prihvaćen	Odluke jedinica lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja neće se odnositi na postupke ponovne kategorizacije.
288.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 40.	Na koji način je ovo povezano s ograničenjem za člana i nositelja OPG iz Članka 42. stavak 4? Naime, brojni privatni iznajmljivači su ujedno i nositelji ili članovi OPG -ova, a prebivalište mogu imati u istoj iili drugoj jedinici lokalne samouprave pri čemu ne moraju nužno živjeti u zajedničkom kućanstvu.	Nije prihvaćen	Odredba se na odgovarajući način primjenjuje i na obiteljska poljoprivredna gospodarstva u smislu da nositelj ili članovi obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva koji žive u zajedničkom kućanstvu ne smiju prelaziti maksimalni dopušteni kapacitet.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Predlažemo dopunu odredbe.		
289.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 40.	Poštovani, da li to znači da članovi obitelji koji imaju izdana rješenja svaki po 3 apartmana koji se nalazi u istoj zgradi , ukupno ne smiju prelaziti kapacitete od 20 ležaja (bez pomoćnih)? Ako da, tada ponovno ukazujem na odredbu prema kojoj ne bi trebalo stambenu zgradu tretirati kao zgradu definiranu od 4 stana, prema Zakonu o upravljanju stambenim zgradama jer je to diskriminirajuće.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.Ukoliko članovi obitelji žive u zajedničkom domaćinstvu, ukupan smještajni kapacitet koji iznajmljuju ne smije prelaziti 10 soba odnosno 20 kreveta. Istovjetna odredba postoji i u važećem Zakonu.Napominjemo da je definicija višestambene zgrade propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24) te se ne može mijenjati ovim zakonom.
290.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 41.	Poštovani, smatramo diskriminirajućom odredbu o ukidanju rješenja u slučaju da se utvrdi postojeći dug, jer se svakom može dogoditi da po dospijeću odmah ne uplati dug, zato postoje zakonske zatezne kamate. Predlažem da se uredi da se na dokaziv način prvo iznajmljivač upozori na potrebu uplate a ne da se odmah ukida rješenje.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru.Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati.Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.
291.	DINO ŠIPALO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 41.	Predlaže se izmjena odredbi koje predviđaju ukidanje rješenja o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu kao mjeru za neplaćanje turističke pristojbe. Obrazloženje: Turistička pristojba po svojoj je naravi javno davanje. Smatram svrsishodnim da se poslovi utvrđivanja, naplate i nadzora turističke pristojbe povjere Carinskoj upravi (koja već učinkovito upravlja sustavom trošarina, posebnih poreza i drugih javnih davanja) ili Poreznoj upravi. Trenutačni prijedlog uvodi neopravdanu distinkciju u postupanju prema različitim javnim davanjima. Naime, u slučaju neplaćanja paušalnog poreza, Porezna uprava primjenjuje mjere prisilne naplate i obračun	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru.Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati.Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zakonskih zateznih kamata, dok se za neplaćanje turističke pristojbe predlaže najstroža mjera – prestanak važenja rješenja o radu. Takav pristup krši načelo proporcionalnosti. Prema svim javnim davanjima trebala bi se primjenjivati ista metodologija: obračun duga, naplata zakonskih kamata i eventualna ovrha, a ne administrativno ukidanje prava na rad (iznajmljivanje). Cilj zakona trebao bi biti naplata potraživanja, a ne gašenje djelatnosti koja ta davanja generira."		
292.	DALIBOR SUBANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 41.	Predlažem dopunu odredbe kojom se uređuje prestanak važenja rješenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, na način da se među razloge prestanka izričito navede i dan prodaje nekretnine za koju je rješenje izdano. U praksi se često događaju situacije u kojima privatni iznajmljivači prodaju stan ili kuću, ali ne podnesu zahtjev za prestanak rješenja jer smatraju da ono prodajom nekretnine automatski prestaje važiti. Međutim, dok se formalno ne donese rješenje o prestanku, bivši vlasnik i dalje ostaje evidentiran kao aktivni iznajmljivač te mu nastavlja nastajati obveza plaćanja turističke pristojbe i drugih davanja. Dodatni problem nastaje kada novi vlasnik u međuvremenu ishodi novo rješenje za istu nekretninu, pa u evidencijama istodobno postoje dva aktivna rješenja za isti objekt i istu djelatnost, što stvara administrativne nejasnoće i moguće probleme u provedbi propisa. Radi pravne sigurnosti, ažurnosti službenih evidencija, smatram potrebnim da zakon jasno propiše kako rješenje prestaje važiti danom otuđenja odnosno prijenosa vlasništva nekretnine na drugu osobu.	Nije prihvaćen	Iznajmljivač je obavezan odjaviti rješenje kao i zatražiti novo u slučaju promjena.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
293.	DALIBOR SUBANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 41.	Predlažem dodatno preciziranje odredbe koja propisuje da rješenje prestaje važiti smrću iznajmljivača, budući da se u praksi često događa da nakon smrti nositelja rješenja nasljednici ne podnesu niti zahtjev za prestanak važenja rješenja niti zahtjev za nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. U takvim slučajevima rješenje u evidencijama ostaje aktivno, iako nositelj više nije živ, što dovodi do neažurnih podataka i administrativnih poteškoća u provedbi propisa. Smatram potrebnim uspostaviti jasniji mehanizam službene razmjene podataka između matičnih ureda i nadležnih upravnih odjela za turizam, kako bi nadležno tijelo po službenoj dužnosti moglo evidentirati činjenicu smrti nositelja rješenja te pokrenuti postupak prestanka važenja rješenja ili pozvati nasljednike na reguliranje statusa. Na taj način osigurala bi se ažurnost evidencija, pravna sigurnost i učinkovitija provedba zakona.	Prihvaćen	U tekstu Nacrta prijedloga zakona precizira se da se rješenje u slučaju smrti iznajmljivača donosi po službenoj dužnosti.
294.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 41.	Smatram da je ukidanje rješenja o odobrenju zbog neispunjavanja pojedinih uvjeta iz članka 35. stavka 2. te zbog neplaćene turističke pristojbe preoštra i nerazmjerna mjera, osobito u slučajevima administrativnih pogrešaka, spornih obračuna ili kratkotrajnog zakašnjenja u podmirenju obveza. Predložene odredbe ne razlikuju slučajeve namjernog izbjegavanja obveza od situacija u kojima je riječ o privremenim ili tehničkim problemima, iako posljedica može biti potpuni gubitak prava na legalno pružanje usluga smještaja. Posebno smatram problematičnim što prestanak pojedinih uvjeta iz članka 35. stavka 2., uključujući uvjet suglasnosti suvlasnika, može dovesti do ukidanja već postojećeg	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na dostavljenom komentaru. Napominjemo da je riječ o upravnom postupku u kojem stranka sudjeluje te ima pravo očitovati se o svim relevantnim činjenicama i okolnostima. Po pokretanju postupka stranka će biti obaviještena o postojanju duga, a tijekom trajanja postupka imat će mogućnost isti podmiriti ili se o njemu očitovati. Ukoliko stranka podmiri dug tijekom postupka, postupak se obustavlja te ne dolazi do automatskog ukidanja rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			rješenja, iako je iznajmljivač možda godinama uredno poslovao bez pritužbi i nepravilnosti. Smatram da bi prije ukidanja rješenja trebalo obvezno omogućiti: prethodno upozorenje, primjeren rok za otklanjanje nepravilnosti, mogućnost očitovanja stranke, te razmjernije postupanje ovisno o težini utvrđenog problema. Predlažem da ukidanje rješenja bude krajnja mjera koja se primjenjuje samo u slučajevima težih ili ponovljenih povreda propisa.		
295.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 41.	Opći komentar uz članak 41. stavak 1. točka 1. S obzirom da je vraćena odredba da se poslije smrti iznajmljivača može nastaviti pružati usluge od strane nasljednika sukladno čl. 37. Nacrta prijedloga, isto predstavlja povratak na raniji normativni okvir, stoga zahtjeva dodatno obrazloženje i procjenu učinka. Ujedno, u svim slučajevima, osim odjave točka 2.), u zakonu treba navesti riječi „po službenoj dužnosti“ – u točki 1,3, i 4.) vezano uz primjenu članka 42. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku	Prihvaćen	Dodat će se i doraditi obrazloženje uz Nacrt prijedloga zakona.
296.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI UGOSTITELJSKE USLUGE NA OBITELJSKOM POLJOPRIVREDNOM GOSPODARSTVU	Predlažemo uvođenje novog poglavlja za pružanje ugostiteljskih usluga u agroturizmu: DIO ŠESTI PRUŽANJE UGOSTITELJSKIH USLUGA U SEOSKOM AGROTURIZMU Ugostiteljske i ostale usluge na agroturističkom gospodarstvu Članak 42. Agroturističko gospodarstvo u smislu ovoga Zakona jest poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednika ili Upisnik OPG-ova, i koje pruža ugostiteljske usluge sukladno članku 5. stavku 4. ovog Zakona i posebnim propisima. Na agroturističkom gospodarstvu mogu se pružati sljedeće	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ugostiteljske usluge: pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka iz vlastite proizvodnje, ismještaja. Usluge smještaja koje se pružaju na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu su usluge: smještaja u sobi, studio apartmanu, apartmanu, ruralnoj kući za odmor do najviše deset soba odnosno za 20 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni krevetiusluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj i/ili u kampu i/ili kamp-odmorištu, s ukupno najviše 20 smještajnih jedinica odnosno za 60 gostiju istodobno, u koji se broj ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti. Na agroturističkom gospodarstvu moraju se pružati usluge u turizmu, a mogu se pružati i ostale usluge u funkciji turističke potrošnje sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga. Agroturističko gospodarstvo mora u ponudi imati najmanje jedan vlastiti primarni poljoprivredni ili prehrambeni proizvod ili prerađevinu stavlenu na tržište i za prodaju sukladno posebnim propisima. Proizvod mora biti dostupan za kušanje i kupnju tijekom cijele godine. Iznimno, ukoliko agroturističko gospodarstvo radi sezonski, isti mora biti dostupan tijekom obavljanja ugostiteljske djelatnosti. Usluge kušanja manjih količina primarnih poljoprivrednih proizvoda i prerađevina iz stavka 5. ovoga članka, i s okolnih poljoprivrednih gospodarstava radi pružanja turističkih usluga ili prodaje, kao i usluge stajališta za autodomove, u smislu ovog Zakona smatraju se uslugama u cilju turističke potrošnje. Pri pružanju usluga iz stavka 2. točka 1. moraju biti ispunjeni uvjeti propisani posebnim propisima o hrani. Jela, pića i napici koji se uslužuju na agroturističkom gospodarstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je		odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			poljoprivredno gospodarstvo i moraju slijediti standard Hrvatske autohtone kuhinje. Za pružanje ugostiteljskih usluga na agroturističkom gospodarstvu, objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge iz stavka 2. ovoga članka moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju. Na pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 29. stavka 5., 6. i 7. i 8. članka 31., članka 32., članka 34, 37. stavaka 1., 3. i 4. te članaka 38., 39., i 40. ovoga Zakona. Na pružanje ugostiteljskih usluga od strane drugih poljoprivrednika na odgovarajući se način primjenjuju ostale odredbe ovoga Zakona, osim odredbe članka 20. stavka 4. ovoga Zakona, ukoliko nije drugačije propisano. (uskладiti) Agroturističko poljoprivredno gospodarstvo iz stavka 1. ovoga članka može koristiti i komercijalni naziv turističko poljoprivredno gospodarstvo, seljačko domaćinstvo, turističko seljačko gospodarstvo, agroturizam, seoski turizam i drugi odgovarajući naziv. Ministar pravilnikom propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, oznake kvalitete, te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu. Ministar poljoprivrede, uz suglasnost Ministra turizma i sporta, propisuje uvjete za poljoprivrednike vezane uz vlastitu poljoprivrednu proizvodnju, vrste i porijeklo dodatnih proizvoda nužnih za pružanje ugostiteljskih usluga te sanitarne i druge uvjete sukladno posebnim propisima. Uvjeti za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu Članak 43.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga na agroturističkom gospodarstvu, poljoprivrednik je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na poljoprivrednim gospodarstvu. (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev poljoprivrednika u roku od 30 dana ako ispunjava sljedeće uvjete: da je poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednika ili Upisnik poljoprivrednih gospodarstava da je poljoprivredno gospodarstvo kategorizirano kao mikro ili mali poduzetnik sukladno posebnim propisima o računovodstvu, ukoliko poljoprivrednu djelatnost obavlja kao trgovačko društvo, o čemu prilaže izjavu da posjeduje dokaze o vlastitoj poljoprivrednoj proizvodnji i to: OPG - da ima registriran najmanje jedan primarni poljoprivredni ili prehrambeni proizvod ili prerađevinu koje stavlja na tržište po posebnim propisima, što potvrđuje prilaganjem izvoda iz službene evidencije o proizvodnji i prodaji poljoprivrednih proizvoda za prethodnu kalendarsku godinu, ili ostali oblici poljoprivrednika - da ima registriran najmanje jedan primarni poljoprivredni ili prehrambeni proizvod ili prerađevinu proizvedenu od minimalno 50% vlastite sirovine koji stavlja na tržište sukladno posebnim propisima što potvrđuje izjavom. da posjeduje dokaze o pružanju turističkih usluga što potvrđuje: OPG - rješenjem nadležnog upravnog tijela ostali oblici poljoprivrednika - izjavom o pružanju turističkih usluga. da ima pravo korištenja objekta i/ili poljoprivrednog zemljišta u kojem, odnosno		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			na kojem će pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz članka 42. stavka 9. ovoga Zakona da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge, ukoliko je isti predviđen, ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuje gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 8. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. Dokaze o ispunjavanju ostalih uvjeta poljoprivrednik pribavlja samostalno. Ukidanje rješenja Članak 44. (1) Rješenje o odobrenju ukinut će se rješenjem: u slučaju rješenja javnog tijela o brisanju iz Upisnika poljoprivrednika u slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga danom navedenim u odjavi ili danom podnošenja odjave nadležnom upravnom tijelu, ako je poljoprivrednik u odjavi utvrdio datum unatrag ako se utvrdi prestanak ispunjavanja uvjeta za pružanje ugostiteljskih usluga propisanih člankom 43. ovoga Zakona ako poljoprivrednik nije uplatio turističku pristojbu za prethodnu godinu sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe (2) U postupku ukidanja rješenja o odobrenju iz stavka 1. točaka 2. i 4.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ovoga članka, nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti u rješenju utvrđuje je li poljoprivrednik podmirio obvezu plaćanja turističke pristojbe. (3) Hrvatska turistička zajednica, najkasnije do 31. ožujka tekuće godine, dostavlja nadležnom upravnom tijelu za područje na kojem se nalazi objekt popis pružatelja ugostiteljskih usluga koji pružaju usluge na području za koje je nadležno upravno tijelo, a koji nisu podmirili obvezu plaćanja turističke pristojbe za prethodnu godinu. Radno vrijeme agroturističkog poljoprivrednoga gospodarstva Članak 45. (1) Predstavničko tijelo odlukom propisuje radno vrijeme objekata na agroturističkom gospodarstvu unutar kojeg se mogu pružati ugostiteljske i turističke usluge. (2) Agroturističko gospodarstvo dužno je na ulazu u objekt i na poljoprivrednom zemljištu u kojem pruža ugostiteljske usluge vidno istaknuti obavijest o radnom vremenu, koje mora biti određeno unutar radnog vremena određenog odlukom iz stavka 1. ovoga članka, radnim, odnosno neradnim danima i pridržavati se istaknutog radnog vremena. (3) Iznimno, agroturističko gospodarstvo može na ulazu u objekt ili na poljoprivrednom zemljištu istaknuti obavijest da posluje i uz prethodni dogovor, odnosno samo uz prethodni dogovor i/ili na poziv, u kojem slučaju istaknuta obavijest mora sadržavati i podatke o kontaktu.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
297.	HRVATSKA GOSPODA RSKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI UGOSTITELJSKE USLUGE NA OBITELJSKOM POLJOPRIVREDN OM GOSPODARSTVU	Udruženje Vino Dalmacije ističe sljedeće: "Predlaže se izmjena Poglavlja II. (Ugostiteljske usluge na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu) na način da se postojeći pojam „obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo“ zamijeni širim pojmom „poljoprivredno gospodarstvo“, odnosno da se pravo pružanja ugostiteljskih usluga ne ograničava isključivo na OPG, već omogućiti svim poljoprivrednim gospodarstvima upisanim u odgovarajući upisnik sukladno posebnim propisima. Postojeći prijedlog ograničava ruralni, eno-gastronomski i agroturistički razvoj samo na jedan organizacijski oblik poljoprivredne djelatnosti, iako poljoprivrednu proizvodnju zakonito obavljaju i druga poljoprivredna gospodarstva, uključujući obrte, trgovačka društva, zadruge i druge registrirane oblike. Navedene izmjene nužne su radi usklađivanja zakona s činjenicom da poljoprivrednu djelatnost ne obavljaju isključivo obiteljska poljoprivredna gospodarstva, već i drugi registrirani oblici poljoprivrednih gospodarstava. Ograničavanje ugostiteljskih i turističkih usluga samo na OPG neopravdano isključuje druge zakonite oblike poljoprivredne proizvodnje i dovodi ih u neravnotežan položaj. Također, predlaže se ublažavanje ograničenja koje se odnosi na „pretežito vlastitu proizvodnju“, na način da se poljoprivrednim gospodarstvima omogući korištenje proizvoda drugih lokalnih i regionalnih poljoprivrednih gospodarstava i proizvođača. Takva rješenja potaknula bi jačanje lokalnih lanaca opskrbe kao i lokalnu suradnju, kvalitetniju ponudu i razvoj ruralnog i	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			eno-gastronomskog turizma , kušaonica, vinarija, uljara, sirana i drugih proizvodnih gospodarstava te stvaranju premium turističkih proizvoda veće dodane vrijednosti. Po pitanju kušaonica; iste nisu ni ovim zakonom obuhvaćene kao nova kategorija ugostiteljskog objekta, već se prema važećem pravilniku kušaonice razvrstavaju unutar skupine „barovi“. Prijedlog je uvođenje i definiranje pojma „kušaonica“ kao oblika ugostiteljske usluge na poljoprivrednom gospodarstvu. Kušaonica ne bi trebala biti ograničena samo na kušanje vina, mošta ili alkoholnih pića, već bi trebala obuhvatiti i kušaonice sira, maslinovog ulja, mesnih prerađevina, meda, voća, povrća, prerađevina i drugih poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda. Zakonom je potrebno definirati osnovno te kušaonicu izdvojiti kao novu kategoriju ugostiteljskog objekta, a koja bi se naknadno regulirala pravilnikom. Predloženim izmjenama omogućuje se razvoj kvalitetnije i konkurentnije ruralne, eno-gastronomske i agroturističke ponude, uz zadržavanje svih potrebnih uvjeta vezanih uz sigurnost hrane, minimalne tehničke uvjete, kategorizaciju, nadzor i zaštitu potrošača."		
298.	UDRUŽENJE "VINO DALMACIJE"	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI UGOSTITELJSKE USLUGE NA OBITELJSKOM POLJOPRIVREDNOM GOSPODARSTVU	Komentari na Nacrt prijedloga Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti Predlaže se izmjena Poglavlja II. (Ugostiteljske usluge na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu) na način da se postojeći pojam „obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo“ zamijeni širim pojmom „poljoprivredno gospodarstvo“, odnosno da se pravo pružanja ugostiteljskih usluga ne ograničava isključivo na OPG, već omogućiti svim poljoprivrednim gospodarstvima upisanim u	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			odgovarajući upisnik sukladno posebnim propisima. Postojeći prijedlog ograničava ruralni, eno-gastronomski i agroturistički razvoj samo na jedan organizacijski oblik poljoprivredne djelatnosti, iako poljoprivrednu proizvodnju zakonito obavljaju i druga poljoprivredna gospodarstva, uključujući obrte, trgovačka društva, zadruge i druge registrirane oblike. Navedene izmjene nužne su radi usklađivanja zakona s činjenicom da poljoprivrednu djelatnost ne obavljaju isključivo obiteljska poljoprivredna gospodarstva, već i drugi registrirani oblici poljoprivrednih gospodarstava. Ograničavanje ugostiteljskih i turističkih usluga samo na OPG neopravdano isključuje druge zakonite oblike poljoprivredne proizvodnje i dovodi ih u neravnopravan položaj. Također, predlaže se ublažavanje ograničenja koje se odnosi na „pretežito vlastitu proizvodnju“, na način da se poljoprivrednim gospodarstvima omogući korištenje proizvoda drugih lokalnih i regionalnih poljoprivrednih gospodarstava i proizvođača. Takva rješenja potaknula bi jačanje lokalnih lanaca opskrbe kao i lokalnu suradnju, kvalitetniju ponudu i razvoj ruralnog i eno-gastronomskog turizma, kušaonica, vinarija, uljara, sirana i drugih proizvodnih gospodarstava te stvaranju premium turističkih proizvoda veće dodane vrijednosti.		te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
299.	UDRUŽENJE "VINO DALMACIJE"	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI UGOSTITELJSKE USLUGE NA OBITELJSKOM POLJOPRIVREDNOM GOSPODARSTVU	Predlaže se izmjena naziva Poglavlja II. tako da glasi: POGLAVLJE II. UGOSTITELJSKE USLUGE NA POLJOPRIVREDNOM GOSPODARSTVU	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
300.	UDRUŽENJE "VINO DALMACIJE"	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo i ugostiteljske usluge koje se mogu pružati na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu	Predlaže se izmjena naslova iznad članka 42. tako da glasi: Poljoprivredno gospodarstvo i ugostiteljske usluge koje se mogu pružati na poljoprivrednom gospodarstvu	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva. Nadalje člankom 18. stavkom 5. Zakona omogućeno je ugostiteljima koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika korištenje komercijalnog odnosno marketinškog naziva agroturizam, poljoprivredno gospodarstvo ili slično, dok nosioci obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji žele pružati usluge preko propisanih kapaciteta mogu osnovati trgovačka društva ili obrt te postati ugostitelji i i ishoditi rješenja za neku od vrsta ugostiteljskih objekata bez ograničenjima.
301.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Stavak 1 - Zadržano je ograničenje od 80 gostiju odnosno izletnika koji istovremeno mogu boraviti na OPG-u i konzumirati ugostiteljske usluge. Ovakvo rješenje je nepravедno jer na jednak način tretira sve OPG-ove ne uzimajući u obzir druge parametre kao što su obujam i dijapazon poljoprivredne proizvodnje, geografske i prostorne mogućnosti, broj turističkih usluga, broj članova OPG i slično. Ovakvo rješenje narušava i ustavno načelo o jednakom pravnom položaju poduzetnika jer deprivilegira OPG-ove u odnosu na druge pružatelje agroturističkih usluga, a osobito one u sustavu PDV-a. Napominjemo kako ovakvo ograničenje ne postoji u Zakonu o pružanju usluga u turizmu pri čemu se turističke usluge na poljoprivrednim gospodarstvima mogu pružati za neograničeni broj turista. Predlažemo brisanje ovog ograničenja ili vezivanje uz dodatne parametre, uz uvažavanje regionalnih specifičnosti. Stavak 2 točka 2 - Predlažemo dodavanje ulja i pčelinjih proizvoda, te zamjenu riječi narezaka u proizvoda.	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Stavak 2 - točka 3 - Zadržana je obveza OPG-ova da gostima omoguće korištenje usluge pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak, polupansion ili puni pansion iz pretežito vlastite proizvodnje. Odredba je nedovoljno precizna i obvezuje OPG-ove čak i u situaciji iznajmljivanja ruralne kuće za odmor ili apartmana koji već imaju opremu za pripremanje hrane, čime ih se stavlja u neravnomern položaj s ugostiteljima koji pružaju agroturističke usluge. Predlažemo redefiniranje ove odredbe. Stavak 3 - Predviđena izuzeća do 10 puta godišnje usko su vezana uz prigodne manifestacije, dok su OPG-ovi primjerice onemogućeni istodobno primiti dva autobusa školske djece ili drugih turističkih grupa (cca 100 osoba) jer isto predstavlja kršenje zakona. Ova odredba osobito je problematična u izletničkim destinacijama kontinentalne Hrvatske gdje ne postoje mogućnosti usmjeravanja dijela posjetitelja/gostiju na druge OPG-ove ili sadržaje u okolini jer ih - nema. Dodatno Predlažemo ukidanje razloga za izuzeće. Stavak 4 - Uvodi se dodatno ograničenje smještajnih kapaciteta nositelju ili članu OPG-a, pri čemu se ne uzima u obzir da isti mogu biti iznajmljivači na području cijele JLRS, a ne samo na poljoprivredom gospodarstvu, i da se na njih onda odnose i odredbe Članka 40 (Izdavanje rješenja bračnim drugovima i za više članova obitelji), a koja se odnose i na osobe koje nisu nositelj i/ili član OPG-a, primjerice djeca.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Napominjemo kako je dio OPG-ova pribjegao ovoj mogućnosti ne zbog povećanja smještajnih kapaciteta, nego zbog nepovoljnije pozicije koju trenutno imaju na tržištu u odnosu na privatne iznajmljivače (kompliciranije i skuplje poslovanje, HACCP, PDV i sl.), a koje je posljedica postojećeg zakonodavnog okvira. Predlažemo ponovno razmatranje opravdanosti uvođenja ovog novog ograničenja. Stavak 5 - umjesto ove odredbe potrebno je obvezati sve pružatelje usluga koji se bave seoskim agroturizmom na poštivanje Pravilnika o utvrđivanju posebnog standarda - hrvatska autohtona kuhinja (NN 60/11) Stavak 6 - Ova odredba dovodi do diskriminacije OPG-ova u odnosu na privatne iznajmljivače kojima nije propisana obveza poštivanja propisa o sigurnosti hrane kod serviranja doručka. Predlažemo ukidanje ove odredbe jer ona neminovno dovodi do primjene HACCP načela koja nisu prilagođena OPG-ovima. Alternativno, predlažemo dodavanje ove odredbe kod privatnih iznajmljivača. Stavak 7 - Zadržana je mogućnost da OPG-ovim mogu pružati ugostiteljske usluge u turizmu. Bit seoskog agroturizma nije ugostiteljstvo već upravo turizam, odnosno turističke usluge poput vođenih obilazaka gospodarstava, radionica i slično kojima pružatelji usluga upoznaju posjetitelje s načinom života na selu, kulturnom baštinom i slično. Postojeća		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			odredba ne postavlja obavezu pružateljima agroturističkih usluga da se bave i – turizmom, odnosno da registriraju turističke usluge iako ih to velika većina u naravi radi. Izostanak obvezujuće odredbe najbolje se očituje u podatku kako je samo od 42% OPG-ova koji se bave agroturizmom registriralo turističke usluge (izvor APPRRR, 31.03.2026), dok je ova statistika nedostupna za ostale pružatelje agroturističkih usluga radi neadekvatnog zakonodavnog okvira. Predlažemo uvođenje obveze OPG-ovima i drugim pružateljima agroturističkih usluga da pružaju najmanje jednu turističku uslugu sukladno Zakonu o pružanju usluga u turizmu. Stavak 9 - potrebno je izbrisati usklađenost s odredbom članka 29 stavka 4 koja propisuje ograničenja za privatne iznajmljivače. Stavak 11 - propisivanje uobičajenih jela i pića potrebno je propisati za sve pružatelje usluga u seoskom agroturizmu. Dodatno predlažemo novi stavak kojim bi se izjednačio položaj OPG-ova s privatnim iznajmljivačima. Za razliku od privatnih iznajmljivača, objekt u kojima se pružaju ugostiteljske usluge na OPG-u smatra se poslovnim prostorom i na njega se sukladno obračunavaju sve vrste javnih davanja, naknada, komunalnih i drugih pristojbi i sličnih obaveza, uključivo i za energente. Predlažemo brisanje ove odredbe u članku 29 ili		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dodavanje iste odredbe za OPG-ove.		
302.	Silvija Kolar-Fodor	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Potrebno je utvrditi zajednička pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima (OPG). To je jedini način za osiguravanje jednakog položaja na tržištu, poticajnog okvira za razvoj agroturizma, i zaštitu potrošača.	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
303.	JOSIP LUČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Potrebno je utvrditi zajednička pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima (OPG). To je jedini način za osiguravanje jednakog položaja na tržištu, poticajnog okvira za razvoj agroturizma, i zaštitu potrošača.	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
304.	INES GRDANJSKI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Članak 42. Stavak 1. Predloženim rješenjem zadržava se ograničenje prema kojem na OPG-u istodobno može boraviti najviše 80 gostiju odnosno izletnika koji koriste ugostiteljske usluge. Smatramo da je takvo ograničenje nepravedno i nedovoljno razrađeno jer na jednak način tretira sve OPG-ove, neovisno o stvarnim kapacitetima i obilježjima pojedinog gospodarstva. Pri tome se ne uzimaju u obzir važni parametri kao što su obujam i vrsta poljoprivredne proizvodnje, prostorne i geografske mogućnosti, broj i vrsta turističkih usluga, broj članova OPG-a, regionalne specifičnosti i drugi relevantni kriteriji. Ovakvo rješenje dovodi OPG-ove u nepovoljniji položaj u odnosu na druge pružatelje agroturističkih usluga, posebno one koji posluju u sustavu PDV-a, te narušava načelo jednakog pravnog položaja poduzetnika na tržištu. Posebno ističemo da takvo ograničenje ne postoji u Zakonu o pružanju usluga u turizmu, prema kojem se turističke usluge na poljoprivrednim gospodarstvima mogu pružati za neograničen broj turista. Predlažemo brisanje navedenog ograničenja ili njegovo vezivanje uz dodatne objektivne	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruga) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			parametre, uz obvezno uvažavanje regionalnih i poslovnih specifičnosti pojedinih OPG-ova. Stavak 2., točka 2. Predlažemo proširenje odredbe tako da se izričito obuhvate i ulja te pčelinji proizvodi. Također predlažemo da se riječ „narezaka“ zamijeni širim pojmom „proizvoda“, kako bi formulacija bolje obuhvatila različite vrste prehrambenih proizvoda koji se mogu nuditi u okviru agroturističke usluge. Stavak 2., točka 3. Predloženom odredbom zadržava se obveza OPG-ova da gostima omoguće uslugu pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak, polupansion ili puni pansion, i to iz pretežito vlastite proizvodnje. Smatramo da je odredba nedovoljno precizna jer se može tumačiti tako da obvezuje OPG-ove i u situacijama kada se iznajmljuje ruralna kuća za odmor ili apartman koji već ima vlastitu opremu za pripremu hrane. Time se OPG-ovi stavljaju u neravnopravan položaj u odnosu na druge ugostitelje koji pružaju agroturističke usluge. Predlažemo redefiniranje ove odredbe na način da se jasnije razlikuju vrste smještajnih objekata i stvarna priroda usluge koja se gostu pruža. Stavak 3. Predviđena izuzeća, koja se mogu koristiti do 10 puta godišnje, vezana su isključivo uz prigodne manifestacije. Takvo rješenje ne obuhvaća brojne stvarne situacije u kojima OPG-ovi imaju potrebu primiti veći broj posjetitelja. Primjerice, OPG ne bi mogao istodobno primiti dva autobusa školske djece ili drugih turističkih grupa,		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			odnosno približno 100 osoba, jer bi to predstavljalo kršenje zakonskog ograničenja. Ova je odredba osobito problematična za izletničke destinacije u kontinentalnoj Hrvatskoj, gdje često ne postoje drugi OPG-ovi ili dodatni sadržaji u neposrednoj okolini na koje bi se dio gostiju mogao preusmjeriti. Predlažemo ukidanje propisanih razloga za izuzeće, odnosno fleksibilnije uređenje mogućnosti prihvata većeg broja posjetitelja. Stavak 4. Predloženim rješenjem uvodi se dodatno ograničenje smještajnih kapaciteta za nositelja ili člana OPG-a. Međutim, pri tome se ne uzima u obzir da nositelj ili član OPG-a može biti iznajmljivač i na području cijele jedinice lokalne i regionalne samouprave, a ne isključivo na samom poljoprivrednom gospodarstvu. Također, potrebno je uzeti u obzir povezanost ove odredbe s člankom 40., koji uređuje izdavanje rješenja bračnim drugovima i za više članova obitelji, uključujući i osobe koje nisu nositelj ili član OPG-a, primjerice djecu. Napominjemo da su pojedini OPG-ovi koristili ovu mogućnost ne radi umjetnog povećanja smještajnih kapaciteta, nego zbog nepovoljnijeg tržišnog i administrativnog položaja u kojem se nalaze u odnosu na privatne iznajmljivače. Taj nepovoljniji položaj proizlazi iz složenijeg i skupljeg poslovanja, obveza vezanih uz HACCP, PDV i drugih zahtjeva postojećeg zakonodavnog okvira. Predlažemo ponovno razmatranje opravdanosti uvođenja ovog dodatnog ograničenja. Stavak 5.		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Smatramo da predloženu odredbu treba zamijeniti jasnijim i obuhvatnijim rješenjem. Umjesto sadašnje formulacije, potrebno je propisati da svi pružatelji usluga koji se bave seoskim agroturizmom moraju poštovati odredbe Pravilnika o utvrđivanju posebnog standarda – hrvatska autohtona kuhinja, objavljenog u Narodnim novinama broj 60/11. Time bi se osigurala veća ujednačenost standarda i vjerodostojnost ponude u seoskom agroturizmu, neovisno o organizacijskom obliku pružatelja usluge. Stavak 6. Predložena odredba dovodi OPG-ove u nepovoljniji položaj u odnosu na privatne iznajmljivače, kojima nije izričito propisana obveza poštivanja propisa o sigurnosti hrane prilikom posluživanja doručka. Smatramo da će ovakva odredba u praksi nužno dovesti do primjene HACCP načela, koja nisu primjereno prilagođena specifičnostima poslovanja OPG-ova. Predlažemo brisanje ove odredbe. Alternativno, ako zakonodavac smatra da je takva obveza nužna, predlažemo da se ista obveza propiše i za privatne iznajmljivače koji pružaju usporedive usluge. Stavak 7. Predloženom odredbom zadržava se mogućnost da OPG-ovi pružaju ugostiteljske usluge u turizmu. Međutim, suština seoskog agroturizma nije samo ugostiteljstvo, nego i turizam, odnosno pružanje turističkih usluga kojima se posjetitelje upoznaje s načinom života na selu, poljoprivrednom proizvodnjom, lokalnom kulturom, običajima i baštinom. Takve usluge mogu uključivati vođene obilaske gospodarstva, radionice,		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			prezentacije proizvodnje, edukativne sadržaje i slične aktivnosti. Postojeća odredba ne propisuje obvezu da se pružatelji agroturističkih usluga doista bave i turizmom, odnosno da registriraju barem jednu turističku uslugu, iako ih većina u praksi takve usluge pruža. Na problem neadekvatnog zakonodavnog okvira upućuje i podatak da je samo 42% OPG-ova koji se bave agroturizmom registriralo turističke usluge, prema podacima APPRRR-a od 31. ožujka 2026. godine. Za ostale pružatelje agroturističkih usluga usporedivi podaci nisu dostupni upravo zbog nedovoljno uređenog zakonskog okvira. Predlažemo uvođenje obveze za OPG-ove i druge pružatelje agroturističkih usluga da pružaju najmanje jednu turističku uslugu u skladu sa Zakonom o pružanju usluga u turizmu. Stavak 9. Smatramo da je potrebno brisati upućivanje na usklađenost s odredbom članka 29. stavka 4., kojom se propisuju ograničenja za privatne iznajmljivače. Takvo povezivanje nije primjereno za OPG-ove, s obzirom na različitu pravnu, gospodarsku i funkcionalnu prirodu pružanja usluga na poljoprivrednim gospodarstvima. Stavak 11. Propisivanje uobičajenih jela i pića ne bi se smjelo odnositi samo na OPG-ove, nego na sve pružatelje usluga u seoskom agroturizmu. Ako je cilj zakonodavca očuvati autentičnost i prepoznatljivost agroturističke ponude, tada se isti standard mora primjenjivati na sve subjekte koji koriste ili nude usluge pod nazivom seoski agroturizam, neovisno o		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			njihovu organizacijskom obliku. Dodatni prijedlog Predlažemo uvođenje novog stavka kojim bi se izjednačio položaj OPG-ova s položajem privatnih iznajmljivača. Za razliku od privatnih iznajmljivača, objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge na OPG-u smatraju se poslovnim prostorom. Zbog toga se na njih obračunavaju različita javna davanja, naknade, komunalne i druge pristojbe, kao i obveze vezane uz energente, što OPG-ove dovodi u financijski i administrativno nepovoljniji položaj. Predlažemo brisanje odgovarajuće odredbe u članku 29. ili, alternativno, propisivanje jednakog tretmana i za OPG-ove.		
305.	IVANA PAVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Potrebno je utvrditi zajednička pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, bez obzira jesu li fizičke ili pravne osobe. To je jedini način za osiguravanje jednakog položaja na tržištu, poticajnog okvira za razvoj agroturizma, i zaštitu potrošača.	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje,

R.br.	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
306.	UDRUŽENJE "VINO DALMACIJE"	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Predlaže se izmjena članka 42. stavka 1. tako da glasi: (1) Poljoprivredno gospodarstvo u smislu ovoga Zakona jest poljoprivredno gospodarstvo upisano u odgovarajući upisnik sukladno posebnim propisima kojima se uređuje poljoprivreda, koje pruža ugostiteljske usluge kao dopunsku ili povezanu djelatnost poljoprivredne proizvodnje sukladno ovom Zakonu i posebnim propisima. Predlaže se izmjena članka 42. stavka 2. tako da glasi: usluživanje radi kušanja vina, mošta, voćnih vina, maslinovog ulja, sira, mesnih prerađevina, meda, voća, povrća te drugih poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda, uz mogućnost posluživanja hrane, pića i napitaka, uključujući proizvode poljoprivrednog gospodarstva, drugih poljoprivrednih gospodarstava i regionalnih proizvođača u prostoru za najviše 80 gostiju. Predlaže se izmjena članka 42. stavak 5. tako da glasi: Jela, pića i napici koji se uslužuju na poljoprivrednom gospodarstvu mogu se temeljiti na proizvodima vlastite proizvodnje, proizvodima drugih poljoprivrednih gospodarstava, lokalnih i regionalnih proizvođača te proizvodima koji su uobičajeni ili potrebni za pružanje ugostiteljske usluge.	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
307.	UDRUŽENJE "VINO DALMACIJE"	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Obrazloženje: Navedena izmjena nužna je radi usklađivanja zakona s činjenicom da poljoprivrednu djelatnost ne obavljaju isključivo obiteljska poljoprivredna gospodarstva, već i drugi registrirani oblici	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			poljoprivrednih gospodarstava. Ograničavanje ugostiteljskih i turističkih usluga samo na OPG neopravdano isključuje druge zakonite oblike poljoprivredne proizvodnje i dovodi ih u neravnotežan položaj. Predloženim izmjenama omogućuje se razvoj kvalitetnije i konkurentnije ruralne, eno-gastronomске i agroturističke ponude, uz zadržavanje svih potrebnih uvjeta vezanih uz sigurnost hrane, minimalne tehničke uvjete, kategorizaciju, nadzor i zaštitu potrošača.		ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
308.		PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Potrebno je utvrditi zajednička pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, bez obzira jesu li fizičke ili pravne osobe. To je jedini način za osiguravanje jednakog položaja na tržištu, poticajnog okvira za razvoj agroturizma, i zaštitu potrošača.	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruga) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje,

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
309.	LEADER MREŽA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Potrebno je utvrditi zajednička pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima (OPG). To je jedini način za osiguravanje jednakog položaja na tržištu, poticajnog okvira za razvoj agroturizma, i zaštitu potrošača.	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
310.	ŠIME VALIDŽIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 42.	Potrebno je utvrditi zajednička pravila za sve pružatelje usluga u agroturizmu, bez obzira smatraju li se ugostiteljima ili ugostiteljima amaterima (OPG). To je jedini način za osiguravanje jednakog položaja na tržištu, poticajnog okvira za razvoj agroturizma, i zaštitu potrošača. Neprihvatljivo je da se pod 'domaće' nude proizvode od sirovina koje su uzgojene u dalekom zemljama kao što su avokado, banane, kvinoja, šećer od trske ili soja iz Južne Amerike, veganski sir od kokosova ulja ili bilo koje jelo koje sadržava palmينو ulje iz	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			jugoistočne Azije. Osim što se takvim namirnicama ne podržava hrvatsku poljoprivredu, zbog njih se događa masovno uništavanje prašuma i istrebljenje biljaka, gljiva i životinja i genocid protiv domorodačkih naroda. Takvim jelima nikako, ali ni namještaju od tropskog drveta ni kožama od divljih životinja nije mjesto u objektima koji se promoviraju kao veganskim ili ekološkim, a tim objektima nije mjesto na područjima gdje je zbog njihove izgradnje došlo do ugrožavanja izvornih šuma ili drugih prirodnih ekosustava. Neprihvatljivo je postavljati uvjete za 'ekološkim certifikatima' koje u stvarnosti ne mogu ispuniti OPG-ovi nego uglavnom uvoznici ili veliki proizvođači hrane ili drugih proizvoda koji koriste sirovine koje su uzgojene u dalekim zemljama.		usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
311.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 43.	Uvjeti za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu Članak 43. (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga na agroturističkom gospodarstvu, poljoprivrednik je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na poljoprivrednim gospodarstvu. (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev poljoprivrednika u roku od 30 dana ako ispunjava sljedeće uvjete: da je poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik poljoprivrednika ili Upisnik poljoprivrednih gospodarstava da je poljoprivredno gospodarstvo kategorizirano kao mikro ili mali poduzetnik sukladno posebnim propisima o računovodstvu, ukoliko poljoprivrednu djelatnost obavlja kao trgovačko	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruge) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
.			društvo, o čemu prilaže izjavu da posjeduje dokaze o vlastitoj poljoprivrednoj proizvodnji i to: OPG - da ima registriran najmanje jedan primarni poljoprivredni ili prehrambeni proizvod ili prerađevinu koje stavlja na tržište po posebnim propisima, što potvrđuje prilaganjem izvoda iz službene evidencije o proizvodnji i prodaji poljoprivrednih proizvoda za prethodnu kalendarsku godinu, ili ostali oblici poljoprivrednika – da ima registriran najmanje jedan primarni poljoprivredni ili prehrambeni proizvod ili prerađevinu proizvedenu od minimalno 50% vlastite sirovine koji stavlja na tržište sukladno posebnim propisima što potvrđuje izjavom. da posjeduje dokaze o pružanju turističkih usluga što potvrđuje: OPG - rješenjem nadležnog upravnog tijela ostali oblici poljoprivrednika – izjavom o pružanju turističkih usluga. da ima pravo korištenja objekta i/ili poljoprivrednog zemljišta u kojem, odnosno na kojem će pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz članka 42. stavka 9. ovoga Zakona da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge, ukoliko je isti predviđen, ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuje gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se		poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 8. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. Dokaze o ispunjavanju ostalih uvjeta poljoprivrednik pribavlja samostalno.		
312.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu	Držimo kako nisu stvoreni uvjeti za posebni standard u seoskom agroturizmu na što ukazuje vrlo mali broj OPG-ova koji je iskoristio ovu mogućnost. Predlažemo brisanje članka.	Nije prihvaćen	Posebni standard je dobrovoljan i nema zapreke da se ostavi mogućnost njegova ishođenja za obiteljska poljoprivredna gospodarstva koja to žele.
313.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Radno vrijeme obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva	Radno vrijeme agroturističkog poljoprivrednoga gospodarstva Članak 45. (1) Predstavničko tijelo odlukom propisuje radno vrijeme objekata na agroturističkom gospodarstvu unutar kojeg se mogu pružati ugostiteljske i turističke usluge. (2) Agroturističko gospodarstvo dužno je na ulazu u objekt i na poljoprivrednom zemljištu u kojem pruža ugostiteljske usluge vidno istaknuti obavijest o radnom vremenu, koje mora biti određeno unutar radnog vremena određenog odlukom iz stavka 1. ovoga članka, radnim, odnosno neradnim danima i pridržavati se istaknutog radnog vremena. (3) Iznimno, agroturističko gospodarstvo može na ulazu u objekt ili na poljoprivrednom zemljištu istaknuti obavijest da posluje i uz prethodni dogovor, odnosno samo uz prethodni dogovor i/ili na poziv, u kojem slučaju istaknuta obavijest mora sadržavati i podatke o kontaktu	Nije prihvaćen	Zakon razlikuje ugostitelje (trgovačka društva, obrtnike i zadruga) koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost od fizičkih osoba i članova i nositelja obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava koji pružaju određene ugostiteljske usluge. Zakon ne ograničava trgovačka društva koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika da kao i ostala trgovačka društva obavljaju ugostiteljsku djelatnost dok s druge strane uvažava postojeći zakonodavni okvir uspostavljen za obiteljska poljoprivredna gospodarstva te propisuje uvjete pod kojima isti mogu pružati pojedine ugostiteljske usluge pod povoljnijim uvjetima od trgovačkih društava, obrtnika i zadruga odnosno ugostitelja. Stoga je nemoguće i bilo bi diskriminatorno izjednačiti uvjete za obiteljska poljoprivredna gospodarstva i ugostitelje koji su upisani u Upisnik poljoprivrednika jer bi na navedeni način takvi ugostitelji upisani u Upisnik poljoprivrednika, bili bi u povoljnijem položaju u odnosu na druge ugostitelje, a time bi se i postrožili uvjeti za obiteljska poljoprivredna gospodarstva.
314.	KARMEN MRAKOVČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O	Ovaj zakon uvodi još jednu dodatnu registraciju uz onu koju već imamo. To znači više papirologije, više	Nije prihvaćen	Predloženim odredbama provedi se Uredba (EU) 2024/1028. Sustav registracije zamišljen je kao

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 46.	hodanja po institucijama i više gubljenja vremena. Iznajmljivači već sada moraju imati dozvole za rad, a sada bi trebali prolaziti još jedan postupak samo zbog dodatnog registracijskog broja. To nema smisla jer se radi o istom objektu i istom poslu. Europska pravila jasno govore da bi trebala postojati jedna jednostavna online registracija. Ako država želi novi sustav, onda bi trebala ukinuti stari, a ne ljudima stvarati dodatne komplikacije.		jednostavan, besplatan i u najvećoj mogućoj mjeri automatiziran, u skladu s ciljevima Uredbe. Nadalje, važno je istaknuti da Uredba izričito propisuje da ne utječe na nacionalne sustave ovlašćivanja ili druge uvjete za obavljanje djelatnosti. Slijedom navedenog, sustav registracije ne predstavlja zamjenu za postojeći sustav izdavanja rješenja o odobrenju za pružanje usluga smještaja, već komplementaran administrativni mehanizam koji služi standardiziranom prikupljanju i razmjeni podataka, osobito u kontekstu digitalnih platformi. Stoga se ne radi o „dvostrukom postupku” u smislu dupliciranja istovjetnih pravnih učinaka, već o različitim institutima s različitom svrhom postupak izdavanja odobrenja uređuje pravo na obavljanje djelatnosti, dok sustav registracije omogućuje identifikaciju smještajnih jedinica i provedbu nadzora sukladno zahtjevima prava Europske unije. Ishođenje registracijskog broja će za sve biti u potpunosti besplatno, digitalizirano i jednostavno, a registracijski broj će na zahtjev izdavati Ministarstvo turizma i sporta kroz sustav eTurizam.
315.	ZBT CONSULTI NG DRUŠTVO S OGRANIČE NOM ODGOVOR NOŠĆU ZA SAVJETOV ANJE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 46.	Postojeći sustav izdavanja dozvola (rješenja) u sukobu je s načelom jedinstvene registracije Članak 4. Uredbe (EU) 2024/1028 propisuje da svaka jedinica treba biti podložna jedinstvenom postupku registracije koji je dostupan na internetu, besplatan i omogućuje automatsko i trenutno izdavanje registracijskog broja. Uvođenjem nove registracije na nacionalnoj razini povrh postojećeg regionalnog sustava izdavanja dozvola (rješenja), Nacrt zakona stvara okvir dvostruke registracije koji je u suprotnosti s člankom 4. Ako se zadrži nacionalni postupak, on sam mora ispunjavati zahtjeve Uredbe i izbjegavati udvostručavanje obveza.	Nije prihvaćen	Predloženim odredbama provedi se Uredba (EU) 2024/1028. Sustav registracije zamišljen je kao jednostavan, besplatan i u najvećoj mogućoj mjeri automatiziran, u skladu s ciljevima Uredbe. Nadalje, važno je istaknuti da Uredba izričito propisuje da ne utječe na nacionalne sustave ovlašćivanja ili druge uvjete za obavljanje djelatnosti. Slijedom navedenog, sustav registracije ne predstavlja zamjenu za postojeći sustav izdavanja rješenja o odobrenju za pružanje usluga smještaja, već komplementaran administrativni mehanizam koji služi standardiziranom prikupljanju i razmjeni podataka, osobito u kontekstu digitalnih platformi. Stoga se ne radi o

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Ovaj stav izravno podržavaju formalni komentari Europske komisije izdani u okviru postupka TRIS notifikacije u vezi s andaluzijskim Nacrtom zakona o održivom turizmu. U toj odluci, Komisija je izričito navela da "svaka obveza nametnuta iznajmljivačima da se registriraju i u Turističkom registru Andaluzije i u registru uspostavljenom Kraljevskim dekretom 1312/2024 bila bi protivna članku 4. Uredbe o kratkoročnom iznajmljivanju." Uvođenje nove nacionalne razine registracije povrh postojećeg regionalnog sustava izdavanja dozvola (rješenja) u Nacrtu zakona predstavlja analognu situaciju i mora se ocjenjivati kao jednako neusklađeno. Predložena nacionalna registracija također je diskriminatorna utoliko što nameće obvezu nacionalne registracije isključivo iznajmljivačima koji posluju putem digitalnih platformi, dok ostale iznajmljivače tretira drugačije. Takav različit tretman nespojiv je s načelima EU-a i nacionalnim načelima jednakog postupanja i nediskriminacije. Sukladno tome, zahtijevamo da se ovaj članak izmijeni na način da: (i) ukine zahtjev nacionalne registracije; ili, alternativno, (ii) predvidi da nacionalna registracija zamjenjuje i ima prednost nad regionalnim izdavanjem dozvola, tako da svaka jedinica podliježe jedinstvenom sustavu registracije koji je u potpunosti usklađen s Uredbom (EU) 2024/1028 (dostupan na internetu, besplatan, te pruža automatsko i trenutno izdavanje) i primjenjuje se jednako na sve iznajmljivače bez obzira na kanal distribucije. Uz navedeno, predloženi sustav registracije mora biti usklađen sa sljedećim specifičnim zahtjevima Uredbe (EU) 2024/1028, koji nisu adekvatno obrađeni u		„dvostrukom postupku” u smislu dupliciranja istovjetnih pravnih učinaka, već o različitim institutima s različitom svrhom postupak izdavanja odobrenja uređuje pravo na obavljanje djelatnosti, dok sustav registracije omogućuje identifikaciju smještajnih jedinica i provedbu nadzora sukladno zahtjevima prava Europske unije. Ishodjenje registracijskog broja će za sve biti u potpunosti besplatno, digitalizirano i jednostavno, a registracijski broj će na zahtjev izdavati Ministarstvo turizma i sporta kroz sustav eTurizam. Također, Ministarstvo će postupiti prema obvezama iz Zakona o postupku notifikacije u području tehničkih propisa i propisa o uslugama informacijskog društva („Narodne novine”, broj 21/22).

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			trenutnom tekstu Nacrta zakona: Automatsko i trenutno izdavanje (članak 4. stavak 3. točka (b)): Nacrt zakona mora izričito predvidjeti da nacionalni postupak registracije omogućuje automatsko i trenutno izdavanje registracijskog broja po podnošenju informacija navedenih u članku 5. stavku 1. i, gdje je primjenjivo, popratne dokumentacije potrebne prema članku 5. stavku 2. Uredbe. Nikakvi dodatni preduvjeti — uključujući prethodni završetak regionalnih postupaka izdavanja dozvola (rješenja) ili podnošenje dokumentacije izvan onoga što je strogo potrebno — ne smiju odgađati ili sprječavati to automatsko izdavanje. Svaka dokumentacija koja prelazi minimum iz članka 5. mora biti bez utjecaja na trenutno izdavanje registracijskog broja, kako zahtijeva članak 5. stavak 3. Uredbe. Djelotvorni žalbeni mehanizmi (članak 4. stavak 3. točka (c)): Nacrt zakona mora specificirati pravne lijekove dostupne iznajmljivačima čiji je zahtjev za registraciju odbijen, odgođen, ili čiji je registracijski broj suspendiran ili opozvan. Članak 4. stavak 3. točka (c) Uredbe zahtijeva da djelotvorni žalbeni mehanizmi budu uspostavljeni u svakoj fazi postupka registracije. Odsutnost takvih mehanizama — ili sustav koji zahtijeva od iznajmljivača da ponovno podnesu zahtjeve u cijelosti umjesto da ih dopune ili ulože žalbu — predstavljalo bi kršenje ovog zahtjeva i temeljnog prava na učinkovit pravni lijek prema članku 47. Povelje EU o temeljnim pravima. Ponovna uporaba dokumentacije — načelo „samo jednom“ (članak 4. stavak 4.): Nacrt zakona trebao bi potvrditi da iznajmljivači mogu zatražiti da se informacije ili dokumentacija pružena u sklopu prethodnog zahtjeva		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			za registraciju ponovno koristi za potrebe naknadnih registracija, u skladu s člankom 4. stavkom 4. Uredbe i načelom „samo jednom“ navedenim u Uvodnoj izjavi 32. Usklađenost i interoperabilnost između relevantnih nacionalnih registara moraju biti osigurane kako iznajmljivači ne bi morali dostavljati iste podatke javnim tijelima više od jednom. Dostupnost izvanmrežne usluge (Uvodna izjava 10.): Dok Uredba zahtijeva da se postupci registracije pružaju putem interneta, Uvodna izjava 10. navodi da “usluga dostupna izvan interneta treba i dalje biti dostupna kako bi se zadovoljile potrebe manje digitalno vještih ili opremljenih korisnika, osobito starijih osoba.” Zahtijevamo da Nacrt zakona potvrdi da će izvanmrežna alternativa registracije biti dostupna uz mrežni sustav. Tehnička sredstva za ažuriranja i brisanja (članak 4. stavak 3. točke (e)–(g)): Nacrt zakona mora specificirati da su tehnička sredstva uspostavljena kako bi iznajmljivačima omogućila: (i) ažuriranje informacija i dokumentacije podnesene u kontekstu postupka registracije; (ii) procjenu valjanosti registracijskih brojeva; i (iii) brisanje jedinice iz registra. Ove funkcionalnosti moraju djelovati putem jednog mrežnog sučelja, a iznajmljivači ne smiju biti obvezni zasebno obavještavati više tijela (bilo nacionalnih ili regionalnih) kako bi izvršili ažuriranja ili brisanja. Svaki zahtjev dvostruke obavijesti bio bi nespojiv s člankom 4. stavkom 3. točkama (e) i (g) Uredbe. Izjava iznajmljivača prema platformi (članak 4. stavak 3. točka (h)): Nacrt zakona trebao bi provesti članak 4. stavak 3. točku (h) Uredbe, koja zahtijeva od država članica da osiguraju da su iznajmljivači obvezni, kada nude usluge kratkoročnog iznajmljivanja smještaja putem internetske		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			platforme, izjaviti platformi podliježe li jedinica postupku registracije i, ako da, navesti registracijski broj. Odsutnost odgovarajuće obveze u nacionalnom pravu za iznajmljivače predstavlja nedostatak u provedbi Uredbe od strane države članice. Razmjena podataka uvjetovana usklađenom registracijom (članak 9. u vezi s člancima 4. i 13.): Napominjemo da su obveze razmjene podataka nametnute internetskim platformama prema članku 9. Uredbe (EU) 2024/1028 uvjetovane prethodnim uspostavljanjem postupka registracije koji je u potpunosti usklađen s člankom 4. Ako hrvatski sustav registracije ne bude usklađen sa zahtjevima navedenim gore, obveze prijenosa podataka nametnute prema člancima 9. i 13. Uredbe ne mogu se zakonito pokrenuti, a sve kazne nametnute za neprenošenje podataka u takvim okolnostima ne bi bile ni razmjerne ni opravdane. Nacrt zakona trebao bi izričito priznati tu uvjetovanost i osigurati da obveze razmjene podataka postanu izvršive tek nakon što usklađeni sustav registracije i operativna jedinstvena digitalna ulazna točka budu uspostavljeni.		
316.	ANTE VARVODIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 46.	Dvostruki sustav registracije koji troši vrijeme i proturječi zakonima EU Članak 46 Nacrta zakona uvodi novu nacionalnu registraciju uz već postojeći regionalni sustav izdavanja dozvola. Upravo je to ono što je europsko zakonodavstvo pokušalo spriječiti, a Hrvatska to svejedno uvodi. Iznajmljivači već moraju dobiti regionalnu dozvolu za legalan rad. Sada bi se morali registrirati i na nacionalnoj razini samo da bi dobili registracijski broj. Dva procesa, dva tijela, dva seta papirologije za istu nekretninu. Članak 4. Uredbe EU 2024/1028 je nedvosmislen: svaka	Nije prihvaćen	Predloženim odredbama provedi se Uredba (EU) 2024/1028. Sustav registracije zamišljen je kao jednostavan, besplatan i u najvećoj mogućoj mjeri automatiziran, u skladu s ciljevima Uredbe. Nadalje, važno je istaknuti da Uredba izričito propisuje da ne utječe na nacionalne sustave ovlašćivanja ili druge uvjete za obavljanje djelatnosti. Slijedom navedenog, sustav registracije ne predstavlja zamjenu za postojeći sustav izdavanja rješenja o odobrenju za pružanje usluga smještaja, već komplementaran administrativni mehanizam koji služi standardiziranom

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			smještajna jedinica mora biti podvrgnuta jedinstvenom postupku registracije online, besplatnom, koji rezultira automatskim i trenutnim registracijskim brojem. Ovaj Nacrt zakona krši ovo načelo. Ako vlada želi uvesti nacionalnu registraciju, mora zamijeniti regionalni sustav licenciranja, a ne gomilati ga. Sve manje od toga je administrativni teret koji ne služi nikome osim birokraciji.		prikupljanju i razmjeni podataka, osobito u kontekstu digitalnih platformi. Stoga se ne radi o „dvostrukom postupku“ u smislu dupliciranja istovjetnih pravnih učinaka, već o različitim institutima s različitim svrhom postupak izdavanja odobrenja uređuje pravo na obavljanje djelatnosti, dok sustav registracije omogućuje identifikaciju smještajnih jedinica i provedbu nadzora sukladno zahtjevima prava Europske unije
317.	SAŠA KOSANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 46.	Treballi ste ga uvesti prije 13 godina, znači 13 godina od dolaska Booking.coma u Hrvatsku ilegalni najmodavci mahom nerezidenti - Slovenski državljani rade na crno i dopustili ste im preko e-visitora da rade na crno i prijavljuju svoje prijatelje, inspektori ništa ne poduzimaju jer ih navodne nema niti ulaze u privatni posjed, nećete ni ovu sezonu uvesti red jer kako izgleda uvodi se broj 2027. pa i dalje dajete slobodne ruke i radu na crno i ove sezone. Glavno da uništavate kratkoročno iznajmljivanje u stambenim zgradama legalnim iznajmljivačima, očito Vam je to prioritet, a time tek potičete rad na crno jer ste upravo i onim poštenim ljudima koji su htjeli legalno iznajmljivati svoje stanove u zgradama za kratkoročni najam onemogućili rad.	Primljeno na znanje	Nije konkretna primjedba na Nacrt prijedloga zakona, već općeniti komentar.
318.	HRVATSKI PLANINARSKI SAVEZ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 50.	Hrvatski planinarski savez predlaže da se u članak 50. iza stavka 1 doda novi stavak: „Jedno noćenje registriranih članova planinarskih udruga članica Hrvatskog planinarskog saveza u šatoru na uzdužnim planinarskim turama koje se izvodi radi sigurnosti na nepristupačnim planinskim terenima udaljenim od planinarskih i drugih smještajnih objekata, uz	Nije prihvaćen	Nije dozvoljeno kampiranje bez rješenja, a propisane su iznimke za moguće kampiranje izvan kampova.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			primjenu mjera zaštite prirode i akata Hrvatskog planinarskog saveza, ne smatra se kampiranjem u smislu ovog zakona.“ Obrazloženje: Predlažemo da se u članku 50. predvidi mogućnost kratkotrajnog noćenja u šatoru na dugačkim uzdužnim planinarskim turama, gdje ne postoji mogućnost noćenja u planinarskim i drugim objektima. Radi se o teško pristupačnim visinskim područjima naših planina, gdje nema objekata za smještaj, te je nužno radi sigurnosti planinara - posjetitelja u tim planinskim područjima, omogućiti noćni boravak s osobnim šatorom na neškodljiv način za prirodu. Takva vrsta noćenja nema obilježja gospodarske djelatnosti odnosno ugostiteljske usluge smještaja koja se uređuje ovim zakonom, a važno je za sigurnost planinara, pa smatramo opravdanim tu činjenicu specificirati dodavanjem predloženog stavka u tekst zakona kako bi se izbjegle zabune i zapriječila pogrešna tumačenja.		
319.	UDRUGA RURALNOG TURIZMA HRVATSKE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 50.	Ovakav nastavak restriktivnih odredbi o kampiranju suprotan je potražnji turista. Nacrt zakona ne donosi potrebnu fleksibilizaciju kampiranja koja bi omogućila daljnji razvoj ruralnog turizma, osobito u kontinentalnoj Hrvatskoj, ali i ispunjavanje drugih strateških ciljeva. Komplicirani uvjeti registracije kampova (pravilnici), izazovi s prostornim planovima i neproduktivnost postojećih rješenja rezultiraju iznimno ograničenim mogućnostima kampiranja u kontinentalnoj Hrvatskoj čemu svjedoči mali broj registriranih kampova. Umjesto zaustavljanja u registriranim ugostiteljskim objektima, autodomovi se	Nije prihvaćen	Sukladno odredbama zakona, nije dozvoljeno kampiranje izvan objekata koji imaju rješenja za kamp.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			zaustavljaju gdje stignu jer na potezu od granice sa Srbijom do Zagreba postoje svega 3 kamp odmorišta. S druge strane, postoji izniman interes ove grupe turista visoke platežne moći, a koji putuju u potpuno opremljenim autodomovima, za upoznavanje ruralne Hrvatske i zaustavljanje u prirodnom ambijentu (voćnjak, vinograd, maslinika i slično.) Predlažemo uvrštavanje odredbe koja bi omogućila zaustavljanje autodomova na agroturističkim gospodarstvima koja pružaju ugostiteljske usluge, i to u trajanju do 72 sata, pri čemu se ista usluga ne bi tretirala kao kampiranje već kao kamp-stop, uz pravo jedinica lokalne i/li regionalne samouprave da ovu mogućnost ograniče odnosno propišu u određenom vremenskom razdoblju sukladno planovima upravljanja destinacijom i/ili radi zaštite od požara.		
320.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 51.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članke 51., 52. i 53. Udruženje podržava vođenje postupaka kroz integrirani informacijski sustav turizma i javni elektronički registar. Digitalizacija, međutim, ostvaruje svrhu samo ako za ugostitelje znači manje postupaka, manje dokumenata i manje ponavljanja istih podataka. Zakon treba izričito propisati načelo „samo jednom“, prema kojem javnopravna tijela ne smiju tražiti od ugostitelja podatke i isprave kojima već raspolažu ili koje mogu pribaviti službenim putem. Postojećim zakonitim subjektima registracijski i identifikacijski brojevi trebaju se dodijeliti automatski na temelju podataka iz postojećih rješenja i registara, bez novog očevida, novog zahtjeva ili dodatne pristojbe, osim kada su	Nije prihvaćen	Predložene odredbe o pribavljanju dokumentacije službenim putem i putem automatske razmjene podataka s drugim registrima propisani su Zakonom o državnoj informacijskoj infrastrukturi te je integrirani informacijski sustav usklađen s navedenim odredbama, a pribavljanje dokumentacije po službenoj dužnosti propisano je Zakonom o općem upravnom postupku.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			podaci očito nepotpuni ili netočni. Predlaže se da se članak 51. dopuni, a članci 52. i 53. tumače i provedu u skladu sa sljedećim normativnim rješenjem: U članku 51. iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase: (4) U postupcima koji se vode prema ovome Zakonu primjenjuje se načelo samo jednom. Ministarstvo i nadležna upravna tijela ne smiju od ugostitelja, iznajmljivača ili nositelja odnosno člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva tražiti podatke ili isprave koje se nalaze u registrima ili službenim evidencijama javnopravnih tijela, ako ih mogu pribaviti službenim putem. (5) Identifikacijske oznake i registracijski brojevi za postojeće objekte i smještajne jedinice za koje su izdana izvršna rješenja dodjeljuju se automatski na temelju podataka iz Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu i povezanih službenih evidencija, bez obveze podnošenja posebnog zahtjeva i bez plaćanja posebne pristojbe. (6) Ako podaci potrebni za automatsku dodjelu oznake ili registracijskog broja nisu potpuni ili su međusobno neusklađeni, nadležno tijelo pozvat će stranku da ih dopuni ili uskladi elektroničkim putem, uz razuman rok i bez negativnih posljedica za poslovanje dok je postupak usklađenja u tijeku. U članku 53. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi: (5) Razmjena podataka iz ovoga članka provodi se na način koji smanjuje administrativno opterećenje stranaka i osigurava da se podaci dostavljeni jednom javnopravnom tijelu ne traže ponovno od stranke u drugom postupku koji se		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			vodi na temelju ovoga Zakona.		
321.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 51.	Uz članke 51., 52. i 53. Postojećim zakonitim subjektima registracijski i identifikacijski brojevi trebaju se dodijeliti automatski na temelju podataka iz postojećih rješenja i registara, bez novog očevida, novog zahtjeva ili dodatne pristojbe, osim kada su podaci očito nepotpuni ili netočni. Predlaže se da se članak 51. dopuni, a članci 52. i 53. tumače i provedu u skladu sa sljedećim normativnim rješenjem: U članku 51. iza stavka 3. dodaju se stavci 4., 5. i 6. koji glase: (4) U postupcima koji se vode prema ovome Zakonu primjenjuje se načelo "samo jednom". Ministarstvo i nadležna upravna tijela ne smiju od ugostitelja, iznajmljivača ili nositelja odnosno člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva tražiti podatke ili isprave koje se nalaze u registrima ili službenim evidencijama javnopravnih tijela, ako ih mogu pribaviti službenim putem. (5) Identifikacijske oznake i registracijski brojevi za postojeće objekte i smještajne jedinice za koje su izdana izvršna rješenja dodjeljuju se automatski na temelju podataka iz Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu i povezanih službenih evidencija, bez obveze podnošenja posebnog zahtjeva i bez plaćanja posebne pristojbe. (6) Ako podaci potrebni za automatsku dodjelu oznake ili registracijskog broja nisu potpuni ili su međusobno neusklađeni, nadležno tijelo pozvat će stranku da ih dopuni ili uskladi elektroničkim putem, uz razuman rok i bez negativnih posljedica za poslovanje dok je postupak usklađenja u tijeku.	Nije prihvaćen	Predložene odredbe o pribavljanju dokumentacije službenim putem i putem automatske razmjene podataka s drugim registrima propisani su Zakonom o državnoj informacijskoj infrastrukturi te je integrirani informacijski sustav usklađen s navedenim odredbama, a pribavljanje dokumentacije po službenoj dužnosti propisano je Zakonom o općem upravnom postupku.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			U članku 53. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi: (5) Razmjena podataka iz ovoga članka provodi se na način koji smanjuje administrativno opterećenje stranaka i osigurava da se podaci dostavljeni jednom javnopravnom tijelu ne traže ponovno od stranke u drugom postupku koji se vodi na temelju ovoga Zakona.		
322.	LIDIJA RUPNIK	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 52.	Članak 52. stavak 1. – Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu Predlažem doraditi odredbu na način da se jasno propiše kako je Registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu jedini službeni registar koji se uspostavlja i vodi u nadležnosti Ministarstva turizma. Naime, u praksi se pojavljuju različite pravne osobe koje se predstavljaju kao turistički registri, nude upis u takve registre, pozivaju se na svoje „opće uvjete” i od ugostitelja, iznajmljivača ili drugih pružatelja usluga traže uplatu novčanih iznosa. Pritom se kod adresata takvih ponuda može stvoriti dojam da je riječ o službenoj obvezi ili registru povezanom s državnim tijelima, iako se zapravo radi o privatnim, neslužbenim bazama podataka. Smatram da je potrebno zakonom jasno spriječiti takvu praksu, jer ona može dovesti u zabludu ugostitelje, iznajmljivače i druge pružatelje usluga u turizmu, osobito manje poduzetnike i fizičke osobe koje nisu uvijek u mogućnosti razlikovati službeni registar od privatnih komercijalnih ponuda. Stoga predlažem da se u odredbu izričito doda kako se službenim registrom u	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Precizirat će se u tekstu Nacrta prijedloga zakona na odgovarajući način.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			smislu ovoga Zakona smatra isključivo Registar koji vodi Ministarstvo, te da se zabrani korištenje naziva, oznaka ili načina predstavljanja koji bi mogli stvoriti zabluđu da je neki drugi, privatni registar službeni registar za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu. Također predlažem propisati da Ministarstvo na svojim mrežnim stranicama jasno objavi obavijest o tome koji je registar službeni, da je upis moguć isključivo na način propisan Zakonom i pravilnikom, te da eventualni privatni registri nemaju status službenog registra niti mogu stvarati zakonsku obvezu plaćanja upisa.		
323.	UDRUGA GRADOVA U REPUBLICI HRVATSKOJ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 53.	Podržavamo u potpunosti predloženo rješenje odnosno ovu odredbu kojom se propisuje da jedinice lokalne samouprave prema mjestu gdje se objekt nalazi imaju pravo na pristup podacima i rješenjima iz Registra za ugostiteljsku djelatnost i usluge u turizmu.	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru.
324.	KLEPAC MUSTAĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 54.	Poštovani, potrebno je dodati da se kod kapaciteta u izreci trebaju navesti posebno pomoćni kreveti	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Dodati će se u tekst zakona.
325.	MARTINA BELOŠEVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 54.	U obrazloženju uz članak 54. navodi se da izreka rješenja sadržava i datum početka rada objekta, iako takva obveza nije propisana odredbama samoga članka 54. Navedeno predstavlja odstupanje između normativnog dijela i obrazloženja te može dovesti do neujednačene primjene u praksi, stoga je potrebno uskladiti tekst. Nadalje, potrebno je da se razmotri dopuna odredbe članka 54. na način da izreka rješenja sadržava i podatak o površini ugostiteljskog objekta (ukupnoj i/ili korisnoj površini). U praksi je upravo površina objekta često relevantna za utvrđivanje ispunjavanja minimalnih	Djelomično prihvaćen	Uskladiti će se tekst obrazloženja Nacrta prijedloga zakona. Površina ugostiteljskog objekta utvrđuje se u postupku, ali smatramo da nije potrebno da bude sadržana u izreci rješenja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			tehničkih uvjeta, osobito u slučajevima rekonstrukcije ili proširenja objekta, što može utjecati na kapacitet i opseg pružanja ugostiteljskih usluga. Uvrštavanjem navedenog podatka o veličini u izreku rješenja osigurala bi se veća pravna sigurnost i olakšala provedba nadzora. Također bilo bi potrebno da se pomoćni kreveti uvrste u kapacitet objekta i to na način da se točno razjasni da je dvosjed na rasklapanje kapacitet zapravo 2 pomoćna kreveta kao što je i bračni krevet kao stalni kapacitet zapravo 2 stalna kreveta. U praksi su različita tumačenja pa je potrebno da se navedeni podaci preciziraju zakonski, a bilo bi dobro da se i u pravilnicima o kategorizaciji isto navede podatak o njima.		
326.	GRAD DUBROVNIK	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 54.	Potrebno je definirati što se smatra kućom za odmor? Zakon o lokalnim porezima do izmjena i dopuna u 2024 sadržavao je definiciju: „kuća za odmor je svaka zgrada ili dio zgrade ili stan koji se koriste povremeno ili sezonski“. Ukoliko kuća za odmor može biti dio zgrade ili stan potrebno je u izreku dodati u stavku 1 točku 6. koja glasi: „naznaku nalazi li se ugostiteljski objekt vrste kuća za odmor u stambenoj zgradi“	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Kuća za odmor je vrsta ugostiteljskog objekta i definira se pravilnikom kojim se propisuju uvjeti za vrste iz skupine "Ostali ugostiteljski objekti za smještaj". Ugostiteljski objekt vrste "Kuća za odmor" po naravi i ne može biti u stambenoj zgradi, stoga se na njega ne bi primjenjivale odredbe Zakona o upravljanju i održavanju zgrada koje se odnose na suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam.
327.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 54.	U članku 54. koji govori o sadržaju izreke rješenja dodati u stavku 1. dodati i suglasnost susjeda i jedinice lokalne samouprave (temeljene na Planu upravljanja destinacijom).	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Navedeno bi trebalo biti dio obrazloženja rješenja.
328.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 54.	Opći komentar uz članak 54. st. 2. t.3. u kojem se navodi da izreka rješenja sadrži, između ostalog, naznaku nalazi li se objekt u kojem se pružaju usluge u stambenoj zgradi, a koji pojam ne postoji predlažemo usaglašavanje odredbe s Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Dodat će se u tekst Nacrta prijedloga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Obrazloženje: U Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti ne postoji definicija stambene zgrade, a Zakon o upravljanju i održavanju zgrada navodi definicije zgrade i to: višestambena zgrada, stambeno-poslovna zgrada, poslovna zgrada i blokovska garaža, te je pojam „stambena zgrada“ nejasan i potrebno ga je ili definirati ili uskladiti sa zakonskim odredbama zakona na koje upućuje		
329.	DINO ŠIPALO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 56.	Postoji realna opasnost od neujednačenog postupanja i kontradiktornih utvrđenja dvaju različitih tijela u identičnim upravnim stvarima. Dosadašnja praksa i iskustva iz razdoblja neuspješnog pokušaja integracije poslova Državnog inspektorata u Carinsku upravu (2014. godine) dodatno opravdavaju tu bojazan poglavito imajući u vidu činjenicu na razlike u ustrojstvo i načinu rada Državnog inspektorata odnosno Carinske uprave. Također, nužno je uzeti u obzir značajne razlike u ustrojstvu, načinu rada te stručnoj spremi službenika (SSS u Carinskoj upravi naspram VSS u Državnom inspektoratu), što će istim upravnim poslovima rezultirati neujednačenom primjenom propisa na terenu. Umjesto predloženog modela, smatramo da bi ekonomičnije i svrsishodnije rješenje bilo objedinjavanje turističke i tržišne inspekcije u jedinstvenu gospodarsku inspekciju, po uzoru na model koji je uspješno funkcionirao prije 2014. godine. Takva bi sinergija srodnih inspekcijskih službi osigurala učinkovitiji nadzor nad neregistriranim ugostiteljskim djelatnostima te, bez dodatnog zapošljavanja novih službenika, dobrim dijelom riješila problem sezonske potkapacitiranosti broja inspektora a ne da se „požar“ gasi slanjem inspektora iz unutrašnjosti	Nije prihvaćen	Nadležnosti inspekcija niti uvjeti za obavljanje poslova inspektora nisu predmet ovoga zakona.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			(neekonomično - troškovi i neučinkovito - nepoznavanje situacije na terenu) . Učinkovitije suzbijanje sive ekonomije postiglo bi se navedenim objedinjavanjem inspekcija (turističke i tržišne) , Bez tog objedinjavanja imat ćemo potkapacitiranost turističke inspekcije u ljetnim i prekapacitiranost u zimskim mjesecima . Nešto slično kao što je s komunalnom infrastrukturom potkapacitirana ljeti prekapacitirana zimi . . Nadzor nad naplatom turističke pristojbe – kao specifičnog javnog davanja – prepustio Carinskoj upravi, sukladno njezinoj primarnoj nadležnosti za obračun i naplatu javnih davanja.		
330.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 56.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članke 56. i 57.Udruženje podržava stroži nadzor nad neregistriranom djelatnošću, osobito kada se radi o radu na crno, prikrivenom pružanju usluga i nezakonitom oglašavanju. Istodobno, zakoniti ugostitelji ne smiju biti izloženi nerazmjernim sankcijama za lakše, prvi put počinjene ili odmah otklonjive administrativne propuste. Nacrt već sadrži mogućnost da turistički inspektor ne pokrene prekršajni postupak ako se nepravilnost otkloni. To pravilo treba oblikovati kao opće načelo za sve nadzorne subjekte koji postupaju temeljem ovoga Zakona, uključujući komunalne redare i Carinsku upravu u okviru njihovih ovlasti. Izuzeci trebaju ostati za neregistriranu djelatnost, zaštitu maloljetnika, ozbiljne povrede sigurnosti hrane, ponovljene prekršaje i slučajeve u kojima postoji neposredna opasnost za život, zdravlje ili sigurnost.	Nije prihvaćen	Članak 57. se i odnosi na manje prekršaje i nepravilnosti koje se mogu otkloniti u navedenom roku, to jest predloženo se već na odgovarajući način nalazi u članku 57.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Predlaže se da se u članku 57. dopuni tekst na sljedeći način: (x) Turistički inspektor, komunalni redar, ovlašteni carinski službenik ili drugo nadležno tijelo koje provodi nadzor temeljem ovoga Zakona neće podnijeti optužni prijedlog, izdati prekršajni nalog niti naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja za prvi lakši administrativni prekršaj ako nadzirana osoba tijekom nadzora, do donošenja rješenja ili u roku određenom pisanom naredbom otkloni utvrđenu nepravilnost. (x) Lakšim administrativnim prekršajem u smislu ovoga članka smatra se nepravilnost koja ne predstavlja neregistrirano obavljanje djelatnosti, ne dovodi u pitanje sigurnost hrane, život, zdravlje ili sigurnost ljudi, ne odnosi se na zabranu usluživanja alkohola ili energetske pića maloljetnicima, ne predstavlja neizdavanje računa, ne uključuje nepridržavanje istaknutih cijena i nije ponovljena u istom objektu. (x) Nadležno tijelo u zapisniku ili pisanoj naredbi određuje nepravilnost, način njezina otklanjanja i primjeren rok za otklanjanje, vodeći računa o naravi nepravilnosti i stvarnim mogućnostima nadzirane osobe. (x) Ako nadzirana osoba ne otkloni nepravilnost u ostavljenom roku, nadležno tijelo poduzima prekršajne i druge mjere propisane ovim Zakonom. (x) Zabrana rada i pečačenje objekta primjenjuju se kao krajnje mjere samo u slučajevima neregistriranog obavljanja djelatnosti, težih ili ponovljenih povreda, neposredne opasnosti za život, zdravlje ili sigurnost ljudi ili u drugim slučajevima izričito propisanim ovim Zakonom.		
331.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI	Smatram da predložene odredbe članka 56. uvode vrlo širok sustav nadzora nad pružateljima	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo kako se predmetne odredbe o nadzoru primjenjuju

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		Članak 56.	ugostiteljskih usluga, uz uključivanje velikog broja različitih tijela i službi s preklapajućim ovlastima. Posebno smatram problematičnim što se ovlasti nadzora nad pružanjem usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama daju i komunalnim redarima, iako praksa i razina stručnosti mogu značajno varirati između pojedinih jedinica lokalne samouprave. Predloženi model može dovesti do: neujednačene primjene propisane različitih tumačenja pravne nesigurnosti dodatnog pritiska na legalne pružatelje usluga koji uredno posluju. Također smatram da je cijeli sustav nadzora pretežito usmjeren na represivni pristup bez dovoljno razlikovanja između urednih domaćina koji legalno posluju i stvarno problematičnih ili neregistriranih slučajeva. Predlažem jasnije definiranje nadležnosti pojedinih tijela, ujednačavanje kriterija postupanja te veći naglasak na proporcionalnost i pravnu sigurnost za legalne pružatelje usluga smještaja.		isključivo u odnosu na subjekte koji pružaju usluge protivno propisima, odnosno kod utvrđivanja nepravilnosti i neregistriranog obavljanja djelatnosti. Pružatelji koji uredno posluju u skladu sa zakonom ne podliježu posebnim opterećenjima niti dodatnim obvezama izvan propisanog okvira. Uvođenje različitih tijela u sustav nadzora ima za cilj povećanje učinkovitosti u suzbijanju nezakonitih praksi, a ne dodatno opterećenje legalnih pružatelja usluga.
332.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 56.	Uz članke 56. i 57. Predlaže se da se u članku 57. dopuni tekst na sljedeći način: (x) Turistički inspektor, komunalni redar, ovlašteni carinski službenik ili drugo nadležno tijelo koje provodi nadzor temeljem ovoga Zakona neće podnijeti optužni prijedlog, izdati prekršajni nalog niti naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja za prvi lakši administrativni prekršaj ako nadzirana osoba tijekom nadzora, do donošenja rješenja ili u roku određenom pisanom naredbom otkloni utvrđenu nepravilnost. (x) Lakšim administrativnim prekršajem u smislu ovoga članka smatra se nepravilnost koja ne predstavlja neregistrirano obavljanje djelatnosti, ne dovodi u pitanje sigurnost	Nije prihvaćen	Članak 57. se i odnosi na manje prekršaje i nepravilnosti koje se mogu otkloniti u navedenom roku, to jest predloženo se već na odgovarajući način nalazi u članku 57.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			hrane, život, zdravlje ili sigurnost ljudi, ne odnosi se na zabranu usluživanja alkohola ili energetske pića maloljetnicima, ne predstavlja neizdavanje računa, ne uključuje nepridržavanje istaknutih cijena i nije ponovljena u istom objektu. (x) Nadležno tijelo u zapisniku ili pisanoj naredbi određuje nepravilnost, način njezina otklanjanja i primjeren rok za otklanjanje, vodeći računa o naravi nepravilnosti i stvarnim mogućnostima nadzirane osobe. (x) Ako nadzirana osoba ne otkloni nepravilnost u ostavljenom roku, nadležno tijelo poduzima prekršajne i druge mjere propisane ovim Zakonom. (x) Zabrana rada i pečačenje objekta primjenjuju se kao krajnje mjere samo u slučajevima neregistriranog obavljanja djelatnosti, težih ili ponovljenih povreda, neposredne opasnosti za život, zdravlje ili sigurnost ljudi ili u drugim slučajevima izričito propisanim ovim Zakonom.		
333.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 56.	Za Grad Novigrad-Cittanova: Stavak 6. mijenja se i glasi: (6) Komunalni redari sudjeluju u nadzoru iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama te nad pružanjem neregistriranih ugostiteljskih usluga smještaja, u suradnji s Državnim inspektoratom, pri čemu nemaju ovlasti samostalnog vođenja inspekcijskog postupka. Dodaje se novi stavak 13. koji glasi: (13) Državni inspektorat, u okviru svoje nadležnosti, provodi inspekcijski nadzor nad primjenom propisa o zaštiti od buke u ugostiteljskim objektima te o utvrđenim nepravilnostima obavještava nadležno upravno tijelo jedinice	Nije prihvaćen	Za provedbu nadzora na temelju ovoga Zakona komunalni redari imate će iste ovlasti kao turistički inspektori.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			lokalne samouprave radi poduzimanja mjera sukladno članku 9. ovoga Zakona. Obrazloženje prijedloga: Predloženom izmjenom preciznije se razgraničavaju ovlasti komunalnih redara i Državnog inspektorata u provedbi nadzora kako bi se izbjegla neujednačena praksa i preklapanje nadležnosti. S obzirom da nadzor nad neregistriranim pružanjem usluga podrazumijeva složene inspekcijske i dokazne postupke, nužno je jasno propisati da ih provodi Državni inspektorat, dok komunalni redari sudjeluju u pomoćnoj ulozi. Dodatno se uvodi obveza Državnog inspektorata da o utvrđenim nepravilnostima u vezi s bukom obavještava jedinice lokalne samouprave, čime se omogućuje pravovremeno postupanje u okviru njihovih ovlasti. Time se osigurava učinkovit i provediv sustav nadzora uz istodobno rasterećenje jedinica lokalne samouprave.		
334.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 56.	S obzirom da je odredbom članka 56. stavak 6. predviđeno da „nadzor nad pružanjem usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama te nad pružanjem neregistriranih ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu provode i komunalni redari sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje komunalno gospodarstvo, predlaže se u članku 60. uz turističke inspektore carinske službenike dodati i komunalne redare, kao što je to propisano člankom 63.	Prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Prihvaća se na odgovarajući način kroz nove odredbe u članku 57.
335.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 57.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članke 56. i 57. Udruženje podržava stroži nadzor nad neregistriranom djelatnošću, osobito kada se radi o radu na crno, prikrivenom pružanju usluga	Nije prihvaćen	Članak 57. se i odnosi na manje prekršaje i nepravilnosti koje se mogu otkloniti u navedenom roku, to jest predloženo se već na odgovarajući način nalazi u članku 57. Uredi Obriši

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			i nezakonitom oglašavanju. Istodobno, zakoniti ugostitelji ne smiju biti izloženi nerazmjernim sankcijama za lakše, prvi put počinjene ili odmah otklonjive administrativne propuste. Nacrt već sadrži mogućnost da turistički inspektor ne pokrene prekršajni postupak ako se nepravilnost otkloni. To pravilo treba oblikovati kao opće načelo za sve nadzorne subjekte koji postupaju temeljem ovoga Zakona, uključujući komunalne redare i Carinsku upravu u okviru njihovih ovlasti. Izuzeci trebaju ostati za neregistriranu djelatnost, zaštitu maloljetnika, ozbiljne povrede sigurnosti hrane, ponovljene prekršaje i slučajeve u kojima postoji neposredna opasnost za život, zdravlje ili sigurnost. Predlaže se da se u članku 57. dopuni tekst na sljedeći način: (x) Turistički inspektor, komunalni redar, ovlašteni carinski službenik ili drugo nadležno tijelo koje provodi nadzor temeljem ovoga Zakona neće podnijeti optužni prijedlog, izdati prekršajni nalog niti naplatiti kaznu na mjestu izvršenja prekršaja za prvi lakši administrativni prekršaj ako nadzirana osoba tijekom nadzora, do donošenja rješenja ili u roku određenom pisanom naredbom otkloni utvrđenu nepravilnost. (x) Lakšim administrativnim prekršajem u smislu ovoga članka smatra se nepravilnost koja ne predstavlja neregistrirano obavljanje djelatnosti, ne dovodi u pitanje sigurnost hrane, život, zdravlje ili sigurnost ljudi, ne odnosi se na zabranu usluživanja alkohola ili energetske pića maloljetnicima, ne predstavlja neizdavanje računa, ne uključuje nepridržavanje istaknutih cijena i nije ponovljena u istom objektu. (x) Nadležno tijelo u zapisniku ili pisanoj naredbi određuje nepravilnost, način		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			njezina otklanjanja i primjeren rok za otklanjanje, vodeći računa o naravi nepravilnosti i stvarnim mogućnostima nadzirane osobe. (x) Ako nadzirana osoba ne otkloni nepravilnost u ostavljenom roku, nadležno tijelo poduzima prekršajne i druge mjere propisane ovim Zakonom. (x) Zabrana rada i pečaćenje objekta primjenjuju se kao krajnje mjere samo u slučajevima neregistriranog obavljanja djelatnosti, težih ili ponovljenih povreda, neposredne opasnosti za život, zdravlje ili sigurnost ljudi ili u drugim slučajevima izričito propisanim ovim Zakonom.		
336.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 57.	Smatram da su pojedine ovlasti predviđene člankom 57. vrlo široko postavljene te da je potrebno jasnije urediti granice njihove primjene kako bi se osigurala proporcionalnost i zaštita privatnosti građana koji legalno pružaju ugostiteljske usluge. Posebno se to odnosi na mogućnost provođenja nadzora putem prikrivenog identiteta te prikupljanje podataka o potrošnji vode, električne energije i komunalnih usluga. Iako podržavam potrebu suzbijanja neregistriranog pružanja usluga, smatram da bi zakon trebao preciznije definirati: uvjete pod kojima se takve mjere mogu koristiti, način zaštite prikupljenih podataka, te kriterije razmjernosti u odnosu na težinu sumnje na povredu propisa. Također smatram važnim da se u provedbi nadzora jasno razlikuju legalni pružatelji usluga koji uredno posluju od stvarno problematičnih i neregistriranih slučajeva.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo kako se predmetne odredbe o nadzoru primjenjuju isključivo u odnosu na subjekte koji pružaju usluge protivno propisima, odnosno kod utvrđivanja nepravilnosti i neregistriranog obavljanja djelatnosti. Pružatelji koji uredno posluju u skladu sa zakonom ne podliježu posebnim opterećenjima niti dodatnim obvezama izvan propisanog okvira. Uvođenje različitih tijela u sustav nadzora ima za cilj povećanje učinkovitosti u suzbijanju nezakonitih praksi, a ne dodatno opterećenje legalnih pružatelja usluga.
337.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 58.	Smatram da su mjere predviđene člankom 58. vrlo stroge i da bi njihova primjena trebala biti jasnije ograničena na teže i ozbiljnije povrede propisa.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru. Napominjemo kako se predmetne odredbe o nadzoru primjenjuju isključivo u odnosu na subjekte koji pružaju usluge protivno propisima, odnosno

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Posebno smatram problematičnim što turistički inspektor može usmenim rješenjem odmah zabraniti pružanje usluga, uz mogućnost pečaćenja objekta, pri čemu žalba ne odgađa izvršenje rješenja. Takve mjere mogu imati vrlo ozbiljne posljedice za legalne pružatelje usluga smještaja: prekid poslovanja, otkazivanje rezervacija, finansijsku štetu, i narušavanje reputacije, čak i u slučajevima spornih tumačenja ili manjih administrativnih nepravilnosti. Smatram da bi zakon trebao jasnije razlikovati: teške i namjerne povrede propisa, od manjih ili otklonjivih nepravilnosti, te predvidjeti razmjernije postupanje i mogućnost prethodnog otklanjanja nedostataka prije izricanja najstrožih mjera poput zabrane rada i pečaćenja objekta. Predlažem preciznije definiranje kriterija za primjenu ovih mjera kako bi se osigurala proporcionalnost i pravna sigurnost za legalne pružatelje usluga smještaja.		kod utvrđivanja nepravilnosti i neregistriranog obavljanja djelatnosti. Pružatelji usluga koji uredno posluju u skladu sa zakonom ne podliježu posebnim opterećenjima niti dodatnim obvezama izvan propisanog okvira. Uvođenje različitih tijela u sustav nadzora ima za cilj povećanje učinkovitosti u suzbijanju nezakonitih praksi, a ne dodatno opterećenje legalnih pružatelja usluga.
338.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 59.	Za Grad Novigrad-Cittanova: Dodaje se novi stavak 13. koji glasi: (13) Mjere zabrane neregistriranog obavljanja ugostiteljske djelatnosti iz ovoga članka donosi i izvršava turistički inspektor Državnog inspektorata. Komunalni redari mogu, u okviru svojih ovlasti, utvrditi činjenice i o istima sastaviti zapisnik te ga dostaviti nadležnom Državnom inspektoratu radi daljnjeg postupanja. Obrazloženje prijedloga iako iz postojećih odredbi proizlazi da mjere zabrane neregistriranog obavljanja ugostiteljske djelatnosti donose turistički inspektor odnosno carinski službenik, u praksi se zbog povezanih odredbi o nadzoru može	Nije prihvaćen	Komunalni redari će, za potrebe provedbe nadzora sukladno ovom Zakonu, imati iste ovlasti kao turistički inspektori.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			stvoriti nejasnoća u pogledu uloge komunalnih redara. Predloženom dopunom nedvojbeno se propisuje da donošenje i izvršenje represivnih mjera, uključujući zabranu rada i pečačenje, provodi Državni inspektorat kao nadležno tijelo. Istodobno se jasno definira pomoćna uloga komunalnih redara kroz utvrđivanje činjenica i dostavu podataka nadležnom tijelu. Time se osigurava pravna sigurnost, jedinstvena primjena zakona i izbjegava operativno i pravno opterećenje jedinica lokalne samouprave		
339.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 60.	Za Grad Novigrad-Cittanova: Dodaje se novi stavak 11. koji glasi: (11) Mjere zabrane neregistriranog pružanja ugostiteljskih usluga iz ovoga članka donosi i izvršava turistički inspektor Državnog inspektorata. Komunalni redari mogu, u okviru svojih ovlasti, utvrditi činjenice i o istima sastaviti zapisnik te ga dostaviti nadležnom Državnom inspektoratu radi daljnjeg postupanja. Obrazloženje prijedloga: Iako iz postojećih odredbi proizlazi da mjere zabrane neregistriranog pružanja ugostiteljskih usluga donosi turistički inspektor odnosno carinski službenik, u praksi se zbog povezanih odredbi o nadzoru može pojaviti nejasnoća u pogledu uloge komunalnih redara. Predloženom dopunom jasno se propisuje da donošenje i izvršenje mjera zabrane, uključujući zabranu rada i pečačenje, provodi Državni inspektorat kao nadležno tijelo. Istodobno se precizira da komunalni redari djeluju u pomoćnoj ulozi kroz utvrđivanje činjenica i dostavu podataka nadležnom tijelu. Time se osigurava pravna sigurnost, ujednačena primjena zakona i izbjegava neopravdano opterećenje	Nije prihvaćen	Za potrebe provedbe nadzora sukladno ovom Zakonu, komunalni redari imat će iste ovlasti kao turistički inspektori.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			jedinica lokalne samouprave.		
340.	UDRUGA GRADOVA U REPUBLICI HRVATSKOJ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 60.	S obzirom da je odredbom članka 56. stavak 6. predviđeno da „nadzor nad pružanjem usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama te nad pružanjem neregistriranih ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu provode i komunalni redari sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje komunalno gospodarstvo“, mišljenja smo da u ovom članku nedostaje ovlast komunalnim redarima da „usmenim rješenjem u zapisniku zabrani fizičkoj osobi neregistrirano pružanje ugostiteljskih usluga do otklanjanja utvrđenih nepravilnosti, kao što je uređeno člankom 63. Stoga predlažemo da se u stavku 1. iza riječi „turistički inspektor“ doda zarez i riječi „komunalni redar“.	Prihvaćen	Prihvaća se na odgovarajući način kroz odredbe članka 57.
341.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 62.	Smatram da bi kod primjene mjera iz članka 62. trebalo jasnije razlikovati slučajeve namjernog prikrivanja ilegalnog pružanja usluga od administrativnih ili tehničkih pogrešaka vezanih uz registracijski broj. Predložene odredbe omogućuju vrlo brzu zabranu oglašavanja i uklanjanje ponude smještaja, iako u pojedinim slučajevima može biti riječ o nenamjernom propustu, pogrešnom unosu podataka ili tehničkoj pogrešci platforme. Smatram da bi prije izricanja mjere zabrane trebalo omogućiti: prethodno upozorenjekratak rok za ispravak podatakai razmjernije postupanje kod manjih administrativnih nepravilnosti. Predlažem preciznije definiranje postupanja u slučajevima tehničkih i administrativnih pogrešaka kako bi se osigurala pravna sigurnost	Nije prihvaćen	Navedeno se utvrđuje u postupku nadzora i daje vrijeme za otklanjanje nedostataka sukladno članku 57.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			legalnih pružatelja usluga smještaja.		
342.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 62.	Za Grad Novigrad-Cittanova: Dodaje se novi stavak 4. koji glasi: (4) Državni inspektorat provodi nadzor nad oglašavanjem i pružanjem ugostiteljskih usluga putem internetskih platformi te je ovlašten izravno komunicirati s pružateljima usluga informiranja o smještaju radi uklanjanja oglasa koji nisu u skladu s odredbama ovoga Zakona i propisima Europske unije. Obrazloženje prijedloga: Odredbe članka 62. uređuju postupanje u slučaju nezakonitog oglašavanja putem internetskih platformi, ali ne propisuju izrijekom opseg ovlasti Državnog inspektorata u tom dijelu. Predloženom dopunom jasno se utvrđuje da Državni inspektorat provodi nadzor nad digitalnim oglašavanjem i pružanjem usluga te ovlaštenje za izravnu komunikaciju s internetskim platformama. Time se osigurava učinkovitija provedba zakona, osobito u dijelu koji uključuje primjenu propisa Europske unije i prekogranične digitalne usluge. Ujedno se izbjegava uključivanje jedinica lokalne samouprave u poslove koji prelaze njihove nadležnosti i kapacitete.	Nije prihvaćen	Razmjena podataka obavlja se putem Jedinственe digitalne ulazne točke.
343.	ANA KARLOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 63.	Za Grad Novigrad-Cittanova: Mijenja se stavak 1. na način da sada glasi: (1) Ako u provedbi inspekcijskog nadzora turistički inspektor utvrdi da osoba kampira na zemljištu u privatnom vlasništvu ili na javnoj površini suprotno odredbama ovoga Zakona, usmenim rješenjem u zapisniku zabranit će kampiranje. Komunalni redar može utvrditi činjenice i o istima obavijestiti nadležni Državni inspektorat.	Nije prihvaćen	Za potrebe provedbe nadzora sukladno ovom Zakonu, komunalnim se redarima daju iste ovlasti kao turističkim inspektorima.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Mijenja se stavak 2. na ančin da sada glasi: (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izvršava Državni inspektorat pečaćenjem opreme za kampiranje ili na drugi pogodan način. Mijenja se stavak 3. na način da sada glasi: (3) Na zahtjev stranke otpravak usmenog rješenja iz stavka 1. ovoga članka turistički inspektor je dužan dostaviti u pisanom obliku. Dodaje se novi stavak 7. koji glasi: (7) U slučajevima kada je potrebno osigurati provedbu mjere ili spriječiti narušavanje javnog reda i mira, Državni inspektorat u provedbi nadzora surađuje s policijskim službenicima. Obrazloženje prijedloga: Važeća odredba članka 63. komunalnim redarima daje ovlasti donošenja rješenja i provođenja mjera zabrane kampiranja, što predstavlja inspekcijske i represivne mjere koje prelaze okvir njihovih redovnih ovlasti. Predloženom izmjenom jasno se propisuje da takve mjere donosi i provodi Državni inspektorat, uz mogućnost suradnje s policijom kada je potrebno osigurati provedbu ili zaštitu javnog reda i mira. Istodobno se komunalnim redarima zadržava uloga uočavanja i prijave nepravilnosti, bez ulaska u provedbu represivnih mjera. Time se osigurava učinkovitija provedba zakona, pravna sigurnost i smanjuje operativno i sigurnosno opterećenje jedinica lokalne samouprave.		
344.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI PREKRŠAJNE ODREDBE	Predložene kazne nisu dovoljno diferencirane prema pravnom obliku subjekta. Obrtnici kao fizičke osobe za obveze odgovaraju cjelokupnom osobnom imovinom, za razliku od trgovačkih društava koja odgovaraju imovinom društva. Predlaže se razdvajanje prekršajnih sankcija za	Nije prihvaćen	I trgovačka društva i obrtnici su ugostitelji, stoga je potrebno propisati istovjetne kazne, a takvo rješenje je i u važećem zakonu. Nadalje, kazne se propisuju u rasponu, kako bi inspektori mogli uzeti u obzir sve okolnosti prekršaja.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			pravne osobe i obrtnike te propisivanje nižih iznosa kazni za obrtnike, uz poštivanje načela razmjernosti.		
345.	STEVO ŽUFIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI PREKRŠAJNE ODREDBE	Prekršajne odredbe PRIMJEDBA NA ODREDBE O PREKRŠAJNIM SANKCIJAMA I VISINI KAZNI Predložene novčane kazne u velikom broju slučajeva potpuno su nerazmjerne težini mogućih prekršaja te ostavljaju dojam represivnog i zastrašujućeg pristupa prema malim iznajmljivačima, ugostiteljima i drugim sudionicima u turizmu. Posebno zabrinjava činjenica da se visoke kazne uvode u trenutku kada država istovremeno nameće velik broj novih administrativnih obveza, procedura i ograničenja, čime se značajno povećava mogućnost nenamjernih pogrešaka i administrativnih propusta. Predlaže se smanjenje propisanih novčanih kazni za najmanje 90%, posebno za fizičke osobe i male iznajmljivače, jer sadašnje kazne u mnogim slučajevima mogu imati karakter financijskog uništenja građana zbog administrativnih pogrešaka ili manjih propusta koji nemaju stvarne štetne posljedice. Kažnjavanje mora biti razmjerno, pravedno i usmjereno prvenstveno na teške i namjerne zloupotrebe, rad na crno i ozbiljna kršenja zakona, a ne na legalne iznajmljivače koji pokušavaju posloovati u sve složenijem administrativnom sustavu. Također se predlaže da zakon obvezno uvede načelo prethodne pomoći, upozorenja i otklanjanja nepravilnosti prije izricanja kazni. Inspekcijske službe i nadležna tijela ne bi smjeli imati isključivo represivnu ulogu, već i savjetodavnu i edukativnu funkciju prema građanima i poduzetnicima. Potrebno je u zakon unijeti posebno poglavlje ili	Nije prihvaćen	Iznosi novčanih kazni povećani su upravo na zahtjev sektora radi odvratajućeg učinka. Člankom 57. Nacrta prijedloga zakona prije izricanja kazne za lakše prekršaje predviđena je mogućnost otklanjanja utvrđenog nedostatka u zadanom roku.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			odredbe kojima bi se propisalo: da inspekcije prvo upozoravaju na nepravilnosti, da daju primjerene rokove za otklanjanje nedostataka, da pružaju stručnu pomoć i pojašnjenja, da se kod prvog lakšeg prekršaja primjenjuje upozorenje umjesto kazne, da se kazne izriču tek kod ponavljanja prekršaja ili namjernog izbjegavanja zakonskih obveza. Država ne bi smjela prema građanima nastupati isključivo kroz represiju i prijetnju visokim kaznama, već kroz suradnju, edukaciju i pomoć u zakonitom poslovanju. Posebno je neprihvatljivo da se mali obiteljski iznajmljivači tretiraju gotovo kao kriminalci, dok se istovremeno zanemaruje činjenica da upravo oni čine značajan dio hrvatskog turizma i desetljećima doprinose razvoju turističke ponude i lokalnog gospodarstva. Zakon bi trebao poticati legalno poslovanje kroz jednostavnije procedure, edukaciju i partnerski odnos države prema građanima, a ne stvarati atmosferu straha, represije i stalne prijetnje drakonskim kaznama.		
346.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 64.	Smatram da su kazne propisane člankom 64. u pojedinim slučajevima nerazmjerno visoke, osobito za male privatne iznajmljivače koji pružaju usluge u manjem opsegu. Predložene odredbe ne razlikuju dovoljno: organizirano i namjerno ilegalno poslovanje većeg opsega od manjih administrativnih nepravilnosti ili spornih situacija kod fizičkih osoba koje pružaju usluge smještaja u domaćinstvu. Posebno smatram problematičnim vrlo široko postavljen pojam „sudionika“ u	Nije prihvaćen	Iznosi novčanih kazni povećani su upravo na zahtjev sektora radi odvratajućeg učinka. Člankom 57. Nacrta prijedloga zakona prije izricanja kazne za lakše prekršaje predviđena je mogućnost otklanjanja utvrđenog nedostatka u zadanom roku.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			omogućavanju ili oglašavanju neregistriranog pružanja usluga, što može dovesti do pravne nesigurnosti i preširoke odgovornosti različitih osoba uključenih u oglašavanje ili posredovanje. Također smatram da bi mjere oduzimanja predmeta i imovinske koristi trebale biti razmjerno povezane s težinom i okolnostima konkretnog prekršaja. Predlažem jasnije razlikovanje težih oblika namjernog ilegalnog poslovanja od manjih ili administrativnih nepravilnosti te razmjernije određivanje sankcija u odnosu na stvarnu težinu povrede propisa.		
347.	ANTE VARVODIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 64.	Kazne koje kažnjavaju iznajmljivače za tehničke pogreške Nacrt zakona uvodi visoke kazne bez razlikovanja nenamjernih pogrešaka i namjernih prekršaja. To znači da iznajmljivači mogu snositi ozbiljne financijske posljedice zbog manjih administrativnih propusta. Prema članku 64., iznajmljivači i obrtnici suočavaju se s kaznama do 13.000 eura za prekršaje poput nedobivanja registracijskog broja. Ne postoji gradacija, nema sustava upozorenja, nema prepoznavanja pogrešaka u dobroj vjeri. Prva pogreška nosi istu težinu kao i namjerno, ponovljeno nepoštivanje što je u osnovi nepravedno i suprotno načelu proporcionalnosti. Osim toga, iznajmljivači su također izloženi osobnoj odgovornosti kao "odgovorne osobe" u pravnim subjektima, što znači da pojedinačni zaposlenici ili odgovorne osobe mogu biti kažnjeni do 5.300 eura za propuste koji su u potpunosti izvan njihove kontrole. Ova mjera nema ekvivalent u standardnoj europskoj praksi provedbe za ovu vrstu kršenja.	Nije prihvaćen	Iznosi novčanih kazni povećani su upravo na zahtjev sektora radi odvrćajućeg učinka. Člankom 57. Nacrta prijedloga zakona prije izricanja kazne za lakše prekršaje predviđena je mogućnost otklanjanja utvrđenog nedostatka u zadanom roku.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
348.	KARMEN MRAKOVČI Ć	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Prekršaji internetskih platformi za kratkoročno iznajmljivanje	Članci 64 i 65Kazne koje se predlažu stvarno su prevelike, pogotovo za male iznajmljivače koji možda naprave neku administrativnu grešku bez loše namjere. Po ovom prijedlogu netko može dobiti ogromnu kaznu samo zato što nije na vrijeme riješio neki broj ili dokument. Nema upozorenja ni razumijevanja za obične pogreške. To nije pravedno. Još je gore što bi odgovorne osobe u firmama također mogle osobno plaćati kazne, čak i za stvari na koje možda nisu ni mogli utjecati. Velike kazne za platforme poput onih preko kojih dolaze rezervacije mogu na kraju štetiti svima nama. Ako platforme odu ili smanje poslovanje u Hrvatskoj, bit će manje gostiju, manje rezervacija i manje prihoda za male ljude koji žive od turizma.	Nije prihvaćen	Iznosi novčanih kazni povećani su upravo na zahtjev sektora radi odvrćajućeg učinka.Člankom 57. Nacrta prijedloga zakona prije izricanja kazne za lakše prekršaje predviđena je mogućnost otklanjanja utvrđenog nedostatka u zadanom roku.
349.	ZBT CONSULTI NG DRUŠTVO S OGRANIČE NOM ODGOVOR NOŠĆU ZA SAVJETOV ANJE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 65.	Nerazmjernost kazni temeljenih na postotku Sankcije trebaju biti razmjerne, nediskriminatorne, jasne i ne smiju biti pretjerane. Prema članku 49. Povelje o temeljnim pravima Europske unije, sankcije - bilo kaznene ili upravne - ne smiju premašiti ono što je nužno za postizanje legitimnog cilja i moraju biti kalibrirane prema težini i trajanju povrede. Kada više mjera može postići cilj, treba odabrati najmanje opterećujuću. Trenutne sankcije stoga treba izmijeniti kako bi bile u skladu s načelom proporcionalnosti i odražavale najbolje europske prakse u sektoru kratkoročnog iznajmljivanja. U europskim i nacionalnim pravnim okvirima, kazne temeljene na postotku (poput onih izračunatih prema globalnom ili regionalnom prometu društva) iznimna su mjera. Strogo su rezervirane za najteže, sustavne povrede koje ugrožavaju temeljna prava, integritet tržišta ili javnu sigurnost. Na primjer,	Nije prihvaćen	Iznosi novčanih kazni povećani su upravo na zahtjev sektora radi odvrćajućeg učinka.Člankom 57. Nacrta prijedloga zakona prije izricanja kazne za lakše prekršaje predviđena je mogućnost otklanjanja utvrđenog nedostatka u zadanom roku.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			prema Općoj uredbi o zaštiti podataka (GDPR) ili Aktu o digitalnim uslugama (DSA), kazne temeljene na postotku koriste se za kažnjavanje masovnih sigurnosnih incidenata povezanih s podacima, teških povreda privatnosti ili sustavnih rizika za demokratske institucije. Nasuprot tome, kršenja u okviru kratkoročnog iznajmljivanja uglavnom su administrativne ili tehničke prirode - poput nenamjernih kašnjenja u izvješćivanju o podacima, grešaka u formatiranju ili tehničkih problema u prikazu registracijskih brojeva. Izjednačavanje ovih administrativnih prekršaja s teškim povredama zaštite podataka ili tržišnog natjecanja proturječi temeljnom načelu proporcionalnosti prava Europske unije. Kad je riječ o sankcijama vezanim uz registracijske sheme i provedbu EU Uredbe 2024/1028, komparativna praksa u nekoliko država članica (npr. Francuska i Italija) primjenjuje sankcije po pojedinom prekršaju i koristi jasno definirane novčane pragove, s maksimalnim financijskim ograničenjima (najviše pet tisuća eura) koji pružaju predvidivost i štite od pretjeranih kazni. Ovaj koncept dodatno potvrđuje članak 15. stavak 3. gore navedene EU Uredbe, koji navodi: "Države članice osiguravaju da su te kazne učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće". Sukladno tome, snažno pozivamo da se članak izmijeni kako bi se: (i) napustile sankcije temeljene na postotku za ove odredbe; i (ii) usvojile fiksne, novčane kazne po pojedinom prekršaju s jasno definiranim maksimalnim financijskim učinkom koji je razmjeran i nediskriminatoran, u skladu s europskim standardima. Ova promjena će u konačnici osigurati da sankcije ne djeluju kao neopravdana prepreka ulaganjima i digitalnim		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			inovacijama u hrvatskom turističkom sektoru. Potreba za stupnjevanjem sankcija Trenutni nacrt predlaže primjenu potpuno istog strogog okvira kažnjavanja na sve povrede navedene u članku 65. stavku 1., bez obzira na njihovu prirodu, učestalost ili učinak. Pravno je i praktično neutemeljeno tretirati sve prekršaje jednako. Manji, nenamjerni administrativni propust - poput privremenog tehničkog kvara u prijenosu podataka ili greške u formatiranju - ne bi trebao nositi istu kaznenu težinu kao namjerno, sustavno i opetovano nepoštivanje zakona. Grupiranje svih prekršaja pod jednu jedinstvenu sankciju zanemaruje temeljno pravno načelo stupnjevanja. Sankcije moraju biti različitih razina i stupnjevane. Snažno preporučujemo kategorizaciju povreda iz članka 65. stavka 1. prema težini i namjeri. Manje ili prve tehničke povrede trebaju se rješavati upozorenjima ili značajno nižim, fiksnim kaznama, zadržavajući više kazne isključivo za ustrajno i namjerno nepoštivanje zakona. Nesukladnost s načelima korporativne odgovornosti Snažno se protivimo predloženoj odredbi koja navodi: "Novčanom kaznom od 2.000,00 EUR do 6.600,00 EUR kaznit će se odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaje iz stavaka 1. i 2. ovoga članka." Nametanje upravnih sankcija izravno pojedinim zaposlenicima, direktorima ili menadžerima proturječi temeljnoj pravnoj doktrini odvojene pravne osobnosti. U uspostavljenim europskim pravnim okvirima, probijanje korporativnog vela radi osobnog pozivanja na odgovornost pojedinaca iznimna je mjera, strogo rezervirana za slučajeve prijave, namjernog		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			postupanja ili grube nepažnje. Kršenja EU Uredbe o kratkoročnom iznajmljivanju - poput grešaka u prijenosu podataka putem API-ja, nesukladnosti u formatiranju ili tehničkih kašnjenja - svojstvena su složenim korporativnim IT operacijama, a ne predstavljaju slučajeve osobnog protupravnog postupanja. Kažnjavanje pojedinca za sustavne pogreške platforme krši pravno načelo krivnje (nulla poena sine culpa). Pojedini zaposlenici nemaju isključivu kontrolu nad automatiziranim, globalnim IT arhitekturama, niti postupaju s namjerom počinjenja upravnog prekršaja. Preporučujemo potpuno uklanjanje odredbi o osobnoj odgovornosti za korporativne dužnosnike ili zaposlenike. Odgovornost i upravne sankcije za tehničku usklađenost platforme moraju ostati strogo uz pravnu osobu, sukladno standardnim praksama korporativnog provođenja u EU-u. Stupanje na snagu nespojivo s tehničkim rokovima S obzirom na odredbe vezane uz provedbu EU Uredbe 2024/1028, prijedlog trenutno nema detaljne tehničke specifikacije nužne operaterima za dobivanje registracijskog broja i izgradnju usklađenih mehanizama razmjene podataka. Izazov nije samo uspostava API veze između platformi i jedinstvene digitalne pristupne točke (SDEP), već je također povezan s potrebom da Hrvatska najprije u potpunosti izgradi, testira i implementira svoj jedinstveni nacionalni sustav registracije. Nametanje teških, nerazmjernih sankcija s konačnim rokom 1. siječnja 2027. predstavlja neprihvatljiv rizik za kontinuitet poslovanja hrvatskog turističkog		

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			gospodarstva. Društva ne mogu biti kažnjena niti se suočavati s rizikom sankcija i uklanjanja poslovanja zbog nepoštivanja sustava koji još nije u potpunosti operativan, dokumentiran ili jasan javnosti.		
350.	ANTE VARVODIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 65.	Kazne koje ugrožavaju budućnost hrvatskog digitalnog turizma Kazne za digitalne platforme toliko su stroge da bi mogle odbiti ulaganja i inovacije koje su Hrvatsku učinile jednom od vodećih turističkih destinacija u Europi. Kazne prema članku 65. "do 130.000 eura ili 1-6% prihoda platformi " daleko nadilaze ono što bilo koji usporedivi okvir EU-a primjenjuje na administrativne ili tehničke prekršaje. Kazne ovog opsega stvaraju nepredvidivo i neprijateljsko regulatorno okruženje. Tjeranje platformi nesrazmjernim kaznama ne štiti iznajmljivače već ih izolira. Smanjuje vidljivost, smanjuje rezervacije i u konačnici šteti istim lokalnim obiteljima i malim iznajmljivačima za koje zakon tvrdi da ih štiti.	Nije prihvaćen	Napominjemo da se navedene kazne odnose na platforme, a ne na ugostitelje i iznajmljivače.
351.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 67.	Smatram da su kazne propisane člankom 67. nerazmjerno visoke s obzirom na to da se u velikom broju slučajeva može raditi o administrativnim ili tehničkim propustima vezanim uz registracijski broj i digitalni sustav prijave. Predložene odredbe ne razlikuju: namjerno prikrivanje ilegalnog pružanja usluga, od tehničkih pogrešaka, pogrešnog unosa podataka, ili manjih administrativnih propusta fizičkih osoba koje legalno pružaju usluge smještaja. Također smatram da zakon nedovoljno uređuje postupanje u slučajevima tehničkih problema informacijskog sustava ili digitalnih platformi.	Nije prihvaćen	Iznosi novčanih kazni povećani su upravo na zahtjev sektora radi odvrćajućeg učinka. Člankom 57. Nacrta prijedloga zakona prije izricanja kazne za lakše prekršaje predviđena je mogućnost otklanjanja utvrđenog nedostatka u zadanom roku.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Predlažem uvođenje razmjernijeg pristupa koji bi za manje i prve administrativne nepravilnosti predvidio: upozorenjerok za ispravakili blaže sankcijedok bi se strože kazne primjenjivale u slučajevima namjernog i ponovljenog kršenja propisa.		
352.	TANJA RAKO	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 71.	Smatram da su prekršajne odredbe predviđene ovim Zakonom u velikom broju slučajeva nerazmjerne težini pojedinih povreda propisa, osobito kada je riječ o manjim administrativnim nepravilnostima privatnih iznajmljivača. Predložene kazne često ne razlikuju: ozbiljne i namjerne povrede propisa, od administrativnih propusta, tehničkih pogrešaka ili manjih nepravilnosti koje ne uzrokuju stvarnu štetu gostima ili lokalnoj zajednici. Posebno smatram problematičnim što se vrlo visokim kaznama sankcioniraju i obveze koje su administrativne prirode, poput pojedinih oznaka, evidencija ili formalnih propusta u oglašavanju. Smatram da bi zakon trebao biti više usmjeren na: proporcionalnost, postupno upozoravanje i otklanjanje nepravilnosti, te razlikovanje legalnih iznajmljivača koji uredno posluju od stvarno problematičnih i namjerno nezakonitih slučajeva. Predlažem razmjerniji sustav sankcija uz više mogućnosti upozorenja i rokova za ispravak kod manjih i prvih nepravilnosti.	Nije prihvaćen	Nije prihvaćenIznosi novčanih kazni povećani su upravo na zahtjev sektora radi odvraćajućeg učinka.Člankom 57. Nacrta prijedloga zakona prije izricanja kazne za lakše prekršaje predviđena je mogućnost otklanjanja utvrđenog nedostatka u zadanom roku.
353.	SAŠA KOSANOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 71.	Kaznjavate minimalne nepravilnosti legalnih iznajmljivača jer nemaju naljepnicu, a ilegalnim iznajmljivačima mahom nerezidenti - Slovenci državljani dajete mogućnost rada na crno, da prijavljuju prijatelje u vlastitim nekretninama preko e.visitora , preko Booking.coma, Air bnba, facebooka predaja ključeva	Nije prihvaćen	Nije prihvaćenIznosi novčanih kazni povećani su upravo na zahtjev sektora radi odvraćajućeg učinka.Člankom 57. Nacrta prijedloga zakona prije izricanja kazne za lakše prekršaje predviđena je mogućnost otklanjanja utvrđenog nedostatka u zadanom roku.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			u Sloveniji , smiju Vam se kakve Zakone provodite , osobno sam prijavio rad na crno 20 -tak adresa 20.7.2025.. državnom inspektoratu u Rijeci, gospodinu koji je bio jako bahat preko telefona da neće oni izlaziti na teren od danas do sutra , da im je zakonski rok 30 dana , inspektor do danas 18.5.2026. nije izašao na teren, , kakve Vi i za koga Vi to zakone provodite		
354.	UDRUGA GRADOVA U REPUBLICI HRVATSKOJ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 74.	Vezano uz prekršajne odredbe ovim prijedlogom nije propisana pripadnost prihoda od naplaćenih kazni prema odredbama ovog zakona uzimajući u obzor različita tijela koja su ovlaštena provoditi nadzor. Stoga predlažemo da se iza članka 74. dodaje novi članak 75. koji glasi: Članak 75. 1) Naplaćeni iznosi novčanih kazni prema odredbama ovog Zakona prihod su Državnog proračuna. 2) Iznimno od stavka 1. ovog članka, naplaćene novčane kazne za prekršaje propisane ovim Zakonom koje utvrde ili naplate komunalni redari u okviru svojih ovlasti, prihod su proračuna jedinice lokalne samouprave.	Prihvaćen	Prihvaća se kroz nove odredbe članka 57.
355.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 74.	Kod prekršajnih odredbi u članku 74. Prijedlogom zakona nije propisana pripadnost prihoda od naplaćenih novčanih kazni prema odredbama ovog zakona uzimajući u obzor različita tijela koja su ovlaštena provoditi nadzor. Stoga predlažemo da se iza članka 74. dodaje novi članak 75. koji glasi: „Članak 75. Naplaćeni iznosi novčanih kazni prema odredbama ovog Zakona prihod su Državnog proračuna. Iznimno od stavka 1. ovog članka, naplaćene novčane kazne za prekršaje propisane ovim Zakonom koje utvrde ili naplate	Prihvaćen	Prihvaća se kroz nove odredbe članka 57.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			komunalni redari u okviru svojih ovlasti, prihod su proračuna jedinice lokalne samouprave.“		
356.	RINO BARBIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 75.	u stavku prvom dodati tekst "osim ako se radi o privremenom obavljanju djelatnosti sukladno odredbama ovog zakona"	Nije prihvaćen	Ta rješenja nisu važeća. Naime, temeljem članka 53. važećeg Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, sva rješenja o kategorizaciji kampova koji se kategoriziraju izdana ugostiteljima do stupanja na snagu Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, br. 138/06), ukoliko ugostitelji nisu ishodili rješenje o kategorizaciji sukladno Pravilniku o razvrstavanju, minimalnim uvjetima i kategorizaciji smještajnih objekata kampova iz skupine Kampovi i druge vrste objekata za smještaj (Narodne novine, br. 175/03 i 106/04) do stupanja na snagu Zakona NN 138/06, a nisu ishodili rješenje do 30. travnja 2015. godine, kako je propisivao članak 53. Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti (Narodne novine, br. 138/06, 152/08, 43/09, 88/10, 50/12), prestala su važiti stupanjem na snagu Zakona NN 85/15.
357.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 76.	Uz članak 76. Kvaliteta novog zakona u velikoj će mjeri ovisiti o provedbenim pravilnicima. Stoga se rok za njihovo donošenje ne smije promatrati samo kao tehničko pitanje. Pravilnici trebaju biti izrađeni uz stvarno uključivanje ugostiteljske struke, uz procjenu troškova, prijelazna razdoblja i jasne upute za primjenu. Osobito je važno revidirati pravilnike koji uređuju restorane, barove, catering objekte i objekte jednostavnih usluga, jer ti pravilnici izravno određuju uvjete poslovanja najvećeg dijela ugostiteljske struke. Predlaže se da se članak 76. dopuni novim stavcima 3. i 4., koji glase: (3) Pravilnici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donose se nakon provedenog savjetovanja s predstavnicima ugostiteljske struke, Hrvatskom obrtničkom	Nije prihvaćen	Mogućnost osnivanja radnih skupina za izradu nacрта prijedloga propisa, provedba procjene učinaka propisa i obveza savjetovanja s javnošću proizlaze iz propisa kojima se uređuje sustav državne uprave, instrumenti politike boljih propisa, malo gospodarstvo i pravo na pristup informacijama, navedene obveze dio su uobičajene procedure donošenja zakona i podzakonskih akata te ih nije potrebno posebno navoditi ovim Zakonom. Kao što je osnovalo Radnu skupinu za izradu Nacrta prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, Ministarstvo će osnovati i radne skupine za svaki od pravilnika.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			komorom, Hrvatskom gospodarskom komorom, reprezentativnim strukovnim udruženjima ugostitelja i drugim zainteresiranim dionicima. (4) Uz nacrt pravilnika iz stavaka 1. i 2. ovoga članka objavljuje se obrazloženje očekivanog administrativnog i financijskog učinka na ugostitelje, osobito male i srednje poduzetnike, te prijedlog prijelaznih rokova za usklađenje postojećih objekata.		
358.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 76.	Uz članak 76. Pravilnici trebaju biti izrađeni uz stvarno uključivanje ugostiteljske struke, uz procjenu troškova, prijelazna razdoblja i jasne upute za primjenu. Osobito je važno revidirati pravilnike koji uređuju restorane, barove, catering objekte i objekte jednostavnih usluga, jer ti pravilnici izravno određuju uvjete poslovanja najvećeg dijela ugostiteljske struke. Predlaže se da se članak 76. dopuni novim stavcima 3. i 4., koji glase: (3) Pravilnici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka donose se nakon provedenog savjetovanja s predstavnicima ugostiteljske struke, Hrvatskom obrtničkom komorom, Hrvatskom gospodarskom komorom, reprezentativnim strukovnim udruženjima ugostitelja i drugim zainteresiranim dionicima. (4) Uz nacrt pravilnika iz stavaka 1. i 2. ovoga članka objavljuje se obrazloženje očekivanog administrativnog i financijskog učinka na ugostitelje, osobito male i srednje poduzetnike, te prijedlog prijelaznih rokova za usklađenje postojećih objekata.	Nije prihvaćen	Mogućnost osnivanja radnih skupina za izradu nacрта prijedloga propisa, provedba procjene učinaka propisa i obveza savjetovanja s javnošću proizlaze iz propisa kojima se uređuje sustav državne uprave, instrumenti politike boljih propisa, malo gospodarstvo i pravo na pristup informacijama, navedene obveze dio su uobičajene procedure donošenja zakona i podzakonskih akata te ih nije potrebno posebno navoditi ovim Zakonom. Kao što je osnovalo Radnu skupinu za izradu Nacrta prijedloga zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, Ministarstvo će osnovati i radne skupine za svaki od pravilnika.
359.	HRVATSKA OBRTNIČKA KOMORA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 78.	Propisuje se obveza usklađivanja s novim pravilnikom o minimalnim uvjetima u roku od deset godina.	Nije prihvaćen	Mogućnost odstupanja od minimalnih uvjeta, ako su ugostiteljski objekti smješteni u zgradi koja je registrirana kao povijesno-kulturni objekt ili u objektu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Ova odredba može imati izrazito negativan učinak na ugostitelje koji posluju u povijesnim jezgrama i zaštićenim kulturnim cjelinama, gdje zbog prostornih, konstruktivnih i konzervatorskih ograničenja nije moguće zadovoljiti nove tehničke uvjete. Postoji realan rizik da pojedini objekti, unatoč dugogodišnjem urednom poslovanju i očuvanoj funkcionalnosti, izgube mogućnost obavljanja djelatnosti bez vlastite krivnje. Predlaže se izričito propisati mogućnost trajnog ili šireg odstupanja od minimalnih uvjeta za objekte smještene u povijesnim i zaštićenim cjelinama kada zbog objektivnih okolnosti nije moguće ispuniti propisane uvjete, uz uvjet da su osigurani sigurnosni i funkcionalni standardi objekta.		od posebne ambijentalne vrijednosti odnosno u zaštićenoj spomeničkoj cjelini, uz prethodno pribavljene dozvole sukladno propisima o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara propisana je važećim pravilnikom kojim se propisuju minimalni uvjet za vrste ugostiteljskih objekata iz skupina Restorani, Barovi, Catering objekti i Objekti jednostavnih usluga, a odstupanje su utvrđuje tijekom postupka utvrđivanja ispunjavanja minimalnih uvjeta i ne donosi se posebno rješenje
360.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 78.	Udruženje ugostitelja ZagrebUz članak 78. Nacrt predviđa obvezu usklađivanja i ishođenja novog rješenja za postojeće objekte u rokovima od pet odnosno deset godina. Udruženje smatra da se postojeća izvršna rješenja i stečena prava moraju štiti, a ponovno ishođenje rješenja treba biti potrebno samo kada je to stvarno nužno zbog bitnih promjena propisa, prostora, opreme ili namjene. Ako nadležno tijelo pokreće postupak po službenoj dužnosti, troškovi se ne bi smjeli automatski prebacivati na ugostitelja. Postupci usklađivanja moraju biti digitalni, jednostavni i ne smiju dovesti do prekida poslovanja ako nedostaci nisu ozbiljni. Udruženje ne osporava potrebu da ugostiteljski objekti trajno ispunjavaju minimalne uvjete za vrstu, jer je to važno za sigurnost gostiju, zaštitu potrošača i standard struke. Međutim, obveza da svi postojeći restorani, barovi, caffe barovi, pizzerije, catering	Nije prihvaćen	Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, ugostitelj kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a predloženo usklađivanje stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje ugostitelji ionako moraju neprekidno ispunjavati, stoga se ne očekuju dodatni materijalni troškovi osim onih koji se odnose na redovno održavanje objekata. Predložena usklađivanje stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati niti predstavlja retroaktivno zadiranje u već okončane pravne situacije, već se odnosi na pravne odnose koji su u tijeku, odnosno na kontinuirano

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			objekti i objekti jednostavnih usluga moraju prolaziti postupak ishođenja novog rješenja može u praksi izazvati znatne administrativne, financijske i provedbene probleme, osobito ako se postupak bude provodio kao potpuno novi postupak utvrđivanja uvjeta. Velik broj ugostiteljskih objekata posluje temeljem ugovora o najmu, zakupu, podzakupu, kupoprodajnih ugovora, ugovora o korištenju, ugovora s trgovačkim društvima, nasljednopravnih odnosa ili drugih valjanih pravnih osnova. Dodatni problem predstavlja činjenica da zemljišnoknjižno stanje u Republici Hrvatskoj često nije usklađeno sa stvarnim i ugovornim stanjem, što ne bi smjelo dovesti do toga da uredni ugostitelji, koji godinama zakonito posluju i imaju važeća rješenja, izgube mogućnost rada zbog formalnih zemljišnoknjižnih nesklada koje sami često ne mogu brzo riješiti. Stoga smatramo da članak 78. treba jasno razlikovati provjeru stvarnog ispunjavanja minimalnih uvjeta objekta od formalnog ponavljanja cjelokupnog postupka. Za postojeće objekte koji već imaju važeće rješenje, a u kojima nije bilo bitnih promjena prostora, opreme, instalacija, kapaciteta, namjene ili načina pružanja usluga, postupak usklađivanja trebao bi se provoditi pojednostavljeno. U takvim slučajevima trebalo bi biti dovoljno da ugostitelj dostavi izjavu da nije bilo bitnih promjena, dokaz o registraciji djelatnosti, postojeće rješenje i dokaz o pravu korištenja prostora, pri čemu se dokazom prava korištenja treba smatrati svaki valjani pravni temelj korištenja prostora, a ne isključivo zemljišnoknjižno vlasništvo. Ako bi se članak 78. provodio kao obveza		pružanje ugostiteljskih usluga. Postupci će se po službenoj dužnosti, provoditi digitalno kroz Integrirani informacijski sustav turizma i uz poštivanje načela „once only“, odnosno sva potrebna dokumentacija pribavljat će se iz registara i evidencija tijela državne uprave. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostitelj i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Jedina administrativna obveza ugostitelja sastojat će se od prisutnosti na očevidu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			masovnog ishođenja potpuno novih rješenja za sve postojeće objekte, moglo bi doći do velikog pritiska na županijska i gradska upravna tijela, dugotrajnih postupaka, neujednačene prakse, dodatnih troškova za ugostitelje, potrebe pribavljanja dokumentacije koja je već ranije dostavljena te pravne nesigurnosti u pogledu nastavka poslovanja. Poseban rizik postoji za objekte u starijim zgradama, za prostore s dugotrajnim najmovima, za objekte u kojima kupoprodajni ili vlasnički odnosi nisu provedeni u zemljišnim knjigama te za objekte koji su više puta mijenjali zakupnika, ali su u istom prostoru kontinuirano obavljali istu ugostiteljsku djelatnost. Udruženje ugostitelja Zagreb predlaže da se članak 78. Nacrta u dijelu koji se odnosi na „Restorane“, „Barove“, „Catering objekte“ i „Objekte jednostavnih usluga“ uredi kao razmjerno i pojednostavljeno usklađivanje postojećih rješenja, a ne kao obveza potpunog ponovnog ishođenja novog rješenja za svaki postojeći objekt. Pravo korištenja prostora treba biti moguće dokazivati svim valjanim pravnim osnovama, uključujući ugovor o najmu, zakupu, podzakupu, kupoprodajni ugovor, ugovor o korištenju ili drugi odgovarajući pravni temelj, neovisno o tome je li zemljišnoknjižno stanje u cijelosti usklađeno sa stvarnim stanjem. Time se štiti standard ugostiteljske djelatnosti, ali se istodobno izbjegavaju nepotrebni troškovi, zagušenje upravnih tijela i pravna nesigurnost za ugostitelje koji već godinama zakonito posluju.		
361.	MARILYN MILIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 80.	S obzirom da još nisu završeni svi postupci ozakonjenja nezakonito izgrađenih zgrada a da je Zakonom o izmjeni i dopuni	Nije prihvaćen	Napominjemo da je mogućnost izdavanja novih privremenih rješenja ukinuta izmjenama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama („Narodne novine“ broj: 48/26) ukinut rok za podnošenje zahtjeva za ozakonjenje nezakonito izgrađenih zgrada predlaže se definirati važenje privremenih rješenja kako je bilo definirano u važećem Zakonu o ugostiteljskoj djelatnosti.		2024. godine (NN 152/24), a do tada je rok važenja privremenih rješenja višestruko produljivan. Važeća privremena rješenja važe do kraja prosinca 2026. godine, a iznajmljivači kojima rješenja prestanu važiti moći će ishoditi nova rješenja nakon što legaliziraju objekte u kojima pružaju usluge.
362.	MIROSLAV KORDA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 80.	Neophodno je dodati odredbu o mogućnosti izdavanja i važenja privremenih rješenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu odnosno definirati odgovarajuće prijelazno razdoblje do okončanja postupaka legalizacije objekata, kako je bilo predviđeno člankom 17. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o ugostiteljskoj djelatnosti („Narodne novine“ broj: 152/24). Naime, značajan broj postupaka ozakonjenja nezakonito izgrađenih zgrada još uvijek nije pravomoćno dovršen. Nadalje, Zakonom o izmjeni i dopuni Zakona o postupanju s nezakonito izgrađenim zgradama („Narodne novine“ broj: 48/26) ukinut je važećim zakonom propisani rok za podnošenje zahtjeva za ozakonjenje nezakonito izgrađenih zgrada čime se otvara mogućnost da se zahtjevi podnose u bilo kojem trenutku, odnosno kada stranke ostvare pravne i stvarne mogućnosti za podnošenje zahtjeva. Budući da su važeći propisi do sada omogućavali pružanje ugostiteljskih usluga na temelju privremenih rješenja (koji rok se produžavao) izostavljanje takve mogućnosti u novom zakonu dovelo bi dio postojećih iznajmljivača u neravnopravan i pravno nesiguran položaj iako uredno vode postupke legalizacije u skladu sa zakonom. Predlaže se omogućiti nastavak pružanja ugostiteljskih usluga na temelju	Nije prihvaćen	Napominjemo da je mogućnost izdavanja novih privremenih rješenja ukinuta izmjenama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti iz 2024. godine (NN 152/24), a do tada je rok važenja privremenih rješenja višestruko produljivan. Važeća privremena rješenja važe do kraja prosinca 2026. godine, a iznajmljivači kojima rješenja prestanu važiti moći će ishoditi nova rješenja nakon što legaliziraju objekte u kojima pružaju usluge.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			privremenih rješenja do dovršetka započetih postupaka ozakonjenja. Navedeno bi pridonijelo pravnoj sigurnosti, zaštiti legitimnih očekivanja građana te kontinuitetu poslovanja postojećih iznajmljivača koji su postupali u dobroj vjeri i u skladu s važećim propisima.		
363.	KATJA JAVOR	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 80.	Članak 80. nije dovoljno jasno definiran jer nije precizno navedeno tko je obvezan pokrenuti postupak rekategorizacije smještaja niti u kojem roku se taj postupak mora provesti. Također, iz odredbe nije jasno hoće li biti potreban ponovni izlazak nadležnih službi na teren, kao ni hoće li se ponovno morati dostavljati cjelokupna dokumentacija jednaka onoj koja je bila potrebna prilikom prve kategorizacije objekta. Predlažem da se članak dodatno razradi i nadopuni detaljnijim informacijama te jasno definiranim procedurama i obvezama svih uključenih strana, kako bi iznajmljivači i nadležna tijela u svakom trenutku imali nedvosmisleno razumijevanje svojih prava, obveza i rokova postupanja.	Nije prihvaćen	Postupci ponovne kategorizacije pokrenut će se po službenoj dužnosti, a mogu i na zahtjev ugovornika ili iznajmljivača, provoditi se digitalno kroz Integrirani informacijski sustav turizma i uz poštivanje načela „once only“, odnosno sva potrebna dokumentacija pribavljat će se iz registara i evidencija tijela državne uprave. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugovornik odnosno iznajmljivač i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Jedina administrativna obveza ugovornika ili iznajmljivača sastojat će se od prisutnosti na očevidu.
364.	SANDRA LORENZIN	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 80.	Odredba članka 80. nije dovoljno jasna u pogledu načina provedbe postupka usklađivanja postojećih rješenja. S jedne strane propisuje se obveza iznajmljivača da usklade poslovanje i ishode novo rješenje, dok se istodobno propisuje da nadležno upravno tijelo može pokrenuti postupak po službenoj dužnosti ili na zahtjev stranke. Iz predložene formulacije nije nedvojbeno jasno tko snosi inicijativu za pokretanje postupka, u kojem trenutku se postupak pokreće te kakve su pravne posljedice ako postupak nije pokrenut unutar propisanog roka.	Nije prihvaćen	Postupci ponovne kategorizacije pokrenut će se po službenoj dužnosti, a mogu i na zahtjev ugovornika ili iznajmljivača, provoditi se digitalno kroz Integrirani informacijski sustav turizma i uz poštivanje načela „once only“, odnosno sva potrebna dokumentacija pribavljat će se iz registara i evidencija tijela državne uprave. Ukoliko se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugovornik odnosno iznajmljivač i dalje ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, neće snositi troškove postupka. Jedina administrativna obveza ugovornika ili iznajmljivača sastojat će se od prisutnosti na očevidu.
365.	STEVO ŽUFIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O	Prijelazna odredba i gubitak rješenja	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 83.	Predlaže se potpuno brisanje ove prijelazne odredbe ili izričito izuzeće svih postojećih legalnih iznajmljivača koji su rješenja stekli prema ranije važećim zakonima. Retroaktivno ograničavanje već stečenih prava predstavlja ozbiljno narušavanje pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja građana. Velik broj građana ulagao je vlastita sredstva i podizao kredite upravo temeljem tada važećih propisa koji su dopuštali turističko iznajmljivanje u višestambenim zgradama. Naknadna promjena pravila kojom bi se postojećim iznajmljivačima onemogućio nastavak rada može dovesti do ozbiljnih financijskih posljedica, nemogućnosti otplate kredita i gubitka vrijednosti nekretnina. Zakoni ne bi smjeli retroaktivno kažnjavati građane koji su postupali potpuno legalno i u dobroj vjeri prema tada važećem zakonodavnom okviru Republike Hrvatske.		stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24).Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa.Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma.Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima
366.	TURIST, OBRT ZA TURIZAM I USLUGE, VL. TONI BAKOTA, KUPREŠKA 13, SPLIT	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 83.	Ovaj članak kao i članak 35. st.2. t.4 predstavljaju izravan udar na pravnu sigurnost i stečena prava građana, što je ustavno upitno. Kao agencija, surađujemo s brojnim obiteljima koje su podignule dugoročne kredite i uložile desetke tisuća eura u uređenje apartmana u zgradama, u potpunosti u skladu s tada važećim zakonima Republike Hrvatske. Uvođenje obveze prikupljanja suglasnosti suvlasnika retroaktivno za postojeće objekte, pod prijetnjom gubitka dozvole nakon 3 godine, dovest će do ekonomske propasti tisuća obitelji, nemogućnosti otplate kredita i masovnog gašenja legalnog smještaja. To će izazvati lančanu reakciju: agencije će izgubiti značajan dio kapaciteta, past će prihodi od provizija, a posljedično i uplate u državni proračun. Međuljudski odnosi u zgradama i susjedski jal ne smiju biti zakonska osnova za oduzimanje nečijeg legalnog posla i imovine. Predlažem da se obveza suglasnosti suvlasnika (i to isključivo u postotku od 51%, a ne 100%) primjenjuje isključivo na potpuno nove zahtjeve za kategorizaciju, dok se postojeća rješenja moraju trajno zaštititi pod načelom stečenih prava.	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24).Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa.Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma.Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima
367.	VESNA ŠPORČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 83.	Ovaj članak 83 predstavlja izravan udar na pravnu sigurnost i stečena prava građana, što je ustavno upitno. Uvođenje obveze prikupljanja suglasnosti suvlasnika retroaktivno za postojeće objekte, pod prijetnjom gubitka dozvole nakon 3 godine, dovest će do ekonomske propasti mnogih obitelji i masovnog gašenja legalnih smještaja. Međuljudski odnosi u zgradama i susjedski jal ne smiju biti zakonska osnova za oduzimanje nečijeg legalnog posla i imovine. Predlažem potpuno brisanje ove prijelazne odredbe ili izričito izuzeće svih postojećih legalnih iznajmljivača koji su rješenja stekli prema ranije važećim zakonima!	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24).Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa.Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					ostalnih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima.
368.	MARINA VANJAKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 83.	Ovaj članak, kao i članak 35 su indirektno oduzimanje prava upravljanja vlastitom imovinom, ali samo za određenu grupu građana! Zakonom se želi diskriminirati jedne u odnosu na druge.	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima.
369.	IVAN TOŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 84.	Predlaže se ukidanje obveze pribavljanja suglasnosti za nova i postojeća odobrenja za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu za objekte u višestambenim zgradama. Radi se o ograničavanju prava na slobodno raspolaganje vlastitom nekretninom jer ta sloboda izravno ovisi o volji trećih strana (susjeda), te o nejednakom tretmanu u odnosu na druge djelatnosti, jer se ostale gospodarske djelatnosti mogu obavljati u objektima stambene namjene, tj. u stanovima u višestambenoj zgradi bez suglasnosti susjeda (javni bilježnici, odvjetnički i razni drugi uredi, ordinacije, saloni i sl.).	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24).Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa.Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma.Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima.
370.	Renato Mionni	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 84.	Temeljem kojih ovlasti susjed određuje i daje suglasnost na ono što se odvija u nekretnini u mom vlasništvu, a ukoliko se radi o normalnom i uobičajenom korištenju nekretnine, znači koristi se za ručanje, gledanje tv-a, spavanje... ? Zašto susjed koji remeti mir u zgradi i koristi svoju nekretninu na način koji nije primjeren načinu življenja u zajednici ne treba moju suglasnost da istu koristi ?	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja,

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima.
371.	Krešimir Tomić	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 84.	Udruženje ugostitelja Zagreb Uz članak 84. Udruženje razumije potrebu zaštite stanara i suvlasnika, ali prestanak prava na obavljanje djelatnosti po sili zakona zbog nepribavljanja suglasnosti predstavlja izuzetno tešku posljedicu koja mora biti uređena razmjerno i uz zaštitu stečenih prava. Za postojeće ugostitelje i iznajmljivače koji su ulagali na temelju važećih rješenja potrebno je predvidjeti dulji prijelazni rok, mogućnost većinskog odlučivanja gdje je to primjenjivo te obvezu da se prestanak prava ne može dogoditi bez prethodnog upravnog	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24). Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			postupka, obavijesti i pravnog lijeka.		nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima
372.	TOMISLAV BRNJAS	PRIJEDLOG ZAKONA O	Protivim se odredbama članka 84. stavaka 1., 2. i 3. kojima se postojeće	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
		UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 84.	registrirane iznajmljivače obvezuje na naknadno pribavljanje suglasnosti suvlasnika pod prijetnjom prestanka prava po sili zakona i ukidanja već izdanih rješenja. Smatram da navedene odredbe predstavljaju retroaktivno zadiranje u stečena prava građana koji su legalno i u dobroj vjeri ishodili rješenja za pružanje ugostiteljskih usluga prema tada važećim propisima, izvršili značajna financijska ulaganja te godinama zakonito posluju i uredno podmiruju porezne i druge zakonske obveze. Posebno ističem problem višestambenih zgrada koje nisu etažirane ili imaju neriješene imovinsko-pravne odnose, gdje pojedini suvlasnici mogu iz osobnih razloga, međusobnih sporova ili drugih arbitrarnih razloga uskraćivati suglasnost te time onemogućiti zakonito korištenje privatne imovine drugih vlasnika. U praksi postoje brojne različite situacije koje zakon uopće ne uzima u obzir, uključujući neetažirane zgrade, neriješene ostavinske postupke, nepoznate ili nedostupne suvlasnike, sporne suvlasničke odnose te slučajeve zlouporabe prava od strane pojedinih suvlasnika ili predstavnika stanara. Dodatno ističem kako se pravomoćno izdana rješenja ne bi smjela ukidati automatizmom i bez prethodno provedenog upravnog postupka u kojem bi se utvrdile sve konkretne okolnosti pojedinog slučaja. Smatram da nije prihvatljivo automatsko ukidanje već stečenih prava „po sili zakona“, bez mogućnosti individualnog ispitivanja okolnosti svakog pojedinog slučaja u zakonito provedenom upravnom postupku. Predložene odredbe stvaraju ozbiljnu pravnu nesigurnost te predstavljaju nerazmjerno ograničenje prava vlasništva, legitimnih očekivanja građana i pravne		stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24).Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa.Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma.Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			sigurnosti kao jednog od temeljnih načela pravnog poretka Republike Hrvatske. Dodatno ističem kako sam samohrani roditelj maloljetnog djeteta te da mi pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu trenutno predstavlja jedini stvarni izvor prihoda i sredstava za uzdržavanje obitelji. Automatski prestanak prava na pružanje usluga bez individualnog ispitivanja konkretnih okolnosti svakog slučaja mogao bi dovesti do ozbiljnih egzistencijalnih posljedica ne samo za iznajmljivače već i za članove njihovih obitelji, uključujući maloljetnu djecu. Smatram da zakonodavac prilikom donošenja ovakvih mjera mora voditi računa o načelu razmjernosti, pravnoj sigurnosti te zaštititi obiteljskog i egzistencijalnog statusa građana koji već godinama posluju zakonito i u skladu s važećim propisima. Predlažem: potpuno izuzeće postojećih registriranih iznajmljivača od obveze naknadnog pribavljanja suglasnosti suvlasnika, brisanje odredbi o prestanku prava po sili zakona, brisanje mogućnosti ukidanja već pravomoćno izdanih rješenja po službenoj dužnosti, te obvezno provođenje individualnog upravnog postupka uz utvrđivanje svih konkretnih okolnosti svakog pojedinog slučaja.		neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima
373.	DAVID KUŽNINI	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 84.	Protivim se odredbama članka 84. stavaka 1., 2. i 3. kojima se postojeće registrirane iznajmljivače obvezuje na naknadno pribavljanje suglasnosti suvlasnika pod prijetnjom prestanka prava po sili zakona i ukidanja već izdanih rješenja. Smatram da navedene odredbe predstavljaju retroaktivno zadiranje u stečena prava građana koji su legalno i u dobroj vjeri ishodili rješenja prema tada važećim propisima, izvršili	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24).Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			značajna financijska ulaganja te godinama zakonito posluju i uredno podmiruju sve zakonske obveze. Obrazloženje prema kojem je cilj „uspostava ravnoteže između interesa stanara i pružanja turističkih usluga” smatram nedovoljno obrazloženim jer nije jasno zbog čega bi upravo kratkoročni najam bio posebno ograničen u odnosu na druge djelatnosti koje se također obavljaju u višestambenim zgradama bez potrebe pribavljanja suglasnosti suvlasnika. Nije jasno zašto za odvjetničke urede, javnobilježničke urede, ordinacije, kozmetičke i frizerske salone, knjigovodstvene servise i druge djelatnosti u stanovima nije potrebna suglasnost suvlasnika, iako takvi prostori često imaju znatno veću dnevnu fluktuaciju ljudi od jednog apartmana u kojem borave isključivo gosti koji su u njemu smješteni. Stan služi za boravak ljudi, a kratkoročni najam predstavlja upravo korištenje stana u njegovoj osnovnoj funkciji – za smještaj i boravak osoba. Stoga nije jasno temeljem kojeg logičnog i pravnog kriterija bi upravo takav oblik korištenja vlastite nekretnine bio uvjetovan voljom drugih suvlasnika. Posebno ističem problem višestambenih zgrada koje nisu etažirane ili imaju neriješene imovinsko-pravne odnose, kao i situacije u kojima pojedini suvlasnici mogu iz osobnih razloga, međususjedskih odnosa ili drugih arbitrarnih razloga uskraćivati suglasnost te time onemogućiti zakonito korištenje privatne imovine drugih vlasnika. Nije jasno niti kakvu bi pravnu zaštitu imao vlasnik stana u situacijama kada se suglasnost uskraćuje iz osobnog animoziteta, međususjedskih sporova ili eventualnih neprimjerenih zahtjeva koji nemaju veze sa stvarnim narušavanjem		prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštitu zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			kućnog reda ili kvalitete života u zgradi. Dodatno smatram neprihvatljivim automatsko ukidanje već stečenih prava „po sili zakona“, bez prethodno provedenog individualnog upravnog postupka u kojem bi se utvrdile sve konkretne okolnosti pojedinog slučaja. Predložene odredbe stvaraju ozbiljnu pravnu nesigurnost te predstavljaju nerazmjerno ograničenje prava vlasništva, legitimnih očekivanja građana i pravne sigurnosti kao jednog od temeljnih načela pravnog poretka Republike Hrvatske.		sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima.
374.	GRAD ZAGREB	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 84.	Opći komentar uz članak 84. stavak 1. i 2. i 3. predlaže se umjesto riječi „pribave suglasnost“ staviti „pribave i dostave suglasnost“ Obrazloženje: Odredbom članka 84. stavak 3. Nacrta prijedloga Zakona propisano je da ugostiteljima i iznajmljivačima koji u roku propisanom stavkom 1. ne pribave suglasnost, ukinut će se rješenja po službenoj dužnosti. Kako nije propisana dostava suglasnosti, javnopravna tijela neće imati saznanja koji ugostitelji i iznajmljivači su pribavili suglasnost, a koji nisu. Isto će u upravnim postupcima vjerojatno rezultirati ulaganjem velikog broja žalbi, uz dostavu pribavljenih suglasnosti, dok bi se isto propisivanjem obaveze dostave pribavljenih suglasnosti izbjeglo.	Djelomično prihvaćen	Primjedba se djelomično prihvaća.
375.	UDRUGA SPASIMO MALE OBITELJSKE IZNAJMLJIV AČE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 84.	Ovom odredbom zakonodavac retroaktivno oduzima stečena prava iznajmljivačima koji su zakonito ishodili rješenja prema tada važećim propisima i uredno posluju. Retroaktivno oduzimanje prava stečenih u dobroj vjeri i uz ispunjenje svih zakonom propisanih uvjeta nije samo moralno neprihvatljivo, nego je u izravnoj suprotnosti s	Nije prihvaćen	Napominjemo da je obveza pribavljanja suglasnosti suvlasnika višestambene i stambeno-poslovne zgrade za pružanje usluga kratkoročnog najma propisana Zakonom o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/24).Ustavni sud Republike Hrvatske je u Odluci i rješenju broj U-I-411/2025 i dr. izričito ocijenio da je obveza pribavljanja suglasnosti

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			temeljnim ustavnim načelima pravne sigurnosti i zaštite stečenih prava. Posebno je alarmantno što stavak 2. predviđa da pravo na obavljanje djelatnosti prestaje po sili zakona ako iznajmljivač ne pribavi suglasnost suvlasnika — a ta suglasnost ovisi isključivo o volji trećih osoba, bez objektivnih kriterija i bez mogućnosti da iznajmljivač to pravo zaštiti. Iznajmljivač koji je uredno platio sve poreze, turističke pristojbe i ispunio sve uvjete, može ostati bez dozvole zbog uskraćivanja suglasnosti jednog suvlasnika koji nema nikakvu pravnu obvezu istu dati. To nije regulacija tržišta — to je oduzimanje imovine i egzistencije. SMO i smatra da je članak 84. u cijelosti neprihvatljiv i protuustavan. Zahtijevamo njegovo brisanje iz prijedloga zakona ili temeljitu izmjenu kojom se jamči da se stečena prava ne mogu oduzeti retroaktivno, da suglasnost suvlasnika ne može biti uvjet za nastavak već registrirane djelatnosti, te da se uvede pravedan i zakonom zaštićen postupak s jasnim kriterijima i učinkovitim pravnim lijekom. Svako drugo rješenje izlaže Republiku Hrvatsku osnovanim tužbama za naknadu štete pred domaćim i europskim sudovima.		suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama ustavno prihvatljiva, razmjerna i utemeljena na legitimnom cilju od javnog interesa. Ustavni sud je naglasio da pravo vlasništva nije apsolutno, već obvezuje nositelje da ga ostvaruju uz poštovanje prava drugih suvlasnika i općeg dobra. Višestambena zgrada nije običan tržišni ili poslovni prostor, već prostor zajedničkog stanovanja, u kojem se nužno uspostavlja ravnoteža između prava pojedinog vlasnika i prava ostalih stanara na mirno, sigurno i nesmetano uživanje doma. Kratkoročni najam, zbog česte izmjene korisnika, povećane cirkulacije nepoznatih osoba, rizika narušavanja kućnog reda, sigurnosti i privatnosti te utjecaja na kvalitetu stanovanja, predstavlja bitno drugačiji režim korištenja stana od stanovanja ili dugoročnog najma. Ustavni sud je pritom posebno odbio prigovor o nejednakom tretmanu u odnosu na tzv. tihe i mirne djelatnosti (odvjetnički, javnobilježnički uredi, ordinacije i sl.), istaknuvši da se razlikovanje temelji na objektivnim kriterijima, odnosno na stvarnom utjecaju pojedine djelatnosti na život u zgradi. Tihe i mirne djelatnosti, kako je utvrđeno, u pravilu se obavljaju dnevno, bez buke, vibracija i povećane fluktuacije osoba, te stoga ne narušavaju prava ostalih suvlasnika na način usporediv s kratkoročnim najmom. Zbog toga za njih nije propisana obveza pribavljanja suglasnosti. Sud je također utvrdio da propisana dvotrećinska suglasnost suvlasnika, uz dodatnu zaštitu neposrednih susjeda, ne predstavlja prekomjerno ograničenje, jer ne onemogućuje djelatnost, nego uvodi mehanizam suodlučivanja u zaštiti zajedničkih interesa. Zaključeno je da zakonodavac u okviru socijalne države ima pravo i obvezu donositi mjere

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
					kojima štiti dostupnost stanovanja, kvalitetu života u zgradama te prava i sigurnost stanara, a osporena odredba upravo služi tim ciljevima.
376.	UDRUGA GRADOVA U REPUBLICI HRVATSKOJ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 85.	Nastavno na odredbu članka 85. ističemo da nije jasan cilj iste posebice u kontekstu da je suprotna odredbi članka 30. ovog prijedloga ali i odredbama važećeg Zakona kojima je uređen pojam domaćina. Naime prema ovakvoj stipulaciji, svi postojeći iznajmljivači postali bi domaćini neovisno o svom prebivalištu. Stoga predlažemo ovu odredbu brisati, to posebice što sam pojam domaćina ne utječe na bilo kakva prava i obveze iznajmljivača kako postojećih tako i budućih, a koja su uređena ovim Zakonom.	Nije prihvaćen	Iznajmljivač postaje domaćin samo ako ispunjava i uvjete iz članka 30.
377.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 85.	U prijašnjim i završnim odredbama u članku 85. koji govori o statusu domaćina ističemo da nije jasan cilj navedene odredbe posebice u kontekstu da je suprotna odredbi članka 30. ovog prijedloga ali i odredbama važećeg Zakona kojima je uređen pojam domaćina. Naime prema ovakvoj odredbi, svi postojeći iznajmljivači postali bi domaćini neovisno o svom prebivalištu. Stoga predlažemo ovu odredbu brisati, kako ne bi otvorila prostor različitim tumačenjima.	Nije prihvaćen	Iznajmljivač postaje domaćin samo ako ispunjava i uvjete iz članka 30.
378.	GRAD MAKARSKA	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 86.	U članku 86. predlaže se izmijeniti rok za usklađenje poslovanja s odredbama ovog Zakona sa 10 na 5 godina od dana stupanja na snagu ovog Zakona, što bi bilo u skladu s proklamiranim politikama Vlade Republike Hrvatske usmjerenim na suzbijanje rentijerstva odnosno kratkotrajnog najma posebice u višestambenim zgradama, za koje pojave je opravdano ukazano da ugrožavaju turizam u cjelini. Naime, ukoliko bi se dozvolilo usklađenje u roku od 10 godina ne bi se riješio problem stambene politike	Nije prihvaćen	Rod od deset godina smatra se prikladnim i razmjernim.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			ni bi se smanjio pritisak na opterećenje prostora.		
379.	KARMEN MRAKOVČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 90.	Rokovi koji su postavljeni nisu realni jer sustav još nije ni gotov. Od ljudi se traži da poštuju pravila za nešto što još ne postoji kako treba. Nema dovoljno informacija, nema jasnih uputa ni testiranja sustava. Ljudi ne mogu znati što točno trebaju napraviti. Zato bi trebalo ostaviti barem nekoliko mjeseci prilagodbe nakon što sustav stvarno proradi, bez kažnjavanja odmah od prvog dana.	Nije prihvaćen	Informacijsko rješenje biti će spremno prije stupanja na zakona na snagu.
380.	ZBT CONSULTING DRUŠTVO S OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU ZA SAVJETOVANJE	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 90.	Nedostatak tehničkih detalja i rizik kontinuiteta poslovanja S obzirom na odredbe vezane uz provedbu EU Uredbe 2024/1028, prijedlog trenutno nema detaljne tehničke specifikacije nužne operaterima za dobivanje registracijskog broja i izgradnju usklađenih mehanizama razmjene podataka. Izazov nije samo uspostava API veze između platformi i Jedinstvene digitalne pristupne točke (SDEP), već je također povezan s potrebom da Hrvatska najprije u potpunosti izgradi, testira i implementira svoj jedinstveni nacionalni sustav registracije. U drugim europskim zemljama gdje je uspostavljen sustav registracije, Vlada je radila s operaterima i internetskim platformama više od godinu dana prije stupanja na snagu povezanih obveza (u Italiji je zakonodavstvo o nacionalnoj registraciji doneseno u prosincu 2023., sa stupanjem na snagu u siječnju 2025.). Bez potpuno funkcionalnog, temeljito	Nije prihvaćen	Informacijsko rješenje biti će spremno prije stupanja na zakona na snagu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			testiranog sustava dostupnog znatno prije roka, strogi rokovi mogu umanjeti svrhu podizanja svijesti o novoj obvezi i poticanja usklađenosti korisnika i operatera. Zahtijevamo da se rok 1. siječnja 2027. tretira kao datum faznog uvođenja, a ne kao strogi rok provođenja. Vlada bi trebala uzeti u obzir minimalno prijelazno razdoblje od 6 do 12 mjeseci za potpunu operativnost i testiranje nacionalnog sustava registracije. Nakon uspostave Jedinствene digitalne ulazne točke i operativne registracije, trebalo bi predvidjeti novu fazu od najmanje 3 do 6 mjeseci kako bi internetske platforme mogle surađivati s nadležnim tijelom na razmjeni podataka. Postupno stupanje na snagu razumno je i razmjerno s obzirom na vrijeme potrebno za tehnički razvoj, testiranje i procjene sigurnosti/privatnosti, te u svjetlu trenutnog nedostatka detaljnih smjernica o tome kako će postupak razmjene podataka i jedinstvena digitalna pristupna točka funkcionirati u praksi. Kako bismo osigurali uredan početak primjene, također tražimo da nadležno tijelo objavi konačne tehničke specifikacije i shemu podataka, osigura okruženje za testiranje/sandbox i izda smjernice za provedbu u primjerenom roku. Tijekom početne faze uvođenja, napore u dobroj vjeri usmjerene na usklađivanje treba podržati razumnim prijelaznim razdobljem bez izricanja sankcija kako bi se izbjeglo nerazmjerno opterećenje u razdoblju dovršavanja sustava i kako bi se zaštitili korisnici koji se suočavaju s administrativna kašnjenjima na koja ne mogu utjecati.		
381.	ANTE VARVODIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Članak 90.	Nemogući rok za sustav koji još ne postoji Članak 90 određuje 1. siječnja 2027. kao datum stupanja svih obveza na snagu, uključujući i obvezu	Nije prihvaćen	Informacijsko rješenje biti će spremno prije stupanja na zakona na snagu.

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dijeljenja podataka, koja ovisi o nacionalnom registracijskom sustavu koji još nije izrađen, testiran niti do kraja definiran. Od iznajmljivača i platformi traži se da poštuju tehničke obveze koje još nisu detaljno objašnjene. Ne postoje konačne tehničke specifikacije, testno okruženje ni jasne upute za provedbu. U takvim uvjetima usklađivanje jednostavno nije moguće. Minimalno prijelazno razdoblje od 6 do 12 mjeseci nakon što sustav bude potpuno funkcionalan nije luksuz, nego nužan rok za prilagodbu. Od prvog dana iznajmljivači riskiraju kazne zbog nepoštivanja sustava koji država još nije ni omogućila. Potrebno je uvesti razdoblje prilagodbe bez kažnjavanja.		
382.	DAVOR JELOVČIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Uz članak 29.	Ne slažem se s obvezom da se prikupljaju potpisi stanara za iznajmljivanje apartmana u stambenim zgradama .Također se ne slažem da domaćin ne može biti osoba koja iznajmljuje apartman u zgradi.Ja i moja obitelj smo domaćini i iznajmljujemo sobe i apartmane vec 10 godina u kući i živimo tu i dočekujemo goste .	Nije prihvaćen	Obveza ishođenja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama proizlazi iz Zakona o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/2024).
383.	VALENTIN O VUKUŠIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Uz članak 34.	Zakon je neregularan i dozvoljava legalni kamatarenje i manipuliranje susjeda hoće li potpisati ili ne.Mislim da je hitno potrebn izmjena zakona jer od ovog nema nitko koristi osim pokoji pohlepan susjed koji traži brda i doline da potpise a to ste mu vi kao država dopustili i dopuštate!	Nije prihvaćen	Obveza ishođenja suglasnosti suvlasnika za kratkoročni najam u višestambenim zgradama proizlazi iz Zakona o upravljanju i održavanju zgrada (NN 152/2024).
384.	Ozren Gamulin	PRIJEDLOG ZAKONA O UGOSTITELJSKOJ DJELATNOSTI Uz članak 37.	ovim putem izražavam ozbiljno protivljenje prijedlogu odredbe kojom bi se za objekte u domaćinstvu (sobe, apartmani, studio apartmani, kuće za odmor) uvela obvezna rekategorizacija svakih 10 godina, neovisno o tome postoje li promjene u objektu, utvrđeni nedostaci ili razlozi javnog interesa.	Nije prihvaćen	Zahvaljujemo na komentaru i iznesenim prijedlozima. Obvezna ponovna kategorizacija smještajnih objekata u domaćinstvu u razdoblju od deset godina predložena je kao odgovor na dugogodišnje uočene probleme u praksi vezane uz očuvanje minimalnih standarda kvalitete, zaštitu potrošača te osiguranje jednakih uvjeta tržišnog

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			Smatram da je takva mjera pravno dvojben, administrativno neopravdana i nerazmjerna, te predlažem da se iz nacrtu zakona briše ili bitno izmijeni. 1. Povreda načela razmjernosti i nužnosti Prema članku 16. Ustav Republike Hrvatske, svako ograničenje prava i sloboda mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Automatska rekategorizacija svih privatnih iznajmljivača svakih 10 godina: ne razlikuje uredne iznajmljivače od onih koji krše propise uvodi isti teret svima bez procjene stvarne potrebe Takva generalna mjera ne prolazi test razmjernosti jer postoje blaže i učinkovitije mjere: ciljani inspekcijski nadzori rekategorizacija samo kod prijavljenih većih zahvata rekategorizacija po pritužbi ili utvrđenom nedostatku digitalna provjera dokumentacije bez novog postupka za sve Ako postoji blaža mjera koja postiže isti cilj, zakonodavac nema pravo uvoditi težu. 2. Povreda načela pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja Jedno od temeljnih načela vladavine prava iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske jest pravna sigurnost. Građani su ulagali znatna sredstva u nekretnine, opremanje, legalizaciju, kategorizaciju i porezne obveze temeljem važećih propisa i izdanih rješenja nadležnih tijela. Naknadno uvođenje periodičnog administrativnog preispitivanja svakih 10 godina, bez individualnog razloga, ozbiljno narušava legitimna očekivanja građana da pravomoćno stečeni status vrijedi dok god ispunjavaju propisane uvjete. Država ne smije proizvoljno pretvarati trajna rješenja u privremena ako za to nema		natjecanja među pružateljima usluga smještaja. Važeći zakonski okvir omogućavao je da jednom izdana rješenja o vrsti i kategoriji vrijede neograničeno, bez ikakvog mehanizma sustavne i periodične provjere ispunjavanja propisanih uvjeta, osim u slučajevima izvanrednog nadzora. Takvo je rješenje u praksi dovelo do situacija u kojima dio objekata formalno zadržava dodijeljenu kategoriju, iako se stvarno stanje objekta tijekom vremena promijenilo, što negativno utječe na razinu kvalitete smještajne ponude i povjerenje korisnika usluga. Pritom je važno istaknuti da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima u smislu trajnog i nepromjenjivog pravnog statusa. Sukladno odredbama Zakona o ugostiteljskoj djelatnosti, iznajmljivač kojem je izdano rješenje o odobrenju dužan je tijekom cijelog razdoblja pružanja ugostiteljskih usluga trajno ispunjavati sve zakonom propisane uvjete, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već prema važećem zakonodavnom okviru predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija stoga ne uvodi novu materijalnu obvezu, već predstavlja mehanizam sustavne i razmjerno vremenski određene provjere ispunjavanja uvjeta koje iznajmljivači ionako moraju neprekidno ispunjavati. Predloženi rok od deset godina ocijenjen je razmjernim i uravnoteženim, osobito imajući u vidu da se u odnosu na druge vrste ugostiteljskih objekata propisuju i kraći rokovi ponovnog utvrđivanja uvjeta. Riječ je o razdoblju u kojem se uobičajeno očekuju određeni tehnički zahvati, obnove ili promjene na objektima koje mogu utjecati na ispunjavanje uvjeta za dodijeljenu kategoriju, a istodobno se ne stvara pretjerano

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
			dokazanu i ozbiljnu javnu potrebu. 3. Neravnopravan položaj malih iznajmljivača Članak 14. Ustava Republike Hrvatske jamči jednakost svih pred zakonom. Privatni iznajmljivači već sada podnose značajan regulatorni teret: turistička pristojba članarine i davanja porezne obveze evidencije gostiju standardi sigurnosti kontrole inspekcija Dodatna obvezna rekategorizacija bez jasnog opravdanja posebno pogađa male obiteljske iznajmljivače koji iznajmljivanjem u malom dijelu sezone često dopunjuju kućni budžet ili održavaju život u ruralnim i otočnim sredinama. Takva mjera pogoduje velikim sustavima koji znatno lakše podnose troškove rekategorizacije i pripreme za istu, a opterećuje građane. 4. Nedostatak stvarnog javnog interesa i procjene učinaka Ako se predlaže nova obveza za desetke tisuća građana, nužno je dokazati: koliki je broj objekata trenutno neadekvatan koliko je pritužbi vezano uz zastarjele kategorije zašto postojeći sustav nadzora nije dovoljan koliko su troškovi provedbe za građane i upravu koji će mjerljivi učinci nastati Bez takvih podataka mjera djeluje kao administrativno opterećenje bez stvarne koristi. 5. Suprotno ciljevima smanjenja administrativnih opterećenja Republika Hrvatska godinama deklarira digitalizaciju i rasterećenje građana i poduzetnika. Uvođenje masovne periodične rekategorizacije ide u suprotnom smjeru: dodatni troškovi dodatni postupci		administrativno opterećenje. Mjera se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste, čime se osigurava jednakost pred zakonom i sprječava neujednačena praksa u kojoj dio subjekata dugoročno posluje bez ikakve provjere ispunjavanja standarda. Istodobno, ona predstavlja dopunu postojećem inspekcijskom nadzoru, koji se u praksi provodi, najčešće na temelju zaprimljenih prijava i predavki građana. Obvezna ponovna kategorizacija smještaja u domaćinstvu svakih deset godina predstavlja preventivnu, razmjernu i dugoročnu mjeru usmjerenu na osiguravanje stvarne usklađenosti rješenja sa stanjem na terenu, podizanje ukupne kvalitete smještajne ponude i zaštitu korisnika usluga. U odnosu na navode o povredi ustavnih načela razmjernosti, pravne sigurnosti i jednakosti pred zakonom, ističe se da predložena odredba o obveznoj ponovnoj kategorizaciji smještajnih objekata u domaćinstvu nije protivna Ustavu Republike Hrvatske. Prije svega, u pogledu članka 16. Ustava Republike Hrvatske, naglašava se da se predloženom mjerom ne ograničava pravo vlasništva niti poduzetnička sloboda, već se uređuju uvjeti obavljanja regulirane djelatnosti u javnom interesu. Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj je praksi više puta istaknuo da država ima široku slobodu uređenja načina i uvjeta obavljanja gospodarskih djelatnosti kada to čini radi zaštite javnog interesa, pod uvjetom da mjere nisu proizvoljne i da su razmjerne cilju koji se želi postići. Rok od deset godina, kao razdoblje periodične provjere ispunjavanja uvjeta, ocijenjen je razmjernim, osobito imajući u vidu da se primjenjuje jednako na sve objekte iste vrste i da se ne

R.br	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
.			opterećenje upravnih tijela čekanja i pravna nesigurnost 6. Prijedlog izmjene Predlažem da se obvezna rekategorizacija svakih 10 godina briše iz nacrtu zakona. Ako zakonodavac ipak želi mehanizam provjere kvalitete, tada predlažem sljedeće razmjerno rješenje: Rekategorizacija samo kod bitne rekonstrukcije ili promjene kapaciteta Rekategorizacija po službeno utvrđenim nedostacima Redovni nadzor putem inspekcije bez novog postupka Digitalna samoprovjera dokumentacije bez troškova za građane 7. Zaključak Predložena mjera nije razmjerna, nije nužna, nije dovoljno obrazložena i nepotrebno zadire u pravnu sigurnost građana koji zakonito posluju. Zbog svega navedenog predlažem da se odredba o obveznoj rekategorizaciji privatnog smještaja svakih 10 godina povuče iz konačnog prijedloga zakona. S poštovanjem, O.G.		provodi učestalo niti automatski dovodi do gubitka prava.U odnosu na navode o povredi pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja iz članka 3. Ustava Republike Hrvatske, ponovno se naglašava da se u ovom slučaju ne radi o stečenim pravima trajne naravi, već o rješenjima čije važenje je i prema važećem zakonodavnom okviru uvjetovano stalnim ispunjavanjem propisanih uvjeta. Iznajmljivači su zakonom obvezani ispunjavati minimalne uvjete i uvjete za kategoriju tijekom cijelog razdoblja pružanja usluga, a prestanak ispunjavanja tih uvjeta već predstavlja razlog za ukidanje rješenja. Predložena ponovna kategorizacija ne mijenja taj pravni položaj, već uvodi sustavan i predvidiv mehanizam provjere, čime se pravna sigurnost ne umanjuje, već dodatno jača kroz ujednačenu i transparentnu primjenu propisa.Također, navodi o povredi načela jednakosti pred zakonom iz članka 14. Ustava Republike Hrvatske nisu utemeljeni, budući da se predložena mjera primjenjuje jednako na sve pružatelje usluga smještaja u domaćinstvu unutar iste skupine, bez razlikovanja prema veličini, lokaciji ili tržišnoj snazi. Različiti učinci koje pojedine mjere mogu imati na subjekte različite ekonomske snage ne predstavljaju povredu ustavnog načela jednakosti ako proizlaze iz opće i neutralne zakonske norme, što je u ovom slučaju ispunjeno.Zaključno, predložena odredba služi legitimnom cilju zaštite potrošača, osiguranja kvalitete smještajne ponude i transparentnosti sustava, uvodi razmjerno sredstvo za postizanje tog cilja te ne zadire u ustavom zajamčena prava izvan dopuštenih granica.

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRA
EUROPSKE UNIJE**

REPUBLIKA HRVATSKA MINISTARSTVO TURIZMA I SPORTA		
Primljeno	10.6.2026.	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
011-02/25-01/1	06-3	
Urudžbeni broj	Pril.	Vrij.
96	1	

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO TURIZMA I SPORTA

**3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne
stečevine Europske unije**

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne
stečevine Europske unije za 2026. godinu.

Rok: II. kvartal 2026.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci 114, 195

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

*Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na
unutarnjem tržištu (SL L 376)*

32006L0123

- Članci 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21.,
22., 23., 24., 25., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 35. i 37. preuzeto: Zakon o uslugama
(NN 80/11)

*Uredba (EU) 2024/1028 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o prikupljanju i
razmjeni podataka o uslugama kratkoročnog iznajmljivanja smještaja i izmjeni Uredbe (EU)
2018/1724 (Tekst značajan za EGP) (SL L, 2024/1028)*

32024R1028

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Monika Udovičić

Državna tajnica

(potpis)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko Zgombić

Državna tajnica

(potpis)

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti

3. Uskladenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

Članak 1. Predmet 1. Ovom Direktivom određuju se opće odredbe kojima se pružateljima usluga olakšava ostvarivanje slobode poslovnog nastana te slobodno kretanje usluga uz istodobno održavanje visokog stupnja kvalitete tih usluga. 2. Ova se Direktiva ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, rezerviranih za javna ili privatna tijela, niti na privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge. 3. Ova se Direktiva ne bavi ukidanjem monopola u području pružanja usluga niti potporama koje dodjeljuju države članice, a koje su obuhvaćene propisima Zajednice o tržišnom natjecanju. Ova Direktiva ne utječe na slobodu država članica da u skladu s pravom Zajednice same definiraju usluge koje smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine na koje se one organiziraju i financiraju, sukladno propisima o državnoj potpori, te specifične obveze kojima podliježu. 4. Ova Direktiva ne utječe na mjere koje se u skladu s pravom Zajednice poduzimaju na razini Zajednice ili na nacionalnoj razini		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 1.

radi zaštite ili promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija. 5. Ova Direktiva ne utječe na propise iz kaznenog prava država članica. Države članice, međutim, ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga primjenom odredbi kaznenog zakona koje izričito uređuju ili utječu na pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti izbjegavajući propise predviđene u ovoj Direktivi. 6. Ova Direktiva ne utječe na radno pravo, to jest bilo koju zakonsku ili ugovornu odredbu koja se odnosi na uvjete zapošljavanja, radne uvjete, uključujući zdravstvene i sigurnosne standarde na radnome mjestu te odnos između poslodavaca i zaposlenika, koju države članice primjenjuju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom koje je usklađeno s pravom Zajednice. Isto tako, ova Direktiva ne utječe na zakone država članica o socijalnoj sigurnosti. 7. Ova Direktiva ne utječe na ostvarivanje temeljnih prava koja su priznata u državama članicama i zakonodavstvu Zajednice. Ona također ne utječe na pravo na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora te na industrijsku akciju u skladu s nacionalnim pravom i praksama, usklađenim s pravom Zajednice.			

Članak 2. Područje primjene 1. Ova se Direktiva primjenjuje na usluge koje dostavljaju pružatelji s poslovnim nastanom u državi članici. 2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na sljedeće djelatnosti: (a)negospodarske usluge od općeg interesa; (b)financijske usluge, kao što je bankarstvo, kreditiranje, osiguranje i reosiguranje, profesionalne ili osobne mirovine, vrijednosni papiri, investicijski fondovi, plaćanja i investicijska savjetovanja, uključujući usluge navedene u Prilogu I. Direktivi 2006/48/EZ; (c)elektroničke komunikacijske usluge i mreže te povezane resurse i usluge, vezano uz pitanja obuhvaćena direktivama 2002/19/EZ, 2002/20/EZ, 2002/21/EZ, 2002/22/EZ i 2002/58/EZ; (d)usluge na području prijevoza, uključujući lučke službe, koje ulaze u područje primjene glave V. Ugovora; (e)usluge agencija za privremeno zapošljavanje; (f)zdravstvene usluge bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira na to jesu li javne ili privatne;		Nije potrebno preuzimanje	Preuzeto člankom 2. Zakona o uslugama ("Narodne novine", br. 80/11)

(g) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje; (h) kockanje koje uključuje stavljanje novčanog pologa u igrama na sreću, uključujući lutriju, kockanje u kasinima i klađenje; (i) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti, kako je određeno u članku 45. Ugovora; (j) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu ili privremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlaštene pružatelji ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve; (k) usluge privatnog osiguranja; (l) usluge javnih bilježnika i ovrhovoditelja, koji su imenovani službenim vladinim aktom. 3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na područje oporezivanja.			

Članak 3. Odnos s važećim pravom Zajednice 1. Ako su odredbe ove Direktive u suprotnosti s odredbom nekog drugog akta Zajednice koji uređuje posebne aspekte pristupa ili izvođenja uslužne djelatnosti u specifičnim sektorima ili za specifične struke, prednost ima odredba drugog akta Zajednice koja se primjenjuje na te specifične sektore ili struke. To uključuje: (a) Direktivu 96/71/EZ; (b) Uredbu (EEZ) br. 1408/71; (c) Direktivu Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredaba predviđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja (23); (d) Direktivu 2005/36/EZ. 2. Ova se Direktiva ne odnosi na propise međunarodnog privatnog prava, a posebno na one koji se primjenjuju u pogledu ugovornih ili izvanugovornih obveza, uključujući one koji jamče zaštitu potrošača, osiguranu propisima o zaštiti potrošača u zakonima na snazi u njihovoj državi članici. 3. Države članice primjenjuju odredbe iz ove Direktive u skladu s propisima Ugovora		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 3.

o pravu poslovnog nastana i slobodnom kretanju usluga.			
Članak 4. Definicije U smislu ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije: 1. „usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se obično obavlja za naknadu, kako je spomenuto u članku 50. Ugovora; 2. „pružatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja nudi ili pruža uslugu; 3. „primatelj” je svaka fizička osoba koja je državljanin države članice ili koja koristi prava dodijeljena aktima Zajednice, ili svaka pravna osoba, sukladno članku 48. Ugovora, s poslovnim nastanom u državi članici, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe; 4. „država članica poslovnog nastana” je država članica na čijem državnom	Definicija ugostiteljske djelatnosti Članak 4. (1) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka i pružanje usluga smještaja. (2) Ugostiteljska djelatnost u smislu ovoga Zakona je i pripremanje jela, pića i napitaka za potrošnju na drugom mjestu, sa ili bez usluživanja, uključujući pripremu, dostavu i usluživanje u prijevoznim sredstvima, na priredbama i na drugim mjestima izvan ugostiteljskog objekta, kao i opskrba tim jelima, pićima i napitcima (catering).	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 4. Pojmovi u Zakonu U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje: 1) »usluga« je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se uobičajeno obavlja za naknadu, ukoliko nije obuhvaćena pravnim propisima vezanim uz slobodu kretanja roba, kapitala i osoba; 2) »pružatelj usluge« je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a koja nudi ili pruža uslugu;

području pružatelj dotične usluge ima poslovni nastan; 5. „poslovni nastan” je stvarno izvođenje gospodarske djelatnosti, kako je navedeno u članku 43. Ugovora, od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga; 6. „sustav ovlašćivanja” je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj mora slijediti da bi od nadležnog tijela dobio službenu ili implicitnu odluku o pristupu ili izvođenju uslužne djelatnosti; 7. „zahtjev” je svaka obveza, zabrana, uvjet ili ograničenje koje je predviđeno zakonima ili drugim propisima država članica ili koje proizlazi iz sudske prakse, upravne prakse, propisa profesionalnih tijela ili kolektivnih pravila strukovnih udruženja ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri izvođenju svoje pravne nezavisnosti; propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju zahtjevima u smislu ove Direktive; 8. „prevladavajući razlozi od društvenog interesa” su razlozi koji su kao takvi priznati u sudskoj praksi Suda, a uključuju sljedeće razloge: javni red, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu			3) »primatelj usluge« je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe; 4) »država sjedišta« je Republika Hrvatska ili država ugovornica EGP-a na čijem teritoriju pružatelj dotične usluge ostvaruje pravo na poslovni nastan; 5) »sjedište« označava stalno mjesto poslovanja gdje se stvarno upravlja gospodarskom djelatnošću od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom; 6) »postupak ishoda odobrenja« je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj usluge mora slijediti kako bi od nadležnog tijela dobio službenu odluku o pristupu ili obavljanju uslužne djelatnosti, uključujući postupke registracije trgovačkih društava, zadruga, obrta i ustanova; 7) »uvjet« je svaka obveza, zabrana ili ograničenje koje je predviđeno zakonom, ili drugim propisima Republike Hrvatske ili država ugovornica EGP-a ili koje

potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike; 9. „nadležno tijelo” je svako tijelo ili ustanova koja nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u državi članici, a posebno uključuje upravne organe, uključujući sudove kao takve, profesionalna tijela i strukovne udruge ili druge profesionalne organizacije koje u okviru svoje pravne autonomije kolektivno uređuju pristup ili izvođenje uslužnih djelatnosti; 10. „država članica u kojoj se pruža usluga” je država članica u kojoj pružatelj s poslovnim nastanom u drugoj državi članici pruža uslugu; 11. „regulirana struka” je profesionalna aktivnost ili skupina profesionalnih aktivnosti iz članka 3. stavka 1. točke (a) Direktive 2005/36/EZ; 12. „poslovna komunikacija” je svaka vrsta komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili imidža poduzeća, organizacije ili osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Sljedeće			proizlazi iz sudske ili upravne prakse, propisa profesionalnih strukovnih tijela, komora, udruga ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri obavljanju svoje pravne nezavisnosti. U smislu ovoga Zakona propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju uvjetima; 8) »prevladavajuće kategorije javnog interesa« su kategorije koje su kao takve priznate u sudskoj praksi Europskog suda, a uključuju sljedeće kategorije: javni poredak, javnu sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, kao i ciljeve socijalne i kulturne politike te očuvanje nacionalnog i kulturnog državnog identiteta; 9) »nadležno tijelo« je svako tijelo koje sukladno svom djelokrugu rada i ovlastima nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u Republici Hrvatskoj;

aktivnosti same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije: (a) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti poduzeća, organizacija ili osoba, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte; (b) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili imidžom poduzeća, organizacije ili osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade.		10) »regulirana profesija« je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje, odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom; 11) »tržišna komunikacija« označava svaku vrstu komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili ugleda fizičke ili pravne osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Aktivnosti koje same po sebi ne predstavljaju tržišne komunikacije: 1) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti fizičke ili pravne osobe, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektroničke pošte, 2) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili ugledom fizičke ili pravne osobe, koje su pribavljene neovisno, a

			posebno kada se pružaju bez financijske naknade, 12) »IMI sustav« (Internal Market Information System) je informacijski sustav unutarnjeg tržišta namijenjen za razmjenu informacija između administracija država ugovornica EGP-a, 13) »države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru« su države članice Europske unije te Island, Lihtenštajn i Norveška, 14) »multidisciplinarne djelatnosti« su zajedničko ili partnersko obavljanje različitih uslužnih djelatnosti dvaju ili više pružatelja usluga, 15) »usluga od općeg gospodarskog interesa« je usluga kojom se izvršava posebna zadaća u društvenom interesu propisana posebnim propisom u kojem je precizno navedena priroda posebne zadaće; 16) »postupovno tijelo« je nadležno javnopravno tijelo koje provodi registracijske postupke za pristup uslužnim djelatnostima.

POGLAVLJE II. ADMINISTRATIVNO POJEDNOSTAVLJENJE Članak 5. Pojednostavljenje postupaka 1. Države članice ispituju postupke i formalnosti koje se koriste za pristup uslužnoj djelatnosti i njezino izvođenje. Ako postupci i formalnosti, ispitani sukladno ovom stavku, nisu dovoljno jednostavni, države članice ih pojednostavljaju. 2. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija može uvesti usklađene obrasce na razini Zajednice. Oni će biti jednakovrijedni potvrdama, atestima ili drugoj zatraženoj dokumentaciji pružatelja. 3. Ako države članice zahtijevaju od pružatelja ili primatelja da dostave potvrdu, atest ili neki drugi dokument koji dokazuje da je zahtjev ispunjen, one prihvataju svaki dokument iz druge države članice koji služi jednakoj svrsi ili iz kojeg je jasno da je dotični zahtjev ispunjen. Ne smiju zahtijevati da se dokument iz druge države članice dostavi u originalnom obliku ili kao ovjerena kopija ili prijevod, osim u slučajevima predviđenim u drugim aktima Zajednice ili ako je takav zahtjev opravdan		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 5.

prevladavajućim razlogom od društvenog interesa, koji uključuje javni red i sigurnost. Prvi podstavak ne utječe na pravo država članica da zahtijevaju neovjerene prijevode dokumenata na jedan od svojih službenih jezika. 4. Stavak 3. se ne primjenjuje na dokumente koji su navedeni u članku 7. stavku 2. i članku 50. Direktive 2005/36/EZ, članku 45. stavku 3., člancima 46., 49. i 50. Direktive 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (24), članku 3. stavku 2. Direktive 98/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o olakšavanju stalnog obavljanja odvjetničke djelatnosti u državi članici različitoj od one u kojoj je stečena kvalifikacija (25), Prvoj direktivi Vijeća 68/151/EEZ od 9. ožujka 1968. o usklađivanju zaštitnih mjera koje su radi zaštite interesa njihovih članova i drugih predviđene u državama članicama za društva u smislu članka 58. stavka 2. Ugovora, a s ciljem izjednačavanja takvih zaštitnih mjera u čitavoj Zajednici (26), te Jedanaestoj direktivi Vijeća 89/666/EEZ od 21. prosinca 1989. o zahtjevima objavljivanja podataka u vezi s podružnicama koje su u nekoj državi članici otvorile određene vrste trgovačkih društava			

na koje se primjenjuje pravo druge države (27) .			
Članak 6. Jedinstvene kontaktne točke 1. Države članice osiguravaju da na jedinstvenim kontaktnim točkama pružatelji usluga mogu obaviti sljedeće postupke i formalnosti: (a)sve postupke i formalnosti koji su potrebni za pristup njihovim uslužnim djelatnostima, a posebno sve izjave, prijave ili zahtjeve potrebne za dobivanje ovlaštenja nadležnih tijela, uključujući zahtjev za unos u registar, popis ili bazu podataka ili za registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja; (b)sve zahtjeve za ovlaštenje, potrebne za izvođenje uslužnih djelatnosti. 2. Uspostava jedinstvenih kontaktnih točaka ne dovodi u pitanje raspodjelu funkcija i ovlasti između tijela u okviru nacionalnih sustava.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6.

Članak 7. Pravo na informacije 1. Države članice osiguravaju da preko jedinstvenih kontaktnih točaka pružatelji i primatelji mogu lako doći do sljedećih informacija: (a) zahtjeva koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području, a posebno u vezi s postupcima i formalnostima koji se moraju obaviti za pristup i izvođenje uslužnih djelatnosti; (b) kontaktnih podataka putem kojih se mogu izravno kontaktirati nadležna tijela, uključujući pojedinosti o tijelima koja su odgovorna za pitanja u vezi s izvođenjem uslužnih djelatnosti; (c) informacija o načinima i uvjetima pristupa javnim registrima i bazama podataka o pružateljima i uslugama; (d) izvanrednih pravnih lijekova koji su obično dostupni u slučaju spora između nadležnih tijela i pružatelja ili primatelja, između pružatelja i primatelja ili između pružatelja; (e) kontaktnih podataka udruženja ili organizacija, pored nadležnih tijela, od kojih pružatelji ili primatelji mogu dobiti praktičnu pomoć. 2. Države članice osiguravaju da pružatelji i primatelji usluga mogu, na vlastiti zahtjev,		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 6.

od nadležnih tijela dobiti pomoć koja se sastoji od informacija o načinu na koji se zahtjevi iz stavka 1. točke (a) obično tumače i primjenjuju. Takav savjet, prema potrebi, uključuje jednostavne postupne upute. Informacije se dostavljaju koristeći jednostavni i razumljivi jezik. 3. Države članice osiguravaju da su informacije i pomoć iz stavaka 1. i 2. jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu i putem elektroničkih sredstava te da se redovito ažuriraju. 4. Države članice osiguravaju da jedinstvene kontaktne točke i nadležna tijela što brže odgovore na svaki zahtjev za informacijom ili pomoći iz stavaka 1. i 2. te da u slučaju nepravilnog ili neutemeljenog zahtjeva o tome odmah obavijeste podnositelja zahtjeva. 5. Države članice i Komisija poduzimaju prateće mjere da bi potakle jedinstvene kontaktne točke da informacije predviđene u ovom članku pružaju i na drugim jezicima Zajednice. To ne utječe na zakone država članica o uporabi jezika. 6. Obveza nadležnih tijela da pomažu pružateljima i primateljima usluga ne podrazumijeva pružanje pravnog savjeta u pojedinačnim slučajevima, nego se odnosi isključivo na opće informacije o načinu na			

koji se zahtjevi obično tumače i primjenjuju.			
Članak 8. Postupci elektroničkim putem 1. Države članice osiguravaju da se svi postupci i formalnosti vezani uz pristup i izvođenje uslužne djelatnosti mogu lako ispuniti na daljinu i elektroničkim putem preko pripadajuće jedinstvene kontaktne točke i pri odgovarajućem nadležnom tijelu. 2. Stavak 1. ne odnosi se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja. 3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2., Komisija usvaja detaljne propise za provođenje stavka 1. iz ovog članka radi lakše interoperabilnosti informatičkih sustava i korištenja elektroničkih postupaka između država članica, uzimajući u obzir zajedničke norme na razini Zajednice.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci 7.

POGLAVLJE III. SLOBODA POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA ODJELJAK 1. Ovlaštenja Članak 9. Sustavi ovlašćivanja 1. Pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti ne podliježe sustavu ovlašćivanja, osim ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: (a)sustav ovlašćivanja nije diskriminirajući u odnosu na dotičnog pružatelja; (b)potreba za sustavom ovlašćivanja opravdava se prevladavajućim razlogom od društvenog interesa; (c)postavljeni cilj ne može se ostvariti manje strožim mjerama, a posebno zato što provođenje naknadne inspekcije ne bi bilo stvarno učinkovito jer je prekasno. 2. U izvješću iz članka 39. stavka 1. države članice navode i obrazlažu svoje sustave ovlašćivanja pokazujući njihovu usklađenost sa stavkom 1. ovog članka. 3. Ovaj se odjeljak ne odnosi na one aspekte sustava ovlašćivanja koje izravno ili neizravno uređuju drugi akti Zajednice.	Uvjeti za početak obavljanja djelatnosti Članak 19. (1) Ugostitelj može obavljati ugostiteljsku djelatnost ako ishodi rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ i ugostiteljskim objektima iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju, prije nego što od Ministarstva ishodi rješenje o kategoriji objekta, ako ishodi rješenje za vrstu te ako je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci III. PRAVO NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA Članak 7. Načelo slobodnog pristupa ili obavljanja uslužne djelatnosti (1) Pravo na slobodu poslovnog nastana pružatelja usluga ne može biti ograničeno posebnim propisom, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno. (2) U smislu ovoga Zakona ne smatra se ograničenjem ispitni postupak ishoda odobrenja u slučajevima: 1) ako postupak ishoda odobrenja nije diskriminirajući u odnosu na pružatelja usluge s obzirom na državljanstvo te prebivalište ili boravište, 2) ako je postupak ishoda odobrenja opravdan prevladavajućom kategorijom javnog interesa, 3) ako je postupak ishoda odobrenja razmjern u zaštiti prava stranaka i javnog interesa.

	DIO ČETVRTI UTVRĐIVANJE UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI Nadležnost za izdavanje rješenja Članak 20. (1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju. (2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“.		

	(3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slučaju iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti i privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (4) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti. (5) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni		

	uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju. (6) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u stavku 1. ovoga članka. (7) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“. (8) Troškove postupaka iz stavka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga članka snosi ugostitelj. Uvjeti koje mora ispunjavati ugostitelj		

Članak 21.

(1) Rješenje iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju i pravnoj osobi iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona uz ispunjavanje sljedećih uvjeta:

1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti
2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom
3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta
4. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona
5. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih,

	prema tim propisima, Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 6. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelju se izdaje rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste kuća za odmor, s tim da je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m² prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara. (3) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točke 6. ovoga		

članka pribavlja po službenoj dužnosti.

**Objekti na neprocijenjenom
građevinskom zemljištu**

Članak 22.

(1) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona za ugostiteljski objekt vrste kamp, hotel i turističko naselje, koji se nalazi na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu u smislu propisa kojim je uređeno turističko i ostalo građevinsko zemljište neprocijenjeno u postupku pretvorbe i privatizacije, smatra se i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili akt Centra za restrukturiranje i prodaju, odnosno akt njegovih pravnih prednika kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 2/94., 9/95., 21/96. i 118/99.) odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji („Narodne novine“, br.

	21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.). (2) Ako je temeljem dokaza iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno da ugostitelj nema pravo korištenja poslovnog prostora ili objekta u cijelosti, a pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu je u tijeku postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, Ministarstvo će ugostitelju izdati privremeno rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta ako udovoljava svim drugim propisanim uvjetima. (3) Nakon sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu ili donošenja rješenja o utvrđivanju oblika i veličine zemljišnoknjižne čestice na kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, Ministarstvo po službenoj dužnosti donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta temeljem prethodno izdanog privremenog rješenja za istu vrstu i		

kategoriju ugostiteljskog objekta, a rok za ponovnu kategorizaciju se računa od dana izvršnosti privremenog rješenja.

**Nastavak obavljanja ugostiteljske
djelatnosti**

Članak 23.

(1) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona utvrdi da se u poslovnom prostoru ili objektu, za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja, već obavljala ugostiteljska djelatnost, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz članka 21. stavka 1. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta, da propisani uvjeti za tu vrstu, odnosno kategoriju u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta.

(3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ izdaje se rješenje za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti u istoj vrsti ugostiteljskog objekta ako od izvršnosti rješenja iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona nije prošlo više od pet godina i ako u tom razdoblju nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti u poslovnom prostoru ili objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja.

**Ispunjavanje uvjeta za posebni
standard i dodjelu oznake
kvalitete**

Članak 24.

(1) Rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz članka 20. stavka 2. i 7. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u poslovnem prostoru za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard ili dodijeljena oznaka kvalitete ugostiteljskog objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta i istog posebnog standarda i oznake kvalitete, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda i oznake kvalitete u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena

vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete.

Ponovna kategorizacija

Članak 25.

(1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake

	kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju. (3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju. (4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno		

	nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti		

	rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete. (8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj. (9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj. (10) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može pokrenuti postupak ponovne kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti.		

**Izdavanje rješenja sukladno
odlukama predstavničkih tijela
jedinica lokalne samouprave**

Članak 26.

(1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima

smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

Nadležnost za izdavanje rješenja

Članak 34.

(1) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev iznajmljivača, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju te uvjeti za posebni standard za objekte iz članka 29. ovoga Zakona.

(2) Troškove postupka iz stavka 1. ovoga članka snosi iznajmljivač.

Uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač

Članak 35.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan

	ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju). (2) Rješenje o odobrenju izdaje se na zahtjev iznajmljivača uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da je vlasnik objekta za robinzonski smještaj, sobe, studio apartmana, apartmana ili kuće za odmor stambene namjene ili vlasnik zemljišta za objekt za robinzonski smještaj, kamp ili kamp-odmorište 2. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu 3. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema		

	tom propisu, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 4. da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjet koji se odnosi na prethodnu pisanu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgradama 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili i na zemljištu koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu.		

(4) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu iznajmljivač i osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(5) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

**Ispunjavanje uvjeta za posebni
standard u domaćinstvu**

Članak 36.

(1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard izdaje na zahtjev iznajmljivača ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi iznajmljivač nastavlja pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu u istoj vrsti, odnosno kategoriji objekta i istog posebnog standarda, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda.

(3) U slučaju nastavka pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno stavku 2. ovoga članka iznajmljivač je dužan zahtjevu priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda.

	Nastavak pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu Članak 37. (1) Iznimno od članka 35. stavka 2. ovoga Zakona nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju, odnosno osoba koja je od iznajmljivača darovanjem ili na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) stekla pravo vlasništva nad nekretninom može nastaviti pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, sukladno rješenju o odobrenju izdanom ranijem iznajmljivaču pod uvjetom da u međuvremenu nisu izmijenjeni propisani uvjeti za vrstu i kategoriju, ako ishodi rješenje o odobrenju koje na njegov zahtjev izdaje nadležno upravno tijelo pod uvjetom da može biti iznajmljivačem u smislu članka 29. ovoga Zakona. U slučaju ugovora o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti) potrebna je suglasnost prethodnog iznajmljivača. (2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno se prilaže izjava da		

	nije došlo do bitnih promjena vezanih za objekt koji bi utjecali na prestanak ispunjavanja propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju objekta u kojem se pružaju usluge. (3) Rješenje o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo temeljem rješenja iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona kojim su prvotno utvrđeni uvjeti za vrstu, odnosno vrstu i kategoriju. (4) U slučaju da sunasljednici, koji još nisu suvlasnici nekretnine u kojoj se usluge pružaju, zatraže izdavanje rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka isto se do pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju, izdaje onom koji ishodi suglasnosti ostalih poznatih sunasljednika. (5) Nasljednik koji je u skladu s odredbama ovog članka ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za		

razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača (prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici.

Ponovna kategorizacija

Članak 38.

(1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu.

(2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje.

(3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač.

Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave

Članak 39.

(1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji

	sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju. Izdavanje rješenja bračnim drugovima i za više članova obitelji		

Članak 40.

Ukupni smještajni kapacitet utvrđen u rješenjima izdanim sukladno članku 35. stavku 1. i 37. stavku 1. i 4. ovoga Zakona bračnim ili izvanbračnim drugovima odnosno životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima te djeci ne smije prelaziti maksimum smještajnog kapaciteta propisan člankom 29. stavkom 3. točkama 1. do 3. ovoga Zakona ako žive u zajedničkom domaćinstvu.

**Uvjeti koje mora ispunjavati
nositelj ili član obiteljskog
poljoprivrednog gospodarstva za
pružanje ugostiteljskih usluga na
obiteljskom poljoprivrednom
gospodarstvu**

Članak 43.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva dužan je ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako ispunjava sljedeće uvjete:

1. da je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava
2. da ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u kojem, odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona
3. da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona
4. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuju gradnju i prostorno uređenje, bez kojih,

	prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (4) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.		

	Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu Članak 44. Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona.		
Članak 10. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja 1. Sustavi ovlašćivanja temelje se na kriterijima koji sprečavaju nadležna tijela da samovoljno izvršavaju svoje ovlasti ocjenjivanja. 2. Kriteriji iz stavka 1. su: (a) nediskriminirajući; (b) opravdani prevladavajućim razlogom vezanim uz javni interes;	Uvjeti za početak obavljanja djelatnosti Članak 19. (1) Ugostitelj može obavljati ugostiteljsku djelatnost ako ishodi rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 8. Kriteriji provođenja postupaka ishođenja odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti Prilikom provođenja postupaka ishođenja odobrenja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona moraju se zadovoljiti kriteriji: 1) zabrana diskriminacije,

(c)proporcionalni odgovarajućem cilju od javnog interesa; (d) jasni i nedvoznačni; (e) objektivni; (f) prethodno objavljeni; (g) transparentni i dostupni. 3. Uvjeti za dodjelu ovlaštenja za novi poslovni nastan ne udvostručuju zahtjeve i kontrole koji su istovrijedni ili bitno usporedivi s obzirom na njihovu svrhu te kojima je pružatelj već bio podvrgnut u drugoj ili istoj državi članici. Kontaktne točke iz članka 28. stavka 2. i pružatelj usluge pomažu nadležnom tijelu dostavljajući sve potrebne informacije u vezi s tim zahtjevima. 4. Ovo ovlaštenje pružatelju dopušta pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na cijelom državnom području, uključujući osnivanje agencija, društava kćeri, podružnica ili ureda, osim ako novo ovlaštenje za svaki poslovni nastan ili ograničenje ovlaštenja na određeni dio državnog područja nije opravdano prevladavajućim razlogom koji se odnosi na društveni interes. 5. Ovlaštenje se izdaje čim se odgovarajućim ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti za ovlašćivanje. 6. Osim u slučaju dodjele ovlaštenja, svaka odluka nadležnih tijela, uključujući	(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ i ugostiteljskim objektima iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju, prije nego što od Ministarstva ishodi rješenje o kategoriji objekta, ako ishodi rješenje za vrstu te ako je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti. DIO ČETVRTI UTVRĐIVANJE UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI Nadležnost za izdavanje rješenja		2) opravdanost prevladavajućih kategorija javnog interesa, 3) razmjernost, 4) jasnoća, jednoznačnost i nedvosmislenost, 5) objektivnost, 6) prethodno objavljivanje, 7) transparentnost i dostupnost. Članak 8. Kriteriji provođenja postupaka ishoda odo brenja za obavljanje uslužne djelatnosti Prilikom provođenja postupaka ishoda odo brenja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona moraju se zadovoljiti kriteriji: 1) zabrana diskriminacije, 2) opravdanost prevladavajućih kategorija javnog interesa, 3) razmjernost,

odbijanje ili ukidanje ovlaštenja, mora se u cijelosti obrazložiti i može biti predmet spora pred sudom ili drugim organima za pritužbe. 7. Ovaj članak ne dovodi u pitanje raspodjelu nadležnosti, na lokalnoj ili regionalnoj razini, tijela država članica za dodjelu ovlaštenja.	Članak 20. (1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju. (2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slučaju iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti i privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti.	4) jasnoća, jednoznačnost i nedvosmislenost, 5) objektivnost, 6) prethodno objavljivanje, 7) transparentnost i dostupnost.

(4) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti.

(5) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju.

(6) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u stavku 1. ovoga članka.

(7) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“.

(8) Troškove postupaka iz stavka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga članka snosi ugostitelj.

**Uvjeti koje mora ispunjavati
ugostitelj**

Članak 21.

(1) Rješenje iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju i pravnoj osobi iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona uz ispunjavanje sljedećih uvjeta:

1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti
2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom

	3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno kategoriju ugostiteljskog objekta 4. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona 5. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 6. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.		

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelju se izdaje rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za ugostiteljski objekt vrste kuća za odmor, s tim da je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m² prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara.

(3) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točke 6. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

**Objekti na neprocijenjenom
građevinskom zemljištu**

Članak 22.

(1) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona za ugostiteljski objekt vrste kamp, hotel i turističko naselje, koji se nalazi na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu u smislu propisa kojim je uređeno turističko i ostalo građevinsko zemljište

	neprocijenjeno u postupku pretvorbe i privatizacije, smatra se i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili akt Centra za restrukturiranje i prodaju, odnosno akt njegovih pravnih prednika kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 2/94., 9/95., 21/96. i 118/99.) odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji („Narodne novine“, br. 21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.). (2) Ako je temeljem dokaza iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno da ugostitelj nema pravo korištenja poslovnog prostora ili objekta u cijelosti, a pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu je u tijeku postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, Ministarstvo će ugostitelju izdati privremeno rješenje o ispunjavanju		

	uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta ako udovoljava svim drugim propisanim uvjetima. (3) Nakon sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu ili donošenja rješenja o utvrđivanju oblika i veličine zemljišnoknjižne čestice na kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, Ministarstvo po službenoj dužnosti donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta temeljem prethodno izdanog privremenog rješenja za istu vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta, a rok za ponovnu kategorizaciju se računa od dana izvršnosti privremenog rješenja. Nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti Članak 23. (1) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona utvrdi da se u poslovnom prostoru ili		

	objektu, za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja, već obavljala ugostiteljska djelatnost, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz članka 21. stavka 1. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta, da propisani uvjeti za tu vrstu, odnosno kategoriju u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju. (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ izdaje se		

rješenje za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti u istoj vrsti ugostiteljskog objekta ako od izvršnosti rješenja iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona nije prošlo više od pet godina i ako u tom razdoblju nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti u poslovnom prostoru ili objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja.

**Ispunjavanje uvjeta za posebni
standard i dodjelu oznake
kvalitete**

Članak 24.

(1) Rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz članka 20. stavka 2. i 7. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga

članka utvrdi da je u poslovnom prostoru za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard ili dodijeljena oznaka kvalitete ugostiteljskog objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta i istog posebnog standarda i oznake kvalitete, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda i oznake kvalitete u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete.

Ponovna kategorizacija

Članak 25.

(1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“.

(2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju.

	(3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju. (4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski		

	objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete. (8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj. (9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj. (10) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može		

pokrenuti postupak ponovne kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti.

Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave

Članak 26.

(1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

Nadležnost za izdavanje rješenja

Članak 34.

(1) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev iznajmljivača, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju te uvjeti za posebni standard za objekte iz članka 29. ovoga Zakona.

(2) Troškove postupka iz stavka 1. ovoga članka snosi iznajmljivač.

**Uvjeti koje mora ispunjavati
iznajmljivač**

Članak 35.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju).

(2) Rješenje o odobrenju izdaje se na zahtjev iznajmljivača uz ispunjavanje sljedećih uvjeta:

1. da je vlasnik objekta za robinzonski smještaj, sobe, studio apartmana, apartmana ili kuće za odmor stambene namjene ili vlasnik zemljišta za objekt za robinzonski smještaj, kamp ili kamp-odmorište

	2. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno ovom Zakonu 3. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tom propisu, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 4. da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjet koji se odnosi na prethodnu pisanu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgradama 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se		

	uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili i na zemljištu koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. (4) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu iznajmljivač i osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (5) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.		

**Ispunjavanje uvjeta za posebni
standard u domaćinstvu**

Članak 36.

(1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard izdaje na zahtjev iznajmljivača ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi iznajmljivač nastavlja pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu u istoj vrsti, odnosno kategoriji objekta i istog posebnog standarda, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje

propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda.

(3) U slučaju nastavka pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno stavku 2. ovoga članka iznajmljivač je dužan zahtjevu priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda.

**Nastavak pružanja ugostiteljskih
usluga u domaćinstvu**

Članak 37.

(1) Iznimno od članka 35. stavka 2. ovoga Zakona nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju, odnosno osoba koja je od iznajmljivača darovanjem ili na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) stekla pravo vlasništva nad nekretninom može nastaviti pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, sukladno rješenju o odobrenju izdanom ranijem iznajmljivaču pod uvjetom da u

međuvremenu nisu izmijenjeni propisani uvjeti za vrstu i kategoriju, ako ishodi rješenje o odobrenju koje na njegov zahtjev izdaje nadležno upravno tijelo pod uvjetom da može biti iznajmljivačem u smislu članka 29. ovoga Zakona. U slučaju ugovora o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti) potrebna je suglasnost prethodnog iznajmljivača.

(2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno se prilaže izjava da nije došlo do bitnih promjena vezanih za objekt koji bi utjecali na prestanak ispunjavanja propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju objekta u kojem se pružaju usluge.

(3) Rješenje o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo temeljem rješenja iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona kojim su prvotno utvrđeni uvjeti za vrstu, odnosno vrstu i kategoriju.

(4) U slučaju da sunasljednici, koji još nisu suvlasnici nekretnine u kojoj se usluge pružaju, zatraže izdavanje rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka isto se do pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju, izdaje onom koji ishodi suglasnosti ostalih poznatih sunasljednika.

(5) Nasljednik koji je u skladu s odredbama ovog članka ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača (prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici.

Ponovna kategorizacija

Članak 38.

	(1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. (2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač.		

**Izdavanje rješenja sukladno
odlukama predstavničkih tijela
jedinica lokalne samouprave**

Članak 39.

(1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o

zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

**Izdavanje rješenja bračnim
drugovima i za više članova
obitelji**

Članak 40.

Ukupni smještajni kapacitet utvrđen u rješenjima izdanim sukladno članku 35. stavku 1. i 37. stavku 1. i 4. ovoga Zakona bračnim ili izvanbračnim drugovima odnosno životnim partnerima ili neformalnim životnim partnerima te djeci ne smije prelaziti maksimum smještajnog kapaciteta propisan člankom 29. stavkom 3. točkama 1. do 3. ovoga Zakona ako žive u zajedničkom domaćinstvu.

**Uvjeti koje mora ispunjavati
nositelj ili član obiteljskog
poljoprivrednog gospodarstva za
pružanje ugostiteljskih usluga na
obiteljskom poljoprivrednom
gospodarstvu**

Članak 43.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva dužan je ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako ispunjava sljedeće uvjete:

1. da je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava
2. da ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u

	kojem, odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona 3. da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona 4. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuju gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.		

(3) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona.

(4) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu

Članak 44.

Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona.

Članak 11. Trajanje ovlaštenja 1. Ovlaštenje koje se dodjeljuje pružatelju ne smije biti vremenski ograničeno, osim ako: (a) se ovlaštenje automatski produljuje ili ako podliježe isključivo trajnom ispunjavanju zahtjeva; (b) je broj raspoloživih ovlaštenja ograničen zbog prevladavajućeg razloga od javnog interesa; ili (c) ako se vremensko ograničenje ovlaštenja može opravdati prevladavajućim razlogom od javnog interesa. 2. Stavak 1. ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj mora stvarno započeti svoju djelatnost nakon što dobije ovlaštenje.	Ponovna kategorizacija Članak 25. (1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 10. Rok trajanja odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti (1) Usvojen zahtjev pružatelja usluge ne smije biti vremenski ograničen, osim u slučaju ako je: 1) rok važenja odobrenja ovisan o trajnom ispunjavanju i kontroli propisanih uvjeta, 2) broj raspoloživih odobrenja ograničen zbog prevladavajuće kategorije javnog interesa, 3) vremensko ograničenje odobrenja opravdano prevladavajućom kategorijom javnog interesa. (2) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj usluge mora stvarno započeti svoju djelatnost po ishodu

3. Države članice zahtijevaju od pružatelja da pripadajuću kontaktnu točku iz članka 6. obavijesti o sljedećim promjenama: (a)osnivanju društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ovlašćivanja; (b)promjeni njegova položaja, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za dobivanje ovlaštenja. 4. Ovaj članak ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da opozovu ovlaštenja, ako više nisu ispunjeni potrebni uvjeti.	ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju. (3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju. (4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u		odobrenja sukladno primijenjenim propisima. (3) Pružatelj usluge je dužan obavijestiti jedinstvenu kontaktnu točku iz članka 6. ovoga Zakona u slučaju: 1) osnivanja društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene ovoga Zakona, 2) promjene pravnog statusa, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za prihvaćanje zahtjeva.

	vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete. (8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj. (9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok		

	za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj. (10) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može pokrenuti postupak ponovne kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti. Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave Članak 26. (1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge		

smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

Ponovna kategorizacija

Članak 38.

(1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje

	ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. (2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač.		

**Izdavanje rješenja sukladno
odlukama predstavničkih tijela
jedinica lokalne samouprave**

Članak 39.

(1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji,

nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

**Obiteljsko poljoprivredno
gospodarstvo i ugostiteljske usluge
koje se mogu pružati na
obiteljskom poljoprivrednom
gospodarstvu**

Članak 42.

(1) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo u smislu ovoga Zakona jest poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava kao obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo sukladno posebnim propisima i koji pruža ugostiteljske usluge u okviru dopunske djelatnosti sukladno članku 5. stavku 3. ovoga Zakona.

(2) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati sljedeće ugostiteljske usluge:

1. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka iz

	pretežito vlastite proizvodnje za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno 2. usluživanje radi kušanja mošta, vina, voćnih vina, drugih proizvoda od vina i voćnih vina, jakih alkoholnih i alkoholnih pića, domaćih narezaka, ulja, pčelinjih proizvoda i drugih proizvoda iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkrivenom ili na otvorenom prostoru za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno 3. smještaja u sobi, apartmanu, ruralnoj kući za odmor do najviše deset soba odnosno za 20 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti, i/ili usluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj i/ili u kampu i/ili kamp-odmorištu, s ukupno najviše 20 smještajnih jedinica odnosno za 60 gostiju istodobno, u koji se broj ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti. Gostima mora		

	biti omogućeno korištenje usluge pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak, polupansion ili puni pansion iz pretežito vlastite proizvodnje. Usluge se mogu pružati u više vrsta objekata do ukupno 80 gostiju istodobno. (3) Iznimno usluge iz stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka mogu se pružati i za više od 80 osoba odnosno izletnika radi organiziranja prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija, najviše deset puta tijekom kalendarske godine, uz obvezu prijave mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata najkasnije tri dana prije započinjanja pružanja navedenih usluga. (4) Nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, koji pruža i ugostiteljske usluge u domaćinstvu, ukupan smještajni		

	kapacitet ne može prijeći kapacitet iz stavka 2. točke 3. ovoga članka. (5) Jela, pića i napici koji se uslužuju na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo. (6) Pri pružanju usluga iz stavka 2. ovoga članka moraju biti ispunjeni uvjeti propisani posebnim propisima o sigurnosti hrane. (7) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga. (8) Za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge iz stavka 2. ovoga članka moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.		

	(9) Na pružanje usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 29. stavka 4., 5., 6. i 7. i 8., članka 31., članka 32., članka 36. stavka 3., članka 37. stavaka 1., 3. i 4. te članaka 38., 39., 40. i 41. ovoga Zakona. (10) Stambeni prostor u kojem obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo pruža ugostiteljske usluge sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom. (11) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo iz stavka 1. ovoga članka može koristiti i komercijalni naziv turističko seljačko domaćinstvo, turističko seljačko gospodarstvo, agroturizam i drugi odgovarajući naziv. (12) Ministar pravilnikom, uz prethodnu suglasnost ministra		

	nadležnog za poljoprivredu, propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, oznake kvalitete, način označavanja kategorija vrste objekata za koje će se utvrditi poseban standard, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, a što hranom, pićima i napicima uobičajenim za kraj u kojem se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo nalazi te vrste proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. ovoga članka. (13) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može donijeti odluku o uvjetima i elementima karakterističnim za kraj koji moraju biti ispunjeni za posebni standard ruralne kuće za odmor.		

Članak 12. Odabir između više kandidata 1. Ako je broj raspoloživih ovlaštenja za danu djelatnost ograničen zbog oskudice prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti, države članice primjenjuju takav postupak odabira potencijalnih kandidata koji u potpunosti jamči nepristranost i transparentnost, što posebno uključuje prikladnu obavijest o pokretanju, provođenju i dovršenju postupka. 2. U slučajevima iz stavka 1. ovlaštenje mora imati odgovarajuće vremensko ograničenje i ne smije biti predmet automatskog produljenja, a pružatelju kojem je upravo isteklo ovlaštenje ili bilo kojoj drugoj osobi koja je posebno povezana s tim pružateljem ne smije davati nikakvu prednost. 3. Sukladno stavku 1. te člancima 9. i 10., prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, države članice uzimaju u obzir javno zdravlje, ciljeve socijalne politike, zdravlje i sigurnost zaposlenika i samozaposlenih osoba, zaštitu okoliša, očuvanje kulturne baštine i druge prevladavajuće razloge vezane uz društveni interes, u skladu s pravom Zajednice.	Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave Članak 26. (1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. (2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 11. Odabir kandidata (1) Broj raspoloživih odobrenja može se ograničiti zbog nedostatnih prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti. U tom će slučaju nadležno tijelo postupak odabira provesti na temelju javno objavljene obavijesti i javno objavljenih kriterija za odabir kojima je osigurana nepristranost i transparentnost postupka odabira. (2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odobrenje se izdaje za odgovarajuće vremensko razdoblje i neće se automatski produljivati. Prilikom odabira kandidata nitko od kandidata ne smije biti u povlaštenom položaju u odnosu na ostale kandidate koji sudjeluju u postupku odabira. (3) Sukladno stavku 1. ovoga članka te članku 7., 8. i 9. ovoga Zakona, prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata uzet će se u obzir prevladavajuće kategorije javnog interesa.

smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave

Članak 39.

(1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

**Obiteljsko poljoprivredno
gospodarstvo i ugostiteljske usluge
koje se mogu pružati na
obiteljskom poljoprivrednom
gospodarstvu**

Članak 42.

(1) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo u smislu ovoga Zakona jest poljoprivredno gospodarstvo

	upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava kao obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo sukladno posebnim propisima i koji pruža ugostiteljske usluge u okviru dopunske djelatnosti sukladno članku 5. stavku 3. ovoga Zakona. (2) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati sljedeće ugostiteljske usluge: 1. pripremanje i usluživanje jela, pića i napitaka iz pretežito vlastite proizvodnje za najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno 2. usluživanje radi kušanja mošta, vina, voćnih vina, drugih proizvoda od vina i voćnih vina, jakih alkoholnih i alkoholnih pića, domaćih narezaka, ulja, pčelinjih proizvoda i drugih proizvoda iz vlastite proizvodnje u uređenom dijelu stambenog ili gospodarskog objekta, u zatvorenom, natkrivenom ili na otvorenom prostoru za		

	najviše 80 gostiju odnosno izletnika istodobno 3. smještaja u sobi, apartmanu, ruralnoj kući za odmor do najviše deset soba odnosno za 20 gostiju istodobno, u koji broj se ne ubrajaju pomoćni kreveti, i/ili usluge smještaja u objektu za robinzonski smještaj i/ili u kampu i/ili kamp-odmorištu, s ukupno najviše 20 smještajnih jedinica odnosno za 60 gostiju istodobno, u koji se broj ne ubrajaju djeca do 12 godina starosti. Gostima mora biti omogućeno korištenje usluge pripremanja i usluživanja jela, pića i napitaka kao doručak, polupansion ili puni pansion iz pretežito vlastite proizvodnje. Usluge se mogu pružati u više vrsta objekata do ukupno 80 gostiju istodobno. (3) Iznimno usluge iz stavka 2. točaka 1. i 2. ovoga članka mogu se pružati i za više od 80 osoba odnosno izletnika		

	radi organiziranja prigodnih tradicijskih proslava i manifestacija, najviše deset puta tijekom kalendarske godine, uz obvezu prijave mjesno nadležnoj službi turističke inspekcije Državnog inspektorata najkasnije tri dana prije započinjanja pružanja navedenih usluga. (4) Nositelju ili članu obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, koji pruža i ugostiteljske usluge u domaćinstvu, ukupan smještajni kapacitet ne može prijeći kapacitet iz stavka 2. točke 3. ovoga članka. (5) Jela, pića i napici koji se uslužuju na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu moraju biti uobičajeni za kraj u kojem je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo. (6) Pri pružanju usluga iz stavka 2. ovoga članka moraju biti ispunjeni uvjeti propisani posebnim propisima o sigurnosti hrane.		

(7) Na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu mogu se pružati usluge u turizmu sukladno propisima kojima je uređeno pružanje tih usluga.

(8) Za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu objekti u kojima se pružaju ugostiteljske usluge iz stavka 2. ovoga članka moraju ispunjavati minimalne uvjete za vrstu i uvjete za kategoriju.

(9) Na pružanje usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 29. stavka 4., 5., 6. i 7. i 8., članka 31., članka 32., članka 36. stavka 3., članka 37. stavaka 1., 3. i 4. te članaka 38., 39., 40. i 41. ovoga Zakona.

(10) Stambeni prostor u kojem obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo pruža ugostiteljske usluge sukladno ovom Zakonu, za potrebe utvrđivanja drugih javnih

	davanja, naknada i sličnih obveza, ne smatra se poslovnim prostorom. (11) Obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo iz stavka 1. ovoga članka može koristiti i komercijalni naziv turističko seljačko domaćinstvo, turističko seljačko gospodarstvo, agroturizam i drugi odgovarajući naziv. (12) Ministar pravilnikom, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poljoprivredu, propisuje minimalne uvjete za vrstu, kategorije, uvjete za kategorije, oznake za kategorije, oznake kvalitete, način označavanja kategorija vrste objekata za koje će se utvrditi poseban standard, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda te sastav povjerenstva koje provodi očevid u objektu, što se smatra pretežito vlastitom proizvodnjom, a što hranom, pićima i napicima uobičajenim za kraj u kojem se obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo nalazi te vrste		

	proizvoda koji ne moraju biti iz vlastite proizvodnje u smislu stavka 2. ovoga članka. (13) Predstavničko tijelo jedinice područne (regionalne) samouprave može donijeti odluku o uvjetima i elementima karakterističnim za kraj koji moraju biti ispunjeni za posebni standard ruralne kuće za odmor.		
Članak 13. Postupci ovlašćivanja 1. Postupci i formalnosti ovlašćivanja su jasni i unaprijed objavljeni, a podnositeljima zahtjeva moraju zajamčiti objektivno i nepristrano rješavanje njihovih zahtjeva. 2. Postupci i formalnosti ovlašćivanja nemaju učinak odvrćanja i nepotrebno ne kompliciraju ili odlažu dostavu usluge. Oni su lako dostupni, a svi troškovi koje podnositelji zahtjeva snose tijekom postupka su razumni i proporcionalni troškovima dotičnog postupka ovlašćivanja koje ne prekoračuju. 3. Postupci i formalnosti ovlašćivanja podnositeljima zahtjeva jamče da će njihovi	Uvjeti za početak obavljanja djelatnosti Članak 19. (1) Ugostitelj može obavljati ugostiteljsku djelatnost ako ishodi rješenje nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva da ugostiteljski objekt ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelj može početi obavljati ugostiteljsku djelatnost u	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 13. Obavijest o prijemu zahtjeva U slučaju da je zahtjev podnesen jedinstvenoj kontaktnoj točki, ista je dužna, bez odgode, pisanim putem podnositelja zahtjeva obavijestiti o: 1) prijemu zahtjeva i prosljeđivanju nadležnom tijelu, 2) roku u kojem je nadležno tijelo dužno odlučiti o urednom zahtjevu, 3) dostupnoj pravnoj zaštiti, 4) činjenicama da se nedonošenjem odluke nadležnog tijela u propisanom roku zahtjev smatra usvojenim, odnosno

zahtjevi biti obrađeni što je prije moguće i, u svakom slučaju, u unaprijed određenom i objavljenom, razumnom roku. Taj rok započinje u trenutku kada se dostavi sva dokumentacija. Nadležno tijelo može jedanput produljiti spomenuti rok za određeno vremensko razdoblje, ako to opravdava složenost predmeta. Produljenje i trajanje tog roka treba se propisno obrazložiti i dojaviti podnositelju zahtjeva prije isteka prvotnog roka. 4. Ako se u određenom roku, koji može biti produljen u skladu sa stavkom 3., ne dobije odgovor, ovlaštenje se smatra izdanim. Međutim, mogu se predvidjeti drugačija rješenja, ako je to opravdano prevladavajućim razlozima od društvenog interesa, uključujući zakoniti interes trećih strana. 5. Za sve se zahtjeve u najkraćem roku potvrđuje prijem. U takvoj se potvrdi navodi sljedeće: (a) rok naveden u stavku 3.; (b) izvanredni pravni lijekovi na raspolaganju; (c) ako je potrebno, izjava da se u nedostatku odgovora u navedenom roku ovlaštenje smatra izdanim. 6. U slučaju nepotpunog zahtjeva podnositelja se što prije obavješćuje da dostavi dodatnu dokumentaciju kao i o	ugostiteljskim objektima iz skupine „Hoteli“ i ugostiteljskim objektima iz skupine „Kampovi“ koji se kategoriziraju, prije nego što od Ministarstva ishodi rješenje o kategoriji objekta, ako ishodi rješenje za vrstu te ako je za građevinu, koja je, odnosno u kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, u skladu s posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje ishodio odgovarajući akt prema kojem se građevina smije početi rabiti. DIO ČETVRTI UTVRĐIVANJE UVJETA ZA OBAVLJANJE UGOSTITELJSKE DJELATNOSTI Nadležnost za izdavanje rješenja Članak 20. (1) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju		da se ne smatra usvojenim ukoliko su posebnim propisima propisane iznimke sukladno članku 12. stavku 5. ovoga Zakona.

moćim posljedicama na trajanje roka spomenutog u stavku 3. 7. Ako se zahtjev odbaci zbog neusklađenosti sa zahtijevanim postupcima ili formalnostima, podnositelja se što prije obavješćuje o takvom odbacivanju.	ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“, za vrste hotela i vrste kojih se kategorije oznaćavaju zvjezdicama te iz skupine „Kampovi“, za vrste kampova koji se kategoriziraju. (2) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješanjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard, odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“. (3) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, u slučaju iz članka 19. stavka 2. ovoga Zakona, rješanjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za početak obavljanja ugostiteljske djelatnosti i privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u određenom objektu, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (4) Ministarstvo, na zahtjev ugostitelja, rješanjem odobrava odstupanje od propisanih uvjeta za vrstu i kategoriju osim za površinu modula smještajne jedinice ili ako nisu osigurani uvjeti za nesmetanu i		

	potpunu funkcionalnu namjenu objekta, za objekte iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, a temeljem isprava o zaštiti povijesno-kulturnih dobara ili zbog ograničenja u pogledu konstruktivnih elemenata, horizontalnih i vertikalnih komunikacija, instalacija i sigurnosti. (5) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni minimalni uvjeti za vrstu ugostiteljskih objekata koji se ne kategoriziraju. (6) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju ugostiteljskih objekata, osim za vrste navedene u stavku 1. ovoga članka. (7) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev ugostitelja, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za posebni standard odnosno dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Ostali		

	ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“. (8) Troškove postupaka iz stavka 1., 2., 3., 5., 6. i 7. ovoga članka snosi ugostitelj. Uvjeti koje mora ispunjavati ugostitelj Članak 21. (1) Rješenje iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju i pravnoj osobi iz članka 5. stavka 2. ovoga Zakona uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da je registriran za obavljanje ugostiteljske djelatnosti 2. da ima pravo korištenja poslovnim prostorom ili objektom 3. da ugostiteljski objekt u kojem će se obavljati ugostiteljska djelatnost ispunjava uvjete propisane za određenu vrstu, odnosno		

	kategoriju ugostiteljskog objekta 4. da ispunjava i druge uvjete propisane ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona 5. da građevina, koja je, odnosno u kojoj je ugostiteljski objekt, ispunjava uvjete sukladno propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, Ministarstvo ili nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 6. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ugostitelju se izdaje rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta u prostoru stambene namjene za		

ugostiteljski objekt vrste kuća za odmor, s tim da je za objekte koji se nalaze u zgradi čija je građevinska (bruto) površina veća od 400 m² prethodno potrebno ishoditi pozitivno mišljenje tijela nadležnog za zaštitu od požara.

(3) Nadležno upravno tijelo odnosno Ministarstvo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 1. točke 6. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti.

Objekti na neprocijenjenom građevinskom zemljištu

Članak 22.

(1) Dokazom o ispunjavanju uvjeta iz članka 21. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona za ugostiteljski objekt vrste kamp, hotel i turističko naselje, koji se nalazi na turističkom i/ili ostalom građevinskom zemljištu u smislu propisa kojim je uređeno turističko i ostalo građevinsko zemljište neprocijenjeno u postupku pretvorbe i privatizacije, smatra se i rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju ili

akt Centra za restrukturiranje i prodaju, odnosno akt njegovih pravnih prednika kojim se utvrđuju nekretnine koje su procijenjene u vrijednost društvenog kapitala društvenog poduzeća u postupku pretvorbe na temelju Zakona o pretvorbi društvenih poduzeća („Narodne novine“, br. 19/91., 83/92., 84/92., 94/93., 2/94., 9/95., 21/96. i 118/99.) odnosno koje su unesene u temeljni kapital trgovačkog društva u postupku privatizacije na temelju Zakona o privatizaciji („Narodne novine“, br. 21/96., 71/97., 16/98., 73/00. i 92/10.).

(2) Ako je temeljem dokaza iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno da ugostitelj nema pravo korištenja poslovnog prostora ili objekta u cijelosti, a pred tijelom državne uprave nadležnim za državnu imovinu je u tijeku postupak za utvrđivanje obuhvata i procijenjenih i neprocijenjenih dijelova kampa, hotela ili turističkog naselja, Ministarstvo će ugostitelju izdati privremeno rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta ako

	udovoljava svim drugim propisanim uvjetima. (3) Nakon sklapanja ugovora o zakupu na turističkom zemljištu ili donošenja rješenja o utvrđivanju oblika i veličine zemljišnoknjižne čestice na kojoj se nalazi ugostiteljski objekt, Ministarstvo po službenoj dužnosti donosi rješenje o ispunjavanju uvjeta za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta temeljem prethodno izdanog privremenog rješenja za istu vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta, a rok za ponovnu kategorizaciju se računa od dana izvršnosti privremenog rješenja. Nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti Članak 23. (1) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja iz članka 20. stavaka 1., 5. i 6. ovoga Zakona utvrdi da se u poslovnom prostoru ili objektu, za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja, već obavljala		

	ugostiteljska djelatnost, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz članka 21. stavka 1. točaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta, da propisani uvjeti za tu vrstu, odnosno kategoriju u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju. (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju ugostiteljskog objekta. (3) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za ugostiteljski objekt iz skupina „Restorani“, „Barovi“, „Catering objekti i „Objekti jednostavnih usluga“ izdaje se rješenje za nastavak obavljanja ugostiteljske djelatnosti u istoj vrsti		

ugostiteljskog objekta ako od izvršnosti rješenja iz članka 20. stavka 5. ovoga Zakona nije prošlo više od pet godina i ako u tom razdoblju nije bilo prekida obavljanja ugostiteljske djelatnosti u poslovnom prostoru ili objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja.

**Ispunjavanje uvjeta za posebni
standard i dodjelu oznake
kvalitete**

Članak 24.

(1) Rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz članka 20. stavka 2. i 7. ovoga Zakona izdaje se ugostitelju ako ugostiteljski objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard ili dodjelu oznake kvalitete iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u poslovnom prostoru za koji je podnesen zahtjev

za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard ili dodijeljena oznaka kvalitete ugostiteljskog objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 17. stavka 3. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi ugostitelj nastavlja obavljati ugostiteljsku djelatnost u istoj vrsti, odnosno kategoriji ugostiteljskog objekta i istog posebnog standarda i oznake kvalitete, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda i oznake kvalitete u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u ugostiteljskom objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka ugostitelj je dužan uz zahtjev priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda i oznake kvalitete.

Ponovna kategorizacija

Članak 25.

(1) Ministarstvo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste hotela i vrste kojih se kategorije označavaju zvjezdicama i skupine „Kampovi“ za vrste kampova koji se kategoriziraju te ponovno utvrđivanje posebnog standarda i ponovnu dodjelu oznake kvalitete za ugostiteljske objekte iz skupina „Hoteli“ i „Kampovi“.

(2) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih pet godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Hoteli“ za vrste kojima se kategorije ne označavaju zvjezdicama, skupine „Kampovi“ za vrste kojima se ne utvrđuje kategorija i skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ za vrste koje se ne kategoriziraju.

	(3) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovnu kategorizaciju ugostiteljskih objekata iz skupine „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“ koji se kategoriziraju. (4) O ponovnom razvrstavanju, kategorizaciji i utvrđenim posebnim standardima i dodjeli oznake kvalitete iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (5) Ako se u postupku ponovne kategorizacije iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu kategoriju rješenjem će se utvrditi ispunjavanje uvjeta za privremeno obavljanje ugostiteljske djelatnosti u vrsti ugostiteljskog objekta, najdulje godinu dana od dana njegove izvršnosti. (6) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski		

	objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija ugostiteljskog objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (7) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da ugostiteljski objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđeni posebni standard ili oznaku kvalitete, rješenjem će se ukinuti rješenje o posebnom standardu ili oznaci kvalitete. (8) U slučaju iz stavaka 5., 6. i 7. ovoga članka troškove postupaka snosi ugostitelj. (9) Ako se na zahtjev ugostitelja u postupku iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka ugostitelju odredi dodatni rok za ispunjavanje uvjeta, troškove postupka snosi ugostitelj. (10) Iznimno od stavka 1., 2. i 3. ovoga članka, Ministarstvo odnosno nadležno upravno tijelo može		

pokrenuti postupak ponovne kategorizacije ugostiteljskih objekata kojima tijekom trajanja posebnih okolnosti, utvrđenih sukladno zakonu kojim se uređuje sustav civilne zaštite, istječe rok za pokretanje postupka ponovne kategorizacije, po službenoj dužnosti, najkasnije u roku od jedne godine od dana prestanka tih posebnih okolnosti.

Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave

Članak 26.

(1) Nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, rješenja iz članka 20. stavka 1., 5. i 6. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo, odnosno Ministarstvo, odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

Nadležnost za izdavanje rješenja

Članak 34.

(1) Nadležno upravno tijelo, na zahtjev iznajmljivača, rješenjem utvrđuje jesu li ispunjeni uvjeti za vrstu i kategoriju te uvjeti za posebni standard za objekte iz članka 29. ovoga Zakona.

(2) Troškove postupka iz stavka 1. ovoga članka snosi iznajmljivač.

	Uvjeti koje mora ispunjavati iznajmljivač Članak 35. (1) Za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu iznajmljivač je dužan ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu (u daljnjem tekstu: rješenje o odobrenju). (2) Rješenje o odobrenju izdaje se na zahtjev iznajmljivača uz ispunjavanje sljedećih uvjeta: 1. da je vlasnik objekta za robinzonski smještaj, sobe, studio apartmana, apartmana ili kuće za odmor stambene namjene ili vlasnik zemljišta za objekt za robinzonski smještaj, kamp ili kamp-odmorište 2. da objekt u kojem će se pružati usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za		

	kategoriju sukladno ovom Zakonu 3. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima kojima se uređuje gradnja i prostorno uređenje, bez kojih, prema tom propisu, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 4. da objekt u kojem se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu ispunjava uvjet koji se odnosi na prethodnu pisanu suglasnost suvlasnika za kratkoročni najam sukladno propisu kojim se uređuje upravljanje i održavanje zgradama 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe.		

	(3) Iznimno od stavka 2. točke 1. ovoga članka, iznajmljivač može pružati usluge i u objektu ili i na zemljištu koji su u vlasništvu njegova bračnog ili izvanbračnog druga, životnog partnera ili neformalnog životnog partnera, i djece, uz njihovu pisanu suglasnost za pružanje ugostiteljskih usluga u domaćinstvu. (4) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu iznajmljivač i osobe iz stavka 3. ovoga članka mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (5) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. Ispunjavanje uvjeta za posebni standard u domaćinstvu		

Članak 36.

(1) Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard izdaje na zahtjev iznajmljivača ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako se u upravnom postupku izdavanja rješenja o ispunjavanju uvjeta za posebni standard iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da je u objektu za koji je podnesen zahtjev za izdavanje rješenja već bio utvrđen posebni standard objekta, u tom postupku se ne utvrđuje ispunjavanje uvjeta utvrđenih pravilnikom iz članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, pod uvjetom da novi iznajmljivač nastavlja pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu u istoj vrsti, odnosno kategoriji objekta i istog posebnog standarda, da propisani uvjeti za dodjelu posebnog standarda u međuvremenu nisu izmijenjeni te da u objektu nije došlo do bitnih promjena vezanih za ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda.

(3) U slučaju nastavka pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu sukladno stavku 2. ovoga članka iznajmljivač je dužan zahtjevu priložiti izjavu da nije došlo do bitnih promjena vezanih uz ispunjavanje propisanih uvjeta uređenja i opreme za utvrđivanje posebnog standarda.

**Nastavak pružanja ugostiteljskih
usluga u domaćinstvu**

Članak 37.

(1) Iznimno od članka 35. stavka 2. ovoga Zakona nasljednik iznajmljivača utvrđen u rješenju o nasljeđivanju, odnosno osoba koja je od iznajmljivača darovanjem ili na temelju ugovora o dosmrtnom uzdržavanju (uz istodobni prijenos imovine) stekla pravo vlasništva nad nekretninom može nastaviti pružati ugostiteljske usluge u domaćinstvu kao iznajmljivač, sukladno rješenju o odobrenju izdanom ranijem iznajmljivaču pod uvjetom da u međuvremenu nisu izmijenjeni propisani uvjeti za vrstu i kategoriju, ako ishodi rješenje o odobrenju koje na njegov zahtjev izdaje nadležno upravno tijelo pod uvjetom da može

	biti iznajmljivačem u smislu članka 29. ovoga Zakona. U slučaju ugovora o doživotnom uzdržavanju (uz prijenos imovine nakon smrti) potrebna je suglasnost prethodnog iznajmljivača. (2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka obvezno se prilaže izjava da nije došlo do bitnih promjena vezanih za objekt koji bi utjecali na prestanak ispunjavanja propisanih uvjeta uređenja i opreme za vrstu i kategoriju objekta u kojem se pružaju usluge. (3) Rješenje o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka može se izdati samo temeljem rješenja iz članka 35. stavka 2. ovoga Zakona kojim su prvotno utvrđeni uvjeti za vrstu, odnosno vrstu i kategoriju. (4) U slučaju da sunasljednici, koji još nisu suvlasnici nekretnine u kojoj se usluge pružaju, zatraže izdavanje rješenja o odobrenju iz stavka 1. ovoga članka isto se do pravomoćnosti rješenja o		

nasljeđivanju, izdaje onom koji ishodi suglasnosti ostalih poznatih sunasljednika.

(5) Nasljednik koji je u skladu s odredbama ovog članka ishodio rješenje o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu, smatra se iznajmljivačem i za razdoblje od dana smrti ranijeg iznajmljivača (prethodnika) do trenutka pravomoćnosti rješenja o nastavku pružanja ugostiteljskih usluga u domaćinstvu te preuzima sve nepodmirene obveze ranijeg iznajmljivača po osnovi turističke pristojbe i članarine u turističkoj zajednici.

Ponovna kategorizacija

Članak 38.

(1) Nadležno upravno tijelo po službenoj dužnosti svakih deset godina provodi ponovno utvrđivanje ispunjavanja uvjeta za vrstu i kategoriju odnosno ponovnu kategorizaciju te ispunjavanje uvjeta za posebni standard za objekte u

	kojima se pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu. (2) O provedenoj ponovnom razvrstavanju i kategorizaciji iz stavka 1. ovoga članka nadležno upravno tijelo donosi rješenje. (3) Ako se u postupku ponovne kategorizacije utvrdi da objekt više ne ispunjava uvjete za utvrđenu vrstu i kategoriju, rješenjem će se utvrditi nova vrsta, odnosno kategorija objekta ili ukinuti rješenje o vrsti i kategoriji. (4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka troškove postupaka snosi iznajmljivač. Izdavanje rješenja sukladno odlukama predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave Članak 39.		

(1) Nadležno upravno tijelo rješenje iz članka 35. stavka 1. ovoga Zakona, za koje je zahtjev podnesen nakon donošenja odluke predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji sukladno propisu kojim se uređuje sustav turizma, donosi u skladu s navedenom odlukom predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave.

(2) Ako je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donijelo odluku o broju, vrsti i kategoriji ugostiteljskih objekata te objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja u dijelu ili na cijelom području jedinice lokalne samouprave te o kapacitetima smještajnih objekata u destinaciji, nadležno upravno tijelo odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

odlučuje o zahtjevima za izdavanje rješenja iz stavka 1. ovoga članka prema redoslijedu zaprimanja, o čemu je dužno voditi zasebnu evidenciju.

**Uvjeti koje mora ispunjavati
nositelj ili član obiteljskog
poljoprivrednog gospodarstva za
pružanje ugostiteljskih usluga na
obiteljskom poljoprivrednom
gospodarstvu**

Članak 43.

(1) Za pružanje ugostiteljskih usluga nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva dužan je ishoditi rješenje nadležnog upravnog tijela o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednoga gospodarstva ako ispunjava sljedeće uvjete:

	1. da je obiteljsko poljoprivredno gospodarstvo upisano u Upisnik obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava 2. da ima pravo korištenja objekta i/ili zemljišta u kojem, odnosno na kojem će se pružati ugostiteljske usluge iz članka 42. stavka 2. ovoga Zakona 3. da objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava minimalne uvjete i uvjete za kategoriju sukladno pravilniku iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona 4. da građevina – objekt u kojem će se pružati ugostiteljske usluge ispunjava uvjete sukladno posebnim propisima koji uređuju gradnju i prostorno uređenje, bez kojih, prema tim propisima, nadležno upravno tijelo ne može izdati rješenje o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti 5. da nema dospjelog nenaplaćenog dugovanja s		

	osnove turističke pristojbe sukladno propisu kojim se uređuje plaćanje turističke pristojbe. (3) U slučaju odjave pružanja ugostiteljskih usluga, rješenje iz stavka 1. ovoga članka u istom objektu nositelj ili član obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva mogu ishoditi nakon isteka godine dana od izvršnosti rješenja o ukidanju odobrenja iz članka 41. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona. (4) Nadležno upravno tijelo dokaz o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. točke 5. ovoga članka pribavlja po službenoj dužnosti. Ispunjavanje uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu Članak 44.		

	Rješenje o ispunjavanju uvjeta za posebni standard i oznaku kvalitete izdaje se na zahtjev nositelja ili člana obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva ako objekt ispunjava uvjete utvrđene pravilnikom iz članka 42. stavka 12. ovoga Zakona. Pravni lijek Članak 55. (1) Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona donosi nadležno upravno tijelo stranka ima pravo izjaviti žalbu Ministarstvu. (2) Protiv rješenja koja na temelju ovoga Zakona donosi Ministarstvo nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom.		
ODJELJAK 2. Zahtjevi koji su predmet zabrane ili ocjenjivanja Članak 14. Zabranjeni zahtjevi	Pravne i fizičke osobe koje mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost, odnosno pružati ugostiteljske usluge Članak 5.	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 15. Načelo zabrane ograničavanja slobodnog pružanja usluga (1) Pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a osigurat

Države članice ne uvjetuju pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem sljedećih zahtjeva: 1. diskriminirajućih zahtjeva koji se izravno ili neizravno temelje na državljanstvu ili, u slučaju poduzeća, mjestu registriranog sjedišta, što posebno uključuje: (a) zahtjeve vezane uz državljanstvo pružatelja usluge, njegovog osoblja, imatelja poslovnog udjela ili članova uprave ili nadzornih tijela; (b) zahtjev da pružatelj usluge, njegovo osoblje, imatelji poslovnog udjela ili članovi uprave ili nadzornih tijela imaju boravište na njihovom državnom području; 2. zabrane poslovnog nastana u više država članica, upisa u registre ili članstva u profesionalnim tijelima ili udruženjima u više država članica; 3. ograničenja slobode pružatelja usluga da odabere između glavnog ili sekundarnog poslovnog nastana, a posebno obveze da pružatelj ima svoj glavni poslovni nastan na njihovom državnom području, ili ograničenja slobodnog odabira između poslovnog nastana u obliku agencije, podružnice ili društva kćeri; 4. uvjeta uzajamnosti s državom članicom u kojoj pružatelj već ima poslovni nastan, osim u slučaju uvjeta uzajamnosti	(1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj). (2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom za ugostitelja, mogu obavljati i: - javne ustanove koje upravljaju zaštićenim područjima - zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i zdravstveni radnici, sukladno posebnim propisima kojima je regulirana zdravstvena zaštita - Javna ustanova „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“ - ugostiteljske obrazovne ustanove te učenički i studentski centri, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima		će se slobodno pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. (2) Pružatelju usluge iz stavka 1. ovoga članka ne smije se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske propisivanjem: 1) obveze ostvarivanja sjedišta na teritoriju Republike Hrvatske, 2) upisa u registar kao uvjeta za obavljanje djelatnosti, osim u slučajevima kada je to određeno ovim Zakonom ili drugim posebnim propisom, 3) zabrane uspostave određenog oblika infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske potrebnog za pružanje usluga, 4) primjene specifičnih ugovornih odredbi na odnos između pružatelja i primatelja usluge, kojima se samostalno zaposlenim osobama onemogućuje ili ograničava pravo na pružanje određene vrste usluga, 5) obveze posjedovanja posebne javne isprave potrebne za započinjanje obavljanja uslužne djelatnosti, izdane od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj,

predviđenih u aktima Zajednice o energiji; 5.primjene ekonomskog ispitivanja na svaki pojedinačni slučaj, čime se ovlašćivanje uvjetuje dokazivanjem postojanja ekonomske potrebe ili potražnje na tržištu, ocjenom potencijalnih ili trenutačnih ekonomskih učinaka djelatnosti ili ocjenom primjerenosti djelatnosti s obzirom na ciljeve gospodarskog planiranja koje određuje nadležno tijelo; ova se zabrana ne odnosi na zahtjeve planiranja koji nisu usmjereni na ekonomske ciljeve, ali koji su u funkciji prevladavajućih razloga od javnog interesa; 6.izravnog ili neizravnog uključivanja konkurentnih operatora, također i u okviru savjetodavnih tijela, prilikom ovlašćivanja ili usvajanja drugih odluka nadležnih tijela, osim profesionalnih tijela i udruženja ili drugih organizacija koje djeluju u svojstvu nadležnog tijela; ova se zabrana ne odnosi na savjetovanja s organizacijama, kao što su gospodarske komore ili socijalni partneri, o pitanjima koja nisu vezana uz pojedinačne zahtjeve za ovlaštenja, ili na savjetovanje sa širom javnosti; 7.obveze pružanja ili sudjelovanja u financijskom jamstvu ili zaključivanja osiguranja kod pružatelja ili tijela s poslovnim nastanom na njihovom državnom području. To ne utječe na	- Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član - Hrvatski planinarski savez i njegove članice u planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član - lovačke i ribičke udruge, u svojim klupskim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce, odnosno ribolovce - ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih posjetitelja - amaterske sportske udruge za svoje potrebe u svojim		6) zahtjeva koji se odnose na uporabu opreme i materijala u postupku pružanja usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta rada, 7) ograničenja koja se odnose na primatelje usluga, sukladno članku 18. ovoga Zakona. (3) Uvjeti opravdani kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša mogu biti postavljeni prekograničnim pružateljima usluga u mjeri u kojoj su razmjerni zaštiti navedenih kategorija.

mogućnost država članica da zahtijevaju osiguranje ili financijsko jamstvo kao takvo i ne utječe na zahtjeve u vezi sa sudjelovanjem u zajedničkom obaveznom osiguranju, na primjer za članove profesionalnih tijela ili organizacija; 8.obveze prethodne registracije, za dano razdoblje, u registrima koji se vode na njihovom državnom području ili obveze prethodnog izvođenja djelatnosti za dano razdoblje na njihovom državnom području.	poslovnim prostorijama i prostorima - pružatelji usluga socijalne skrbi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih korisnika - muzeji i galerije koje obavljaju muzejsku djelatnost, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, za posjetitelje muzeja, odnosno galerije. (3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani i nositelji ili članovi obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u okviru registrirane dopunske djelatnosti pružanja ugostiteljskih i turističkih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu.		

	(4) Pravna osoba i fizička osoba, s poslovnim nastanom i registriranom ugostiteljskom djelatnošću u drugoj državi ugovornici Europskoga gospodarskog prostora ili Švicarskoj konfederaciji, može u Republici Hrvatskoj obavljati ugostiteljsku djelatnost u skladu s pravima o slobodi poslovnog nastana i slobodi prekograničnog pružanja usluga, ako ispunjava uvjete za obavljanje ugostiteljske djelatnosti propisane ovim Zakonom.		
Članak 15. Zahtjevi koji se trebaju ocijeniti 1. Države članice ispituju predviđa li njihov pravni sustav neki od zahtjeva iz stavka 2. i osiguravaju da su svi takvi zahtjevi usklađeni s uvjetima iz stavka 3. Države članice prilagođavaju svoje zakone i druge propise da bi se uskladili s tim uvjetima. 2. Države članice ispituju je li u njihovom pravnom sustavu pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti uvjetovano ispunjavanjem nekih od sljedećih nediskriminirajućih zahtjeva: (a) kvantitativnih ili teritorijalnih ograničenja, a posebno u obliku granica			

koje se utvrđuju s obzirom na populaciju ili minimalnu geografsku udaljenost između pružatelja usluga; (b) obveze da pružatelj usluge ima posebni pravni oblik; (c) zahtjeva koji se odnose na dioničarstvo poduzeća; (d) zahtjeva, osim onih koji se odnose na pitanja obuhvaćena Direktivom 2005/36/EZ ili predviđenih u drugim aktima Zajednice, koji određenim pružateljima osiguravaju pristup dotičnoj uslužnoj djelatnosti zbog njezine specifične prirode; (e) zabrane više od jednog poslovnog nastana na državnom području iste države; (f) zahtjeva kojima se određuje najmanji broj zaposlenika; (g) fiksnih najnižih i/ili najviših tarifa s kojima se pružatelj usluge mora uskladiti; (h) obveze pružatelja da zajedno sa svojom uslugom dostavlja i druge specifične usluge. 3. Države članice provjeravaju da zahtjevi iz stavka 2. ispunjavaju sljedeće uvjete: (a) nediskriminacije: zahtjevi ne smiju biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti mjesto registriranog sjedišta za poduzeća;			

(b)nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa; (c)proporcionalnosti: zahtjevi moraju biti prikladni za sigurno ispunjenje postavljenog cilja; ne smiju prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja i nije ih moguće zamijeniti drugim, manje strožim mjerama kojima se postiže isti rezultat. 4. Stavci 1., 2. i 3. primjenjuju se na zakonodavstvo u području usluga od općeg gospodarskog interesa u onoj mjeri u kojoj primjena tih stavaka ne ometa pravno ili stvarno izvršavanje posebne zadaće koja im je povjerena. 5. U izvješću o međusobnom ocjenjivanju, predviđenom u članku 39. stavku 1., države članice navode sljedeće: (a)zahtjeve koje namjeravaju zadržati te razloge na temelju kojih smatraju da ti zahtjevi ispunjavaju uvjete iz stavka 3.; (b) zahtjeve koji su ukinuti ili ublaženi. 6. Od 28. prosinca 2006. države članice ne smiju uvesti ni jedan novi zahtjev sličan onima iz stavka 2., osim ako spomenuti zahtjev ispunjava uvjete iz stavka 3. 7. Države članice obavješćuju Komisiju o svim novim zakonima i drugim propisima u kojima se određuju zahtjevi iz stavka 6.			

zajedno s obrazloženjem tih zahtjeva. Komisija dostavlja obavijest drugim državama članicama o dotičnim odredbama. Takva obavijest ne smije spriječiti države članice da usvoje takve odredbe. U roku od tri mjeseca od datuma prijema obavijesti Komisija ispituje usklađenost novih zahtjeva s pravom Zajednice i, prema potrebi, usvaja odluku kojom od dotične države članice zahtijeva da se suzdrži od njihova usvajanja ili da ih ukine. Dostavom obavijesti o nacrtu nacionalnog zakona u skladu s Direktivom 98/34/EZ ispunjava se obveza izvješćivanja predviđena u ovoj Direktivi.			
POGLAVLJE IV. SLOBODNO KRETANJE USLUGA ODJELJAK 1. Sloboda pružanja usluga i povezana odstupanja Članak 16. Sloboda pružanja usluga 1. Države članice poštuju pravo pružatelja usluga da djeluju u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan.	Pravne i fizičke osobe koje mogu obavljati ugostiteljsku djelatnost, odnosno pružati ugostiteljske usluge Članak 5. (1) Ugostiteljsku djelatnost mogu obavljati trgovačka društva, zadruge i obrtnici koji ispunjavaju uvjete propisane za obavljanje te djelatnosti (u daljnjem tekstu: ugostitelj).	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 15. Načelo zabrane ograničavanja slobodnog pružanja usluga (1) Pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a osigurat će se slobodno pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. (2) Pružatelju usluge iz stavka 1. ovoga članka ne smije se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske propisivanjem:

Država članica u kojoj se pruža usluga osigurava slobodni pristup i slobodno izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području. Države članice ne smiju uvjetovati pristup ili izvođenje uslužne djelatnosti na svojem državnom području ispunjavanjem nekog zahtjeva koji ne poštuje sljedeća načela: (a) nediskriminacije: zahtjev ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti, u slučaju pravnih osoba, državu članicu poslovnog nastana; (b) nužnosti: zahtjevi moraju biti opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša; (c) proporcionalnosti: zahtjev mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za ostvarivanje tog cilja. 2. Države članice ne smiju ograničiti slobodu pružanja usluga, ako pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici, namećući neki od sljedećih zahtjeva: (a) obvezu da pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području; (b) obvezu da pružatelj dobije ovlaštenje od njihovih nadležnih tijela, uključujući unos u registar ili registraciju kod profesionalnog tijela ili udruženja na njihovom državnom području, osim u	(2) Ugostiteljsku djelatnost, pod uvjetima propisanim ovim Zakonom za ugostitelja, mogu obavljati i: - javne ustanove koje upravljaju zaštićenim područjima - zdravstvene ustanove, trgovačka društva za obavljanje zdravstvene djelatnosti i zdravstveni radnici, sukladno posebnim propisima kojima je regulirana zdravstvena zaštita - Javna ustanova „Memorijalni centar Domovinskog rata Vukovar“ - ugostiteljske obrazovne ustanove te učenički i studentski centri, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima - Hrvatski ferijalni i hostelski savez u objektima omladinskog turizma (hostel) za svoje članove i članove međunarodnih udruga omladinskog turizma kojih je savez član		1) obveze ostvarivanja sjedišta na teritoriju Republike Hrvatske, 2) upisa u registar kao uvjeta za obavljanje djelatnosti, osim u slučajevima kada je to određeno ovim Zakonom ili drugim posebnim propisom, 3) zabrane uspostave određenog oblika infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske potrebnog za pružanje usluga, 4) primjene specifičnih ugovornih odredbi na odnos između pružatelja i primatelja usluge, kojima se samostalno zaposlenim osobama onemogućuje ili ograničava pravo na pružanje određene vrste usluga, 5) obveze posjedovanja posebne javne isprave potrebne za započinjanje obavljanja uslužne djelatnosti, izdane od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj, 6) zahtjeva koji se odnose na uporabu opreme i materijala u postupku pružanja usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta rada, 7) ograničenja koja se odnose na primatelje usluga, sukladno članku 18. ovoga Zakona.

slučajevima predviđenim u ovoj Direktivi ili drugim aktima prava Zajednice; (c) zabranu da pružatelj uspostavi neki oblik ili vrstu infrastrukture na njihovom državnom području, uključujući ured ili kancelariju potrebnu za dostavljanje navedenih usluga; (d) primjenu specifičnih ugovornih sporazuma između pružatelja i primatelja, kojima se samozaposlenim osobama sprečava ili ograničava pružanje usluga; (e) obvezu pružatelja da posjeduje posebni identifikacijski dokument, izdan od njihovih nadležnih tijela, koji je potreban za izvođenje uslužne djelatnosti; (f) zahtjeve koji utječu na uporabu opreme i materijala koji čine sastavni dio dostavljene usluge, osim opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih standarda na radnome mjestu; (g) ograničenja slobode pružanja usluga iz članka 19. 3. Državi članici u koju se pružatelj preseli nije zabranjeno uvođenje zahtjeva u pogledu pružanja uslužne djelatnosti, ako su ti zahtjevi opravdani razlozima javnog reda, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša te usklađeni sa stavkom 1. Toj se državi članici također ne zabranjuje da u skladu s pravom Zajednice primijeni svoje	- Hrvatski planinarski savez i njegove članice u planinarskim objektima prvenstveno za svoje članove i članove međunarodnih udruga planinara kojih je savez član - lovačke i ribičke udruge, u svojim klupskim prostorijama i prostorima, za svoje članove i druge registrirane lovce, odnosno ribolovce - ustanove koje obavljaju kazališnu djelatnost u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i slično, za potrebe svojih posjetitelja - amaterske sportske udruge za svoje potrebe u svojim poslovnim prostorijama i prostorima - pružatelji usluga socijalne skrbi u svojim poslovnim prostorijama i prostorima u svrhu pripreme i usluživanja napitaka, pića, slastica i		(3) Uvjeti opravdani kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša mogu biti postavljeni prekograničnim pružateljima usluga u mjeri u kojoj su razmjerni zaštiti navedenih kategorija.

propise o uvjetima zapošljavanja uključujući one predviđene u kolektivnim sporazumima. 4. Nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima na razini Zajednice, Komisija do 28. prosinca 2011. Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o primjeni ovog članka, u kojem razmatra potrebu za predlaganjem mjera za usklađivanje u pogledu uslužnih djelatnosti iz ove Direktive.	slično, za potrebe svojih korisnika - muzeji i galerije koje obavljaju muzejsku djelatnost, u svojim poslovnim prostorijama i prostorima, za posjetitelje muzeja, odnosno galerije. (3) Pod uvjetima propisanim ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju ovoga Zakona, određene ugostiteljske usluge mogu pružati fizičke osobe – građani i nositelji ili članovi obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava u okviru registrirane dopunske djelatnosti pružanja ugostiteljskih i turističkih usluga na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu. (4) Pravna osoba i fizička osoba, s poslovnim nastanom i registriranom ugostiteljskom djelatnošću u drugoj državi ugovornici Europskoga gospodarskog prostora ili Švicarskoj konfederaciji, može u Republici Hrvatskoj obavljati ugostiteljsku djelatnost u skladu s pravima o slobodi poslovnog nastana i slobodi		

	prekograničnog pružanja usluga, ako ispunjava uvjete za obavljanje ugostiteljske djelatnosti propisane ovim Zakonom.		
Članak 17. Dodatna odstupanja od slobode pružanja usluga Članak 16. ne primjenjuje se na: 1. usluge od općeg gospodarskog interesa koje se pružaju u drugoj državi članici, između ostalog: (a) u poštanskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 97/67/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 1997. o zajedničkim pravilima za razvoj unutarnjeg tržišta poštanskih usluga Zajednice i poboljšanje kvalitete usluge (28); (b) u elektroenergetskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/54/EZ (29) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električnom energijom; (c) u plinskom sektoru, usluge obuhvaćene Direktivom 2003/55/EZ Europskog		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 16. Iznimke od slobode pružanja usluga Odredbe članka 14. i članka 15. ovoga Zakona ne primjenjuju se na: 1) usluge od općeg gospodarskog interesa, uključujući: a) usluge u poštanskom sektoru, b) usluge u elektroenergetskom sektoru, c) usluge opskrbe plinom, d) vodne usluge javne vodoopskrbe i javne odvodnje, e) usluge gospodarenja otpadom; 2) pravila o radu izaslanih radnika iz Direktive 96/71/EZ;

parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2003. o zajedničkim pravilima unutarnjeg tržišta prirodnog plina (30); (d) usluge distribucije i opskrbe vodom te usluge za tretiranje otpadnih voda; (e) usluge gospodarenja otpadom; 2. pitanja iz Direktive 96/71/EZ; 3. pitanja iz Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka (31); 4. pitanja iz Direktive Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1997. o učinkovitom ostvarivanju slobode pružanja odvjetničkih usluga (32); 5. aktivnosti sudskog istjerivanja dugova; 6. pitanja iz glave II. Direktive 2005/36/EZ te zahtjeve države članice u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku; 7. pitanja iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71; 8. što se tiče administrativnih formalnosti u vezi sa slobodnim kretanjem osoba i njihovim stalnim boravištem, pitanja iz odredbi Direktive 2004/38/EZ kojom se utvrđuju administrativne formalnosti nadležnih tijela države članice u kojoj se pruža usluga, koje su korisnici dužni ispuniti; 9. što se tiče državljana trećih zemalja koji putuju u drugu državu članicu radi pružanja usluge, mogućnost država članica da od državljana trećih zemalja,			3) pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ; 4) pravila iz Direktive 77/249/EEZ kojima se odvjetnicima olakšava učinkovito korištenje slobode pružanja usluga; 5) djelatnosti javnog ovršitelja; 6) pravila iz Naslova II. Direktive 2005/36/EZ o reguliranim profesijama i zahtjeve države ugovornice EGP-a u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku; 7) pravila EU o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti iz Uredbe (EEZ-a) br. 1408/71; 8) upravne uvjete u svezi slobodnog kretanja osoba i njihovim prebivalištem ili boravištem, sukladno Direktivi 2004/38/EZ; 9) pravila vezana uz vizni sustav i boravak državljana trećih zemalja; 10) pravila o nadzoru i provjeri pošiljaka otpada; 11) prava intelektualnog vlasništva;

koji nisu obuhvaćeni režimom međusobnog priznavanja iz članka 21. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (33), zahtijevaju vizu ili boravišnu dozvolu ili mogućnost da od državljana trećih zemalja zahtijevaju da se u trenutku svog ulaska ili nakon ulaska prijave nadležnom tijelu države članice u kojoj se pruža usluga; 10. u vezi s pošiljkama otpada, pitanja iz Uredbe Vijeća (EEZ) br. 259/93 od 1. veljače 1993. o nadzoru i kontroli pošiljaka otpada koje se otpremaju unutar Europske zajednice, ulaze u nju ili iz nje izlaze (34); 11. autorska i srodna prava te prava iz Direktive Vijeća 87/54/EEZ od 16. prosinca 1986. o pravnoj zaštiti topografija poluvodičkih proizvoda (35) i Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka (36) te prava industrijskog vlasništva; 12. akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika; 13. pitanja iz Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o obveznim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja (37);			12) akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika; 13) pravila o zakonom obveznoj reviziji godišnjih financijskih izvješća i konsolidiranih računa; 14) registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi ugovornici EGP-a (leasing); 15) odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući oblik ugovora, određene u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.

14.registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi članici; 15.odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući vrstu ugovora, koje se određuju u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.			
Članak 18. Odstupanja u pojedinačnim slučajevima 1. Odstupajući od članka 16. i isključivo u izvanrednim okolnostima država članica može, u odnosu na pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, poduzeti mjere vezane uz sigurnost usluga. 2. Mjere predviđene u stavku 1. mogu se poduzeti jedino ako se poštuje postupak uzajamne pomoći iz članka 35. te ispune sljedeći uvjeti: (a)nacionalne odredbe, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini Zajednice u području sigurnosti usluga; (b)mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja nego što to predviđaju mjere koje poduzima država članica poslovnog nastana u skladu sa svojim nacionalnim odredbama; (c)država članica poslovnog nastana nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 17. Iznimke u pojedinačnim slučajevima (1) Nadležna tijela mogu u izvanrednim okolnostima, iznimno od odredbi iz članka 14. i 15. ovoga Zakona, provesti potrebne mjere vezane uz sigurnost usluga nad pružateljem usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a. (2) Izvanredne okolnosti u smislu ovoga članka su okolnosti povezane s prevladavajućim kategorijama javnog interesa definiranim u članku 30. stavku 1. ovoga Zakona. (3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti samo na temelju prethodno provedenog postupka propisanog pravilnikom iz članka 38. stavka 1. točke 4) ovoga Zakona.

mjere nedostatne u usporedbi s onima iz članka 35. stavka 2.; (d) mjere su proporcionalne. 3. Stavci 1. i 2. ne dovode u pitanje odredbe, predviđene u aktima Zajednice, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju odstupanja od te slobode.			(4) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: 1) da odredbe nacionalnih propisa, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini EU u području sigurnosti usluga, 2) da mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja nego što to predviđaju mjere koje poduzima država sjedišta u skladu s odredbama nacionalnog propisa, 3) da država sjedišta nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne, 4) te da su mjere razmjerne nastalim okolnostima. (5) Stavci 1., 2. i 3. ovoga članka ne utječu na primjenu odredbi propisanih aktima EU, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju iznimke od te slobode.

ODJELJAK 2. Prava primatelja usluga Članak 19. Zabranjena ograničenja Države članice ne smiju primatelju postaviti zahtjeve koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, a posebno sljedeće zahtjeve: (a) obvezu da pribavi ovlaštenje od nadležnih tijela ili da podnese izjavu pri takvim tijelima; (b) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj ima poslovni nastan u drugoj državi članici ili zbog lokacije mjesta na kojem se pružaju usluge.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 18. Zabranjena ograničenja Primatelju usluga ne smiju biti propisani uvjeti koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, a posebice: 1) obveza da pribavi posebno odobrenje od nadležnog tijela ili da podnese izjavu pri takvom tijelu u slučaju korištenja usluga, 2) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj usluge ima sjedište u drugoj državi ugovornici EGP-a ili ograničenja uvjetovana mjestom pružanja usluge.
Članak 20. Nediskriminacija 1. Države članice osiguravaju da primatelj usluge ne podliježe diskriminirajućim zahtjevima na temelju svog državljanstva ili mjesta boravišta. 2. Države članice osiguravaju da opći uvjeti pristupa usluzi, koje pružatelj stavlja na raspolaganje široj javnosti, ne sadrže diskriminirajuće odredbe s obzirom na		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 19. Nediskriminacija primatelja usluga (1) Na primatelja usluge ne smiju se primjenjivati diskriminirajući zahtjevi uvjetovani državljanstvom te mjestom prebivališta ili boravišta. (2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se i na opće uvjete pristupa usluzi, koju

državljanstvo ili mjesto boravišta primatelja, ali ne isključuju mogućnost da se predvide različiti uvjeti pristupa ako su te razlike izravno opravdane objektivnim kriterijima.			pružatelj usluge stavlja na raspolaganje široj javnosti, osim u slučajevima kada su objektivno opravdani različiti uvjeti pristupa usluzi.
Članak 21. Pomoć primateljima usluga 1. Države članice osiguravaju da u državi članici svog boravišta primatelji usluga mogu dobiti sljedeće informacije: (a)informacije o zahtjevima koji se primjenjuju u drugim državama članicama u vezi s pristupom i izvođenjem uslužnih djelatnosti, a posebno onih vezanih uz zaštitu potrošača; (b)opće informacije o izvanrednim pravnim lijekovima na raspolaganju u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge; (c)kontaktne podatke udruženja ili organizacija, uključujući Europsku mrežu centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć. Savjet nadležnih tijela, prema potrebi, uključuje jednostavne i postupne upute.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 20. Pristup informacijama (1) Nadležno tijelo omogućit će na teritoriju Republike Hrvatske pristup informacijama primatelju usluga, koje se odnose na: 1) opće informacije o uvjetima koji se primjenjuju u drugim državama ugovornicama EGP-a u vezi s pristupom i pružanjem uslužnih djelatnosti, a posebice onih vezanih uz zaštitu potrošača, 2) opće informacije o raspoloživim pravnim lijekovima u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge, 3) kontaktne podatke organizacija ili udruga, uključujući Mrežu europskih centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.

Pomoć i informacije moraju biti jasne i nedvoznačne, lako dostupne na daljinu, uključujući putem elektroničkih sredstava, te redovito ažurirane. 2. Odgovornost za izvođenje zadaće iz stavka 1. države članice mogu prenijeti na jedinstvene kontaktne točke ili na druga tijela, kao što su centri iz Europske mreže centara za zaštitu potrošača, udruženja potrošača ili Europski informacijski centri. Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke imenovanih tijela. Komisija ih prosljeđuje svim državama članicama. 3. Radi zadovoljavanja zahtjeva iz stavaka 1. i 2. tijelo kojem se obrati primatelj usluge prema potrebi kontaktira relevantno tijelo dotične države članice. U najkraćem mogućem roku to tijelo šalje zatražene informacije tijelu koje ih je zatražilo i koje ih tada prosljeđuje primatelju. Države članice osiguravaju da se ta tijela međusobno pomažu i poduzimaju sve potrebne mjere za njihovu učinkovitu suradnju. Države članice zajedno s Komisijom usvajaju praktična rješenja za provedbu stavka 1. 4. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja mjere za provođenje stavaka 1., 2. i 3. iz ovog članka navodeći tehničke mehanizme za razmjenu			(2) Tijelo nadležno za pristup informacijama iz stavka 1. ovoga članka odredit će se sukladno odredbama Zakona o općem upravnom postupku.

informacija između tijela različitih država članica te posebno mehanizme za interoperabilnost informatičkih sustava uzimajući u obzir zajedničke norme.			
POGLAVLJE V. KVALITETA USLUGA Članak 22. Informacije o pružateljima i njihovim uslugama 1. Države članice osiguravaju da primateljima usluga pružatelji stave na raspolaganje sljedeće informacije: (a) naziv pružatelja, njegov pravni status i oblik, adresu poslovnog nastana i podatke za brzo kontaktiranje i prema potrebi neposredno komuniciranje elektroničkim putem; (b) ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom sličnom registru, naziv spomenutog registra i registracijski broj pružatelja ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru; (c) ako djelatnost podliježe sustavu ovlašćivanja, pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki;		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 21. Informacije o pružateljima i njihovim uslugama (1) Pružatelj usluga dužan je primateljima usluga staviti na raspolaganje sljedeće informacije: 1) naziv pružatelja usluge, njegov pravni status i oblik, adresu sjedišta i podatke za brzo kontaktiranje i neposredno komuniciranje, osobito broj telefona, broj telefaksa i, ako je to moguće, adresu elektroničke pošte, 2) naziv registra i registracijski broj pružatelja usluga ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru, ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom, obrtnom ili drugom javnom registru, 3) pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki,

(d) ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za određivanje poreza (38); (e) za regulirane struke, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran, stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je postignuta ta titula; (f) opće uvjete i klauzule koje koristi pružatelj, ako postoje; (g) postojanje ugovornih klauzula koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove; (h) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom; (i) cijenu usluge, ako pružatelj unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge; (j) glavna obilježja usluge, ako već nije jasno iz konteksta; (k) osiguranje ili jamstva navedena u članku 23. stavku 1., a posebno kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost. 2. Prema odabiru pružatelja usluga države članice osiguravaju da informacije iz stavka 1.:			ako djelatnost podliježe postupku ishoda odobrenja, 4) identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica o porezu na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnova za ocjenjivanje, ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost, 5) stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je priznata ta stručna kvalifikacija, za regulirane profesije, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran, 6) opće uvjete i klauzule koje, ako postoje, koristi pružatelj usluge, uključujući ugovorne klauzule koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove, 7) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom, 8) cijenu usluge, ako pružatelj usluge unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge, 9) glavna obilježja usluge,

(a) pružatelj dostavlja na vlastitu inicijativu; (b) budu lako dostupne primatelju na mjestu gdje se pruža usluga ili gdje je zaključen ugovor; (c) budu lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj; (d) budu sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu. 3. Države članice osiguravaju da na zahtjev primatelja pružatelji dostave sljedeće dodatne informacije: (a) ako za određenu vrstu usluge pružatelj nije unaprijed odredio cijenu, cijenu usluge ili ako se ne može dati točna cijena, način izračuna cijene tako da je primatelj može provjeriti, ili dovoljno preciznu procjenu; (b) za regulirane struke, uputu na profesionalne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima; (c) informacije o njihovim multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom te informacije o mjerama koje se poduzimaju da bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije nalaze u svim informativnim materijalima u kojima pružatelji detaljno opisuju svoje usluge;			10) osiguranje ili jamstva navedena u članku 22. stavku 2. ovoga Zakona, a posebice kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost. (2) Pružatelj usluga dužan je osigurati da su informacije iz stavka 1. ovoga članka: 1) lako dostupne primatelju usluge na mjestu gdje se zaključuje ugovor ili pruža usluga ili da su lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj, 2) sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj usluge daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu. (3) Pružatelj usluge dužan je na zahtjev primatelja usluge dostaviti sljedeće dodatne informacije: 1) način izračuna cijene usluge tako da je primatelj usluge može provjeriti ili dovoljno precizno procijeniti, ukoliko pružatelj usluge za određenu vrstu usluge nije unaprijed odredio cijenu, 2) za regulirane profesije, uputu na pravne propise koji se primjenjuju u

(d) sva pravila ponašanja kojima podliježe pružatelj i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije; (e) ako pružatelj podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova, informacije o tome. Pružatelj navodi načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima uporabe izvansudskog rješavanja sporova. 4. Države članice osiguravaju da informacije koje je pružatelj obvezan dostaviti u skladu s ovim poglavljem budu dostupne ili priopćene jasno, nedvoznačno i pravovremeno prije zaključivanja ugovora ili, ako se ne sklapa pisani ugovor, prije pružanja usluge. 5. Zahtjevi o informiranju, predviđeni u ovom poglavlju, dopunjuju zahtjeve koji su već predviđeni u zakonodavstvu Zajednice i ne sprečavaju države članice da uvedu dodatne zahtjeve o informacijama koji se primjenjuju na pružatelje s poslovnim nastanom na njihovom državnom području. 6. Prema postupku iz članka 40. stavka 2. Komisija može navesti sadržaj informacija predviđenih u stavcima 1. i 3. iz ovog članka u skladu sa specifičnom prirodom			državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima, 3) informacije o multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom i informacije o mjerama koje se poduzimaju kako bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije moraju nalaziti u svim informativnim materijalima iz stavka 2. točke 2) ovoga članka, 4) o svim pravilima ponašanja kojima podliježe pružatelj usluge i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije, 5) ako pružatelj usluge podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili drugog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova, pružatelj usluge dužan je i o tome osigurati potrebne informacije. Pružatelj usluge mora navesti načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima korištenja izvansudskog rješavanja sporova. (4) Pružatelj usluga dužan je informacije iz stavka 1., 2. i 3. ovoga članka staviti na raspolaganje primateljima usluga u dobroj vjeri, jasno i jednoznačno,

određenih djelatnosti i može navesti praktična sredstva za provođenje stavka 2. ovog članka.			nedvosmisleno, pravodobno i to prije zaključivanja ugovora o pružanju usluge, ili prije pružanja usluge, ukoliko se ne sklapa pisani ugovor. (5) Primatelj usluge može pružatelju usluge uputiti pritužbu ili zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi. (6) Pružatelj usluge dužan je u roku od 8 dana od dana zaprimanja pritužbe ili zahtjeva odgovoriti primatelju usluge na pritužbu ili na zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi.
Članak 23. Osiguranje i jamstva profesionalne odgovornosti 1. Države članice mogu osigurati da pružatelji čije usluge predstavljaju izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja, zaključče osiguranje profesionalne odgovornosti, primjereno vrsti i stupnju opasnosti, ili da predvide jamstvo ili slično rješenje koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na njihovu svrhu. 2. Ako pružatelj ima poslovni nastan na njihovom državnom području, države članice ne mogu zahtijevati osiguranje ili		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 22. Osiguranje sigurnosti usluga (1) Pružatelj usluge je obvezan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima koje po svojoj prirodi mogu predstavljati izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge. (2) Za određene uslužne djelatnosti čije pružanje predstavlja izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja

jamstvo profesionalne odgovornosti ako je u drugoj državi članici u kojoj već ima poslovni nastan pružatelj već pokriven jamstvom koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične jednakovrijednosti države članice mogu zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih aspekata. Ako od pružatelja s poslovnim nastanom na svom državnom području država članica zahtijeva potpisivanje osiguranja profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, ta država članica kao dostatni dokaz prihvaća potvrde takvog osiguranja, izdane od kreditnih institucija i osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. 3. Stavci 1. i 2. ne utječu na profesionalna osiguranja ili jamstvene aranžmane predviđene u drugim aktima Zajednice. 4. Radi provedbe stavka 1. Komisija može, u skladu s regulatornim postupkom iz članka 40. stavka 2., uspostaviti popis usluga koje pokazuju obilježja iz stavka 1. ovog članka. Komisija može također, u skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., usvojiti mjere za izmjenu i dopunu neključnih odredaba ove Direktive, tako da			usluge, propisat će se da pružatelji usluga te uslužne djelatnosti ugovore osiguranje profesionalne odgovornosti ili predvide drugo jamstvo koje je istovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na svoju svrhu. (3) Kada se pružatelj usluga poslovno nastanjuje na teritoriju Republike Hrvatske, nadležno tijelo ne može zahtijevati osiguranje ili drugo odgovarajuće rješenje ako je, u drugoj državi ugovornici EGP-a u kojoj već ima sjedište, pružatelj usluge već pokriven osiguranjem koje je istovrijedno na teritoriju Republike Hrvatske ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične istovrijednosti nadležno tijelo može zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih rizika. (4) Ako od pružatelja usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo zahtijeva potpisivanje osiguranja od profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, kao dostatni dokaz prihvaćaju se potvrde takvog osiguranja izdane od ovlaštenih financijskih institucija i osiguravatelja sa sjedištem u državi ugovornici EGP-a.

se ona dopuni uspostavom zajedničkih kriterija za određivanje primjerenog osiguranja ili jamstava iz stavka 1. ovog članka s obzirom na vrstu i opseg rizika. 5. Za potrebe ovog članka — „izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, — „zdravlje i sigurnost” znači sprečavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja ili treće osobe, — „financijska sigurnost” znači sprečavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja, — „osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i prema potrebi trećim stranama, koje proizlaze iz pružanja usluge.			(5) U smislu ovoga članka pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje: – »izravna i posebna opasnost« znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, – »zdravlje i sigurnost« znači sprječavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja usluge ili treće osobe, – »financijska sigurnost« znači sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja usluga, – »osiguranje profesionalne odgovornosti« znači osiguranje koje pružatelj usluge zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i, po potrebi, trećim stranama koje proizlaze iz pružanja usluge.

Članak 24. Poslovne komunikacije reguliranih struka 1. Države članice uklanjaju sve potpune zabrane poslovnih komunikacija reguliranih struka. 2. Države članice osiguravaju da poslovne komunikacije reguliranih struka poštuju profesionalne propise, usklađene s pravom Zajednice, koji se sukladno specifičnoj prirodi struke posebno odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo i integritet te na poslovnu tajnost. Profesionalni propisi o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajući, opravdani prevladavajućim razlogom od društvenog interesa te proporcionalni.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 23. Tržišne komunikacije reguliranih profesija (1) Tržišne komunikacije reguliranih profesija ne podliježu potpunim zabranama. (2) Tržišne komunikacije reguliranih profesija moraju poštivati profesionalna pravila koja su sukladna specifičnoj prirodi profesije, a posebno ona pravila koja se odnose na njezinu neovisnost, dostojanstvo, integritet i poslovnu tajnu. (3) Profesionalna pravila o tržišnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajuća, opravdana prevladavajućim kategorijama javnog interesa te razmjerna.

Članak 25. Multidisciplinarne djelatnosti 1. Države članice osiguravaju da pružatelji ne podliježu zahtjevima koji ih obvezuju da obavljaju isključivo određenu, specifičnu djelatnost ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko izvođenje različitih djelatnosti. Međutim, takvim zahtjevima mogu podlijegati sljedeći pružatelji usluga: (a) regulirane struke, ako su ti zahtjevi opravdani da bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake struke, te ako su ti zahtjevi potrebni da bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost; (b) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkog nadzora, testiranja ili pokusa, ako su ti zahtjevi potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti. 2. Ako su multidisciplinarne djelatnosti između pružatelja iz točaka (a) i (b) iz stavka 1. ovlaštene, države članice osiguravaju sljedeće:		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 24. Multidisciplinarne djelatnosti (1) Pružateljima usluga se ne mogu propisati uvjeti koji ih obvezuju na obavljanje isključivo određene, specifične djelatnosti ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko obavljanje različitih djelatnosti. (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, takvim propisanim uvjetima mogu biti obvezani sljedeći pružatelji usluga: 1) regulirane profesije, ako su ti uvjeti opravdani, kako bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake profesije te ako su takvi uvjeti potrebni kako bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost, 2) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, ako su takvi uvjeti potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti. (3) U slučaju usvajanja zahtjeva za odobrenje pružanja usluga multidisciplinarnih djelatnosti između

(a) sprečavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti; (b) osiguranje potrebne neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti; (c) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti. 3. U izvješću spomenutom u članku 39. stavku 1. države članice navode koji pružatelji usluga podliježu zahtjevima iz stavka 1. ovog članka, sadržaj tih zahtjeva i razloge na temelju kojih ih smatraju opravdanim.			pružatelja usluga reguliranih profesija i pružatelja usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, koji zajednički ili partnerski izvode različite djelatnosti, potrebno je osigurati: 1) sprječavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti, 2) potrebnu neovisnost i nepristranost za određene djelatnosti, 3) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.
Članak 26. Politika kvalitete usluga 1. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se pružatelji usluga potiču da na dobrovoljnoj osnovi osiguraju kvalitetu usluga, a posebno koristeći neke od sljedećih metoda: (a) certificiranje ili ocjenu njihovih djelatnosti od strane neovisnih ili akreditiranih tijela; (b) sastavljanje vlastite povelje o kvaliteti ili sudjelovanje u poveljama o kvaliteti ili	Posebni standardi i oznake kvalitete Članak 17. (1) Pojedine vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ mogu imati posebne standarde i oznake kvalitete.	U potpunosti preuzeto	

oznakama koje sastavljaju profesionalna tijela na razini Zajednice. 2. Države članice osiguravaju da su informacije o značenju određenih znakova i kriterijima za stavljanje znakova ili drugih oznaka kvalitete usluga lako dostupne pružateljima i primateljima usluga. 3. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere kojima se profesionalna tijela, trgovačke komore, udruženja obrtnika i udruženja potrošača na njihovom državnom području potiču na suradnju na razini Zajednice radi promicanja kvalitete pružanja usluga, posebno kroz pojednostavljenje ocjenjivanja osposobljenosti pružatelja. 4. U suradnji s Komisijom države članice poduzimaju prateće mjere za poticanje razvoja neovisnog ocjenjivanja u pogledu kvalitete i manjkavosti u pružanju usluga, posebno od strane udruženja potrošača, te razvoja komparativnih pokusa ili testiranja na razini Zajednice i priopćavanja rezultata. 5. U suradnji s Komisijom države članice potiču razvoj dobrovoljnih europskih normi s ciljem pojednostavljenja sukladnosti usluga koje se pružaju u različitim državama članicama, informiranosti primatelja i kvalitete pružanja usluga.	(2) Ugostiteljski objekt kojem je utvrđen posebni standard ili oznaka kvalitete za sve vrijeme poslovanja mora ispunjavati uvjete posebnog standarda, odnosno oznake kvalitete utvrđene rješenjem nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva. (3) Ministar pravilnikom propisuje vrste ugostiteljskih objekata iz skupina „Hoteli“, „Kampovi“, „Ostali ugostiteljski objekti za smještaj“, „Restorani“ i „Barovi“ za koje se može utvrditi poseban standard i dodijeliti oznaka kvalitete, vrste posebnih standarda, uvjete i elemente koji moraju biti ispunjeni za pojedini standard, oznake i način označavanja posebnih standarda, uvjete za dodjelu oznake kvalitete te izgled oznake kvalitete.		

Članak 27. Rješavanje sporova 1. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga dostave svoje kontaktne podatke, a posebno poštansku adresu, broj telefaksa ili e-mail adresu i telefonski broj, na koje svi primatelji, uključujući one s boravištem u drugoj državi članici, mogu poslati pritužbu ili zahtjev za informacijama o pruženoj usluzi. Pružatelji usluga daju svoju službenu adresu, ako ta nije njihova uobičajena poštanska adresa za korespondenciju. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji usluga u najkraćem roku odgovore na pritužbe iz prvog podstavka i ulože sve napore da bi se pronašlo zadovoljavajuće rješenje. 2. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere prema kojima su pružatelji usluga obvezni dokazati usklađenost s obvezama o pružanju informacija iz ove Direktive te dokazati točnost tih informacija. 3. Ako je za izvršavanje sudske odluke potrebno financijsko jamstvo, države članice priznaju jednakovrijedna jamstva izdana od kreditne institucije ili		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 22. Osiguranje sigurnosti usluga (1) Pružatelj usluge je obvezan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima koje po svojoj prirodi mogu predstavljati izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge. (2) Za određene uslužne djelatnosti čije pružanje predstavlja izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge, propisat će se da pružatelji usluga te uslužne djelatnosti ugovore osiguranje profesionalne odgovornosti ili predvide drugo jamstvo koje je istovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na svoju svrhu. (3) Kada se pružatelj usluga poslovno nastanjuje na teritoriju Republike Hrvatske, nadležno tijelo ne može zahtijevati osiguranje ili drugo odgovarajuće rješenje ako je, u drugoj državi ugovornici EGP-a u kojoj već ima sjedište, pružatelj usluge već pokriven osiguranjem koje je istovrijedno na teritoriju Republike Hrvatske ili bitno

osiguravatelja s poslovnim nastanom u drugoj državi članici. Takve kreditne institucije moraju biti ovlaštene u državi članici u skladu s Direktivom 2006/48/EZ, a takvi osiguravatelji, ako je primjereno, u skladu s Prvom direktivom Vijeća 73/239/EEZ od 24. srpnja 1973. o usklađivanju zakona i drugih propisa o pokretanju i obavljanju poslova izravnog neživotnog osiguranja (39) te Direktivom 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o životnom osiguranju (40). 4. Države članice poduzimaju potrebne opće mjere kojima se osigurava da pružatelji koji podliježu pravilima ponašanja ili su članovi trgovačkog udruženja ili profesionalnog tijela koje predviđa izvansudsko rješavanje sporova o tome obavijeste primatelja i da taj podatak navedu u svim dokumentima koji detaljno predstavljaju njihove usluge, navodeći pritom način na koji se mogu dobiti detaljne informacije o obilježjima i uvjetima uporabe tog mehanizma.		usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrića. U slučaju djelomične istovrijednosti nadležno tijelo može zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih rizika. (4) Ako od pružatelja usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo zahtijeva potpisivanje osiguranja od profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, kao dostatni dokaz prihvaćaju se potvrde takvog osiguranja izdane od ovlaštenih financijskih institucija i osiguravatelja sa sjedištem u državi ugovornici EGP-a. (5) U smislu ovoga članka pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje: – »izravna i posebna opasnost« znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge, – »zdravlje i sigurnost« znači sprječavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja usluge ili treće osobe, – »financijska sigurnost« znači sprječavanje značajnog novčanog gubitka

			ili pada vrijednosti imovine primatelja usluga, – »osiguranje profesionalne odgovornosti« znači osiguranje koje pružatelj usluge zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i, po potrebi, trećim stranama koje proizlaze iz pružanja usluge.
POGLAVLJE VI. ADMINISTRATIVNA SURADNJA Članak 28. Međusobna pomoć – opće obveze 1. Države članice si međusobno pomažu i uvode mjere za učinkovitu suradnju da bi se osigurao nadzor pružatelja i njihovih usluga. 2. Za potrebe ovog poglavlja države članice imenuju jedno ili više kontaktnih mjesta, čiji se kontaktni podaci dostavljaju drugim državama članicama i Komisiji. Komisija objavljuje i redovito ažurira popis kontaktnih mjesta. 3. Zahtjevi za informacijama te zahtjevi za provođenje provjera, inspekcije i istrage u okviru ovog poglavlja moraju se prikladno		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 25. Upravna suradnja s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava. (2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo. (3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo

obrazložiti posebno navodeći razlog zahtjeva. Razmijenjene informacije koriste se jedino u onu svrhu za koju su zatražene. 4. Ako države članice prime zahtjev za pomoć od nadležnih tijela druge države članice, države članice osiguravaju da pružatelji s poslovnim nastanom na njihovom državnom području svojim nadležnim tijelima dostave sve potrebne informacije za nadzor njihovih djelatnosti u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. 5. U slučaju poteškoća pri ispunjavanju zahtjeva za informacijama ili pri izvođenju provjera, inspekcija i istraga dotična država članica o tome odmah obavješćuje državu članicu koja je podnijela zahtjev radi nalaženja rješenja. 6. U najkraćem mogućem roku države članice elektroničkim putem dostavljaju informacije koje zatraži druga država članica ili Komisija. 7. Države članice osiguravaju da registre u kojima su upisani pružatelji i koji su na raspolaganju nadležnim tijelima na njihovom državnom području mogu pod jednakim uvjetima konzultirati jednakovrijedna nadležna tijela drugih država članica. 8. Države članice izvješćuju Komisiju o slučajevima kada druge države članice ne			ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge). (4) NIMIC koordinira rad: 1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka, 2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. (5) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku. (6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.

ispune svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija prema potrebi poduzima odgovarajuće korake, uključujući postupke iz članka 226. Ugovora, da bi osigurala da dotične države članice ispunjavaju svoje obveze u vezi s međusobnom pomoći. Komisija povremeno izvješćuje države članice o provođenju odredbi u pogledu međusobne pomoći.			
Članak 29. Međusobna pomoć – opće obveze države članice poslovnog nastana 1. Što se tiče pružatelja koji pružaju usluge u drugoj državi članici, na njezin zahtjev država članica poslovnog nastana dostavlja informacije o pružateljima s poslovnim nastanom na njezinom državnom području i posebno potvrđuje da pružatelj ima poslovni nastan na njezinom državnom području i da prema njezinim saznanjima ne obavlja svoje djelatnosti na nezakonit način. 2. Na zahtjev druge države članice država članica poslovnog nastana provodi provjere, inspekcije i istrage te obavješćuje drugu državu članicu o rezultatima i eventualnim poduzetim mjerama. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Informacije o pružateljima usluga (1) Nadležna tijela dužna su u sklopu upravne suradnje iz članka 25. ovoga Zakona, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, dostaviti informacije o pružateljima usluga elektronički putem IMI sustava, u najkraćem mogućem roku. (2) Informacije o pružateljima usluga iz stavka 1. ovoga članka odnose se i na izdavanje: 1) potvrde da pružatelj usluge ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske, 2) potvrde da pružatelj usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske obavlja djelatnost na zakonit način.

pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev druge države članice. 3. Ako država članica poslovnog nastana dođe do stvarnog saznanja da se pružatelj s poslovnim nastanom na njezinom državnom području, koji pruža usluge u drugim državama članicama, ponaša ili izvodi specifična djela koja bi prema njezinim saznanjima mogla ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu, o tome što prije obavješćuje sve druge države članice i Komisiju.			
Članak 30. Nadzor države članice poslovnog nastana u slučaju privremenog premještanja pružatelja u drugu državu članicu 1. Što se tiče slučajeva koji nisu obuhvaćeni člankom 31. stavkom 1., država članica poslovnog nastana osigurava da se sukladnost s njezinim zahtjevima nadzire u skladu s ovlastima za nadzor predviđenim u nacionalnom zakonodavstvu, a posebno kroz nadzorne mjere na mjestu poslovnog nastana pružatelja. 2. Država članica poslovnog nastana ne uzdržava se od poduzimanja nadzornih ili provedbenih mjera na svom državnom	Ovlaštenja za provođenje upravnog i inspekcijskog nadzora Članak 56. (1) Upravni nadzor nad poslovima povjerenim ovim Zakonom obavlja Ministarstvo. (2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona te pojedinačnih akata, uvjeta i načina rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode nadležni turistički inspektori (u daljnjem tekstu:	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 27. Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske, sukladno članku 14., 15. i 16. ovoga Zakona, na temelju zahtjeva države sjedišta pružatelja usluga postavljenog putem IMI sustava slijedom upravne suradnje, provode nadležna tijela neposredno i samostalno.

području zato što se usluga pruža ili je uzrokovala štetu u drugoj državi članici. 3. Obveza iz stavka 1. ne povlači za sobom dužnost države članice poslovnog nastana da provede činjenične provjere i nadzor na državnom području države članice u kojoj se pruža usluga. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, u skladu s člankom 31., takve provjere i nadzor izvode tijela države članice u kojoj pružatelj privremeno obavlja svoju djelatnost.	turistički inspektor) sukladno ovom Zakonu. (3) Nadzor nad zabranom usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina, provode i policijski službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: policijski službenici). (4) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga bez upisa u odgovarajući registar, odnosno upisnik, ili ishodenog rješenja nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva provode nadležni turistički inspektori sukladno odredbama ovoga Zakona. (5) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja provode		

	i ovlaštene carinske službenice Ministarstva financija, Carinska uprava (dalje u tekstu: Carinska uprava) sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje carinska služba. (6) Nadzor nad pružanjem usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama te nad pružanjem neregistriranih ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu provode i komunalni redari sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje komunalno gospodarstvo. (7) Nadzor nad zabranom kampiranja izvan kampova i prostora određenih za kampiranje izvan kampova sukladno članku 50. ovoga Zakona provode i komunalni redari te u zaštićenim područjima i područjima ekološke mreže na području pod upravom javne ustanove čuvari prirode javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem.		

(8) U obavljanju nadzora iz stavka 3. ovoga članka, policijski službenici ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(9) U obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga članka Carinska uprava ovlaštena je postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje carinska služba i protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

(10) U obavljanju nadzora iz stavka 6. i 7. ovoga članka komunalni redari ovlašteni su postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo te protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja.

	(11) U obavljanju nadzora iz stavka 7. ovoga članka čuvari prirode postupaju sukladno odredbama propisa kojim se uređuje zaštita prirode i ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (12) U obavljanju nadzora iz stavka 4. ovoga članka ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je Državni inspektorat, a u obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga Zakona Carinska uprava.		
Članak 31. Nadzor države članice u kojoj se pruža usluga u slučaju privremenog premještanja pružatelja 1. U skladu s nacionalnim zahtjevima koji se mogu propisati sukladno članku 16. ili 17., država članica u kojoj se pruža usluga odgovorna je za nadzor djelatnosti pružatelja na svojem državnom području. U skladu s pravom Zajednice država članica u kojoj se pruža usluga:	Ovlaštenja za provođenje upravnog i inspekcijskog nadzora Članak 56. (1) Upravni nadzor nad poslovima povjerenim ovim Zakonom obavlja Ministarstvo. (2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona	Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 27. Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske, sukladno članku 14., 15. i 16. ovoga Zakona, na temelju zahtjeva države sjedišta pružatelja usluga postavljenog putem IMI sustava slijedom upravne suradnje, provode nadležna tijela neposredno i samostalno.

(a)poduzima potrebne mjere da bi osigurala da pružatelj ispunjava zahtjeve u vezi s pristupom i izvođenjem djelatnosti; (b)provodi potrebne provjere, inspekcije i istrage radi nadzora usluge. 2. Što se tiče zahtjeva koji nisu oni iz stavka 1., ako se radi obavljanja svoje djelatnosti pružatelj privremeno preseli u drugu državu članicu u kojoj nema poslovnog nastan, nadležna tijela te države članice sudjeluju u nadzoru pružatelja u skladu sa stavcima 3 i 4. 3. Na zahtjev države članice poslovnog nastana, nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga izvide potrebne provjere, inspekcije i istrage da bi se osigurao učinkovit nadzor države članice poslovnog nastana. Nadležna tijela pritom djeluju u okviru svojih ovlasti, koje su im dodijeljene u njihovoj državi članici. Nadležna tijela mogu odlučiti o poduzimanju najprikladnijih mjera za svaki pojedinačni slučaj da bi se ispunio zahtjev države članice poslovnog nastana. 4. Nadležna tijela države članice u kojoj se pruža usluga mogu na vlastitu inicijativu provesti neposredne provjere, inspekcije i istrage, pod uvjetom da te provjere, inspekcije i istrage nisu diskriminirajuće, da se ne temelje na činjenici da pružatelj ima	te pojedinačnih akata, uvjeta i načina rada nadziranih pravnih i fizičkih osoba provode nadležni turistički inspektori (u daljnjem tekstu: turistički inspektor) sukladno ovom Zakonu. (3) Nadzor nad zabranom usluživanja, odnosno dopuštanja konzumiranja alkoholnih pića, drugih pića i/ili napitaka koji sadržavaju alkohol i/ili energetskih pića osobama mlađim od 18 godina, provode i policijski službenici ministarstva nadležnog za unutarnje poslove (u daljnjem tekstu: policijski službenici). (4) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga bez upisa u odgovarajući registar, odnosno upisnik, ili ishodenog rješenja nadležnog upravnog tijela, odnosno Ministarstva provode nadležni turistički inspektori sukladno odredbama ovoga Zakona.		

poslovni nastan u drugoj državi članici, i da su proporcionalne.	(5) Nadzor nad obavljanjem ugostiteljske djelatnosti i pružanjem ugostiteljskih usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja provode i ovlašteni carinski službenici Ministarstva financija, Carinska uprava (dalje u tekstu: Carinska uprava) sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje carinska služba. (6) Nadzor nad pružanjem usluga iz stavka 4. ovoga članka u dijelu koji se odnosi na pružanje usluga smještaja u stanovima, apartmanima i kućama te nad pružanjem neregistriranih ugostiteljskih usluga smještaja u domaćinstvu i na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu provode i komunalni redari sukladno odredbama ovoga Zakona i zakona kojim se uređuje komunalno gospodarstvo. (7) Nadzor nad zabranom kampiranja izvan kampova i prostora određenih za kampiranje izvan kampova sukladno članku 50. ovoga Zakona provode i komunalni redari te u zaštićenim područjima i područjima		

	ekološke mreže na području pod upravom javne ustanove čuvari prirode javne ustanove koja upravlja zaštićenim područjem. (8) U obavljanju nadzora iz stavka 3. ovoga članka, policijski službenici ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (9) U obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga članka Carinska uprava ovlaštena je postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje carinska služba i protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (10) U obavljanju nadzora iz stavka 6. i 7. ovoga članka komunalni redari ovlašteni su postupati u skladu s ovlastima određenim propisima kojima se uređuje komunalno gospodarstvo te protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati		

	prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (11) U obavljanju nadzora iz stavka 7. ovoga članka čuvari prirode postupaju sukladno odredbama propisa kojim se uređuje zaštita prirode i ovlašteni su protiv prekršitelja podnijeti optužni prijedlog ili izdati prekršajni nalog ili naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja. (12) U obavljanju nadzora iz stavka 4. ovoga članka ovlašteni tužitelj u smislu odredbi zakona kojim se uređuje prekršajni postupak je Državni inspektorat, a u obavljanju nadzora iz stavka 5. ovoga Zakona Carinska uprava.		
Članak 32. Mehanizmi upozoravanja 1. Ako država članica dozna za ozbiljna specifična djela ili okolnosti uslužne djelatnosti koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na njezinom državnom području ili državnom		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 28. Nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske

području drugih država članica, o tome što prije obavješćuje državu članicu poslovnog nastana, druge uključene države članice i Komisiju. 2. Radi provođenja stavka 1. Komisija potiče i sudjeluje u djelovanju Europske mreže tijela država članica. 3. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija usvaja i redovito ažurira detaljne propise o upravljanju mrežom iz stavka 2. ovog članka.			(1) Na zahtjev države ugovornice EGP-a nadležna tijela dužna su provesti nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske te o rezultatima nadzora i poduzetim mjerama putem IMI sustava obavijestiti državu ugovornicu EGP-a koja je postavila zahtjev za provedbu nadzora. (2) Nadležna tijela dužna su, putem IMI sustava, obavijestiti u što kraćem vremenskom roku sve druge države ugovornice EGP-a i Komisiju o pružateljima usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske čije djelatnosti mogu ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu. (3) Pravila obavješćivanja iz stavka 2. ovoga članka odredit će koordinator za obavješćivanje. (4) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlastit će osobu koja će obavljati poslove koordinатора za obavješćivanje iz stavka 3. ovoga članka i članka 30. ovoga Zakona. Članak 30. Mjere upozorenja (1) Ako nadležno tijelo sazna za radnje ili okolnosti vezane za neku uslužnu

			djelatnost koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na teritoriju Republike Hrvatske ili teritoriju drugih država ugovornica EGP-a, o tome će bez odgode obavijestiti koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavka 3. ovoga Zakona. (2) Koordinator za obavješćivanje će o okolnostima iz stavka 1. ovoga članka u što kraćem roku obavijestiti državu sjedišta, druge uključene države ugovornice EGP-a i Komisiju.
Članak 33. Informacije o dobrom glasu pružatelja 1. Na zahtjev nadležnog tijela druge države članice i u skladu sa svojim nacionalnim pravom države članice dostavljaju informacije o disciplinskim ili upravnim mjerama, kaznenim sankcijama i odlukama o nesolventnosti ili prijevaram stečaju, koje su u odnosu na pružatelja poduzela njihova nadležna tijela i koje su neposredno vezane uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja. Država članica koja dostavlja takve informacije o tome obavješćuje pružatelja. Zahtjev podnesen u skladu s prvim podstavkom mora se dužno opravdati, a		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 31. Informacije o ugledu pružatelja usluga (1) Na temelju pisanog i obrazloženog zahtjeva druge države ugovornice EGP-a, nadležno tijelo dostavit će, putem IMI sustava, tražene podatke o pružatelju usluga koji su neposredno vezani uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga. (2) O disciplinskim ili upravnim mjerama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga ili kaznenim sankcijama nadležno tijelo obavještavat će samo ako je donesena pravomoćna i izvršna odluka.

posebno s obzirom na razloge traženja informacija. 2. O sankcijama i mjerama iz stavka 1. izvještava se samo ako je donesena konačna odluka. Što se tiče drugih provedbenih odluka iz stavka 1., država članica koja dostavlja informacije navodi radi li se o konačnoj odluci ili je na nju uložena žalba. U tom slučaju dotična država članica navodi predviđeni datum donošenja odluke o žalbi. Povrh toga, država članica navodi odredbe nacionalnog prava na temelju kojih je pružatelj proglašen krivim ili kažnjen. 3. Provedba stavaka 1. i 2. mora poštovati propise o dostavljanju osobnih podataka i prava zajamčena osobama koje su proglašene krivima ili kažnjene u dotičnim državama članicama, uključujući od strane profesionalnih tijela. Sve pripadajuće informacije, koje su javne, moraju biti dostupne potrošačima.			Nadležno tijelo dužno je izvijestiti na temelju kojih odredbi nacionalnog zakonodavstva je donesena pravomoćna i izvršna odluka. (3) Nadležno tijelo dužno je izvijestiti, u slučaju obavještanja o ostalim odlukama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga, je li donesena pravomoćna i izvršna odluka ili je u tijeku žalbeni postupak, u kojem slučaju je dužno izvijestiti kada se očekuje pravomoćnost i izvršnost odluke. (4) Nadležno tijelo dužno je obavijestiti pružatelja usluga o podacima iz stavka 1. ovoga članka dostavljenim po zahtjevu druge države ugovornice EGP-a.

Članak 34. Prateće mjere 1. U suradnji s državama članicama Komisija uspostavlja elektronički sustav za razmjenu informacija između država članica uzimajući u obzir postojeće informacijske sustave. 2. Uz pomoć Komisije države članice poduzimaju prateće mjere da bi se pojednostavila razmjena službenika zaduženih za provedbu međusobne pomoći te njihovo osposobljavanje koje uključuje jezičnu i kompjutersku obuku. 3. Komisija procjenjuje potrebu za izradom višegodišnjeg programa radi organizacije razmjena službenika i njihovog osposobljavanja.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na rad Komisije.
Članak 35. Međusobna pomoć u slučaju pojedinačnih odstupanja 1. Ako država članica namjerava provesti neku mjeru sukladno članku 18., primjena postupka iz stavaka 2. do 6. ovog članka ne dovodi u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i djelovanja u okviru kaznene istrage.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Upravna suradnja s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava.

2. Država članica iz stavka 1. traži od države članice poslovnog nastana da poduzme mjere u odnosu na pružatelja te dostavlja sve potrebne informacije o dotičnoj usluzi i okolnostima slučaja. U najkraćem mogućem roku država članica poslovnog nastana provjerava obavlja li pružatelj svoju djelatnost zakonito te ispituje činjenice na kojima se temelji zahtjev. Potom u najkraćem mogućem roku državu članicu koja je podnijela zahtjev obavješćuje o poduzetim ili predviđenim mjerama ili, ako je to slučaj, o razlozima zbog kojih nisu poduzete nikakve mjere. 3. Nakon priopćenja države članice poslovnog nastana, kako je predviđeno u drugom podstavku stavka 2., država članica koja je podnijela zahtjev obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana o svoji namjeri da poduzme odgovarajuće mjere te navodi sljedeće: (a) razloge na temelju kojih smatra da su mjere koje je poduzela ili predvidjela država članica poslovnog nastana neprikladne; (b) razloge na temelju kojih smatra da mjere koje namjerava poduzeti ispunjavaju uvjete iz članka 18.		(2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo. (3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge). (4) NIMIC koordinira rad: 1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka, 2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. (5) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku. (6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje

4. Mjere se ne smiju poduzeti prije isteka petnaest radnih dana od datuma dostave priopćenja iz stavka 3. 5. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice koja je podnijela zahtjev da poduzme dotične mjere nakon isteka razdoblja navedenog u stavku 4., u najkraćem mogućem roku Komisija ispituje usklađenost priopćenih mjera s pravom Zajednice. Ako Komisija zaključi da mjere nisu u skladu s pravom Zajednice, donosi odluku u kojoj od dotične države članice zahtijeva da se uzdrži od poduzimanja predloženih mjera ili da hitno prekine provedbu tih mjera. 6. U hitnim slučajevima država članica koja namjerava poduzeti mjeru može odstupiti od stavaka 2., 3. i 4. Tada, u najkraćem mogućem roku, o dotičnim mjerama obavješćuje Komisiju i državu članicu poslovnog nastana te navodi razloge na temelju kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.			obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.

Članak 36. Provedbene mjere U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 3., Komisija usvaja provedbene mjere namijenjene izmjeni elemenata koji nisu ključni ovog poglavlja, tako da ga dopuni navodeći rokove predviđene u člancima 28. i 35. U skladu s postupkom iz članka 40. stavka 2. Komisija također usvaja praktična rješenja za razmjenu informacija između država članica elektroničkim putem te posebno usvaja odluke o interoperabilnosti informacijskih sustava.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na rad Komisije.
PODLAVLJE VII. PROGRAM KONVERGENCIJE Članak 37. Pravila ponašanja na razini Zajednice 1. U suradnji s Komisijom i u skladu s pravom Zajednice države članice poduzimaju prateće mjere kojima posebno potiču profesionalna tijela, organizacije i udruge da na razini Zajednice sastave pravila ponašanja da bi se pojednostavilo pružanje usluga ili poslovni nastan pružatelja u drugoj državi članici.		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o uslugama (NN 80/11) članak/članci Članak 25. Upravna suradnja s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava. (2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog

2. Države članice osiguravaju da pravila ponašanja iz stavka 1. budu dostupna na daljinu elektroničkim putem.			čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo. (3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge). (4) NIMIC koordinira rad: 1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka, 2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija. (5) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku. (6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.

Članak 38. Dodatno usklađivanje Do 28. prosinca 2010. Komisija ocjenjuje mogućnost predlaganja instrumenata za usklađivanje na sljedećim područjima: (a) pristupu djelatnosti sudskog utjerivanja dugova; (b) uslugama privatne zaštite te prijevoza gotovine i dragocjenosti.		Nije potrebno preuzimanje	Članak se odnosi na postupak Komisije koji je trebao biti dovršen do 28. prosinca 2010. godine.
Članak 39. Međusobno ocjenjivanje 1. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji predaju izvješće o informacijama koje su navedene u sljedećim odredbama: (a) članku 9. stavku 2. o sustavima ovlašćivanja; (b) članku 15. stavku 5. o zahtjevima koji su predmet ocjenjivanja; (c) članku 25. stavku 3. o multidisciplinarnim djelatnostima. 2. Izvješća iz stavka 1. Komisija prosljeđuje državama članicama, koje u roku od šest mjeseci od njihova prijema dostavljaju svoje primjedbe u vezi sa svim izvješćima. U istom roku Komisija se o tim		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o postupcima koji su trebali biti dovršeni do 28. prosinca 2009. godine.

izvješćima savjetuje sa zainteresiranim stranama. 3. Komisija predstavlja izvješća i primjedbe država članica Odboru iz članka 40. stavka 1., koji iznosi svoje primjedbe. 4. U svjetlu primjedbi predviđenih u stavcima 2. i 3., Komisija najkasnije do 28. prosinca 2010. Europskom parlamentu i Vijeću predstavlja sažeto izvješće, uz koje prema potrebi prilaže prijedloge za daljnje inicijative. 5. Najkasnije do 28. prosinca 2009. države članice Komisiji dostavljaju izvješće o nacionalnim zahtjevima, čija primjena ulazi u područje primjene članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice, obrazlažući zašto smatraju da primjena tih zahtjeva ispunjava kriterije iz članka 16. stavka 1. trećeg podstavka te članka 16. stavka 3. prve rečenice. Nakon toga države članice izvješćuju Komisiju o svim izmjenama svojih zahtjeva, uključujući nove zahtjeve, kako je navedeno u gornjem tekstu, zajedno s njihovim obrazloženjem. Dostavljene zahtjeve Komisija prosljeđuje drugim državama članicama. To priopćenje ne sprečava države članice da usvoje dotične odredbe. Komisija na to svake godine izrađuje analizu i smjernice za			

primjenu tih odredbi u kontekstu ove Direktive.			
Članak 40. Odborski postupak 1. Komisiji pomaže odbor. 2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8. Razdoblje predviđeno u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca. 3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. te članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe iz njezinog članka 8.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na rad Komisije.

Članak 41. Klauzula o preispitivanju Do 28. prosinca 2011. i potom svake tri godine Europskom parlamentu i Vijeću Komisija dostavlja cjelovito izvješće o primjeni ove Direktive. U skladu s člankom 16. stavkom 4. izvješće se posebno odnosi na primjenu članka 16. U njemu se također razmatra potreba za dodatnim mjerama za pitanja koja su isključena iz područja primjene ove Direktive. Uz izvješće se prema potrebi prilažu prijedlozi za izmjenu te Direktive s ciljem konačnog oblikovanja unutarnjeg tržišta usluga.		Nije potrebno preuzimanje	Odredba se odnosi na rad Komisije.
Članak 42. Izmjena Direktive 98/27/EZ U Prilogu Direktivi 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o sudskim nalogima za zaštitu interesa potrošača (41) dodaje se sljedeća točka: „13.Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, 27.12.2006., str. 36.)”.		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o Izmjeni Direktive 98/27/EZ

Članak 43. Zaštita osobnih podataka Provedba i primjena ove Direktive, a posebno odredaba o nadzoru, poštuje propise o zaštiti osobnih podataka iz direktiva 95/46/EZ i 2002/58/EZ.		Nije potrebno preuzimanje	Radi se o Izmjeni Direktive 98/27/EZ Obavijest o poštivanju propisa o zaštiti osobnih podataka.
POGLAVLJE VIII. ZAVRŠNE ODREDBE Članak 44. Prenošenje 1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 28. prosinca 2009. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera. Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice. 2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.		Nije potrebno preuzimanje	Obavijest o prenošenju Direktive.

Članak 45. Stupanje na snagu Ova Direktiva stupa na snagu dan nakon objave u Službenom listu Europske unije.		Nije potrebno preuzimanje	Obavijest o stupanju na snagu.
Članak 46. Adresati Ova je Direktiva upućena državama članicama.		Nije potrebno preuzimanje	Obavijest o upućivanju.